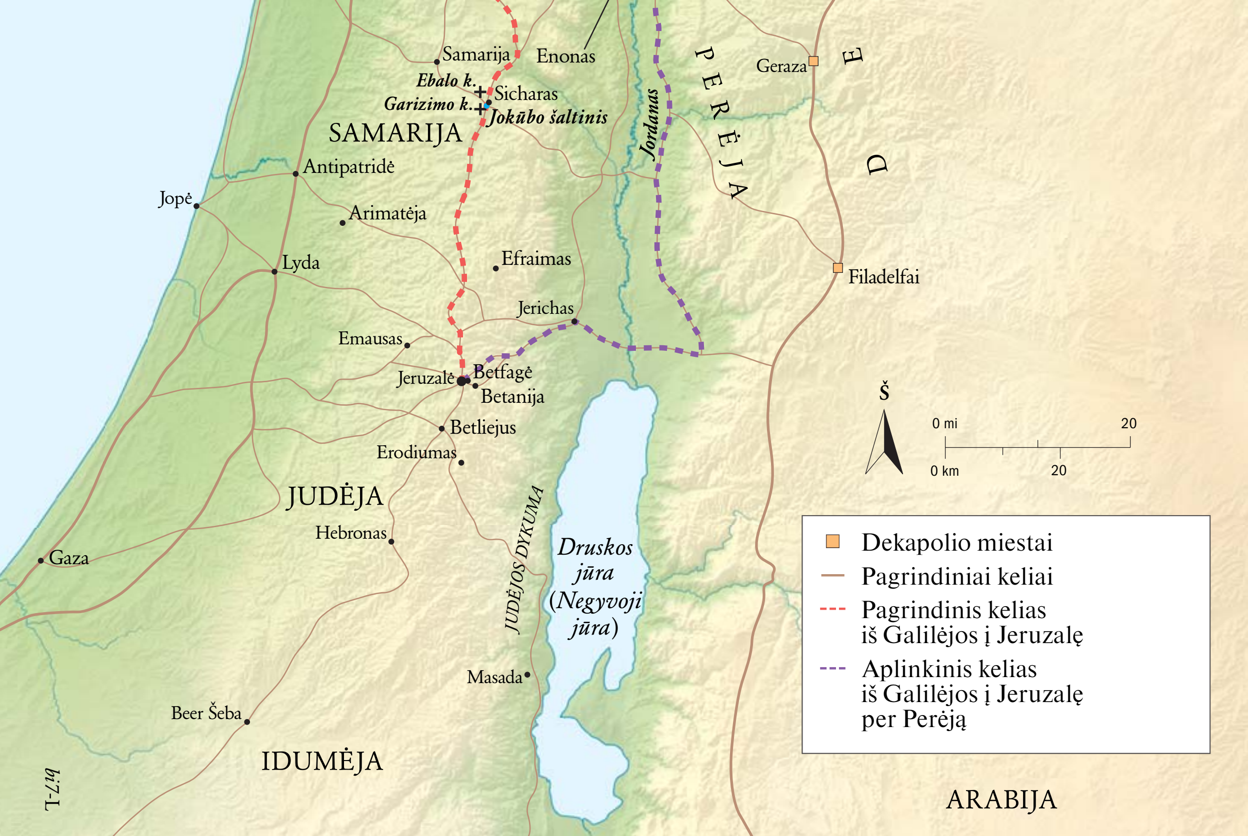
ŠVENTASIS RAŠTAS

GRAIKIŠKOJI DALIS

PALESTINA
JĖZAUS DIENOMIS
Sidonas
ABILENĖ
Damaskas
Hermono k.
Tyras
FINIKIJA
Pilypo
Cezarėja
Viduržemio jūra
(Didžioji jūra)
ITURĖJA
TRACHONITIDĖ
GALILĖJA
Ptolemaidė
Chorazinas
Kafarnaumas
Betsaida
Gamala
Rafana
Kana
Magadanas
Galilėjos
ežeras
Hipas
Tiberiada
Seforis
Nazaretas
Dionas
Kanata
Abila(?)
Gadara
Nainas
DEKAPOLIS
Cezarėja
Betanija(?)
Skitopolis
Salimas
Pela

Samarija
Enonas
Ebalo k.
Sicharas
Garizimo k.
Jokūbo šaltinis
SAMARIJA
Jordanas
PERĖJA
Geraza
D
E
Antipatridė
Jopė
Arimatėja
Efraimas
Lyda
Filadelfai
Jerichas
Emausas
Jeruzalė
Betfagė
Betanija
Betliejus
Erodiumas
JUDĖJA
Hebronas
JUDĖJOS DYKUMA
Druskos jūra (Negyvoji jūra)
Gaza
Masada
Beer Šeba
IDUMĖJA
ARABIJA
Š
0 mi
20
0 km
20
Dekapolio miestai
Pagrindiniai keliai
Pagrindinis kelias iš Galilėjos į Jeruzalę
Aplinkinis kelias iš Galilėjos į Jeruzalę per Perėją
bi7-L

ŠVENTASIS RAŠTAS
GRAIKIŠKOJI DALIS

„Naujojo pasaulio“ vertimas

„Pagal jo pažadą laukiame
naujo dangaus ir naujos žemės,
kuriuose gyvena teisumas“
2 Petro 3:13

LEIDĖJAI
LIETUVOS JEHOVOS LIUDYTOJŲ RELIGINĖ BENDRIJA

Viso Šventojo Rašto „Naujojo pasaulio“ vertimas išleistas šiomis kalbomis: afrikanų, albanų, anglų (taip pat Brailio raštu), arabų, armėnų, bembų, bulgarų, čekų, čevų, danų, efų, graikų, gruzinų, ibų, ilokų, indoneziečių, ispanų (taip pat Brailio raštu), italų, japonų, jorubų, kinjaruanda, kinų, kinų (supaprastintais rašmenimis), kirundi, korėjiečių, kosų, kroatų, lenkų, lingala, makedonų, malagasių, maltiečių, norvegų, olandų, osetinų, pietų sotų, portugalų (taip pat Brailio raštu), prancūzų, rumunų, rusų, samojiečių, sebujano, sepedi, serbų, serbų (lotyniškais rašmenimis), sinhalų, slovakų, slovėnų, suahelių, suomių, šonos, švedų, tagalų, tsongų, tsvanų, turkų, tvi (Akvapimas), tvi (Ašantis), vengrų, vokiečių ir zulų.

Dalis Šventojo Rašto išleista šiomis kalbomis: amerikiečių gestų (DVD), amharų, azerbaidžaniečių, azerbaidžaniečių (kirilika), birmiečių, brazilų gestų (DVD), čitonga, estų, evių, fidžių, gunų, Haičio kreolų, hindi, iligano, italų (Brailio raštu), italų gestų (DVD), kambodžių, kanadų, kazachų, kirgizų, kiribati, kolumbiečių gestų (DVD), latvių, lietuvių, luganda, luvale, malajalių, meksikiečių gestų (DVD), motų, nepalų, pangasinanų, rusų gestų (DVD), sango, sranantongo, tajų, tamilų, tok pisin, tumbuka, ukrainiečių ir uzbekų.

Bendras „Naujojo pasaulio“ vertimo tiražas: 167 904 902
2011 m. laida

Šiuo leidiniu neprekiaujama. Jo leidyba — dalis pasaulinio šviečiamojo darbo, remiamo savanoriškomis aukomis.

New World Translation of the Christian Greek Scriptures
Lithuanian (*bi7*-L)

Made in Germany Spausdinta Vokietijoje
Druck und Verlag: Wachtturm-Gesellschaft, Selters/Taunus

PRATARMĖ

ŠVENTOJO RAŠTO knygos Dievo įkvėptų rašytojų buvo parašytos hebrajiškai, aramėjiškai ir graikiškai. Kad Dievo Žodį galėtų skaityti „visos tautos“, jis turi būti prieinamas daugeliu kalbų (Mato 24:14). Šiame leidime išverstos Šventojo Rašto graikiškosios dalies knygos — nuo Evangelijos pagal Matą iki Apreiškimo Jonui.

Šventojo Rašto graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertimas (*New World Translation of the Christian Greek Scriptures*) pirmą kartą išleistas anglų kalba 1950 m. Jis išverstas iš gerai žinomos, pagal seniausius rankraščius parengtos Westcott ir Hort graikiškojo teksto redakcijos, stengiantis kiek įmanoma tiksliau perteikti graikiškąjį tekstą. Juo pagrįsta „Naujojo pasaulio“ vertimo lietuviškoji versija.

Šiame vertime 237 kartus pavartotas Dievo asmenvardis Jehova. 1-ame priede paaiškintos tokio sprendimo priežastys ir pateikta jį pagrindžiančių rankraščio nuotraukų. Kadangi Dievo vardas turi būti laikomas šventu ir visi, kas nori būti išgelbėti, turi jo šauktis, vardas Jehova, kaip ir dera, sugrąžintas į tekstą (Mato 6:9; Romiečiams 10:13).

„Naujojo pasaulio“ vertimu šis darbas vadinamas turint omenyje Dievo pažadą, kad ateityje žmonija galės gyventi teisingame naujame pasaulyje (2 Petro 3:13). Jį parengę vertėjai, mylėdami Šventojo Rašto Autorių, jaučia didelę atsakomybę perteikti Jo mintis kuo tiksliausiai. Viliamės, kad šis vertimas bus išties naudingas skaitytojams, kurie trokšta pasiekti „aiškų tiesos pažinimą“ (1 Timotiejui 2:4).

KNYGŲ PAVADINIMAI

SANTRUMPOS

Aram.	aramėjų (kalba)	Plg.	palygink
Gr.	graikų (kalba)	T. y.	tai yra
Hebr.	hebrajų (kalba)	Žr.	žiūrėk
Pažod.	pažodžiui		

EVANGELIJA

PAGAL MATĄ

1 Knyga apie Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus, Abraomo sūnaus, gyvenimą.*

2 Abraomui gimė Izaokas,
Izaokui gimė Jokūbas,
Jokūbui gimė Judas ir jo broliai,
3 Judui gimė Perecas ir Zerachas iš Tamaros,
Perecui gimė Hecronas,
Hecronui gimė Ramas,
4 Ramui gimė Aminadabas,
Aminadabui gimė Nachšonas,
Nachšonui gimė Salmonas,
5 Salmonui gimė Boazas iš Rahabos,
Boazui gimė Jobedas iš Rūtos,
Jobedui gimė Jesė,
6 Jesei gimė karalius Dovydas.
Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos,
7 Saliamonui gimė Rehabeamas,
Rehabeamui gimė Abija,
Abijai gimė Asa,
8 Asai gimė Juozapatas,
Juozapatui gimė Jehoramas,
Jehoramui gimė Uzijas,
9 Uzijui gimė Jotamas,
Jotamui gimė Ahazas,
Ahazui gimė Ezekijas,
10 Ezekijui gimė Manasas,
Manasui gimė Amonas,
Amonui gimė Jošijas,
11 Jošijui gimė Jechonijas ir jo broliai Babilonijos tremties laikais.

12 Po ištrėmimo į Babiloniją Jechonijui gimė Šaltielis,
Šaltieliui gimė Zerubabelis,
13 Zerubabeliui gimė Abijudas,
Abijudui gimė Eliakimas,
Eliakimui gimė Azoras,
14 Azorui gimė Cadokas,
Cadokui gimė Achimas,
Achimui gimė Elijudas,
15 Elijudui gimė Eleazaras,
Eleazarui gimė Matanas,
Matanui gimė Jokūbas,
16 Jokūbui gimė Juozapas — vyras Marijos, kuri pagimdė Jėzų, vadinamą Kristumi.

17 Taigi iš viso nuo Abraomo iki Dovydo buvo keturiolika kartų, nuo Dovydo iki Babilonijos tremties — keturiolika kartų ir nuo Babilonijos tremties iki Kristaus — keturiolika kartų.

18 Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu. Dar jiems nepradėjus kartu gyventi, ji šventosios dvasios veikimu tapo nėščia. **19** Jos vyras Juozapas, būdamas teisus žmogus ir nenorėdamas pasmerkti

---

Mt 1:1* Arba „Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus, Abraomo sūnaus, kilmės knyga“.

jos viẽšai gėdai, ketino su ja slapčia išsiskirti. **20** Kai jis buvo tai apgalvojęs, sapne jam pasirodė Jehovos* angelas ir pasakė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes tas, kuris joje pradėtas, yra iš šventosios dvasios. **21** Ji pagimdys sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi*, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.“ **22** Visa tai įvyko, kad išsipildytų Jehovos per pranašą pasakyti žodžiai: **23** „Štai mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų, ir jie pavadins jį Emanueliu“, išvertus — „Dievas su mumis“.

24 Juozapas nubudęs padarė, kaip Jehovos angelas jam nurodė, — parsivedė savo žmoną į namus. **25** Bet jis neturėjo su ja santykių, iki ji pagimdė sūnų; jis pavadino jį Jėzumi.

2 Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo* dienomis, į Jeruzalę atkeliavo žvaigždininkai# iš rytų **2** ir sakė: „Kur yra gimusysis žydų karalius? Rytuose mes matėme jo žvaigždę ir atėjome jam nusilenkti.“ **3** Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, o drauge su juo ir visa Jeruzalė. **4** Sukvietęs visus tautos aukštuosius kunigus ir Raštų žinovus ėmė jų klausinėti, kur turėjęs gimti Kristus. **5** Šie atsakė jam: „Judėjos Betliejuje, nes per pranašą parašyta: **6** ‘Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaiptol nesi menkiausias tarp Judo valdytojų, nes iš tavęs kils vadovas, kuris ganys mano tautą, Izraelį.’“

7 Tada Erodas slapta pasikvietė žvaigždininkus ir iš jų išsiteiravo, kada žvaigždė pasirodė. **8** Paskui pasiuntė juos į Betliejų sakydamas: „Keliaukite ir rūpestingai ieškokite vaikelio, o radę praneškite man, kad irgi galėčiau nuvykęs jį pagerbti.“ **9** Išklausę karalių, jie leidosi į kelią. Ir štai žvaigždė, kurią jie išvydo rytuose, traukė pirma jų, kol sustojo virš tos vietos, kur buvo vaikelis. **10** Regėdami žvaigždę jie be galo džiaugėsi. **11** Įėję į namus, jie pamatė vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę ant žemės išreiškė jam pagarbą. Išsiėmę savo brangenybes davė jam dovanų: aukso, smilkomųjų sakų ir miros. **12** Tačiau sapne gavę nuo Dievo perspėjimą negrįžti pas Erodą, jie leidosi į savo kraštą kitu keliu.

13 Jiems iškeliavus, štai Juozapui sapne pasirodė Jehovos angelas ir tarė: „Kelkis, imk vai-

---

Mt 1:20* Žr. 1 priedą. **21*** Vardas „Jėzus“, išvertus iš hebrajų kalbos, reiškia „Jehova yra išgelbėjimas“. **2:1*** T. y. Erodo Didžiojo. **1#** T. y. astrologai.

kelį ir jo motiną, bėk į Egiptą ir pasilik ten, kol tau pasakysiu, nes Erodas ieškos vaikelio, norėdamas jį nužudyti.“ **14** Atsikėlęs nakčia Juozapas pasiėmė vaikelį su jo motina ir pasitraukė į Egiptą. **15** Ten pasiliko iki Erodo mirties, kad išsipildytų, kas Jehovos per jo pranašą buvo pasakyta: „Iš Egipto pašaukiau savo sūnų.“

16 Pamatęs, kad žvaigždininkai jį pergudravo, Erodas baisiai įsiuto ir pasiuntęs išžudė Betliejuje bei jo apylinkėse visus berniukus, dvejų metų ir jaunesnius, pagal laiką, kurį buvo išsiteiravęs iš žvaigždininkų. **17** Taip išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Jeremiją: **18** „Pasigirdo balsas Ramoje, verksmas ir didelis raudojimas, — tai Rachelė verkė savo vaikų ir nesileido paguodžiama, nes jų nebėra.“

19 Erodui mirus, štai Jehovos angelas pasirodė Juozapui Egipte per sapną **20** ir tarė: „Kelkis, imk vaikelį su jo motina ir leiskis į Izraelio žemę, nes mirė tie, kurie kėsinosi į vaikelio sielą*.“ **21** Tad jis atsikėlė, pasiėmė vaikelį, jo motiną ir atkeliavo į Izraelio žemę. **22** Tačiau išgirdęs, kad Judėjoje vietoj savo tėvo Erodo karaliauja Archelajas, pabijojo ten eiti. Be to, sapne gavo perspėjimą nuo Dievo, todėl pasitraukė į Galilėjos kraštą. **23** Atvykęs apsigyveno Nazareto mieste, kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašus: „Jį vadins Nazariečiu.“

3 Tomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas* ir skelbė Judėjos dykumoje **2** sakydamas: „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.“ **3** Tai tas, apie kurį per pranašą Izaiją pasakyta: „Girdėti balsas šaukiančio tyruose: ‘Paruoškite Jehovai kelią, ištiesinkite jam takus!’“ **4** Tasai Jonas vilkėjo kupranugarių vilnos apdaru ir buvo susijuosęs strėnas odiniu diržu. Jo maistas buvo skėriai ir laukinių bičių medus. **5** Tuo metu Jeruzalė, visa Judėja ir visa pajordanė ėjo pas jį. **6** Žmonės atvirai pripažindavo savo nuodėmes, ir jis krikštijo juos Jordano upėje.

7 Pamatęs, kad į krikštą ateina daug fariziejų ir sadukiejų, jis sakė jiems: „Jūs, angių paderme, kas jus pamokė bėgti nuo ateinančios rūstybės? **8** Duokite vaisių, priderančių atgailai, **9** ir nemanykite sau: ‘Mūsų tėvas Abraomas.’ Sakau jums, kad Dievas gali ir iš šitų akmenų pakelti vaikų Abraomui. **10** Kirvis jau pridėtas prie medžių

Mt 2:20* Žr. 7 priedą.

Mt 3:1* Arba „Nardintojas“. Gr. *Baptistēs.*

šaknų. Kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. **11** Aš, tiesa, jus krikštiju vandenyje dėl jūsų atgailos, o tas, kuris ateina įkandin manęs, galingesnis už mane. Aš nevertas nė sandalų jam nuauti. Jis krikštys jus šventojoje dvasioje ir ugnyje. **12** Jo rankoje vėtyklė ir jis viską suvalys nuo savo grendymo — kviečius susems į svirną, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi.“

13 Tada iš Galilėjos Jėzus atėjo prie Jordano pas Joną, kad šis jį pakrikštytų. **14** Bet Jonas mėgino jį sulaikyti tokiais žodžiais: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane?“ **15** Jėzus atsakė: „Šįsyk tebus šitaip, nes mums dera taip įvykdyti visa, kas teisu.“ Tada Jonas sutiko. **16** Pakrikštytas, Jėzus tuojau išbrido iš vandens, ir štai atsivėrė dangus, ir jis išvydo Dievo dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir besileidžiančią ant jo. **17** Ir iš dangaus nuskambėjo balsas: „Tai mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš patenkintas.“

4 Tada Jėzus buvo dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų Velnio gundomas. **2** Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo alkanas. **3** Tuomet prisiartino Gundytojas ir tarė jam: „Jei tu Dievo sūnus, liepk, kad šitie akmenys pavirstų duona.“ **4** Bet jis atsakė: „Parašyta: ‘Žmogus bus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Jehovos lūpų.’“

5 Paskui Velnias jį paėmė į šventąjį miestą, pastatė ant šventyklos sienos **6** ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok žemyn — juk parašyta: ‘Jis palieps savo angelams ir jie nešios tave ant rankų, kad kartais neužsigautum kojos į akmenį.’“ **7** Jėzus jam atsakė: „Taip pat parašyta: ‘Nemėgink Jehovos, savo Dievo.’“

8 Ir dar Velnias jį paėmė ant nepaprastai aukšto kalno, parodė visas pasaulio karalystes bei jų šlovę **9** ir tarė: „Visa tai aš tau duosiu, jeigu parpuolęs mane pagarbinsi.“ **10** Tada Jėzus jam pasakė: „Eik šalin, Šėtone! Parašyta: ‘Jehovą, savo Dievą, garbink ir dievatarnystę eik jam vienam.’“ **11** Tada Velnias nuo jo atstojo, ir štai pasirodė angelai ir jam patarnavo.

12 Išgirdęs, kad Jonas suimtas, jis pasitraukė į Galilėją. **13** Paskui, palikęs Nazaretą, atėjo ir apsigyveno Kafarnaume prie ežero, Zabulono ir Naftalio srityje, **14** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą Izaiją: **15** „Zabulono žeme ir Naftalio žeme prie pajūrio kelio,

kitapus Jordano, tautų Galilėja! **16** Tamsybėje skendintys žmonės išvydo didžią šviesą, tūnantiems mirties šešėlio šalyje patekėjo šviesa.“ **17** Nuo to meto Jėzus ėmė skelbti ir sakyti: „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.“

18 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė du brolius — Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų, metančius į ežerą tinklą, mat jie buvo žvejai. **19** Jis pasakė jiems: „Eime su manimi ir aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ **20** Tuojau palikę tinklus, jie nusekė paskui* jį. **21** Eidamas toliau jis pamatė kitus du brolius — Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, kurie valtyje su savo tėvu Zebediejumi taisė savo tinklus, ir pašaukė juos. **22** Iš karto palikę valtį ir tėvą, šie nusekė paskui jį.

23 Tada jis vaikščiojo po visą Galilėją mokydamas jų sinagogose, skelbdamas gerąją naujieną* apie karalystę ir gydydamas žmones nuo visokiausių ligų bei negalių. **24** Ir pasklido garsas apie jį visoje Sirijoje. Žmonės gabeno jam visus paliegusius, įvairių ligų ir kančių varginamus, demonų apsėstus, sergančius epilepsija, paralyžiuotus ir jis gydė juos. **25** Todėl pãskui jį sekė didžiulės minios iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir iš kitapus Jordano.

5 Matydamas minias, jis užlipo ant kalno. Jam atsisėdus, priėjo jo mokiniai. **2** Pravėręs lūpas, jis ėmė juos mokyti:

3 „Laimingi, kurie suvokia turį dvasinių poreikių,* — jų yra dangaus karalystė.

4 Laimingi sielvartaujantys — jie bus paguosti.

5 Laimingi romieji — jie paveldės žemę.

6 Laimingi alkstantys ir trokštantys teisumo — jie bus pasotinti.

7 Laimingi gailestingieji — jie susilauks gailestingumo.

8 Laimingi tyraširdžiai — jie regės Dievą.

9 Laimingi taikdariai — jie bus vadinami Dievo sūnumis.

10 Laimingi, kurie persekiojami dėl teisumo, — jų yra dangaus karalystė.

11 Laimingi esate, kai dėl manęs jus užgaulioja, persekioja ir kalba apie jus visokias piktas melagystes. **12** Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes didis jūsų atlygis danguje. Juk taip seniau persekiojo ir pranašus.

Mt 4:20* „Sekti paskui“ čia reiškia tapti Jėzaus sekėju. **23*** Gr. *euaggelion* (evangelija).

Mt 5:3* Pažod. „Laimingi beturčiai dvasia“.

13 Jūs — žemės druska. Jei druska netenka sūrumo, kaipgi jį besugrąžinsi? Tokia druska niekam nebetinka, tik išmesti laukan žmonėms mindžioti.

14 Jūs — pasaulio šviesa. Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. **15** Ir niekas uždegto žiburio nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo, kad šviestų visiems namuose. **16** Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, esantį danguje.

17 Nemanykite, kad aš atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Atėjau ne panaikinti, bet įvykdyti. **18** Iš tiesų sakau jums: greičiau jau dangus ir žemė praeis, negu bent viena mažiausia raidelė ar bent vienas brūkšnelis pradings iš Įstatymo, iki visa įvyks. **19** Tad jeigu kas nors laužo bent vieną iš šitų mažiausių įsakymų ir taip elgtis moko žmones, dangaus karalystėje bus palaikytas mažiausiu. O kuris juos vykdo ir jų moko, dangaus karalystėje bus palaikytas didžiu. **20** Todėl sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Raštų žinovų ir fariziejų, nieku gyvu neįeisite į dangaus karalystę.

21 Jūs girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: ‘Nežudyk. O kas įvykdo žmogžudystę, turės atsakyti teisme.’ **22** Bet aš jums sakau, kad teisme turės atsakyti kiekvienas, kuris nesiliauja rūstavęs ant savo brolio. Kas paniekina savo brolį bjauriu žodžiu, turės stoti prieš aukščiausią teismą*. O kas sako: ‘Tu, niekam tikęs kvaily!’, smerktinas į ugningąją Geheną#.

23 Tad jeigu neši savo dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, kad tavo brolis turi ką nors prieš tave, **24** palik dovaną ten prie aukuro ir eik pirma susitaikyti su broliu; paskui grįžęs aukok savo dovaną.

25 Nedelsdamas susitark su savo ieškovu — kol dar esi su juo kelyje į teismą, kad kartais ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas — teismo pareigūnui, ir kad nebūtum įmestas į kalėjimą. **26** Iš tiesų tau sakau: tikrai iš ten neišeisi, kol nesugrąžinsi visko iki paskutinio skatiko*.

27 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Nesvetimauk.’ **28** Bet aš jums sakau, kad kiekvienas, kuris žiūri į moterį jos geisdamas, jau svetimavo su ja savo širdyje. **29** Tad jeigu tavo dešinioji akis veda tave į suklupimą, išlupk ją ir mesk šalin. Juk

---

Mt 5:15* Didokas indas, kuriuo seikėdavo grūdus.

Mt 5:22* T. y. sinedrioną. **22#** Žr. 9 priedą. **26*** Pažod. „kvadranso“. Žr. 12 priedą.

geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas tavo kūnas būtų įmestas į Geheną. **30** Ir jeigu tavo dešinioji ranka veda tave į suklupimą, nukirsk ją ir mesk šalin. Juk geriau tau prarasti vieną narį, negu kad visas tavo kūnas atsidurtų Gehenoje.

31 Taip pat buvo pasakyta: ‘Kas išsiskiria su savo žmona, teduoda jai skyrybų raštą.’ **32** Bet aš jums sakau, kad kiekvienas, kuris išsiskiria su žmona, jei ne dėl ištvirkavimo*, — stumia ją svetimauti, ir kas išsiskyrusiąją veda — svetimauja.

33 Taip pat girdėjote, jog senovėje buvo pasakyta: ‘Neprisiek tuščiai, bet įvykdyk savo įžadus Jehovai.’ **34** O aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite — nei dangumi, nes tai Dievo sostas, **35** nei žeme, nes ji yra pakoja jo kojoms, nei Jeruzale, nes tai didžiojo Karaliaus miestas. **36** Neprisiekinėk nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo. **37** Tiesiog jūsų ‘taip’ tegul reiškia ‘taip’, o ‘ne’ — ‘ne’, nes kas viršaus — tai iš piktojo.

38 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Akis už akį ir dantis už dantį.’ **39** Bet aš jums sakau: nesipriešink piktam žmogui, ir jeigu kas suduoda tau per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą. **40** Jeigu kas nori su tavimi bylinėtis ir atimti iš tavęs palaidinę, duok jam ir apsiaustą. **41** Ir jeigu kas turintis valdžią uždeda tau prievolę nueiti mylią, eik su juo dvi. **42** Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti* nenusigręžk.

43 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Mylėk savo artimą ir nekęsk priešo.’ **44** Bet aš jums sakau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus, **45** kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo sūnūs, nes jis leidžia savo saulei tekėti blogiems ir geriems žmonėms, siunčia lietų teisiesiems ir neteisiesiems. **46** Jeigu mylite tuos, kurie jus myli, kokį atlygį gausite? Argi taip nedaro ir mokesčių rinkėjai? **47** Ir jeigu sveikinate vien savo brolius, ką gi ypatinga darote? Argi taip nesielgia ir kitų tautų žmonės? **48** Tad būkite tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.

6

Žiūrėkite, kad nerodytumėte savo teisumo žmonių akivaizdoje, — norėdami būti jų matomi, antraip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris yra danguje. **2** Antai kai šelpi* kitus, netrimituok priešais save, kaip veidmainiai daro sinagogose ir

Mt 5:32* Žr. 4 priedą.

Mt 5:42* Turimas omenyje skolinimas be palūkanų. **6:2*** Pažod. „daliji gailestingumo dovanas“.

gatvėse, kad būtų žmonių liaupsinami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **3** Kai šelpi, tegu tavo kairė ranka nežino, ką daro dešinė, **4** kad tavo šelpimas liktų slaptoje. Tada tavo Tėvas, kuris stebi slaptoje, tau atlygins.

5 Taip pat kai meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, — tokie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir didžiųjų gatvių sankirtose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **6** Kai meldiesi, eik į savo kambarį ir užsidaręs duris melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Tada tavo Tėvas, stebintis slaptoje, tau atlygins. **7** Melsdamiesi nekalbėkite to paties per tą patį, kaip daro kitų tautų žmonės, mat jie mano būsią išklausyti dėl žodžių gausumo. **8** Nepasidarykite kaip jie, juk Dievas, jūsų Tėvas, dar jums neprašius žino, ko jums reikia.

9 Taigi melskitės taip:

‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūna šventu laikomas* tavo vardas. **10** Teateina tavo karalystė. Tebūna tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje. **11** Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien **12** ir atleisk mums mūsų kaltes*, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams*. **13** Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo piktojo.’

14 Jeigu jūs atleisite žmonėms jų prasikaltimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums, **15** o jeigu neatleisite žmonėms jų prasikaltimų, ir jūsų Tėvas neatleis jūsų prasikaltimų.

16 Kai pasninkaujate, nebebūkite paniurę kaip veidmainiai, — jie perkreipia veidą, kad žmonėms atrodytų pasninkaujantys. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **17** Kai pasninkauji, pasitepk galvą ir nusiprausk veidą, **18** kad ne žmonėms atrodytum pasninkaujantis, o savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Tada tavo Tėvas, stebintis slaptoje, tau atlygins.

19 Liaukitės krovęsi turtus žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys laužiasi ir vagia. **20** Verčiau kraukitės turtus danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys nesilaužia ir nevagia, **21** nes kur tavo turtas, ten bus ir tavo širdis.

22 Kūno žiburys yra akis. Jeigu tavo akis žiūri į viena*, visas tavo kūnas bus šviesus. **23** Bet jeigu tavo akis šnairuoja*, visas tavo kūnas bus tamsus. Tad jeigu tavyje esanti šviesa iš tikro

---

Mt 6:9* Arba „tebūna pašventintas“. **12*** Pažod. „skolas“.

Mt 6:12* Pažod. „skolininkams“. **22*** Pažod. „tavo akis paprasta“. **23*** Pažod. „tavo akis pikta“.

yra tamsa, tai kokia toji tamsa didelė!

24 Niekas negali vergauti dviem šeimininkams: arba vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą niekins. Negalite vergauti Dievui ir turtams*.

25 Todėl sakau jums: liaukitės nerimavę dėl savo sielos — ką valgysite, ką gersite, arba dėl savo kūno — ką vilkėsite. Argi siela nėra daugiau už maistą ir kūnas už drabužį? **26** Įsižiūrėkite į dangaus paukščius: jie nei sėja, nei pjauna, nei į svirnus neša, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne vertingesni už juos? **27** Kas iš jūsų savo nerimavimu gali bent viena uolektimi pailginti savo gyvenimą? **28** Ir kamgi nerimaujate dėl drabužio? Pasimokykite iš to, kaip auga lauko lelijos: nei jos pluša, nei verpia, **29** bet sakau jums, kad net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena iš jų. **30** Tad jeigu Dievas taip aprengia laukų augalą, kuris šiandien gyvuoja, o rytoj metamas į krosnį, argi juo labiau neaprengs jūsų, mažatikiai? **31** Todėl nebūkite susirūpinę ir nesakykite ‘ką valgysime?’ arba ‘ką gersime?’, arba ‘kuo apsivilksime?’, — **32** viso to vaikosi tautų žmonės. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad jums viso to reikia.

33 Taigi pirmiausia ieškokite karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. **34** Nebūkite susirūpinę dėl rytojaus, nes rytdiena turės savų rūpesčių. Kiekvienai dienai gana savo bėdų.

7 Liaukitės teisę, kad nebūtumėte teisiami, **2** nes kokiu teismu teisiate, tokiu patys būsite teisiami, ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums seikės. **3** Tad kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje? **4** Ir kaip gali sakyti broliui: ‘Leisk, išimsiu šapelį tau iš akies’, kai tau pačiam akyje rąstas? **5** Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

6 Neduokite to, kas šventa, šunims ir nemeskite savo perlų kiaulėms, kad kartais jos nesutryptų jų ir apsigręžusios jūsų nesudraskytų.

7 Prašykite ir bus jums duota, ieškokite ir rasite, belskite ir bus jums atidaryta. **8** Mat kiekvienas prašantis gauna, kiekvienas ieškantis randa ir kiekvienam beldžiančiam bus atidaryta. **9** Nejaugi atsirastų tarp jūsų toksai žmogus, kuris savo sūnui, prašančiam duonos, paduotų akmenį? **10** Arba jeigu

---

Mt 6:24* Pažod. „mamonai“.

jis paprašytų žuvies, negi paduotų gyvatę? **11** Tad jeigu jūs, būdami netikę, mokate duoti savo vaikams gerų dovanų, juo labiau jūsų Tėvas, esantis danguje, duos gera tiems, kurie jį prašo.

12 Taigi visa, ko norite, kad žmonės jums darytų, ir jūs jiems darykite, — juk tai ir yra Įstatymas ir Pranašai.

13 Įeikite pro ankštus vartus, nes platus ir erdvus kelias veda į pražūtį, ir juo eina daugelis, **14** o ankšti vartai ir siauras kelias veda į gyvenimą, ir nedaug kas jį atranda.

15 Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avies kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai. **16** Juos atpažinsite iš jų vaisių. Argi vynuogės skinamos nuo dygiakrūmių ar figos nuo dagių? **17** Kiekvienas geras medis veda gerus vaisius, o kiekvienas išpuvęs medis — netikusius. **18** Geras medis negali vesti netikusių vaisių, o išpuvęs medis — gerų. **19** Kiekvienas medis, nevedantis gerų vaisių, nukertamas ir metamas į ugnį. **20** Taigi juos pažinsite iš vaisių.

21 Ne kiekvienas, sakantis man ‘Viešpatie, Viešpatie’, įeis į dangaus karalystę, o tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią. **22** Daug kas tą dieną sakys man: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugelio galingų darbų* tavo vardu?’ **23** Tačiau tada jiems pareikšiu: ‘Aš niekada jūsų nepažinojau. Eikit šalin nuo manęs, savavaliautojai!’

24 Taigi kiekvienas, kuris girdi šiuos mano žodžius ir juos vykdo, bus panašus į nuovokų žmogų, pasistačiusį namą ant uolos. **25** Prapliupo liūtis, pakilo vandenys, atūžė vėjai ir daužėsi į tą namą, bet jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos. **26** O kiekvienas, kuris girdi šiuos mano žodžius, bet jų nevykdo, bus panašus į kvailą žmogų, pasistačiusį namą ant smėlio. **27** Prapliupo liūtis, pakilo vandenys, atūžė vėjai, trankėsi į tą namą ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus.“

28 Kai Jėzus baigė tai kalbėti, minios didžiai stebėjosi jo mokymu, **29** nes jis mokė juos kaip turintis galią, o ne kaip jų Raštų žinovai.

8 Kai jis nusileido nuo kalno, didelės minios nusekė pãskui. **2** Ir štai priėjo vienas sergantis raupsais, nusilenkė jam ir tarė: „Viešpatie, jei tik norėtum, galėtum padaryti mane

---

Mt 7:22* Arba „daugelio stebuklų“.

švarų.“ **3** Jėzus ištiesęs ranką palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk švarus.“ Ir iš karto jis tapo švarus, raupsų neliko. **4** Tada Jėzus jam prisakė: „Žiūrėk, niekam nepasakok, bet nueik pasirodyti kunigui ir paaukok Mozės nurodytą dovaną, kad jiems paliudytum.“

5 Kai jis įžengė į Kafarnaumą, prie jo priėjo vienas šimtininkas* ir ėmė maldauti: **6** „Gerbiamasis, mano tarnas guli namuose paralyžiuotas ir baisiai kankinasi.“ **7** Jėzus jam tarė: „Nueisiu ir išgydysiu jį.“ **8** Šimtininkas atsakė: „Gerbiamasis, nesu tinkamas priimti tave po savo stogu. Tiesiog tark žodį ir mano tarnas pasveiks. **9** Juk ir aš, pats būdamas pavaldinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Vienam sakau ‘eik!’, ir jis eina, kitam — ‘ateik!’, ir jis ateina, o savo vergui — ‘daryk tai!’, ir jis daro.“ **10** Tai išgirdęs, Jėzus nustebo ir tarė einantiems iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: Izraelyje neradau nė vieno, kurio tikėjimas būtų toks didelis. **11** Tad aš jums sakau, kad daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės prie stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu dangaus karalystėje, **12** o karalystės sūnūs bus išmesti laukan į tamsą. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.“ **13** Tada šimtininkui Jėzus pasakė: „Eik ir tebūna tau, kaip tiki.“ Tą pačią valandą tarnas pasveiko.

14 Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė jo uošvę gulinčią ir karščiuojančią. **15** Jis palietė jos ranką ir karštis atslūgo. Tada ji atsikėlė ir ėmėsi jam patarnauti. **16** O atėjus vakarui žmonės atgabeno pas jį daug demonų apsėstųjų, ir jis išvarė dvasias žodžiu, taip pat išgydė visus sergančius, **17** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą Izaiją: „Jis pasiėmė mūsų negales ir nusinešė mūsų ligas.“

18 Matydamas aplink save minią, Jėzus paliepė irtis į kitą krantą. **19** Vienas Raštų žinovas priėjęs prie jo tarė: „Mokytojau, aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi.“ **20** Bet Jėzus jam pasakė: „Lapės turi urvus ir dangaus paukščiai buveines, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“ **21** Kitas mokinys prašė: „Viešpatie, leisk man pirma eiti savo tėvo palaidoti.“ **22** Jėzus jam atsakė: „Sek paskui mane ir palik mirusiems laidoti savo mirusiuosius.“

23 Jėzus įlipo į valtį ir mokiniai paskui jį. **24** Staiga ežeras smarkiai įsišėlo ir bangos ėmė semti valtį. O Jėzus miegojo. **25** Prišokę jie pažadino jį šaukdami: „Viešpatie, gelbėk mus,

---

Mt 8:5* T. y. centurionas — šimto kareivių vadas romėnų kariuomenėje.

tuoj žūsime!“ **26** Jis jiems tarė: „Kodėl jūs tokie baikštūs, mažatikiai?“ Tada atsikėlęs sudraudė vėjus bei ežerą ir pasidarė visiškai tyku. **27** Jie buvo apstulbę ir kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir ežeras jo klauso?“

28 Kai persikėlęs į kitą krantą jis išlipo gadariečių krašte, jam priešais iš kapų išėjo du žmonės, apsėsti demonų. Šitie buvo tokie nuožmūs, kad niekas nedrįsdavo eiti tuo keliu. **29** Juodu ėmė šaukti: „Kas tau darbo dėl mūsų, Dievo Sūnau? Ar atėjai čia kankinti mūsų pirma laiko?“ **30** Gerokai toliau nuo jų ganėsi didelė kiaulių banda. **31** Tada demonai ėmė jį prašyti: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk į tą kiaulių bandą.“ **32** Jis pasakė jiems: „Eikite!“ Jie išėjo ir apsėdo kiaules. Tai pasileido visa banda nuo skardžio į ežerą ir vandenyje prigėrė. **33** O kiauliaganiai pabėgo ir pasiekę miestą viską papasakojo, — taip pat, kas nutiko su apsėstaisiais. **34** Ir štai visas miestas išėjo pasitikti Jėzaus. Jį pamatę, labai prašė, kad pasišalintų iš jų krašto.

9 Tad sėdęs į valtį jis leidosi į kitą pusę ir atvyko į savo miestą. **2** Ir štai jam ant gulto atnešė paralyžiuotą žmogų. Matydamas jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Drąsiau, vaike. Tavo nuodėmės atleistos.“ **3** O kai kurie Raštų žinovai manė sau: „Šitas piktžodžiauja.“ **4** Žinodamas jų mintis Jėzus tarė: „Kodėl piktai mąstote širdyje? **5** Kas gi lengviau: ar pasakyti ‘tavo nuodėmės atleidžiamos’, ar — ‘kelkis ir vaikščiok’? **6** Tačiau kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus žemėje turi galią atleisti nuodėmes — tada jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, — kelkis, imk savo gultą ir eik namo.“ **7** Šis atsistojo ir nuėjo namo. **8** Tai išvydusios, minios nusigando ir šlovino Dievą, duodantį tokią galią žmonėms.

9 Eidamas iš ten, Jėzus pamatė žmogų, vardu Matas, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui* mane.“ Šis pakilo ir nusekė paskui jį. **10** Vėliau, jam besėdint namuose prie stalo, štai susirinko daug mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių. Jie susėdo su Jėzumi ir jo mokiniais. **11** Tai pamatę, fariziejai jo mokiniams ėmė kalbėti: „Kodėl jūsų mokytojas valgo su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?“ **12** Išgirdęs tai, jis pasakė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams. **13** Tad eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: ‘Aš noriu gailestingumo, o ne aukos.’ Juk aš atė-

---

Mt 9:9* Žr. Mt 4:20 išnašą.

jau kviesti ne teisiųjų, o nusidėjėlių.“

14 Tada Jono mokiniai priėję prie jo paklausė: „Kodėl mes ir fariziejai laikomės pasninko, o tavo mokiniai nepasninkauja?“ **15** Į tai Jėzus atsakė: „Kam jaunikio draugams liūdėti, kol jaunikis yra su jais? Tačiau ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada jie pasninkaus. **16** Seno apsiausto niekas nelopo naujo audinio* lopu, nes naujas audinys susitraukęs išplėštų dar didesnę skylę. **17** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, nes jeigu taip padaro, vynmaišiai plyšta, vynas išsilieja ir vynmaišiai nueina niekais. Jauną vyną pila į naujus vynmaišius, todėl išsilaiko ir viena, ir kita.

18 Jam taip bekalbant, štai priėjo vienas žmogus iš vyresnybės ir, parpuolęs prieš jį, tarė: „Mano duktė tikriausiai jau mirė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką ir ji atgis.“

19 Jėzus atsikėlęs nuėjo su savo mokiniais paskui jį. **20** Ir štai viena moteris, jau dvylika metų varginama kraujoplūdžio, prisiartino jam iš nugaros ir palietė jo drabužio kutus; **21** mat pati sau kalbėjo: „Jeigu tik paliesiu jo drabužį, išgysiu.“

Mt 9:16* T. y. neskalbto, nesusitraukusio audinio.

22 Jėzus atsigręžęs pamatė ją ir pasakė: „Drąsiau, dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė.“ Ir tą pačią valandą moteris pasveiko.

23 Atėjęs į ano vyresniojo namus ir pamatęs fleitininkus bei žmonių sąmyšį, **24** Jėzus jiems sakė: „Išeikite, nes mergaitė ne mirusi, o miega.“ Bet jie iš jo tik šaipėsi. **25** Kai žmonės buvo išprašyti laukan, jis įėjo į vidų, paėmė mergaitę už rankos ir ji atsikėlė. **26** Ir kalbos apie tai pasklido po visą aną kraštą.

27 Jėzui einant iš ten, įkandin jo sekė du neregiai. Juodu šaukė: „Pagailėk mūsų, Dovydo Sūnau!“ **28** Kai jis įėjo į namus, neregiai užėjo pãskui ir Jėzus jų paklausė: „Ar tikite, kad galiu tai padaryti?“ Jie atsakė: „Taip, Viešpatie.“ **29** Tada jis palietė jiems akis ir tarė: „Teįvyksta jums, kaip tikite.“ **30** Ir jų akys atsivėrė. Jėzus jiems griežtai prisakė: „Žiūrėkite, kad niekas apie tai nesužinotų.“ **31** Tačiau tuodu išėję išgarsino jį visame tame krašte.

32 Jiems išeinant, štai žmonės atvedė pas jį demono apsėstą nebylį, **33** ir kai demonas buvo išvarytas, nebylys prakalbo. O minios stebėjosi ir sakė: „Nieko panašaus Izraelyje dar nebuvo regėta.“ **34** Tačiau fariziejai ėmė kalbėti: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia.“

35 Jėzus leidosi į kelionę po visus miestus bei kaimus ir mokė jų sinagogose, skelbė gerąją karalystės naujieną, gydė visokias ligas ir negales. **36** Matydamas minias jis jautė žmonėms gailestį, nes jie buvo nuengti ir apleisti lyg avys be piemens. **37** Tada jis pasakė savo mokiniams: „Pjūtis išties didelė, o darbininkų maža. **38** Tad melskite pjūties Šeimininką siųsti darbininkų į savo pjūtį.“

10 Pasišaukęs savo dvylika mokinių, jis suteikė jiems valdžią įsakyti netyrosioms dvasioms, kad galėtų išvaryti jas ir gydyti visokias ligas bei negales.

2 Štai dvylikos apaštalų vardai: pirmas — Simonas, vadinamas Petru, ir jo brolis Andriejus, Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas, **3** Pilypas ir Baltramiejus, Tomas ir mokesčių rinkėjas Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Tadas, **4** Simonas Kananietis ir Judas Iskarijotas, kuris jį vėliau išdavė.

5 Šiuos dvylika Jėzus išsiuntė davęs tokius nurodymus: „Neikite pas kitataučius ir nesukite į jokį samariečių miestą. **6** Verčiau eikite pas prapuolusias Izraelio namų avis. **7** Keliaudami skelbkite: ‘Prisiartino dangaus karalystė.’ **8** Gydykite sergančius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite. **9** Nesidėkite nei aukso, nei sidabro, nei variokų į juosmens kišenes, **10** neimkite nei kelionmaišio, nei antros palaidinės,* nei sandalų, nei lazdos, nes darbininkas vertas savo valgio.

11 Atėję į kokį miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir pasilikite pas jį, kol iškeliausite. **12** Užėję į namus pasveikinkite juos, **13** ir jeigu namai bus verti, tegul ramybė, kurios linkite, apsigyvena juose, o jeigu namai nebus verti, tegul toji ramybė grįžta jums. **14** Jeigu kas jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių nesiklausytų, išeidami iš tų namų ar to miesto nusikratykite ir dulkes nuo kojų. **15** Iš tiesų sakau jums: Teismo Dieną lengviau bus Sodomos ir Gomoros žemei negu tam miestui.

16 Štai siunčiu jus tarsi avis tarp vilkų, todėl būkite atsargūs kaip gyvatės ir neklastingi kaip balandžiai. **17** Saugokitės žmonių, nes jie įdavinės jus teismams ir plaks savo sinagogose. **18** Dėl manęs būsite tampomi pas valdytojus ir karalius, kad liudytumėte jiems ir tautoms. **19** Tačiau kai jus įduos, neimkite nerimauti, kaip ir ką kalbėsite: tą valandą jums bus

---

Mt 10:10* Pažod. „nei dviejų palaidinių“.

duota, ką kalbėti, **20** nes ne tiek jūs kalbėsite, kiek jūsų Tėvo dvasia kalbės per jus. **21** Brolis atiduos mirčiai brolį, tėvas — savo vaiką, vaikai sukils prieš gimdytojus ir atiduos juos mirčiai. **22** Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas. **23** Kai jus persekios viename mieste, bėkite į kitą, nes iš tiesų sakau jums: niekaip nespėsite apeiti visų Izraelio miestų, iki ateis Žmogaus Sūnus.

24 Mokinys nėra viršesnis už mokytoją, nei vergas už savo šeimininką. **25** Mokiniui pakanka tapti tokiam kaip jo mokytojas, o vergui — kaip jo šeimininkas. Jeigu šeimynos galvą vadino Belzebulu, argi ne juo labiau taip vadins ir šeimyną? **26** Todėl nebijokite jų. Mat nėra nieko uždengta, kas nebūtų atidengta, ir nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma. **27** Ką jums kalbu tamsoje, sakykite šviesoje, ir kas jums šnibždama, skelbkite nuo stogų. **28** Ir nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali nužudyti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali sunaikinti ir sielą, ir kūną Gehenoje*. **29** Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką*? Ir vis dėlto nė vienas iš jų nekris žemėn be jūsų Tėvo žinios. **30** O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti. **31** Taigi nebijokite — jūs vertesni už daugybę žvirblių.

32 Tad kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje. **33** O to, kuris išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, ir aš išsižadėsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje. **34** Nemanykite, kad atėjau nešti žemei ramybės*. Atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo. **35** Atėjau supriešinti žmogaus su jo tėvu, dukters su motina ir jaunamartės su anyta. **36** Žmogaus priešais taps jo namiškiai. **37** Kas prie tėvo ar motinos prisirišęs labiau negu prie manęs, nevertas manęs. Taip pat kas prie sūnaus ar dukters prisirišęs labiau negu prie manęs, nevertas manęs. **38** Ir kas neima savo kančių stulpo ir neseka manimi, nevertas manęs. **39** Kas gelbėja savo sielą, tas ją praras, o kas praranda savo sielą dėl manęs, ją išgelbės.

40 Kas priima jus, mane priima, o kas priima mane, priima ir tą, kuris mane siuntė. **41** Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo atlygį, ir kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiojo atlygį. **42** Ir kas vienam iš šitų

Mt 10:28* Žr. 9 priedą. **29*** Pažod. „už asą“. Žr. 12 priedą.

Mt 10:34* Arba „taikos“.

mažutėlių paduos atsigerti bent taurę šalto vandens dėl to, kad jis yra mokinys, iš tiesų sakau jums: tas tikrai nepraras savo atlygio.“

11 Baigęs duoti nurodymus savo dvylikai mokinių, Jėzus iš ten iškeliavo mokyti ir skelbti į aplinkinius miestus.

2 Jonas, būdamas įkalintas, išgirdo apie Kristaus darbus ir pasiuntė savo mokinius **3** jo paklausti: „Ar tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kitokio?“ **4** Jėzus jiems atsakė: „Eikite ir papasakokite Jonui, ką girdite ir matote: **5** aklieji praregi, luošieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama geroji naujiena, **6** ir laimingas tas, kuris manimi nepasipiktina.“

7 Jiems pasitraukus, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pasižiūrėti? Ar vėjo siūbuojamos nendrės? **8** Tai ko gi išėjote pamatyti? Švelniais drabužiais apsirengusio žmogaus? Bet juk švelnius drabužius vilki tie, kurie karalių rūmuose. **9** Ko tad išėjote? Pamatyti pranašo? Taip, sakau jums, ir kur kas daugiau nei pranašo. **10** Jis yra tas, apie kurį parašyta: ‘Štai pirma tavo veido aš siunčiu savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią prieš tave!’ **11** Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra iškilę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažas dangaus karalystėje yra didesnis už jį. **12** Nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar į dangaus karalystę veržte veržiamasi, ir tie, kurie veržiasi, ją užima. **13** Juk visa — ir Pranašai, ir Įstatymas — pranašavo iki Jono; **14** ir, jeigu norite tai priimti, jis ir yra ‘Elijas, kuriam skirta ateiti’. **15** Kas turi ausis, teklauso.

16 Su kuo galėčiau palyginti šią kartą? Ji panaši į mažus vaikus, sėdinčius turgavietėse ir šaukiančius savo žaidimų draugams: **17** ‘Mes jums grojome fleita, bet jūs nešokote! Mes giedojome raudas, bet jūs nesimušėte į krūtinę!’ **18** Taigi, Jonas atėjo nevalgantis ir negeriantis, o jie sako: ‘Jis demono apsėstas.’ **19** Žmogaus Sūnus atėjo valgantis ir geriantis, o jie vis tiek sako: ‘Pažiūrėkite, koks rijūnas ir vyno gėrėjas, mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių draugas.’ Vis dėlto išmintį pateisina jos darbai.“

20 Tada jis ėmė priekaištauti miestams, kurie neatgailavo, nors juose jis buvo padaręs daugumą savo galingų darbų*: **21** „Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre

---

Mt 11:20* Arba „savo stebuklų“.

ir Sidone būtų buvę atlikta tokių galingų darbų, kokių atlikta pas jus, jie seniai būtų atgailavę su ašutine ir pelenuose. **22** Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui Teismo Dieną bus lengviau negu jums. **23** O tu, Kafarnaume, bene būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi į hadą*! Juk jeigu Sodomoje būtų buvę atlikta tokių galingų darbų, kokių atlikta pas tave, ji būtų išlikusi iki pat šios dienos. **24** Todėl sakau jums: Sodomos žemei Teismo Dieną bus lengviau negu tau.“

25 Anuo metu Jėzus atsiliepdamas kalbėjo: „Viešai šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei šiuos dalykus nuo išmintingųjų ir protingųjų ir atskleidei mažyliams. **26** Taip, Tėve, nes tau taip patiko. **27** Visa man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas gerai nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, taip pat niekas gerai nepažįsta Tėvo, tik Sūnus ir tas, kuriam Sūnus nori jį apreikšti. **28** Ateikite pas mane visi, kurie sunkiai plušate ir esate prislėgti, — aš jus atgaivinsiu. **29** Imkite ant savęs mano jungą* ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. **30** Mano jungas malonus nešti, mano našta lengva.“

12 Anuomet šabo dieną Jėzus ėjo per javų laukus. Jo mokiniai išalkę ėmė skinti varpas ir valgyti. **2** Tai pamatę fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą neleistina.“ **3** Jis tarė jiems: „Argi nesate skaitę, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę, — **4** kad jis įėjo į Dievo namus ir jie valgė padėtinės duonos, nors jos valgyti nebuvo leistina nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams? **5** Arba negi neskaitėte Įstatyme, kad per šabus šventykloje kunigai šabo nesilaiko, bet kaltės tuo neužsitraukia? **6** O čia, sakau jums, kai kas daugiau negu šventykla. **7** Jeigu tik būtumėte supratę, ką reiškia žodžiai: ‘Aš noriu gailestingumo, o ne aukos’, nebūtumėte pasmerkę nekaltųjų. **8** Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats.“

9 Išėjęs iš ten, jis nuėjo į jų sinagogą, **10** ir štai čia buvo vyras padžiūvusia ranka. Ieškodami, kuo Jėzų apkaltinti, jie paklausė jo: „Ar leistina per šabą gydyti?“ **11** Jis pasakė jiems: „Kuris iš jūsų negriebs ir neištrauks savo vienintelės avies, jei ši per šabą įkristų į duobę? **12** O kiek daug vertingesnis už avį žmogus! Taigi daryti gera

---

Mt 11:23* Žr. 8 priedą. **29*** Arba „naščius“.

per šabą leistina.“ **13** Tada jis tarė anam žmogui: „Ištiesk ranką.“ Šis ištiesė, ir ji tapo tokia pat sveika kaip ir antroji. **14** O fariziejai išėjo ir tarėsi, kaip jį pražudyti. **15** Tai sužinojęs, Jėzus iš ten pasitraukė. Daugelis sekė jam iš paskos, ir jis juos visus išgydė, **16** bet griežtai prisakė jo negarsinti, **17** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą Izaiją:

18 „Štai mano tarnas, kurį išsirinkau, mano mylimasis, kuriuo mano siela patenkinta! Aš suteiksiu jam savo dvasią, ir jis atskleis tautoms, kas yra teisingumas. **19** Jis nesikivirčys, nešūkaus, niekas negirdės jo balso aikštėse*. **20** Jis nenulauš palūžusios nendrės ir neužgesins rusenančio dagčio, kol nuves į pergalę teisingumą. **21** Į jo vardą tautos sudės savo viltis.“

22 Tada jie atvedė jam demono apsėstą žmogų, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus jį pagydė, ir nebylys prakalbo bei praregėjo. **23** Minios apstulbo iš nuostabos ir ėmė kalbėti: „Ar tik nebus jis Dovydo Sūnus?“ **24** Tai girdėdami fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo galia.“ **25** Žinodamas, ką jie mąsto, Jėzus jiems pasakė: „Kiekviena susipriešinusi karalystė nusiaubiama, ir joks susipriešinęs miestas ar namai neišsilaikys. **26** Taip ir Šėtonas, jeigu išvaro Šėtoną, yra pats su savimi susipriešinęs. Kaip tada išsilaikys jo karalystė? **27** Be to, jeigu aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia juos išvaro jūsų sūnūs*? Todėl jie bus jūsų teisėjai. **28** Tačiau jeigu aš išvarau demonus Dievo dvasios galia, tai jus iš tiesų užklupo Dievo karalystė. **29** Arba kaip galėtų kas nors įsibrauti į stipruolio namus ir išnešti jo daiktus pirma nesurišęs stipruolio? Juk tik tada jis apiplėš jo namus. **30** Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas gena šalin.

31 Todėl sakau jums, kad visokios nuodėmės ir piktžodžiavimai bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas dvasiai nebus atleistas. **32** Tarkim, jei kas pasakytų žodį prieš Žmogaus Sūnų, jam bus atleista, o tam, kuris kalbėtų prieš šventąją dvasią, nebus atleista — nei šioje santvarkoje, nei būsimojoje.

33 Arba jūsų medis geras ir jo vaisiai geri, arba jūsų medis išpuvęs ir jo vaisiai sugedę, nes medis pažįstamas iš vaisių. **34** Angių paderme, kaip galite kalbėti gera būdami blogi? Juk

Mt 12:19* Arba „didžiosiose gatvėse“.

Mt 12:27* T. y. sekėjai.

lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis. **35** Geras žmogus iš savo gėrio lobyno iškelia gera, o blogas žmogus iš savo blogio lobyno iškelia bloga. **36** Sakau jums, kad už kiekvieną bevertį pasakymą žmonės Teismo Dieną turės atsiskaityti. **37** Dėl savo žodžių būsi pripažintas teisiu ir dėl savo žodžių būsi pasmerktas.“

38 Tada kai kurie Raštų žinovai ir fariziejai atsiliepdami tarė: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą.“ **39** Jis jiems atsakė: „Pikta ir svetimaujanti karta vis ieško ženklo, bet nebus jai duota jokio ženklo, išskyrus pranašo Jonos ženklą. **40** Kaip Jona tris dienas ir tris naktis išbuvo didžiulės žuvies pilve, taip ir Žmogaus Sūnus tris dienas ir tris naktis išbus žemės širdyje. **41** Nineviųčiai prisikels per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo girdėdami, ką Jona skelbė. O štai čia daugiau negu Jona. **42** Pietų šalies karalienė bus prikelta per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atvyko nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties. O štai čia daugiau negu Saliamonas.

43 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas vietoves ieškodama, kur apsistoti, ir neranda. **44** Tada sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau’, ir sugrįžusi randa juos neapgyventus, bet iššluotus ir išpuoštus. **45** Tai ji nuėjusi pasiima su savimi kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir jos įėjusios ten apsigyvena. Tada tam žmogui pasidaro blogiau, negu buvo pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai.“

46 Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai atėję stoviniavo lauke, norėdami su juo pasikalbėti. **47** Todėl kažkas jam pasakė: „Antai lauke stovi tavo motina ir tavo broliai. Jie nori su tavimi pasišnekėti.“ **48** O jis tam atsakė: „Kas yra mano motina ir kas yra mano broliai?“ **49** Ir ištiesęs ranką į savo mokinius tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! **50** Kiekvienas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“

13

Tą dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo prie ežero. **2** Prie jo susirinko didelė minia, tad jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo ant kranto. **3** Ir jis ėmė daug kalbėti jiems palyginimais. „Štai sėjėjas išėjo sėti. **4** Jam besėjant, vienos sėklos krito prie kelio, ir atskridę paukščiai jas sulesė. **5** Kitos krito į uolynę, kur nedaug

žemės, ir iškart sudygo, nes neturėjo gilesnio dirvožemio. **6** Tačiau pakilus saulei daigai išdegė ir neturėdami šaknų sudžiūvo. **7** Kai kurios krito tarp dygiažolių, ir šios sužėlusios nustelbė želmenis. **8** Dar kitos krito į gerą žemę ir davė vaisių: vienos šimteriopą, kitos šešiasdešimteriopą, kitos trisdešimteriopą. **9** Kas turi ausis, teklauso.

10 Mokiniai priėję paklausė jį: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“ **11** Jis atsakė: „Jums duota suprasti dangaus karalystės slėpinius, o jiems neduota. **12** Mat kas turi, tam bus dar duota ir jis turės apsčiai, o kas neturi, iš to bus atimta ir tai, ką jis turi. **13** Aš todėl ir kalbu jiems palyginimais, nes jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesuvokia. **14** Jiems pildosi Izaijo pranašystė: ‘Girdėti girdėsite, bet niekaip nesuvoksite. Žiūrėti žiūrėsite, bet niekaip nematysite. **15** Šitų žmonių širdys surambėjo. Jie vangiai klausėsi ausimis ir užmerkė akis, kad tik akimis nepamatytų, ausimis neišgirstų, širdimi nesuvoktų, kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.’

16 Laimingos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. **17** Iš tiesų sakau jums: daug pranašų ir teisiųjų troško pamatyti tai, ką jūs matote, bet nepamatė, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.

18 Taigi pasiklausykite palyginimo apie sėjėją. **19** Kai kas nors girdi žodį apie karalystę, bet jo nesuvokia, ateina piktasis ir išplėšia, kas buvo pasėta jo širdyje. Tai sėkla, kritusi prie kelio. **20** Sėkla uolynėje — tai tas, kuris girdi žodį ir iškart su džiaugsmu jį priima. **21** Tačiau jis neturi savyje šaknies ir išsilaiko neilgai. Užėjus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jis tuojau atkrinta. **22** Sėkla, kritusi tarp dygiažolių, yra tas, kuris girdi žodį, bet šios santvarkos rūpesčiai ir apgaulinga turtų vilionė tą žodį nustelbia, ir jis lieka bevaisis. **23** O kritusi geroje žemėje — tai tas, kuris girdi žodį, suvokia jį ir iš tiesų duoda vaisių: kas šimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas trisdešimteriopą.“

24 Jis pateikė jiems kitą palyginimą: „Dangaus karalystę galima palyginti su žmogumi, pasėjusiu savo lauke gerą sėklą. **25** Žmonėms miegant jo priešas atėjęs kviečiuose prisėjo piktžolių* ir nuėjo. **26** Kai želmenys išaugo ir išpláukėjo, pasimatė ir piktžolės. **27** Šeimininko vergai atėję klausė jį: ‘Viešpatie,

---

Mt 13:25* T. y. nelabųjų svidrių. Šios piktžolės, kol jaunos, panašios į kviečius.

argi ne gerą sėklą pasėjai lauke? Iš kur tada atsirado piktžolių?’ **28** Jis tarė: ‘Tai padarė priešas.’ Jie paklausė: ‘Ar nori, kad eitume ir jas išrautume?’ **29** Jis atsakė: ‘Ne, kad kartais raudami piktžoles su jomis neišrautumėte ir kviečių. **30** Tegul abeji auga iki pjūties. Pjūties metu aš liepsiu pjovėjams: „Pirma išraukite piktžoles ir suriškite į kūlelius sudeginti, o paskui imkitės suvalyti kviečius į mano kluoną.“’“

31 Jis pateikė jiems dar vieną palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmęs pasėjo savo lauke. **32** Tiesa, tai mažiausia iš visų sėklų, bet iš jos užauga didžiausias iš daržo augalų ir tampa medžiu, kurio šakose dangaus paukščiai atskridę randa prieglobstį.“

33 Jis pasakė jiems dar ir kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris paėmusi įmaišė* trijuose dideliuose saikuose miltų, ir vìsa įrūgo.“

34 Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais. Be palyginimų jis jiems nekalbėdavo, **35** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą: „Aš atversiu savo lūpas palyginimais, skelbsiu tai, kas paslėpta nuo pat pasaulio užgimimo*.“

36 Paskui, paleidęs minias, jis nuėjo į namus. Mokiniai priėję tarė: „Paaiškink mums palyginimą apie piktžoles lauke.“ **37** Jis atsakė: „Sėjantis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus, **38** laukas — tai pasaulis, gera sėkla — karalystės sūnūs, piktžolės — piktojo sūnūs, **39** o jas pasėjęs priešas — Velnias. Pjūtis — tai santvarkos pabaiga, o pjovėjai — angelai. **40** Taigi, kaip piktžolės išrenkamos ir sudeginamos ugnyje, taip bus ir šios santvarkos pabaigoje. **41** Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus ir jie išrankios iš jo karalystės viską, per ką suklumpama, ir tuos, kurie savivaliauja. **42** Jie sumes juos į ugnimi plieskiančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas. **43** Teisieji tada spindės savo Tėvo karalystėje kaip saulė. Kas turi ausis, teklauso.

44 Dangaus karalystė yra tarsi lauke paslėptas lobis, kurį žmogus rado ir vėl paslėpė. Iš to džiaugsmo jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka tą lauką.

45 Dangaus karalystė dar panaši į keliaujantį pirklį, ieškantį rinktinių perlų. **46** Radęs

---

Mt 13:33* Pažod. „paslėpė“.

Mt 13:35* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

vieną labai vertingą perlą, jis nuėjęs skubiai pardavė visa, ką turėjo, ir jį nusipirko.

47 Ir dar dangaus karalystė panaši į didelį tinklą, leidžiamą į ežerą ir užgriebiantį įvairiausių žuvų. **48** Kai tinklas prisipildė, jį išvilko į krantą ir susėdę gerąsias žuvis surinko į indus, o netikusias išmetė. **49** Taip bus ir šios santvarkos pabaigoje: angelai išeis, atskirs nedorėlius nuo teisiųjų **50** ir sumes juos į ugnimi plieskiančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

51 Ar suvokėte visa tai?“ Jie atsakė: „Taip.“ **52** Tada jis tarė jiems: „Jeigu taip, tai kiekvienas mokytojas, pamokytas apie dangaus karalystę, yra panašus į šeimininką, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų dalykų.“

53 Baigęs šiuos palyginimus, Jėzus iš ten iškeliavo. **54** Atėjęs į savo tėviškę, jis ėmė mokyti žmones jų sinagogoje. Jie labai stebėjosi ir kalbėjo: „Iš kur jam tokia išmintis ir šitokios galios? **55** Argi jis ne dailidės sūnus? Ar jo motina nėra vardu Marija, o Jokūbas, Juozapas, Simonas ir Judas argi ne jo broliai? **56** Ir jo seserys — argi jos visos nėra pas mus? Iš kur tada jam visa tai?“ **57** Todėl jie ėmė juo piktintis. O Jėzus jiems pasakė: „Pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose.“ **58** Dėl jų netikėjimo jis nepadarė ten tiek daug galingų darbų*.

14

Anuo metu garsas apie Jėzų pasiekė tetrarchą* Erodą# **2** ir šis pasakė savo tarnams: „Tai Jonas Krikštytojas. Jis prikeltas iš mirusiųjų, todėl per jį ir veikia tokios galios.“ **3** Erodas buvo Joną suėmęs, sukaustęs ir uždaręs kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados. **4** Mat Jonas jam sakė: „Tau nevalia jos turėti.“ **5** Nors Erodas norėjo jį nužudyti, bijojo žmonių, nes šie laikė Joną pranašu. **6** Švenčiant Erodo gimtadienį Erodiados duktė šoko svečiams, ir Erodui taip patiko, **7** kad jis pažadėjo ir prisiekė jai duoti, ko tik ji paprašys. **8** Ši, savo motinos primokyta, tarė: „Duok man čia ant lėkštės Jono Krikštytojo galvą.“ **9** Karalius nusiminė, tačiau dėl savo priesaikų ir dėl svečių įsakė duoti **10** ir pasiuntė į kalėjimą, kad nukirstų Jonui galvą. **11** Jo galva buvo atnešta ant lėkštės ir paduota merginai, o ši nunešė ją motinai. **12** Jono mokiniai atėję paėmė kūną, palaidojo ir nuėję pranešė Jėzui. **13** Išgirdęs šią žinią,

---

Mt 13:58* Arba „daug stebuklų“. **14:1*** Romos imperatoriaus statytinis. **1#** Žr. Lk 3:1 išnašą.

Jėzus iš ten nuplaukė valtimi į nuošalią vietą pabūti vienas, tačiau žmonės tai sužinojo ir iš miestų pėsčiomis nusekė paskui.

14 Išlipęs į krantą, Jėzus matė didžiulę minią. Jam pagailo žmonių ir jis išgydė jų ligonius. **15** Atėjus vakarui jo mokiniai priėję tarė jam: „Vieta nuošali ir valanda jau vėlyva. Paleisk žmones, kad nuėję į kaimus galėtų nusipirkti maisto.“ **16** Bet Jėzus atsakė: „Jiems nereikia eiti. Jūs duokite jiems valgyti.“ **17** Jie tarė: „Mes čia nieko neturime, tik penkis duonos papločius ir dvi žuvis.“ **18** Jis pasakė: „Atneškite man.“ **19** Paskui paliepė minioms susėsti ant žolės, paėmė tuos penkis papločius ir abi žuvis, pažvelgė į dangų ir taręs palaiminimą laužė duoną, davė mokiniams, o šie dalijo žmonėms. **20** Visi pavalgė iki soties, ir jie surinko atlikusius gabaliukus — dvylika pilnų pintinių. **21** O valgančių buvo apie penkis tūkstančius vyrų, neskaičiuojant moterų ir vaikų. **22** Tada jis priragino savo mokinius nedelsiant sėsti į valtį ir plaukti pirma jo į kitą pusę, kol jis paleis minias.

23 Galiausiai, paleidęs minias, Jėzus užlipo ant kalno nuošaliai pasimelsti. Tą vėlų metą jis buvo ten vienas. **24** Tuo tarpu valtis jau buvo labai* nutolusi nuo kranto. Ją daužė bangos, nes pūtė priešinis vėjas. **25** Ir štai nakties ketvirtosios sargybos metu Jėzus atėjo pas juos žengdamas ežero paviršiumi. **26** Pamatę jį einantį ežeru ir nusigandę, mokiniai sakė: „Mums vaidenasi!“, ir apimti baimės ėmė šaukti. **27** Jėzus iškart prabilo į juos: „Drąsiau, čia aš, nebijokite!“ **28** Petras atsiliepė: „Viešpatie, jei čia tu, liepk man ateiti pas tave vandeniu.“ **29** Jėzus tarė: „Ateik!“ Petras išlipo iš valties ir pradėjo eiti vandens paviršiumi link Jėzaus. **30** Bet matydamas vėjo smarkumą nusigando ir pradėjęs skęsti sušuko: „Viešpatie, gelbėk mane!“ **31** Tuojau ištiesęs ranką Jėzus sugriebė jį ir pasakė: „Mažatiki, ko suabejojai?“ **32** Kai juodu įlipo į valtį, vėjas nurimo. **33** Tada esantieji valtyje parpuolė prieš jį sakydami: „Tikrai tu Dievo Sūnus.“ **34** Atplaukę į kitą pusę, jie išlipo į krantą Genezarete.

35 Pažinę jį, vietiniai pasiuntė žinią į visas apylinkes ir žmonės sugabeno jam visus ligonius. **36** Jie maldavo Jėzų, kad leistų bent paliesti jo drabužio kutus, ir visi, kurie palietė, visiškai pasveiko.

Mt 14:24* Pažod. „daug stadijų“. Žr. 12 priedą.

15 Tada iš Jeruzalės pas Jėzų atėjo fariziejų ir Raštų žinovų. Jie sakė: **2** „Kodėl tavo mokiniai peržengia prosenių tradiciją? Antai prieš valgį jie neplauna rankų.“

3 Jis jiems atsakė: „O kodėl jūs dėl savo tradicijos peržengiate Dievo įsakymą? **4** Štai Dievas pasakė: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’ ir: ‘Kas keikia tėvą ar motiną, mirte temiršta’. **5** O jūs sakote: ‘Kas taria savo tėvui ar motinai: „Tai, ką nori iš manęs gauti, yra dovana Dievui“, **6** tas neprivalo pagerbti savo tėvo.’ Šitaip dėl savo tradicijos jūs iš Dievo žodžio atėmėte galią. **7** Veidmainiai, taikliai apie jus pranašavo Izaijas: **8** ‘Šie žmonės reiškia man pagarbą lūpomis, tačiau jų širdis toli nuo manęs. **9** Veltui jie mane garbina, nes jų mokymai tėra žmonių išgalvoti priesakai.’“ **10** Tada jis susikvietė prie savęs minią ir pasakė: „Pasiklausykite ir supraskite! **11** Ne tai, kas įeina į burną, suteršia žmogų. Žmogų suteršia tai, kas išeina iš burnos.“

12 Tada priėję mokiniai jam tarė: „Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino dėl tavo žodžių?“ **13** Jėzus atsakė: „Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas. **14** Palikite juos. Jie — akli vedliai. O jeigu aklas aklą ves, abu įkris į duobę.“ **15** Petras atsiliepė: „Išaiškink mums aną palyginimą.“ **16** Į tai jis atsakė: „Negi ir jūs vis dar nesuprantate? **17** Argi nežinote, kad visa, kas įeina į burną, patenka į vidurius ir išmetama išvietėn? **18** O kas išeina iš burnos, kyla iš širdies, ir tai suteršia žmogų. **19** Juk iš širdies išeina pikti sumanymai, žmogžudystės, svetimavimai, ištvirkavimai, vagystės, melagingi liudijimai, piktžodžiavimai. **20** Štai kas suteršia žmogų, o valgymas neplautomis rankomis žmogaus nesuteršia.“

21 Išėjęs iš ten, Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį. **22** Ir štai viena tenykštė finikietė* atėjusi garsiai šaukė: „Pagailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį labai kankina demonas.“ **23** Tačiau jis neatsakė jai nė žodžio. Tad mokiniai priėję ėmė prašyti: „Paleisk ją, nes ji vis šaukia mums įkandin.“ **24** Jėzus tarė: „Aš siųstas tik pas Izraelio namų prapuolusias avis.“ **25** Moteris priėjusi parpuolė prieš jį ir sakė: „Viešpatie, padėk man!“ **26** Jis atsiliepė: „Nedera imti vaikų duoną ir mesti šuniukams.“ **27** Moteris tarė: „Taip, Viešpatie. Bet juk ir šuniukai

---

Mt 15:22* Pažod. „kanaanietė“.

ėda trupinėlius, krintančius nuo jų šeimininkų stalo.“ **28** Tada Jėzus jai atsakė: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Teįvyksta tau, kaip tu nori.“ Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

29 Iš ten Jėzus atkeliavo prie Galilėjos ežero. Jis užlipo ant kalno ir atsisėdo. **30** Tada prie jo susirinko daugybė žmonių. Jie atsigabeno luošų, sužalotų, aklų, nebylių bei daugelį kitokių ir tiesiog metė juos Jėzui prie kojų, o šis juos pagydė. **31** Minia stebėjosi regėdama nebylius kalbančius, luošius vaikštančius, neregius matančius ir šlovino Izraelio Dievą.

32 Jėzus pasikvietė savo mokinius ir pasakė: „Gaila man žmonių, nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti. Nenoriu paleisti jų alkanų, kad kartais kelyje nenusilptų.“ **33** O mokiniai jam atsakė: „Iš kur mums šioje dykynėje gauti pakankamai duonos tokiai didelei miniai pasotinti?“ **34** Tada Jėzus paklausė: „O kiek papločių turite?“ Jie atsakė: „Septynis. Ir kelias žuveles.“ **35** Paliepęs žmonėms susėsti ant žemės, **36** jis paėmė tuos septynis papločius ir žuvis, padėkojęs laužė juos ir dalijo mokiniams, o šie — žmonėms. **37** Visi pavalgė iki soties ir dar buvo surinkta septyni pilni krepšiai atlikusių gabaliukų. **38** O valgančių buvo keturi tūkstančiai vyrų, neskaičiuojant moterų ir vaikų. **39** Paskui, paleidęs minią, jis sėdo į valtį ir nuplaukė į Magadano sritį.

16 Čia prie jo priėjo fariziejai su sadukiejais ir, mėgindami jį, paprašė parodyti jiems ženklą iš dangaus. **2** Jėzus atsakė: „[Atėjus vakarui, jūs paprastai sakote: ‘Bus giedra, nes dangus ugninis’, **3** o rytą: ‘Šiandien bus dargana, nes dangus ugninis, bet ūkanoja.’ Dangaus veidą jūs mokate aiškinti, o laikų ženklų — ne.]* **4** Pikta ir svetimaujanti karta vis ieško ženklo, bet nebus jai duota jokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas.“ Ir, palikęs juos, Jėzus nuėjo.

5 Mokiniai persikėlė į kitą pusę, o buvo pamiršę pasiimti duonos. **6** Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo.“ **7** Tad jie ėmė tarp savęs svarstyti: „Mes gi nepasiėmėme duonos.“ **8** Tai žinodamas Jėzus pasakė: „Kodėl svarstote tarpusavy, kad neturite duonos, mažatikiai? **9** Nejau dar nesuprantate? Argi neatsimenate penkių papločių penkiems tūkstančiams ir kiek pintinių pririnkote? **10** Arba septynių papločių keturiems

---

Mt 16:3* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

tūkstančiams ir kiek pririnkote krepšių? **11** Kaipgi nesuvokiate, kad ne apie duoną jums kalbėjau? Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės.“ **12** Tada jie perprato, kad jis liepė saugotis ne duonos raugo, o fariziejų ir sadukiejų mokslo.

13 Atkeliavęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus klausė savo mokinių: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ **14** Šie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar kiti Jeremiju ar kuriuo iš pranašų.“ **15** Jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ **16** Simonas Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.“ **17** Jėzus jam tarė: „Laimingas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, o mano Tėvas, esantis danguje. **18** Taip pat sakau tau: tu esi Petras, ir ant šitos uolos aš pastatysiu savo bendruomenę, ir hado* vartai jos nenugalės. **19** Aš duosiu tau dangaus karalystės raktus, ir ką tu suriši žemėje, jau bus surišta danguje, ir ką atriši žemėje, jau bus atrišta danguje.“ **20** Tada jis griežtai prisakė mokiniams niekam nesakyti, kad jis yra Kristus.

21 Nuo to meto Jėzus Kristus pradėjo aiškinti savo mokiniams turėsiąs eiti į Jeruzalę, daug iškentėti nuo vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų žinovų, būti nužudytas ir trečią dieną prikeltas. **22** Pasivedęs į šalį, Petras ėmė jį drausti: „Pagailėk savęs, Viešpatie. Tau nieku gyvu taip nenutiks!“ **23** Bet Jėzus nusisukdamas pasakė Petrui: „Traukis už manęs, šėtone! Tu man suklupimo akmuo, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis.“

24 Tada Jėzus pasakė savo mokiniams: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kančių stulpą ir tegul seka manimi. **25** Kas nori išgelbėti savo sielą, tas ją praras, o kas praranda savo sielą dėl manęs, tas ją atras. **26** Kokia bus žmogui nauda, jeigu jis laimės visą pasaulį, bet neteks savo sielos? Arba ką žmogus duos mainais už savo sielą? **27** Juk Žmogaus Sūnus ateis, kaip skirta, savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tada atlygins kiekvienam pagal jo elgesį. **28** Iš tiesų sakau jums, kad kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Žmogaus Sūnų ateinantį savo karalystėje.“

17 Po šešių dienų, pasiėmęs su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną, Jėzus užsivedė juos vienus ant aukšto kalno. **2** Ir jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sušvito kaip saulė, drabužiai pasidarė skais-

---

Mt 16:18* Žr. 8 priedą.

tūs kaip šviesa. **3** Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, besikalbą su juo. **4** Tada Petras pasakė Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti. Jei nori, pastatysiu čia tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ **5** Jam tebekalbant, štai apdengė juos šviesus debesis ir iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš patenkintas. Klausykite jo.“ **6** Tai išgirdę, mokiniai puolė veidu į žemę ir juos pagavo didelė baimė. **7** Tada Jėzus priėjęs palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite.“ **8** Pakėlę akis jie nebematė nė vieno, tiktai Jėzų. **9** Jiems leidžiantis nuo kalno, Jėzus įsakė: „Niekam nepasakokite apie šį regėjimą, kol Žmogaus Sūnus bus prikeltas iš mirusiųjų.“

10 Tačiau mokiniai jo paklausė: „Kodėl tada Raštų žinovai sako, kad pirmiau turi ateiti Elijas?“ **11** Jis atsakė: „Elijas iš tiesų ateina ir visa atitaisys. **12** Tačiau aš jums sakau, kad Elijas jau atėjo, bet jie nepažino jo ir pasielgė su juo, kaip norėjo. Taip ir Žmogaus Sūnus turės nuo jų kentėti.“ **13** Tada mokiniai suprato, kad jis kalbėjo jiems apie Joną Krikštytoją.

14 Jiems prisiartinus prie minios, prie jo priėjo vienas žmogus ir, atsiklaupęs prieš jį, sakė: **15** „Viešpatie, pagailėk mano sūnaus! Jis serga epilepsija ir jam visai prastai – dažnai įpuola tai į ugnį, tai į vandenį. **16** Aš atvedžiau jį pas tavo mokinius, bet jiems nepavyko jo išgydyti.“ **17** Jėzus atsakė: „O netikinti ir iškrypusi karta! Kiek ilgai turėsiu būti su jumis? Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį čia, pas mane.“ **18** Tada Jėzus sudraudė demoną, ir demonas iš jo išėjo. Tą pačią valandą berniukas pasveiko. **19** Tada mokiniai vieni priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Kodėl mums nepavyko jo išvaryti?“ **20** Jis jiems pasakė: „Dėl menko jūsų tikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jeigu turėsite tikėjimą dydžio kaip garstyčios grūdelis, jūs tarsite šiam kalnui: ‘Persikelk iš čia tenai’, ir jis persikels. Jums nebus nieko neįmanomo. **21** — *

22 Kai jie buvo kartu Galilėjoje, Jėzus pasakė: „Žmogaus Sūnus turės būti atiduotas į žmonių rankas, **23** ir jie nužudys jį, o trečią dieną jis bus prikeltas.“ Dėl to jie labai nuliūdo.

24 Jiems atvykus į Kafarnaumą, prie Petro priėjo didrachmos* mokesčio rinkėjai ir paklausė: „Ar jūsų mokytojas nemoka didrachmos?“ **25** Šis

---

Mt 17:21* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta. **24*** Žr. 12 priedą.

atsakė: „Moka.“ Tačiau kai jis įėjo į namus, Jėzus pirmas prabilo: „Kaip manai, Simonai? Iš ko žemės karaliai ima muitus ar asmens mokestį? Iš savo sūnų ar iš svetimųjų?“ **26** Šis atsakė: „Iš svetimųjų.“ Jėzus jam tarė: „Taigi, sūnūs nuo mokesčių laisvi. **27** Bet kad jų nepapiktintume, nueik prie ežero, užmesk meškerę, ištrauk pirmą užkibusią žuvį ir ją pražiodęs rasi staterą*. Tą paimk ir atiduok jiems už mane ir save.“

18 Tą valandą mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Kas vis dėlto yra didžiausias dangaus karalystėje?“ **2** Tada jis pasišaukė vaikelį ir, pastatęs jį tarp jų, **3** tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu nepasikeisite ir nepasidarysite kaip vaikeliai, nieku gyvu neįeisite į dangaus karalystę. **4** Todėl kas nusižemins kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias dangaus karalystėje. **5** Ir kas priima tokį vaikelį dėl mano vardo, mane priima. **6** O kas pastūmėtų į suklupimą vieną iš tų mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų naudingiau, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas atviroje jūroje.

7 Vargas pasauliui dėl suklupimo akmenų! Tiesa, jų neišvengiamai bus, bet vargas tam žmogui, per kurį suklupimo akmuo atsiranda! **8** Jeigu tavo ranka ar koja veda tave į suklupimą, nusikirsk ją ir mesk šalin. Juk geriau tau sužalotam ar luošam įeiti į gyvenimą negu su abiem rankomis ir kojomis būti įmestam į amžinąją ugnį. **9** Ir jeigu tavo akis veda tave į suklupimą, išlupk ją ir mesk šalin. Juk geriau tau vienakiam įeiti į gyvenimą negu su abiem akimis būti įmestam į ugningąją Geheną*. **10** Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes sakau jums: jų angelai danguje visada regi mano dangiškojo Tėvo veidą. **11** — *

12 Kaip manote? Jeigu koks žmogus turėtų šimtą avių ir viena iš jų nuklystų, argi jis nepaliktų kitų devyniasdešimt devynių kalnuose ir neitų ieškoti nuklydusios? **13** Ir jeigu jam pavyktų ją surasti, iš tiesų sakau jums: jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo paklydusios. **14** Taip ir mano Tėvas, esantis danguje, nenori, kad pražūtų kuris nors iš šitų mažutėlių.

15 Tad jeigu tavo brolis nusideda, eik ir pasakyk apie jo nu-

---

Mt 17:27* Žr. 12 priedą.

Mt 18:9* Žr. 9 priedą. **11*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

sižengimą jam vienam. Jeigu jis tavęs paklausys, būsi laimėjęs savo brolį. **16** Jeigu nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad kiekvienas dalykas būtų patvirtintas dviejų ar trijų liudininkų lūpomis. **17** Jeigu jis ir jų nepaklausytų, pasakyk bendruomenei. O jei nepaklausytų nė bendruomenės, tebūnie jis tau kaip kitatautis ir mokesčių rinkėjas.

18 Iš tiesų sakau jums: ką tik surišite žemėje, jau bus surišta danguje, ir ką tik atrišite žemėje, jau bus atrišta danguje. **19** Ir dar sakau jums: jeigu žemėje du iš jūsų sutars prašyti ko nors svarbaus, tai bus jiems mano dangiškojo Tėvo suteikta, **20** nes kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“

21 Tada Petras priėjęs jo paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusideda? Ar iki septynių kartų?“ **22** Jėzus jam atsakė: „Ne iki septynių, sakau tau, o iki septyniasdešimt septynių kartų.

23 Taigi dangaus karalystę galima palyginti su karaliumi, kuris norėjo sutvarkyti piniginius reikalus su savo vergais. **24** Kai jis to ėmėsi, buvo atvestas žmogus, skolingas jam dešimt tūkstančių talentų*. **25** Bet kadangi šis neturėjo iš ko grąžinti, valdovas įsakė parduoti jį, jo žmoną, vaikus ir visą jo nuosavybę, kad būtų sumokėta. **26** Tad vergas parpuolė prieš jį, lenkėsi ir prašė: ‘Būk man kantrus, aš viską tau grąžinsiu.’ **27** Valdovą apėmė gailestis ir jis paleido vergą, o jo skolą panaikino. **28** Tačiau tasai, išėjęs ir suradęs vieną savo tarnybos draugą, skolingą jam šimtą denarų, nutvėrė jį ir ėmė smaugti reikalaudamas: ‘Atiduok skolą!’ **29** Šis parpuolė ir maldavo: ‘Būk man kantrus ir aš tau grąžinsiu.’ **30** Tačiau tas nesutiko ir nuėjęs liepė įmesti jį į kalėjimą, iki atiduos skolą. **31** Pamatę, kas įvyko, kiti vergai labai nusiminė ir nuėję viską papasakojo valdovui. **32** Tada valdovas pasišaukė jį ir tarė: ‘Nedorasis verge, aš juk panaikinau visą tavo skolą, kai manęs maldavai. **33** Argi neturėjai ir tu pasigailėti savo tarnybos draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?’ **34** Tada valdovas užsirūstinęs atidavė jį kalintojams*, iki sugrąžins visą skolą. **35** Taip ir mano dangiškasis Tėvas pasielgs su jumis, jeigu kiekvienas iš širdies neatleisite savo broliui.“

Mt 18:24* T. y. 60 milijonų denarų. Žemės ūkio darbininkas per darbo dieną uždirbdavo vieną denarą (plg. Mt 20:2). **34*** Arba „kankintojams“.

19 Baigęs tai kalbėti, Jėzus iškeliavo iš Galilėjos ir persikėlęs per Jordaną atėjo iki Judėjos. **2** Jam iš paskos sekė didelės minios žmonių, ir jis juos tenai gydė.

3 Prie jo priėjo fariziejai ir norėdami jį išmėginti paklausė: „Ar leistina vyrui išsiskirti su žmona dėl bet kokios priežasties?“ **4** Jis atsakė: „Ar neskaitėte, kad tas, kuris iš pradžių juos sukūrė, padarė juos kaip vyrą ir moterį **5** ir pasakė: ‘Todėl vyras paliks savo tėvą ir motiną, prisiriš prie savo žmonos, ir juodu bus vienas kūnas’? **6** Vadinasi, jie — nebe du, o vienas kūnas. Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.“ **7** Jie paklausė: „O kodėl tada Mozė liepė duoti skyrybų raštą ir išsiskirti su ja?“ **8** Jis atsakė jiems: „Mozė dėl jūsų širdies kietumo leido jums skirtis su žmonomis, bet nuo pat pradžių buvo ne taip. **9** Sakau jums, kad tas, kuris išsiskiria su žmona ne dėl ištvirkavimo ir veda kitą, svetimauja.“

10 Mokiniai jam tarė: „Jeigu jau taip yra su vyru ir žmona, tai geriau išvis nevesti.“ **11** Jis pasakė jiems: „Šį žodį priima ne visi, bet tik turintys dovaną. **12** Juk yra eunuchų, kurie tokie gimė iš motinos įsčių. Taip pat yra eunuchų, kuriuos tokius padarė žmonės. Bet yra ir eunuchų, kurie patys pasidarė eunuchais dėl dangaus karalystės. Kas gali tai priimti, tepriima.“

13 Tada pas jį atvedė vaikelių, kad jis uždėtų ant jų rankas ir pasimelstų. Tačiau mokiniai juos barė. **14** Bet Jėzus pasakė: „Palikite vaikelius ramybėje ir netrukdykite jiems eiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė.“ **15** Ir, uždėjęs ant jų rankas, jis iš ten iškeliavo.

16 Ir štai vienas žmogus priėjęs prie jo paklausė: „Mokytojau, ką gera turiu daryti, kad gaučiau amžiną gyvenimą?“ **17** Jis tarė jam: „Kodėl manęs klausi apie tai, kas gera? Vienas tėra Geras. O jeigu nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų.“ **18** Šis paklausė: „Kokių?“ Jėzus atsakė: „Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neliudyk melagingai, **19** gerbk savo tėvą ir motiną, mylėk savo artimą kaip save patį.“ **20** Jaunuolis jam tarė: „Viso to aš laikausi. Ko dar man trūksta?“ **21** Jėzus pasakė: „Jeigu nori būti tobulas, eik, parduok savo turtą ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui* mane.“ **22** Išgirdęs šiuos žodžius, jaunuolis nuliūdo ir pasitraukė, nes turėjo daug nuosavybės. **23** O Jėzus savo mokiniams tarė: „Iš tiesų

Mt 19:21* Žr. Mt 4:20 išnašą.

sakau jums, kad turtuoliui bus sunku patekti į dangaus karalystę. **24** Ir dar jums sakau: lengviau jau kupranugariui pralįsti pro adatos skylutę negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę.“

25 Tai išgirdę, mokiniai labai nusistebėjo ir sakė: „Kas gi tuomet gali būti išgelbėtas?“ **26** Pažvelgęs į juos, Jėzus tarė: „Žmonėms tai neįmanoma, bet Dievui viskas įmanoma.“

27 Tada atsiliepė Petras: „Štai mes viską palikome ir pasekėme tavimi. Kaip tad bus su mumis?“ **28** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums: per atkūrimą, kai Žmogaus Sūnus atsisės savo šlovingame soste, jūs, kurie sekėte manimi, irgi sėdėsite dvylikoje sostų ir teisite dvylika Izraelio giminių. **29** Ir kiekvienas, kuris paliko ar namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar vaikus, ar laukus dėl mano vardo, gaus nepalyginti daugiau ir paveldės amžiną gyvenimą.

30 Tačiau daugelis pirmų bus paskutiniai, o paskutinių — pirmi.

20 Mat dangaus karalystė panaši į šeimininką, kuris ankstų rytą išėjo pasisamdyti darbininkų į savo vynuogyną. **2** Sutaręs su darbininkais po denarą už dieną, nusiuntė juos į vynuogyną. **3** Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė turgavietėje kitus, stovinčius be darbo, **4** ir pasakė jiems: ‘Eikite ir jūs į vynuogyną, ir aš sumokėsiu, kiek pridera.’ **5** Taigi jie nuėjo. Apie šeštą ir apie devintą valandą jis vėl išėjo ir padarė tą patį. **6** Galiausiai, išėjęs apie vienuoliktą valandą, rado dar kitus stoviniuojančius ir tarė jiems: ‘Kodėl jūs stovite čia visą dieną be darbo?’ **7** Tie atsakė jam: ‘Kad niekas mūsų nepasamdė.’ Jis tarė: ‘Jūs irgi eikite į vynuogyną.’

8 Atėjus vakarui vynuogyno šeimininkas pasakė savo ūkvedžiui: ‘Pakviesk darbininkus ir sumokėk jiems atlyginimą, pradėdamas nuo paskutinių ir baigdamas pirmaisiais.’ **9** Tie, kurie buvo pasamdyti vienuoliktą valandą, atėję gavo kiekvienas po denarą. **10** Todėl atėję pirmieji manė gausią daugiau, bet irgi gavo po denarą. **11** Gavę jie ėmė murmėti prieš šeimininką **12** ir sakė: ‘Šitie paskutiniai tedirbo valandą, o tu prilyginai juos mums, kurie nešėme dienos naštą ir kentėme kaitrą!’ **13** Bet jis vienam iš jų atsakė: ‘Drauguži, aš tavęs neskriaudžiu. Argi ne už denarą sutikai man dirbti? **14** Imk, kas tavo, ir keliauk. Šitam paskutiniam aš noriu duoti tiek pat, kiek ir tau. **15** Argi aš neturiu teisės savo

nuožiūra tvarkytis su tuo, kas mano? O gal todėl šnairuoji*, kad aš geras?’ **16** Štai taip paskutiniai bus pirmi, o pirmi — paskutiniai.“

17 Kildamas aukštyn į Jeruzalę, Jėzus kelyje pasivadino savo dvylika mokinių į šalį ir pasakė jiems: **18** „Štai mes kylame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Raštų žinovams. Šie pasmerks jį mirti **19** ir atiduos svetimtaučiams, kad iš jo tyčiotųsi, nuplaktų ir prikaltų prie stulpo*. O trečią dieną jis bus prikeltas.“

20 Tada Zebediejaus sūnų motina priėjo su sūnumis prie jo ir išreiškusi pagarbą norėjo kažko paprašyti. **21** Jis paklausė: „Ko nori?“ Ji tarė: „Tark žodį, kad šiuodu mano sūnūs tavo karalystėje atsisėstų vienas tavo dešinėje, o kitas — kairėje.“ **22** Jėzus atsakė: „Jūs nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu?“ Šie tarė: „Galime.“ **23** Jis pasakė: „Mano taurę, tiesa, jūs gersite, bet ne aš sprendžiu, kam sėdėti mano dešinėje ir kairėje. Tai bus tiems, kuriems mano Tėvo paruošta.“

24 Tai išgirdę, kiti dešimt pasipiktino tais dviem broliais. **25** Bet Jėzus pasikvietęs juos tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai joms viešpatauja ir didžiūnai laiko jas savo valdžioje. **26** Tarp jūsų taip neturi būti. Kas tarp jūsų norėtų tapti didis, tebūna jūsų tarnas, **27** ir kas tarp jūsų norėtų būti pirmas, tebūna jūsų vergas. **28** Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo sielos atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“

29 Jiems išeinant iš Jericho, didelė minia sekė jam iš paskos. **30** Ir štai pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę, kad Jėzus eina pro šalį, jie ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pagailėk mūsų!“ **31** Žmonės griežtai juos tildė, bet anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pagailėk mūsų!“ **32** Jėzus sustojo, pasikvietė juos ir paklausė: „Ko norite, kad dėl jūsų padaryčiau?“ **33** Šie pasakė: „Viešpatie, teatsiveria mums akys.“ **34** Gailesčio apimtas, Jėzus palietė jiems akis. Jie iš karto praregėjo ir nusekė paskui jį.

21 Kai jie priartėjo prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę ant Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius **2** sakydamas: „Eikite į tą kaimą, kuris priešais, ir tuojau rasite pririštą asilę ir asilaitį su ja. Atriškite juos ir atveskite man. **3** O jeigu koks žmogus jums ką sakytų, tarkite:

Mt 20:15* Pažod. „tavo akis pikta“. **19*** Žr. 6 priedą.

‘Jų reikia Viešpačiui.’ Ir jis iš karto juos paleis.“

4 Tai įvyko, kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą: **5** „Sakykite Siono dukrai: ‘Štai pas tave atjoja tavo Karalius. Jis romaus būdo ir sėdi ant asilo, ant asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio.’“

6 Taigi mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus liepė, — **7** atvedė asilę su asilaičiu, apklojo juos savo apsiaustais ir jis ant jų atsisėdo. **8** Dauguma iš minios tiesė ant kelio savo apsiaustus, kiti ėmė kirsti ir kloti ant kelio medžių šakas. **9** Minios, einančios pirma jo ir jam iš paskos, šaukė: „Gelbėk, meldžiame,* Dovydo Sūnų! Palaimintas ateinantis Jehovos vardu! Gelbėk jį, meldžiame, kuris esi aukštybėse!“

10 Kai jis įžengė į Jeruzalę, visas miestas sujudo ir klausinėjo: „Kas jis toks?“ **11** Minios sakė: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto.“

12 Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus šventykloje parduodančius ir perkančius, išvartė pinigų keitėjų stalus ir balandžių pardavėjų suolus. **13** Ir pasakė jiems: „Parašyta: ‘Mano namai bus vadinami maldos namais’, o jūs iš jų darote plėšikų urvą.“

14 Prie jo šventykloje susirinko aklų ir luošų, ir jis juos išgydė.

15 Matydami jo nuostabius darbus ir berniukus, šaukiančius šventykloje: „Gelbėk, meldžiame, Dovydo Sūnų!“, aukštieji kunigai ir Raštų žinovai pasipiktino **16** ir sakė jam: „Ar girdi, ką jie kalba?“ Jėzus atsakė: „Taip. Argi nesate skaitę: ‘Iš mažų vaikų ir žinduklių lūpų parengei gyrių’?“ **17** Palikęs juos, jis išėjo iš miesto į Betaniją ir tenai nakvojo.

18 Anksti rytą grįždamas į miestą, jis pasijuto alkanas. **19** Pamatęs šalia kelio figmedį, jis priėjo, tačiau neradęs ant jo nieko, tik lapus, pasakė: „Tegul per amžius nebebus ant tavęs vaisiaus.“ Ir figmedis kaipmat nudžiūvo. **20** Mokiniai tai pamatę stebėjosi: „Kaip tas figmedis iškart nudžiūvo?“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu turėsite tikėjimą ir neabejosite, padarysite ne tik tai, ką aš padariau su figmedžiu, bet taip pat jei pasakysite šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’, taip ir įvyks. **22** Ir visa, ko tik maldoje prašytumėte tikėdami, gausite.“

23 Kai jis įėjo į šventyklą ir joje mokė, aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji priėję paklausė: „Kokia valdžia visa tai darai? Ir kas tau davė tokią valdžią?“

Mt 21:9* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

24 Jėzus jiems atsakė: „Paklausiu ir aš jus vieno dalyko. Jeigu man pasakysite, tai ir aš pasakysiu, kokia valdžia tai darau. **25** Jono krikštas — iš kur jis buvo? Iš dangaus ar iš žmonių?“ Tie ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jeigu sakysime: ‘Iš dangaus’, jis klaus mūsų: ‘Kodėl tada juo netikėjote?’ **26** O jei sakysime: ‘Iš žmonių’, reikės bijoti minios, nes jie visi laiko Joną pranašu.“ **27** Tad jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome.“ Tuomet jis tarė jiems: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokia valdžia tai darau.

28 Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du vaikus. Priėjęs prie pirmojo, pasakė: ‘Vaike, eik šiandien padirbėti vynuogyne.’ **29** Tas atsakė: ‘Gerai, viešpatie.’ Bet nenuėjo. **30** Priėjęs prie antrojo, tėvas pasakė tą patį. Šis atsiliepė: ‘Neisiu.’ Bet vėliau dėl to pasigailėjo ir nuėjo. **31** Kuris iš tų dviejų įvykdė tėvo valią?“ Jie atsakė: „Antrasis.“ Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad mokesčių rinkėjai ir paleistuvės* pirma jūsų eina į Dievo karalystę. **32** Jonas juk atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs juo netikėjote. Mokesčių rinkėjai ir paleistuvės juo tikėjo, o jūs, kad ir matėte tai, nė tada nesigailėjote ir netikėjote juo.

33 Pasiklausykite kito palyginimo. Vienas šeimininkas pasodino vynuogyną, aptvėrė tvora, iškasė jame vynuogių spaustuvą, pastatė bokštą ir, išnuomojęs žemdirbiams, iškeliavo svetur. **34** Kai atėjo vaisių metas, jis pasiuntė pas tuos žemdirbius savo vergus, kad paimtų jo vaisių dalį. **35** Bet žemdirbiai, pasičiupę vergus, vieną sumušė, kitą nužudė, dar kitą užmėtė akmenimis. **36** Tada jis pasiuntė kitus vergus — daugiau negu pirmąsyk, — bet anie padarė su jais tą patį. **37** Galiausiai pasiuntė pas juos savo sūnų sakydamas: ‘Mano sūnų jie gerbs.’ **38** Pamatę sūnų, žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai paveldėtojas. Eime, nužudykime jį ir turėsime jo palikimą!’ **39** Jie pagriebė jį, išmetė iš vynuogyno ir nužudė. **40** Tad ką gi vynuogyno šeimininkas atvykęs padarys tiems žemdirbiams?“ **41** Jie atsakė jam: „Blogiems blogai ir baigsis — šeimininkas juos išgalabys, o vynuogyną išnuomos kitiems žemdirbiams, kurie metui atėjus atiduos jam jo vaisius.“

42 Jėzus jiems tarė: „Ar niekada neskaitėte Raštuose: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo viršutiniu kertiniu akmeniu. Tai Jehovos padaryta ir mūsų akims nuostabą kelia’? **43** To-

---

Mt 21:31* T. y. prostitutės.

dėl jums sakau: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, duodančiai jos vaisių. **44** Ir tas, kuris kris ant to akmens, susikuls. O ant kurio tas akmuo užkris, tą sutraiškys.“

45 Išgirdę jo palyginimus, aukštieji kunigai ir fariziejai suprato, kad jis kalba apie juos. **46** Ir jie taikėsi Jėzų suimti, bet bijojo liaudies, nes ji laikė jį pranašu.

22 Atsakydamas Jėzus ir toliau kalbėjo jiems palyginimais: **2** „Dangaus karalystę galima palyginti su karaliumi, kuris iškėlė savo sūnui vestuves. **3** Jis išsiuntė savo vergus sušaukti į vestuves pakviestųjų, bet tie nepanoro ateiti. **4** Jis išsiuntė kitus vergus tardamas: ‘Sakykite pakviestiesiems: „Štai mano pietūs paruošti, jaučiai ir nupenėti gyvuliai papjauti ir viskas parengta. Ateikite į vestuves!“’ **5** Tačiau pakviestiesiems tai nerūpėjo ir jie nuėjo kas sau: vienas — į savo lauką, kitas — prekiauti, **6** o dar kiti pasičiupo vergus ir išsityčioję nužudė.

7 Karalius užsirūstino ir pasiuntęs kariuomenę išgalabijo tuos žudikus, o jų miestą sudegino. **8** Tada pasakė savo vergams: ‘Vestuvėms, tiesa, pasirengta, bet pakviestieji nebuvo verti. **9** Todėl eikite į kelius, vedančius iš miesto, ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves.’ **10** Tad išėję į kelius tie vergai surinko visus, kuriuos tik rado, — ir blogus, ir gerus. Svečių prie stalo prisėdo pilna vestuvių menė.

11 Įėjęs pažiūrėti svečių, karalius pastebėjo žmogų, neapsivilkusį vestuvių drabužio. **12** Todėl jo paklausė: ‘Drauguži, kaip čia patekai be vestuvių drabužio?’ Šis neturėjo ką atsakyti. **13** Tada karalius liepė savo tarnams: ‘Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite laukan į tamsybę. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.’

14 Mat yra daug pakviestų, bet maža išrinktų.“

15 Tada fariziejai nuėję tarėsi, kaip pričiupti jį kalboje. **16** Jie pasiuntė pas jį savo mokinius drauge su Erodo šalininkais. Šie sakė: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesakalbis, mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos ir tau nerūpi įtikti kitiems, nes tu nežiūri žmonių padėties. **17** Taigi pasakyk mums, ką manai: valia mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne?“ **18** Bet Jėzus, žinodamas jų nedorumą, atsakė: „Kodėl mėginate mane, veidmainiai? **19** Parodykite man mokesčio monetą.“ Šie atnešė jam denarą. **20** Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ **21** Tie atsakė: „Cezario.“ Tada

jis tarė jiems: „Todėl, kas Cezario, atiduokite Cezariui, o kas Dievo — Dievui.“ **22** Tai išgirdę, jie nustebo ir palikę jį nuėjo.

23 Tądien sadukiejai, sakantys, kad nėra prisikėlimo, priėjo prie jo ir paklausė: **24** „Mokytojau, Mozė pasakė: ‘Jeigu kas mirtų bevaikis, jo brolis turi vesti jo žmoną ir pakelti savo broliui palikuonių.’ **25** Antai pas mus buvo septyni broliai. Pirmasis vedęs mirė ir, neturėdamas palikuonių, savo žmoną paliko broliui. **26** Tas pats atsitiko su antru, su trečiu ir taip — su visais septyniais. **27** Paskiausiai mirė ir ta moteris. **28** Tad per prisikėlimą kurio iš septynių ji bus žmona? Juk visi yra ją turėję.“

29 Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate, nes nepažįstate nei Raštų, nei Dievo galybės. **30** Per prisikėlimą nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje. **31** O dėl mirusiųjų prisikėlimo, ar nesate skaitę, ką Dievas jums kalbėjo: **32** ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas’? Jis yra ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų.“ **33** Tai girdėdamos minios didžiai stebėjosi jo mokymu.

34 Išgirdę, kad Jėzus nutildė sadukiejus, susirinko fariziejai, **35** ir vienas iš jų, Įstatymo žinovas, jį mėgindamas paklausė: **36** „Mokytojau, kuris įsakymas Įstatyme didžiausias?“ **37** Jis pasakė jam: „‘Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visu savo protu.’ **38** Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. **39** Antrasis, panašus į jį, yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’ **40** Šiais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas, taip pat Pranašai.“

41 Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus jų paklausė: **42** „Ką jūs manote apie Kristų? Kieno jis sūnus?“ Jie atsakė: „Dovydo.“ **43** Jis paklausė jų: „Kodėl tada Dovydas dvasios įkvėptas vadina jį Viešpačiu sakydamas: **44** ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tau po kojomis“’? **45** Tad jeigu Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaip jis gali būti jo sūnus?“ **46** Niekas negalėjo atsakyti jam nė žodžio, ir nuo tos dienos nė vienas nebedrįso jo klausinėti.

23

Tada Jėzus kalbėjo miniai ir savo mokiniams: **2** „Raštų žinovai ir fariziejai atsisėdo į Mozės vietą. **3** Todėl visa, ką jie jums sako, darykite, to laikykitės, bet nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie sako, bet nedaro. **4** Jie riša sunkias naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu paju-

dinti. **5** Visus darbus jie daro tam, kad būtų žmonių matomi. Jie pasiplatina filakterijus* ir pasididina drabužių kutus. **6** Jie mėgsta garbingiausią vietą per vakarienes, pirmuosius suolus sinagogose, **7** sveikinimus turgavietėse ir kad žmonės juos vadintų 'rabi'*. **8** O jūs nesivadinkite 'rabi', nes vienas yra jūsų Mokytojas, o jūs visi esate broliai. **9** Ir nė vieno iš savųjų žemėje nevadinkite tėvu, nes vienas yra jūsų Tėvas — dangiškasis. **10** Nė vadais nesivadinkite, nes jūsų Vadas yra vienas — Kristus. **11** Didžiausias iš jūsų turi būti jums tarnas. **12** Kas aukštinasi, bus pažemintas, o kas nusižemina, bus išaukštintas.

13 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs užrakinate žmonėms dangaus karalystę, ir ne tik patys į ją neinate, bet ir į ją einantiems neleidžiate įeiti. **14** —— *

15 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs keliaujate po jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte vieną naujatikį*, o kai tokį surandate, padarote iš jo Gehenos# sūnų, dvigubai smerktinesnį už save pačius.

16 Vargas jums, akli vedliai, kurie sakote: 'Jeigu kas prisiekia šventykla, tai nieko, bet jei kas prisiekia šventyklos auksu, įsipareigoja.' **17** Kvaili jūs ir akli! Kas gi didesnis: auksas ar šventykla, kuri tą auksą pašventino? **18** Arba dar sakote: 'Jeigu kas prisiekia aukuru, tai nieko, bet jei kas prisiekia ant jo esančia dovana, įsipareigoja.' **19** Akli jūs! Kas gi didesnis: dovana ar aukuras, kuris tą dovaną pašventina? **20** Todėl kas prisiekia aukuru, prisiekia juo ir viskuo, kas ant jo. **21** Kas prisiekia šventykla, prisiekia ja ir tuo, kuris joje gyvena. **22** Ir kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir tuo, kuris jame sėdi.

23 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų, kmynų, bet apleidote tai, kas Įstatyme svarbiau — teisingumą, gailestingumą ir ištikimybę. Anų dalykų reikėjo laikytis, bet neapleisti ir šitų. **24** Akli vedliai, jūs iškošiate uodą, o praryjate kupranugarį!

Mt 23:5* Nedidelė dėžutė, kurioje buvo keturios ištraukos iš Įstatymo. Tokias Izraelio vyrai nešiojo kaip amuletus, užsirišę ant kaktos ir ant rankos. **7*** Pagarbus kreipimasis į žydų mokytoją. **14*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Mt 23:15* Pažod. „prozelitą“, t. y. kitatautį, atsivertusį į judaizmą. Gr. *prosēlytos.* **15#** Žr. 9 priedą.

25 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs valote taurės ir dubens išorę, bet viduje jie pilni grobio ir nesaikingumo. **26** Aklas fariziejau, pirma išvalyk taurės ir dubens vidų, kad švari taptų ir išorė.

27 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai! Jūs panašūs į pabaltintus kapus, kurie iš viršaus, tiesa, atrodo gražūs, bet viduje pilni numirėlių kaulų ir visokios netyrybės. **28** Taip ir jūs išoriškai atrodote žmonėms teisūs, bet viduje esate pilni veidmainystės ir savivalės.

29 Vargas jums, veidmainiai Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs statote pranašams kapavietes, puošiate teisiųjų kapus **30** ir sakote: ‘Jei būtume gyvenę savo protėvių dienomis, nebūtume kartu su jais pralieję pranašų kraujo.’ **31** Taigi jūs prieš save liudijate, kad esate sūnūs tų, kurie žudė pranašus. **32** Ką gi, pripildykite savo protėvių saiką!

33 Gyvatės, angių paderme, kaip jūs pabėgsite nuo pasmerkimo į Geheną?! **34** Tai štai, siunčiu pas jus pranašų, išmintingų žmonių ir mokytojų. Kai kuriuos jūs žudysite ir kabinsite ant stulpų, kai kuriuos plaksite savo sinagogose ir persekiosite iš miesto į miestą, **35** kad ant jūsų kristų visas teisus kraujas, išlietas ant žemės, — nuo teisiojo Abelio kraujo iki kraujo Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį jūs nužudėte tarp šventovės ir aukuro. **36** Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šią kartą.

37 Jeruzalė, Jeruzalė — ji žudo pranašus ir užmėto akmenimis pas ją siųstuosius. Kiek kartų aš norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais! Bet jūs nenorėjote. **38** Štai jūsų namai* apleidžiami ir paliekami jums. **39** Sakau jums, kad nuo šiol manęs nebematysite, kol netarsite: ‘Palaimintas ateinantis Jehovos vardu!’“

24

Jėzui pasitraukus ir einant iš šventyklos, priėjo mokiniai, norėdami parodyti jam šventyklos pastatus. **2** Jis atsakė jiems: „Ar matote visa tai? Iš tiesų sakau jums: čia neliks nė akmens ant akmens — visi bus išversti.“

3 Jam besėdint ant Alyvų kalno, mokiniai vieni priėjo prie jo ir paklausė: „Pasakyk mums, kada tai bus ir koks ženklas liudys, kad tu esi čia* ir kad ši santvarka baigiasi?“

Mt 23:38* T. y. šventykla. **24:3*** Žodžiais „esi čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

4 Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų, **5** nes daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu Kristus’, ir daugelį suklaidins. **6** Jūs girdėsite karų garsus ir gandus apie karus. Žiūrėkite, kad nepasiduotumėte baimei, nes tai turi įvykti; vis dėlto tai dar ne galas.

7 Mat pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, vietomis bus maisto nepriteklių ir žemės drebėjimų. **8** Visa tai — skausmų* pradžia.

9 Tada atiduos jus priespaudai, žudys jus, ir dėl mano vardo būsite visų tautų nekenčiami. **10** Daug kas tada atkris, išduos vieni kitus, vieni kitų nekęs. **11** Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suklaidins, **12** ir kadangi bus vis labiau nepaisoma įstatymų, daugumos meilė atšals. **13** O kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas. **14** Ir bus paskelbta ši geroji naujiena apie karalystę visoje gyvenamoje žemėje paliudyti visoms tautoms; ir tada ateis galas.

15 Todėl, kai pamatysite nuniokojimo bjaurastį, apie kurią pasakyta per pranašą Danielių, stovinčią šventoje vietoje (skaitytojas tebūna įžvalgus), **16** tie, kurie Judėjoje, tebėga tuomet į kalnus. **17** Kas ant stogo, tenelipa žemyn pasiimti iš namų savo daiktų, **18** o kas laukuose, tenegrįžta į namus pasiimti apsiausto. **19** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! **20** Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar per šabą. **21** Tada bus didis suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebebus. **22** Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų joks kūnas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.

23 Jei kas nors jums tada sakytų: ‘Kristus štai čia’ arba: ‘Jis tenai!’, — netikėkite, **24** nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius. **25** Štai aš jus iš anksto įspėjau. **26** Tad jeigu jums sakytų: ‘Štai jis tyruose’, — neikite, ar: ‘Štai jis pasislėpęs namuose’, — netikėkite. **27** Mat kaip žaibas tvyksteli iš rytų ir nušvinta iki vakarų, taip bus ir su Žmogaus Sūnaus buvimu čia*. **28** Kur bus lavonas*, ten sulėks ir ereliai.

29 Tuojau po tų suspaudimo dienų saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris

---

Mt 24:8* Pažod. „gimdymo skausmų“.

Mt 24:27* Gr. *parousia* (parùzija). **28*** Graikiškas žodis gali reikšti negyvą tiek žmogaus, tiek gyvūno kūną.

iš dangaus ir dangaus galybės bus sukrėstos. **30** Tuomet danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas ir tada visos žemės giminės raudodamos mušis į krūtinę ir pamatys Žmogaus Sūnų ateinant dangaus debesyse su galia bei didžia šlove. **31** Ir jis pasiųs savo angelus su skardžiu trimito garsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių pasaulio šalių* — nuo vieno dangaus pakraščio iki kito.

32 Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara. **33** Taip pat, kai matysite visa tai, žinokite, kad jis arti, prie durų. **34** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks. **35** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai tikrai nepraeis.

36 Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino: nei dangaus angelai, nei Sūnus, o vien tik Tėvas. **37** Juk kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui čia esant*. **38** Kaip ir anomis dienomis prieš tvaną, iki pat dienos, kurią Nojus įėjo į laivą, žmonės valgė ir gėrė, vedė ir tekėjo **39** ir nesusimąstė, kol atėjo tvanas ir visus nusinešė, taip bus ir Žmogaus Sūnui čia esant. **40** Tuomet dviese bus laukuose, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. **41** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta. **42** Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats.

43 Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas žinotų, kuriuo nakties metu* ateis vagis, jis budėtų ir neleistų įsilaužti į savo namus. **44** Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote.

45 Kas iš tiesų yra tas ištikimas ir nuovokus vergas, kuriam šeimininkas pavedė savo šeimynykščius, kad duotų jiems maistą reikiamu metu? **46** Laimingas tas vergas, jeigu jo šeimininkas atvykęs ras jį taip darantį! **47** Iš tiesų sakau jums: visą savo turtą jis paves jam.

48 Bet jeigu tas vergas, blogas būdamas, sakytų sau širdyje: ‘Mano šeimininkas užtrunka’ **49** ir imtų mušti savo draugus vergus ir valgyti bei gerti su girtuokliais, **50** to vergo šeimininkas ateis dieną, kurią tas nelaukia, ir valandą, kurią jis nemano. **51** Jis griežčiausiai jį nubaus* ir paskirs jam dalį su

---

Mt 24:31* Pažod. „keturių vėjų“. **37*** Gr. *parousia* (parùzija).

Mt 24:43* Pažod. „per kurią sargybą“. **51*** Pažod. „Jis perkirs jį pusiau“.

veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

25 Tada su dangaus karalyste bus panašiai kaip su dešimt mergelių, kurios pasiėmusios žibintus išėjo pasitikti jaunikio. **2** Penkios iš jų buvo paikos, penkios — nuovokios. **3** Mat paikosios pasiėmė žibintus, bet nepasiėmė aliejaus, **4** o nuovokiosios su žibintais pasiėmė indeliuose ir aliejaus. **5** Jaunikiui užtrunkant, visos ėmė snausti ir užmigo. **6** Vidurnaktį pasigirdo šauksmas: ‘Štai jaunikis! Išeikite jo pasitikti!’ **7** Tada mergelės visos atsikėlė ir tvarkėsi žibintus. **8** Paikosios sakė nuovokiosioms: ‘Duokite mums savo aliejaus, nes mūsų žibintai gęsta.’ **9** Nuovokiosios atsakė: ‘Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau eikite pas prekiautojus ir nusipirkite.’ **10** Toms išėjus pirkti, atvyko jaunikis. Mergelės, kurios buvo pasirengusios, įėjo su juo į vestuvių pokylį, ir durys buvo uždarytos. **11** Paskui atėjo ir tos kitos mergelės. Jos prašė: ‘Gerbiamasis, gerbiamasis, atidaryk mums!’ **12** Šis atsiliepė: ‘Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu.’

13 Tad budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos.

14 Bus taip, kaip su žmogumi, kuris ruošdamasis išvykti svetur pasikvietė vergus ir pavedė jiems savo turtą. **15** Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, dar kitam vieną — kiekvienam pagal sugebėjimus — ir iškeliavo. **16** Tas, kuris gavo penkis talentus, nuėjęs iš karto ėmėsi verslo ir pelnė dar penkis. **17** Taip ir tas, kuris gavo du, pelnė kitus du. **18** O tas, kuris gavo vieną, nuėjo ir, iškasęs duobę, šeimininko sidabrinius paslėpė.

19 Po ilgo laiko tų vergų šeimininkas grįžo ir pradėjo su jais apyskaitą. **20** Taigi priėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus. Jis atsinešė dar penkis ir sakė: ‘Šeimininke, patikėjai man penkis talentus. Žiūrėk, aš pelniau kitus penkis.’ **21** Šeimininkas jam tarė: ‘Puiku, geras ir ištikimas verge! Buvai ištikimas tvarkydamas nedaugelį dalykų, tad pavesiu tau daugelį. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą.’ **22** Paskui priėjo tas, kuris buvo gavęs du talentus, ir pasakė: ‘Šeimininke, patikėjai man du talentus. Žiūrėk, aš pelniau kitus du.’ **23** Šeimininkas jam tarė: ‘Puiku, geras ir ištikimas verge! Buvai ištikimas tvarkydamas nedaugelį dalykų, tad pavesiu tau daugelį. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą.’

24 Paskiausiai priėjo tas, kuris buvo gavęs vieną talentą, ir

pasakė: ‘Šeimininke, aš žinojau, kad esi reiklus žmogus. Tu pjauni, kur nesėjai, ir renki, ko nevėtei. **25** Tad aš pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Štai, imk, kas tavo.’ **26** Šeimininkas jam atsakė: ‘Blogas ir tingus verge! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, ir renku, ko nevėčiau? **27** Taigi reikėjo nunešti mano sidabrinius pas palūkininkus, kad grįžęs atsiimčiau, kas mano, su palūkanomis.

28 Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. **29** Kiekvienam turinčiam bus dar duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. **30** Ir išmeskite šį netikusį vergą laukan į tamsą. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.’

31 Kai Žmogaus Sūnus ateis savo šlovėje, o kartu su juo ir visi angelai, tada jis atsisės savo šlovės soste. **32** Jo akivaizdoje bus surinktos visos tautos, ir jis atskirs žmones vienus nuo kitų, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. **33** Avis jis pastatys savo dešinėje, ožius — kairėje.

34 Tada karalius tars stovintiems dešinėje: ‘Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite karalystę, paruoštą jums nuo pasaulio užgimimo*. **35** Juk aš buvau alkanas, ir jūs mane pavalgydinote. Buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte. Buvau pašalietis, ir jūs svetingai mane priėmėte, **36** nuogas, ir jūs mane aprengėte. Buvau ligonis, ir jūs manimi pasirūpinote, kalinys, ir jūs aplankėte mane.’ **37** Tada teisieji jam atsakys: ‘Viešpatie, kada gi mes matėme tave alkaną ir pavalgydinome, ištroškusį ir pagirdėme? **38** Kada mes matėme tave pašalietį ir svetingai priėmėme, ar nuogą ir aprengėme? **39** Kada matėme tave sergantį ar kalintį ir aplankėme?’ **40** Ir karalius jiems atsakys: ‘Iš tiesų sakau jums: ką tik padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte.’

41 Tada jis tars stovintiems kairėje: ‘Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, paruoštą Velniui ir jo angelams. **42** Juk aš buvau alkanas, bet jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, bet jūs manęs nepagirdėte. **43** Buvau pašalietis, bet jūs manęs nepriėmėte, nuogas, bet jūs manęs neaprengėte, ligonis ir kalinys, bet jūs manimi nepasirūpinote.’ **44** Tada ir šie atsakys: ‘Viešpatie, kada mes matėme tave ar alkaną, ar ištroškusį, ar pašalietį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarnavome?’ **45** Tuomet jis atsakys jiems: ‘Iš tiesų sakau

---

Mt 25:34* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

jums: ko tik nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, man nepadarėte.’ **46** Ir eis šitie į amžiną atkirtimą, o teisieji — į amžiną gyvenimą.“

26 Baigęs visa tai kalbėti, Jėzus pasakė savo mokiniams: **2** „Kaip žinote, po dviejų dienų bus Pascha, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas prikalti prie stulpo.“

3 Tada aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji susirinko vyriausiojo kunigo, vardu Kajafas, rūmų kieme **4** ir tarėsi klasta suimti Jėzų ir nužudyti. **5** Bet jie sakė: „Tik ne per šventę, kad liaudyje nekiltų sąmyšio.“

6 Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, **7** ir sėdėjo prie stalo, prie jo priėjo moteris, nešina alebastriniu brangaus kvapiojo aliejaus indeliu, ir ėmė pilti aliejų jam ant galvos. **8** Tai matydami mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam tas eikvojimas? **9** Juk jį buvo galima brangiai parduoti ir pinigus išdalyti vargšams.“ **10** Jėzus, tai žinodamas, tarė jiems: „Kodėl skaudinate moterį? Ji juk padarė man kilnų darbą. **11** Vargšų šalia savęs jūs visada turite, o mane turėsite ne visada. **12** Išpildama tą kvapų aliejų man ant kūno, ji paruošė mane laidotuvėms. **13** Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama geroji naujiena, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi.“

14 Tada vienas iš dvylikos, vadinamas Judu Iskarijotu, nuėjo pas aukštuosius kunigus **15** ir tarė: „Ką man duosite, jeigu jums jį išduosiu?“ Jie sudeėjo su juo trisdešimt sidabrinių. **16** Ir nuo to meto jis ieškojo palankios progos jį išduoti.

17 Pirmąją Neraugintos duonos dieną mokiniai priėję paklausė Jėzaus: „Kur norėtum, kad tau paruoštume valgyti paschą?“ **18** Jis atsakė: „Nueikite į miestą pas tokį ir tokį žmogų ir tarkite jam: ‘Mokytojas sako: „Mano metas arti. Tavo namuose su savo mokiniais švęsiu Paschą.“’“ **19** Mokiniai padarė, kaip Jėzus jiems liepė, ir paruošė paschą.

20 Atėjus vakarui, jis ir jo dvylika mokinių buvo susėdę prie stalo. **21** Jiems bevalgant, Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos.“ **22** Labai dėl to nuliūdę, jie visi lig vieno ėmė klausinėti: „Viešpatie, nejaugi aš?“ **23** Jis atsakė: „Mane išduos mirkantis kąsnį dubenyje su manimi. **24** Tiesa, Žmogaus Sūnus išeina, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris Žmogaus Sūnų išduoda! Jam būtų buvę geriau išvis negimti.“ **25** Judas, kuris

rengėsi jį išduoti, atsiliepė: „Nejaugi aš, rabi?“ Jis atsakė jam: „Tu pats pasakei.“

26 Jiems bevalgant, Jėzus paėmė duonos paplotį ir, taręs palaiminimą, laužė jį ir davė mokiniams tardamas: „Imkite ir valgykite. Tai yra* mano kūnas.“ **27** Taip pat jis paėmė taurę ir padėkojęs davė jiems sakydamas: „Gerkite iš jos visi, **28** nes tai yra manasis ‘sandoros kraujas’, išliejamas už daugelį nuodėmėms atleisti. **29** Sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu šio vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kai gersiu jį naują su jumis savo Tėvo karalystėje.“ **30** Galiausiai, sugiedoję himnus, jie išėjo į Alyvų kalną.

31 Tada Jėzus jiems pasakė: „Šiąnakt jūs visi dėl manęs suklupsite, nes parašyta: ‘Ištiksiu piemenį, ir kaimenės avys išsisklaidys.’ **32** O kai būsiu prikeltas, pirma jūsų nukeliausiu į Galilėją.“ **33** Bet Petras jam atsakė: „Jei visi kiti ir sukluptų dėl tavęs, aš niekada nesuklupsiu!“ **34** Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ **35** Petras tvirtino: „Net jeigu man tektų mirti su tavimi, nieku gyvu tavęs neišsižadėsiu.“ Panašiai kalbėjo ir visi kiti mokiniai.

36 Tada Jėzus su mokiniais atėjo į vietą, vadinamą Getsemane, ir tarė jiems: „Pasėdėkite čia, kol aš nuėjęs ten melsiuos.“ **37** Nusivedęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, Jėzus ėmė liūdėti ir didžiai sielvartauti. **38** Tada jis tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite su manimi.“ **39** Kiek paėjęs, jis parpuolė veidu į žemę ir meldėsi sakydamas: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu.“

40 Grįžęs pas mokinius, jis rado juos miegančius ir pasakė Petrui: „Nejau neįstengėte nė vienos valandos pabudėti su manimi? **41** Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Išties, dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ **42** Jis nuėjo antrą kartą ir meldėsi sakydamas: „Mano Tėve, jeigu ji negali manęs aplenkti, jei turiu ją išgerti, teįvyksta tavo valia.“ **43** Jis sugrįžo ir vėl rado juos miegančius, mat jų akys buvo apsunkusios. **44** Tad palikęs juos Jėzus vėl nuėjo ir meldėsi trečią kartą, — vėl sakydamas tuos pačius žodžius. **45** Tada grįžęs tarė mokiniams: „Tokiu metu jūs miegate ir ilsitės?! Štai atėjo valanda Žmogaus Sūnui

---

Mt 26:26* Žodis „yra“, gr. *estin,* čia pavartotas vaizdavimo, simbolizavimo reikšme.

būti išduotam į nusidėjėlių rankas. **46** Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia pat.“ **47** Jam dar tebekalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo kalavijais bei vėzdais ginkluotas didelis būrys nuo aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų.

48 Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Jį ir suimkite.“ **49** Priėjęs tiesiai prie Jėzaus, jis tarė: „Sveikas, rabi!“ ir meiliai jį pabučiavo. **50** Jėzus jam atsakė: „Drauguži, kodėl tu čia?“ Tada jie prišokę čiupo Jėzų ir suėmė. **51** Ir štai vienas iš buvusių su Jėzumi, ištiesęs ranką ir išsitraukęs kalaviją, smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam ausį. **52** Tada Jėzus jam pasakė: „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus. **53** O gal manai, kad aš negaliu paprašyti savo Tėvo, ir jis tuoj pat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų? **54** Tačiau kaip tada išsipildytų Raštai, sakantys, kad taip turi įvykti?“ **55** Tą valandą Jėzus pasakė anam būriui: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko? Aš kasdien sėdėjau ir mokiau šventykloje, bet manęs nesuėmėte. **56** Tačiau visa tai įvyko, kad išsipildytų pranašų raštai.“ Tada visi mokiniai paliko jį ir pabėgo.

57 Tie, kurie suėmė Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Raštų žinovai ir vyresnieji. **58** O Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo ir įėjęs prisėdo prie tarnų norėdamas pažiūrėti, kuo viskas baigsis.

59 Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas sinedrionas ieškojo melagingo liudijimo prieš Jėzų, kad galėtų atiduoti jį mirčiai, **60** bet nerado, nors buvo daug melagingai liudijančių. Galiausiai du, išėję priekin, **61** kalbėjo: „Šitas sakė: ‘Aš galiu nugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją atstatyti.’“ **62** Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs tarė Jėzui: „Nieko neatsakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?“ **63** Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas tarė jam: „Saikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu esi Kristus, Dievo Sūnus!“ **64** Jėzus atsiliepė: „Tu pats tai pasakei. Be to, sakau jums, kad nuo šiol matysite Žmogaus Sūnų sėdintį galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse.“ **65** Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Jis piktžodžiauja! Ar bereikia mums liudytojų? Štai, ką tik girdėjote piktžodžiavimą! **66** Ką jūs

manote?“ Tie atsakė: „Jis baustinas mirtimi!“ **67** Tada jie ėmė spjaudyti jam į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė per veidą **68** sakydami: „Pranašauk mums, Kristau: kuris tau sudavė?“

69 O Petras sėdėjo lauke, rūmų kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: „Tu irgi buvai su tuo Jėzumi Galilėjiečiu!“ **70** Bet jis visų akivaizdoje tai paneigė: „Aš nežinau, apie ką tu kalbi.“ **71** Kai jis nuėjo į vartų prieangį, jį pastebėjo kita mergina ir sakė ten esantiems: „Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu.“ **72** Jis ir vėl tai paneigė prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ **73** Netrukus aplink stovintieji priėjo ir sakė Petrui: „Tu tikrai esi vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda.“ **74** Tada, saistydamasis prakeiksmais, jis ėmė prisiekinėti: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir iš karto užgiedojo gaidys. **75** Ir Petras prisiminė, kad Jėzus buvo sakęs: „Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.

27 Išaušus rytui visi aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji surengė pasitarimą, kad atiduotų Jėzų mirčiai. **2** Jie surišo jį ir nuvedę perdavė valdytojui Pilotui.

3 Tada jo išdavėjas Judas, matydamas, kad Jėzus pasmerktas, ėmė graužtis ir grąžino trisdešimt sidabrinių aukštiesiems kunigams ir vyresniesiems **4** sakydamas: „Nusidėjau išduodamas teisų kraują.“ Tie atsakė: „O koks mūsų reikalas? Tu pats žinokis!“ **5** Tada, nusviedęs šventykloje sidabrinius, jis pasišalino ir nuėjęs pasikorė. **6** Bet aukštieji kunigai paėmę sidabrinius sakė: „Jų nevalia mesti į šventyklos iždinę, nes tai kraujo kaina.“ **7** Pasitarę jie nupirko už juos puodžiaus sklypą atvykėliams laidoti. **8** Todėl tas sklypas iki pat šios dienos vadinamas Kraujo sklypu. **9** Tuomet išsipildė, kas pasakyta per pranašą Jeremiją: „Jie paėmė trisdešimt sidabrinių — kainą to, kuris buvo įkainotas, kurio kainą nustatė kai kurie iš Izraelio sūnų, — **10** ir atidavė juos už puodžiaus sklypą, kaip Jehova buvo man įsakęs.“

11 O Jėzus stovėjo priešais valdytoją. Valdytojas jo paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pats tai sakai.“ **12** Tačiau aukštųjų kunigų ir vyresniųjų kaltinamas jis nieko neatsakė. **13** Tada Pilotas jam tarė: „Ar negirdi, kiek daug parodymų jie prieš tave turi? **14** Bet jis neatsakė jam nė žodžio, ir valdytojas tuo labai stebėjosi.

15 Kaskart per šventę valdytojas savo papročiu paleisdavo miniai vieną kalinį, kurio ši pageidaudavo. **16** Kaip tik tuo metu jie turėjo pagarsėjusį kalinį, vadinamą Barabu. **17** Todėl žmonėms susirinkus Pilotas paklausė: „Kurį norite, kad jums paleisčiau — Barabą ar Jėzų, Kristumi vadinamą?“ **18** Mat jis žinojo, kad jie atvesdino jį iš pavydo. **19** Be to, jam sėdint teismo pakyloje, jo žmona siuntė pas jį pasakyti: „Nieko nedaryk šiam teisiajam, nes šiandien sapne labai dėl jo kentėjau.“ **20** Bet aukštieji kunigai ir vyresnieji įtikino žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų nužudyti. **21** Valdytojas atsiliepdamas klausė jų: „Tai kurį iš tų dviejų norite, kad jums paleisčiau?“ Jie sakė: „Barabą.“ **22** Pilotas jiems tarė: „Ką man tada daryti su Jėzumi, vadinamuoju Kristumi?“ Tie visi šaukė: „Ant stulpo jį!“ **23** Jis klausė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie vis labiau šaukė: „Ant stulpo jį!“

24 Matydamas, kad nieko nelaimi, tik kyla sąmyšis, Pilotas paėmė vandens ir, minios akivaizdoje nusiplovęs rankas, pasakė: „Aš nekaltas dėl šio žmogaus kraujo. O jūs žinokitės!“ **25** Visi žmonės į tai atsiliepė: „Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir ant mūsų vaikų!“ **26** Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė prikalti prie stulpo.

27 Tada valdytojo kareiviai nuvedė Jėzų į pretorijų* ir surinko prie jo visą dalinį. **28** Išrengę apsiautė jį ryškiai raudona skraiste **29** ir nupynę iš dygių šakelių vainiką uždėjo jam ant galvos, o į dešinę ranką įspraudė nendrę. Jie klūpčiojo priešais jį ir tyčiojosi sakydami: „Sveikas, žydų karaliau!“ **30** Jie spjaudė ant jo ir stvėrę nendrę čaižė jam per galvą. **31** Galiausiai, išsityčioję, jie nusiautė nuo jo skraistę, užvilko jo paties drabužius ir išvedė prikalti prie stulpo.

32 Išeidami jie sutiko vieną kirėnietį, vardu Simonas, ir uždėjo šiam prievolę nešti jo kančių stulpą. **33** Kai atėjo į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Kaukolės vieta“), **34** jie davė jam gerti vyno, sumaišyto su kartėle, bet jis tik paragavo ir nepanorėjo gerti. **35** Prikalę jį prie stulpo, jie pasidalijo jo drabužius mesdami burtą **36** ir susėdę jį tenai saugojo. **37** Jam virš galvos pakabino užrašą su kaltinimu: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius.“

38 Tada šalia jo pakabinti ant stulpų buvo ir du plėšikai —

Mt 27:27* Romėnų valdytojo būstinė.

vienas iš dešinės, kitas iš kairės. **39** Praeiviai jį užgauliojo kraipydami galvas **40** ir sakydami: „Ei tu, kuris nugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai, gelbėk save! Jeigu tu Dievo sūnus, nuženk nuo stulpo!“ **41** Aukštieji kunigai su Raštų žinovais ir vyresniaisiais taip pat tyčiojosi iš jo ir kalbėjo: **42** „Kitus gelbėjo, o pats negali išsigelbėti! Jis Izraelio karalius, tad tenužengia dabar nuo stulpo ir mes juo tikėsime. **43** Jis pasitikėjo Dievu, tai tegul dabar Dievas išgelbsti jį, jeigu Dievui jis brangus, nes jis sakė: ‘Aš Dievo Sūnus.’“ **44** Šitaip jį įžeidinėjo net ir plėšikai, kybantys šalia ant stulpų.

45 Šeštą* valandą visą žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi iki devintos valandos. **46** Apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: „Elì, Elì, lemà sabachtãni?!“, tai yra: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ **47** Tai išgirdę, kai kurie ten stovintys sakė: „Jis šaukiasi Elijo.“ **48** Vienas iš jų tuojau nubėgęs paėmė kempinę, pamirkė ją rūgščiame vyne ir užmovęs ant nendrės davė jam gerti. **49** Bet kiti sakė: „Palik jį! Pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo išgelbėti.“ [Kitas paėmęs ietį perdūrė jam šoną, ir ištekėjo kraujo ir vandens.]* **50** Jėzus vėl garsiai sušuko ir atidavė dvasią.

51 Ir štai šventovės uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, žemė ėmė drebėti ir uolos skeldėti. **52** Atsivėrė kapai ir daugelio užmigusių šventųjų kūnai buvo išmesti į paviršių **53** ir tapo matomi daugeliui (žmonės, kurie po jo prisikėlimo išėjo iš kapinių, atėjo į šventąjį miestą). **54** O šimtininkas ir tie, kurie su juo saugojo Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus.“

55 Ten buvo ir daug moterų, jos žiūrėjo iš tolo. Tos moterys atlydėjo Jėzų iš Galilėjos jam patarnaudamos. **56** Tarp jų buvo Marija Magdalietė, taip pat Jokūbo ir Jozės motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

57 Vakarop atėjo vienas turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo tapęs Jėzaus mokiniu. **58** Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno, ir Pilotas įsakė atiduoti. **59** Paėmęs kūną, Juozapas įsupo jį į švarią gero lino drobę **60** ir paguldė savo naujame kape, kurį buvo išsikirsdinęs uoloje. Paskui užrito kapo angą di-

---

Mt 27:45* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

Mt 27:49* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

deliu akmeniu ir nuėjo. **61** O Marija Magdalietė ir kita Marija liko sėdėti priešais kapą.

62 Kitą dieną, tai yra po Pasirengimo dienos, aukštieji kunigai ir fariziejai susirinko pas Pilotą **63** ir sakė: „Gerbiamasis, mes prisiminėme, kad tas apsišaukėlis dar gyvas būdamas kalbėjo: ‘Po trijų dienų aš būsiu prikeltas.’ **64** Todėl įsakyk saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais jo mokiniai atėję jo nepavogtų ir nesakytų žmonėms: ‘Jis buvo prikeltas iš mirusiųjų!’ Ši apgavystė būtų blogesnė už pirmąją.“ **65** Pilotas jiems atsakė: „Štai jums sargyba. Eikite ir saugokite, kaip išmanote.“ **66** Taigi tie nuėjo ir kapui apsaugoti užantspaudavo akmenį bei pastatė sargybą.

28 Po šabo, švintant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalietė ir kita Marija atėjo pažiūrėti kapo.

2 Ir mato: žemė buvusi smarkiai sudrebinta, mat Jehovos angelas nusileido iš dangaus, priėjęs nurito akmenį ir ant jo atsisėdo. **3** Angelo išvaizda buvo lyg žaibo, jo drabužiai — balti kaip sniegas. **4** Jo išsigandę ir drebulio pagauti, sargybiniai tiesiog apmirė.

5 O moterims angelas tarė: „Jūs nebijokite! Žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo pakabintas ant stulpo. **6** Čia jo nėra, nes jis prikeltas, kaip ir buvo sakęs. Ateikite, pažvelkite į vietą, kur jis gulėjo. **7** Skubėkite pas jo mokinius pranešti, kad jis prikeltas iš mirusiųjų, ir sakykite jiems: ‘Jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite.’ Štai aš jums tai paskelbiau.“

8 Baimės ir didelio džiaugsmo apimtos, jos tuojau paliko kapą ir bėgo pranešti mokiniams. **9** Ir štai Jėzus pasitiko jas ir tarė: „Sveikos!“ Jos prisiartinusios parpuolė prieš jį ir apkabino jam kojas. **10** Tada Jėzus joms pasakė: „Nebijokite! Eikite ir praneškite mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie mane pamatys.“

11 Joms beeinant, štai kai kurie iš sargybinių atėję į miestą pranešė aukštiesiems kunigams visa, kas įvyko. **12** Šie, susikvietę vyresniuosius ir pasitarę, davė kareiviams nemažai sidabrinių **13** tardami: „Sakykite: ‘Naktį, mums bemiegant, jo mokiniai atėję jį pavogė.’ **14** O jeigu tai išgirstų valdytojas, mes jį perkalbėsime ir apsaugosime jus nuo nemalonumų.“ **15** Tad šie, paėmę sidabrinius, padarė kaip liepti. Ir tas aiškinimas tebėra paplitęs tarp žydų iki šios dienos.

16 O vienuolika mokinių nukeliavo į Galilėją, ant kalno,

kurį Jėzus buvo jiems nurodęs. **17** Pamatę Jėzų, jie parpuolė prieš jį, tačiau kai kurie abejojo. **18** Jėzus priėjo prie jų ir prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. **19** Todėl eikite ir darykite mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo, Sūnaus ir šventosios dvasios vardu, **20** mokydami juos laikytis viso, ką esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki šios santvarkos pabaigos.“

EVANGELIJA

PAGAL MORKŲ

1 Gerosios naujienos* apie Jėzų Kristų pradžia. **2** Kaip pranašo Izaijo knygoje parašyta, — „Štai pirma tavo veido siunčiu savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią“,* **3** ir „Girdėti balsas šaukiančio tyruose: ‘Paruoškite Jehovai* kelią, ištiesinkite jam takus!’“ — **4** dykumoje pasirodė krikštytojas Jonas. Jis skelbė krikštą kaip atgailos ženklą nuodėmėms atleisti. **5** Taigi visas Judėjos kraštas ir visi Jeruzalės gyventojai traukė pas jį. Žmonės atvirai pripažindavo savo nuodėmes ir Jonas juos krikštijo Jordano upėje. **6** Jonas vilkėjo kupranugarių vilnos apdarą ir buvo susijuosęs strėnas odiniu diržu. Jis maitinosi skėriais ir laukinių bičių medumi. **7** Ir skelbė sakydamas: „Įkandin manęs ateina galingesnis už mane. Nesu vertas pasilenkti ir atrišti jam sandalų dirželių. **8** Aš krikštijau jus vandeniu, o jis krikštys jus šventąja dvasia.“

9 Tomis dienomis Jėzus atėjo iš Galilėjos Nazareto ir buvo Jono pakrikštytas Jordane. **10** Išbrisdamas iš vandens jis tuojau išvydo atsiveriant dangų ir dvasią kaip balandį nusileidžiančią ant jo, **11** ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu esi mano mylimasis Sūnus; aš patenkintas tavimi.“

12 Dvasia iškart jį paakino eiti į dykumą. **13** Dykumoje jis praleido keturiasdešimt dienų ir buvo Šėtono gundomas. Ten jis buvo su žvėrimis, o angelai jam patarnavo.

14 Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus nukeliavo į Galilėją, skelbdamas Dievo gerąją naujieną **15** ir sakydamas: „Skirtas laikas

Mk 1:1* Gr. *euaggelion* (evangelija). **2*** Žr. Mal 3:1. **3*** Žr. 1 priedą.

jau atėjo ir Dievo karalystė prisiartino. Atgailaukite ir tikėkite gerąja naujiena.“

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius į ežerą tinklus, mat jie buvo žvejai. **17** Jėzus pasakė jiems: „Eime su manimi ir aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ **18** Jie bemat paliko tinklus ir nusekė paskui jį. **19** Dar kiek paėjęs, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, betaisančius valtyje tinklus, **20** ir tuoj pat juos pašaukė. Šie paliko savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje ir nuėjo paskui jį. **21** Jie atkeliavo į Kafarnaumą.

Per šabą jis tuojau nuėjo į sinagogą ir ėmė mokyti. **22** Žmonės buvo didžiai nustebinti jo mokymo, nes jis mokė juos kaip turintis galią, o ne kaip Raštų žinovai. **23** Kaip tik tuo metu jų sinagogoje buvo netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. Jis šaukė: **24** „Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau Nazarėnai?! Atėjai mūsų pražudyti?! Žinau, kas tu toks, — Dievo Šventasis!“ **25** Bet Jėzus ją sudraudė sakydamas: „Nutilk ir išeik iš jo!“ **26** Netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir baisiai šaukdama iš jo išėjo. **27** Visi taip apstulbo, kad ėmė tarp savęs kalbėti: „Kas tai? Naujas mokymas?! Jis netgi netyrosioms dvasioms turi valdžią įsakyti ir tos jam paklūsta!“ **28** Ir garsas apie jį bemat pasklido visur, po visą Galilėjos kraštą.

29 Tuojau išėję iš sinagogos, jie drauge su Jokūbu ir Jonu atėjo į Simono ir Andriejaus namus. **30** Simono uošvė gulėjo karščiuodama ir jie išsyk apie ją pasakė Jėzui. **31** Priėjęs jis paėmė ją už rankos ir pakėlė. Karštis atslūgo ir ji ėmėsi jiems patarnauti.

32 Atėjus vakarui ir saulei nusileidus, žmonės gabeno jam visus sergančius ir demonų apsėstus. **33** Prie durų susirinko visas miestas. **34** Jis išgydė daugelį sergančių visokiomis ligomis ir išvarė daug demonų. Jis neleido demonams kalbėti, nes šie žinojo jį esant Kristų.

35 Anksti rytą, dar neprašvitus, Jėzus atsikėlęs išėjo ir nuėjęs į nuošalią vietą meldėsi. **36** Bet Simonas su kitais leidosi jo ieškoti **37** ir suradę sakė: „Visi tavęs ieško.“ **38** O jis jiems tarė: „Eime kitur, į gretimus miestelius, kad ir tenai galėčiau skelbti, nes tam ir atėjau.“ **39** Ir jis keliavo po visą Galilėją skelbdamas jų sinagogose ir išvarinėdamas demonus.

40 Prie jo priėjo vienas raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“ **41** Gailesčio

apimtas, jis ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu. Tapk švarus.“ **42** Raupsai iš karto pranyko ir jis tapo švarus. **43** Jėzus tuojau liepė jam eiti ir griežtai prisakė: **44** „Žiūrėk, niekam nieko nepasakok, bet nueik pasirodyti kunigui ir paaukok dėl savo apvalymo, kas Mozės nurodyta, kad jiems paliudytum.“ **45** Bet tasai nuėjęs ėmė taip plačiai skelbti ir pasakoti apie tą įvykį, kad Jėzus nebegalėjo pasirodyti viešai mieste ir laikėsi už miesto, atokiose vietovėse. O žmonės ėjo pas jį iš visur.

2 Tačiau po kelių dienų jis vėl atėjo į Kafarnaumą, ir pasklido žinia, kad jis namuose. **2** Tad susirinko tiek daug žmonių, kad nebeliko vietos, netgi prie durų, ir jis pradėjo skelbti jiems žodį. **3** Tuomet pas jį atnešė paralyžiuotą žmogų. Jį nešė keturiese. **4** Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie virš tos vietos nuardė stogą, atkasę padarė skylę ir nuleido neštuvus su paralyžiuotuoju. **5** Matydamas jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Vaike, tavo nuodėmės atleistos.“ **6** Ten buvo ir keletas Raštų žinovų. Jie sėdėjo ir svarstė širdyje: **7** „Kodėl šitas taip kalba? Jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?“ **8** O Jėzus, tuojau savo dvasia perpratęs, kad jie šitaip sau svarsto, pasakė jiems: „Kodėl širdyje taip svarstote? **9** Kas gi lengviau: ar pasakyti paralyžiuotajam ‘tavo nuodėmės atleidžiamos’, ar — ‘kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok’? **10** Tačiau kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi galią žemėje atleisti nuodėmes — jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, — **11** sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo.“ **12** Šis atsikėlė, tuojau pasiėmė neštuvus ir visiems žiūrint išėjo. Visi buvo apstulbę iš nuostabos ir šlovino Dievą sakydami: „Nieko panašaus niekad nesame matę!“

13 Jėzus vėl nuėjo prie ežero. Pas jį rinkosi ištisa minia, ir jis ėmė juos mokyti. **14** Eidamas pro šalį, jis pamatė Levį, Alfiejaus sūnų, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui* mane.“ Šis pakilęs nusekė paskui jį. **15** Vėliau, Jėzui sėdint Levio namuose prie stalo, kartu su juo ir jo mokiniais sėdėjo daug mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių, mat daugelis jų sekė juo. **16** Raštų žinovai iš fariziejų, pamatę jį valgant su nusidėjėliais ir mokesčių rinkėjais, jo mokiniams sakė: „Jis valgo su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?!“ **17** Tai išgirdęs, Jėzus jiems tarė: „Ne stipriesiems reikia gydytojo,

---

Mk 2:14* Žr. Mt 4:20 išnašą.

o ligoniams. Aš atėjau kviesti ne teisiųjų, o nusidėjėlių.“

18 Jono mokiniai ir fariziejai laikėsi pasninko. Jie atėjo ir paklausė jo: „Kodėl Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai laikosi pasninko, o tavo mokiniai nepasninkauja?“ **19** Jėzus atsakė: „Negi gali jaunikio draugai pasninkauti, kol jaunikis yra su jais? Kol jaunikis su jais, jie negali pasninkauti. **20** Tačiau ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tą dieną, jie pasninkaus. **21** Seno apsiausto niekas nelopo naujo audinio* lopu, antraip naujas audinys susitraukęs išplėštų senajame dar didesnę skylę. **22** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip vynas juos suplėšytų ir pražūtų tiek vynas, tiek vynmaišiai. Jauną vyną pila į naujus vynmaišius.“

23 Kartą šabo dieną jis ėjo per javų laukus ir jo mokiniai pakeliui ėmė skabyti varpas. **24** Tad fariziejai jam sakė: „Žiūrėk! Kodėl jie per šabą daro, kas neleistina?“ **25** Bet Jėzus jiems tarė: „Ar niekada neskaitėte, ką pristigęs maisto darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę? **26** Kad jis, anot pasakojimo apie vyriausiąjį kunigą Abjatarą, įėjo į Dievo namus ir valgė padėtinės duonos, kurios niekam nebuvo leistina valgyti, tik kunigams, ir kad davė buvusiems su juo?“ **27** Ir jis jiems pasakė: „Šabas padarytas žmogui, o ne žmogus šabui. **28** Taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats.“

3 Jis vėl atėjo į sinagogą. Ten buvo žmogus padžiūvusia ranka. **2** Jie akylai stebėjo, ar Jėzus imsis per šabą tą žmogų gydyti, mat norėjo jį apkaltinti. **3** O jis tarė anam su padžiūvusia ranka: „Kelkis ir eikš į vidurį.“ **4** Tada pasakė jiems: „Kas leistina per šabą: daryti gera ar daryti bloga, sielą gelbėti ar žudyti?“ Bet tie tylėjo. **5** Jėzus pasipiktinęs apžvelgė juos aplinkui ir labai nuliūdęs dėl jų širdies kietumo tarė anam žmogui: „Ištiesk ranką.“ Šis ištiesė, ir ranka tapo sveika. **6** Tada fariziejai išėjo ir tuojau ėmė tartis su Erodo šalininkais, kaip jį pražudyti.

7 Bet Jėzus su savo mokiniais pasitraukė prie ežero, o pãskui jį sekė didelė daugybė iš Galilėjos ir Judėjos. **8** Taip pat iš Jeruzalės, Idumėjos, iš anapus Jordano, iš Tyro ir Sidono apylinkių priėjo pas jį daugybė žmonių, kurie buvo girdėję, kiek daug jis padarė. **9** Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtelę, kad minia jo nesuspaustų. **10** Kadangi buvo daugelį

Mk 2:21* Žr. Mt 9:16 išnašą.

išgydęs, visi sunkiai sergantys brovėsi prie jo, norėdami jį paliesti. **11** Netgi netyrosios dvasios jį pamačiusios parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!“ **12** Bet jis griežtai joms prisakydavo jo negarsinti.

13 Užkopęs ant kalno, Jėzus pasikvietė tuos, kuriuos panorėjo, ir šie nuėjo pas jį. **14** Jis paskyrė dvylika — juos dar pavadino apaštalais*, — kad būtų su juo, kad siųstų juos skelbti **15** ir kad jie turėtų galią išvarinėti demonus.

16 Tie dvylika Jėzaus paskirtųjų buvo Simonas, jo pramintas Petru, **17** Zebediejaus sūnus Jokūbas, Jokūbo brolis Jonas (tuodu jis praminė „Boanerges“, tai yra „griaustinio sūnūs“), **18** Andriejus, Pilypas, Baltramiejus, Matas, Tomas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Tadas, Simonas Kananietis **19** ir Judas Iskarijotas, kuris vėliau jį išdavė.

Jam įėjus į namus, **20** vėl susirinko minia, tad jie negalėjo nė pavalgyti. **21** Jėzaus artimieji, apie tai išgirdę, išėjo pasiimti jo kalbėdami: „Jis neteko proto.“ **22** O iš Jeruzalės atkeliavę Raštų žinovai sakė: „Jis turi Belzebulą ir išvaro demonus demonų valdovo galia.“ **23** Tad Jėzus juos pasikvietė ir ėmė kalbėti jiems palyginimais: „Kaipgi gali Šėtonas išvarinėti Šėtoną? **24** Antai jei kokia karalystė pati savyje susipriešina, ji negali išsilaikyti, **25** ir jei kokie namai patys savyje susipriešina, jie išsilaikyti negalės. **26** Taip ir Šėtonas — jeigu sukilo pats prieš save ir susipriešino, negalės išsilaikyti ir jam ateina galas. **27** Juk niekas negali įsibrovęs į stipruolio namus pagrobti jo daiktų pirma nesurišęs stipruolio. Tik tada jis apiplėš jo namus. **28** Iš tiesų sakau jums: viskas bus žmonių sūnums atleista, visokios nuodėmės ir piktžodžiavimai, kad ir kaip jie piktžodžiautų. **29** Tačiau tam, kas piktžodžiauja šventajai dvasiai, per amžius nebus atleista — jis kaltas amžina nuodėme.“ **30** Mat jie kalbėjo: „Jis turi netyrąją dvasią.“

31 Atėjo Jėzaus motina su jo broliais ir stovėdami lauke pasiuntė, kad jį pakviestų. **32** Miniai sėdint aplink, jam buvo pranešta: „Štai lauke tavo motina ir tavo broliai; jie tavęs ieško.“ **33** Bet jis jiems atsakė: „Kas yra mano motina ir mano broliai?“ **34** Ir, apžvelgęs sėdinčius ratu aplink jį, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! **35** Kiekvienas, kuris vykdo Dievo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“

Mk 3:14* Gr. *apostolos,* išvertus — „pasiuntinys“.

4 Jis vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie jo susirinko labai didelė minia, tad jis įlipęs į valtį sėdėjo ežere, o visi žmonės buvo palei ežerą ant kranto. **2** Jis pradėjo palyginimais mokyti juos daugelio dalykų ir mokydamas kalbėjo: **3** „Paklausykite. Štai sėjėjas išėjo sėti. **4** Besėjant vienos sėklos krito prie kelio, ir atskridę paukščiai jas sulesė. **5** Kitos krito į uolynę, kur nedaug žemės, ir iškart sudygo, nes neturėjo gilesnio dirvožemio. **6** Tačiau pakilus saulei daigai išdegė ir neturėdami šaknų sudžiūvo. **7** Kitos krito tarp dygiažolių. Šios sužėlusios nustelbė želmenis ir sėklos nedavė vaisiaus. **8** Dar kitos krito į gerą žemę ir sudygusios bei suvešėjusios ėmė duoti vaisių — subrandino trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą.“ **9** Ir jis pridūrė: „Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“

10 Kai Jėzus pasiliko vienas, tie, kurie tada buvo su juo, drauge su dvylika ėmė jį klausinėti apie palyginimus. **11** Jėzus jiems tarė: „Jums duotas Dievo karalystės slėpinys, bet dėl tų, kurie ne su mumis, viskas sakoma palyginimais, **12** kad jie žiūrėti žiūrėtų, bet nematytų, girdėti girdėtų, bet nesuvoktų, ir kad kartais neatsiverstų ir jiems nebūtų atleista.“ **13** Jėzus toliau jiems kalbėjo: „Jei nesuprantate šio palyginimo, kaipgi suprasite visus kitus palyginimus?

14 Sėjėjas sėja žodį. **15** Vieni yra sėklos prie kelio, kur tas žodis sėjamas. Vos tik jį išgirsta, tuoj ateina Šėtonas ir juose pasėtąjį žodį atima. **16** Panašiai su tais, kurie kaip sėklos uolynėje, — išgirdę žodį, jie iškart su džiaugsmu jį priima, **17** tačiau neturi savyje šaknies ir išsilaiko neilgai. Kai užeina kokia neganda ar persekiojimas dėl žodžio, jie tuojau atkrinta. **18** Kitos sėklos nukrinta į dygiažoles. Tai tie, kurie išgirdo žodį, **19** bet šios santvarkos rūpesčiai, apgaulinga turtų vilionė ir kitokie troškimai įsiskverbę žodį nustelbia, tad jis lieka bevaisis. **20** O sėklos, pasėtos į gerą žemę, yra tie, kurie klausosi žodžio, mielai jį priima ir duoda vaisių — trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą.“

21 Jis dar jiems kalbėjo: „Negi žiburys atnešamas kišti po saiku* ar po lova? Argi ne statyti ant žibintuvo? **22** Juk nėra nieko paslėpta, — nebent tam, kad būtų atskleista; ir nieko nėra uždengta, — nebent tam, kad išaiškėtų. **23** Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“

Mk 4:21* Žr. Mt 5:15 išnašą.

24 Toliau jis sakė jiems: „Įsidėmėkite, ką girdite. Kokiu saiku seikite, tokiu jums seikės ir dar pridės. **25** Mat turinčiam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.“

26 Jis kalbėjo: „Taigi, su Dievo karalyste yra kaip su žmogumi, beriančiu į žemę sėklą. **27** Naktį jis miega, dieną keliasi, o sėkla dygsta, auga, ir jis nežino kaip. **28** Žemė savaime brandina vaisių — pirma išaugina želmenį, paskui varpą, galiausiai sunokusį grūdą varpoje. **29** Derliui subrendus, žmogus tuoj pat imasi pjautuvo, nes pjūtis atėjo.“

30 Jis taip pat sakė: „Į ką panaši Dievo karalystė? Kokiu palyginimu ją apibūdinsime? **31** Ji panaši į garstyčios grūdelį, kuris, sėjamas žemėn, yra mažiausias iš visų sėklų žemėje. **32** Bet pasėtas jis išauga, tampa didesnis už visus kitus daržo augalus, išleidžia dideles šakas ir dangaus paukščiai gali rasti prieglobstį jo pavėsyje.“

33 Tad jis skelbdavo jiems žodį daugeliu tokių palyginimų, kiek jie pajėgė suprasti. **34** Be palyginimų jis jiems nekalbėdavo, o savo mokiniams atskirai viską paaiškindavo.

35 Tądien, atėjus vakarui, jis tarė jiems: „Kelkimės į kitą krantą.“ **36** Tad jie, paleidę minią, paėmė jį valtyje kaip stovi. Su juo plaukė ir kitų valčių. **37** Staiga ėmė siausti smarki audra. Bangos taip daužėsi į valtį, kad ją beveik apsėmė. **38** O Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvio. Mokiniai pažadino jį sakydami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad tuoj žūsime?“ **39** Jis atsikėlęs sudraudė vėją ir tarė ežerui: „Nutilk! Nurimk!“ Vėjas nurimo ir pasidarė visiškai tyku. **40** Tada jis jiems pasakė: „Kodėl jūs tokie baikštūs? Ar vis dar neturite tikėjimo?“ **41** Apimti didelės baimės jie tarpusavyje kalbėjosi: „Kas gi jis toks, kad net vėjas ir ežeras jo klauso?“

5 Taigi jie persikėlė į kitą ežero krantą, į geraziečių kraštą. **2** Vos tik Jėzus išlipo iš valties, jį pasitiko iš kapų išėjęs netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. **3** Jis gyveno kapų rūsiuose ir iki tol ničniekam nepavyko nė grandinėmis jo surakinti. **4** Daugel kartų jį pančiojo ir grandinėmis rakino, bet jis sutraukydavo grandines, nusidaužydavo nuo kojų pančius ir niekas nepajėgė jo sutramdyti. **5** Per dienas ir naktis jis rėkavo kapuose ir kalnuose, žalodamas save akmenimis. **6** Jau iš tolo pamatęs Jėzų, jis pribėgo, parpuolė priešais **7** ir garsiai surikęs pasakė: „Kas tau darbo dėl manęs, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sū-

nau? Saikdinu tave Dievu — nekankink manęs!“ **8** Mat Jėzus sakė: „Išeik iš žmogaus, netyroji dvasia.“ **9** Jėzus jo paklausė: „Kuo tu vardu?“ — „Mano vardas Legionas, nes mūsų daug“, — atsakė šis **10** ir labai prašė Jėzaus neišsiųsti jų iš to krašto.

11 Ten pakalnėje ganėsi didelė kiaulių banda. **12** Dvasios ėmė jo prašyti: „Siųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume.“ **13** Jėzus leido. Netyrosios dvasios išėjusios suėjo į kiaules ir banda, apie du tūkstančiai kiaulių, pasileido nuo skardžio į ežerą ir ežere išskendo. **14** Kiauliaganiai pabėgę pranešė apie tai mieste bei apylinkėse ir žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. **15** Atėję pas Jėzų, pamatė, kad demonų apsėstasis — tas pats, kuris turėjo legioną, — sėdi apsirengęs ir sveiko proto; ir juos apėmė baimė. **16** O mačiusieji jiems papasakojo, kas nutiko apsėstajam, ir apie kiaules. **17** Tad žmonės pradėjo maldauti Jėzų pasitraukti iš jų apylinkių.

18 Jam lipant į valtį, buvęs demonų apsėstasis ėmė jį maldauti, kad leistų likti su juo. **19** Bet Jėzus neleido ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok jiems visa, ką Jehova tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo.“ **20** Šis nuėjęs ėmė skelbti Dekapolyje apie visa, ką Jėzus dėl jo padarė, ir visi stebėjosi.

21 Kai Jėzus persikėlė valtimi atgal į kitą krantą, prie jo susirinko didelė minia, ir jis buvo prie ežero. **22** Atėjo vienas iš sinagogos vadovų, vardu Jayras, ir pamatęs Jėzų puolė jam po kojų **23** karštai maldaudamas: „Mano dukrelė merdi. Prašau, ateik, uždėk ant jos rankas, kad pasveiktų ir gyventų.“ **24** Ir Jėzus nuėjo su juo. O didelė minia, kuri sekė iš paskos, jį tiesiog spaudė.

25 Ten buvo viena moteris, dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. **26** Ta moteris buvo prisikentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, tačiau jai nė kiek nepagerėjo, darėsi tik blogiau. **27** Ji buvo girdėjusi apie Jėzų, tad prisiartinusi minioje jam iš už nugaros palietė jo drabužį; **28** mat ji kalbėjo: „Jei prisiliesiu bent prie jo drabužių, išgysiu.“ **29** Jos kraujo šaltinis iš karto išdžiūvo ir ji kūnu pajuto, kad yra pagijusi nuo tos rykštės.

30 Jėzus bemat savyje suvokė, kad iš jo išėjo galia, ir minioje atsigręžęs paklausė: „Kas palietė mano drabužius?“ **31** Jo mokiniai sakė jam: „Matai, kad minia tave spaudžia, ir dar klausi: ‘Kas mane palietė?’“ **32** O Jėzus dairėsi ieškodamas tos, kuri

tai padarė. **33** Išsigandusi ir drebanti, žinodama, kas jai nutiko, moteris priėjo ir, parpuolusi priešais jį, papasakojo visą tiesą. **34** Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė. Eik rami ir būk pasveikusi nuo savo sunkios ligos.“

35 Jam tebekalbant, atėjo keli iš sinagogos vadovo namų ir pasakė: „Tavo duktė mirė. Kam dar gaišinti Mokytoją?“ **36** Bet Jėzus, nugirdęs, ką jie kalba, tarė sinagogos vadovui: „Nebijok, tiktai tikėk.“ **37** Jis niekam neleido eiti kartu, tik Petrui, Jokūbui ir Jokūbo broliui Jonui.

38 Taigi jie atėjo į sinagogos vadovo namus. Ten Jėzus pamatė triukšmingą sąmyšį ir verkiančius bei garsiai raudančius žmones. **39** Įžengęs vidun, jis tarė jiems: „Kam tas triukšmas ir verksmas? Vaikelis ne mirė, o miega.“ **40** Bet jie iš jo tik šaipėsi. Visus išprašęs, Jėzus pasiėmė mergaitės tėvą, motiną, savo palydovus ir įėjo, kur ji buvo. **41** Paėmęs ją už rankos, jis tarė: „Talità kum!“ Išvertus tai reiškia: „Mergaite, sakau tau, kelkis.“ **42** Mergaitė bemat atsikėlė ir pradėjo vaikščioti (jai buvo dvylika metų). Ir jie iškart pratrūko begaliniu džiaugsmu. **43** Jėzus jiems sakyte prisakė, kad niekas apie tai nesužinotų, ir liepė duoti mergaitei valgyti.

6

Iš ten išėjęs, jis atkeliavo į savo tėviškę. Drauge ėjo ir jo mokiniai. **2** Atėjus šabui jis ėmė mokyti sinagogoje, ir daugelis klausančiųjų labai stebėdamiesi kalbėjo: „Iš kur jam tai? Kodėl jam suteikta tokia išmintis ir kodėl šitokie galingi darbai* daromi jo rankomis? **3** Argi jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, argi ne Jokūbo, Juozapo, Judo ir Simono brolis? Ir jo seserys — argi jos ne čia, ne su mumis?“ Tad jie ėmė juo piktintis. **4** O Jėzus jiems sakė: „Pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje, tarp giminaičių ir savo namuose.“ **5** Ir jis negalėjo ten daryti jokio galingo darbo, tik uždėjo rankas ant keleto sergančių ir juos išgydė. **6** Jėzus stebėjosi jų netikėjimu. Ir jis leidosi ratu per aplinkinius kaimus mokyti.

7 Jėzus pasišaukė dvylika ir ėmėsi siųsti juos po du, suteikdamas jiems valdžią įsakyti netyrosioms dvasioms. **8** Taip pat liepė, be lazdos, į kelionę nieko neimti: nei duonos, nei kelionmaišio, nei variokų juosmens kišenėse, **9** sakė apsiauti sandalus ir nesivilkti dviejų palaidinių. **10** Dar jiems kalbėjo: „Į kuriuos namus įeisite, juose ir pasilikite, kol iš tenai iškeliausite. **11** O kurioje vietoje

---

Mk 6:2* Arba „šitokie stebuklai“.

jūsų nepriims ir neklausys, išeidami iš ten nusikratykite žemes nuo kojų, kad būtų jiems liudijimas.“ **12** Tad jie iškeliavo ir skelbė, kad žmonės atgailautų. **13** Jie išvarė daug demonų, daugelį sergančių patepė aliejumi ir juos išgydė.

14 Tai pasiekė karaliaus Erodo* ausis, mat Jėzaus vardas išgarsėjo ir buvo kalbama: „Krikštytojas Jonas prikeltas iš mirusiųjų, todėl per jį ir veikia tokios galios.“ **15** Kiti sakė: „Tai Elijas.“ Dar kiti: „Jis pranašas — toks, kaip ir kiti pranašai.“ **16** O Erodas tai išgirdęs sakė: „Jonas — tas, kurį nukirsdinau, prikeltas!“ **17** Mat Erodas pats buvo pasiuntęs suimti Jono ir sukaustęs laikė jį kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados. Erodas buvo ją vedęs, **18** o Jonas jam sakydavo: „Tau nevalia turėti savo brolio žmonos.“ **19** Erodiada griežė ant jo dantį ir norėjo nužudyti, bet negalėjo, **20** nes Erodas Jono prisibijojo, žinodamas jį esant teisų, šventą vyrą, ir jį saugojo. Pasiklaũsęs Jono, jis nebežinodavo, ką ir daryti, bet vis tiek su malonumu jo klausydavosi.

21 Bet vieną dieną pasitaikė palanki proga. Erodas per savo gimtadienį iškėlė pokylį savo didžiūnams, karo vadams* ir Galilėjos įžymiesiems. **22** Pačios Erodiados duktė atėjusi šoko ir patiko Erodui bei jo svečiams. Karalius tarė merginai: „Prašyk manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu tai.“ **23** Ir prisiekė jai: „Duosiu tau, ko tik paprašysi, kad ir pusę savo karalystės.“ **24** Ji išėjusi pasiteiravo motinos: „Ko man prašyti?“ Ši pasakė: „Krikštytojo Jono galvos.“ **25** Mergina iškart nuskubėjo pas karalių ir paprašė: „Noriu, kad tuoj pat duotum man ant lėkštės Jono Krikštytojo galvą.“ **26** Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl savo priesaikų ir dėl svečių nenorėjo jos prašymo atmesti. **27** Taigi jis tuojau pasiuntė asmens sargybinį ir paliepė atnešti Jono galvą. Tas, nuėjęs į kalėjimą ir nukirtęs Jonui galvą, **28** atnešė ją ant lėkštės ir padavė merginai, o ši atidavė savo motinai. **29** Jono mokiniai apie tai išgirdę atėjo, pasiėmė jo palaikus ir palaidojo kape.

30 Apaštalai susirinko pas Jėzų ir papasakojo jam visa, ką nuveikė ir ko mokė. **31** O jis tarė jiems: „Eikite sau vieni į nuošalią vietą ir truputį pailsėkite.“ Mat ateidavo ir išeidavo daug žmonių, ir jie neturėjo progos nė pavalgyti. **32** Tad jie

Mk 6:14* Žr. Lk 3:1 išnašą.

Mk 6:21* Žr. Apd 21:31 išnašą.

išplaukė valtimi į nuošalią vietą pabūti vieni. **33** Bet žmonės matė juos išplaukiant ir apie tai sužinojo daugelis. Iš visų miestų jie subėgo tenai pėsti pirmiau už juos. **34** Išlipęs į krantą, Jėzus matė didžiulę minią. Jam pagailo žmonių, nes jie buvo lyg avys be piemens, ir jis ėmė mokyti juos daugelio dalykų.

35 Jau buvo vėlyvas metas, tad jo mokiniai priėję kalbėjo: „Vieta nuošali ir jau vėlyva valanda. **36** Paleisk žmones, kad nuėję į aplinkinius ūkius ir kaimus nusipirktų pavalgyti.“ **37** Jis atsakė: „Jūs duokite jiems valgyti.“ Tada jie paklausė: „Tai mums eiti nupirkti duonos už du šimtus denarų ir pavalgydinti ja žmones?“ **38** Jis tarė jiems: „Kiek papločių turite? Eikit pažiūrėti.“ Tie patikrinę atsakė: „Penkis, taip pat dvi žuvis.“ **39** Jėzus liepė visiems susėsti ant žalios žolės būreliais. **40** Žmonės susėdo būrys prie būrio, po šimtą ir po penkiasdešimt. **41** Paėmęs tuos penkis papločius ir abi žuvis, jis pažvelgė į dangų ir taręs palaiminimą laužė duoną ir davė mokiniams, kad šie išdalytų žmonėms. Jis padalijo visiems ir abi žuvis. **42** Visi pavalgė iki soties, **43** ir jie surinko dvylika pilnų pintinių gabaliukų, neskaitant žuvies. **44** O valgančių duoną buvo penki tūkstančiai vyrų.

45 Jis priragino savo mokinius nedelsiant sėsti į valtį ir plaukti pirma jo į kitą krantą Betsaidos link, kol jis paleisiąs žmones. **46** Atsisveikinęs su jais, Jėzus nuėjo į kalną melstis. **47** Atėjus vakarui valtis buvo vidury ežero, o Jėzus vienas krante. **48** Pamatęs, kad jie labai vargsta irdamiesi — mat pūtė priešinis vėjas, — maždaug ketvirtos nakties sargybos metu jis atėjo pas juos žengdamas ežero paviršiumi ir dėjosi praeinąs pro šalį. **49** Pamatę jį einantį ežeru, mokiniai pamanė, kad jiems vaidenasi, ir ėmė šaukti. **50** Mat jį išvydę jie visi išsigando. Bet Jėzus iškart prabilo į juos ir pasakė: „Drąsiau, čia aš, nebijokite!“ **51** Jis įlipo pas juos į valtį ir vėjas nurimo. Mokiniai negalėjo atsistebėti, **52** mat nesuprato, ką reiškia atsitikimas su duona, — jų širdys tebebuvo neimlios.

53 Persikėlę į kitą krantą, jie priplaukė Genezaretą ir ten nuleido inkarą. **54** Vos jiems išlipus iš valties, žmonės Jėzų atpažino, **55** apibėgo visą tą apylinkę ir ėmė neštuvais nešti ligonius ten, kur girdėjo jį esant. **56** Kad ir kur jis užeidavo — į kaimus, miestus ar ūkius, — žmonės turgaus aikštėse guldy-

davo ligonius. Jie maldaudavo jį leisti bent jo drabužio kutus paliesti, ir kas tik paliesdavo, išgydavo.

7 Pas Jėzų susirinko fariziejų ir keletas Raštų žinovų, atėjusių iš Jeruzalės. **2** Jie pamatė kai kuriuos jo mokinius valgančius suterštomis, tai yra neplautomis, rankomis. **3** (Mat fariziejai bei visi žydai tvirtai laikosi prosenių tradicijos ir nevalgo neapsiplovę rankų iki alkūnių, **4** o grįžę iš turgaus prieš valgį dėl apsivalymo apsišlaksto. Jie tvirtai laikosi ir daugelio kitų paveldėtų tradicijų, kaip antai taurių, ąsotėlių ir varinių indų nardinimo*.) **5** Taigi fariziejai ir Raštų žinovai jo paklausė: „Kodėl tavo mokiniai nesielgia pagal prosenių tradiciją ir valgo suterštomis rankomis?“ **6** Jis jiems atsakė: „Taikliai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas. Parašyta: ‘Šie žmonės reiškia man pagarbą lūpomis, tačiau jų širdis toli nuo manęs. **7** Veltui jie mane garbina, nes jų mokymai tėra žmonių išgalvoti priesakai.’ **8** Palikę Dievo įsakymą jūs įsikibę laikotės žmonių tradicijos.“

9 Jis dar jiems kalbėjo: „Puikiai jūs apeinate Dievo įsakymą, kad išsaugotumėte savo tradiciją. **10** Štai Mozė pasakė: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’ ir: ‘Kas keikia tėvą ar motiną, mirte temiršta’. **11** O jūs sakote: ‘Jei žmogus taria savo tėvui ar motinai: „Tai, ką nori iš manęs gauti, yra ‘korbán’ (tai yra dovana Dievui)“…’ **12** ir taip nebeleidžiate jam nieko padaryti dėl savo tėvo ar motinos. **13** Šitaip savo tradicija, kurią perdavėte, jūs atimate galią iš Dievo žodžio. Ir daug panašių dalykų jūs darote.“ **14** Tad jis vėl pasišaukė žmonių minią ir kreipėsi į juos: „Paklausykite manęs visi ir supraskite. **15** Žmogaus negali suteršti niekas, kas patenka į jį iš išorės. Žmogų suteršia tai, kas iš žmogaus išeina.“ **16** — *

17 Kai Jėzus palikęs minią įėjo į namus, jo mokiniai ėmė jį klausinėti apie šitą palyginimą. **18** Jis jiems tarė: „Ar ir jūs nesuprantate? Argi nežinote, kad niekas, kas iš išorės patenka į žmogų, negali jo suteršti, **19** nes patenka ne į širdį, o į vidurius ir išeina išvietėn?“ Šitaip jis pareiškė visokį maistą esant švarų. **20** Jis toliau kalbėjo: „Žmogų suteršia tai, kas iš žmogaus išeina, **21** mat iš vidaus, iš žmogaus širdies, išeina blogi sumanymai: ištvirkavimai, vagystės,

---

Mk 7:4* Gr. *baptismos.* Plg. Mt 3:1 išnašą.

Mk 7:16* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

žmogžudystės, **22** svetimavimai, gobšybės, nedorybės, klasta, įžūlus elgesys*, pavydi akis, piktžodžiavimas, puikybė, kvailybė. **23** Visos šios piktenybės išeina iš vidaus ir žmogų suteršia."

24 Jėzus pakilo ir iš ten nukeliavo į Tyro ir Sidono sritis. Jis įėjo į vienus namus, bet nenorėjo, kad kas nors apie tai sužinotų. Vis dėlto neliko nepastebėtas. **25** Viena moteris, kurios dukrelė turėjo netyrąją dvasią, apie jį išgirdusi bemat atėjo ir puolė jam po kojų. **26** Moteris buvo graikė, kilimo sirofinikietė. Ji prašė Jėzaus, kad išvarytų iš jos dukters demoną. **27** O jis jai tarė: „Tegul pirma vaikai pasisotina. Juk nedera imti vaikų duoną ir mesti šuniukams." **28** Moteris jam atsakė: „Taip, Viešpatie, bet ir šuniukai po stalu ėda, ką vaikučiai pritrupino." **29** Tuomet Jėzus tarė: „Kad jau taip sakai, keliauk — demonas iš tavo dukters yra išėjęs." **30** Grįžusi namo ji rado vaikelį gulintį lovoje ir demoną išėjus.

31 Grįždamas iš Tyro srities, jis per Sidoną ėjo link Galilėjos ežero, per Dekapolio sritį. **32** Čia pas jį atvedė kurčią, sunkiai kalbantį žmogų ir maldavo uždėti ant jo ranką. **33** Jėzus pasivedė tą žmogų į šalį nuo minios, įkišo savo pirštus jam į ausis ir paspjovęs palietė jam liežuvį. **34** Paskui pažvelgė į dangų ir giliai atsidusęs pasakė jam: „Efatà", tai yra „atsiverk". **35** Žmogaus klausa atsivėrė, liežuvis atsirišo ir jis laisvai prakalbo. **36** Jėzus liepė jiems niekam to nepasakoti, bet kuo labiau draudė, tuo labiau jie tai garsino. **37** Žmonės buvo neapsakomai nustebinti ir kalbėjo: „Puikiai jis visa padarė! Jis padaro, kad kurtieji girdėtų ir nebyliai kalbėtų."

8 Anomis dienomis, vėl susirinkus didelei žmonių miniai ir jiems neturint ko valgyti, Jėzus pasikvietė mokinius ir tarė: **2** „Gaila man žmonių, nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti. **3** Jei paleisiu juos namo alkanus, kelyje nusilps. Kai kurie juk atėję iš toli." **4** Bet mokiniai atsakė jam: „Kurgi tokioje dykynėje galėtų kas gauti duonos šiems žmonėms pasotinti?" **5** Jėzus jų paklausė: „O kiek papločių turite?" Tie atsakė: „Septynis." **6** Paliepęs žmonėms susėsti ant žemės, jis paėmė tuos septynis papločius, padėkojęs laužė juos, davė mokiniams, kad išdalytų, ir šie išdalijo žmonėms. **7** Jie dar turėjo kelias žuveles. Jėzus jas palaiminęs irgi liepė išdalyti.

Mk 7:22* Arba „palaidas elgesys".

8 Jie pavalgė iki soties ir buvo surinkta septyni krepšiai atlikusių gabaliukų. **9** O buvo ten apie keturi tūkstančiai. Paskui Jėzus juos paleido.

10 Jis su savo mokiniais tuojau pat sėdo į valtį ir atplaukė į Dalmanutos sritį. **11** Čia fariziejai priėję ėmė su juo ginčytis ir reikalauti ženklo iš dangaus, norėdami jį išmėginti. **12** Jis atsiduso iš pačių dvasios gelmių ir pasakė: „Kodėl ši karta ieško ženklo? Iš tiesų sakau: nebus šiai kartai duota jokio ženklo.“ **13** Palikęs juos, jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

14 O mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos — valtyje turėjo tik vieną paplotį. **15** Jėzus jiems griežtai prisakė: „Žiūrėkite, sergėkitės fariziejų raugo ir Erodo raugo.“ **16** Tad jie ėmė tarp savęs aiškintis, kaip čia yra, kad jie neturi duonos. **17** Jis tai pastebėjo ir tarė: „Kam aiškinatės neturį duonos? Negi vis dar nesuvokiate ir nesuprantate? Ar jūsų širdys neimlios? **18** ‘Turite akis, bet nematote? Turite ausis, bet negirdite?’ Ar neprisimenate: **19** kai sulaužiau penkis papločius penkiems tūkstančiams, kiek pilnų pintinių gabaliukų pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika.“ — **20** „O kai sulaužiau septynis keturiems tūkstančiams, kiek pilnų krepšių gabaliukų pririnkote?“ Jie atsakė: „Septynis.“ **21** Tada jis jiems tarė: „Ir vis dar nesuprantate?“

22 Jie atvyko į Betsaidą. Žmonės jam atvedė neregį ir maldavo, kad jį paliestų. **23** Jėzus paėmė neregį už rankos ir išsivedė už kaimo. Paspjovęs jam ant akių ir uždėjęs ant jo rankas paklausė: „Ar matai ką nors?“ **24** Šis pakėlęs akis pasakė: „Matau žmones — regiu tarsi medžius, bet jie vaikšto.“ **25** Jėzus dar kartą uždėjo rankas jam ant akių ir jis, visiškai praregėjęs ir pasveikęs, ėmė viską matyti ryškiai. **26** Tada išsiuntė jį namo sakydamas: „Bet į kaimą neik.“

27 Jėzus su savo mokiniais leidosi į Pilypo Cezarėjos kaimus. Pakeliui jis mokinių klausė: „Kuo žmonės mane laiko?“ **28** Šie atsakė: „Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar kiti — vienu iš pranašų.“ **29** Jis dar jų paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Tu esi Kristus.“ **30** Tada jis griežtai jiems prisakė niekam apie jį nesakyti. **31** Taip pat ėmė juos mokyti, kad Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, būti atmestas vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų žinovų, nužudytas ir po trijų dienų prisikelti. **32** Jis apie tai kalbėjo atvirai. Tada Petras

pasivedė jį į šalį ir ėmė drausti. **33** Jėzus apsigręžė ir pažvelgęs į mokinius sudraudė Petrą: „Traukis už manęs, šėtone, — tu mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis.“

34 Jis pasišaukė minią kartu su mokiniais ir jiems pasakė: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kančių stulpą ir tegul seka manimi. **35** Kas nori išgelbėti savo sielą, tas ją praras, o kas praranda savo sielą dėl manęs ir gerosios naujienos, tas ją išgelbės. **36** Kokia gi žmogui nauda laimėti visą pasaulį ir netekti savo sielos? **37** Ir ką gi žmogus duotų mainais už savo sielą? **38** Kas gėdytųsi manęs ir mano žodžių šioje svetimaujančioje ir nuodėmingoje kartoje, to ir Žmogaus Sūnus gėdysis, kai ateis savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais.“

9 Jis jiems pasakė: „Iš tiesų sakau jums, kad kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Dievo karalystę atėjus su galia.“ **2** Taigi po šešių dienų, pasiėmęs su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną, Jėzus užsivedė juos vienui vienus ant aukšto kalno. Ir jis atsimainė jų akivaizdoje. **3** Jo drabužiai ėmė spindėti taip baltai, kaip jų negalėtų išbalinti joks skalbėjas žemėje. **4** Dar jiems pasirodė Elijas su Moze, — juodu kalbėjosi su Jėzumi. **5** Tada Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ **6** Mat jis nežinojo, ką ir sakyti, — taip jie buvo persigandę. **7** Užėjo debesis ir apdengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus; klausykite jo.“ **8** Staiga, apsižvalgę jie nieko šalia savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

9 Besileidžiant nuo kalno, jis griežtai jiems prisakė niekam nepasakoti, ką matė, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš mirusiųjų. **10** Jie įsidėmėjo tuos žodžius, bet tarpusavyje svarstė, ką reiškia tas prisikėlimas iš mirusiųjų. **11** Ir klausė jo: „Kodėl Raštų žinovai sako, kad pirmiau turi ateiti Elijas?“ **12** Jėzus atsakė: „Elijas iš tiesų ateina pirma ir visa atitaiso, bet kaipgi tada apie Žmogaus Sūnų parašyta, kad jam reikės daug iškentėti ir būti paniekintam? **13** Tačiau sakau jums: Elijas jau atėjo, ir jie pasielgė su juo kaip panorėję, kaip apie jį ir parašyta.“

14 Sugrįžę pas mokinius, jie pamatė aplink juos didelę minią ir su jais besiginčijančius Raštų žinovus. **15** Vos tik jį pastebėję, visi žmonės labai nustebo ir pribėgę ėmė jį sveikinti.

16 Jėzus jų paklausė: „Dėl ko su jais ginčijatės?“ **17** O vienas iš minios jam atsakė: „Mokytojau, aš atvedžiau pas tave savo sūnų, nes jis turi nebylią dvasią. **18** Kur tik sugriebusi, dvasia bloškia jį ant žemės, jis apsiputoja, griežia dantimis ir netenka jėgų. Sakiau tavo mokiniams, kad ją išvarytų, bet jie nepajėgė.“ **19** Tada Jėzus ir sako jiems: „O netikinti karta! Kiek ilgai turėsiu būti su jumis? Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas mane.“ **20** Jie atvedė. Pamačiusi Jėzų, dvasia tuojau ėmė tąsyti vaiką. Šis parkrito ant žemės ir apsiputojęs raičiojosi. **21** Jėzus paklausė vaiko tėvą: „Kiek seniai jam taip darosi?“ Tas atsakė: „Nuo mažens. **22** Ji daug kartų bloškė jį į ugnį ir į vandenį, norėdama pražudyti. Jei ką gali, pagailėk mūsų ir padėk mums.“ **23** Jėzus jam tarė: „‘Jei gali’?! Tikinčiam viskas galima.“ **24** Berniuko tėvas tuojau sušuko: „Tikiu! Padėk, kur man stinga tikėjimo!“

25 Matydamas prie jų susibėgančią minią, Jėzus sudraudė netyrąją dvasią: „Nebylioji, kurčioji dvasia, įsakau tau iš jo išeiti ir daugiau į jį negrįžti.“ **26** Klykdama ir smarkiai berniuką tąsydama, dvasia išėjo, ir jis liko gulėti tarsi negyvas. Daugelis ėmė sakyti: „Jis mirė!“ **27** Bet Jėzus paėmęs už rankos jį pakėlė, ir jis atsistojo. **28** Jėzui įėjus į namus, jo mokiniai atskirai jo klausė: „Kodėl mums nepavyko jos išvaryti?“ **29** Jis atsakė: „Šita padermė neišvaroma niekaip kitaip, tik malda.“

30 Jie išėjo iš ten ir keliavo per Galilėją, bet Jėzus nenorėjo, kad kas apie tai sužinotų. **31** Mat jis mokė savo mokinius ir jiems sakė: „Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas, ir jie nužudys jį. Tačiau nužudytas jis po trijų dienų prisikels.“ **32** Bet jie šitų žodžių nesuprato, o klausti jį bijojo.

33 Jie atėjo į Kafarnaumą. Būdamas namuose Jėzus jų paklausė: „Dėl ko kelyje ginčijotės?“ **34** Jie tylėjo, mat kelyje buvo ginčijęsi, kuris esąs didžiausias. **35** Tad jis atsisėdo ir pasišaukęs dvylika pasakė jiems: „Jei kas nori būti pirmas, tebus iš visų paskutinis ir visų tarnas.“ **36** Tada pasiėmė vaikelį, pastatė tarp jų ir apkabinęs tarė: **37** „Kas priima vieną tokį vaikelį dėl mano vardo, mane priima. O kas mane priima, priima ne vien mane, bet ir tą, kuris mane siuntė.“

38 Jonas jam pasakė: „Mokytojau, matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarinėjantį demonus. Mes jam draudėme, nes jis nevaikščioja su mumis.“ **39** Bet

Jėzus tarė: „Nedrauskite jam, nes nėra nė vieno, kuris, mano vardu padaręs galingą darbą*, apsisukęs galėtų mane keikti. **40** Kas ne prieš mus, tas už mus. **41** Kas paduos jums atsigerti taurę vandens dėl to, kad priklausote Kristui, iš tiesų sakau jums: tas tikrai nepraras savo atlygio. **42** O kas pastūmėtų į suklupimą vieną iš šitų tikinčių mažutėlių, tam būtų geriau, jeigu jam ant kaklo būtų užkabintas asilo sukamų girnų akmuo ir jis būtų įmestas į jūrą.

43 Jeigu tavo ranka veda tave į suklupimą, nusikirsk ją. Juk geriau tau sužalotam įeiti į gyvenimą negu su abiem rankomis patekti į Geheną*, į neužgesinamą ugnį. **44** — * **45** Ir jeigu tavo koja veda tave į suklupimą, nusikirsk ją. Geriau tau luošam įeiti į gyvenimą negu su abiem kojomis būti įmestam į Geheną. **46** — **47** Ir jeigu tavo akis veda tave į suklupimą, mesk ją šalin. Geriau tau vienakiam įeiti į Dievo karalystę negu su abiem akimis būti įmestam į Geheną, **48** kur jų kirmėlė nemiršta ir ugnis negesinama.

Mk 9:39* Arba „padaręs stebuklą“. **43*** Žr. 9 priedą. **44*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas 44 ir 46 eilutės neįtrauktos.

49 Mat kiekvienas bus ugnimi pasūdytas. **50** Druska — geras daiktas, bet jeigu ji netektų sūrumo, kaipgi ją vėl padarysite sūrią? Turėkite druskos savyje ir saugokite tarpusavio santaiką.“

10

Jėzus pakilo ir iš ten atėjo iki Judėjos, kitapus Jordano. Prie jo ir tąkart susirinko minios žmonių, ir jis vėl, kaip buvo pratęs, ėmė juos mokyti. **2** Tada atėjo fariziejai ir norėdami jį išmėginti paklausė, ar leistina vyrui išsiskirti su žmona. **3** Jėzus jiems tarė: „Ką jums įsakė Mozė?“ **4** Tie atsakė: „Mozė leido parašyti skyrybų raštą ir išsiskirti.“ **5** Tada Jėzus jiems tarė: „Dėl jūsų širdies kietumo jis užrašė jums šį nuostatą. **6** Tačiau iš pradžių, kai atsirado kūrinija, ‘Jis padarė juos kaip vyrą ir moterį. **7** Todėl vyras paliks savo tėvą ir motiną, **8** ir juodu bus vienas kūnas’. Vadinasi, jie — nebe du, o vienas kūnas. **9** Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.“ **10** Jiems vėl esant namuose, mokiniai ėmė jį apie tai klausinėti. **11** Jėzus jiems paaiškino: „Tas, kuris išsiskiria su žmona* ir veda kitą, nusikalsta pirmajai svetimavimu, **12** ir moteris, jei išsiskyrusi su vyru* išteka už kito, svetimauja.“

Mk 10:11* Arba „atleidžia savo žmoną“. **12*** Arba „atleidusi savo vyrą“.

13 Žmonės vedė pas Jėzų vaikelius, kad juos paliestų, tačiau mokiniai juos barė. **14** Jėzus tai matydamas pasipiktino ir tarė jiems: „Leiskite vaikeliams ateiti pas mane, netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. **15** Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikelis, tikrai į ją neįeis.“ **16** Ir jis ėmė vaikus į glėbį ir laimino dėdamas ant jų rankas.

17 Kai jis leidosi eiti savo keliu, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir paklausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“ **18** Jėzus jam tarė: „Kodėl mane vadini geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. **19** Žinai įsakymus: ‘Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neliudyk melagingai, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną.’“ **20** Tas jam atsakė: „Mokytojau, viso to aš laikausi nuo pat jaunumės.“ **21** Pažvelgęs į jį, Jėzus pajautė jam meilę ir pasakė: „Tau trūksta vieno: eik, parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui* mane.“ **22** Tasai dėl šių žodžių nusiminė ir liūdnas pasitraukė, nes turėjo daug nuosavybės.

23 Apsidairęs Jėzus tarė savo mokiniams: „Kaip sunku bus pinigingiesiems įeiti į Dievo karalystę!“ **24** Mokiniai labai stebėjosi jo žodžiais. Tad Jėzus dar kartą jiems pasakė: „Vaikai, kaip sunku įeiti į Dievo karalystę! **25** Lengviau kupranugariui pralįsti pro adatos skylutę negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę.“ **26** Jie dar labiau nustebo ir paklausė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“ **27** Jėzus pažvelgė į juos ir pasakė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui, nes Dievui viskas įmanoma.“ **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave.“ **29** Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris, palikęs ar namus, ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus dėl manęs ir dėl gerosios naujienos, **30** negautų dabar, šiuo laiku, šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų, kartu su persekiojimais, o būsimojoje santvarkoje — amžino gyvenimo. **31** Tačiau daugelis pirmų bus paskutiniai, o paskutinių — pirmi.“

32 Jiems kylant keliu į Jeruzalę, Jėzus ėjo priešakyje. Jie labai stebėjosi, o tie, kurie sekė iš paskos, ėmė baimintis. Jis vėl pasivedė dvylika į šalį ir ėmė jiems kalbėti, kas jam turės nutikti: **33** „Štai mes kylame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus

---

Mk 10:21* Žr. Mt 4:20 išnašą.

bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Raštų žinovams. Jie pasmerks jį mirti ir atiduos svetimtaučiams, **34** o tie iš jo tyčiosis, spjaudys ant jo, nuplaks ir nužudys. Bet po trijų dienų jis prisikels.“

35 Prie Jėzaus priėjo Jokūbas ir Jonas, abu Zebediejaus sūnūs, ir tarė jam: „Mokytojau, norime, kad mums padarytum, ko tavęs paprašysime.“ **36** Jis paklausė: „Ko norite, kad jums padaryčiau?“ **37** Jie tarė: „Leisk tavo šlovėje vienam iš mudviejų atsisėsti tau iš dešinės, kitam — iš kairės.“ **38** Bet Jėzus jiems atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš geriu, ar būti pakrikštyti krikštu, kuriuo aš krikštijamas?“ **39** Šie tarė: „Galime.“ Tada Jėzus pasakė: „Taurę, kurią geriu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš krikštijamas, būsite pakrikštyti. **40** Bet ne aš sprendžiu, kam sėdėti mano dešinėje ar kairėje. Tai bus tiems, kuriems yra paruošta.“

41 Išgirdę tai, kiti dešimt pasipiktino Jokūbu ir Jonu. **42** Bet Jėzus pasikvietęs juos tarė: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, joms viešpatauja, ir jų didžiūnai laiko jas savo valdžioje. **43** Tarp jūsų taip neturi būti. Kas tarp jūsų norėtų tapti didis, tebūna jūsų tarnas, **44** ir kas tarp jūsų norėtų būti pirmas, tebūna visų vergas. **45** Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo sielos atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“

46 Jie atėjo į Jerichą. Jėzui su savo mokiniais ir nemaža minia beeinant iš Jericho, pakelėje sėdėjo aklas elgeta Bartimiejus („Timiejaus sūnus“). **47** Išgirdęs, kad čia Jėzus Nazarėnas, jis ėmė šaukti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pagailėk manęs!“ **48** Daugelis jį griežtai tildė, bet tas dar labiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **49** Jėzus sustojo ir tarė: „Pakvieskite jį.“ Jie pakvietė neregį sakydami: „Drąsiau, kelkis, jis tave kviečia.“ **50** Nusimetęs apsiaustą, šis pašoko ir nuėjo prie Jėzaus. **51** Tada Jėzus jo paklausė: „Ko nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Neregys pasakė: „Rabuni*, kad vėl regėčiau.“ **52** Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas tave išgydė.“ Šis iškart praregėjo ir nusekė keliu jam iš paskos.

11 Jiems artinantis prie Jeruzalės, prie Betfagės ir Betanijos ant Alyvų kalno, jis pasiuntė du savo mokinius **2** ir pasakė jiems: „Eikite į tą kaimą, kuris priešais, ir vos įėję rasite pririštą asilaitį, ant kurio joks

---

Mk 10:51* Žr. Jn 20:16.

žmogus dar nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **3** O jeigu kas jums sakytų: ‘Kodėl tai darote?’, tarkite: ‘Jo reikia Viešpačiui, jis tuojau jį čionai grąžins.’“ **4** Tie nuėję rado skersgatvyje asilaitį, pririštą lauke prie durų, ir jį atrišo. **5** Kai kurie iš ten stovinčių sakė: „Ką darote? Kodėl atrišate asilaitį?“ **6** Jie atsakė, kaip Jėzus buvo liepęs, ir anie leido jiems eiti.

7 Jie atvedė tą asilaitį pas Jėzų, savo apsiaustais jį apklojo ir Jėzus ant jo užsėdo. **8** Daugelis tiesė ant kelio savo apsiaustus, kiti — žalias šakas, nukirtę laukuose. **9** Einantys priekyje ir iš paskos šaukė: „Gelbėk, meldžiame!* Palaimintas ateinantis Jehovos vardu! **10** Palaiminta ateinanti mūsų tėvo Dovydo karalystė! Gelbėk, meldžiame, kuris esi aukštybėse!“ **11** Jis įžengė į Jeruzalę, į šventyklą, ir viską apžiūrėjęs išėjo su dvylika į Betaniją, nes buvo jau vėlyva valanda.

12 Kitą dieną jiems išėjus iš Betanijos, Jėzus pasijuto alkanas. **13** Iš tolo pamatęs sulapojusį figmedį, priėjo pažiūrėti, gal ant jo ką ras. Tačiau priėjęs nerado nieko, tik lapus, mat nebuvo figų metas. **14** Todėl Jėzus jam pasakė: „Tegul per amžius niekas nebevalgys nuo tavęs vaisiaus.“ Jo mokiniai klausėsi.

15 Jie atėjo į Jeruzalę. Jėzus įžengė į šventyklą ir ėmė varyti lauk parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus, balandžių pardavėjų suolus **16** ir neleido niekam nešti per šventyklą daiktų, **17** bet mokė ir sakė: „Argi neparašyta: ‘Mano namai bus vadinami maldos namais visoms tautoms’? O jūs padarėte iš jų plėšikų urvą.“ **18** Apie tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ėmė ieškoti būdo, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės didžiai stebėjosi jo mokymu.

19 Vakarop jie išėjo iš miesto. **20** Anksti rytą eidami pro šalį pamatė, kad figmedis iš pat šaknų nudžiūvęs. **21** Petras prisiminęs jį pasakė Jėzui: „Rabi, žiūrėk! Figmedis, kurį prakeikei, nudžiūvo!“ **22** Atsiliepdamas Jėzus jiems tarė: „Turėkite tikėjimą Dievu. **23** Iš tiesų sakau jums: kas tartų šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’, ir ne abejotų širdyje, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, jam tai ir bus. **24** Todėl jums sakau: visa, ko meldžiate ir prašote, tikėkite jau gavę, ir turėsite tai. **25** Ir kai atsistoję meldžiatės, atleiskite, jei ką turite prieš kitą, kad ir jūsų Tėvas

---

Mk 11:9* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

danguje jums atleistų jūsų prasikaltimus.“ 26 — *

27 Jie vėl atėjo į Jeruzalę. Jėzui bevaikščiojant šventykloje, prie jo priėjo aukštieji kunigai, Raštų žinovai ir vyresnieji 28 ir paklausė: „Kokia valdžia visa tai darai? Arba kas tau davė valdžią visa tai daryti?“ 29 Jėzus jiems atsakė: „Paklausiu jus vieno dalyko. Atsakykite man, tai ir aš pasakysiu, kokia valdžia tai darau. 30 Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man.“ 31 Tie ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jeigu sakysime: ‘Iš dangaus’, jis paklaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’ 32 Bet negi sakysime: ‘Iš žmonių’?“ Jie bijojo minios, nes visi manė Joną iš tiesų buvus pranašą. 33 Tad jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome.“ Tuomet Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokia valdžia tai darau.“

12 Ir jis ėmė kalbėti jiems palyginimais: „Žmogus pasodino vynuogyną, aptvėrė tvora, iškasė duobę vynuogių spaustuvui, pastatė bokštą ir, išnuomojęs žemdirbiams, iškeliavo svetur. 2 Metui atėjus jis pasiuntė pas tuos žemdirbius vergą, kad iš jų paimtų dalį vynuogyno vaisių. 3 Bet tie jį čiupo, sumušė ir išvarė tuščiomis. 4 Žmogus pasiuntė pas juos kitą vergą. Tam jie sužeidė galvą ir jį pažemino. 5 Tada siuntė dar kitą, bet žemdirbiai šį nužudė; siuntė ir daugelį kitų — vienus jie sumušė, kitus nužudė. 6 Turėjo jis dar vieną — mylimą sūnų. Šį pasiuntė pas juos paskutinį sakydamas: ‘Mano sūnų jie gerbs.’ 7 Bet žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai paveldėtojas. Eime, nužudykime jį ir palikimas bus mūsų.’ 8 Jie pagriebė jį, nužudė ir išmetė iš vynuogyno. 9 Ką darys vynuogyno šeimininkas? Jis atvyks, išgalabys tuos žemdirbius ir atiduos vynuogyną kitiems. 10 Ar niekada neskaitėte šitų Rašto žodžių: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo viršutiniu kertiniu akmeniu. 11 Tai Jehovos padaryta ir mūsų akims nuostabą kelia’?“

12 Tada jie ėmė ieškoti, kaip Jėzų suimti, — mat suprato, kad tą palyginimą jis taiko jiems, — bet bijodami minios paliko jį ir nuėjo.

13 Taigi jie pasiuntė pas Jėzų fariziejų ir Erodo šalininkų sugauti jo kalboje. 14 Šie atėję tarė jam: „Mokytojau, žinome, kad esi tiesakalbis ir tau nerūpi įtikti kitiems, nes tu nežiūri žmonių padėties, bet mokai Die-

Mk 11:26* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

vo kelio laikydamasis tiesos. Valia mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne? **15** Mokėti mums ar nemokėti?“ Suprasdamas jų veidmainystę, jis tarė jiems: „Kodėl mane mėginate? Atneškite man pažiūrėti denarą.“ **16** Jie atnešė. Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ Tie atsakė jam: „Cezario.“ **17** Tada Jėzus pasakė: „Kas Cezario, atiduokite Cezariui, o kas Dievo — Dievui.“ Ir jie stebėjosi juo.

18 Pas jį atėjo sadukiejai — jie sako, kad nėra prisikėlimo, — ir paklausė jo: **19** „Mokytojau, Mozė mums parašė, kad jei kieno brolis mirtų ir paliktų žmoną, bet nepaliktų vaiko, jo brolis turi vesti jo žmoną ir pakelti savo broliui palikuonių. **20** Buvo septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną, bet nepalikęs palikuonių numirė. **21** Tada ją vedė antrasis, bet irgi mirė nepalikęs palikuonių. Trečiasis taip pat. **22** Nė vienas iš septynių taip ir nepaliko palikuonių. Paskiausiai mirė ta moteris. **23** Kurio iš jų žmona ji bus per prisikėlimą? Juk ji buvo visų septynių žmona.“ **24** Jėzus jiems pasakė: „Ar ne todėl jūs klystate, kad nepažįstate nei Raštų, nei Dievo galybės? **25** Kai prisikels iš mirusiųjų, tai nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje. **26** O dėl mirusiųjų, kad jie prikeliami, ar nesate skaitę Mozės knygoje, pasakojime apie dygiakrūmį, — kaip Dievas pasakė Mozei: ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas’? **27** Jis yra ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų. Jūs labai klystate.“

28 O vienas Raštų žinovas, kuris buvo priėjęs ir girdėjo juos aiškinantis, matydamas, kad Jėzus jiems puikiai atsakė, paklausė jo: „Koks įsakymas yra visų pirmiausias?“ **29** Jėzus atsakė: „Pirmasis yra: ‘Klausyk, Izraeli! Jehova, mūsų Dievas, yra vienas Jehova, **30** tad mylėk Jehovą, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu ir visomis savo jėgomis.’ **31** Antrasis yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’ Nėra kito įsakymo, didesnio už šiuodu.“ **32** Tas Raštų žinovas jam tarė: „Gerai, Mokytojau, tu tiesą pasakei, kad ‘jis yra vienas, ir be jo nėra kito’; **33** ir mylėti jį visa širdimi, visu supratimu, visomis jėgomis bei mylėti savo artimą kaip save patį daug svarbiau už visas deginamąsias ir kitokias aukas.“ **34** Matydamas, kad jis protingai atsakė, Jėzus jam tarė: „Esi netoli Dievo karalystės.“ Daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.

35 Jėzus į visa tai atsiliepė — mokydamas šventykloje sakė:

„Kodėl gi Raštų žinovai sako, kad Kristus yra Dovydo sūnus? **36** Dovydas pats šventosios dvasios įkvėptas pasakė: ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tau po kojomis.“’ **37** Pats Dovydas vadina jį Viešpačiu, tai kaipgi jis yra jo sūnus?“

Didelė minia jo mielai klausėsi. **38** Mokydamas jis kalbėjo: „Saugokitės Raštų žinovų, kurie mėgsta vaikštinėti ilgais rūbais ir būti sveikinami turgavietėse, **39** mėgsta pirmuosius suolus sinagogose ir garbingiausias vietas per vakarienes. **40** Jie suryja našlių namus ir dėl akių kalba ilgas maldas. Jie gaus griežtesnį nuosprendį.“

41 Jis atsisėdo netoli aukų rinktuvių ir stebėjo, kaip žmonės metė į jas pinigus. Daug turtingųjų aukojo gausiai. **42** Viena beturtė našlė atėjusi įmetė du smulkius pinigėlius, visai menkaverčius*. **43** Tad jis pasikvietė savo mokinius ir pasakė jiems: „Iš tiesų sakau jums, kad ši beturtė našlė įmetė daugiau už visus, metusius į aukų rinktuves. **44** Jie mat visi metė iš savo pertekliaus, o ji, kad ir stokoja, įmetė viską, ką turėjo, visą savo pragyvenimą.“

Mk 12:42* Pažod. „du leptonus, tai yra kvadransą“. Žr. 12 priedą.

13

Jėzui beeinant iš šventyklos, vienas iš jo mokinių jam pasakė: „Mokytojau, pažiūrėk, kokie akmenys ir kokie pastatai!“ **2** Bet Jėzus jam tarė: „Tu žiūri į šiuos didžius pastatus? Čia neliks nė akmens ant akmens — visi bus išversti.“

3 Kai jis sėdėjo ant Alyvų kalno priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus atskirai nuo kitų jį klausė: **4** „Pasakyk mums, kada tai bus, ir koks bus ženklas, kada visa tai turės eiti į pabaigą?“ **5** Ir Jėzus pradėjo jiems kalbėti: „Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų. **6** Daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu tas’, ir daugelį suklaidins. **7** O kai girdėsite karų garsus ir gandus apie karus, nepasiduokite baimei. Tai turi įvykti, bet tai dar ne galas.

8 Mat pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, vietomis bus žemės drebėjimų, bus maisto nepriteklių. Tai skausmų* pradžia.

9 O jūs saugokitės; jus įdavinės teismams, būsite mušami sinagogose ir statomi prieš valdytojus ir karalius dėl manęs, kad jiems liudytumėte. **10** Ir visose tautose pirma turi būti paskelbta geroji naujiena. **11** Kai jus ves įduoti, nepradėkite iš anks-

Mk 13:8* Pažod. „gimdymo skausmų“.

to nerimauti, ką kalbėsite. Kas tą valandą bus jums duota, tai ir sakykite, nes kalbėsite ne jūs, o šventoji dvasia. **12** Brolis atiduos mirčiai brolį, tėvas — vaiką, vaikai sukils prieš gimdytojus ir atiduos juos mirčiai. **13** Dėl mano vardo būsite visų nekenčiami. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.

14 O kai pamatysite nuniokojimo bjaurastį, stovinčią ten, kur jos neturi būti (skaitytojas tebūna įžvalgus), tie, kurie Judėjoje, tebėga tuomet į kalnus. **15** Kas ant stogo, tegul nelipa žemyn ir neina pasiimti ko nors iš namų. **16** Kas laukuose, tenegrįžta atgal pasiimti apsiausto. **17** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! **18** Melskitės, kad tai neįvyktų žiemą. **19** Tomis dienomis bus suspaudimas, kokio nėra buvę nuo Dievo sukurtos kūrinijos pradžios ligi šiolei ir kokio daugiau nebebus. **20** Ir jeigu Jehova nebūtų sutrumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų joks kūnas, bet dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis tas dienas sutrumpino.

21 Jei kas nors jums tada sakytų: ‘Kristus štai čia!’, ‘Štai tenai!’, — netikėkite, **22** nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys ženklų bei stebuklų, kad paklaidintų, jei įmanoma, išrinktuosius. **23** Tad jūs saugokitės; viską jums iš anksto pasakiau.

24 Bet tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, **25** žvaigždės kriste kris iš dangaus ir galybės, kurios danguje, bus sukrėstos. **26** Ir tada jie pamatys Žmogaus Sūnų ateinant debesyse su didžia galia bei šlove. **27** Tada jis pasiųs angelus ir surinks savo išrinktuosius iš keturių pasaulio šalių* — nuo žemės pakraščio iki dangaus pakraščio.

28 Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara. **29** Taip pat, kai matysite tuos dalykus dedantis, žinokite, kad jis arti, prie durų. **30** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks. **31** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.

32 Tos dienos ar valandos niekas nežino: nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas. **33** Būkite akyli, nemiegokite, nes nežinote, kada skirtasis laikas ateis. **34** Bus kaip su keliaujančiu svetur žmogumi, kuris išvykdamas iš namų davė įgaliojimus savo vergams, kiekvienam savą

Mk 13:27* Pažod. „keturių vėjų“.

darbą, ir įsakė durininkui budėti. **35** Todėl budėkite, nes nežinote, kada namų šeimininkas sugrįš — ar vakare, ar vidurnaktį, ar gaidžiams giedant, ar anksti rytą, — **36** kad netikėtai parvykęs nerastų jūsų miegančių. **37** Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite.“

14 Po dviejų dienų turėjo būti Pascha ir Neraugintos duonos šventė. Aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ieškojo, kaip suimti Jėzų klasta ir nužudyti. **2** Mat jie kalbėjo: „Ne per šventę, kad kartais nekiltų liaudies sąmyšis.“

3 Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdėjo prie stalo, atėjo moteris su alebastriniu indeliu kvapiojo aliejaus — gryno nardo, labai brangaus. Pradaužusi indelį, ji ėmė pilti aliejų jam ant galvos. **4** Kai kurie tuo pasipiktino ir kalbėjo tarpusavyje: „Kam tas kvapiojo aliejaus eikvojimas? **5** Juk jį buvo galima parduoti už daugiau kaip tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!“ Ir jie niršo ant jos. **6** Bet Jėzus pasakė: „Palikite ją ramybėje. Kodėl ją skaudinate? Ji padarė man kilnų darbą. **7** Vargšų šalia savęs jūs visada turite ir visada, kada norite, galite jiems gera daryti, o mane turėsite ne visada. **8** Ji padarė, ką galėjo, imdamasi iš anksto patepti mano kūną laidotuvėms. **9** Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama geroji naujiena, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi.“

10 O Judas Iskarijotas, vienas iš dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus išduoti jiems Jėzaus. **11** Tai išgirdę, anie apsidžiaugė ir pažadėjo jam už tai sidabrinių. Taigi jis ėmė ieškoti, kaip, pasitaikius gerai progai, Jėzų išduoti.

12 Pirmąją Neraugintos duonos dieną, kai būdavo pjaunama Paschos auka, Jėzaus mokiniai jo paklausė: „Kur norėtum, kad nuėję tau paruoštume valgyti paschą?“ **13** Jis pasiuntė du savo mokinius sakydamas: „Eikite į miestą ir ten jus pasitiks žmogus, nešinas moliniu vandens indu. Sekite paskui jį **14** ir, kur jis įeis vidun, tarkite šeimininkui: ‘Mokytojas sako: „Kur man svečių kambarys, kuriame galėčiau su savo mokiniais valgyti paschą?“’ **15** Jis parodys jums didelį viršutinį kambarį, apstatytą ir parengtą. Ten mums ir paruoškite.“ **16** Mokiniai išėjo ir atėję į miestą rado visa, kaip Jėzus jiems sakė. Ir jie paruošė paschą.

17 Vakare jis atėjo su dvylika. **18** Jiems sėdint prie stalo ir val-

gant, Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų — valgantis su manimi — mane išduos.“ **19** Jie nuliūdo ir vienas po kito jam sakė: „Nejaugi aš?“ **20** Jis tarė: „Vienas iš dvylikos, mirkantis kąsnį viename dubenyje su manimi. **21** Tiesa, Žmogaus Sūnus išeina, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris Žmogaus Sūnų išduoda! Jam būtų buvę geriau išvis negimti.“

22 Jiems bevalgant, jis paėmė duonos paplotį ir, taręs palaiminimą, laužė jį ir davė jiems tardamas: „Imkite, tai yra* mano kūnas.“ **23** Paskui paėmęs taurę padėkojo, davė jiems ir jie visi iš jos gėrė. **24** Jis jiems pasakė: „Tai yra* manasis ‘sandoros kraujas’, išliejamas už daugelį. **25** Iš tiesų sakau jums: aš daugiau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kai gersiu jį naują Dievo karalystėje.“ **26** Galiausiai, sugiedoję himnus, jie išėjo į Alyvų kalną.

27 Jėzus jiems pasakė: „Jūs visi suklupsite, nes parašyta: ‘Ištiksiu piemenį, ir avys išsisklaidys.’ **28** O kai būsiu prikeltas, pirma jūsų nukeliausiu į Galilėją.“ **29** Bet Petras jam tarė: „Jei visi kiti ir sukluptų, tai tik ne aš!“ **30** Jėzus jam pasakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien, šią naktį, dar gaidžiui dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ **31** Tačiau anas atkakliai tvirtino: „Jei man tektų ir mirti su tavimi, nieku gyvu tavęs neišsižadėsiu.“ Panašiai kalbėjo ir visi kiti.

32 Jie atėjo į vietą, vadinamą Getsemane. Jis pasakė savo mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš melsiuosi“, **33** ir nusivedė su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną. Jėzus ėmė nuogąstauti ir didžiai sielvartauti. **34** Jis tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite.“ **35** Kiek paėjęs, jis parpuolė ant žemės ir meldėsi, kad ta valanda, jeigu įmanoma, jį aplenktų. **36** Jėzus kalbėjo: „Aba*, Tėve, tau viskas įmanoma. Atimk šią taurę nuo manęs. Tačiau tebus ne taip, kaip aš noriu, bet kaip tu.“ **37** Grįžęs rado juos miegančius ir pasakė Petrui: „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė vienos valandos pabudėti? **38** Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundą. Išties, dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“ **39** Nuėjęs jis vėl meldėsi, sakydamas tuos pačius žodžius. **40** Paskui sugrįžo ir vėl rado juos miegančius, mat jų

Mk 14:22* Žr. Mt 26:26 išnašą. **24*** Žr. Mt 26:26 išnašą.

Mk 14:36* Aramėjiškas žodis, kuriuo vaikas švelniai ir pagarbiai kreipdavosi į tėvą.

akys buvo apsunkusios. Ir jie nežinojo, ką jam atsakyti. **41** Jėzus grįžo trečią kartą ir tarė jiems: „Tokiu metu jūs miegate ir ilsitės?! Gana! Atėjo valanda! Štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas. **42** Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia pat."

43 Ir bemat, jam dar tebekalbant, pasirodė Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo kalavijais bei vėzdais ginkluotas būrys nuo aukštųjų kunigų, Raštų žinovų ir vyresniųjų. **44** Jo išdavėjas buvo sutaręs su jais dėl ženklo: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Suimkite jį ir saugiai nuveskite." **45** Jis žengė tiesiai link Jėzaus. Priėjęs tarė: „Rabi!" ir meiliai jį pabučiavo. **46** Tada jie čiupo Jėzų ir suėmė. **47** Vienas iš ten stovinčių išsitraukęs kalaviją smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam ausį. **48** O Jėzus jiems pasakė: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko? **49** Aš kasdien buvau su jumis šventykloje ir mokiau, bet manęs nesuėmėte. Tačiau reikia, kad išsipildytų Raštai."

50 Visi paliko jį ir pabėgo. **51** O vienas jaunuolis, vilkintis gero lino drabužį ant nuogo kūno, sekė jam iš paskos. Tie griebė jį, **52** bet šis paliko savo drabužį ir nuogas paspruko.

53 Jie nuvedė Jėzų pas vyriausiąjį kunigą. Susirinko visi aukštieji kunigai, vyresnieji ir Raštų žinovai. **54** O Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo; ten jis prisėdo greta tarnų ir šildėsi prie ugnies. **55** Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas sinedrionas ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų atiduoti jį mirčiai, bet niekaip nerado. **56** Mat prieš jį melagingai liudijo daugelis, tik jų parodymai nesutapo. **57** Buvo ir tokių melagingų liudytojų, kurie atsistoję teigė: **58** „Mes girdėjome jį sakant: 'Aš nugriausiu šitą rankų darbo šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo.'" **59** Bet ir šie jų parodymai nesutapo.

60 Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs į vidurį paklausė Jėzaus: „Tai nieko neatsakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?" **61** Bet jis tylėjo ir nieko neatsakė. Vyriausiasis kunigas vėl jo paklausė: „Ar tu esi Kristus, Palaimintojo Sūnus?" **62** Tuomet Jėzus tarė: „Aš esu, ir jūs matysite Žmogaus Sūnų sėdintį galybės dešinėje ir ateinantį su dangaus debesimis." **63** Vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Ar bereikia mums liudytojų?! **64** Girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums atrodo?" Jie

visi nusprendė jį esant baustiną mirtimi. **65** Kai kurie ėmė ant jo spjaudyti, dangstyti jam veidą ir daužyti kumščiais sakydami: „Pranašauk!“ Tada teismo pareigūnai mušė jam per veidą ir jį pasiėmė.

66 O Petrui esant apačioje, rūmų kieme, atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė. **67** Pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Tu irgi buvai su tuo Nazarėnu, su Jėzumi!“ **68** Bet jis tai paneigė: „Nei aš jį pažįstu, nei suprantu, apie ką tu kalbi.“ Ir jis išėjo į prieškiemį. **69** Tenai jį pamačiusi, tarnaitė šalia stovintiems vėl ėmė sakyti: „Šitas yra iš jų.“ **70** Jis ir šįkart tai neigė. Netrukus šalia stovintieji vėl ėmė sakyti Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų, nes esi galilėjietis.“ **71** Bet jis, saistydamasis prakeiksmais, ėmė prisiekinėti: „Aš nepažįstu žmogaus, apie kurį kalbate!“ **72** Tuojau antrąsyk užgiedojo gaidys ir Petras prisiminė, ką Jėzus buvo jam sakęs: „Dar gaidžiui dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ Ir apimtas graužaties jis pravirko.

15 Kai tik išaušo, aukštieji kunigai su vyresniaisiais ir Raštų žinovais — visas sinedrionas — surengė pasitarimą; tada Jėzų surišo ir nuvedę perdavė Pilotui. **2** Pilotas jo paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pats tai sakai.“ **3** O aukštieji kunigai visaip jį kaltino. **4** Pilotas vėl jį klausė: „Tu nieko neatsakai? Pažiūrėk, kiek daug kaltinimų jie tau meta.“ **5** Bet Jėzus daugiau nieko neatsakė, ir Pilotas stebėjosi.

6 Kaskart per šventę jis paleisdavo jiems vieną kalinį — tą, kurio jie prašydavo. **7** Tuo metu buvo toks kalinys, vadinamas Barabu, suimtas su maištininkais; jie buvo sukėlę maištą ir įvykdę žmogžudystę. **8** Taigi minia paėjusi aukščiau ėmė prašyti, kad jis padarytų dėl jų, ką ir visuomet. **9** Pilotas atsiliepė: „Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ **10** Mat jis žinojo, kad aukštieji kunigai jį atvesdino iš pavydo. **11** Bet aukštieji kunigai sukurstė minią reikalauti, kad verčiau paleistų jiems Barabą. **12** Tad Pilotas dar sykį jų klausė: „Tai ką man daryti su šituo jūsų vadinamu žydų karaliumi?“ **13** Jie vėl šaukė: „Pakabink jį ant stulpo*!“ **14** Pilotas jiems sakė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie dar labiau šaukė: „Pakabink jį ant stulpo!“ **15** Tada Pilotas, norėdamas, kad minia būtų patenkinta, paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė prikalti prie stulpo.

Mk 15:13* Žr. 6 priedą.

16 Kareiviai nuvedė jį į rūmų, tai yra pretorijaus*, kiemą ir sušaukė visą dalinį. **17** Jie apsiautė jį purpuru, nupynę uždėjo jam dygių šakelių vainiką **18** ir ėmė sveikinti: „Sveikas, žydų karaliau!“ **19** Ir jie čaižė nendre jam per galvą, spjaudė ant jo, klūpčiodami prieš jį lankstėsi. **20** Galiausiai, išsityčioję, jie nuvilko nuo jo purpurą, užvilko jo paties drabužius ir išvedė prikalti prie stulpo. **21** Vienam praeiviui, pareinančiam iš apylinkių, tokiam Simonui Kirėniečiui, Aleksandro ir Rufo tėvui, jie uždėjo prievolę nešti jo kančių stulpą.

22 Taigi jie atvedė Jėzų į vietą, vadinamą Golgota, išvertus — „Kaukolės vieta“, **23** tada davė jam vyno, sumaišyto su kvaišinančia mira, bet jis atsisakė. **24** Jie prikalė Jėzų prie stulpo ir pasidalijo jo drabužius mesdami dėl jų burtą — kas kam atiteks. **25** Buvo trečia valanda, kai jį prikalė prie stulpo. **26** Virš jo buvo užrašas su kaltinimu: „Žydų karalius.“ **27** Kartu su juo ant stulpų pakabino du plėšikus — vieną iš dešinės, kitą iš kairės. **28** — * **29** Einantys pro šalį jį užgauliojo kraipydami galvas ir sakydami: „Nagi tu, kuris nugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai, **30** gelbėk save, nuženk nuo stulpo!“ **31** Taip ir aukštieji kunigai su Raštų žinovais tyčiojosi kalbėdami tarp savęs: „Kitus gelbėjo, o pats negali išsigelbėti! **32** Tenužengia dabar Kristus, Izraelio karalius, nuo stulpo, kad pamatytume ir įtikėtume.“ Jį įžeidinėjo net ir anie, kybantys šalia ant stulpų.

33 Atėjus šeštai* valandai visą žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi iki devintos valandos. **34** Devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: „Elì, Elì, lemà sabachtãni?!“, kas išvertus reiškia: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ **35** Tai išgirdę, kai kurie iš stovinčių šalia sakė: „Matai, šaukiasi Elijo.“ **36** Vienas nubėgęs pamirkė rūgščiame vyne kempinę, užmovė ant nendrės ir davė jam gerti sakydamas: „Palikite jį! Pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo nuimti.“ **37** Bet Jėzus garsiai sušukęs išleido paskutinį atodūsį. **38** Ir nuo viršaus iki apačios pusiau perplyšo šventovės uždanga. **39** O šimtininkas*, kuris stovėjo jam priešais ir matė, kas dėjosi jam mirš-

Mk 15:16* Žr. Mt 27:27 išnašą. **28*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Mk 15:33* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos. **39*** Žr. Mt 8:5 išnašą.

tant, pasakė: „Tikrai šis žmogus buvo Dievo Sūnus.“

40 Ten buvo ir moterų, jos žiūrėjo iš tolo. Tarp jų Marija Magdalietė, Jokūbo Jaunesniojo* ir Jozės motina Marija ir Salomė, **41** kurios jį lydėjo ir jam patarnavo, kai jis buvo Galilėjoje, taip pat daug kitų moterų, atėjusių su juo į Jeruzalę.

42 Jau vakarop, kadangi buvo Pasirengimas, tai yra šabo išvakarės, **43** atėjo garbingas tarybos narys, Juozapas iš Arimatėjos, kuris irgi laukė Dievo karalystės. Įsidrąsinęs jis įėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. **44** Pilotas nustebo: argi jau miręs? Jis pasikvietė šimtininką ir paklausė, ar Jėzus jau mirė. **45** Sužinojęs iš šimtininko, kad taip ir yra, atidavė kūną Juozapui. **46** Šis nupirko geriausio lino drobės, nuėmė kūną, įsupo į tą drobę, paguldė uoloje iškirstame kape ir kapo angą užrito akmeniu. **47** O Marija Magdalietė ir Jozės motina Marija žvelgė į vietą, kur jis buvo paguldytas.

16 Šabui praėjus Marija Magdalietė, Jokūbo motina Marija ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios jį pateptų. **2** Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, saulei patekėjus, jos atėjo prie kapo. **3** Jos viena kitai sakė: „Kas mums nuris akmenį nuo kapo angos?“ **4** Bet pakėlusios akis pamatė, kad akmuo nuristas; o jis buvo labai didelis. **5** Įėjusios į kapą, moterys išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį, apsirengusį baltu rūbu, ir nustėro. **6** Jis tarė joms: „Nebijokite! Jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kuris buvo pakabintas ant stulpo. Jis prikeltas, čia jo nėra. Štai vieta, kur buvo jį paguldę. **7** Tačiau eikite pranešti jo mokiniams ir Petrui: ‘Jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis jums ir sakė.’“ **8** Moterys išėjusios leidosi bėgti nuo kapo, mat jas buvo pagavęs virpulys bei stiprus jaudulys. Jos niekam nieko nesakė, nes bijojo.

ILGOJI PABAIGA

Ilgoji pabaiga yra kai kuriuose senuosiuose rankraščiuose (Aleksandrijos kodeksas, Efremo kodeksas, Bezos kodeksas), Vulgatoje (vertimas į lotynų kalbą), Kjuretono rankraštyje ir Pešitoje (vertimai į sirų kalbą), bet jos nėra Sinajaus kodekse, Vatikano kodekse, Sinajaus siriškajame kodekse ir kai kuriuose senuose vertimo į armėnų kalbą rankraščiuose:

9 Prisikėlęs savaitės pirmosios dienos ankstų rytą, jis pirmiausia pasirodė Marijai Magdalietei, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus. **10** Ji nuėjo ir pranešė tiems, kurie anksčiau buvo su juo, o dabar gedėjo ir verkė. **11** Bet jie, išgirdę, kad jis atgijo ir kad

---

Mk 15:40* Arba „Mažojo“.

Marija jį matė, netikėjo. **12** Paskui jis kitokiu pavidalu pasirodė dviem iš jų, kai jie ėjo į apylinkes. **13** Tuodu grįžo ir pranešė visiems kitiems. Bet jie ir šiais nepatikėjo. **14** O vėliau jis pasirodė visiems vienuolikai, kai jie sėdėjo prie stalo. Jis priekaištavo dėl jų netikėjimo ir širdies kietumo, kad netikėjo tais, kurie matė jį prikeltą iš mirusiųjų. **15** Ir jis jiems sakė: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite gerąją naujieną visai kūrinijai. **16** Kas įtikės ir bus pakrikštytas, tas bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas. **17** Tikinčiuosius lydės šie ženklai: jie mano vardu išvarinės demonus, kalbės svetimomis kalbomis, **18** ims rankomis gyvates ir, jeigu išgers ko nors mirtinai nuodingo, jiems visai nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių ir šie pasveiks.“

19 Taigi, kai baigė jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje. **20** O jie išėjo ir visur skelbė, Viešpačiui su jais veikiant ir jų žodį patvirtinant lydimaisiais ženklais.

TRUMPOJI PABAIGA

Kai kuriuose vėlyvuosiuose rankraščiuose ir vertimuose po Morkaus 16:8 žodžių yra tokia trumpa pabaiga:

Bet viską, kas buvo nurodyta, jos trumpai papasakojo tiems, kurie buvo su Petru. O paskui pats Jėzus per juos pasiuntė nuo rytų iki vakarų šventąją ir nepragaištančią amžinojo išgelbėjimo žinią.

EVANGELIJA

PAGAL LUKĄ

1 Kadangi daugelis ėmėsi surašyti pasakojimą apie įvykius, kurių tikrumu mes visiškai įsitikinę **2** ir kuriuos mums perdavė tie, kas savo akimis nuo pradžių juos matė ir tapo žodžio tarnais, **3** tai ir aš, viską nuo pradžios kruopščiai ištyręs, nusprendžiau nuosekliai juos aprašyti tau, didžiai gerbiamas Teofili, **4** kad būtum visiškai tikras tuo, ko tave mokė žodžiu.

5 Judėjos karaliaus Erodo* dienomis buvo toks kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus. Jis turėjo žmoną iš Aarono dukterų, vardu Elzbieta. **6** Abudu buvo teisūs Dievo akivaizdoje, nes nepriekaištingai laikėsi visų Jehovos* įsakymų bei nuostatų. **7** Tačiau jie neturėjo vaikų — mat Elzbieta buvo nevaisinga — ir abu jau buvo senyvo amžiaus.

8 Kartą pagal savo skyriaus eilę jis ėjo Dievo akivaizdoje kunigo pareigas, **9** ir burtu — tokia buvo įprasta tvarka tarp kunigų — jam teko įžengus į Je-

Lk 1:5* Žr. Mt 2:1 išnašą.

Lk 1:6* Žr. 1 priedą.

hovos šventovę aukoti smilkalus, **10** o visa žmonių daugybė smilkymo valandą lauke meldėsi. **11** Jam pasirodė Jehovos angelas, bestovįs smilkalų aukuro dešinėje. **12** Išvydęs angelą, Zacharijas sutriko, jį apėmė baimė. **13** Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, nes tavo maldavimas išklausytas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų, kuriam duosi vardą Jonas. **14** Turėsi džiaugsmo bei linksmybės ir jo gimimu džiaugsis daugelis, **15** nes jis bus didis Jehovos akivaizdoje. Jam bus nevalia gerti nei vyno, nei stipraus gėrimo, ir nuo pat savo motinos įsčių jis bus kupinas šventosios dvasios. **16** Daugelį Izraelio sūnų jis atgręš į Jehovą, jų Dievą, **17** ir eis pirma jo su Elijo dvasia bei galia atgręžti tėvų širdžių į vaikus ir neklusniųjų — į teisiųjų gyvenimišką išmintį, kad paruoštų žmones Jehovai, kad jie būtų pasirengę.“

18 O Zacharijas pasakė angelui: „Iš kur man žinoti, kad taip bus? Juk aš senas ir mano žmona senyva.“ **19** Angelas jam atsakė: „Aš esu Gabrielius, stovintis greta Dievo, jo akivaizdoje. Buvau pasiųstas su tavimi kalbėti ir pranešti tau šią gerą naujieną. **20** Štai tapsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki dienos, kada tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu.“ **21** Zacharijo laukiantys žmonės stebėjosi, kad jis užtrunka šventovėje. **22** Išėjęs jis negalėjo žmonėms nieko pasakyti, ir tie suprato, kad jis šventovėje matė nežemišką reginį. Zacharijas su jais aiškinosi ženklais ir liko nebylys. **23** Jo viešos tarnybos dienoms pasibaigus, jis grįžo namo.

24 Po tų dienų jo žmona Elzbieta tapo nėščia. Ji penkis mėnesius nesirodė tarp žmonių sakydama: **25** „Štai taip Jehova pasielgė su manimi šiomis dienomis — pažvelgė į mane, kad nuimtų nuo manęs negarbę, kurią turėjau tarp žmonių.“

26 Šeštąjį mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, **27** pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų. Mergelės vardas buvo Marija. **28** Atėjęs pas ją, jis tarė: „Sveika, susilaukusioji didžio palankumo. Jehova su tavimi.“ **29** Bet ji dėl tų žodžių labai sutriko ir svarstė, ką šis pasveikinimas reiškia. **30** O angelas jai sakė: „Nebijok, Marija, nes radai palankumą Dievo akyse. **31** Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų, kuriam duosi vardą Jėzus. **32** Jis bus didis ir jį vadins

Aukščiausiojo Sūnumi. Jehova Dievas jam duos jo tėvo Dovydo sostą. **33** Jis karaliaus Jokūbo namams per amžius, jo karaliavimui nebus galo.“

34 Bet Marija paklausė angelo: „Kaip tai įvyks, jeigu aš neturiu santykių su vyru?“ **35** Angelas jai atsakė: „Ant tavęs nusileis šventoji dvasia ir Aukščiausiojo galia pridengs tave šešėliu. Todėl tas, kuris gims, bus vadinamas šventu, Dievo Sūnumi. **36** Antai tavo senyva giminaitė Elzbieta irgi laukiasi sūnaus, nors ją vadino nevaisinga, ir šis mėnuo jai šeštas. **37** Juk nėra to, ko Dievas paskelbęs negalėtų įvykdyti.“ **38** Tada Marija tarė: „Štai esu Jehovos vergė! Tegul įvyksta man tai, ką paskelbei.“ Tuomet angelas ją paliko.

39 Tomis dienomis Marija pakilusi skubiai nukeliavo į kalnuotą kraštą, į vieną Judo miestą. **40** Įžengusi į Zacharijo namus ji pasveikino Elzbietą. **41** Kai Elzbieta išgirdo Marijos pasveikinimą, kūdikis jos įsčiose šoktelėjo. Elzbieta tapo kupina šventosios dvasios **42** ir garsiu balsu sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš moterų ir palaimintas tavo įsčių vaisius! **43** Už ką man tokia garbė, kad mano Viešpaties motina atėjo pas mane? **44** Štai, kai tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, kūdikis mano įsčiose šoktelėjo iš džiaugsmo. **45** Laiminga patikėjusioji, nes bus įvykdyta visa, ką Jehova jai kalbėjo.“

46 Marija tarė: „Mano siela aukština Jehovą, **47** dvasia mano netveria džiaugsmu dėl Dievo, mano Gelbėtojo, **48** nes jis atkreipė dėmesį į savo vergės žemą padėtį. Štai nuo dabar visos kartos vadins mane laimingąja, **49** nes Galingasis padarė man didžių dalykų; šventas yra jo vardas. **50** Per kartų kartas jis gailestingas tiems, kurie jo bijo. **51** Jis parodė savo rankos galybę, išsklaidė tuos, kurių širdžių ketinimai išpuikėliški, **52** numetė nuo sostų galinguosius ir išaukštino prastuolius, **53** pasotino alkanuosius gėrybėmis, o turtuolius paleido tuščiomis. **54** Jis atėjo į pagalbą savo tarnui Izraeliui, kad prisimintų gailestingumą — **55** kaip yra sakęs mūsų protėviams — Abraomui ir jo palikuonims per amžius.“ **56** Marija išbuvo pas ją apie tris mėnesius, o paskui grįžo į savo namus.

57 Elzbietai atėjo laikas gimdyti ir ji pagimdė sūnų. **58** Jos kaimynai ir giminaičiai išgirdo, kad Jehova didžiai parodė jai savąjį gailestingumą, ir džiaugėsi su ja. **59** Aštuntą dieną jie

atėjo vaikelio apipjaustyti ir norėjo jam duoti jo tėvo vardą — Zacharijas. **60** Bet jo motina atsiliepdama tarė: „Ne ne! Jis vadinsis Jonas.“ **61** O jie sakė jai: „Niekas iš tavo giminių neturi tokio vardo.“ **62** Tada jie ženklais klausė vaiko tėvą, kaip šis norėtų jį pavadinti. **63** Jis paprašė rašomosios lentelės ir užrašė: „Jo vardas Jonas.“ Ir visi stebėjosi. **64** Tuoj pat jam atsivėrė lūpos, atsirišo liežuvis — jis prakalbo ir laimino Dievą. **65** Visus jų kaimynystėje gyvenančius apėmė baimė, ir apie visa tai buvo kalbama visame kalnuotame Judėjos krašte. **66** Visi, kurie girdėjo, dėjosi tai į širdį ir sakė: „Kas gi šis vaikelis bus?“ Mat Jehovos ranka iš tiesų buvo su juo.

67 O jo tėvas Zacharijas tapo kupinas šventosios dvasios ir pranašavo: **68** „Tebūna palaimintas Jehova, Izraelio Dievas, nes jis atkreipė dėmesį į savo tautą ir ją išvadavo. **69** Jis pakėlė mums išgelbėjimo ragą savo tarno Dovydo namuose — **70** kaip nuo seno savo šventųjų pranašų lūpomis kalbėjo **71** išgelbėsiąs mus nuo priešų ir nuo rankos visų, kurie mūsų nekenčia, — **72** kad parodytų gailestingumą dėl mūsų protėvių ir prisimintų savo šventą sandorą, **73** tą priesaiką, kuria prisiekė mūsų protėviui Abraomui, **74** ir kad duotų mums, kai būsime išvaduoti iš priešų rankų, be baimės eiti jam dievatarnystę **75** ištikimybe ir teisumu jo akivaizdoje per visas mūsų dienas. **76** O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi Jehovai priešakyje paruošti jam kelių **77** ir duoti jo tautai sužinoti apie išgelbėjimą per jų nuodėmių atleidimą **78** dėl mūsų Dievo didžios atjautos. Su ja mus aplankys aušra iš aukštybių **79** apšviesti sėdinčių tamsoje ir mirties šešėlyje, nukreipti palaimingai mūsų žingsnių į ramybės* kelią.“

80 O vaikelis augo ir stiprėjo dvasia. Jis laikėsi tyruose iki dienos, kai viešai pasirodė Izraeliui.

2 Tomis dienomis išėjo Cezario Augusto potvarkis atlikti visos gyvenamos žemės surašymą **2** (šis, pirmasis, surašymas įvyko Kvirinui esant Sirijos valdytoju), **3** tad visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. **4** Juozapas irgi ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir jo linijos. **5** Jis ėjo užsirašyti su Marija, kuri jau buvo jo žmona ir laukėsi.

Lk 1:79* Arba „taikos“.

6 Jiems ten esant, jai atėjo metas gimdyti. **7** Ir ji pagimdė savo pirmagimį sūnų. Suvysčiusi jį vystyklais, paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.

8 Tų apylinkių laukuose stovyklaujantys piemenys naktį pakaitomis saugojo savo bandas. **9** Staiga atsistojo šalia jų Jehovos angelas. Juos apgaubė Jehovos šlovės šviesa ir jie labai išsigando. **10** O angelas tarė: „Nebijokite, štai skelbiu jums gerą naujieną apie didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai, **11** nes šiandien Dovydo mieste jums gimė Gelbėtojas, kuris yra Kristus, Viešpats. **12** Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose.“ **13** Staiga prie angelo atsirado gausi dangaus kareivija. Ji liaupsino Dievą: **14** „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė žmonėms, kuriems jis palankus.“

15 Kai angelai nuo jų pasitraukė dangun, piemenys tarpusavyje kalbėjo: „Tuojau pat eikime į Betliejų pažiūrėti, kas įvyko, ką Jehova mums pranešė.“ **16** Nuskubėję jie rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, gulintį ėdžiose. **17** Jį pamatę, piemenys papasakojo, kas jiems buvo apie tą vaikelį pasakyta. **18** Ir visi, kurie girdėjo, stebėjosi tuo, ką piemenys jiems pasakojo, **19** o Marija dėmėjosi visus tuos žodžius, svarstydama juos širdyje. **20** Piemenys grįžo atgal šlovindami ir liaupsindami Dievą už visa, ką girdėjo ir matė, kaip jiems buvo pasakyta.

21 Kai suėjo aštuonios dienos ir jį reikėjo apipjaustyti, jam davė vardą Jėzus, kurį, dar prieš jo pradėjimą įsčiose, buvo nurodęs angelas.

22 O kai suėjo dienos jiems apsivalyti pagal Mozės įstatymą, jie atnešė jį į Jeruzalę pristatyti Jehovos akivaizdon, **23** kaip Jehovos įstatyme parašyta: „Kiekvienas vyriškosios lyties pirmagimis bus vadinamas ‘šventas Jehovai’“, **24** ir duoti auką, kaip pasakyta Jehovos įstatyme: „Porą purplelių arba du balandžiukus.“

25 Štai Jeruzalėje buvo žmogus, vardu Simeonas — teisus ir dievobaimingas žmogus. Jis laukė Izraelio paguodos, ir šventoji dvasia buvo su juo. **26** Per šventąją dvasią jis buvo gavęs dieviškąjį apreiškimą, kad nematys mirties, kol neišvys Jehovos Pateptojo*. **27** Dvasios vedamas, jis atėjo į šventyklą ir, kai tėvai atnešė vaikelį Jėzų, kad atliktų dėl jo, kas nustatyta įstatyme, **28** jis paėmė jį ant

---

Lk 2:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus).

rankų, laimino Dievą ir kalbėjo: **29** „Dabar, Visavaldi, leidi savo vergui ramiai išeiti, kaip esi sakęs; **30** juk mano akys išvydo tą, per kurį ateis nuo tavęs išgelbėjimas, **31** tavo parengtas visų tautų akivaizdoje, **32** šviesą tamsos skraistei nuo tautų nuimti ir tavo tautos, Izraelio, šlovę.“ **33** Vaikelio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama. **34** Simeonas juos palaimino, o jo motinai Marijai pasakė: „Štai jis yra padėtas daugeliui Izraelyje nupulti ir atsikelti ir kaip ženklas, kuriam bus prieštaraujama **35** — tiesa, tavo pačios sielą pervers kalavijas, — kad atsiskleistų daugelio širdžių svarstymai.“

36 Dar buvo pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Ašero giminės (jau sena, išgyvenusi su vyru septynerius metus po savo mergystės **37** ir našlaudama sulaukusi aštuoniasdešimt ketverių metų). Ji nesitraukdavo iš šventyklos ir dieną naktį ėjo dievatarnystę pasninkais bei maldavimais. **38** Tą valandą ji priėjusi ėmė dėkoti Dievui ir kalbėti apie vaikelį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo.

39 Atlikę visa, ko reikalavo Jehovos įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. **40** O vaikelis augo, stiprėjo, darėsi išmintingas, ir Dievo malonė buvo su juo.

41 Jo tėvai kasmet eidavo į Jeruzalę, į Paschos šventę. **42** Kai jam sukako dvylika metų, tuo šventės papročiu jie nukeliavo aukštyn į Jeruzalę **43** ir išbuvo visas dienas. Bet, jiems iškeliaujant atgal, berniukas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, o tėvai to nepastebėjo. **44** Manydami, kad jis bendrakeleivių būryje, jie nuėjo dienos kelią. Tada suskato jo ieškoti tarp giminaičių ir pažįstamų, **45** bet nerado. Tad visur jo ieškojo grįžę į Jeruzalę. **46** Po trijų dienų jie rado jį šventykloje sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. **47** Visi, kurie jo klausėsi, negalėjo atsistebėti jo supratimu ir atsakymais. **48** Jie apstulbo jį pamatę ir motina jam tarė: „Vaike, kodėl mums taip padarei? Štai tavo tėvas ir aš labai susirūpinę tavęs ieškome.“ **49** Bet jis jiems atsakė: „Kodėl gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad aš turiu būti savo Tėvo namuose?“ **50** Tačiau jie šitų jo žodžių nesuprato.

51 Tada Jėzus leidosi su jais žemyn ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina atidžiai dėjosi visus tokius pasakymus į širdį. **52** O Jėzus brendo, augo išmintimi ir malone Dievo ir žmonių akyse.

3 Penkioliktaisiais Tiberijaus Cezario viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui esant Judėjos valdytoju, Erodui* esant Galilėjos tetrarchu#, jo broliui Pilypui — Iturėjos ir Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui — Abilenės tetrarchu, **2** prie vyriausiojo kunigo Ano ir prie Kajafo, Zacharijo sūnų Joną dykumoje pasiekė Dievo žodis.

3 Tad jis atėjęs visoje pajordanėje skelbė krikštą kaip atgailos ženklą nuodėmėms atleisti, **4** kaip pranašo Izaijo žodžių knygoje parašyta: „Girdėti balsas šaukiančio tyruose: ‘Paruoškite Jehovai kelią, ištiesinkite jam takus! **5** Kiekviena dauba tebūna užpilta, kiekvienas kalnas bei kalva nulyginti, vingiai ištiesinti, kauburynai tetampa lygiais keliais. **6** Ir visi žmonės pamatys, per ką nuo Dievo ateis išgelbėjimas.’“

7 Taigi jis kalbėjo minioms, ateinančioms pas jį krikštytis: „Jūs, angių paderme, kas jus pamokė bėgti nuo ateinančios rūstybės? **8** Duokite vaisių, priderančių atgailai. Ir nepradėkite sau sakyti: ‘Mūsų tėvas Abraomas.’ Sakau jums, kad Dievas turi galios ir iš šitų akmenų pakelti vaikų Abraomui. **9** Juk kirvis jau pridėtas prie medžių šaknų. Tad kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį.“

10 Minios jį klausdavo: „Tai ką mums daryti?“ **11** Jis atsakydavo: „Kas turi dvi palaidines, tepasidalija su neturinčiu, ir kas turi ko valgyti, tegul daro taip pat.“ **12** Netgi mokesčių rinkėjai ėjo krikštytis ir klausė jį: „Mokytojau, ką mums daryti?“ **13** Jis jiems sakė: „Nereikalaukite nė kiek daugiau negu jums nustatyta.“ **14** Kareiviai irgi klausdavo: „O ką mums daryti?“ Jiems jis atsakydavo: „Nieko neapiplėšinėkite ir melagingai neskųskite — tenkinkitės savo atlygiu.“

15 Žmonės buvo apimti lūkesčių ir visi širdyje apie Joną svarstė: „Ar tik jis ne Kristus?“ **16** Jonas visiems į tai sakė: „Aš, tiesa, jus krikštiju vandenyje, bet ateina galingesnis už mane, kuriam nesu vertas atrišti sandalų dirželių. Jis krikštys jus šventojoje dvasioje ir ugnyje. **17** Rankoje jis turi vėtyklę suvalyti viskam nuo savo grendymo, — kviečius jis susems į svirną, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi.“

18 Taigi jis sakė žmonėms dar daugelį kitokių paraginimų ir skelbė jiems gerą naujieną. **19** O tetrarchas Erodas, kurį Jo-

---

Lk 3:1* T. y. Erodas Antipas, Erodo Didžiojo sūnus. **1#** Romos imperatoriaus statytinis.

nas barė dėl jo brolio žmonos Erodiados ir dėl visų jo piktadarysčių, **20** pridėjo prie jų visų dar ir tai, kad uždarė Joną į kalėjimą.

21 Visiems žmonėms krikštijantis, Jėzus irgi buvo pakrikštytas. Jam meldžiantis atsivėrė dangus **22** ir šventoji dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis, ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu esi mano mylimasis Sūnus; aš patenkintas tavimi.“

23 Pats Jėzus, kai pradėjo savo veiklą, buvo maždaug trisdešimties metų. Jis buvo, kaip apie jį manė, sūnus

Juozapo,
sūnaus Elio,
24 sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
sūnaus Melchio,
sūnaus Janajo,
sūnaus Juozapo,
25 sūnaus Matatijo,
sūnaus Amoso,
sūnaus Naumo,
sūnaus Heslio,
sūnaus Nagajo,
26 sūnaus Maato,
sūnaus Matatijo,
sūnaus Semeino,
sūnaus Josecho,
sūnaus Jodos,
27 sūnaus Joanano,
sūnaus Resos,
sūnaus Zerubabelio,
sūnaus Šaltielio,
sūnaus Nerio,
28 sūnaus Melchio,
sūnaus Adijo,
sūnaus Kosamo,
sūnaus Elmadamo,
sūnaus Ero,
29 sūnaus Jėzaus,
sūnaus Eliezero,
sūnaus Jorimo,
sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
30 sūnaus Simeono,
sūnaus Judo,
sūnaus Juozapo,
sūnaus Jonamo,
sūnaus Eliakimo,
31 sūnaus Melėjo,
sūnaus Menos,
sūnaus Matatos,
sūnaus Natano,
sūnaus Dovydo,
32 sūnaus Jesės,
sūnaus Jobedo,
sūnaus Boazo,
sūnaus Salmono,
sūnaus Nachšono,
33 sūnaus Aminadabo,
sūnaus Arnio,
sūnaus Hecrono,
sūnaus Pereco,
sūnaus Judo,
34 sūnaus Jokūbo,
sūnaus Izaoko,
sūnaus Abraomo,
sūnaus Teracho,
sūnaus Nahoro,

35 sūnaus Serugo,
sūnaus Reuvo,
sūnaus Pelego,
sūnaus Ebero,
sūnaus Šelacho,
36 sūnaus Kainamo,
sūnaus Arpachšado,
sūnaus Semo,
sūnaus Nojaus,
sūnaus Lamecho,
37 sūnaus Metušelacho,
sūnaus Henocho,
sūnaus Jeredo,
sūnaus Maleleelio,
sūnaus Kainamo,
38 sūnaus Enošo,
sūnaus Seto,
sūnaus Adomo,
sūnaus Dievo.

4 Kupinas šventosios dvasios, Jėzus grįžo nuo Jordano, ir dvasia jį vedžiojo po dykumą **2** keturiasdešimt dienų, ir jis buvo Velnio gundomas. Tomis dienomis jis nieko nevalgė, tad joms praėjus buvo alkanas. **3** Tada Velnias jam tarė: „Jei tu Dievo sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona.“ **4** Bet Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Žmogus bus gyvas ne vien duona.’“

5 Tada, užsivedęs jį aukštai ir akimirksniu parodęs jam visas gyvenamos žemės karalystes, **6** Velnias pasakė: „Duosiu tau visą šią valdžią su jų šlove, nes ji man atiduota, ir kam noriu, tam ją duodu. **7** Taigi, jei pagarbinsi mane, ji visa bus tavo.“ **8** O Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Jehovą, savo Dievą, garbink ir dievatarnystę eik jam vienam.’“

9 Tuomet jis nuvedė Jėzų į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos sienos ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok nuo čia žemyn, **10** juk parašyta: ‘Jis palieps savo angelams saugoti tave’ **11** ir ‘jie nešios tave ant rankų, kad kartais neužsigautum kojos į akmenį.’“ **12** Jėzus jam atsakė: „Pasakyta: ‘Nemėgink Jehovos, savo Dievo.’“ **13** Baigęs visus gundymus, Velnias atsitraukė nuo jo iki kitos progos.

14 Jėzus su dvasios galia grįžo į Galilėją. Ir geros kalbos apie jį pasklido po visas apylinkes. **15** Jis pradėjo mokyti jų sinagogose ir buvo visų gerbiamas.

16 Jėzus atėjo į Nazaretą, kur užaugo. Jis nuėjo į sinagogą, kaip šabo dieną buvo pratęs, ir atsistojo skaityti. **17** Jam padavė pranašo Izaijo ritinį. Atvyniojęs tą ritinį, jis surado vietą, kur buvo parašyta: **18** „Jehovos dvasia ant manęs, nes jis mane patepė nešti gerą naujieną vargšams, pasiuntė mane skelbti belaisviams išlaisvinimo ir akliesiems praregėjimo, išlaisvinti prislėgtųjų **19** ir skelbti Jehovos palankumo metų.“ **20** Tuomet jis ritinį suvyniojo, grąžino tvarkdariui ir atsisė-

do, o visų esančių sinagogoje akys buvo įsmeigtos į jį. **21** Ir jis ėmė jiems kalbėti: „Šiandien Rašto žodžiai, kuriuos ką tik girdėjote, yra išsipildę.“

22 Jie visi reiškė jam pritarimą, stebėjosi maloniais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų, ir kalbėjo: „Argi jis ne Juozapo sūnus?“ **23** O Jėzus jiems pasakė: „Jūs, be abejo, pritaikysite man šį priežodį: ‘Gydytojau, pagydyk save’, — padaryk ir čia, savo tėviškėje, dalykų, kurių girdėjome buvus Kafarnaume.“ **24** Jis kalbėjo: „Iš tiesų sakau jums, kad joks pranašas nėra priimamas savo tėviškėje. **25** Bet sakau jums tiesą: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo užrakintas trejus metus ir šešis mėnesius ir visą kraštą alino didelis badas, **26** vis dėlto Elijas nebuvo pasiųstas nė pas vieną iš tų moterų, o tik pas našlę Sareptoje, Sidono krašte. **27** Ir daug raupsuotųjų buvo Izraelyje pranašo Eliziejaus laikais, tačiau nė vienas iš jų nebuvo apvalytas, — tik siras Naamanas.“ **28** Visi sinagogoje, tai išgirdę, užsidegė pykčiu. **29** Pakilę jie išsivarė jį už miesto. Ant kalno, ant kurio jų miestas pastatytas, privedė jį prie skardžio, norėdami nustumti žemyn. **30** Tačiau jis praėjo tarp jų ir nuėjo sau.

31 Nukeliavęs žemyn į Galilėjos miestą Kafarnaumą, Jėzus per šabą mokė žmones. **32** Jie buvo didžiai nustebinti jo mokymo, nes jo žodis turėjo galią. **33** Sinagogoje buvo žmogus, turintis dvasią, netyrą demoną. Jis garsiu balsu sušuko: **34** „Ei! Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau Nazarėnai?! Atėjai mūsų pražudyti?! Žinau, kas tu toks, — Dievo Šventasis!“ **35** Bet Jėzus jį sudraudė sakydamas: „Nutilk ir išeik iš jo!“ Demonas bloškė žmogų į vidurį ir išėjo iš jo nė kiek nesužeidęs. **36** Visi apstulbo ir pradėjo tarp savęs kalbėti: „Kas per žodžiai! Jis su valdžia ir galia įsako netyrosioms dvasioms, ir tos išeina?!“ **37** Tad garsas apie jį sklido po visus to krašto kampelius.

38 Pakilęs jis iš sinagogos atėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo ir jie paprašė Jėzaus jai padėti. **39** Palinkęs virš jos, jis sudraudė karštį, ir šis atslūgo. Ji tuojau atsikėlė ir ėmėsi jiems patarnauti.

40 Saulei leidžiantis, kas tik turėjo kokiomis nors ligomis sergančių, sugabeno juos pas Jėzų. Jis dėjo ant kiekvieno iš jų rankas ir gydė. **41** Taip pat iš daugelio išėjo demonai šaukdami ir sakydami: „Tu Dievo Sūnus!“ Bet Jėzus juos draudė ir

neleido kalbėti, nes jie žinojo, kad jis Kristus.

42 O dienos pradžioje išėjęs, jis nuėjo į nuošalią vietą. Bet minios ėmė visur jo ieškoti ir atėjo ten, kur jis buvo. Jie bandė Jėzų sulaikyti, kad jų nepaliktų, **43** tačiau jis pasakė: „Aš ir kitiems miestams turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam esu siųstas.“ **44** Ir jis skelbė Judėjos sinagogose.

5 Sykį, Jėzui stovint prie Genezareto ežero, minia grūdosi prie jo klausytis Dievo žodžio. **2** Jis pamatė dvi valtis, stovinčias prie ežero kranto. Žvejai išlipę iš jų plovė savo tinklus. **3** Įlipęs į vieną iš valčių — tą, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. **4** Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Plauk, kur gilu, ir užmeskite tinklus valksmui.“ **5** Simonas atsakė: „Vadove, mes kiaurą naktį plušome ir nieko nesugavome, bet kad jau taip sakai, užmesiu tinklus.“ **6** Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų — tinklai net ėmė trūkinėti. **7** Jie pamojo savo bendradarbiams kitoje valtyje, kad priplauktų padėti. Tie priplaukė, ir jie taip pripildė abi valtis, kad tos kone skendo. **8** Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius ir tarė: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš nuodėmingas žmogus.“ **9** Mat dėl sugautos žuvies valksmo jis ir visi su juo esantys apstulbo, **10** taip pat Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas — Simono bendraversliai. O Jėzus Simonui tarė: „Nebijok. Nuo dabar žmones žvejosi.“ **11** Tad, išvilkę valtis į krantą ir viską palikę, jie nusekė paskui jį.

12 Kitąkart, kai jis buvo viename mieste, štai atėjo vyras — visas raupsuotas! Pamatęs Jėzų, jis puolė veidu į žemę ir maldavo: „Viešpatie, jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“ **13** Jėzus ištiesęs ranką palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk švarus.“ Raupsai iš karto pranyko. **14** Jis liepė tam žmogui, kad niekam nepasakotų: „Tik nueik pasirodyti kunigui ir dėl savo apvalymo paaukok auką, kaip Mozės nurodyta, kad jiems paliudytum.“ **15** Bet žinia apie jį vis plito ir didelės minios ateidavo jo pasiklausyti ir išsigydyti savo negalių. **16** O jis traukdavosi į dykynes ir melsdavosi.

17 Vieną dieną, kai Jėzus mokė, čia pat sėdėjo fariziejų ir Įstatymo mokytojų, atėjusių iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų ir iš Jeruzalės. Jehovos galia buvo su juo, kad jis galėtų gydyti. **18** Ir štai vyrai ant gulto atnešė paralyžiuotą žmogų. Jie dairė-

si, kaip jį įnešti ir paguldyti prie Jėzaus. **19** Negalėdami patekti vidun dėl minios, užlipo ant stogo ir praardę plyteles nuleido jį ant to nedidelio gulto į vidurį priešais Jėzų. **20** Matydamas jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos.“ **21** Tad Raštų žinovai ir fariziejai ėmė svarstyti: „Kas jis toks, kad taip piktžodžiauja? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?“ **22** Bet Jėzus įžvelgęs jų mintis atsiliepė: „Ką svarstote širdyje? **23** Kas gi lengviau: ar pasakyti ‘tavo nuodėmės tau atleistos’, ar — ‘kelkis ir vaikščiok’? **24** Tačiau kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus žemėje turi galią atleisti nuodėmes — jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, — sakau tau: kelkis, imk savo gultą ir keliauk namo.“ **25** Šis tuoj pat jiems bežiūrint atsikėlė, pasiėmė gultą ir nuėjo namo, šlovindamas Dievą. **26** Visi buvo didžiai sujaudinti, šlovino Dievą ir apimti baimės kalbėjo: „Šiandien matėme nepaprastų dalykų!“

27 Paskui išėjęs Jėzus pamatė mokesčių rinkėją, vardu Levis, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui* mane.“ **28** Tas viską paliko ir atsikėlęs nusekė paskui jį. **29** Savo namuose Levis surengė jam dideles priėmimo vaišes. Su jais prie stalo sėdėjo gausus būrys mokesčių rinkėjų ir kitų. **30** O fariziejai ir jų Raštų žinovai murmėjo prieš jo mokinius sakydami: „Kodėl jūs valgote ir geriate su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?“ **31** Jėzus atsiliepdamas jiems tarė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams. **32** Aš esu atėjęs kviesti atgailauti ne teisiųjų, o nusidėjėlių.“

33 Jie sakė jam: „Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir uoliai meldžiasi. Taip daro ir fariziejų mokiniai, o tavieji valgo ir geria.“ **34** Jėzus jiems atsakė: „Negi versite jaunikio draugus pasninkauti, kol jaunikis yra su jais? **35** Tačiau ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus.“

36 Ir jis pasakė jiems palyginimą: „Niekas neplėšia lopo iš naujo apsiausto ir nesiuva jo ant seno, antraip naujas lopas atplyš; lopas iš naujo apsiausto senam netinka. **37** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip jaunas vynas juos suplėšytų ir tiek vynas išsilietų, tiek vynmaišiai niekais nueitų. **38** Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius. **39** Nė vienas gėręs seno vyno nenori jauno; jis sako: ‘Senasis yra puikus.’“

Lk 5:27* Žr. Mt 4:20 išnašą.

6 Kartą šabo dieną, kai jis ėjo per javų laukus, jo mokiniai skabė varpas, trynė jas rankomis ir valgė. **2** Kai kurie fariziejai sakė: „Kodėl darote, kas per šabą neleistina?“ **3** Bet Jėzus atsakė jiems: „Argi neskaitėte, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę? **4** Kaip jis įėjo į Dievo namus, gavo padėtinės duonos, valgė ir davė jos savo palydovams, nors jos neleistina valgyti niekam, vien tik kunigams?“ **5** Ir jis jiems pasakė: „Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats.“

6 Kitą šabą jis atėjo į sinagogą ir ėmė mokyti. Ten buvo žmogus padžiūvusia dešine ranka. **7** Raštų žinovai ir fariziejai akylai stebėjo, ar Jėzus imsis per šabą gydyti, kad rastų, kuo jį apkaltinti. **8** Jis žinojo, ką jie svarsto, todėl tarė anam vyrui padžiūvusia ranka: „Kelkis ir stok į vidurį.“ Tas pakilęs atsistojo. **9** Tada Jėzus jiems pasakė: „Klausiu jūsų: kas leistina per šabą — daryti gera ar daryti bloga, sielą gelbėti ar pražudyti?“ **10** Apžvelgęs visus aplinkui, jis tarė anam žmogui: „Ištiesk ranką.“ Šis ištiesė, ir ranka tapo sveika. **11** Jie labai įtūžo ir tarėsi tarpusavyje, ką galėtų Jėzui padaryti.

12 Tomis dienomis jis nuėjo ant kalno melstis ir meldėsi Dievui visą naktį. **13** Dienai atėjus jis pasikvietė savo mokinius ir išsirinkęs iš jų dvylika dar pavadino juos apaštalais*: **14** Simoną, kurį jis praminė Petru, jo brolį Andriejų, Jokūbą, Joną, Pilypą, Baltramiejų, **15** Matą, Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą, Simoną, vadinamą Uoliuoju, **16** Jokūbo sūnų Judą ir Judą Iskarijotą, kuris tapo išdaviku.

17 Nusileidęs su jais žemyn, jis sustojo lygioje vietoje. Ten buvo gausus būrys jo mokinių ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos, Jeruzalės, Tyro ir Sidono pajūrio, atėjusių pasiklausyti jo ir išsigydyti savo ligų. **18** Buvo pagydyti netgi tie, kuriuos vargino netyrosios dvasios. **19** Visi žmonės veržėsi jį paliesti, nes iš jo sklido galia ir visus gydė.

20 Pakėlęs akis į savo mokinius, jis prabilo:

„Laimingi jūs, beturčiai, — jūsų yra Dievo karalystė.

21 Laimingi jūs, kurie dabar alkstate, — jūs būsite pasotinti.

Laimingi jūs, kurie dabar verkiate, — jūs juoksitės.

22 Laimingi esate, kai žmonės jūsų nekenčia, varo šalin, užgaulioja ir piktinasi jūsų vardu* dėl Žmogaus Sūnaus. **23** Būkite linksmi tą dieną ir šokinė-

---

Lk 6:13* Gr. *apostolos,* išvertus — „pasiuntinys“. **22*** Pažod. „ir atmeta jūsų vardą kaip piktą“.

kite iš džiaugsmo, nes štai — didis jūsų atlygis danguje. Juk tą patį jų protėviai darė pranašams.

24 Bet vargas jums, turtuoliai, nes jūs jau dabar atsiimate savo paguodą.

25 Vargas jums, kurie dabar sotūs, — jūs alksite.

Vargas jums, kurie dabar juokiatės, — jūs sielvartausite ir verksite.

26 Vargas jums, kai visi žmonės apie jus gražiai kalba, nes lygiai taip jų protėviai elgėsi su netikrais pranašais.

27 O jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, **28** laiminkite tuos, kurie keikia jus prakeiksmais, melskitės už tuos, kurie jus užgaulioja. **29** Tam, kas trenkia tau per vieną skruostą, atsuk ir kitą. Ir tam, kas atima iš tavęs apsiaustą, neatsakyk ir palaidinės. **30** Duok kiekvienam prašančiam ir iš to, kuris paėmė, kas tavo, nereikalauk atiduoti.

31 Kaip norite, kad žmonės jums darytų, taip ir jūs jiems darykite.

32 Jeigu mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli tuos, kurie juos myli. **33** Jeigu darote gera tiems, kurie jums gera daro, koks jūsų nuopelnas? Juk taip elgiasi ir nusidėjėliai. **34** Ir jeigu skolinate tiems, iš kurių tikitės atgauti, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų tiek pat. **35** Tad mylėkite savo priešus, darykite gera, skolinkite nesitikėdami nieko atgauti, tai didis bus jūsų atlygis ir būsite Aukščiausiojo sūnūs, nes jis ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems maloningas. **36** Būkite gailestingi, kaip jūsų Tėvas yra gailestingas.

37 Liaukitės teisę ir tikrai nebūsite teisiami, liaukitės smerkę ir tikrai nebūsite smerkiami. Atleiskite, ir jums bus atleidžiama. **38** Duokite, ir jums bus duota. Saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu duos jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.“

39 Jis dar pasakė jiems palyginimą: „Negi gali aklas vesti aklą? Ar ne abu į duobę įkris? **40** Mokinys nėra viršesnis už savo mokytoją. Kiekvienas, kas gerai išmokytas, bus kaip jo mokytojas. **41** Tad kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje? **42** Kaip gali sakyti broliui: ‘Broli, leisk, išimsiu šapelį tau iš akies’, jei pats nematai savo akyje rąsto? Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

43 Juk nėra gero medžio, kuris vestų netikusius vaisius, kaip nėra ir išpuvusio medžio, kuris vestų gerus vaisius. **44** Kiekvienas medis atpažįstamas iš jo vaisių. Figos juk nerenkamos nuo dyglių ir vynuogės neskinamos nuo dygiakrūmio. **45** Geras žmogus iš savo širdies gėrio lobyno ima gera, o blogas žmogus iš savo blogio lobyno ima bloga, — jo lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis.

46 Kodėl tad vadinate mane ‘Viešpatie! Viešpatie!’, bet nedarote to, ką sakau? **47** Pasakysiu jums, į ką panašus kiekvienas, kuris pas mane ateina, klausosi mano žodžių ir juos vykdo: **48** toksai yra tarsi žmogus, kuris norėdamas statyti namą iškasė gilią duobę ir pamatą padėjo ant uolos. Vandenims patvinus, srovė užplūdo tą namą, bet nepajėgė jo pajudinti, nes buvo gerai pastatytas. **49** O tas, kuris klausosi, bet nevykdo, panašus į žmogų, pastačiusį namą ant žemės, be pamato. Srovė užplūdo tą namą ir jis iškart sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus.“

7 Baigęs visus savo pamokymus klausytojų minioms, Jėzus atėjo į Kafarnaumą. **2** Vieno šimtininko* vergas sirgo ir buvo arti mirties; šimtininkui jis buvo brangus. **3** Išgirdęs apie Jėzų, jis pasiuntė pas jį žydų vyresniuosius paprašyti, kad ateitų ir išgelbėtų tą vergą. **4** Atėjusieji pas Jėzų labai prašė ir sakė: „Jis vertas, kad tai dėl jo padarytum, **5** nes jis myli mūsų tautą ir yra pastatęs mums sinagogą.“ **6** Taigi Jėzus leidosi eiti su jais. Tačiau jam jau esant netoli tų namų, šimtininkas pasiuntė draugus jam pasakyti: „Gerbiamasis, nesivargink, nes aš nesu tinkamas priimti tave po savo stogu. **7** Dėl to ir nelaikiau savęs vertu ateiti pas tave. Bet tark žodį ir tegul mano tarnas pasveiksta. **8** Juk ir aš, pats būdamas pavaldinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Vienam sakau ‘eik!’, ir jis eina, kitam — ‘ateik!’, ir jis ateina, o savo vergui — ‘daryk tai!’, ir jis daro.“ **9** Tai išgirdęs, Jėzus juo stebėjosi ir atsigręžęs į minią sekančių iš paskos tarė: „Sakau jums: net Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo.“ **10** Atsiųstieji grįžę į namus rado vergą pasveikusį.

11 Visai netrukus jis iškeliavo į miestą, vardu Nainas. Kartu ėjo jo mokiniai ir didelė minia. **12** Kai jis jau buvo arti miesto vartų, štai išnešė mirusįjį — vienturtį motinos sūnų. Ji buvo našlė. Kartu su ja iš miesto ėjo nemaža minia. **13** Pamačiusiam tą moterį Viešpačiui jos labai pagailo ir jis jai pasakė: „Neverk.“

Lk 7:2* Žr. Mt 8:5 išnašą.

14 Tada priėjęs palietė neštuvus. Nešėjai sustojo ir jis tarė: „Jaunuoli, sakau tau, kelkis!“ **15** Mirusysis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai. **16** Visus apėmė baimė ir jie šlovino Dievą sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų“ ir: „Dievas atkreipė dėmesį į savo tautą“. **17** Ir pasklido ši žinia apie jį po visą Judėją ir po visas apylinkes.

18 Jono mokiniai apie visa tai Jonui papasakojo. **19** Tad, pasikvietęs du iš jų, jis pasiuntė juos pas Viešpatį paklausti: „Ar tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kitokio?“ **20** Atkeliavę pas jį, tie vyrai pasakė: „Jonas Krikštytojas siuntė mus tavęs paklausti: ‘Ar tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?’“ **21** Tą valandą Jėzus išgydė daugelį nuo ligų, sunkių negalių, piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą. **22** Ir jis jiems atsakė: „Eikite, papasakokite Jonui, ką matėte ir girdėjote: aklieji praregi, luošieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama geroji naujiena. **23** Ir laimingas tas, kuris manimi nepasipiktina.“

24 Jono pasiuntiniams iškeliavus, Jėzus ėmė minioms apie Joną kalbėti: „Ko išėjote į dykumą pasižiūrėti? Ar vėjo siūbuojamos nendrės? **25** Tai ko gi išėjote pamatyti? Švelniais drabužiais apsirengusio žmogaus? Bet juk puošnius drabužius vilki ir prabangiai gyvena tie, kurie karališkuosiuose rūmuose. **26** Ko tad išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir kur kas daugiau nei pranašo. **27** Jis yra tas, apie kurį parašyta: ‘Štai pirma tavo veido siunčiu savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią prieš tave!’ **28** Sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra nė vieno didesnio už Joną, bet ir mažas Dievo karalystėje yra didesnis už jį.“ **29** (Visa liaudis ir mokesčių rinkėjai tai išgirdę pripažino, kad Dievas teisus; jie mat buvo pakrikštyti Jono krikštu. **30** O fariziejai ir Įstatymo žinovai nepaisė Dievo jiems duoto paraginimo — jie nebuvo Jono pakrikštyti.)

31 „Tad su kuo man palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs? **32** Jie panašūs į mažus vaikus, sėdinčius turgavietėje ir šaukiančius vieni kitiems: ‘Mes jums grojome fleita, bet jūs nešokote! Mes giedojome raudas, bet jūs neverkėte!’ **33** Taigi, Jonas Krikštytojas atėjo nevalgantis duonos ir negeriantis vyno, o jūs sakote: ‘Jis demono apsėstas.’ **34** Žmogaus Sūnus atėjo valgantis ir geriantis, o jūs sakote: ‘Pažiūrėkite, koks rijūnas

ir vyno gėrėjas, mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių draugas.' **35** Vis dėlto išmintį pateisina visi jos vaikai."

36 Vienas fariziejus kvietėsi Jėzų su juo pavalgyti. Tad jis atėjo pas tą fariziejų į namus ir atsisėdo prie stalo. **37** Ir štai viena moteris, žinoma mieste nusidėjėlė, sužinojusi, kad jis vaišinasi fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indelį kvapiojo aliejaus. **38** Verkdama ji priėjo jam iš nugaros prie kojų, ėmė vilgyti jas ašaromis ir šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jas ir tepė kvapiuoju aliejumi. **39** Fariziejus, kuris jį pasikvietė, tai matydamas pats sau svarstė: „Jei šitas būtų pranašas, žinotų, kas ji yra, kas per moteris jį liečia, — kad ji nusidėjėlė." **40** O Jėzus atsiliepė: „Simonai, turiu kai ką tau pasakyti." Anas tarė: „Sakyk, Mokytojau!"

41 „Du žmonės buvo skolingi vienam skolintojui. Vienas skolos turėjo penkis šimtus denarų, kitas — penkiasdešimt. **42** Jiems nebuvo iš ko grąžinti, tad skolintojas mielai dovanojo abiem. Katras iš jų labiau jį mylės?" **43** Simonas atsakė: „Manau, tas, kuriam daugiau dovanota." Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei." **44** Tada atsisuko į moterį ir pasakė Simonui: „Matai šią moterį? Kai atėjau pas tave į namus, tu nedavei man vandens kojoms, o ji mano kojas suvilgė savo ašaromis ir nušluostė savo plaukais. **45** Tu manęs nepabučiavai, o ši moteris nuo tada, kai atėjau, nesiliauja bučiavusi man kojų. **46** Tu man galvos aliejumi nepatepei, o ji man kojas patepė kvapiuoju aliejumi. **47** Todėl aš tau sakau: jai atleista daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleidžiama, tas mažai myli." **48** Tada Jėzus tarė jai: „Tavo nuodėmės atleistos." **49** Sėdintys su juo prie stalo ėmė sau svarstyti: „Kas jis toks, kad net nuodėmes atleidžia?" **50** O jis moteriai pasakė: „Tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Eik rami."

8 Netrukus jis leidosi keliauti iš miesto į miestą ir iš kaimo į kaimą skelbdamas ir garsindamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su juo buvo Dvylika, **2** taip pat kai kurios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių ir negalių: Marija, vadinama Magdaliete, iš kurios buvo išėję septyni demonai, **3** Erodo patikėtinio Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų; jos patarnavo jiems, remdamos savo turtu.

4 Susirinkus didelei miniai su tais, kurie ėjo su juo iš miesto į miestą, jis prabilo palyginimu: **5** „Sėjėjas išėjo sėti sėklos. Jam

besėjant, vienos sėklos krito prie kelio ir buvo sumindžiotos bei dangaus paukščių sulestos. **6** Kitos nukrito ant uolos ir sudygusios sudžiūvo, nes neturėjo drėgmės. **7** Kai kurios krito tarp dygiažolių, ir tos, išaugusios su želmenimis, juos nustelbė. **8** Dar kitos krito į gerą žemę ir sudygusios davė šimteriopą vaisių.“ Tai papasakojęs, Jėzus garsiai pasakė: „Kas turi ausis klausytis, tesiklauso!“

9 Jo mokiniai klausė jį, ką šitas palyginimas reiškia. **10** Jis atsakė: „Jums duota suprasti Dievo karalystės slėpinius, bet dėl kitų tai sakoma palyginimais, kad jie žiūrėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. **11** Palyginimas reiškia štai ką: sėkla yra Dievo žodis. **12** Prie kelio — tai tie, kurie išgirdo, bet paskui atėjęs Velnias išrauna žodį iš jų širdžių, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. **13** Ant uolos — tai tie, kurie išgirdę priima žodį su džiaugsmu, bet jie neturi šaknies. Kurį laiką jie tiki, bet užėjus išmėginimų metui atkrinta. **14** Kas krito į dygiažoles — tai tie, kurie išgirdo, bet šio gyvenimo rūpesčių, turtų bei malonumų įtraukti ir nustelbti nieko iki galo nesubrandina. **15** O kas geroje žemėje — tai tie, kurie išgirsta žodį gera ir dora širdimi, jį išsaugo ir ištvermingai duoda vaisių.

16 Niekas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato ant žibintuvo, kad įeinantys į vidų matytų šviesą. **17** Juk nėra nieko paslėpta, kas nebūtų atskleista, ir tikrai nėra nieko uždengta, kas netaptų žinoma ir neišaiškėtų. **18** Tad žiūrėkite, kaip klausotės, nes kas turi, tam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis mãno turįs.“

19 Pas Jėzų atėjo jo motina ir broliai, bet per minią negalėjo prie jo prieiti. **20** Jam buvo pranešta: „Lauke stovi tavo motina ir tavo broliai. Jie nori tave pamatyti.“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Mano motina ir mano broliai yra tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo.“

22 Vieną dieną jis su savo mokiniais įlipo į valtį ir tarė jiems: „Kelkimės į kitą ežero krantą.“ Ir jie išplaukė. **23** Beplaukiant jis užmigo. Tuomet, atūžusi žemyn, ežerą užklupo smarki audra — valtį ėmė semti ir jiems kilo pavojus. **24** Jie priėję pažadino Jėzų sakydami: „Vadove! Vadove! Mes tuoj žūsime!“ Atsibudęs jis sudraudė vėją ir šėlstančius vandenis. Šie nurimo ir pasidarė tyku. **25** Tada jis jiems pasakė: „Kur jūsų tikėjimas?“ O jie išsigandę ir nustebę vienas kitam kalbėjo: „Kas gi jis toks, kad net vėjams ir vandeniui paliepia, ir tie jo klauso?“

26 Jie atplaukė į geraziečių kraštą, — jis yra priešingame Galilėjai krante. **27** Jėzui išlipus į krantą, jį pasitiko vienas demonų apsėstas vyras iš miesto. Jis jau senokai nedėvėjo drabužių ir laikėsi ne namie, o kapuose. **28** Pamatęs Jėzų, jis suriko ir, prieš jį parpuolęs, garsiai šaukė: „Kas tau darbo dėl manęs, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!“ **29** Mat Jėzus buvo liepęs netyrajai dvasiai iš to žmogaus išeiti. Ji jau seniai laikė jį savo gniaužtuose, ir nors tą žmogų sukaustę grandinėmis ir supančioję kojas saugodavo, jis viską nusitraukydavo ir demonas varydavo jį į dykvietes. **30** Jėzus jį paklausė: „Kuo tu vardu?“ Tas atsakė: „Legionas“, mat žmogų buvo apsėdę daug demonų. **31** Ir jie labai jį prašė, kad nelieptų jiems eiti į bedugnę. **32** Tenai ant kalno ganėsi nemaža kiaulių banda, tad jie ėmė jo prašyti, kad leistų sueiti į jas. Ir jis leido. **33** Išėję iš žmogaus, demonai suėjo į kiaules. Banda pasileido nuo skardžio į ežerą ir nuskendo. **34** Pamatę, kas įvyko, kiauliaganiai nubėgo ir pranešė apie tai mieste bei apylinkėse.

35 Tada žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko, ir atėję pas Jėzų pamatė žmogų, iš kurio išėjo demonai, apsirengusį ir sveiko proto, sėdintį prie Jėzaus kojų; ir juos apėmė baimė. **36** Mačiusieji jiems papasakojo, kaip apsėstasis buvo išvaduotas. **37** Ir visa daugybė geraziečių krašto gyventojų ėmė Jėzų prašyti, kad nuo jų pasišalintų, nes buvo didelės baimės suimti. Tad jis sėdo į valtį plaukti atgal. **38** Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, labai prašė Jėzų leisti jam likti su juo, bet Jėzus liepė jam eiti sakydamas: **39** „Grįžk namo ir pasakok, ką Dievas dėl tavęs padarė.“ Jis nuėjo ir visame mieste skelbė, ką jam padarė Jėzus.

40 Kai Jėzus grįžo atgal, minia jį maloniai sutiko, nes visi jo laukė. **41** Bet štai atėjo vyras, vardu Jayras, vienas iš sinagogos vadovų. Puolęs Jėzui po kojų, jis maldavo ateiti pas jį į namus, **42** mat jo vienturtė maždaug dvylikos metų duktė merdėjo.

Minia einantį Jėzų spaudė. **43** Viena moteris, kuri dvylika metų sirgo kraujoplūdžiu ir kuriai pas nieką nepavyko išsigydyti, **44** prisiartinusi jam iš nugaros, palietė jo drabužio kutus ir kraujas bemat liovėsi plūdęs. **45** Jėzus paklausė: „Kas mane palietė?“ Visiems besiginant, Petras pasakė: „Vadove, juk minia apsupusi tave spaudžia.“ **46** Tačiau Jėzus tarė: „Kažkas mane palietė, nes pajutau, kad

iš manęs išėjo galia.“ **47** Pamačiusi, kad neliko nepastebėta, moteris drebėdama priėjo, parpuolė priešais jį ir visų žmonių akivaizdoje pasisakė, dėl kokios priežasties jį palietė ir kaip iškart pagijo. **48** O Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė. Eik rami.“

49 Jam tebekalbant, atėjo kažkas iš sinagogos vadovo namų ir pasakė: „Tavo duktė mirė. Nebegaišink Mokytojo.“ **50** Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta.“ **51** Atėjęs į tuos namus, jis neleido niekam su juo įeiti, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui su motina. **52** Visi dėl jos verkė ir sielvartaudami mušėsi į krūtinę. Jėzus pasakė: „Neverkite, nes ji ne mirusi, o miega.“ **53** Bet jie iš jo tik šaipėsi, žinodami, kad ji mirusi. **54** O jis paėmė ją už rankos ir pašaukė: „Mergaite, kelkis!“ **55** Jos dvasia* grįžo ir ji tuoj pat atsikėlė. Jėzus paliepė duoti jai valgyti. **56** Mergaitės tėvai nesitvėrė džiaugsmu, tačiau jis liepė jiems niekam nesakyti, kas įvyko.

9 Tuomet jis susikvietė Dvylika ir davė jiems galią bei valdžią įsakinėti visiems demonams ir gydyti ligas. **2** Jis išsiuntė juos skelbti Dievo karalystės, gydyti **3** ir pasakė: „Į kelionę nieko neimkite: nei lazdos, nei kelionmaišio, nei duonos, nei sidabrinių, neimkite ir dviejų palaidinių. **4** Į kuriuos namus įeisite, juose ir pasilikite; iš ten keliaukite toliau. **5** O kur jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto nusikratykite ir dulkes nuo kojų, kad būtų liudijimas prieš juos.“ **6** Taigi išėję jie keliavo iš kaimo į kaimą, visur skelbdami gerąją naujieną ir gydydami.

7 Apie visus tuos įvykius išgirdo tetrarchas Erodas*. Jis labai suglumo, mat kai kurie žmonės kalbėjo, esą Jonas prikeltas iš mirusiųjų, **8** kiti sakė, kad pasirodė Elijas, dar kiti — kad prisikėlė kažkuris iš senųjų pranašų. **9** Erodas svarstė: „Joną aš nukirsdinau. Tai kas gi yra šitas, apie kurį girdžiu kalbant tokius dalykus?“ Ir jis labai norėjo jį pamatyti.

10 Sugrįžę apaštalai papasakojo Jėzui visa, ką nuveikė. Tada pasiėmęs juos jis pasitraukė į miestą, vadinamą Betsaida, kad jie pabūtų vieni. **11** Bet minios, tai sužinojusios, atsekė jam iš paskos. Jėzus mielai juos priėmė ir ėmė kalbėti apie Dievo karalystę, taip pat išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo. **12** Kai

Lk 8:55* Arba „kvėpavimas“, t. y. gyvybės jėga.

Lk 9:7* Žr. Lk 3:1 išnašą.

diena pakrypo vakarop, priėjo Dvylika ir jam pasakė: „Paleisk minią, kad nuėję į aplinkinius kaimus ir ūkius susirastų nakvynę bei maisto. Juk esame nuošalioje vietoje.“ **13** Bet Jėzus jiems tarė: „Jūs duokite jiems valgyti.“ Jie atsakė: „Mes nieko daugiau neturime, tik penkis duonos papločius ir dvi žuvis. Nebent nuėję nupirktume maisto visiems šiems žmonėms.“ **14** Ten mat buvo apie penki tūkstančiai vyrų. Jėzus savo mokiniams pasakė: „Susodinkite juos būriais maždaug po penkiasdešimt.“ **15** Jie taip ir padarė — visus susodino. **16** Tada, paėmęs tuos penkis papločius ir abi žuvis, jis pažvelgė į dangų, juos palaiminęs laužė ir davė mokiniams, kad šie išdalytų miniai. **17** Visi pavalgė iki soties ir, kas atliko, buvo surinkta — dvylika pintinių gabaliukų.

18 Vėliau, kai Jėzus vienas meldėsi ir pas jį atėjo mokiniai, jis paklausė jų: „Kuo minios mane laiko?“ **19** Tie atsakė: „Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar kiti sako, kad prisikėlė vienas iš senųjų pranašų.“ **20** Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Dievo Pateptuoju*.“ **21** Jėzus jiems griežtai paliepė niekam to nesakyti **22** ir tarė: „Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, būti atmestas vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų žinovų, nužudytas ir trečią dieną prikeltas.“

23 Tuomet jis kalbėjo visiems: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima kasdien savo kančių stulpą ir tegul seka manimi. **24** Kas nori išgelbėti savo sielą, tas ją praras, o kas praranda savo sielą dėl manęs, tas ją išgelbės. **25** Kokia gi žmogui nauda, jei jis laimėtų visą pasaulį, bet pražudytų save ar sau pakenktų? **26** Kas gėdytųsi manęs ir mano žodžių, to gėdysis Žmogaus Sūnus, kai ateis savo, Tėvo ir šventųjų angelų šlovėje. **27** Iš tikrųjų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Dievo karalystę.“

28 Praėjus maždaug aštuonioms dienoms nuo tada, kai pasakė šiuos žodžius, jis pasiėmė su savimi Petrą, Joną ir Jokūbą ir užlipo ant kalno melstis. **29** Jam besimeldžiant, jo veido išvaizda pasikeitė, o apdaras pasidarė skaisčiai baltas. **30** Ir štai du vyrai kalbėjosi su juo. Tai buvo Mozė ir Elijas. **31** Pasirodę šlovėje, jie kalbėjo apie jo išėjimą, — tai, kas jam buvo skirta atlikti Jeruzalėje. **32** Petrą ir su juo esančius buvo suėmęs miegas; išsibudinę jie pamatė jo

Lk 9:20* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus).

šlovę ir tuodu vyrus, stovinčius su juo. **33** Šiems nuo Jėzaus tolstant, Petras jam pasakė: „Vadove, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ Jis nežinojo, ką kalba. **34** Jam tai besakant, susikaupė debesis ir juos apdengė. Atsidūrę tame debesyje jie išsigando. **35** Ir iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas yra mano Sūnus, išrinktasis. Klausykite jo.“ **36** Kai tas balsas skambėjo, Jėzus jau buvo vienas. Mokiniai tylėjo ir tomis dienomis niekam nieko nepasakojo apie tai, ką matė.

37 Kitą dieną, jiems nusileidus nuo kalno, Jėzų pasitiko didelė minia. **38** Ir štai vienas vyras iš minios sušuko: „Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų — mano vienturtį! **39** Štai, kai dvasia jį sugriebia, jis staiga ima šaukti ir, jos tąsomas, apsiputoja. Jį apdaužiusi, dvasia tik vargais negalais nuo jo pasitraukia. **40** Meldžiau tavo mokinių ją išvaryti, bet jiems nepavyko.“ **41** Jėzus atsakė: „O netikinti ir iškrypusi karta! Kiek ilgai turėsiu būti su jumis ir jus kęsti? Atvesk čia savo sūnų.“ **42** Dar besiartinantį demonas jį parbloškė ir ėmė smarkiai tąsyti. Bet Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui. **43** Visi buvo apstulbę dėl didžios Dievo galybės.

Visiems stebintis visais jo darbais, jis savo mokiniams pasakė: **44** „Gerai įsidėmėkite šiuos žodžius: Žmogaus Sūnus turės būti atiduotas į žmonių rankas.“ **45** Bet mokiniai šito pasakymo nesuprato — mat tai buvo nuo jų paslėpta, kad nesuvoktų, — o klausti jį apie tai bijojo.

46 Tuomet tarp jų prasidėjo svarstymai, kuris iš jų didžiausias. **47** Žinodamas jų širdžių mintis, Jėzus pasiėmė vaikelį ir pasistatęs šalia savęs **48** tarė jiems: „Kas priima šį vaikelį dėl mano vardo, mane priima. O kas mane priima, priima ir tą, kuris mane siuntė. Kas elgiasi kaip mažesnis tarp jūsų visų, tas ir yra didis.“

49 Jonas atsiliepdamas tarė: „Vadove, matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarinėjantį demonus. Mes jam draudėme, nes jis nevaikščioja su mumis.“ **50** Bet Jėzus jam pasakė: „Nedrauskite jam, nes kas ne prieš jus, tas už jus.“

51 Priartėjus dienoms, kai turėjo būti paimtas į dangų, Jėzus ryžtingai pasuko eiti į Jeruzalę. **52** Jis pasiuntė pirma savęs pasiuntinius. Šie leidosi keliauti ir atėjo į vieną samariečių kaimą, kad visa jam parengtų. **53** Tačiau jo gyventojai Jėzaus

nepriėmė, nes jis ėjo į Jeruzalę. **54** Tai pamatę, mokiniai Jokūbas ir Jonas tarė: „Viešpatie, ar nori, kad lieptume ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti?“ **55** Bet Jėzus atsigręžęs juos sudraudė. **56** Tad jie nuėjo į kitą kaimą.

57 Jiems einant keliu, vienas žmogus jam pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi.“ **58** Bet Jėzus jam tarė: „Lapės turi urvus ir dangaus paukščiai buveines, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“ **59** Kitam jis tarė: „Sek paskui* mane.“ Tas atsakė: „Leisk man pirma eiti savo tėvo palaidoti.“ **60** Bet Jėzus jam pasakė: „Palik mirusiems laidoti savo mirusiuosius, o pats eik ir visur skelbk Dievo karalystę.“ **61** Dar vienas sakė: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk pirmiau atsisveikinti su namiškiais.“ **62** Jėzus jam atsakė: „Nė vienas, kuris uždėjęs ranką ant arklo žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei.“

10

Paskui Viešpats paskyrė septyniasdešimt* kitų ir išsiuntė juos po du pirma savęs į visus miestus bei vietoves, kur pats ketino eiti. **2** Ir jis jiems kalbėjo: „Pjūtis išties didelė, o darbininkų maža. Tad melskite pjūties Šeimininką siųsti darbininkų į savo pjūtį. **3** Eikite! Štai siunčiu jus tarsi avinėlius tarp vilkų. **4** Nesineškite nei piniginės, nei kelionmaišio, nei sandalų ir nieko pakeliui nesveikinkite*. **5** Į kuriuos tik namus užeisite, iš pradžių tarkite: ‘Ramybė šiems namams.’ **6** Ir jeigu ten bus ramybės sūnus, jūsų ramybė pasiliks su juo, o jeigu ne, — sugrįš pas jus. **7** Pasilikite tuose namuose, valgykite ir gerkite, kas duodama, nes darbininkas vertas savo užmokesčio. Nesikilnokite iš namų į namus.

8 Kai ateinate į kurį nors miestą ir jus priima, valgykite, kas jums padėta, **9** gydykite miesto ligonius ir sakykite: ‘Jums prisiartino Dievo karalystė.’ **10** O jei mieste, į kurį ateisite, jūsų nepriimtų, eikite į to miesto didžiąsias gatves ir sakykite: **11** ‘Mes nusipurtome prieš jus netgi jūsų miesto dulkes, prikibusias mums prie kojų. Vis dėlto įsidėmėkite, kad Dievo karalystė prisiartino.’ **12** Sakau jums, kad tą dieną lengviau bus Sodomai negu tam miestui.

13 Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu tokių

Lk 9:59* Žr. Mt 4:20 išnašą. **10:1*** Kai kuriuose rankraščiuose „septyniasdešimt du“.

Lk 10:4* Pasisveikinimas anuomet galėjo būti ilga ceremonija — su pasibučiavimais, apsikabinimais ir pokalbiais.

galingų darbų, kokių atlikta pas jus, būtų buvę atlikta Tyre ir Sidone, jie seniai būtų atgailavę sėdėdami su ašutine ir pelenuose. **14** Todėl Tyrui ir Sidonui per teismą bus lengviau negu jums. **15** O tu, Kafarnaume, bene būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi į hadą*!

16 Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus atmeta, mane atmeta. O kas atmeta mane, atmeta ir tą, kuris mane siuntė.“

17 Tie septyniasdešimt sugrįžo džiaugdamiesi ir sakė: „Viešpatie, netgi demonai paklūsta mums dėl tavo vardo.“ **18** Jis atsakė jiems: „Mačiau Šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus. **19** Štai daviau jums valdžią, aukštesnę už visą priešo galybę, — trypti gyvates ir skorpionus. Jums tikrai niekas nepakenks. **20** Vis dėlto džiaukitės ne tuo, kad jums dvasios paklūsta, — džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje.“ **21** Tą pačią valandą Jėzus ėmė džiūgauti šventojoje dvasioje ir kalbėjo: „Viešai šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad gerai paslėpei šiuos dalykus nuo išmintingųjų ir protingųjų ir atskleidei mažyliams. Taip, Tėve, nes tau taip patiko. **22** Visa man yra mano Tėvo atiduota, ir niekas nežino, kas yra Sūnus, — tiktai Tėvas, nei kas yra Tėvas, — tiktai Sūnus ir tas, kuriam Sūnus nori jį apreikšti.“

23 Tada jis atsigręžė į mokinius ir jiems atskirai pasakė: „Laimingos akys, kurios mato, ką jūs matote. **24** Sakau jums: daug pranašų ir karalių troško pamatyti tai, ką jūs matote, bet nepamatė, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.“

25 Štai vienas Įstatymo žinovas atsistojo ir mėgindamas jį tarė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“ **26** Jėzus jį paklausė: „Kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?“ **27** Šis atsakė: „‘Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis ir visu savo protu’ ir ‘savo artimą kaip save patį’.“ **28** Jėzus tarė: „Teisingai atsakei. ‘Tai daryk, ir gyvensi.’“

29 Bet anas norėdamas pasiteisinti paklausė Jėzaus: „O kas yra mano artimas?“ **30** Jėzus atsakė: „Vienas žmogus leidosi žemyn iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo plėšikams į rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir palikę pusgyvį nuėjo. **31** Pasitaikė, kad tuo keliu žemyn leidosi vienas kunigas, tačiau, pamatęs tą žmogų, jis apėjo kita kelio puse. **32** Panašiai levitas, priėjęs tą vietą ir jį pamatęs, apėjo kita puse. **33** O vienas samarietis, kelyje

---

Lk 10:15* Žr. 8 priedą.

jį užtikęs, pagailėjo. **34** Priėjęs užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, jas aprišo, paskui užkėlė jį ant savo gyvulio ir nugabenęs į užeigą slaugė. **35** Kitą dieną išsiėmęs padavė užeigos šeimininkui du denarus ir pasakė: ‘Pasirūpink juo, o jeigu išleistum ką viršaus, grįžęs aš tau atmokėsiu.’ **36** Kuris iš tų trijų, tavo manymu, tapo artimu pakliuvusiajam į plėšikų rankas?“ **37** Anas atsakė: „Tas, kuris pasielgė su juo gailestingai.“ Tada Jėzus jam tarė: „Eik ir tu taip daryk.“

38 Jiems bekeliaujant, Jėzus užsuko į tokį kaimą. Čia viena moteris, vardu Morta, priėmė jį pasisvečiuoti savo namuose. **39** Ji turėjo seserį, vardu Marija. Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi jo žodžio. **40** O Morta buvo užsiėmusi visokiu patarnavimu. Priėjusi ji tarė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad mano sesuo paliko mane vieną patarnauti? Pasakyk jai, kad man padėtų.“ **41** Viešpats jai atsakė: „Morta, Morta, tu nerimauji ir jaudiniesi dėl daugelio dalykų, **42** o tereikia kelių ar tik vieno. Marija pasirinko gerąją dalį, ir ji nebus iš jos atimta.“

11 Kartą vienoje vietoje Jėzus meldėsi ir jam baigus vienas iš jo mokinių pasakė: „Viešpatie, pamokyk mus melstis, kaip ir Jonas mokė savo mokinius.“

2 Tai jis tarė jiems: „Kai meldžiatės, sakykite: ‘Tėve, tebūna šventu laikomas* tavo vardas. Teateina tavo karalystė. **3** Kasdienės mūsų duonos duok mums, kiek dienai reikia. **4** Ir atleisk mums mūsų nuodėmes, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas*. Ir nevesk mūsų į pagundą.’“

5 Jis dar jiems kalbėjo: „Tarkim, kuris nors iš jūsų turėdamas draugą ateis pas jį vidurnaktį ir sakys: ‘Bičiuli, paskolink man tris papločius duonos, **6** nes mano draugas ką tik užsuko pas mane iš kelionės ir neturiu ko jam padėti.’ **7** Tas iš vidaus atsilieps: ‘Liaukis mane kvaršinęs. Durys jau užsklęstos, aš ir mano vaikeliai jau lovoje; negaliu keltis tau ko nors duoti.’ **8** Sakau jums: jeigu jis neatsikels ir neduos jam dėl draugystės, tai dėl jo įkyrumo tikrai atsikels ir duos, kiek tik jam reikia. **9** Todėl jums sakau: prašykite ir bus jums duota, ieškokite ir rasite, belskite ir bus jums atidaryta. **10** Mat kiekvienas prašantis gauna, kiekvienas ieškantis randa ir kiekvienam beldžiančiam bus atidaryta. **11** Negi atsirastų tarp jūsų tė-

---

Lk 11:2* Arba „tebūna pašventintas“. **4*** Pažod. „skolingas“.

vas, kuris savo sūnui, prašančiam žuvies, paduotų ne žuvį, o gyvatę? **12** Arba jeigu paprašytų kiaušinio, nejau paduotų jam skorpioną? **13** Tad jeigu jūs, būdami netikę, mokate duoti savo vaikams gerų dovanų, juo labiau Tėvas, esantis danguje, duos šventosios dvasios tiems, kurie jį prašo.“

14 Vėliau jis varė iš žmogaus nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbo; ir minios stebėjosi. **15** Bet kai kurie iš jų sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia.“ **16** O kiti, norėdami jį išmėginti, ėmė reikalauti, kad jis parodytų ženklą iš dangaus. **17** Žinodamas jų išmąstymus, Jėzus jiems pasakė: „Kiekviena susipriešinusi karalystė nusiaubiama ir susipriešinę namai griūva. **18** Tad jei ir Šėtonas yra pats su savimi susipriešinęs, kaip išsilaikys jo karalystė? Jūs sakote, kad aš išvarau demonus Belzebulo galia. **19** Jeigu aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia juos išvaro jūsų sūnūs*? Todėl jie bus jūsų teisėjai. **20** Tačiau jeigu aš išvarau demonus Dievo pirštu, tai jus iš tiesų užklupo Dievo karalystė. **21** Kai stipruolis apsiginklavęs saugo savo namus, jo turtas saugus. **22** Bet jei ateina už jį stipresnis ir jį nugali, tai atima iš jo ginkluotę, kuria šis pasitikėjo, ir išdalija, ką iš jo pagrobė. **23** Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas gena šalin.

24 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas vietoves ieškodama, kur apsistoti, ir neradusi sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau.’ **25** Sugrįžusi randa juos iššluotus ir išpuoštus. **26** Tai nuėjusi pasikviečia kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir jos įėjusios ten apsigyvena. Tada tam žmogui pasidaro blogiau, negu buvo pirma.“

27 Jam kalbant šiuos dalykus, viena moteris iš minios garsiai sušuko: „Laimingos įsčios, kurios tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindaĩ!“ **28** Bet jis tarė: „Tikriau sakant, laimingi tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi.“

29 Minioms gausiai renkantis, jis ėmė kalbėti: „Ši karta yra pikta karta. Ji ieško ženklo, bet nebus jai duota jokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas. **30** Mat kaip Jona tapo ženklu nineviečiams, taip ir Žmogaus Sūnus bus ženklu šiai kartai. **31** Pietų šalies karalienė bus prikelta per teismą drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks, nes ji atvyko nuo žemės pakraščių

Lk 11:19* T. y. sekėjai.

pasiklausyti Saliamono išminties. O štai čia daugiau negu Saliamonas. **32** Nineviečiai prisikels per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo girdėdami, ką Jona skelbė. O štai čia daugiau negu Jona. **33** Niekas uždegęs žiburį nededa jo į kokią slėpyklą ir nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo, kad įeinantys į vidų matytų šviesą. **34** Kūno žiburys yra tavoji akis. Jeigu tavo akis žiūri į viena*, tai ir visas tavo kūnas yra šviesus, bet jeigu ji šnairuoja#, tada ir tavo kūnas tamsus. **35** Tad žiūrėk, ar tavyje esanti šviesa iš tikro nėra tamsa. **36** Todėl jeigu visas tavo kūnas šviesus ir jame nėra nieko tamsaus, jis visas bus toks šviesus, tarsi būtum apšviestas žiburio spindulių.“

37 Jėzui baigus apie tai kalbėti, vienas fariziejus pakvietė jį su juo pavalgyti. Tad įėjęs jis atsisėdo prie stalo. **38** Fariziejus stebėjosi pamatęs, kad Jėzus prieš valgį neapsiplovė*. **39** Bet Viešpats jam tarė: „Va jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, bet viduje esate pilni grobio ir nedorumo. **40** Neprotingi žmonės! Argi tas, kuris padarė išorę, nėra padaręs ir vidaus? **41** Duokite gailestingumo dovanas iš to, kas viduje, — štai tada ir visa kita bus jums švaru. **42** Vargas jums, fariziejai, nes jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, rūtų ir visų kitų žalumynų, bet apleidžiate teisingumą ir Dievo meilę! Anų dalykų reikėjo laikytis, bet nepalikti ir šitų. **43** Vargas jums, fariziejai, nes jūs mėgstate pirmuosius suolus sinagogose ir sveikinimus turgavietėse. **44** Vargas jums, nes jūs — kaip tie nematomi kapai! Žmonės juos mindžioja ir to nežino.“

45 Vienas iš Įstatymo žinovų atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbėdamas tu ir mus įžeidi.“ **46** Tuomet Jėzus tarė: „Vargas ir jums, Įstatymo žinovai, nes jūs kraunate žmonėms sunkiai panešamas naštas, o patys tų naštų nė pirštu neliečiate!

47 Vargas jums, nes jūs statote pranašų kapus, o jūsų protėviai juos žudė! **48** Išties esate savo protėvių darbų liudytojai ir vis tiek jiems pritariate: juk anie pranašus žudė, o jūs kapus statote. **49** Todėl Dievo išmintis ir kalbėjo: ‘Siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų. Jie kai kuriuos iš jų žudys ir persekios, **50** kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio užgimimo*,

---

Lk 11:33* Žr. Mt 5:15 išnašą. **34*** Pažod. „tavo akis paprasta“. **34#** Pažod. „pikta“. **38*** Turimas omenyje ritualinis apsiplovimas. Žr. Mk 7:3.

Lk 11:50* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

51 pradedant Abelio krauju ir baigiant krauju Zacharijo, kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir Dievo namų.' Taip, sakau jums, jo bus pareikalauta iš šios kartos.

52 Vargas jums, Įstatymo žinovai, nes jūs paėmėte pažinimo raktą; patys nėjote ir įeinantiems trukdėte!“

53 Kai Jėzus iš ten išėjo, Raštų žinovai ir fariziejai ėmė smarkiai jį pulti ir kamantinėti dėl daugelio dalykų, **54** tykodami pagauti ką nors iš jo lūpų.

12

Tuo tarpu susirinko daugiatūkstantinė minia, — net vieni kitus mindė. Iš pradžių Jėzus ėmė kalbėti savo mokiniams: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainiškumo. **2** Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko slapta, kas netaps žinoma. **3** Todėl ką kalbate tamsoje, bus girdima šviesoje, ir ką šnibždate nuošaliuose kambariuose, bus skelbiama nuo stogų. **4** Taip pat sakau jums, savo draugams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui negali nieko daugiau padaryti. **5** Aš jums pasakysiu, kurio reikia bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įmesti į Geheną*. Taip, sakau jums, jo bijokite. **6** Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus*? Tačiau nė vienas iš jų nėra Dievo užmirštas. **7** O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti. Nebijokite — jūs vertesni už daugybę žvirblių.

8 Tad sakau jums: kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje. **9** O kuris išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, to bus išsižadėta Dievo angelų akivaizdoje. **10** Kiekvienam, kuris pasakys žodį prieš Žmogaus Sūnų, bus atleista, o tam, kuris piktžodžiaus šventajai dvasiai, nebus atleista. **11** Kai jus ves į viešus susirinkimus, pas valdininkus bei valdžias, neimkite nerimauti, kaip ir ką gindamiesi kalbėsite ar ką sakysite. **12** Mat šventoji dvasia tą pačią valandą pamokys jus, ką sakyti.“

13 Tuomet vienas iš minios Jėzui tarė: „Mokytojau, liepk mano broliui pasidalyti su manimi palikimą.“ **14** Jėzus jam atsakė: „Žmogau, kas paskyrė mane jūsų teisėju ar dalytoju?“ **15** Ir jis pasakė: „Žiūrėkite, saugokitės visokio gobšumo, nes jeigu žmogus ir turi apsčiai, jo gyvybė nuo turto nepriklauso.“ **16** Tada papasakojo jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus žemė davė gausų derlių.

Lk 12:5* Žr. 9 priedą.

Lk 12:6* Pažod. „už du asus“. Žr. 12 priedą.

17 Tad jis ėmė pats sau svarstyti: ‘Kaip čia padarius? Neturiu kur sukrauti derliaus.’ **18** Ir tarė: ‘Štai ką padarysiu: nugriausiu savo svirnus ir pastatysiu didesnius. Tenai sugabensiu visus savo grūdus bei visas gėrybes, **19** tada tarsiu savo sielai: „Mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų daugeliui metų, — ilsėkis, valgyk, gerk ir linksminkis.“’ **20** Bet Dievas jam pasakė: ‘Neprotingas žmogau, šią naktį tavo sielos iš tavęs bus pareikalauta. Kam tada atiteks, ką sukrovei?’ **21** Taip atsitinka tam, kuris krauna turtus sau, bet nėra turtingas pas Dievą.“

22 Tada jis savo mokiniams kalbėjo: „Todėl sakau jums: liaukitės nerimavę dėl savo sielos, — ką valgysite, arba dėl savo kūno, — ką vilkėsite. **23** Siela juk vertesnė už maistą ir kūnas — už drabužį. **24** Pagalvokite apie varnus: jie nei sėja, nei pjauna, neturi nei sandėlio, nei svirno, bet Dievas juos maitina. O jūs nepalyginti vertesni už paukščius! **25** Kas iš jūsų savo nerimavimu gali bent viena uolektimi pailginti savo gyvenimą? **26** Tad jeigu negalite padaryti nė mažiausio dalyko, kamgi nerimaujate dėl visų kitų? **27** Pagalvokite, kaip auga lelijos. Nei jos pluša, nei verpia, bet sakau jums: net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena iš jų. **28** Jeigu Dievas taip aprengia laukų augalą, kuris šiandien gyvuoja, o rytoj metamas į krosnį, juo labiau jis aprengs jus, mažatikiai. **29** Tad liaukitės vis galvoję, ką valgysite, ką gersite, ir liaukitės nerimavę. **30** Viso to vaikosi pasaulio tautos. Jūsų Tėvas žino, kad jums to reikia. **31** Taigi ieškokite jo karalystės, ir tai bus jums pridėta.

32 Nebijok, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas panorėjo duoti jums karalystę. **33** Parduokite savo turtą ir dalykite gailestingumo dovanas. Pasidarykite nesusidėvinčių piniginių — nenykstantį lobį danguje, kur joks vagis neprieina ir kandys nesuėda. **34** Mat kur jūsų turtas, ten bus ir jūsų širdis.

35 Tebūna sujuostos jūsų strėnos ir tedega jūsų žibintai. **36** Būkite kaip žmonės, kurie laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių, kad šiam atvykus ir pabeldus galėtų iškart atidaryti. **37** Laimingi tie vergai, kuriuos šeimininkas parvykęs ras budinčius! Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir priėjęs jiems patarnaus. **38** Jeigu jis parvyktų antrosios ar netgi trečiosios sargybos metu ir rastų juos budin-

čius, jie laimingi! **39** Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų įsilaužti į savo namus. **40** Jūs irgi būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote.“

41 Tada Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą sakai mums, ar visiems?“ **42** Ir Viešpats pasakė: „Kas iš tiesų yra tas ištikimas prievaizdas, tas nuovokusis, kuriam jo šeimininkas paves savo tarnus, kad duotų jiems maisto davinį reikiamu metu? **43** Laimingas tas vergas, jeigu jo šeimininkas atvykęs ras jį taip darantį! **44** Iš tikrųjų sakau jums: visą savo turtą jis paves jam. **45** Bet jeigu tas vergas sakytų sau širdyje: ‘Mano šeimininkas užtrunka sugrįžti’ ir imtų mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtauti, **46** to vergo šeimininkas ateis dieną, kurią tas nelaukia, ir valandą, kurią jis nemano. Jis griežčiausiai jį nubaus* ir paskirs jam dalį su neištikimaisiais. **47** Vergas, kuris suprato savo šeimininko valią, bet nepasiruošė ar jo valios nevykdė, bus smarkiai nuplaktas. **48** O kuris nesuprato ir dėl to padarė ką nors baustino kirčiais, bus mažai plakamas. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, ir iš to, kuriam daug patikėta, bus daugiau ir pareikalauta.

49 Aš atėjau įžiebti žemėje ugnies, tad ko man benorėti, jeigu ji jau dega? **50** Bet aš turiu būti pakrikštytas krikštu, ir kaip mane tai slegia, kol bus iki galo atlikta! **51** Manote, aš atėjau duoti žemei ramybės*? Anaiptol, sakau jums. Ne ramybės, o susiskaldymo. **52** Mat nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidaliję: trys prieš du ir du prieš tris. **53** Tėvas stos prieš sūnų ir sūnus prieš tėvą, motina prieš dukterį ir duktė prieš motiną, anyta prieš marčią ir marti prieš anytą.“

54 Jis kalbėjo ir minioms: „Pamatę nuo vakarų kylantį debesį, iškart sakote: ‘Artinasi liūtis’, ir ji užeina. **55** O kai pučia pietys, sakote: ‘Užeis karštis’, ir taip atsitinka. **56** Veidmainiai, jūs mokate tirti žemės ir dangaus veidą, tai kodėl nemokate ištirti šio laikmečio? **57** Kodėl patys nesprendžiate, kas teisu? **58** Antai, eidamas su savo ieškovu pas valdininką, pasistenk išspręsti su juo ginčą dar pakeliui, kad kartais jis nenutemptų tavęs pas teisėją, teisėjas neperduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs

Lk 12:46* Pažod. „Jis perkirs jį pusiau“.

Lk 12:51* Arba „taikos“.

į kalėjimą. **59** Sakau tau: tikrai iš ten neišeisi, kol neatiduosi paskutinio skatiko*.“

13 Tuo pat metu kai kurie iš ten buvusių papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišė su jų aukomis*. **2** Jėzus jiems atsakė: „Ar manote, kad jeigu tiems galilėjiečiams taip atsitiko, jie buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius? **3** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs taip pat visi pražūsite. **4** Arba anie aštuoniolika, kuriuos prie Siloamo užgriuvo bokštas ir užmušė, — gal manote, kad jie buvo didesni nusidėjėliai* už visus kitus Jeruzalės gyventojus? **5** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs visi, kaip ir jie, pražūsite.“

6 Tada jis papasakojo šį palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasodinęs figmedį. Jis atėjo pasiieškoti ant jo vaisių, bet nerado. **7** Taigi tarė vynuogininkui: ‘Štai jau treti metai, kai ateinu ieškoti vaisių ant šio figmedžio, bet vis nerandu. Nukirsk jį! Kam dar žemę alina?’ **8** Tas atsakė: ‘Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu mėšlu. **9** Jeigu tuomet duos vaisių, — gerai, o jeigu ne, jį iškirsdinsi.’“

10 Per šabą jis mokė vienoje sinagogoje. **11** Ir štai ten buvo moteris, aštuoniolika metų turinti negalės dvasią — sulinkusi ir negalinti nė kiek atsitiesti. **12** Ją pamatęs, Jėzus į ją kreipėsi ir tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo negalės.“ **13** Jis uždėjo ant jos rankas; moteris tuojau pat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. **14** O sinagogos vadovas, pasipiktinęs, kad Jėzus išgydė per šabą, ėmė sakyti miniai: „Darbui dirbti yra šešios dienos. Tad per jas ir ateikite gydytis, — ne šabo dieną.“ **15** Tačiau Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai, argi jūs kiekvienas per šabą neatrišate nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuvedate pagirdyti? **16** Tad argi nederėjo šios Abraomo dukters, kurią Šėtonas laikė supančiojęs štai jau aštuoniolika metų, šabo dieną išvaduoti iš tų pančių?“ **17** Jam tai pasakius, visi jo priešininkai susigėdo, o visa minia džiaugėsi visais šlovingais jo darbais.

18 Tad Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė? Su kuo galėčiau ją palyginti? **19** Ji panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmęs pasėjo savo sode. Jis išaugo, tapo medžiu ir dangaus paukščiai rado prieglobstį jo šakose.“

Lk 12:59* Pažod. „leptono“. Žr. 12 priedą. **13:1*** T. y. gyvulių aukomis. **4*** Pažod. „skolininkai“.

20 Jis dar sakė: „Su kuo man palyginti Dievo karalystę? **21** Ji panaši į raugą, kurį moteris paėmusi įmaišė* trijuose dideliuose saikuose miltų, ir vìsa įrūgo.“

22 Keliaudamas į Jeruzalę Jėzus ėjo per miestus bei kaimus ir mokė. **23** Vienas žmogus jo paklausė: „Viešpatie, ar mažai bus išgelbėtų?“ Jis jiems tarė: **24** „Iš visų jėgų stenkitės įeiti pro siaurąsias duris, nes sakau jums: daugelis mėgins įeiti, bet neįstengs. **25** Kai šeimininkas jau bus atsikėlęs ir duris užsklendęs, stovėdami lauke jūs imsite belsti į jas ir sakyti: ‘Viešpatie, atidaryk mums.’ Bet jis atsilieps: ‘Aš nežinau, iš kur jūs.’ **26** Tada jūs imsite sakyti: ‘Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei mūsų didžiosiose gatvėse.’ **27** Bet jis prabils ir pasakys: ‘Aš nežinau, iš kur jūs. Atstokite nuo manęs jūs visi, darantys neteisybę!’ **28** Ten bus jums verksmo ir dantų griežimo, kai pamatysite, kad Abraomas, Izaokas, Jokūbas ir visi pranašai — Dievo karalystėje, o jūs esate išmesti laukan. **29** Taip pat žmonės iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ateis ir susės prie stalo Dievo karalystėje. **30** Tai štai: yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai.“

31 Tą pačią valandą atėjo keli fariziejai ir pasakė jam: „Išeik, keliauk iš šios vietos, nes Erodas* nori tave nužudyti.“ **32** O Jėzus jiems tarė: „Eikite ir pasakykite tam lapei: ‘Štai šiandien ir rytoj aš išvarau demonus, gydau, o trečią dieną būsiu baigęs.’ **33** Šiaip ar taip, šiandien, rytoj ir kitą dieną aš turiu keliauti, nes nedera pranašui žūti ne Jeruzalėje. **34** Jeruzalė, Jeruzalė — ji žudo pranašus ir užmėto akmenimis pas ją siųstuosius. Kiek kartų aš norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais! Bet jūs nenorėjote. **35** Štai jūsų namai* apleidžiami ir paliekami jums. Sakau jums: manęs nebematysite, kol netarsite: ‘Palaimintas ateinantis Jehovos vardu!’“

14 Kartą per šabą Jėzus atėjo pas vieną iš fariziejų vyresnybės į namus pavalgyti. Jie akylai jį stebėjo. **2** O jam priešais buvo vienas vandenlige sergantis žmogus. **3** Tad Jėzus Įstatymo žinovų ir fariziejų paklausė: „Leistina per šabą gydyti ar ne?“ **4** Tie tylėjo. Tuomet Jėzus paėmęs jį išgydė ir paleido. **5** O jiems pasakė: „Jei kurio iš jūsų sūnus arba jautis šabo dieną įpultų į šulinį, argi

---

Lk 13:21* Pažod. „paslėpė“.

Lk 13:31* Žr. Lk 3:1 išnašą. **35*** T. y. šventykla.

tuojau pat jo neištrauktumėte?“ **6** Jie negalėjo nieko į tai atsakyti.

7 Matydamas, kad pakviestieji renkasi sau pirmąsias vietas, Jėzus pasakė jiems palyginimą: **8** „Kai kas nors pakviečia tave į vestuves, nesėsk į garbingiausią vietą. Galbūt kuris kitas pakviestasis yra už tave garbingesnis, **9** ir tas, kuris tave ir jį pakvietė, priėjęs tau pasakys: ‘Užleisk vietą jam.’ Tuomet susigėdęs turėsi pereiti į paskutinę vietą. **10** Kai tave pakvies, atėjęs verčiau sėskis į paskutinę vietą, kad tas, kuris tave pakvietė, atėjęs tau pasakytų: ‘Bičiuli, persėsk aukščiau.’ Tada visų svečių akyse tau bus garbė. **11** Mat kiekvienas, kuris aukštinasi, bus pažemintas, o kas nusižemina, bus išaukštintas.“

12 Paskui Jėzus kalbėjo jį pakvietusiam: „Kai suruoši pietus ar vakarienę, nekviesk nei savo draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, nes gali būti, kad ir jie atsidėkodami kada nors pakvies tave ir taip tau bus atlyginta. **13** Kai keli vaišes, verčiau kviesk vargšus, paliegusius, luošus, aklus, **14** tai būsi laimingas, nes jie neturi kuo tau atsilyginti, — tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime.“

15 Vienas iš svečių, tai girdėdamas, jam pasakė: „Laimingas, kas valgys duoną Dievo karalystėje.“

16 Jėzus jam tarė: „Vienas žmogus ruošė didelę vakarienę ir pakvietė daugelį. **17** Atėjus vakarienės valandai jis išsiuntė savo vergą pasakyti kviestiesiems: ‘Ateikite, nes viskas jau paruošta.’ **18** Bet jie visi kaip vienas ėmė teisintis. Pirmasis jam tarė: ‘Nusipirkau dirvą ir turiu eiti jos apžiūrėti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’ **19** Kitas sakė: ‘Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’ **20** Dar kitas sakė: ‘Vedžiau žmoną, todėl negaliu ateiti.’ **21** Vergas grįžo pas savo šeimininką ir viską jam papasakojo. Šis užsirūstino ir tarė vergui: ‘Skubiai eik į miesto didžiąsias gatves bei skersgatvius ir vesk čia vargšus, paliegusius, aklus ir luošus.’ **22** Vergas vėliau pranešė: ‘Šeimininke, ką liepei, padaryta, bet dar yra vietos.’ **23** Šeimininkas vergui pasakė: ‘Eik į kelius bei patvorius ir priversk juos ateiti, kad mano namai būtų pilni. **24** Mat, sakau jums, nė vienas iš anų pakviestųjų neragaus mano vakarienės.’“

25 Kartu su Jėzumi keliavo didelės minios. Atsigręžęs į jas, jis tarė: **26** „Jei kas nors ateinantis pas mane nėra pasiren-

gęs nekęsti* savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir netgi savo paties sielos, tas negali būti mano mokinys. **27** Kas neneša savo kančių stulpo ir neina paskui mane, negali būti mano mokinys. **28** Antai kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirma atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, — ar turės iš ko užbaigti? **29** Juk gali atsitikti, kad padėjęs pamatą žmogus neįstengs užbaigti, ir visi tai matydami ims iš jo šaipytis: **30** ‘Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia užbaigti.’ **31** Arba kuris karalius, išvykdamas kariauti prieš kitą karalių, pirma neatsisėda apsvarstyti, ar turėdamas dešimt tūkstančių karių pajėgs susiremti su tuo, kuris ateina prieš jį su dvidešimt tūkstančių? **32** Jei mato nepajėgsiąs, tai anam dar toli esant siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos. **33** Taigi panašiai ir su jumis: nė vienas, kuris neatsisveikina su visu savo turtu, negali būti mano mokinys.

34 Druska, aišku, geras daiktas. Bet jeigu pati druska netenka sūrumo, kuo gi ją bepasūdyti? **35** Ji netinka nei dirvai, nei mėšlui, ir yra išmetama laukan. Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“

Lk 14:26* „Nėra pasirengęs nekęsti“, kitaip tariant, myli labiau negu Jėzų.

15 Prie Jėzaus būrėsi visi mokesčių rinkėjai ir nusidėjėliai, norėdami jo pasiklausyti. **2** Todėl ir fariziejai, ir Raštų žinovai burbėjo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo.“ **3** Tada jis papasakojo jiems tokį palyginimą: **4** „Kas iš jūsų, jei turi šimtą avių ir vienos pasigenda, nepalieka devyniasdešimt devynių tyruose ir neina ieškoti pražuvusios, kolei suras? **5** Ją suradęs džiaugiasi, užsikelia ant pečių, **6** o grįžęs namo susikviečia draugus, kaimynus ir sako jiems: ‘Džiaukitės su manimi, nes radau savo pražuvusią avį!’ **7** Sakau jums: taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems atgailos nereikia.

8 Arba kuri moteris, jei turi dešimt drachmų* ir vieną pameta, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir kruopščiai neieško, kol suras? **9** Radusi susikviečia savo drauges, kaimynes ir sako: ‘Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi!’ **10** Sakau jums: taip ir Dievo angelai džiaugiasi dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio.“

11 Paskui jis kalbėjo: „Vienas žmogus turėjo du sūnus.

Lk 15:8* Žr. 12 priedą.

12 Jaunesnysis tarė tėvui: 'Tėve, duok man savo nuosavybės dalį, kuri man priklauso.' Ir tėvas padalijo jiems turtą. **13** Nedaugeliui dienų praėjus, jaunesnysis sūnus viską susirinkęs iškeliavo į tolimą šalį. Ten palaidai gyvendamas savo turtą iššvaistė. **14** Kai buvo viską išleidęs, šalyje kilo didelis badas, ir jis ėmė stokoti. **15** Nuėjęs įsiprašė samdiniu pas vieną tos šalies pilietį, ir tas nusiuntė jį į savo laukus ganyti kiaulių. **16** Jis geisdavo prisivalgyti bent ceratonijos ankščių, kurias ėdė kiaulės, bet niekas jam neduodavo.

17 Galop atėjęs į protą tarė: 'Kiek mano tėvo samdinių turi apsčiai duonos, o aš čia mirštu badu! **18** Kelsiuosi, keliausiu pas tėvą ir sakysiu jam: „Tėve, nusidėjau dangui ir tau. **19** Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane vienu iš savo samdinių."' **20** Tad jis pakilo ir iškeliavo pas tėvą. Tėvas pamatė jį iš tolo. Gailesčio apimtas atbėgo, puolė jam ant kaklo ir švelniai pabučiavo. **21** Sūnus prabilo: 'Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane vienu iš savo samdinių.' **22** Tačiau tėvas pasakė savo vergams: 'Greičiau atneškite rūbą, patį geriausią, ir jį aprenkite, užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas sandalais! **23** Atvedę papjaukite nupenėtą veršį, valgykime ir linksminkimės, **24** nes šitas mano sūnus buvo miręs ir atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado.' Ir jie pradėjo linksmintis.

25 O vyresnysis jo sūnus buvo laukuose. Grįždamas ir jau būdamas netoli namų jis išgirdo muziką ir šokius. **26** Pasikvietęs vieną iš tarnų, paklausė, kas ten vyksta. **27** Tas atsakė: 'Sugrįžo tavo brolis, todėl tavo tėvas, atgavęs jį sveiką, papjovė nupenėtą veršį.' **28** Sūnus įpyko ir nenorėjo eiti į vidų. Tada tėvas išėjęs ėmė jį kviesti. **29** Šis atsakė savo tėvui: 'Jau šitiek metų tau vergauju ir niekada tavo įsakymo neperžengiau, o tu nė karto nedavei man ožiuko pasilinksminti su draugais. **30** Bet kai tik parsirado šitas tavo sūnus, surijęs tavąjį turtą su paleistuvėmis, jam papjovei nupenėtą veršį!' **31** Tėvas jam pasakė: 'Vaike, tu visada esi su manimi, ir viskas, kas mano, yra ir tavo. **32** Juk reikėjo mums linksmintis ir džiaugtis, nes tavo brolis buvo miręs ir atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado.'"

16 Paskui jis kalbėjo ir mokiniams: „Vienas turtingas žmogus turėjo prievaizdą. Tas buvo jam apskųstas, kad švaisto jo turtą. **2** Žmogus jį

pasikvietė ir pasakė: ‘Ką aš girdžiu apie tave? Pateik savo prievaizdos ataskaitą, nes nebegalėsi prievaizdu būti.’ **3** Šis tarė sau: ‘Ką darysiu, kad mano šeimininkas atima iš manęs prievaizdo darbą? Kasti nepajėgčiau, o elgetauti gėda. **4** Jau žinau, ką padarysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš darbo.’ **5** Pasišaukęs po vieną savo šeimininko skolininkus, jis tarė pirmajam: ‘Kiek tu skolingas mano šeimininkui?’ **6** Tas atsakė: ‘Šimtą batų* aliejaus.’ Prievaizdas tarė: ‘Imk savo skolos raštą, sėsk ir skubiai rašyk: penkiasdešimt.’ **7** Paskui klausė kito: ‘O tu kiek skolingas?’ Šis atsakė: ‘Šimtą korų* kviečių.’ Prievaizdas tarė: ‘Imk savo skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt.’ **8** Šeimininkas pagyrė neteisųjį prievaizdą, kad jis sumaniai pasielgė. Mat šios santvarkos sūnūs savo kartoje tvarko reikalus sumaniau negu šviesos sūnūs.

9 Taigi, sakau jums, neteisiuoju turtu* pasidarykite draugų, kad, kai jo neliks, jie priimtų jus į amžinąsias buveines. **10** Kas ištikimas mažiausiame dalyke, būna ištikimas daugelyje dalykų, o kas neteisus mažiausiame, būna neteisus daugelyje. **11** Tad jeigu nepasirodėte ištikimi tvarkydami neteisiuosius turtus, kas jums patikės tikruosius? **12** Ir jeigu nepasirodėte ištikimi tvarkydami, kas priklauso kitam, kas gi duos jums tai, kas skirta jums? **13** Nė vienas namų tarnas negali vergauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą niekins. Negalite vergauti Dievui ir turtams.“

14 Visa tai girdėdami, pinigus mėgstantys fariziejai iš jo vaipėsi. **15** Todėl Jėzus jiems pasakė: „Jūs dedatės teisūs žmonių akyse, bet Dievas pažįsta jūsų širdis. Mat kas žmonių aukštinama, Dievo akyse yra bjaurastis.

16 Įstatymas ir Pranašai buvo iki Jono, o nuo tada skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę ir visi į ją veržiasi. **17** Išties, lengviau dangui ir žemei praeiti, negu bent vienam Įstatymo raidės brūkšneliui likti neįvykdytam.

18 Kiekvienas, kuris išsiskiria su žmona ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda moterį, išsiskyrusią su vyru, svetimauja.

19 Buvo vienas turtingas žmogus. Jis vilkėjo purpuru ir drobe ir kasdien ištaigingai pramogavo. **20** Prie jo vartų atnešdavo vieną votimis aptekusį elgetą, vardu Lozorius. **21** Šis troško

---

Lk 16:6* Žr. 12 priedą. **7*** Žr. 12 priedą. **9*** Žr. Mt 6:24 išnašą.

pasisotinti tuo, kas nukrisdavo nuo turtuolio stalo. Dar ir šunys atbėgę laižydavo jo votis. **22** Galiausiai elgeta numirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį*.

Turtuolis irgi mirė ir buvo palaidotas. **23** Hade* kentėdamas, jis pakėlė akis ir iš tolo išvydo Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių. **24** Tad jis sušuko: ‘Tėve Abraomai, pagailėk manęs ir atsiųsk Lozorių, kad pamirkęs vandenyje savo piršto galiuką atvėsintų man liežuvį, nes kankinuosi šitoje liepsnoje!’ **25** Tačiau Abraomas pasakė: ‘Vaike, prisimink: kaip tu gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, taip Lozorius — piktenybes. Dabar jis čia guodžiamas, o tu kankiniesi. **26** Be viso šito, tarp mūsų ir jūsų yra atverta didelė praraja, kad norintys negalėtų nei iš čia pas jus pereiti, nei persikelti iš jūsų pas mus.’ **27** Anas tarė: ‘Jei taip, tėve, prašau nusiųsti jį į mano tėvo namus, **28** nes aš turiu penkis brolius. Tegul jis jiems gerai paliudija, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą.’ **29** Bet Abraomas atsakė: ‘Jie turi Mozę ir Pranašus, — jų tegul klauso.’ **30** Anas tarė: ‘Ne ne, tėve Abraomai! Jei pas juos nueitų kas nors iš mirusiųjų, jie atgailautų.’ **31** Tačiau jis atsakė: ‘Jeigu jie neklauso Mozės ir Pranašų, nebus įtikinti, jei kas ir iš mirusiųjų prisikeltų.’“

17 Jis pasakė savo mokiniams: „Neišvengiamai bus dalykų, vedančių į suklupimą. Tačiau vargas tam, per kurį jų atsiranda! **2** Jam labiau apsimokėtų, jeigu ant kaklo jam būtų užkabintas girnų akmuo ir jis būtų įmestas į jūrą, negu kad pastūmėtų į suklupimą vieną iš šitų mažutėlių. **3** Žiūrėkite savęs. Jeigu tavo brolis nusidėtų, sudrausk jį, ir jeigu atgailauja, jam atleisk. **4** Net jeigu septynis kartus per dieną jis tau nusidėtų ir septynis kartus sugrįžtų pas tave sakydamas: ‘Atgailauju’, turi jam atleisti.“

5 Apaštalai Viešpačiui sakė: „Suteik mums daugiau tikėjimo.“ **6** Viešpats tarė: „Jeigu turėtumėte tikėjimą dydžio kaip garstyčios grūdelis, tai tartumėte šitam šilkmedžiui: ‘Išsirauk ir pasisodink jūroje!’, ir jis jums paklustų.

7 Kas iš jūsų, turėdamas vergą, ariantį ar ganantį, sakytų jam, grįžusiam iš lauko: ‘Eikš tuojau ir sėskis prie stalo’? **8** Argi jis nesakys: ‘Paruošk man ko nors vakarienei ir užsirišęs prijuostę patarnauk, kol pavalgysiu ir atsigersiu, o paskui galėsi pats pavalgyti ir atsigerti’? **9** Bene jis

---

Lk 16:22* Pažod. „prie Abraomo krūtinės“. **23*** Žr. 8 priedą.

bus dėkingas vergui, kad padarė, kas pavesta? **10** Tad ir jūs, padarę visa, kas pavesta, sakykite: ‘Esame nenaudingi vergai. Padarėme, ką turėjome padaryti.’“

11 Keliaudamas į Jeruzalę jis ėjo Samarijos ir Galilėjos viduržemiu. **12** Įeinantį į vieną kaimą jį pamatė dešimt raupsuotų vyrų. Atsistoję, iš tolo **13** jie šaukė: „Jėzau, Vadove, pagailėk mūsų!“ **14** Jėzus juos pamatęs tarė: „Eikite pasirodyti kunigams.“ Ir beeidami jie tapo švarūs. **15** Vienas iš jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo garsiu balsu šlovindamas Dievą. **16** Jis puolė veidu į žemę Jėzui prie kojų ir jam dėkojo. Tas žmogus buvo samarietis. **17** Tada Jėzus pasakė: „Argi ne dešimt buvo apvalyti? Tai kur anie devyni? **18** Neatsirado nė vieno, kuris grįžtų atiduoti šlovės Dievui, tik šis kitatautis?“ **19** Ir tarė jam: „Kelkis ir eik. Tavo tikėjimas tave išgydė.“

20 Fariziejų paklaustas, kada ateina Dievo karalystė, Jėzus jiems atsakė: „Dievo karalystė neateina akivaizdžiu būdu. **21** Ir nebus sakoma: ‘Žiūrėk, ji čia!’ arba: ‘Tenai!’, nes štai Dievo karalystė yra tarp jūsų.“

22 Tada jis pasakė mokiniams: „Ateis dienos, kai trokšite išvysti vieną iš Žmogaus Sūnaus dienų, bet neišvysite. **23** Jums sakys: ‘Žiūrėkite, ten!’ arba: ‘Žiūrėkite, čia!’ Neikite ir nebėkite paskui juos. **24** Kaip žaibas tvykstelėjęs sušvinta nuo vieno padangės krašto iki kito, taip bus ir su Žmogaus Sūnumi. **25** Bet pirma jis turės daug iškentėti ir būti šios kartos atmestas. **26** Be to, Žmogaus Sūnaus dienomis bus taip, kaip buvo Nojaus dienomis: **27** žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo iki dienos, kurią Nojus įlipo į laivą. Tada užėjo tvanas ir visus pražudė. **28** Ir bus panašiai kaip Loto dienomis: jie valgė, gėrė, pirko, pardavinėjo, sodino, statė. **29** Bet tą dieną, kurią Lotas išėjo iš Sodomos, iš dangaus lijo ugnis ir siera ir visus sunaikino. **30** Taip bus ir tą dieną, kai bus apreikštas Žmogaus Sūnus.

31 Kas tą dieną bus ant stogo, ir jo daiktai namuose, tenelipa žemyn jų pasiimti; kas laukuose, irgi tenegrįžta atgal. **32** Atsiminkite Loto žmoną! **33** Kas tik stengtųsi išsaugoti savo sielą, ją praras, o tas, kas ją praras, išlaikys ją gyvą. **34** Sakau jums: tą naktį bus du vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. **35** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.“ **36** — *

Lk 17:36* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

37 Atsiliepdami jie paklausė: „Kur, Viešpatie?“ Jis jiems atsakė: „Kur bus kūnas, ten sulėks ir ereliai.“

18 Jėzus palyginimu kalbėjo jiems apie tai, kad jie turi visuomet melstis ir nenuleisti rankų: **2** „Viename mieste buvo teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesiskaitė su žmogumi. **3** Tame mieste buvo ir našlė, kuri vis ateidavo pas jį ir prašydavo: ‘Apgink mane nuo mano priešininko!’ **4** Kurį laiką jis nesileido į kalbas, bet paskui tarė sau: ‘Nors aš nei Dievo bijau, nei su žmogumi skaitausi, **5** vis dėlto, kadangi šita našlė nuo manęs neatstoja, apginsiu ją, kad daugiau čia neitų ir visai manęs nepribaigtų.’“ **6** Tada Viešpats tarė: „Įsiklausykite, ką pasakė tas neteisus teisėjas! **7** Tad nejau Dievas neįvykdys teisingumo dėl savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi dieną naktį, nors kol kas yra dėl jų kantrus? **8** Sakau jums: teisingumą jų labui jis įvykdys greitai. Tačiau ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tokį tikėjimą?“

9 Tiems, kurie manėsi esą teisūs, o visus kitus niekino, jis papasakojo tokį palyginimą: **10** „Du žmonės atėjo į šventyklą pasimelsti. Vienas buvo fariziejus, o kitas — mokesčių rinkėjas. **11** Fariziejus atsistojęs pats sau šitaip meldėsi: ‘Dieve, dėkoju tau, kad nesu toks kaip kiti žmonės: grobikai, neteisybės darytojai, svetimautojai arba kaip va šitas mokesčių rinkėjas. **12** Aš pasninkauju dukart per savaitę, duodu dešimtinę nuo visko, ką įsigyju.’ **13** O mokesčių rinkėjas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę ir sakė: ‘Dieve, būk maloningas man, nusidėjėliui.’ **14** Sakau jums: šitas grįžo į namus teisesnis už aną, nes kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris nusižemina, bus išaukštintas.“

15 Žmonės nešė pas Jėzų ir kūdikius, kad juos paliestų, tačiau mokiniai tai matydami juos barė. **16** O Jėzus paprašė kūdikius atnešti pas jį ir pasakė: „Leiskite vaikeliams ateiti pas mane ir netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. **17** Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikelis, tikrai į ją neįeis.“

18 Vienas iš vyresnybės jį paklausė: „Gerasis Mokytojau, ką man daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“ **19** Jėzus jam tarė: „Kodėl mane vadini geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. **20** Žinai įsakymus: ‘Nesvetimauk, nežudyk, nevok, neliudyk melagingai, gerbk savo tėvą ir motiną.’“ **21** Tas atsa-

kė: „Viso to aš laikausi nuo jaunumės.“ **22** Jėzus tai išgirdęs jam tarė: „Dar vieno dalyko tau trūksta: parduok viską, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui* mane.“ **23** Tai išgirdęs, tas labai nuliūdo, mat buvo itin turtingas.

24 Jėzus į jį pažvelgęs pasakė: „Kaip sunku bus pinigingiesiems patekti į Dievo karalystę! **25** Lengviau jau kupranugariui pralįsti pro adatos skylutę negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę.“ **26** Tie, kurie tai girdėjo, paklausė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“ **27** Jis atsakė: „Kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui.“ **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes palikome, kas mūsų, ir pasekėme tavimi.“ **29** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad nėra nė vieno, kuris, palikęs ar namus, ar žmoną, ar brolius, ar tėvus, ar vaikus dėl Dievo karalystės, **30** negautų nepalyginti daugiau jau šiuo laiku, o būsimojoje santvarkoje — amžino gyvenimo.“

31 Jis pasivedė dvylika į šalį ir pasakė jiems: „Štai mes kylame į Jeruzalę, ir visa, kas per pranašus parašyta apie Žmogaus Sūnų, bus iki galo atlikta. **32** Mat jį atiduos svetimtaučiams, išjuoks, užgaulios, apspjaudys **33** ir nuplakę nužudys. Bet trečią dieną jis prisikels.“ **34** Tačiau jie iš viso šito nieko nesuprato. Tų žodžių prasmė liko nuo jų paslėpta — jie nesuprato, apie ką jis kalba.

35 Jam artinantis prie Jericho, vienas neregys sėdėdamas pakelėje prašė išmaldos. **36** Išgirdęs praeinančią minią, jis ėmė klausinėti, kas čia vyksta. **37** Jam atsakė: „Tai Jėzus Nazarietis eina!“ **38** Tada jis sušuko: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **39** Einantys priekyje jį griežtai tildė, bet tas dar labiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **40** Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti. Kai tas priėjo, Jėzus paklausė: **41** „Ko nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Jis atsakė: „Kad vėl regėčiau, Viešpatie.“ **42** Jėzus jam tarė: „Praregėk, tavo tikėjimas tave išgydė.“ **43** Šis iškart praregėjo ir, šlovindamas Dievą, nusekė jam iš paskos. Ir visi žmonės tai matydami liaupsino Dievą.

19 Įžengęs į Jerichą, Jėzus ėjo per miestą. **2** Ten buvo vyras, vardu Zachiejus, mokesčių rinkėjų viršininkas, turtingas žmogus. **3** Jis norėjo pamatyti, kas yra tas Jėzus, bet per minią negalėjo, nes buvo mažo ūgio. **4** Tad pabėgėjęs priekin jis įsilipo į šilkmedinį

Lk 18:22* Žr. Mt 4:20 išnašą.

fikusą, kad Jėzų pamatytų, mat šis turėjo ten praeiti. **5** Atėjęs į tą vietą, Jėzus pažvelgė aukštyn ir tarė: „Zachiejau, skubiai lipk žemyn, nes šiandien turiu pasilikti tavo namuose.“ **6** Zachiejus paskubomis nulipo ir su džiaugsmu priėmė jį į svečius. **7** Tai pamatę, visi ėmė burbėti: „Jis apsistojo pas nusidėjėlį!“ **8** O Zachiejus atsistojo ir Viešpačiui pareiškė: „Štai pusę savo turto atiduodu vargšams, Viešpatie, ir, ką neteisingais kaltinimais esu iš ko išreikalavęs, grąžinsiu keturgubai.“ **9** Tada Jėzus pasakė: „Šiandien į šituos namus atėjo išgelbėjimas, nes ir jis yra Abraomo sūnus. **10** Žmogaus Sūnus juk atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo prapuolę.“

11 Besiklausantiems tų žodžių Jėzus dar papasakojo palyginimą, mat buvo netoli Jeruzalės ir jie manė, kad Dievo karalystė apsireikš tuoj pat. **12** Taigi jis kalbėjo: „Vienas kilmingas žmogus keliavo į tolimą šalį gauti karaliaus valdžios, o paskui turėjo grįžti. **13** Pasišaukęs dešimt savo vergų, davė jiems dešimt minų* ir pasakė: ‘Verskitės, kol sugrįšiu.’ **14** Bet jo bendrapiliečiai jo nekentė ir pasiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: ‘Mes nenorime, kad šitas mums karaliautų.’

15 Gavęs karaliaus valdžią, jis grįžo ir įsakė pakviesti pas jį vergus, kuriems buvo davęs anuos sidabrinius, mat norėjo sužinoti, ką jie versdamiesi uždirbo. **16** Pirmasis atėjęs tarė: ‘Viešpatie, tavo mina uždirbo dešimt minų.’ **17** Šis atsakė: ‘Puiku, esi geras vergas! Kadangi pasirodei ištikimas mažmožyje, gauni valdyti dešimt miestų.’ **18** Atėjo antrasis ir tarė: ‘Tavo mina, Viešpatie, pelnė penkias minas.’ **19** Tam irgi atsakė: ‘Tu valdyk penkis miestus.’ **20** Atėjo dar kitas ir pasakė: ‘Viešpatie, štai tavo mina — laikiau ją padėjęs suvyniotą į skepetą. **21** Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas. Tu imi, ko nepadėjai, ir pjauni, ko nesėjai.’ **22** Šis jam atsakė: ‘Teisiù tave tavo paties žodžiais, netikęs verge. Tu žinojai, kad esu griežtas žmogus, kad imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau? **23** Tai kodėl nedavei mano sidabrinių palūkininkams? Sugrįžęs būčiau atsiėmęs juos su palūkanomis.’

24 Tada jis tarė stovintiems šalia: ‘Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų.’ **25** Bet jie sakė: ‘Viešpatie, jis gi turi dešimt minų!’ — **26** ‘Sakau jums: kiekvienam turinčiam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. **27** Ir dar: tuos mano

---

Lk 19:13* Žr. 12 priedą.

priešus, kurie nenorėjo, kad tapčiau jų karaliumi, atveskite čia ir mano akivaizdoje išgalabykite.’“

28 Tai pasakęs jis leidosi aukštyn į Jeruzalę ir ėjo priešakyje. **29** Kai prisiartino prie Betfagės ir Betanijos, prie kalno, vadinamo Alyvų kalnu, jis pasiuntė du mokinius **30** ir pasakė: „Eikite į tą kaimą, kuris priešais, ir ten įėję rasite pririštą asilaitį, ant kurio joks žmogus niekada nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **31** O jeigu kas nors jūsų paklaustų: ‘Kodėl jį atrišate?’, sakykite taip: ‘Jo reikia Viešpačiui.’“ **32** Pasiųstieji nuėję rado viską taip, kaip jis buvo sakęs. **33** Jiems atrišant asilaitį, jo šeimininkai klausė: „Kodėl atrišate asilaitį?“ **34** Tie atsakė: „Jo reikia Viešpačiui.“ **35** Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, užmetė ant jo savo apsiaustus ir užsodino Jėzų.

36 Jam jojant jie tiesė ant kelio savo apsiaustus. **37** Kai jis prisiartino prie vietos, kur kelias pradeda leistis nuo Alyvų kalno, visa mokinių daugybė ėmė džiūgauti ir garsiu balsu liaupsinti Dievą dėl visų galingų darbų, kuriuos buvo matę. **38** Jie šaukė: „Palaimintas Karalius, ateinantis Jehovos vardu! Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!“ **39** Kai kurie fariziejai iš minios jam sakė: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!“ **40** Bet Jėzus atsiliepė: „Sakau jums: jeigu šitie tylės — akmenys šauks.“

41 Dar kiek priartėjęs prie miesto ir į jį pažvelgęs, Jėzus dėl jo pravirko **42** sakydamas: „Jei tik tu šiandien suprastum, kas teikia ramybę*... Deja, tai paslėpta nuo tavo akių. **43** Mat užklups tave dienos, kai tavo priešai apjuos tave nusmailintų baslių siena, apguls ir suspaus tave iš visų pusių. **44** Jie parblokš ant žemės tave su tavo vaikais, esančiais tavyje, ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes neatpažinai savo patikrinimo meto.“

45 Jis įžengė į šventyklą ir ėmė varyti lauk prekiautojus **46** sakydamas jiems: „Parašyta: ‘Mano namai bus maldos namai’, o jūs padarėte iš jų plėšikų urvą.“

47 Ir Jėzus kasdien mokė šventykloje. O aukštieji kunigai, Raštų žinovai ir tautos įtakingieji ieškojo būdo, kaip jį pražudyti. **48** Bet jie nerado, kaip tą galėtų padaryti, nes visa liaudis neatsitraukdama jo klausėsi.

20 Vieną iš tų dienų, kai Jėzus mokė žmones šventykloje ir skelbė gerąją naujieną, priėjo aukštieji kunigai ir Raštų

Lk 19:42* Arba „taiką“.

žinovai su vyresniaisiais. **2** Jie kreipėsi į jį: „Pasakyk mums, kokia valdžia visa tai darai, arba kas toks davė tau tokią valdžią.“ **3** Jėzus jiems atsakė: „Aš irgi jūsų kai ko paklausiu. Pasakykite man: **4** Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių?“ **5** Tie ėmė tarpusavyje tartis: „Jeigu sakysime: ‘Iš dangaus’, jis paklaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’ **6** O jei sakysime: ‘Iš žmonių’, visa liaudis užmėtys mus akmenimis, nes jie įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas.“ **7** Tad jie atsakė nežiną, iš kur. **8** Tuomet Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokia valdžia tai darau.“

9 Ir jis ėmė pasakoti žmonėms tokį palyginimą: „Žmogus pasodino vynuogyną, išnuomojo jį žemdirbiams ir ilgesniam laikui iškeliavo svetur. **10** Metui atėjus jis pasiuntė pas tuos žemdirbius vergą, kad jie atiduotų jam dalį vynuogyno vaisių. Bet žemdirbiai jį sumušė ir išvarė tuščiomis. **11** Tada jis pasiuntė pas juos kitą vergą. Bet jie ir tą sumušę ir pažeminę išvarė tuščiomis. **12** Jis pasiuntė dar ir trečią. Tačiau ir šitą jie sužaloję išmetė lauk. **13** Tada vynuogyno šeimininkas tarė: ‘Ką man daryti? Pasiųsiu savo mylimąjį sūnų. Jie tikriausiai jį gerbs.’ **14** Pamatę sūnų, žemdirbiai ėmė tarpusavyje tartis: ‘Tai paveldėtojas. Nužudykime jį, kad palikimas atitektų mums.’ **15** Jie išmetė jį iš vynuogyno ir nužudė. Ką tad vynuogyno šeimininkas jiems padarys? **16** Jis atvyks, išgalabys tuos žemdirbius ir atiduos vynuogyną kitiems.“

Tai išgirdę, jie sakė: „Tenebūna šitaip!“ **17** Bet Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „O ką tada reiškia šie Rašto žodžiai: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo viršutiniu kertiniu akmeniu’? **18** Kiekvienas, kas kris ant to akmens, susikuls. O ant kurio tas akmuo užkris, tą sutraiškys.“

19 Raštų žinovai ir aukštieji kunigai norėjo dar tą pačią valandą jį suimti, bet bijojo liaudies. Jie mat suprato, kad tą palyginimą jis taiko jiems. **20** Jie atidžiai jį stebėjo, tada pasiuntė slapta nusamdytus žmones, kad šie, apsimetę esą teisūs, sugautų jį kalboje, ir būtų galima perduoti jį vadovybei ir valdytojo valdžion. **21** Jie paklausė Jėzaus: „Mokytojau, mes žinome, kad tu kalbi bei mokai teisingai ir nesi šališkas, bet mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos. **22** Ar mums valia mokėti Cezariui mokestį, ar ne?“ **23** Suprasdamas jų klastą, Jėzus jiems tarė: **24** „Parodyki-

te man denarą. Kieno atvaizdas ir įrašas jame?“ Tie atsakė: „Cezario.“ **25** Jis tarė jiems: „Taigi ir atiduokite, kas Cezario — Cezariui, o kas Dievo — Dievui.“ **26** Tad jiems nepavyko žmonių akivaizdoje sugauti Jėzaus toje kalboje ir, nustebinti jo atsakymo, jie nutilo.

27 Tačiau kai kurie iš sadukiejų, — o jie sako, kad nėra prisikėlimo, — priėjo ir pateikė jam klausimą: **28** „Mokytojau, Mozė mums parašė: ‘Jei kieno brolis turėdamas žmoną mirtų bevaikis, jo brolis turi vesti jo žmoną ir pakelti savo broliui palikuonių.’ **29** Taigi buvo septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirė bevaikis. **30** Tada antrasis **31** ją vedė, paskui trečiasis. Taip atsitiko su visais septyniais — jie mirė nepalikę vaikų. **32** Paskiausiai mirė ta moteris. **33** Tad per prisikėlimą kurio iš jų žmona ji taps? Juk ji buvo visų septynių žmona.“

34 Jėzus jiems pasakė: „Šios santvarkos vaikai veda ir teka, **35** o tie, kurie bus palaikyti vertais gauti dalį anoje santvarkoje ir prisikėlime iš mirusiųjų, nei ves, nei tekės. **36** Jie nebegalės ir mirti, nes bus kaip angelai; ir būdami prisikėlimo vaikai jie bus Dievo vaikai. **37** O kad mirusieji prikeliami, jau ir Mozė leido suprasti pasakojime apie dygiakrūmį, kur jis vadina Jehovą ‘Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu’. **38** Jis yra ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes jam visi jie gyvena.“ **39** Kai kurie Raštų žinovai atsiliepė: „Mokytojau, tu gerai pasakei.“ **40** Jie mat nebedrįso nieko jį klausinėti.

41 O Jėzus jiems kalbėjo: „Kodėl gi jie sako, kad Kristus yra Dovydo sūnus? **42** Dovydas juk pats Psalmių knygoje kalba: ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, **43** kol padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis.“’ **44** Taigi Dovydas vadina jį Viešpačiu; kaip tad jis gali būti jo sūnus?“

45 Visiems žmonėms girdint, jis pasakė mokiniams: **46** „Saugokitės Raštų žinovų, kuriems patinka vaikštinėti ilgais rūbais, kurie mėgsta būti sveikinami turgavietėse, mėgsta pirmuosius suolus sinagogose ir garbingiausias vietas per vakarienes, **47** kurie suryja našlių namus ir dėl akių kalba ilgas maldas. Jie gaus griežtesnį nuosprendį.“

21 Jėzus pažvelgęs pamatė turtinguosius metant savo dovanas į aukų rinktuves **2** ir tada pastebėjo, kaip ten pat viena varginga našlė įmetė

du smulkius pinigėlius*. **3** Jis tarė: „Iš tikrųjų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiau už juos visus. **4** Jie mat visi metė dovanas iš savo pertekliaus, o ji, kad ir stokoja, įmetė viską, ką turėjo pragyvenimui.“

5 Vėliau, kai kuriems kalbant apie šventyklą, kaip ji išpuošta gražiais akmenimis ir dovanotais daiktais, **6** Jėzus pasakė: „Ateis dienos, kai iš to, ką matote, čia neliks akmens ant akmens — visi bus išversti.“ **7** Tada jie paklausė jį: „Mokytojau, kada gi tai bus, ir koks bus ženklas, kada tai turės įvykti?“ **8** Jis tarė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti. Mat daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu tas’ ir: ‘Prisiartino metas’. Neikite paskui juos. **9** O kai girdėsite apie karus ir neramumus, nepasiduokite baimei, nes tai turi įvykti pirma; vis dėlto galas neateis tuoj pat.“

10 Tada jis jiems kalbėjo: „Pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, **11** bus didelių žemės drebėjimų, vietomis — marų ir maisto nepriteklių. Ir bus baisingų reginių ir didžių ženklų iš dangaus.

12 Bet pirma viso to jus suiminės, persekios, atidavinės į sinagogas ir kalėjimus, būsite tampomi pas karalius ir valdytojus dėl mano vardo. **13** Tai bus jums proga liudyti. **14** Tad įsidėkite sau į širdis nesiruošti iš anksto, kaip ginsitės, **15** nes aš duosiu jums iškalbos* ir išminties, kuriai net visi jūsų priešininkai nesugebės pasipriešinti ar paprieštarauti. **16** Jus išdavinės netgi tėvai, broliai, giminaičiai ir draugai; kai kuriuos iš jūsų nužudys. **17** Dėl mano vardo būsite visų nekenčiami. **18** Tačiau nė plaukas jums nuo galvos nenukris. **19** Savo ištverme laimėsite savo sielas.

20 O kai pamatysite Jeruzalę apsuptą karo stovyklų, žinokite, kad jos nuniokojimas prisiartino. **21** Tuomet tie, kurie bus Judėjoje, tebėga į kalnus, kurie mieste, iš jo tepasitraukia, ir kurie apylinkėse, tegul į jį neina, **22** nes tai dienos teisingumui įvykdyti, kad išsipildytų visa, kas parašyta. **23** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! Mat kraštą užklups didžiulis vargas ir šią tautą — rūstybė. **24** Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvesti belaisviais į visas tautas, o Jeruzalę tautos tryps, kol baigsis skirtieji tautų laikai.

25 Ir bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje tautos kamuosis, nežinodamos

---

Lk 21:2* Pažod. „du leptonus“. Žr. 12 priedą.

Lk 21:15* Pažod. „burną“.

kur dėtis dėl jūros riaumojimo bei šėlsmo, **26** ir žmonės alps iš baimės, laukdami to, kas ištiks gyvenamą žemę; mat dangaus galybės bus sukrėstos. **27** Ir tada jie pamatys Žmogaus Sūnų ateinant debesyje su galia bei didžia šlove. **28** Kai ims dėtis tie dalykai, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes artėja jūsų išvadavimas.“

29 Jis pasakė jiems palyginimą: „Pasižiūrėkite į figmedį ir visus kitus medžius: **30** kai matote, kad jie jau išsprogę, jums savaime aišku, jog vasara jau arti. **31** Taip pat kai matysite tuos dalykus vykstant, žinokite, kad Dievo karalystė arti. **32** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki viskas įvyks. **33** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai tikrai nepraeis.

34 Žiūrėkite savęs, kad jūsų širdys niekada neapsunktų nuo persivalgymo, girtavimo ir gyvenimo rūpesčių*, kad ta diena neužkluptų jūsų netikėtai, **35** netaptų žabangais, nes ji užgrius visus gyventojus, visos žemės. **36** Taigi nemiegokite ir visą laiką karštai melskite pagalbos, kad pajėgtumėte išvengti visko, kas turi įvykti, ir galėtumėte stoti Žmogaus Sūnaus akivaizdon.“

37 Dienomis Jėzus mokydavo šventykloje, o išėjęs naktį apsistodavo ant kalno, vadinamo Alyvų kalnu. **38** Ir nuo ankstaus ryto visa liaudis eidavo į šventyklą jo pasiklausyti.

22 Artėjo Neraugintos duonos šventė, vadinama Pascha. **2** Aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ieškojo būdo, kaip čia Jėzumi atsikračius. Jie mat bijojo liaudies. **3** Šėtonas įėjo į Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš dvylikos, **4** ir šis, nuėjęs pas aukštuosius kunigus ir šventyklos sargybos viršininkus, kalbėjosi su jais, kaip galėtų Jėzų jiems išduoti. **5** Tie apsidžiaugė ir sutarė duoti jam sidabrinių. **6** Judui tai tiko, tad jis ėmė ieškoti palankios progos išduoti jiems Jėzų, kai aplink nebus minios.

7 Atėjo Neraugintos duonos diena, kai reikėdavo aukoti Paschos auką. **8** Jėzus išsiuntė Petrą ir Joną tardamas: „Eikite ir paruoškite mums valgyti paschą.“ **9** Jie paklausė: „Kur norėtum, kad paruoštume?“ **10** Jis pasakė: „Štai, kai įeisite į miestą, jus sutiks žmogus, nešinas moliniu vandens indu. Sekite paskui jį ir eikite į namus, į kuriuos jis įeis. **11** Tų namų šeimininkui tarkite: ‘Mokytojas tau sako: „Kur svečių kambarys, kuriame galėčiau su savo mokiniais valgyti

---

Lk 21:34* Arba „rūpesčių dėl pragyvenimo“.

paschą?“‘ **12** Jis parodys jums apstatytą didelį viršutinį kambarį. Ten ir paruoškite.“ **13** Nuėję jie rado visa, kaip Jėzus jiems sakė, ir paruošė paschą.

14 Atėjus valandai, Jėzus sėdo prie stalo ir su juo — apaštalai. **15** Jis tarė jiems: „Trokšte trokšau valgyti su jumis šią paschą prieš kentėdamas, **16** nes, sakau jums, aš jos nebevalgysiu, iki ji išsipildys Dievo karalystėje.“ **17** Paėmęs taurę, jis padėkojo ir tarė: „Imkite ją ir dalykitės tarp savęs, **18** nes, sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus, iki ateis Dievo karalystė.“

19 Ir jis paėmė duonos paplotį, padėkojo, laužė ir davė jiems tardamas: „Tai yra* mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Darykite tai mano atminimui.“ **20** Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę ir pasakė: „Ši taurė — tai naujoji sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas.“

21 „Bet štai mano išdavėjo ranka yra kartu su manimi prie stalo. **22** Žmogaus Sūnus, tiesa, eina kaip nustatyta; vis dėlto vargas tam žmogui, kuris jį išduoda!“ **23** Ir jie pradėjo vienas kito klausinėti, kas gi iš jų tai padarysiąs.

24 Taip pat jie susikivirčijo, kuris iš jų laikytinas didžiausiu. **25** Tad Jėzus jiems pasakė: „Tautų karaliai joms viešpatauja ir jų valdovai vadinami geradariais. **26** Jūs tokie nebūkite. Atvirkščiai, — kas tarp jūsų didžiausias, tepasidaro kaip jauniausias, ir vadovaujantis — kaip patarnautojas. **27** Kas gi didesnis: kuris sėdi prie stalo ar kuris patarnauja? Argi ne tas, kuris prie stalo? O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.

28 Jūs esate tie, kurie likote su manimi per mano išbandymus, **29** ir aš sudarau su jumis sandorą, kaip mano Tėvas yra sudaręs sandorą su manimi, — dėl karalystės, **30** kad valgytumėte ir gertumėte prie mano stalo mano karalystėje ir sėdėtumėte sostuose teisdami dvylika Izraelio giminių.

31 Simonai, Simonai! Štai Šėtonas pareikalavo jūsų, — kad išsijotų tarsi kviečius. **32** Bet aš dėl tavęs karštai meldžiau, kad tavo tikėjimas neužgestų. Ir tu, kai jau būsi atsigavęs, stiprink savo brolius.“ **33** Šis jam tarė: „Viešpatie, esu pasirengęs eiti su tavimi ir į kalėjimą, ir į mirtį!“ **34** Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau, Petrai: šiandien, dar gaidžiui nepragydus, tu triskart paneigsi mane pažįstąs.“

35 Jis dar jiems pasakė: „Kai siunčiau jus be piniginės, kelionmaišio ir sandalų, argi jums ko

---

Lk 22:19* Žr. Mt 26:26 išnašą.

nors trūko?“ Jie atsakė: „Nieko netrūko.“ **36** Tada jis tarė: „O dabar, kas turi piniginę, tegu ją pasiima, taip pat kelionmaišį; ir kas neturi kalavijo, teparduoda savo apsiaustą ir tenusiperka. **37** Mat, sakau jums, manyje turi būti įvykdyti šitie Rašto žodžiai: ‘Ir buvo jis priskaitytas prie įstatymo laužytojų.’ Tai, kas parašyta apie mane, eina prie galo.“ **38** Jie pasakė: „Viešpatie, štai čia du kalavijai.“ Jis tarė jiems: „Pakanka.“

39 Jis išėjo ir, kaip buvo pratęs, pasuko į Alyvų kalną, o mokiniai sekė iš paskos. **40** Atėjęs į vietą, Jėzus jiems tarė: „Melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“ **41** O pats atsitraukė nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs meldėsi **42** tokiais žodžiais: „Tėve, jei nori, atimk šią taurę nuo manęs. Tačiau teįvyksta ne mano, bet tavo valia.“ **43** Tada jam pasirodė angelas iš dangaus ir jį sustiprino. **44** Mirtino sielvarto apimtas, jis meldėsi dar karščiau, ir jo prakaitas pasidarė kaip žemėn varvantys kraujo lašai. **45** Baigęs melstis pakilo ir nuėjęs pas mokinius rado juos iš liūdesio užsnūdusius. **46** Tada jiems tarė: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“

47 Jam dar tebekalbant, štai pasirodė būrys ir jo priešakyje — vienas iš dvylikos, vardu Judas. Jis priėjo prie Jėzaus jo pabučiuoti. **48** O Jėzus jam tarė: „Judai, tu išduodi Žmogaus Sūnų pabučiavimu?“ **49** Esantieji su juo, matydami, kas bus, paklausė: „Viešpatie, gal mums smogti kalaviju?“ **50** Vienas iš jų smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam dešinę ausį. **51** Bet Jėzus pasakė: „Liaukitės, gana!“ Jis palietė vergo ausį ir jį išgydė. **52** Tada Jėzus tarė aukštiesiems kunigams, šventyklos sargybos viršininkams ir vyresniesiems, atėjusiems jo suimti: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais kaip prieš kokį plėšiką? **53** Kai aš kasdien buvau su jumis šventykloje, rankos prieš mane nekėlėte. Bet dabar — jūsų valanda ir tamsos valdžia.“

54 Suėmę jie išsivedė Jėzų ir nuvedė į vyriausiojo kunigo namus, o Petras sekė iš tolo. **55** Kiemo vidury susikūrę ugnį, žmonės susėdo; Petras sėdėjo tarp jų. **56** Sėdintį šviesoje pamatė jį viena tarnaitė ir įsižiūrėjusi pasakė: „Šitas irgi buvo su juo!“ **57** Bet jis tai paneigė: „Moterie, aš jo nepažįstu.“ **58** Netrukus dar kažkas jį pamatęs tarė: „Tu irgi esi iš jų!“ Bet Petras atsakė: „Žmogau, aš nesu!“ **59** Praėjus maždaug valandai dar kitas ėmė tvirtinti: „Tikrai, šitas irgi buvo su juo, juk jis galilėjietis!“ **60** Bet Petras sakė:

„Žmogau, aš nežinau, apie ką tu kalbi!“ Ir bemat, jam dar tebekalbant, užgiedojo gaidys. **61** Viešpats atsigręžė, pažvelgė į Petrą ir Petras prisiminė, ką Viešpats jam buvo sakęs: „Dar gaidžiui šiandien nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ **62** Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.

63 Jėzų saugantys vyrai ėmė iš jo tyčiotis ir mušti. **64** Uždengę jam veidą, jie klausinėjo: „Pranašauk! Kuris tau sudavė?“ **65** Ir dar daug ką jam piktžodžiaujamai kalbėjo.

66 Dienai išaušus susibūrė tautos vyresnybė — aukštieji kunigai ir Raštų žinovai. Atvedę Jėzų į savo sinedriono salę jie tarė: **67** „Jei tu esi Kristus, pasakyk mums.“ Bet Jėzus jiems atsakė: „Jeigu jums ir pasakyčiau, tikrai netikėtumėte. **68** Ir jeigu jūsų paklausčiau, tikrai neatsakytumėte. **69** Tačiau nuo šiol Žmogaus Sūnus sėdės Dievo galybės dešinėje.“ **70** Tada jie visi klausė: „Tai tu esi Dievo Sūnus?“ Jis jiems atsakė: „Patys sakote, kad aš esu.“ **71** Ir jie tarė: „Ar bereikia mums liudijimo? Juk patys girdėjome iš jo lūpų!“

23 Tad visa jų daugybė pakilusi nuvedė Jėzų pas Pilotą. **2** Jie ėmė jį kaltinti: „Mes nustatėme, kad šitas veda iš kelio mūsų tautą, draudžia mokėti Cezariui mokesčius ir tvirtina esąs Kristus, karalius.“ **3** Pilotas jo paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pats tai sakai.“ **4** Pilotas aukštiesiems kunigams ir miniai pasakė: „Aš nerandu, kad šitas žmogus būtų kuo nors nusikaltęs.“ **5** Bet jie atkakliai tvirtino: „Jis kiršina liaudį mokydamas po visą Judėją — pradėjo Galilėjoje ir atėjo iki čia!“ **6** Tai išgirdęs, Pilotas paklausė, ar tas žmogus esąs galilėjietis, **7** ir išsiaiškinęs, kad jis iš Erodo* valdų, nusiuntė jį pas Erodą, nes šis tomis dienomis irgi buvo Jeruzalėje.

8 Išvydęs Jėzų Erodas labai apsidžiaugė. Jis jau senokai norėjo jį pamatyti, nes buvo apie jį girdėjęs ir tikėjosi išvysti jį darant kokį nors ženklą. **9** Jis visaip Jėzų klausinėjo, bet šis jam nieko neatsakė, **10** o aukštieji kunigai ir Raštų žinovai vis stojosi ir įnirtingai jį kaltino. **11** Tada Erodas su savo sargybiniais Jėzų paniekino, pasityčiojo apvilkęs prabangiu drabužiu ir nusiuntė atgal pas Pilotą. **12** Erodas ir Pilotas tą pačią dieną tapo draugais, o iki tol juodu buvo vienas kitam priešiški.

13 Sukvietęs aukštuosius kunigus, vyresnybę ir liaudį Pilo-

Lk 23:7* Žr. Lk 3:1 išnašą.

tas **14** jiems tarė: „Jūs atvedėte pas mane šitą žmogų teigdami, kad jis kursto liaudį sukilti. Bet štai jūsų akivaizdoje jį išklausinėjęs nustačiau, kad kaltinimai, kuriuos jam metate, neturi pagrindo. **15** Erodas irgi taip mano, mat sugrąžino jį mums. Tai štai: jis nepadarė nieko, dėl ko būtų vertas mirties, **16** tad nubaudęs jį paleisiu.“ **17** —— * **18** Bet visa jų daugybė ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“ **19** (Tasai buvo įmestas į kalėjimą už tai, kad sukėlė mieste kažkokį maištą, ir už žmogžudystę.) **20** Norėdamas Jėzų paleisti, Pilotas dar kartą į juos kreipėsi. **21** Tačiau jie šaukė: „Ant stulpo*! Kabink jį ant stulpo!“ **22** Jis trečią kartą jiems sakė: „Bet ką bloga šitas žmogus padarė? Aš neradau nieko, dėl ko jis būtų vertas mirties, todėl nubaudęs jį paleisiu.“ **23** Bet jie garsiai šaukė, vis atkakliau reikalaudami pakabinti jį ant stulpo, ir taip šaukdami pasiekė savo, — **24** Pilotas nusprendė įvykdyti jų reikalavimą. **25** Tą, kuris buvo įkalintas už maišto kurstymą ir žmogžudystę, jis paleido, kaip jie reikalavo, o Jėzų atidavė jų valiai.

26 Jėzų išvedę, jie susistabdė tokį Simoną iš Kirėnės, pareinantį iš apylinkių, ir uždėjo jam kančių stulpą, kad neštų Jėzui iš paskos. **27** Pãskui jį sekė didelė žmonių daugybė, taip pat ėjo moterys iš sielvarto mušdamosi į krūtinę ir jo raudodamos. **28** Jėzus atsigręžė į jas ir pasakė: „Jeruzalės dukros, dėl manęs neverkite. Verčiau verkite dėl savęs ir savo vaikų, **29** nes štai ateina dienos, kai kalbės: ‘Laimingos nevaisingosios! Laimingos įsčios, kurios negimdė, ir krūtys, kurios nemaitino!’ **30** Tada ims sakyti kalnams: ‘Griūkite ant mūsų!’ ir kalvoms: ‘Apdenkite mus!’ **31** Juk jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas laukia nudžiūvusio?“

32 Su juo vedė mirti du kitus; tuodu buvo piktadariai. **33** Jie atėjo į vietą, vadinamą „Kaukole“, ir ten pakabino jį ant stulpo, taip pat piktadarius — vieną iš dešinės, kitą iš kairės. **34** [Jėzus sakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“]* Ir mesdami burtą jie pasidalijo jo drabužius. **35** O žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Vyresnybė šaipėsi ir sakė: „Kitus gelbėjo, tai tegul pats išsigelbėja, jeigu jis

Lk 23:17* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta. **21*** Žr. 6 priedą.

Lk 23:34* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

Dievo Pateptasis*, Išrinktasis.“ **36** Iš jo tyčiojosi ir kareiviai, — priėję siūlė jam rūgštaus vyno **37** ir sakė: „Jei tu žydų karalius, išgelbėk save!“ **38** Virš jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius.“

39 Vienas iš pakabintų piktadarių ėmė jį įžeidinėti: „Argi tu ne Kristus? Išgelbėk save ir mus!“ **40** Bet kitas atsiliepdamas jį sudraudė ir pasakė: „Ar tu visai Dievo nebijai, tokį pat nuosprendį gavęs? **41** Mes juk nubausti teisingai — atsiimame, ko už savo darbus nusipelnėme, o šitas nepadarė nieko netinkamo.“ **42** Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę.“ **43** O Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų tau sakau šiandien:* su manimi būsi rojuje.“

44 Buvo maždaug šešta* valanda, o visą žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi iki devintos valandos, **45** mat saulė užtemo. Šventovės uždanga per vidurį perplyšo. **46** Jėzus garsiai sušuko: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią!“ Tai ištaręs, išleido paskutinį atodūsį. **47** Šimtininkas, pamatęs, kas įvyko, ėmė šlovinti Dievą sakydamas: „Tikrai šitas buvo teisus žmogus!“ **48** Visi žmonės, kurie susirinko pasižiūrėti šito reginio ir matė, kas dėjosi, mušdamiesi į krūtinę leidosi atgal. **49** O visi jo pažįstami stovėjo atokiau. Taip pat moterys, kurios atėjo su juo iš Galilėjos, stovėjo ir viską stebėjo.

50 Ir štai: buvo toks vyras, vardu Juozapas, tarybos narys ir geras bei teisus žmogus **51** (jis nebalsavo už tai, ką jie buvo sumanę padaryti). Jis buvo iš judėjų miesto Arimatėjos ir laukė Dievo karalystės. **52** Nuėjęs pas Pilotą, Juozapas paprašė Jėzaus kūno. **53** Nuėmė jį, susupo į gero lino drobę ir paguldė uoloje iškaltame kape, į kurį dar nė vienas nebuvo paguldytas. **54** Tai buvo Pasirengimo diena, ir šabo vakarė šviesa jau artinosi. **55** Moterys, kurios atėjo su juo iš Galilėjos, iš paskos atsekusios pamatė tą kapą ir kaip jo kūnas buvo paguldytas. **56** Jos grįžo paruošti kvepalų ir kvapiųjų aliejų. Suprantama, per šabą, kaip įsakyta, jos ilsėjosi.

24

Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, nešinos paruoštais kvepalais jos nuėjo prie kapo. **2** Akmenį rado nuo kapo nuritintą, **3** o Viešpaties

---

Lk 23:35* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **43*** Graikiškajame tekste skyrybos ženklų nebuvo. Šiame vertime dvitaškis dedamas po žodžio „šiandien“, nes tokį supratimą patvirtina kitos Biblijos eilutės, pavyzdžiui: Jn 20:17; Apd 1:1-3, 9; 10:40; 1Ko 15:20; Kol 1:18. **44*** T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

Jėzaus kūno įėjusios vidun nerado. **4** Moterys buvo dėl to sutrikusios, ir štai šalia jų atsirado du vyrai tviskančiais drabužiais. **5** Jos išsigando ir nuleido akis žemyn, o tie vyrai joms tarė: „Kodėl ieškote gyvojo tarp mirusių? **6** [Nėra jo čia, jis buvo prikeltas.]* Atsiminkite, kaip jis jums kalbėjo dar būdamas Galilėjoje, **7** kad Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių žmonių rankas, prikaltas prie stulpo ir trečią dieną prisikelti.“ **8** Tada jos prisiminė, ką Jėzus buvo sakęs, **9** ir sugrįžusios nuo kapo papasakojo apie visa tai vienuolikai ir visiems kitiems. **10** Tai buvo Marija Magdalietė, Joana ir Jokūbo motina Marija. Su jomis ir kitos kalbėjo apaštalams apie tuos dalykus. **11** Tačiau jiems tie pasakojimai atrodė lyg kokie kliedesiai, ir jie moterimis netikėjo.

12 [Vis dėlto Petras pakilęs nubėgo prie kapo. Kai pasilenkė, pamatė vien aprišalus. Jis nuėjo stebėdamasis tuo, kas atsitiko.]

13 Ir štai tą pačią dieną du iš jų keliavo į kaimą, vadinamą Emausu, esantį šešiasdešimt stadijų* nuo Jeruzalės. **14** Juodu kalbėjosi apie visa, kas buvo įvykę.

15 Jiems apie tai kalbantis ir svarstant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo drauge su jais, **16** bet jų akims nebuvo leista jo pažinti. **17** Jis tarė jiems: „Apie kokius čia dalykus judu eidami šnekatės?“ Tie sustojo, jų veidai buvo liūdni. **18** Vienas, vardu Kleopas, atsakė: „Gal tu esi ateivis ir pats vienas gyveni Jeruzalėje, kad nežinai, kas joje šiomis dienomis įvyko?“ **19** Jis paklausė jų: „Kas būtent?“ Tie atsakė: „Nagi visa, kas nutiko su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visų žmonių akyse, — **20** kaip mūsų aukštieji kunigai ir vyresnybė atidavė jį nuteisti mirti ir prikalė prie stulpo. **21** O mes vylėmės, kad jis yra tas, kuris turi išvaduoti Izraelį. Tai va. Be to, jau trečia diena po šitų įvykių. **22** Dar ir kai kurios mūsiškės moterys mus pribloškė: anksti nuėjusios prie kapo **23** ir neradusios jo kūno, jos sugrįžo ir pasakojo net reginį nežemišką mačiusios — angelus, ir tie sakę jį esant gyvą. **24** Tada kai kurie iš mūsų nuėjo prie kapo ir rado viską taip, kaip moterys buvo sakiusios, bet jo nematė.“

25 Jis jiems tarė: „O neišmanėliai, kokios nerangios jūsų

Lk 24:6* Suskliaustas tekstas 6, 12, 36 ir 40 eilutėse yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose. **13*** Žr. 12 priedą.

širdys tikėti viskuo, ką yra kalbėję pranašai! **26** Argi Kristus neturėjo to iškentėti ir įžengti į savo šlovę?“ **27** Ir, pradėjęs nuo Mozės ir visų Pranašų, jis išaiškino jiems, kas apie jį visuose Raštuose pasakyta.

28 Jie jau buvo arti kaimo, į kurį keliavo, ir Jėzus dėjosi einąs toliau. **29** Bet jie įkalbinėjo jį sakydami: „Pasilik su mumis, nes tuoj vakaras, diena jau baigiasi.“ Ir jis įėjęs su jais pasiliko. **30** Sėdėdamas su jais prie stalo, jis paėmė duonos paplotį, jį palaimino ir sulaužęs davė jiems. **31** Tuomet akys jiems atsivėrė ir jie atpažino jį, bet jis pranyko iš jų akivaizdos. **32** Jie vienas kitam sakė: „Argi nedegė mūsų širdys, kai jis kalbėjo mums kelyje ir atvėrė Raštų prasmę?“ **33** Tą pačią valandą jie pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius vienuolika su kitais. **34** Tie sakė: „Viešpats tikrai buvo prikeltas ir pasirodė Simonui!“ **35** Tada ir jie papasakojo, kas atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų iš duonos laužymo.

36 Jiems apie tai kalbant, jis pats atsirado tarp jų [ir tarė: „Ramybė jums.“] **37** Baimės apimti ir išsigandę, jie manė matantys dvasią. **38** Tad jis tarė jiems: „Ko jūs sunerimę? Kodėl jūsų širdyse kyla abejonės? **39** Pažiūrėkite į mano rankas ir kojas — čia gi aš! Palieskite mane ir pažiūrėkite: dvasia juk neturi raumenų ir kaulų, kaip matote mane turint.“ **40** [Ir tai pasakęs jis parodė jiems savo rankas ir kojas.] **41** Jiems iš džiaugsmo vis dar netikint ir stebintis, jis paklausė: „Ar turite čia ko nors valgyti?“ **42** Jie padavė jam gabalą keptos žuvies **43** ir paėmęs jis valgė jų akyse.

44 Jis sakė jiems: „Šituos žodžius jums kalbėjau dar būdamas su jumis: turi išsipildyti visa, kas apie mane parašyta Mozės įstatyme, Pranašuose ir Psalmėse.“ **45** Tada jis atvėrė jiems protus, kad suvoktų Raštų prasmę, **46** ir pasakė: „Parašyta, kad Kristus kentės, trečią dieną prisikels iš mirusiųjų **47** ir jo vardu visose tautose bus skelbiama atgaila nuodėmėms atleisti, — pradėję nuo Jeruzalės **48** jūs liudysite apie šiuos dalykus. **49** Štai aš siunčiu jums, ką mano Tėvas yra pažadėjęs. Tad pasilikite mieste, kol būsite apgaubti galia iš aukštybių.“

50 Jis nusivedė juos iki Betanijos ir iškėlęs rankas juos palaimino. **51** Belaimindamas jis nuo jų atsiskyrė ir ėmė kilti į dangų. **52** Jie nusilenkė jam ir labai džiaugdamiesi grįžo į Jeruzalę. **53** Jie vis būdavo šventykloje ir laimino Dievą.

EVANGELIJA
PAGAL JONĄ

1 Pradžioje buvo Žodis. Žodis buvo pas Dievą ir Žodis buvo dievas*. **2** Jis pradžioje buvo pas Dievą. **3** Visa atsirado per jį, ir be jo neatsirado ničnieko.

Kas atsirado **4** per jį, buvo gyvybė; ir gyvybė buvo žmonių šviesa. **5** Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos neužgožė.

6 Atėjo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. **7** Jis atėjo kaip liudytojas — paliudyti apie šviesą, kad visi per jį įtikėtų. **8** Jis nebuvo ta šviesa, bet turėjo apie šviesą paliudyti.

9 Tikroji šviesa, apšviečianti kiekvieną žmogų, buvo jau beateinanti į pasaulį. **10** Jis buvo pasaulyje ir pasaulis per jį atsirado, bet pasaulis jo nepažino. **11** Į savo kraštą atėjo, bet savieji jo nepriėmė. **12** O kas tik jį priėmė, tiems jis suteikė teisę tapti Dievo vaikais, nes jie tikėjo jo vardą. **13** Jie gimę ne iš kraujo ir ne iš kūniškų norų ar vyro norų, bet iš Dievo.

14 Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų. Mes regėjome jo šlovę — šlovę, kokią viengimis sūnus gauna iš tėvo. Jis buvo pilnas malonės ir tiesos. **15** (Jonas apie jį liudijo, tiesiog šaukė, — jis buvo tas, kuris pasakė: „Tas, kuris įkandin manęs ateina, pranoksta mane, nes jis jau buvo pirma manęs.“) **16** Iš tos jo pilnybės mes visi gavome malonę po malonės, **17** nes Įstatymas buvo duotas per Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų. **18** Dievo joks žmogus niekada nėra matęs; viengimis dievas, Tėvui prie krūtinės esantis, — tai jis apie jį papasakojo.

19 Štai koks buvo Jono liudijimas, kai žydai atsiuntė iš Jeruzalės kunigų ir levitų jo pasiteirauti: „Kas tu esi?“ **20** Jis pripažino, pripažino nesigindamas: „Aš nesu Kristus.“ **21** Jie paklausė jo: „Tuomet kas? Gal esi Elijas?“ Šis atsakė: „Nesu.“ — „Tai gal Pranašas?“ Jis atsakė: „Ne.“ **22** Tad jie tarė Jonui: „Tai kas gi tu? Mes turime duoti atsakymą mus atsiuntusiems. Ką sakai apie save?“ **23** Jis atsakė: „Aš esu balsas šaukiančio tyruose: ‘Ištiesinkite Jehovai* kelią’, kaip pranašo Izaijo pasakyta.“ **24** Atsiųstieji buvo iš fariziejų. **25** Taigi jie dar klausė Joną: „Kodėl tada krikštiji, jeigu nesi

Jn 1:1* Arba „dieviška esybė“. Žr. 3 priedą.

Jn 1:23* Žr. 1 priedą.

nei Kristus, nei Elijas, nei Pranašas?“ **26** Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandenyje. Tarp jūsų yra* tas, kurio jūs nepažįstate, **27** kuris įkandin manęs ateina. Aš nevertas jam sandalo dirželio atrišti.“ **28** Tai atsitiko Betanijoje kitapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

29 Kitą dieną, pamatęs Jėzų ateinantį pas jį, Jonas pasakė: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę! **30** Tai tas, apie kurį sakiau: įkandin manęs ateina vyras, kuris mane pranoksta, nes jis jau buvo pirma manęs. **31** Aš ir pats jo nepažinojau, bet krikštyti vandenyje atėjau tam, kad jis būtų parodytas Izraeliui.“ **32** Jonas dar paliudijo: „Mačiau dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir ji pasiliko ant jo. **33** Aš ir pats jo nepažinojau, bet Tas, kuris siuntė mane krikštyti vandenyje, man pasakė: ‘Ant kurio pamatysi nusileidžiant dvasią ir pasiliekant, tai ir yra tas, kuris krikštys šventojoje dvasioje.’ **34** Aš tai pamačiau ir paliudijau, kad šitas yra Dievo Sūnus.“

35 Ir vėl kitą dieną stovėdamas su dviem iš savo mokinių Jonas **36** išvydo einant Jėzų ir tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“ **37** Išgirdę jo žodžius, tie du mokiniai nusekė paskui Jėzų. **38** Jėzus atsigręžė ir, pamatęs juos einančius iš paskos, paklausė: „Ko ieškote?“ Tie atsakė: „Rabi (išvertus reiškia „Mokytojau“), kur esi apsistojęs?“ **39** Jis tarė: „Ateikite ir pamatysite.“ Taigi jie nuėję pamatė, kur jis apsistojęs, ir tą dieną prabuvo pas jį. Tai atsitiko apie dešimtą valandą. **40** Vienas iš anų dviejų, girdėjusių Jono žodžius ir nuėjusių paskui Jėzų, buvo Simono Petro brolis Andriejus. **41** Pirmiausia jis susirado savo brolį Simoną ir jam pasakė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia „Kristų“). **42** Tada nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus į jį pažvelgęs tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus; tu būsi vadinamas Kefu“ (išvertus — „Petru“*).

43 Kitą dieną Jėzus norėjo iškeliauti į Galilėją. Suradęs Pilypą, jam tarė: „Sek paskui* mane.“ **44** O Pilypas buvo iš Betsaidos — Andriejaus ir Petro miesto. **45** Pilypas susiieškojo Natanaelį ir jam pasakė: „Radome tą, apie kurį Mozė Įstatyme rašė ir Pranašai. Tai Jėzus, Juozapo sūnus, iš Nazareto.“ **46** Natanaelis jam atsakė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?“ Pilypas tarė: „Ateik ir pažiūrėk.“ **47** Jėzus, pamatęs pas jį ateinantį Natanaelį, apie jį pasakė: „Štai tikras

---

Jn 1:26* Pažod. „stovi“.

Jn 1:42* Kefas (aram.) ir Petras (gr.) reiškia „uolos luitas“. **43*** Žr. Mt 4:20 išnašą.

izraelitas, kuriame nėra klastos.“ **48** Natanaelis paklausė: „Iš kur mane pažįsti?“ Jėzus jam atsakė: „Prieš Pilypui tave pakviečiant, mačiau tave, kai buvai po figmedžiu.“ **49** Natanaelis tarė: „Rabi, tu Dievo Sūnus, tu Izraelio karalius!“ **50** Jėzus atsakė: „Ar tiki dėl to, kad pasakiau matęs tave po figmedžiu? Pamatysi didesnių dalykų.“ **51** Ir pridūrė jam: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs matysite atsivėrusį dangų ir Dievo angelus, pakylančius ir nusileidžiančius pas Žmogaus Sūnų.“

2 O trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės ir jose dalyvavo Jėzaus motina. **2** Jėzus ir jo mokiniai irgi buvo pakviesti į tas vestuves.

3 Pritrūkus vyno, Jėzaus motina jam tarė: „Jie nebeturi vyno.“ **4** Bet Jėzus jai pasakė: „O kas man ir tau, moterie? Mano valanda dar neatėjo.“ **5** Jo motina tarė patarnautojams: „Darykite, ką tik jis jums sakys.“ **6** Ten buvo pastatyti šeši akmeniniai ąsočiai, mat šito reikalavo žydų apsivalymo nuostatai. Kiekvienas — dviejų trijų saikų* talpos. **7** Jėzus jiems tarė: „Pripilkite ąsočius vandens.“ Ir tie pripylė sklidinus. **8** Tada Jėzus jiems pasakė: „Dabar pasemkite ir nuneškite pokylio tvarkdariui.“ Tie nunešė. **9** Pokylio tvarkdarys paragavo vandens, paversto vynu. Nežinodamas, iš kur jis — vandenį sėmę patarnautojai tai žinojo, — tvarkdarys pasišaukė jaunikį **10** ir jam tarė: „Kiekvienas žmogus iš pradžių padeda gerąjį vyną, o svečiams įgėrus duoda prastesnį. Tu laikei gerąjį vyną iki šiolei.“ **11** Tai, ką Jėzus padarė Galilėjos Kanoje, buvo jo ženklų pradžia; jis parodė savo šlovę, ir jo mokiniai jį įtikėjo.

12 Paskui Jėzus kartu su savo motina, broliais ir savo mokiniais nusileido į Kafarnaumą, bet ten pasiliko nedaug dienų.

13 Buvo arti žydų Pascha, ir Jėzus nukeliavo aukštyn į Jeruzalę. **14** Šventykloje jis rado prekiaujančių galvijais, avimis, balandžiais ir prisėdusių pinigų keitėjų. **15** Pasidaręs iš virvelių rimbą, Jėzus visus juos su avimis ir galvijais išvarė iš šventyklos, išbarstė pinigų keitėjų monetas ir išvartė jų stalus, **16** o balandžių pardavėjams pasakė: „Pasiimkite visa tai iš čia! Gana iš mano Tėvo namų daryti prekybos namus!“ **17** Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: „Uolumas dėl tavo namų sugrauš mane.“

18 Tad žydai kreipėsi į Jėzų sakydami: „Kokį ženklą mums

Jn 2:6* „Saikas“ čia, galimas dalykas, atitinka skysčių matavimo vienetą batą, lygų 22 litrams.

parodysi, jeigu jau tokius dalykus darai?“ **19** Jėzus jiems atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą ir per tris dienas aš ją prikelsiu.“ **20** Žydai tarė: „Šitą šventyklą statė keturiasdešimt šešerius metus, o tu ją prikelsi per tris dienas?“ **21** Tačiau Jėzus kalbėjo apie savo kūno šventyklą. **22** Kai jis buvo prikeltas iš mirusiųjų, jo mokiniai prisiminė, kad jis taip sakydavo; ir jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytais žodžiais.

23 Per Paschos šventę, Jėzui esant Jeruzalėje, daug žmonių matydami jo daromus ženklus įtikėjo jo vardą. **24** Bet Jėzus jais nepasitikėjo*, nes visus juos perprato, **25** ir jam nereikėjo, kad kas nors apie žmogų paliudytų, — pats žinojo, kas žmoguje slypi.

3 Buvo toks žmogus iš fariziejų, vardu Nikodemas, žydų vyresnybės narys. **2** Jis atėjo pas Jėzų nakčia ir pasakė: „Rabi, mes žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo, nes nė vienas negalėtų daryti tokių ženklų, kokius tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo.“ **3** Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims* iš naujo#, negalės matyti Dievo karalystės.“ **4** Nikodemas jam tarė: „Kaip žmogus gali gimti senas būdamas? Argi gali jis antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir būti pagimdytas?“ **5** Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę. **6** Kas gimęs iš kūno, yra kūnas, o kas gimęs iš dvasios, yra dvasia. **7** Nesistebėk, kad tau pasakiau: jums būtina gimti iš naujo. **8** Kur vėjas* nori, ten ir pučia; jo garsą girdi, bet nežinai, iš kur jis ateina ir kur nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris gimė iš dvasios.“

9 Tada Nikodemas jam tarė: „Kaip tai gali įvykti?“ **10** Jėzus atsakė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nežinai? **11** Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, bet jūs mūsų liudijimo nepriimate. **12** Jeigu netikite, kai kalbu apie žemiškus dalykus, kaip tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškus? **13** Be to, joks žmogus nėra pakilęs į dangų, kaip tik tas, kuris nusileido iš dangaus, — Žmogaus Sūnus. **14** Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip ir Žmogaus Sūnus turi būti iškeltas, **15** kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžiną gyvenimą.

Jn 2:24* Pažod. „savęs jiems nepatikėjo“. **3:3*** Arba „nebus pagimdytas“. **3#** Pažod. „iš aukštybės“.

Jn 3:8* Gr. *pneuma*. Toliau šioje eilutėje šitas žodis verčiamas „dvasia“.

16 Mat Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, ne pražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. **17** Juk Dievas ne tam siuntė į pasaulį savo Sūnų, kad šis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. **18** Kas jį tiki, tas neteisiamas. O kas netiki, tas jau nuteistas, — dėl to, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus vardo. **19** Nuosprendžio pagrindas yra tas, kad šviesa yra atėjusi į pasaulį; bet žmonės mylėjo tamsą, o ne šviesą, nes jų darbai buvo pikti. **20** Mat kiekvienas, kuris užsiima bjaurystėmis, neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai neišaiškėtų. **21** O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad būtų matoma, jog jo darbai nuveikti Dieve.“

22 Paskui Jėzus nukeliavo su savo mokiniais į Judėjos kraštą. Ten jis buvo su jais kurį laiką ir krikštijo. **23** Enone, netoli Salimo, krikštijo ir Jonas, mat ten buvo daug vandens; žmonės ateidavo ir buvo krikštijami. **24** Tada Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą.

25 Tarp Jono mokinių ir vieno žydo kilo ginčas dėl apsivalymo. **26** Taigi jie nuėjo pas Joną ir jam pasakė: „Rabi, tas, kuris buvo su tavimi anapus Jordano ir apie kurį tu paliudijai, jis štai krikštija ir visi eina pas jį.“ **27** Jonas atsakė: „Negali žmogus nieko gauti, jeigu jam nėra duota iš dangaus. **28** Jūs patys man liudijate, kad sakiau: aš nesu Kristus, bet esu siųstas pirma jo. **29** Kas turi nuotaką, tas yra jaunikis. O jaunikio draugas, stovėdamas ir jį girdėdamas, jaunikio balsu džiaugte džiaugiasi. Šitas mano džiaugsmas jau yra tobulas. **30** Anas turi didėti, o aš — mažėti.“

31 Tas, kuris ateina iš aukštybių, yra už visus viršesnis. Kas iš žemės, tas iš žemės ir apie žemiškus dalykus kalba. Tas, kuris ateina iš dangaus, yra už visus viršesnis. **32** Ką matė ir girdėjo, tą jis ir liudija, bet niekas jo liudijimo nepriima. **33** Kas jo liudijimą priėmė, tas patvirtino*, kad Dievas yra tiesakalbis. **34** Juk tas, kurį Dievas siuntė, kalba Dievo žodžius, nes Dievas duoda dvasios saiku nematuodamas. **35** Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas. **36** Kas tiki Sūnų, turi amžiną gyvenimą, o kas Sūnui nepaklūsta, gyvenimo nematys — ant jo pasilieka Dievo rūstybė.

4 Kai Viešpats sužinojo, kad fariziejai išgirdo jį randant ir krikštijant daugiau mokinių negu Jonas **2** (nors Jėzus pats nekrikštijo, tik jo mokiniai),

---

Jn 3:33* Pažod. „užantspaudavo“.

3 jis paliko Judėją ir vėl iškeliavo į Galilėją. **4** Bet Jėzui reikėjo eiti per Samariją. **5** Taip jis atėjo į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. **6** Ten buvo Jokūbo šaltinis. Kelionėje pavargęs, Jėzus atsisėdo prie to šaltinio. Buvo maždaug šešta valanda.

7 Viena moteris, samarietė, atėjo pasisemti vandens. Jėzus jai tarė: „Duok man gerti.“ **8** (Jo mokiniai buvo nuėję į miestą nupirkti maisto.) **9** Samarietė jo paklausė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.) **10** Jėzus jai atsakė: „Jei būtum žinojusi apie Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tau sako: ‘Duok man gerti’, pati būtum jo paprašiusi ir jis tau būtų gyvojo vandens davęs.“ **11** Ji tarė jam: „Gerbiamasis, tu net kibiro vandeniui pasemti neturi, o šulinys gilus. Iš kur tad gavai to gyvojo vandens? **12** Tu gi nesi didesnis už mūsų protėvį Jokūbą, kuris paliko mums šitą šulinį ir gėrė iš jo pats, jo sūnūs ir jo gyvuliai?“ **13** Jėzus jai atsakė: „Kiekvienas, kuris gers šitą vandenį, ir vėl ištrokš. **14** O kas gers vandenį, kurį aš jam duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, jame taps trykštančia versme vandens, teikiančio amžiną gyvenimą.“ **15** Moteris jam tarė: „Gerbiamasis, duok man to vandens, kad nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau čionai semtis.“

16 Jis tarė jai: „Eik, pasikviesk savo vyrą ir sugrįžk čia.“ **17** Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro.“ Jėzus tarė: „Gerai pasakei: ‘Vyro aš neturiu.’ **18** Juk esi turėjusi penkis vyrus, o dabartinis nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei.“ **19** Moteris pasakė: „Gerbiamasis, matau, kad tu esi pranašas. **20** Mūsų protėviai garbino ant šito kalno, o jūs sakote, kad vieta, kur reikia garbinti, yra Jeruzalėje.“ **21** Jėzus jai tarė: „Tikėk manimi, moterie: ateina valanda, kai garbinsite Tėvą ne ant šito kalno ir ne Jeruzalėje. **22** Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas — iš žydų. **23** Tačiau ateina valanda — ir dabar jau yra, — kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa, nes ir Tėvas tokių savo garbintojų ieško. **24** Dievas yra dvasia, ir jo garbintojai turi garbinti dvasia ir tiesa.“ **25** Moteris jam tarė: „Žinau, kad ateina Mesijas, vadinamas Kristumi. Atėjęs jis mums viską aiškiai apsakys.“ **26** Ir Jėzus jai tarė: „Jis — tai aš, kuris kalbu su tavimi.“

27 Tuo metu grįžo jo mokiniai. Jie stebėjosi, kad jis kalbasi su moterimi, tačiau nė vienas nepaklausė: „Ko ieškai?“ ar: „Kodėl su ja kalbiesi?“ **28** Moteris, palikusi savo ąsotį, nuėjo į miestą ir žmonėms kalbėjo: **29** „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik nėra jis Kristus?“ **30** Tad jie, išėję iš miesto, traukė pas jį.

31 Tuo tarpu mokiniai jį ragino: „Rabi, pavalgyk.“ **32** Bet jis tarė: „Aš turiu valgyti maisto, apie kurį jūs nežinote.“ **33** Tad mokiniai ėmė tarpusavyje kalbėtis: „Negi kas nors atnešė jam valgyti?“ **34** Jėzus jiems tarė: „Mano maistas — vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir iki galo atlikti jo darbą. **35** Argi jūs nesakote, kad dar keturi mėnesiai ir ateis pjūtis? Štai, sakau jums, pakelkite akis ir pažvelkite į laukus — jie baltuoja prinokę pjūčiai. Jau **36** pjovėjas gauna atlygį ir surenka derlių į amžiną gyvenimą, kad drauge džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas. **37** Čia išties tinka posakis ‘vienas sėja, kitas pjauna’. **38** Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, dėl kurio jums neteko plušti. Kiti plušo, o jūs tik skinate jų triūso vaisius.“

39 Daug samariečių iš to miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo žodžio: „Jis pasakė man viską, ką esu padariusi.“ **40** Todėl atėję pas Jėzų samariečiai prašė jį pas juos pasilikti. Ir jis pasiliko ten dvi dienas. **41** Dėl jo žodžio įtikėjo kur kas daugiau. **42** Žmonės tai moteriai sakė: „Dabar mes tikime jau ne dėl tavo šnekos. Patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio gelbėtojas.“

43 Po tų dviejų dienų jis iškeliavo iš ten į Galilėją. **44** Jėzus pats liudijo, kad savo tėviškėje pranašas pagarbos nesusilaukia, **45** bet kai atvyko į Galilėją, galilėjiečiai jį priėmė, — jie buvo matę visa, ką jis padarė per šventę Jeruzalėje, nes ir patys buvo į tą šventę nuėję.

46 Taigi jis vėl atkeliavo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu. Kafarnaume buvo toks karaliaus tarnautojas, ir jo sūnus sirgo. **47** Jis išgirdo, kad Jėzus iš Judėjos atvyko į Galilėją, ir atėjęs pas jį prašė nusileisti žemyn ir jo sūnų išgydyti, mat šis buvo prie mirties. **48** Tačiau Jėzus jam tarė: „Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, niekaip netikėsite.“ **49** Karaliaus tarnautojas jam pasakė: „Viešpatie, ateik, kol mano vaikelis nenumirė.“ **50** Jėzus tarė: „Eik, tavo sūnus gyvas.“ Žmogus patikėjo Jėzaus jam ištartais žodžiais ir iškeliavo. **51** Jau

besileidžiantį, tarnautoją pasitiko jo vergai ir pranešė, kad berniukas gyvas. **52** Jis pasiteiravo, kurią valandą sūnus ėmė taisytis. Tie atsakė: „Vakar septintą valandą jam atslūgo karštis.“ **53** Taip tėvas sužinojo, jog tai buvo tą valandą, kai Jėzus jam pasakė: „Tavo sūnus gyvas.“ Ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai. **54** Taip Jėzus, grįžęs iš Judėjos į Galilėją, vėl padarė ženklą — antrąjį.

5 Paskui buvo žydų šventė ir Jėzus nuėjo į Jeruzalę. **2** Jeruzalėje prie Avių vartų yra maudykla, hebrajiškai vadinama Betzata, su penkiomis kolonadomis. **3** Jose gulėdavo daugybė žmonių: ligotų, aklų, luošų, su padžiūvusiomis galūnėmis. **4** —— * **5** Ten buvo vienas žmogus, sergantis trisdešimt aštuonerius metus. **6** Pamatęs jį gulintį ir žinodamas, kad jis serga jau ilgą laiką, Jėzus paklausė: „Ar nori pasveikti?“ **7** Ligonis jam atsakė: „Gerbiamasis, aš neturiu žmogaus, kuris vandeniui sujudėjus įkeltų mane į maudyklą. Kol iki jos nusigaunu, kitas įlipa pirma manęs.“ **8** Jėzus jam tarė: „Kelkis, imk savo neštuvus ir vaikščiok.“ **9** Žmogus iškart pasveiko ir pasiėmęs savo neštuvus ėmė vaikščioti.

Ta diena buvo šabas. **10** Todėl žydai sakė išgydytajam: „Dabar šabas! Tu negali nešti neštuvų.“ **11** Bet jis atsakė jiems: „Tas, kuris mane išgydė, pasakė man: ‘Imk savo neštuvus ir vaikščiok.’“ **12** Tie paklausė: „Kas tas žmogus, kuris tau pasakė: ‘Imk juos ir vaikščiok’?“ **13** Bet pagydytasis nežinojo, kas jis, mat Jėzus pasitraukė nuo minios, esančios toje vietoje.

14 Paskui Jėzus surado jį šventykloje ir pasakė: „Štai tu pasveikai. Daugiau nenusidėk, kad tau neatsitiktų kai kas blogesnio.“ **15** Tada žmogus nuėjo ir pasakė žydams, kad jį išgydė Jėzus. **16** Ir žydai ėmė Jėzų persekioti — dėl to, kad tokius darbus jis darė per šabą. **17** Jėzus jiems pareiškė: „Mano Tėvas darbuojasi iki šiolei, darbuojuosi ir aš.“ **18** Taigi žydai dar uoliau ieškojo progos jį nužudyti, nes jis ne tik laužė šabą, bet ir vadino Dievą savuoju Tėvu, prilygindamas save Dievui.

19 Todėl Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus negali daryti nieko iš savęs, o tik tai, ką mato darant Tėvą. Mat ką tik daro jisai, lygiai taip visa daro ir Sūnus. **20** Tėvas Sūnui puoselėja šiltus jausmus ir parodo jam viską, ką pats

---

Jn 5:4* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

daro. Jis parodys jam darbų, didesnių už šituos, kad jūs stebėtumėtės. **21** Kaip Tėvas prikelia mirusiuosius, juos atgaivina, taip ir Sūnus atgaivina tuos, kuriuos nori. **22** Mat Tėvas nė vieno neteisia, bet visą teismą yra pavedęs Sūnui, **23** kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, negerbia jį siuntusio Tėvo. **24** Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: kas klauso mano žodžio ir tiki tą, kuris mane siuntė, turi amžiną gyvenimą. Jis neužsitraukia pasmerkimo ir iš mirties yra perėjęs į gyvenimą.

25 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda — ir dabar jau yra, — kai mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie išgirdo, gyvens. **26** Kaip Tėvas turi savyje gyvybę, taip jis davė ir Sūnui turėti gyvybę savyje. **27** Ir jis suteikė jam valdžią teisti, nes jis — Žmogaus Sūnus. **28** Nesistebėkite tuo, nes ateina valanda, kai visi esantys kapuose* išgirs jo balsą **29** ir išeis: kurie darė gera, prisikels gyventi, o kurie užsiėmė bjaurystėmis, prisikels, kad būtų nuteisti. **30** Aš negaliu daryti nieko iš savęs. Teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes ieškau ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė.

31 Jei aš apie save liudyčiau, mano liudijimas nebūtų tikras. **32** Bet yra kitas, kuris apie mane liudija, ir aš žinau, kad liudijimas, kuriuo jis apie mane liudija, yra tikras. **33** Jūs siuntėte pasiuntinius pas Joną, ir šis paliudijo tiesą. **34** Tačiau aš ne žmogaus liudijimą priimu — visa tai kalbu tam, kad būtumėte išgelbėti. **35** Tas žmogus buvo degantis ir šviečiantis žiburys, ir jūs kurį laiką norėjote džiūgauti jo šviesoje. **36** Bet aš turiu didesnį liudijimą negu Jono: darbai, kuriuos Tėvas man skyrė nuveikti, tie darbai, kuriuos darau, jie apie mane liudija, — kad Tėvas mane siuntė. **37** Ir mane siuntęs Tėvas pats paliudijo apie mane. Jūs niekada nesate nei jo balso girdėję, nei jo pavidalo matę, **38** ir jo žodis jumyse nepasilieka, nes tuo, kurį jis siuntė, jūs netikite.

39 Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžiną gyvenimą. Tie Raštai kaip tik apie mane ir liudija. **40** Bet jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą. **41** Šlovės iš žmonių aš nepriimu, **42** o jūs — aš gerai žinau — neturite savyje Dievo meilės. **43** Aš atėjau savo Tėvo vardu, bet jūs

---

Jn 5:28* Graikiškas daiktavardis, vartojamas šioje ir daugelyje kitų eilučių, giminingas veiksmažodžiui „atminti“. Juo pabrėžiamas mirusiojo atminimo išsaugojimas.

manęs nepriimate. Jei kitas ateitų, savo paties vardu, tą priimtumėte. **44** Kaipgi jūs galite tikėti, jeigu priimate šlovę vienas iš kito, o šlovės, kuri iš vienintelio Dievo ateina, neieškote? **45** Nemanykite, kad aš kaltinsiu jus Tėvui — jūsų kaltintojas yra Mozė, kuriuo viliatės. **46** Mat jeigu tikėtumėte Moze, tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane. **47** Bet jeigu netikite jo raštais, kaipgi tikėsite mano žodžiais?“

6 Paskui Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, arba Tiberiados, ežero. **2** Jam iš paskos sekė didelė minia žmonių, nes jie matė stebuklingus ženklus, kuriuos jis darė ligonių labui. **3** Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo ten su savo mokiniais. **4** Buvo arti Pascha, žydų šventė. **5** Pakėlęs akis ir matydamas, kad pas jį eina didelė minia, Jėzus tarė Pilypui: „Kur pirksime duonos jiems pavalgyti?“ **6** Jis tai sakė norėdamas Pilypą išmėginti, mat pats žinojo, ką darysiąs. **7** Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent po truputį.“ **8** Vienas iš jo mokinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam tarė: **9** „Čia vienas berniukas turi penkis miežinius papločius ir dvi žuveles. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei?“

10 Jėzus pasakė: „Susodinkite žmones.“ Toje vietoje buvo daug žolės ir jie, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų, susėdo. **11** Jėzus paėmė tuos papločius ir padėkojęs dalijo susėdusiems; taip padarė ir su žuvelėmis. Visi gavo, kiek norėjo. **12** Jiems pasisotinus, Jėzus savo mokiniams pasakė: „Surinkite atlikusius gabaliukus, kad niekas nepražūtų.“ **13** Taigi šie surinko tų penkių miežinių papločių gabaliukus, kurių valgantiems atliko, ir pripildė dvylika pintinių.

14 Matydami jo daromus ženklus žmonės ėmė kalbėti: „Jis tikrai yra tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį.“ **15** Žinodamas, jog jie ketina atėję pagriebti jį ir paskelbti karaliumi, Jėzus vėl pasitraukė vienui vienas į kalną.

16 Atėjus vakarui, jo mokiniai nusileido prie ežero **17** ir sulipę į valtį plaukė kiton ežero pusėn, į Kafarnaumą. Buvo jau sutemę, o Jėzus dar nebuvo pas juos atėjęs. **18** Pūtė stiprus vėjas ir ežeras ėmė šiauštis. **19** Nusiyrę dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų*, jie pamatė Jėzų, einantį ežero paviršiumi ir besiartinantį prie valties, ir išsigando. **20** O Jėzus jiems tarė: „Tai aš, nebijokite!“ **21** Tad jie

Jn 6:19* Žr. 12 priedą.

panoro paimti jį į valtį; valtis kaipmat pasiekė krantą, į kurį jie plaukė.

22 Kitą dieną minia tebebuvo anoje ežero pusėje. Jie žinojo, kad kitų valtelių, išskyrus vieną, ten nebuvo, taip pat kad Jėzus nelipo su savo mokiniais į tą valtį ir mokiniai išplaukė vieni. **23** Netoli tos vietos, kur Viešpačiui padėkojus jie valgė duoną, atplaukė valčių iš Tiberiados. **24** Taigi matydami, kad nei Jėzaus, nei jo mokinių ten nėra, žmonės sulipo į tas valteles ir nuplaukė į Kafarnaumą Jėzaus ieškoti.

25 Suradę jį kitoje ežero pusėje, jie paklausė: „Rabi, kada čionai atvykai?“ **26** Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ieškote manęs ne dėl to, kad matėte ženklus, o dėl to, kad sočiai prisivalgėte duonos. **27** Darbuokitės ne dėl pražūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinam gyvenimui. Jo duos jums Žmogaus Sūnus, kurį Tėvas, pats Dievas, yra pažymėjęs savo antspaudu.“

28 Jie paklausė jo: „Ką mums daryti? Kaip dirbti Dievo darbus?“ **29** Jėzus jiems atsakė: „Šis yra Dievo darbas: tikėkite tą, kurį jis siuntė.“ **30** O jie tarė jam: „Kokį ženklą padarysi, kad jį pamatę mes tave įtikėtume? Ką nuveiksi? **31** Mūsų protėviai dykumoje valgė maną, kaip parašyta: ‘Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus.’“ **32** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: ne Mozė davė jums duonos iš dangaus, o mano Tėvas duoda jums duoną iš dangaus, tikrąją duoną. **33** Mat Dievo duona yra tasai, kuris nusileidžia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvenimą.“ **34** Tad jie Jėzui tarė: „Viešpatie, duok mums šitos duonos visada.“

35 Jėzus jiems pasakė: „Aš esu gyvenimo duona. Ištiess, kas ateina pas mane, nealks, ir kas mane tiki, niekada netrokš. **36** Bet, kaip esu jums sakęs, jūs kad ir matote mane, vis tiek netikite. **37** Visi, kuriuos Tėvas man duoda, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš tikrai nevarysiu šalin, **38** nes nusileidau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė. **39** O mane siuntusiojo valia yra ta, kad nė vieno iš visų, kuriuos jis man davė, nepražudyčiau, bet paskutiniąją dieną juos prikelčiau. **40** Tokia yra mano Tėvo valia: kad kiekvienas, kuris pripažįsta Sūnų ir jį tiki, turėtų amžiną gyvenimą; paskutiniąją dieną aš jį prikelsiu.“

41 Žydai ėmė murmėti prieš jį dėl to, kad jis pasakė: „Aš esu duona, nusileidusi iš dangaus.“

42 Jie kalbėjo: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus? Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaipgi jis dabar sako: ‘Aš nusileidau iš dangaus’?“ **43** Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėję. **44** Nė vienas negali ateiti pas mane, jeigu mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia; aš prikelsiu jį paskutiniąją dieną. **45** Pranašuose parašyta: ‘Ir bus visi mokomi Jehovos.’ Kas tik išgirdo iš Tėvo ir išmoko, ateina pas mane. **46** Tai nereiškia, kad koks nors žmogus Tėvą regėjo; tiktai tas, kuris iš Dievo yra, — jis regėjo Tėvą. **47** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, turi amžiną gyvenimą.

48 Aš esu gyvenimo duona. **49** Jūsų protėviai dykumoje valgė maną ir mirė. **50** O ši duona nusileido iš dangaus, kad kiekvienas galėtų jos valgyti ir nemirtų. **51** Aš esu gyvoji duona, nusileidusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną, gyvens amžinai. Duona, kurią aš duosiu, kad pasaulis turėtų gyvybę, yra mano kūnas.“

52 Tada žydai ėmė tarpusavyje ginčytis: „Kaip šitas gali duoti mums valgyti savo kūną?“ **53** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės. **54** Kas maitinasi mano kūnu ir geria mano kraują, turi amžiną gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. **55** Mano kūnas yra tikras maistas, ir mano kraujas — tikras gėrimas. **56** Kas maitinasi mano kūnu ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš — jame. **57** Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas Tėvo dėka, taip ir tas, kuris maitinasi manimi, — jis bus gyvas mano dėka. **58** Šita yra duona, nusileidusi iš dangaus. Ir tai ne tas pat, kas buvo su jūsų protėviais, kurie valgė ir mirė. Kas maitinasi šita duona, gyvens amžinai.“ **59** Tuos dalykus jis pasakė mokydamas Kafarnaume, viešajame susirinkime*.

60 Daugelis jo mokinių, tai išgirdę, kalbėjo: „Baisu, ką jis šneka. Kas gali šito klausytis?“ **61** Žinodamas, kad jo mokiniai dėl to murma, Jėzus tarė jiems: „Jus tai piktina? **62** O kas būtų, jei išvystumėte Žmogaus Sūnų pakylant ten, kur jis buvo anksčiau? **63** Gyvybę teikia dvasia, o kūnas visai nenaudingas. Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir yra gyvenimas. **64** Bet kai kurie iš jūsų netikite.“ Mat Jėzus nuo pat pradžios žinojo, kurie netiki ir kas toks jį išduos. **65** Ir jis sakė:

Jn 6:59* Arba „sinagogoje“.

„Dėl to jums ir pasakiau: nė vienas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota Tėvo.“

66 Todėl daugelis jo mokinių sugrįžo prie to, ką buvo palikę, ir daugiau su juo nebevaikščiojo. **67** Jėzus paklausė dvylikos: „Negi ir jūs norite pasitraukti?“ **68** Simonas Petras jam atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime? Tu turi amžino gyvenimo žodžius. **69** Mes įtikėjome ir pažinome, kad tu esi Dievo Šventasis.“ **70** Jėzus jiems atsakė: „Ar ne aš jus, dvylika, išsirinkau? Tačiau vienas iš jūsų yra šmeižikas*.“ **71** Jis kalbėjo apie Judą, Simono Iskarijoto sūnų, mat šitas, nors buvo vienas iš dvylikos, vėliau jį išdavė.

7 Po tų įvykių Jėzus ir toliau vaikščiojo po Galilėją. Po Judėją vaikščioti jis nenorėjo, nes žydai ketino jį nužudyti. **2** Buvo arti žydų Palapinių šventė. **3** Jėzaus broliai jam tarė: „Eik iš čia ir keliauk į Judėją, kad tavo mokiniai irgi matytų darbus, kuriuos darai. **4** Juk nė vienas, kuris siekia viešumo, nedaro nieko slaptà. Jei darai tokius dalykus, parodyk save pasauliui.“ **5** Mat net ir jo broliai juo netikėjo. **6** Jėzus jiems pasakė: „Mano metas dar nėra atėjęs, o jums bet koks metas tinka. **7** Pasauliui nėra dėl ko jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes aš liudiju apie jį, — kad jo darbai pikti. **8** Jūs eikite į šventę. Aš kol kas į šventę neisiu, nes mano metas dar nepribrendo.“ **9** Jiems tai pasakęs, Jėzus pasiliko Galilėjoje.

10 Tačiau, jo broliams nuvykus į šventę, ten nukeliavo ir jis pats, tik ne atvirai, o slapta. **11** Žydai per šventę jo ieškojo ir kalbėjo: „Kur anas?“ **12** Miniose buvo daug apie jį šnabždamasi. Vieni sakė: „Jis geras.“ Kiti kalbėjo: „Visai ne. Jis klaidina žmones.“ **13** Tačiau nė vienas nekalbėjo apie jį viešai, nes bijojo žydų*.

14 Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. **15** Žydai stebėdamiesi kalbėjo: „Iš kur šitas toks apsiskaitęs, jeigu nesimokė mokyklose?“ **16** O Jėzus jiems atsakė: „Mano mokslas — ne mano, o to, kuris mane siuntė. **17** Kas nori vykdyti jo valią, žinos, ar šis mokslas iš Dievo, ar aš kalbu iš savęs. **18** Kas kalba iš savęs, ieško sau šlovės, o kas ieško šlovės savo siuntėjui, tas tiesakalbis ir neteisybės jame nėra. **19** Argi Mozė nedavė jums Įstatymo? Vis dėlto nė vienas iš jūsų

Jn 6:70* Arba „velnias“.

Jn 7:13* „Žydais“ šioje eilutėje tikriausiai vadinami tautos religiniai vadovai.

Įstatymo nesilaiko. Kodėl norite mane nužudyti?“ **20** Minia atsiliepė: „Tu demono apsėstas! Kas gi nori tave nužudyti?“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Vieną darbą padariau ir jūs visi stebitės. **22** Dėl to pagalvokite: Mozė davė jums apipjaustymą — tiesa, jis ne iš Mozės, o iš protėvių, — ir jūs apipjaustote žmogų per šabą. **23** Jeigu žmogus per šabą apipjaustomas, kad Mozės įstatymas nebūtų sulaužytas, kodėl nirštate ant manęs, kad per šabą išgydžiau visą žmogų? **24** Liaukitės teisę paviršutiniškai*. Teiskite teisingu teismu.“

25 Kai kurie Jeruzalės gyventojai ėmė kalbėti: „Ar čia ne šitas, kurį nori nužudyti? **26** O jis štai kalba viešai, ir jie nieko jam nesako. Ar tik nebus vyresnybė įsitikinusi, kad jis Kristus? **27** Bet mes juk žinome, iš kur šitas yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos, iš kur jis.“ **28** Jėzus mokydamas šventykloje sušuko: „Jūs mane pažįstate ir žinote, iš kur esu! Aš atėjau ne savo valia, bet siųstas to, kuris tikras yra, ir jūs jo nepažįstate. **29** Aš jį pažįstu, nes nuo jo esu, jis mane siuntė.“ **30** Dėl to jie galvojo, kaip Jėzų suimti. Vis dėlto nė vienas nekišo prie jo rankų, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi. **31** Daug kas iš minios jį įtikėjo. Jie sakė: „Negi Kristus atėjęs padarytų daugiau ženklų, kaip kad šis yra padaręs?“

32 Fariziejai išgirdo, kad minioje taip apie jį šnibždamasi, ir tada aukštieji kunigai su fariziejais pasiuntė pareigūnus jo suimti. **33** Jėzus pasakė: „Dar kiek laiko pabūsiu su jumis, o paskui eisiu pas tą, kuris mane siuntė. **34** Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti.“ **35** Todėl žydai tarpusavyje svarstė: „Kur šitas ketina keliauti, kad mes jo nerasime? Negi jis ruošiasi vykti pas pasklidusius tarp graikų ir mokyti graikus? **36** Ką jis turi omenyje sakydamas: ‘Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti’?“

37 Paskutinę, didžiąją šventės dieną Jėzus atsistojęs šaukė: „Kas tik ištroškęs, teateina pas mane ir tegeria! **38** Tam, kuris mane tiki, tinka Rašto žodžiai: ‘Iš jo vidaus plūs gyvojo vandens srovės.’“ **39** Jis tai kalbėjo apie dvasią, kurią turėjo gauti jį įtikėjusieji (tuomet dvasios dar nebuvo, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas). **40** Kai kurie iš minios, išgirdę tuos žodžius, ėmė kalbėti: „Jis išties yra Pranašas.“ **41** Kiti sakė: „Jis yra Kristus.“ Bet kai

---

Jn 7:24* Arba „pagal išorę“.

kurie kalbėjo: „Bene Kristus ateitų iš Galilėjos? **42** Argi Raštas nesako, kad Kristus kils iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus kaimo, kur Dovydas gyveno?“ **43** Taigi minia dėl jo pasidalijo. **44** Kai kurie iš jų norėjo jį suimti, bet nė vienas nekišo prie jo rankų.

45 Pareigūnai sugrįžo pas aukštuosius kunigus ir fariziejus. Tie jų paklausė: „Kodėl jo neatvedėte?“ **46** Pareigūnai atsakė: „Niekada žmogus nėra taip kalbėjęs.“ **47** Fariziejai atkirto: „Ar jau ir jūs suklaidinti? **48** Ar tiki jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų? **49** O šita minia, neišmananti Įstatymo, — prakeikti jie.“ **50** Tada prabilo Nikodemas, vienas iš jų, kuris anksčiau buvo pas jį atėjęs: **51** „Argi mūsų įstatymas leidžia nuteisti žmogų, jeigu jis dar nėra išklausytas ir nėra žinoma, ką jis daro?“ **52** Tie jam atšovė: „Bene ir pats iš Galilėjos būsi? Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nekildinamas iš Galilėjos!“*

8 **12** Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš esu pasaulio šviesa. Kas seka manimi, tikrai nevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą.“ **13** Tada fariziejai jam pasakė: „Tu liudiji pats apie save — tavo liudijimas netikras.“ **14** Jėzus jiems atsakė: „Net jei ir apie save liudiju, mano liudijimas tikras, nes aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu. O jūs nežinote, iš kur aš atėjau ir kur

---

* Toliau pateikiamas 7:53—8:11 tekstas (vertimuose ir graikiškuosiuose tekstuose kiek įvairuojantis), kurio senuosiuose Sinajaus, Vatikano ir Sinajaus siriškajame kodeksuose nėra.

53 Ir jie nuėjo kiekvienas į savo namus.

8 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. **2** Dienai išaušus jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, ir jis atsisėdęs juos mokė. **3** Tada Raštų žinovai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant, ir pastatę viduryje **4** tarė jam: „Mokytojau, šita moteris buvo sugauta besvetimaujanti. **5** Mozė Įstatyme mums nurodė užmėtyti tokias akmenimis. O ką tu pasakysi?“ **6** Jie taip kalbėjo norėdami jį išmėginti, kad turėtų kuo apkaltinti. O Jėzus pasilenkė ir pradėjo rašyti pirštu ant žemės. **7** Jiems nepaliaujant klausinėti, jis atsitiesė ir tarė jiems: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegul pirmas meta į ją akmenį.“ **8** Ir pasilenkęs toliau rašė ant žemės. **9** Tie, kurie tai girdėjo, ėmė vienas po kito skirstytis, pradedant vyresniaisiais. Liko vienas Jėzus ir ta viduryje stovinti moteris. **10** Jėzus atsitiesė ir tarė jai: „Moterie, kur jie? Nė vienas tavęs nepasmerkė?“ **11** Ši atsakė: „Nė vienas, gerbiamasis.“ Jėzus tarė: „Ir aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nebenuodėmiauk.“

einu. **15** Jūs teisiate pagal kūną, o aš nė vieno neteisiù. **16** Jei aš ir teisiù, mano teismas teisingas, nes aš nesu vienas, — mane siuntęs Tėvas yra su manimi. **17** Ir jūsų pačių Įstatyme parašyta, kad dviejų žmonių liudijimas yra tikras. **18** Apie save liudiju aš pats ir apie mane liudija mane siuntęs Tėvas.“ **19** Tada jie paklausė: „Kur yra tas tavo Tėvas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nepažįstate nei manęs, nei mano Tėvo. Jei pažinotumėte mane, pažinotumėte ir mano Tėvą.“ **20** Tuos žodžius jis kalbėjo mokydamas šventyklos iždinėje. Tačiau niekas jo nesuėmė, mat jo valanda dar nebuvo atėjusi.

21 Jis vėl jiems sakė: „Aš išeinu, o jūs manęs ieškosite, ir vis tiek mirsite su savo nuodėme. Kur aš einu, jūs negalite nueiti.“ **22** Dėl to žydai ėmė kalbėti: „Bene jis nusižudys, kad sako: ‘Kur aš einu, jūs negalite nueiti’?“ **23** Jis jiems kalbėjo: „Jūs esate iš žemai, o aš — iš aukštai. Jūs — iš šio pasaulio, o aš nesu iš šio pasaulio. **24** Todėl jums ir pasakiau, kad mirsite savo nuodėmėse. Jei netikėsite, kad aš esu tas, kas sakau, mirsite savo nuodėmėse.“ **25** Tie paklausė: „Kas tu esi?“ Jėzus jiems atsakė: „Kodėl išvis su jumis kalbu? **26** Daug ką turiu kalbėti apie jus ir daug teisti, bet tiesakalbis yra mano siuntėjas, ir ką iš jo girdėjau, tą pasauliui kalbu.“ **27** Jie nesuprato, kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą. **28** Jėzus tarė: „Kai būsite Žmogaus Sūnų iškėlę, tada suprasite, kad aš esu tas, kas sakau, ir kad nedarau nieko iš savęs, bet kalbu tai, ko mane Tėvas išmokė. **29** Mano siuntėjas yra su manimi. Jis nepaliko manęs vieno, nes visada darau, kas jam patinka.“ **30** Jam tai kalbant, daugelis jį įtikėjo.

31 Jėzus kalbėjo įtikėjusiems jį žydams: „Jei laikotės mano žodžio, iš tikro esate mano mokiniai; **32** jūs pažinsite tiesą ir tiesa jus išlaisvins.“ **33** Žydai atsiliepė: „Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam nevergavome. Kaip tad sakai: ‘Jūs tapsite laisvi’?“ **34** Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: kiekvienas darantis nuodėmę yra nuodėmės vergas. **35** O vergas nepasilieka namuose amžinai — amžinai pasilieka sūnus. **36** Tad jeigu Sūnus jus išlaisvins, būsite iš tikro laisvi. **37** Žinau, kad esate Abraomo palikuonys. Tačiau jūs norite mane nužudyti, nes mano žodžiui neatsiranda jumyse vietos. **38** Kalbu tai, ką mačiau būdamas pas Tėvą, o jūs darote, ką girdėjote iš savojo tėvo.“

39 Jie atsakė jam: „Mūsų tėvas Abraomas.“ Jėzus jiems tarė: „Jei esate Abraomo vaikai, darykite Abraomo darbus. **40** O jūs dabar norite nužudyti mane — žmogų, kuris pasakė jums tiesą, pats ją girdėjęs iš Dievo. Abraomas taip nedarė. **41** Jūs darote savojo tėvo darbus.“ Tie jam atkirto: „Mes nesame nesantuokiniai vaikai* ir turime vieną Tėvą — Dievą.“

42 Jėzus tarė jiems: „Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, mylėtumėte mane, nes aš iš Dievo atėjau ir esu čia. Ne savo valia esu atėjęs, bet jis mane siuntė. **43** Kodėl nesuprantate, ką kalbu? Todėl, kad negalite mano žodžio klausytis. **44** Jūs esate iš savo tėvo Velnio ir norite tenkinti savo tėvo įgeidžius. Anas nuo pradžios buvo žmogžudys ir nesilaikė tiesos, nes tiesos jame nėra. Kalbėdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas. **45** O aš kalbu tiesą, todėl manimi netikite. **46** Kas iš jūsų įrodys mane nusidėjus? Jeigu kalbu tiesą, kodėl jūs manimi netikite? **47** Kas iš Dievo, tas Dievo žodžių klauso. Jūs neklausote todėl, kad nesate iš Dievo.“

48 Žydai jam atsakė: „Argi mes ne teisūs sakydami, kad tu samarietis ir demono apsėstas?“ **49** Jėzus atsakė: „Aš nesu demono apsėstas, — aš gerbiu savo Tėvą, o jūs mane niekinate. **50** Aš neieškau sau šlovės; yra Tas, kuris ieško ir sprendžia. **51** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikosi mano žodžio, neregės mirties per amžius.“ **52** Žydai jam pasakė: „Dabar mes žinome, kad esi demono apsėstas. Mirė ir Abraomas, ir pranašai, o tu sakai: ‘Kas laikosi mano žodžio, neragaus mirties per amžius.’ **53** Bene tu didesnis už mūsų mirusį tėvą Abraomą? Pranašai irgi mirė. Kuo tu dediesi?“ **54** Jėzus atsakė: „Jeigu aš pats save šlovinčiau, mano šlovė nieko nereikštų. Mane šlovina mano Tėvas, kurį sakote esant jūsų Dievą. **55** Tačiau jūs jo nepažįstate. O aš jį pažįstu. Jei sakyčiau, kad jo nepažįstu, būčiau melagis kaip jūs. Bet aš jį pažįstu ir jo žodžio laikausi. **56** Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo galėsiąs regėti manąją dieną. Jis išvydo ją ir džiaugėsi.“ **57** Žydai jam pasakė: „Dar neturi nė penkiasdešimt metų, o matei Abraomą?“ **58** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: dar prieš atsirandant Abraomui aš jau buvau.“ **59** Tada jie griebėsi akmenų norėdami jį užmėtyti. Tačiau Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

Jn 8:41* Pažod. „nesame gimę iš ištvirkavimo“.

9 Praeidamas Jėzus pamatė žmogų, aklą nuo gimimo. **2** Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo, kad gimė aklas, — jis pats ar jo tėvai?“ **3** Jėzus atsakė: „Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai. Tai tam, kad per jį Dievo darbai pasireikštų. **4** Kol tebėra diena, turime dirbti darbus to, kuris mane siuntė; ateina naktis, kai niekas negalės dirbti. **5** Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa.“ **6** Tai pasakęs, jis spjovė žemėn ir, padaręs su seilėmis purvo, užtepė jo žmogui ant akių **7** ir tarė: „Eik, nusiprausk Siloamo maudykloje.“ (Siloamas išvertus reiškia „Siųstasis“.) Tas nuėjęs nusiprausė ir sugrįžo jau regėdamas.

8 Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį elgetaujant, ėmė kalbėti: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdamas elgetaudavo?“ **9** Vieni sakė: „Tai jis“, kiti: „Visai ne, tik panašus į jį.“ O anas atsiliepdavo: „Tai aš.“ **10** Tad jie ėmė jį klausinėti: „Kaip tau buvo atvertos akys?“ **11** Tas atsakė: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, užtepė man ant akių ir pasakė: ‘Eik prie Siloamo ir nusiprausk.’ Tai aš nuėjęs nusiprausiau ir praregėjau.“ **12** Tie jo paklausė: „Kur tas žmogus yra?“ Jis tarė: „Nežinau.“

13 Jie nuvedė buvusį neregį pas fariziejus. **14** O ta diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė jam akis, buvo šabas. **15** Fariziejai irgi ėmė jį klausinėti, kaip jis praregėjęs. Šis jiems atsakė: „Jis užtepė man ant akių purvo, aš nusiprausiau ir štai regiu.“ **16** Kai kurie iš fariziejų sakė: „Tas žmogus ne nuo Dievo, nes nesilaiko šabo.“ Kiti kalbėjo: „Kaip nusidėjėlis galėtų daryti tokius ženklus?“ Taigi jie pasidalijo. **17** Tada vėl kreipėsi į neregį: „Ką pats manai apie žmogų, atvėrusį tau akis?“ Tas atsakė: „Jis pranašas.“

18 Tačiau žydai, kol pasišaukė praregėjusiojo tėvus, netikėjo, kad jis buvęs aklas ir praregėjęs. **19** Jie paklausė jų: „Ar tai jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ **20** Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad gimė aklas. **21** Bet kaip jis dabar regi, nežinome, ir kas atvėrė jam akis, nežinome. Jį klauskite. Jis suaugęs. Tegul pats apie save kalba.“ **22** Jo tėvai taip kalbėjo bijodami žydų, nes žydai jau buvo sutarę: kas tik pripažintų Jėzų Kristumi, bus pašalinti iš sinagogos. **23** Dėl to tėvai ir pasakė: „Jis suaugęs. Klauskite jį.“

24 Tad jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir tarė jam: „Atiduok šlovę Dievui! Mes žinome, kad tas žmogus — nusidėjėlis.“ **25** Šis atsakė: „Ar jis

nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu.“ **26** Jie klausė: „Ką jis tau padarė? Kaip atvėrė tau akis?“ **27** Tas jiems atsakė: „Aš jums jau sakiau, bet jūs nesiklausėte. Kodėl norite vėl tai išgirsti? Gal jūs irgi norite jo mokiniais tapti?“ **28** Tada jie išplūdo jį sakydami: „Tu pats esi jo mokinys! Mes — Mozės mokiniai. **29** Mes žinome, kad Dievas yra kalbėjęs Mozei, o iš kur šitas, mes nežinome.“ **30** Tada žmogus jiems atsakė: „Tikrai labai keista, kad nežinote, iš kur jis. Juk jis atvėrė man akis. **31** Mes žinome, kad Dievas nesiklauso nusidėjėlių. O kas dievobaimingas ir vykdo jo valią, tą jis išklauso. **32** Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis. **33** Jeigu tas žmogus nebūtų nuo Dievo, nieko negalėtų padaryti.“ **34** Tie jam atsakė: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar mus mokai?!“ Ir išmetė jį lauk.

35 Jėzus išgirdo, kad jie tą vyrą išmetė, ir jį suradęs tarė: „Tai tu tiki Žmogaus Sūnų?“ **36** Tas atsakė: „O kas jis yra, kad jį tikėčiau, gerbiamasis*?“ **37** Jėzus jam pasakė: „Tu esi jį matęs; tai tas, kuris su tavimi kalba.“ **38** Žmogus tarė: „Tikiu, Viešpatie“, ir išreiškė jam pagarbą. **39** Jėzus pasakė: „Aš atėjau į šį pasaulį, kad būtų įvykdytas nuosprendis: kad neregiai matytų, o regintieji apaktų.“ **40** Šalia jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ **41** Jėzus jiems tarė: „Jeigu būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės. Bet dabar jūs sakote: ‘Mes regime.’ Taigi jūsų nuodėmė pasilieka.“

10

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas eina į avių aptvarą ne pro vartus, o lipa per kur kitur, tas vagis ir plėšikas. **2** Kas įeina pro vartus, tas yra avių ganytojas. **3** Vartų sargas jam atidaro, ir avys jo balso klauso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išveda. **4** Visas savąsias išsivaręs, eina pirma jų; avys seka jam iš paskos, nes pažįsta jo balsą. **5** Paskui svetimą jos tikrai neseks, bet bėgs nuo jo, nes nepažįsta svetimųjų balso.“ **6** Jėzus pasakė jiems šį palyginimą, tačiau jie nesuprato, ką tie žodžiai reiškia.

7 Tad Jėzus dar kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš esu avių vartai. **8** Visi, kurie atėjo taikydamiesi į mano vietą, yra vagys ir plėšikai, ir avys jų neklausė. **9** Aš esu vartai. Kas įeina pro mane, bus išgelbėtas. Jis įeis, išeis ir ras ganyklą. **10** Vagis ateina tik vogti, pjauti ir

Jn 9:36* Arba „viešpatie“.

naikinti. Aš atėjau, kad jos turėtų gyvenimą, kad apsčiai jo turėtų. **11** Aš esu gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas guldo už avis savo sielą. **12** Samdinys, kuris išties nėra ganytojas ir kuriam avys nėra savos, pamatęs besiartinantį vilką palieka avis ir pabėga; tada vilkas griebia avis, jas išvaiko. **13** Anas mat yra tik samdinys ir avys jam nerūpi. **14** Aš — gerasis ganytojas. Aš pažįstu savąsias ir manosios pažįsta mane, **15** kaip Tėvas pažįsta mane ir aš pažįstu Tėvą. Už avis guldau savo sielą.

16 Turiu ir kitų avių, — jos ne iš šito aptvaro. Ir jas turiu atvesti. Jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas. **17** Tėvas mane myli, nes aš guldau savo sielą, kad ją atgaučiau. **18** Niekas iš manęs jos neatėmė, — atiduodu ją pats. Turiu valdžią ją atiduoti, turiu valdžią ją ir atgauti. Tokį įsakymą gavau iš savo Tėvo.“

19 Dėl šių žodžių žydai vėl pasidalijo. **20** Daugelis kalbėjo: „Jis demono apsėstas ir pamišęs. Kam jo klausotės?“ **21** Kiti sakė: „Tai ne apsėstojo žodžiai. Argi demonas galėtų atverti akliesiems akis?“

22 Tuo metu Jeruzalėje vyko pašventinimo iškilmės*. Buvo žiema. **23** Jėzus vaikštinėjo šventykloje, Saliamono kolonadoje. **24** Žydai jį apspito ir ėmė klausinėti: „Kiek ilgai laikysi mūsų sielas nežinioje? Jeigu esi Kristus, pasakyk mums tai atvirai.“ **25** Jėzus jiems atsakė: „Aš sakiau jums, bet jūs netikite. Darbai, kuriuos darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane. **26** Bet jūs netikite, nes nesate manosios avys. **27** Manosios avys klauso mano balso. Aš jas pažįstu ir jos seka paskui mane. **28** Aš duodu joms amžiną gyvenimą ir jos tikrai nepražus per amžius, niekas neišplėš jų man iš rankos. **29** Ką mano Tėvas man davė, yra daugiau už viską, ir niekas negali to išplėšti Tėvui iš rankos. **30** Aš ir Tėvas esame viena.“

31 Žydai vėl griebėsi akmenų, norėdami jį užmėtyti. **32** Jėzus jų paklausė: „Tėvo valia parodžiau jums daug gerų darbų. Už kurį iš tų darbų dabar mane užmėtysite?“ **33** Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą tave užmėtysime, o už piktžodžiavimą, nes tu, būdamas žmogus, dediesi dievu.“ **34** Jėzus atsakė: „Argi jūsų Įstatyme neparašyta: ‘Aš tariau: „Jūs esate dievai“’? **35** Jei dievais pavadino tuos, prieš kuriuos buvo nukreiptas Dievo žodis (o Raštas negali būti atšauktas), **36** kaipgi man, kurį Tėvas pašventino ir siuntė

Jn 10:22* T. y. Chanuka.

į pasaulį, sakote ‘tu piktžodžiauji’ — sakote dėl to, kad pareiškiau esąs Dievo Sūnus? **37** Jei nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi. **38** Bet jeigu juos darau, tai, nors manimi ir netikite, tikėkite darbais, kad suprastumėte ir žinotumėte, jog Tėvas manyje ir aš Tėve.“ **39** Dėl to jie vėl mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

40 Jėzus vėl nukeliavo anapus Jordano, į vietą, kur Jonas pirma krikštijo, ir ten pasiliko. **41** Pas jį ėjo daug žmonių. Jie kalbėjo: „Jonas, tiesa, nepadarė nė vieno ženklo, bet visa, ką jis sakė apie šitą žmogų, buvo teisybė.“ **42** Ir ten daugelis jį įtikėjo.

11 Sirgo vienas žmogus, Lozorius iš Betanijos — Marijos ir jos sesers Mortos kaimo. **2** Marija — tai toji, kuri patepė Viešpatį kvapiuoju aliejumi ir nušluostė savo plaukais jam kojas. Tai jos brolis Lozorius sirgo. **3** Tad seserys pasiuntė Jėzui žinią: „Viešpatie! Tas, kuris tau brangus, serga.“ **4** Tai išgirdęs, Jėzus pasakė: „Ta liga veda ne į mirtį, o į Dievo šlovę, kad per ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus.“

5 Mortą, jos seserį ir Lozorių Jėzus mylėjo. **6** Tačiau, kai išgirdo, kad Lozorius serga, jis dar dvi dienas pasiliko vietovėje, kurioje buvo. **7** Tik tada mokiniams pasakė: „Eikime vėl į Judėją.“ **8** Mokiniai jam tarė: „Rabi, judėjai visai neseniai kėsinosi užmėtyti tave akmenimis, o tu vėl ten eini?“ **9** Jėzus atsakė: „Argi ne dvylika valandų turi diena? Kas vaikšto dieną, tas neklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. **10** O kas vaikšto nakčia, suklumpa, nes šviesos jame nėra.“

11 Tai pasakęs, jis pridūrė: „Mūsų draugas Lozorius užmigo, bet aš einu jo pažadinti.“ **12** Mokiniai jam pasakė: „Viešpatie, jeigu užmigo, pasveiks.“ **13** Jėzus kalbėjo apie Lozoriaus mirtį, o jie manė, kad jis šneka apie miego poilsį. **14** Tada Jėzus pasakė jiems tiesiai: „Lozorius mirė, **15** ir aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, — dėl jūsų, kad dar tvirčiau tikėtumėte. O dabar eime pas jį.“ **16** Tada Tomas, kurį vadino Dvyniu, kitiems mokiniams pasakė: „Eime ir mes numirti drauge su juo.“

17 Jėzui atkeliavus, buvo jau keturios dienos, kai Lozorius gulėjo kape. **18** O Betanija buvo netoli Jeruzalės — už kokių penkiolikos stadijų. **19** Todėl daug žydų buvo atėję pas Mortą ir Mariją paguosti jų dėl brolio. **20** Išgirdusi, kad ateina Jėzus, Morta jį pasitiko, o Marija sėdėjo namie. **21** Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum

čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. **22** Tačiau vis tiek žinau, kad ko tik Dievą prašysi, Dievas tau duos.“ **23** Jėzus jai pasakė: „Tavo brolis prisikels.“ **24** Morta atsakė: „Žinau, kad jis prisikels per prisikėlimą paskutiniąją dieną.“ **25** Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir numirtų, atgis. **26** Ir kiekvienas gyvenantis ir mane tikintis nemirs per amžius. Ar tuo tiki?“ **27** Ji atsakė jam: „Taip, Viešpatie. Aš esu įtikėjusi, kad tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į pasaulį.“ **28** Tai pasakiusi, ji nuėjo, pasišaukė savo seserį Mariją ir slapčiomis pasakė: „Mokytojas yra čia ir kviečia tave.“ **29** Kai ši tai išgirdo, skubiai pakilo ir išėjo pas jį.

30 Jėzus dar nebuvo įėjęs į kaimą — jis tebebuvo toje vietoje, kur jį pasitiko Morta. **31** Žydai, kurie buvo su Marija namuose ir ją guodė, pamatę ją skubiai pakylant ir išeinant, nusekė iš paskos manydami, kad ji eina prie kapo verkti. **32** Atėjusi, kur buvo Jėzus, ir jį pamačiusi, Marija puolė jam po kojų ir tarė: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.“ **33** Matydamas ją verkiančią ir su ja atėjusius žydus verkiančius, Jėzus širdyje* sudejavo, susijaudino; **34** jis paklausė: „Kur jį paguldėte?“ Tie atsakė: „Viešpatie, ateik ir pažiūrėk.“ **35** Jėzus apsiašarojo. **36** Žydai ėmė kalbėti: „Štai koks brangus jis jam buvo!“ **37** Bet kai kurie iš jų sakė: „Argi tas, kuris atvėrė neregiui akis, negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?“

38 Vėl savyje sudejavęs, Jėzus atėjo prie kapo. Tai buvo ola, užrista akmeniu. **39** Jėzus tarė: „Nuriskite akmenį.“ Mirusiojo sesuo Morta jam pasakė: „Viešpatie, jau dvokia, juk jau ketvirta diena!“ **40** Jėzus jai tarė: „Argi nesakiau tau: jei tikėsi, išvysi Dievo šlovę?“ **41** Taigi jie nurito akmenį. Tada Jėzus pakėlė akis aukštyn ir pasakė: „Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei. **42** Aš žinojau, kad tu visada mane išklausai. Tačiau pasakiau tai dėl aplink stovinčios minios, kad jie įtikėtų, jog tu mane siuntei.“ **43** Tai ištaręs, jis garsiu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“ **44** Ir numirėlis išėjo. Jo kojos ir rankos buvo apvyniotos aprišalais, o veidas aprištas skepeta. Jėzus jiems tarė: „Atraišiokite jį ir leiskite jam eiti.“

45 Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, jį įtikėjo. **46** Bet kai kurie iš jų nuėjo pas fariziejus ir papasakojo, ką Jėzus padarė. **47** Dėl to aukštieji ku-

---

Jn 11:33* Pažod. „dvasioje“.

nigai ir fariziejai sušaukė sinedrioną ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug ženklų. **48** Jeigu jį taip paliksime, visi jį įtikės. Tada ateis romėnai ir atims mūsų vietą* ir mūsų tautą.“ **49** Bet vienas iš jų, Kajafas, tais metais buvęs vyriausiuoju kunigu, jiems pasakė: „Jūs nieko neišmanote **50** ir nė nepagalvojate, kad jums būtų naudingiau, jeigu vienas žmogus mirtų už liaudį, negu kad visa tauta pražūtų.“ **51** Bet jis tai pasakė ne iš savęs: būdamas tais metais vyriausiuoju kunigu, išpranašavo, kad Jėzus turės mirti už tautą, **52** ir ne tik už tautą, — taip pat tam, kad suburtų į viena išsklaidytuosius Dievo vaikus. **53** Todėl nuo tos dienos jie buvo susitarę jį nužudyti.

54 Dėl to Jėzus viešai tarp žydų nebevaikščiojo. Jis pasitraukė iš ten į kraštą netoli dykumos, į miestą, vadinamą Efraimu, ir tenai su mokiniais pasiliko. **55** Buvo arti žydų Pascha. Daug krašto žmonių prieš Paschą kilo į Jeruzalę atlikti apsivalymo apeigų. **56** Jie ieškojo Jėzaus, stoviniavo šventykloje ir vienas kitam kalbėjo: „Kaip jums atrodo? Gal jis taip ir neateis į šventę?“ **57** Aukštieji kunigai ir fariziejai buvo davę įsakymą, kad jeigu kas sužinotų, kur Jėzus yra, apie tai praneštų, — tam, kad galėtų jį suimti.

12 Likus šešioms dienoms iki Paschos, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno Lozorius, Jėzaus prikeltasis iš mirusiųjų. **2** Ten jam suruošė vakarienę. Morta patarnavo, o Lozorius buvo tarp sėdinčių su juo prie stalo. **3** Tada Marija, paėmusi svarą* kvapiojo aliejaus — gryno nardo, labai vertingo, — patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. To aliejaus kvapas pasklido visame name. **4** Bet vienas iš jo mokinių, Judas Iskarijotas, kuris rengėsi jį išduoti, pasakė: **5** „Kodėl to kvapiojo aliejaus neparduoda už tris šimtus denarų ir neišdalija pinigų vargšams?“ **6** Jis tai pasakė ne todėl, kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas pinigų dėžutę, grobstė iš jos įplaukas. **7** Jėzus atsakė: „Palik ją ramybėje, kad ji tai atliktų, artėjant mano laidotuvių dienai. **8** Vargšų jūs visada šalia savęs turite, o mane turėsite ne visada.“

9 Tuo tarpu didelė minia žydų sužinojo, kad jis yra ten, ir atėjo ne vien dėl Jėzaus, bet ir pamatyti Lozoriaus, kurį jis buvo prikėlęs iš mirusiųjų. **10** Tada aukštieji kunigai

---

Jn 11:48* T. y. šventyklą.

Jn 12:3* Gr. *litra,* paprastai tapatinamas su romėnišku svaru (327 gramai).

susitarė nužudyti ir Lozorių, **11** nes daug žydų ėjo tenai dėl jo, ir jie tikėjo Jėzų.

12 Rytojaus dieną gausi į šventę susirinkusiųjų minia išgirdo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę, **13** ir pasiėmę palmių šakų išėjo jo pasitikti. Jie šaukė: „Gelbėk, meldžiame!* Palaimintas ateinantis Jehovos vardu — Izraelio karalius!“ **14** Jėzus, susiradęs asilėlį, užsėdo ant jo, kaip parašyta: **15** „Nebijok, Siono dukra! Štai atjoja tavo karalius, sėdėdamas ant asilės jauniklio.“ **16** Iš pradžių jo mokiniai viso to nesuprato. Bet kai Jėzus buvo pašlovintas, jie prisiminė, kad tai buvo apie jį parašyta ir kad tai jam buvo padarę.

17 Liudijo dar ir žmonės, buvę su juo tuo metu, kai jis pašaukė iš kapo Lozorių ir prikėlė jį iš mirusiųjų. **18** Dėl to minia ir išėjo Jėzaus pasitikti, kad išgirdo jį padarius šitą ženklą. **19** O fariziejai tarpusavyje kalbėjo: „Matote, jūs nieko negalite padaryti. Pažiūrėkite! Visas pasaulis nuėjo paskui jį!“

20 Tarp atėjusių per šventę pagarbinti buvo ir graikų. **21** Jie priėjo prie Pilypo, kuris buvo iš Galilėjos Betsaidos, ir ėmė jį prašyti: „Gerbiamasis, mes norime pamatyti Jėzų.“ **22** Pilypas nuėjęs pasakė apie tai Andriejui. Tada Andriejus ir Pilypas nuėjo ir pasakė Jėzui.

23 O Jėzus jiems atsakė: „Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. **24** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu kviečio grūdas nekris į žemę ir nenumirs, jis ir liks vienas, o jeigu numirs, duos gausių vaisių. **25** Kas brangina savo sielą, tas ją pražudys, o kas savo sielos šiame pasaulyje nekenčia, išsaugos ją amžinam gyvenimui. **26** Jei kas nori man tarnauti, teseka paskui mane, ir kur esu aš, ten bus ir mano tarnas. Tą, kuris nori man tarnauti, Tėvas pagerbs. **27** Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką man sakyti? Tėve, gelbėk mane iš šitos valandos. Tačiau tam aš ir atėjau į šią valandą. **28** Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tada iš dangaus pasigirdo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu.“

29 Tai išgirdusi, ten stovinti minia kalbėjo, kad tai buvo griaustinis. Kiti sakė: „Angelas jam kalbėjo.“ **30** Jėzus atsiliepė: „Ne dėl manęs pasigirdo šis balsas, o dėl jūsų. **31** Dabar teisiamas šis pasaulis. Dabar šio pasaulio valdovas bus išmestas laukan. **32** O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs.“ **33** Taip sakydamas jis nurodė, kokia mir-

---

Jn 12:13* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

timi turės mirti. **34** Tada minia atsiliepė: „Iš Įstatymo mes girdėjome, kad Kristus pasiliks amžinai. Tai kodėl tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turi būti pakeltas? Kas tas Žmogaus Sūnus?“ **35** Jėzus jiems tarė: „Trumpą laiką šviesa dar bus tarp jūsų. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad tamsa jūsų neužgultų. Kas vaikšto tamsoje, nežino, kur eina. **36** Kol turite šviesą, tikėkite šviesa, kad taptumėte šviesos sūnumis.“

Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir nuo jų pasislėpė. **37** Nors jų akivaizdoje jis buvo padaręs tiek daug ženklų, jie juo netikėjo, — **38** kad išsipildytų pranašo Izaijo pasakytas žodis: „Jehova, kas patikėjo tuo, ką mes išgirdome? Ir kam buvo apreikšta Jehovos ranka*?“ **39** Jie negalėjo tikėti dėl to, kad Izaijas dar sakė: **40** „Jis apakino jiems akis ir užkietino jiems širdis, kad jie akimis nematytų, širdimi nesuvoktų, neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.“ **41** Izaijas tai pasakė, nes matė jo šlovę; apie jį jis ir kalbėjo. **42** Vis dėlto įtikėjo jį netgi daugelis iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos. **43** Mat šlovę iš žmonių jie mylėjo kur kas labiau negu šlovę iš Dievo.

44 O Jėzus šaukė: „Kas tiki mane, tiki ne vien mane, bet ir tą, kuris mane siuntė! **45** Ir kas regi mane, regi ir tą, kuris mane siuntė. **46** Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad nė vienas, kuris mane tiki, neliktų tamsoje. **47** Jei kas nors girdi mano žodžius ir jų nesilaiko, aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet pasaulio išgelbėti. **48** Tą, kuris mane atmeta ir mano žodžių nepriima, yra kas teis. Žodis, kurį kalbėjau, — štai kas teis jį paskutiniąją dieną, **49** nes aš kalbėjau ne iš savęs, — pats Tėvas, kuris mane siuntė, įsakė man, ką turiu sakyti ir ką kalbėti. **50** Ir aš žinau, kad jo įsakymas yra amžinas gyvenimas. Todėl ką aš kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra man pasakęs.“

13

Jėzus prieš Paschos šventę žinojo, kad atėjo jo valanda iš šio pasaulio iškeliauti pas Tėvą, tad mylėdamas savuosius, esančius pasaulyje, iki galo rodė jiems meilę. **2** Vakarienės metu — Velnias jau buvo sukurstęs Judo Iskarijoto, Simono sūnaus, širdį Jėzų išduoti, — **3** žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas ir kad jis išėjo iš Dievo ir eina pas Dievą, **4** Jėzus pakilo nuo stalo, pasidėjo viršutinius drabužius, paėmęs rankšluostį

Jn 12:38* T. y. galia.

juo susijuosė, **5** paskui įsipylė į praustuvę vandens ir ėmė plauti mokiniams kojas ir šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo susijuosė. **6** Kai priėjo prie Simono Petro, šis tarė: „Viešpatie, tu plauni man kojas?“ **7** Jėzus jam atsakė: „Dabar tu nesupranti, ką aš darau, bet paskui suprasi.“ **8** Petras jam tarė: „Ne! Tu man kojų niekada neplausi.“ Jėzus atsakė: „Jei neplausiu, neturėsi dalies su manimi.“ **9** Simonas Petras pasakė: „Viešpatie, tada ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!“ **10** Jėzus jam tarė: „Kas išmaudytas, to maudyti nebereikia — tik kojas nuplauti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, tik ne visi.“ **11** Mat jis žinojo, kas jį išduos. Todėl ir pasakė: „Ne visi esate švarūs.“

12 Nuplovęs jiems kojas ir apsivilkęs viršutinius drabužius, jis vėl atsisėdo prie stalo ir jiems tarė: „Ar suprantate, ką jums padariau? **13** Jūs kreipiatės į mane ‘Mokytojau’ ir ‘Viešpatie’, ir teisingai darote, nes aš tas ir esu. **14** Tad jei aš, Viešpats ir Mokytojas, nuploviau jums kojas, jūs irgi turite vienas kitam kojas plauti. **15** Daviau jums pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau. **16** Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: vergas ne didesnis už savo šeimininką ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją. **17** Šituos dalykus žinodami, laimingi esate, jeigu juos ir darote. **18** Kalbu ne apie visus jus. Aš pažįstu tuos, kuriuos išsirinkau. Tačiau turi išsipildyti Raštas: ‘Tas, kuris valgė mano duoną, pakėlė virš manęs savo kulną.’ **19** Kalbu jums jau nuo dabar, prieš tam įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog aš esu tas, kas sakau. **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima kiekvieną, kurį tik pasiųsčiau, priima ir mane. O kas priima mane, priima ir tą, kuris mane siuntė.“

21 Tai pasakęs, Jėzus dvasioje susijaudino ir pareiškė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos.“ **22** Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą nenuvokdami, apie kurį jis kalba. **23** Vienas iš mokinių, kurį Jėzus mylėjo, buvo šalia Jėzaus*. **24** Simonas Petras jam linktelėjęs tarė: „Pasakyk, kas yra tas, apie kurį jis kalba.“ **25** Anas atsilošė Jėzui į krūtinę ir paklausė: „Viešpatie, kas jis?“ **26** Jėzus atsakė: „Tai tas, kuriam pamirkęs paduosiu gabaliuką duonos.“ Tad jis pamirkė duonos ir paėmęs padavė ją

Jn 13:23* Pažod. „gulėjo prie Jėzaus krūtinės“. Rytiečiai valgydavo įsitaisę prie stalo pusiau gulomis, pasirėmę alkūne.

Judui, Simono Iskarijoto sūnui. **27** Kai šis tą gabaliuką paėmė, įėjo į jį Šėtonas. Jėzus jam tarė: „Ką darai, padaryk greičiau.“ **28** Tačiau nė vienas iš esančių prie stalo nesuprato, kodėl Jėzus jam tai pasakė. **29** Kadangi Judas turėjo pinigų dėžutę, kai kurie manė, kad Jėzus jam liepęs: „Nupirk, ko mums reikia šventei“, ar liepęs ką duoti vargšams. **30** Taigi, paėmęs aną duonos gabaliuką, jis tuojau išėjo. Buvo naktis.

31 Jam išėjus, Jėzus prabilo: „Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas ir per jį pašlovintas Dievas. **32** Ir Dievas pats jį pašlovins, pašlovins jį bemat. **33** Vaikeliai, dar truputį pabūsiu su jumis. Jūs manęs ieškosite, ir dabar sakau jums tą patį, ką esu sakęs žydams: ‘Kur aš einu, jūs negalite nueiti.’ **34** Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte; kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą. **35** Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, — jei vieni kitus mylėsite.“

36 Simonas Petras jam tarė: „Viešpatie, kur tu eini?“ Jėzus atsakė: „Dabar tu negali paskui mane sekti ten, kur aš einu, bet vėliau seksi.“ **37** Petras jam pasakė: „Viešpatie, kodėl negaliu sekti paskui tave dabar? Aš savo sielą už tave guldysiu!“ **38** Jėzus atsakė: „Tu guldysi už mane savo sielą? Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: dar nė gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.

14

Tenebūgštauja jūsų širdys. Tikėkite Dievą, tikėkite ir mane. **2** Mano Tėvo namuose yra daug buveinių; jeigu taip nebūtų, būčiau jums pasakęs, mat einu jums vietos paruošti. **3** Ir kai nueisiu ir paruošiu jums vietą, vėl ateisiu ir jus pas save pasiimsiu, kad ten, kur esu aš, būtumėte ir jūs. **4** Ten, kur aš einu, jūs žinote kelią.“

5 Tomas jam tarė: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini. Iš kur mums žinoti kelią?“

6 Jėzus jam pasakė: „Aš esu kelias, ir tiesa, ir gyvenimas. Niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. **7** Jeigu būtumėte pažinę mane, būtumėte pažinę ir mano Tėvą. Nuo dabar jūs jį pažįstate ir esate matę.“

8 Pilypas jam tarė: „Viešpatie, parodyk mums Tėvą ir to bus mums gana.“

9 Jėzus pasakė jam: „Tiek laiko esu su jumis, o tu, Pilypai, vis dar manęs nepažinai? Kas matė mane, matė ir Tėvą. Kaip tad sakai: ‘Parodyk mums Tėvą’? **10** Nejau netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Ką

jums kalbu, sakau ne iš savęs, — tai Tėvas, esantis manyje, daro savo darbus. **11** Tikėkite manimi — kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje. Jei ne, tikėkite dėl pačių darbų. **12** Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: kas tiki mane, tas darys darbus, kuriuos aš darau, ir darys už juos didesnių, nes aš einu pas Tėvą. **13** Ir ko tik prašysite mano vardu, tai padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas per Sūnų. **14** Jei ko prašysite mano vardu, aš tai padarysiu.

15 Jeigu mane mylite, laikysitės mano įsakymų. **16** Aš paprašysiu Tėvą ir jis duos jums kitą padėjėją*, kad jis būtų su jumis per amžius, — **17** tiesos dvasią, kurios pasaulis negali priimti, nes jos nei mato, nei pažįsta. Jūs ją pažįstate, nes ji pasilieka su jumis ir yra jumyse. **18** Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais, — ateisiu pas jus. **19** Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys, o jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. **20** Tą dieną jūs žinosite, kad aš esu savo Tėve, jūs manyje ir aš jumyse. **21** Kas yra priėmęs mano įsakymus ir jų laikosi, — tas mane myli. O kas mane myli, bus mylimas mano Tėvo; aš irgi jį mylėsiu ir save jam aiškiai parodysiu.“

22 Judas (ne Iskarijotas) jam tarė: „Viešpatie, kas atsitiko, kad ketini parodyti save mums, o ne pasauliui?“

23 Jėzus jam atsakė: „Kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės. Mes pas jį ateisime ir pas jį bus mūsų buveinė. **24** Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, — ne mano, bet Tėvo, kuris mane siuntė.

25 Aš kalbėjau jums tuos dalykus su jumis būdamas. **26** O padėjėjas — šventoji dvasia, kurią Tėvas mano vardu atsiųs, — jis išmokys jus visko ir primins visa, ką jums sakiau. **27** Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę. Duodu ją ne taip, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys, tenedreba iš baimės. **28** Girdėjote, kad jums sakiau: išeinu ir vėl pas jus ateisiu. Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas už mane didesnis. **29** Tad pasakiau jums dabar, prieš įvykstant, kad įvykus jūs tikėtumėte. **30** Nuo šiol jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina pasaulio valdovas. Galios jis man neturi, **31** bet kad pasaulis žinotų, jog myliu Tėvą, aš darau taip, kaip Tėvas man yra įsakęs. Kelkitės, eime iš čia!

Jn 14:16* Arba „guodėją“.

15 Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas — žemdirbys. **2** Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis pašalina, o kiekvieną, kuri duoda vaisių, apvalo*, kad duotų daugiau vaisiaus. **3** Jūs jau švarūs — dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. **4** Pasilikite manyje ir aš liksiu jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nelikdama vynmedyje, taip ir jūs, jei neliksite manyje. **5** Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje, ir aš — jame, tas duoda gausių vaisių, mat atskirai nuo manęs jūs nieko negalite nuveikti. **6** Kas nelieka manyje, išmetamas kaip šakelė ir sudžiūsta. Jas surenka, sumeta į ugnį ir jos sudega. **7** Jei pasiliekate manyje ir mano žodžiai pasilieka jumyse, prašykite, ko tik norėtumėte, ir tai jums įvyks. **8** Tuo pašlovinamas mano Tėvas, kad jūs duodate gausių vaisių ir parodote esą mano mokiniai. **9** Kaip Tėvas mylėjo mane ir aš jus mylėjau, pasilikite ir jūs manojoje meilėje. **10** Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip ir aš laikiausi Tėvo įsakymų ir pasilieku jo meilėje.

11 Jums tai kalbėjau, kad manasis džiaugsmas būtų jumyse ir jūsų džiaugsmas taptų tobulas. **12** Tai yra mano įsakymas — kad jūs vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau. **13** Niekas neturi didesnės meilės už tą, kuris už draugus savo sielą guldo. **14** Jūs esate mano draugai, jei darote, ką aš jums įsakau. **15** Jau nebevadinu jūsų vergais, nes vergas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Pavadinau jus draugais, nes paskelbiau jums visa, ką girdėjau iš savo Tėvo. **16** Ne jūs mane išsirinkote, o aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte ir duotumėte vaisių, kad jūsų vaisius išliktų ir kad, ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis jums duotų.

17 Jums tai įsakau, kad vienas kitą mylėtumėte. **18** Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinote*, kad manęs jis nekentė pirmiau negu jūsų. **19** Jei jūs priklausytumėte pasauliui*, pasaulis saviškius brangintų. Kadangi jūs pasauliui nepriklausote — aš jus iš pasaulio išsirinkau, todėl pasaulis jūsų ir nekenčia. **20** Atminkite žodžius, kuriuos jums sakiau: vergas ne didesnis už savo šeimininką. Jeigu jie persekiojo mane, persekios ir jus. Jei laikėsi mano žodžių, laikysis ir jūsų. **21** Bet visa tai jums darys dėl mano vardo, nes jie

---

Jn 15:2* T. y. apgeni.

Jn 15:18* Arba „žinokite“. **19*** Pažod. „būtumėte iš pasaulio“.

nepažįsta to, kuris mane siuntė. **22** Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie neturi kuo savo nuodėmės pateisinti. **23** Kas nekenčia manęs, nekenčia ir mano Tėvo. **24** Jei nebūčiau tarp jų padaręs darbų, kurių niekas kitas nėra padaręs, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie matė ir vis tiek nekentė ir manęs, ir mano Tėvo. **25** Bet tai įvyko, kad išsipildytų jų Įstatyme užrašytas žodis: 'Jie nekentė manęs be priežasties.' **26** Kai ateis padėjėjas, kurį siųsiu jums nuo Tėvo, — tiesos dvasia, einanti iš Tėvo, — jis liudys apie mane. **27** Ir jūs liudysite, nes nuo pradžių buvote su manimi.

16 Aš jums tai pasakiau, kad nesukluptumėte. **2** Jus šalins iš sinagogų ir ateina valanda, kai kiekvienas, kuris jus žudys, manys einąs tarnystę Dievui. **3** Jie tai darys, nes nepažino nei Tėvo, nei manęs. **4** Bet aš jums tuos dalykus pasakiau, kad, atėjus valandai jiems įvykti, jūs prisimintumėte, jog aš jums apie tai kalbėjau.

Iš pradžių jums apie tai nesakiau, nes buvau su jumis. **5** O dabar einu pas tą, kuris mane siuntė, ir nė vienas iš jūsų manęs neklausiate: 'Kur tu eini?' **6** Kadangi aš jums apie tai pasakiau, jūsų širdys prisipildė liūdesio. **7** Vis dėlto, sakau jums tiesą, jums geriau, kad aš išeinu, nes jeigu neišeisiu, padėjėjas tikrai pas jus neateis, o jeigu išeisiu, jums jį atsiųsiu. **8** Atėjęs jis pateiks pasauliui įtikinamus įrodymus dėl nuodėmės, dėl teisumo ir dėl teismo: **9** dėl nuodėmės — nes jie netiki manimi; **10** dėl teisumo — nes aš einu pas Tėvą ir jūs manęs nebematysite; **11** ir dėl teismo — nes šio pasaulio valdovas yra nuteistas.

12 Dar daug ką turiu jums pasakyti, tačiau kol kas jūs negalite to pakelti. **13** O kai anas, tiesos dvasia, ateis, jis ves jus į tiesos pilnatvę, nes nekalbės iš savęs, — kalbės tai, ką bus girdėjęs, ir paskelbs jums būsimus dalykus. **14** Jis pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir skelbs jums. **15** Visa, ką Tėvas turi, yra mano. Todėl ir pasakiau, kad anas ims iš to, kas mano, ir skelbs jums. **16** Praeis valandėlė, ir jūs manęs nebematysite; dar valandėlė — ir mane regėsite."

17 Kai kurie jo mokiniai vienas kitam kalbėjo: „Ką reiškia, kad jis mums sako: 'Praeis valandėlė, ir jūs manęs nematysite; dar valandėlė — ir mane regėsite' ir: 'nes aš einu pas Tėvą'?" **18** Taigi jie kalbėjo: „Ką reiškia, kad jis sako: 'valandėlė'? Mes

nežinome, apie ką jis kalba.“ **19** Jėzus suprato, kad jie nori jį paklausti, todėl tarė jiems: „Ar jūs tarpusavyje svarstote, kodėl pasakiau: ‘Praeis valandėlė, ir jūs manęs nematysite; dar valandėlė — ir mane regėsite’? **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis; jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu. **21** Moteris gimdydama kamuojasi, nes atėjo jos valanda, tačiau pagimdžiusi vaikelį ji to suspaudimo nebeatsimena, mat džiaugiasi, kad gimė pasaulyje žmogus. **22** Taip ir jūs dabar liūdite, bet aš vėl jus pamatysiu. Tada jūsų širdys džiaugsis ir jūsų džiaugsmo niekas neatims. **23** Tą dieną nieko manęs neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: ko tik prašysite Tėvą, jis duos jums tai mano vardu. **24** Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų ištobulintas.

25 Kalbėjau jums šiuos dalykus palyginimais. Ateina valanda, kai palyginimais jums nebekalbėsiu, bet paskelbsiu jums apie Tėvą aiškiai. **26** Tą dieną jūs prašysite Tėvą mano vardu. Tai sakydamas neturiu omenyje, kad aš prašysiu už jus. **27** Juk pačiam Tėvui esate brangūs, nes aš buvau brangus jums ir jūs įtikėjote, kad atėjau nuo Tėvo. **28** Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Dabar palieku pasaulį ir einu pas Tėvą.“

29 Jo mokiniai pasakė: „Štai dabar tu kalbi aiškiai, be palyginimų. **30** Dabar mes žinome, jog tu viską žinai ir tau nereikia, kad tavęs kas paklaustų. Dėl to mes tikime, kad atėjai nuo Dievo.“ **31** Jėzus atsakė jiems: „Kol kas tikite? **32** Štai ateina valanda, jau ir atėjo, kai jūs visi būsite išsklaidyti kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau aš nesu vienas, nes su manimi yra Tėvas. **33** Aš jums visa tai kalbėjau, kad per mane turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūsų laukia priespauda, bet būkite drąsūs — aš nugalėjau pasaulį!“

17

Baigęs tai kalbėti, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: „Tėve, atėjo valanda. Pašlovink savo sūnų, kad sūnus pašlovintų tave **2** ir, kaip tu esi suteikęs jam valdžią visiems žmonėms, taip ir jis kad suteiktų amžiną gyvenimą visiems, kuriuos esi jam davęs. **3** Tai yra amžinasis gyvenimas — kad jie pažintų* tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį, Jėzų Kristų. **4** Aš pašlovinau tave žemėje, atlikdamas darbą,

---

Jn 17:3* Čia pavartota gr. veiksmažodžio *ginōskō* forma nurodo ne baigtinį, o tęstinį veiksmą.

kurį buvai man davęs padaryti. **5** Taigi dabar tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią aš pas tave turėjau dar prieš atsirandant pasauliui.

6 Aš atskleidžiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo tavo, tu davei juos man ir jie laikėsi tavo žodžio. **7** Dabar jie supranta, kad visa, ką man davei, yra iš tavęs; **8** mat žodžius, kuriuos man davei, aš perdaviau jiems, ir jie juos priėmė ir išties suprato, kad aš atėjau nuo tavęs, įtikėjo, kad tu mane siuntei. **9** Aš prašau dėl jų. Ne dėl pasaulio prašau, o dėl tų, kuriuos esi man davęs. Jie juk yra tavo, **10** ir visa, kas mano, yra tavo, ir kas tavo – mano, ir aš pašlovintas tarp jų.

11 Aš jau nebesu pasaulyje, o jie yra pasaulyje. Aš ateinu pas tave. Šventasis Tėve, sergėk juos dėl savo vardo, kurį esi man davęs, kad jie būtų viena, kaip ir mes. **12** Kai buvau su jais, aš pats juos sergėjau dėl tavo vardo, kurį esi man davęs. Ir aš juos išsaugojau, nė vienas iš jų nepražuvo, – išskyrus pražūties sūnų, kad išsipildytų Rašto žodžiai. **13** O dabar aš einu pas tave ir šiuos dalykus pasaulyje kalbu, kad jie savyje turėtų sklidinai manojo džiaugsmo. **14** Aš jiems daviau tavo žodį, o pasaulis jų nekentė, nes jie nepriklauso pasauliui*, kaip ir aš nepriklausau pasauliui.

15 Aš neprašau, kad paimtum juos iš pasaulio, bet kad sergėtum juos nuo piktojo. **16** Jie nepriklauso pasauliui, kaip ir aš nepriklausau pasauliui. **17** Pašventink juos tiesa! Tavo žodis yra tiesa. **18** Kaip tu siuntei mane į pasaulį, taip ir aš pasiunčiau juos į pasaulį. **19** Ir dėl jų aš save šventinu, kad ir jie būtų pašventinti tiesa.

20 Prašau ne tik dėl jų, bet ir dėl tų, kurie per jų žodį mane įtiki: **21** kad jie visi būtų viena – kaip tu, Tėve, esi manyje ir aš tavyje, tebūna ir jie mumyse, kad pasaulis tikėtų, jog tu mane siuntei. **22** Ir aš suteikiau jiems šlovę, kurią esi man suteikęs, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena. **23** Aš juose, ir tu manyje, kad jie būtų tobulai suvienyti ir pasaulis žinotų, jog tu mane siuntei ir myli juos taip, kaip myli mane. **24** Tėve, aš noriu, kad tie, kuriuos esi man davęs, būtų su manimi – ten, kur esu aš; kad jie matytų manąją šlovę, kurią esi man suteikęs, mat tu mylėjai mane prieš pasaulio užgimimą*. **25** Teisusis Tėve, išties pasaulis tavęs nepažino, o aš tave paži-

---

Jn 17:14* Pažod. „nėra iš pasaulio“. **24*** Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

nau, ir šitie pažino, kad tu mane siuntei. **26** Aš daviau jiems pažinti tavo vardą ir duosiu dar pažinti, idant meilė, kuria mane mylėjai, būtų juose ir aš būčiau juose.“

18 Tai pasakęs, Jėzus nuėjo su savo mokiniais anapus Kidrono slėnio*, kur buvo sodas. Jis ir jo mokiniai įėjo į sodą. **2** Jo išdavėjas Judas tą vietą irgi žinojo, nes Jėzus su savo mokiniais ten dažnai susitikdavo. **3** Taigi Judas pasiėmė būrį kareivių, taip pat aukštųjų kunigų bei fariziejų pareigūnų ir jie atėjo ten su deglais, žibintais ir ginklais. **4** Žinodamas visa, kas jam nutiks, Jėzus išėjo į priekį ir jų paklausė: „Ko ieškote?“ **5** Tie atsakė: „Jėzaus Nazariečio.“ Jis jiems tarė: „Tai aš.“ Jo išdavėjas Judas stovėjo tarp jų.

6 Jėzui pasakius „tai aš“, jie atsitraukė atgal ir parkrito ant žemės. **7** Jis vėl jų paklausė: „Ko ieškote?“ Tie pasakė: „Jėzaus Nazariečio.“ **8** Tada Jėzus tarė: „Sakiau jums, kad tai aš. Jeigu ieškote manęs, leiskite šitiems pasišalinti“, — **9** kad išsipildytų jo sakytas žodis: „Iš tų, kuriuos man davei, nepražudžiau nė vieno.“

10 Tada Simonas Petras, turėdamas kalaviją, išsitraukęs smogė juo vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam dešinę ausį. To vergo vardas buvo Malkus. **11** Bet Jėzus Petrui pasakė: „Kišk kalaviją į makštį! Negi aš negersiu taurės, kurią Tėvas man davė?“

12 Tada kareiviai, vadas* ir žydų pareigūnai Jėzų suėmė. Jį surišę, **13** nuvedė pirma pas Aną, mat šis buvo Kajafo — tais metais vyriausiojo kunigo — uošvis. **14** Tai tas pats Kajafas, kuris patarė žydams, esą būtų naudingiau, kad vienas žmogus mirtų už liaudį.

15 Simonas Petras ir kitas mokinys sekė Jėzui iš paskos. Tas mokinys buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo rūmų kiemą, **16** o Petras stovėjo lauke prie vartų. Todėl tas kitas mokinys, pažįstamas vyriausiajam kunigui, išėjęs pasikalbėjo su durininke ir Petrą įsivedė. **17** Tarnaitė durininkė Petrui ir sako: „Ar tik tu irgi nesi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Tas atsakė: „Nesu.“ **18** Aplink stovėjo vergai ir pareigūnai. Susikūrę iš anglių ugnį, jie šildėsi, mat buvo šalta. Petras irgi stovėjo su jais ir šildėsi.

Jn 18:1* Arba „Kidrono sausvagės“. Išdžiūstantis upelis, kuriuo vanduo tekėdavo lietingą žiemos sezoną.

Jn 18:12* Gr. *chiliarchos* — „tūkstančio kareivių vadas“.

19 Tuo tarpu aukštasis kunigas* paklausė Jėzų apie jo mokinius ir jo mokslą. **20** Jėzus jam atsakė: „Aš kalbėjau pasauliui viešai. Visada mokiau sinagogose ir šventykloje, kur renkasi visi žydai, ir nieko nekalbėjau slapta. **21** Kodėl tad klausi manęs? Klausk tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau. Štai šitie žino, ką sakiau.“ **22** Jėzui tai ištarus, vienas iš pareigūnų, stovintis greta, trenkė jam per veidą ir pasakė: „Šitaip tu atsakai aukštajam kunigui?!“ **23** Jėzus jam atsakė: „Jei pasakiau ką bloga, paliudyk, kas yra blogai; o jei pasakiau teisybę, kodėl mane muši?“ **24** Tada Anas išsiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.

25 Simonas Petras stovėjo ir šildėsi. Tada jie sakė jam: „Ar tik tu irgi nesi vienas iš jo mokinių?“ Jis paneigė: „Nesu.“ **26** Vienas iš vyriausiojo kunigo vergų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode su juo?“ **27** Tačiau Petras vėl išsigynė, ir iškart pragydo gaidys.

28 Iš Kajafo jie nuvedė Jėzų į pretorijų*. Buvo ankstyvas rytas. Patys į pretorijų jie nėjo, kad nesusiterštų ir galėtų valgyti paschą. **29** Todėl Pilotas išėjo pas juos į lauką ir paklausė: „Kokį kaltinimą šitam žmogui keliate?“ **30** Tie jam atsakė: „Jeigu jis nebūtų piktadarys, nebūtume tau jo perdavę.“ **31** Pilotas jiems tarė: „Pasiimkite jį ir teiskite pagal savo įstatymą.“ Žydai jam atsakė: „Mums neleidžiama nieko bausti mirtimi*“, — **32** kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriuos jis pasakė nurodydamas, kokia mirtimi turės mirti.

33 Pilotas vėl įėjo į pretorijų, pasišaukė Jėzų ir paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ **34** Jėzus atsakė: „Ar pats taip sakai, ar kiti apie mane tau pasakė?“ **35** Pilotas atkirto: „Bene aš žydas? Tavo paties tauta ir aukštieji kunigai man tave perdavė. Ką padarei?“ **36** Jėzus atsakė: „Manoji karalystė nėra iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano pavaldiniai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet manoji karalystė nėra iš čia.“ **37** Pilotas jo paklausė: „Tai tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pats sakai, kad esu karalius. Aš tam esu gimęs ir tam atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuriam tiesa svarbi, klauso mano balso.“ **38** Pilotas jam tarė: „Kas yra tiesa?“

Tai pasakęs, jis vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: „Aš neran-

---

Jn 18:19* T. y. Anas. **28*** Žr. Mt 27:27 išnašą.

Jn 18:31* Pažod. „nužudyti“.

du, kad jis būtų kuo nusikaltęs. **39** Beje, yra jūsų paprotys — kad vieną jums per Paschą paleisčiau. Tai gal norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ **40** O jie vėl šaukė: „Ne šitą, o Barabą!“ Barabas buvo plėšikas.

19 Tada Pilotas paėmė Jėzų ir nuplakdino. **2** Kareiviai, nupynę iš dygių šakelių vainiką, uždėjo jam ant galvos ir apsiautė jį purpuriniu drabužiu. **3** Jie ėjo prie jo ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam per veidą. **4** Pilotas vėl išėjo į lauką ir jiems pasakė: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte: aš nerandu, kad jis būtų kuo nusikaltęs.“ **5** Jėzus išėjo į lauką su dygliuotu vainiku ir purpuriniu drabužiu. Pilotas jiems tarė: „Štai tas žmogus!“ **6** Tačiau aukštieji kunigai ir pareigūnai jį pamatę ėmė šaukti: „Pakabink jį ant stulpo!* Pakabink ant stulpo!“ Pilotas jiems tarė: „Patys imkite jį ir kabinkite, nes aš nerandu, kad jis būtų kuo nusikaltęs.“ **7** Žydai jam atsakė: „Mes turime tokį įstatymą, ir pagal tą įstatymą jis turi mirti, nes dėjosi Dievo sūnumi.“

8 Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando. **9** Jis vėl nuėjo į pretorijų ir Jėzui tarė: „Iš kur tu?“ Bet Jėzus jam neatsakė. **10** Tada Pilotas paklausė: „Nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu valdžią tave paleisti ir turiu valdžią pakabinti ant stulpo?“ **11** Jėzus jam atsakė: „Neturėtum man jokios valdžios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl didesnė nuodėmė tam, kuris mane tau atidavė.“

12 Dėl to Pilotas ieškojo dingsties jį paleisti. Bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi, nesi Cezario draugas! Kiekvienas, kuris dedasi karaliumi, eina prieš Cezarį!“ **13** Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas išvedė Jėzų į lauką ir atsisėdo teismo pakyloje, kuri buvo pastatyta vietoje, pavadintoje „Akmeninis grindinys“, hebrajiškai Gabata. **14** Buvo Paschos* pasirengimas, maždaug šešta# valanda. Jis tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“ **15** Tačiau tie rėkė: „Šalin jį! Šalin! Pakabink jį ant stulpo!“ Pilotas jiems tarė: „Jūsų karalių turėčiau pakabinti ant stulpo?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Mes neturime karaliaus, tiktai Cezarį.“ **16** Tada Pilotas jį perdavė jiems, kad būtų prikaltas prie stulpo.

Taigi jie Jėzų pasiėmė. **17** Nešdamas savo kančių stulpą,

Jn 19:6* Žr. 6 priedą.

Jn 19:14* „Pascha“ čia pavadinta visa Paschos savaitė, apimanti ir Neraugintos duonos šventę. Plg. Lk 22:1. **14#** T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, hebrajiškai vadinamą Golgota. **18** Ten jį pakabino ant stulpo, ir su juo du kitus — iš vienos pusės ir iš kitos, o Jėzų viduryje. **19** Pilotas dar padarė užrašą ir pritvirtino prie stulpo. Jame buvo parašyta: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius.“ **20** Daug žydų tą užrašą perskaitė, mat vieta, kur Jėzų prikalė prie stulpo, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai. **21** Žydų aukštieji kunigai Pilotui sakė: „Nerašyk: ‘Žydų karalius’, bet, kad jis sakė: ‘Aš esu žydų karalius’.“ **22** Pilotas atsakė: „Ką parašiau, parašiau.“

23 Prikalę Jėzų prie stulpo, kareiviai pasiėmė jo viršutinius drabužius ir padalijo juos į keturias dalis — kiekvienam kareiviui po dalį. Pasiėmė ir apatinį apdarą. O tas apdaras buvo be siūlės, nuo viršaus ištisai išaustas. **24** Todėl jie vienas kitam sakė: „Neplėšykime jo, bet meskime burtą, kuriam jis atiteks“, — kad išsipildytų Rašto žodžiai: „Jie pasidalijo tarp savęs mano drabužius ir dėl mano apdaro metė burtą.“ Šitaip kareiviai ir padarė.

25 Prie Jėzaus stulpo stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalietė. **26** Matydamas savo motiną ir šalimais stovintį mokinį, kurį mylėjo, Jėzus motinai tarė: „Moterie, štai tavo sūnus!“ **27** Tada pasakė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos tas mokinys pasiėmė ją pas save.

28 Paskui, žinodamas, jog visa jau įvykdyta, Jėzus, kad išsipildytų Rašto žodžiai, ištarė: „Trokštu.“ **29** Ten buvo indas, pilnas rūgštaus vyno. Tad jie užmovė ant isopo* stiebo kempinę, primirkytą to rūgštaus vyno, ir pakėlė jam prie burnos. **30** Paragavęs rūgštaus vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!“ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią.

31 Kad kūnai neliktų ant stulpų per šabą, mat buvo Pasirengimas ir ta šabo diena buvo didžioji, žydai paprašė Pilotą, kad nubaustiesiems būtų sulaužytos kojos ir kūnai nuimti. **32** Tad kareiviai atėję sulaužė kojas vienam ir kitam — abiem pakabintiems ant stulpų kartu su juo. **33** Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jo kojų nelaužė. **34** Tačiau vienas iš kareivių ietimi perdūrė jo šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. **35** Tas, kuris tai matė, apie tai paliudijo — jo liudijimas tikras ir jis žino sakąs tiesą, — kad ir jūs tikėtumėte. **36** Tai

---

Jn 19:29* Gr. *hyssōpos.* Augalo rūšis tiksliai nežinoma.

įvyko, kad išsipildytų Rašto žodžiai: „Nė vienas jo kaulas nebus sutrupintas.“ **37** Dar kitoje vietoje Raštas sako: „Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė.“

38 Po viso šito Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą, kad leistų jam pasiimti Jėzaus kūną, ir Pilotas leido. Šis atėjo ir nuėmė kūną. **39** Atėjo ir Nikodemas, kuris pirmiau buvo apsilankęs pas Jėzų nakčia. Jis atsinešė ryšulį miros ir alojės*, apie šimtą svarų#. **40** Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir, pagal žydų laidojimo paprotį, susupo su tais kvepalais į drobules. **41** Vietovėje, kur jį prikalė prie stulpo, buvo sodas, o tame sode naujas kapas, kuriame dar niekas nebuvo palaidotas. **42** Kadangi buvo žydų Pasirengimas ir tas kapas netoli, jie ten Jėzų ir paguldė.

20 Pirmąją savaitės dieną Marija Magdalietė anksti, dar su tamsa, atėjo prie kapo ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuritintas. **2** Ji leidosi bėgti ir atbėgusi pas Simoną Petrą ir kitą mokinį — tą, kuris buvo Jėzui brangus, jiems pranešė: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir nežinome, kur jį padėjo.“

3 Tada Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. **4** Juodu išbėgo drauge, bet tas kitas mokinys bėgo greičiau už Petrą ir atsirado prie kapo pirmas. **5** Kai pasilenkė, pamatė gulinčias drobules, tačiau į vidų nėjo. **6** Jam iš paskos atskubėjo ir Simonas Petras. Jis įžengė į kapą ir išvydo gulinčias drobules, **7** taip pat skepetą, dengusią jo galvą, padėtą ne su drobulėmis, o suvyniotą atskirai, kitoje vietoje. **8** Tada anas mokinys, kuris atbėgo prie kapo pirmas, irgi įėjo į vidų. Jis pamatė ir patikėjo. **9** Mat jie dar nebuvo supratę tų Rašto žodžių, kad jis turi prisikelti iš mirusiųjų. **10** Ir mokiniai parėjo į namus.

11 O Marija stovėjo lauke prie kapo ir verkė. Verkdama ji pasilenkė, pažvelgė kapo vidun **12** ir išvydo du angelus baltais drabužiais: vieną sėdintį galvūgalyje, kitą kojūgalyje — ten, kur būta Jėzaus kūno. **13** Jie paklausė jos: „Moterie, kodėl verki?“ Ji tarė: „Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo.“ **14** Tai pasakiusi, Marija atsigręžė ir išvydo stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus. **15** Jėzus jai ir sako: „Moterie, kodėl verki? Ko ieškai?“ Manydama, kad tai sodininkas, Marija tarė: „Gerbiamasis, jei tu jį

Jn 19:39* Gr. *aloē*. Tikriausiai kvapiojo ãgarmedžio milteliai. **39#** Žr. Jn 12:3 išnašą.

išnešei, pasakyk man, kur padėjai, ir aš jį pasiimsiu.“ **16** Tada Jėzus jai tarė: „Marija!“ Atsigręžusi ji hebrajiškai jam sušuko: „Rabuni!“ (Tai reiškia „Mokytojau“.) **17** Jėzus pasakė: „Nebelaikyk manęs, aš juk dar nepakilau pas Tėvą. Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: ‘Aš kylu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.’“ **18** Marija Magdalietė nuėjusi mokiniams pranešė: „Mačiau Viešpatį!“, ir papasakojo jiems, ką jis sakė.

19 Tos pirmosios savaitės dienos vakarą, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, Jėzus atėjo ir atsistojęs į vidurį tarė: „Ramybė jums.“ **20** Tai pasakęs, parodė jiems savo rankas ir šoną. Pamatę Viešpatį, mokiniai nudžiugo. **21** Jėzus vėl jiems tarė: „Ramybė jums. Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu.“ **22** Tai pasakęs, jis pūstelėjo į juos ir tarė: „Priimkite šventąją dvasią. **23** Kam atleisite nuodėmes, tiems jos atleistos; kam neatleisite — neatleistos*.“

24 Kai Jėzus atėjo, Tomo, vieno iš dvylikos, vadinamo Dvyniu, su jais nebuvo. **25** Todėl kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O šis jiems atsakė: „Jeigu nepamatysiu vinių žaizdų jo rankose, neįleisiu savo piršto į vinių žaizdas ir nepaliesiu ranka jo šono, niekaip nepatikėsiu.“

26 Praėjus aštuonioms dienoms, jo mokiniai vėl buvo susirinkę viduje ir Tomas buvo su jais. Durims esant užrakintoms, atėjo Jėzus ir atsistojęs į vidurį tarė: „Ramybė jums.“ **27** Paskui kreipėsi į Tomą: „Pridėk savo pirštą čionai, pažiūrėk į mano rankas. Ištiesk savo ranką ir paliesk mano šoną. Nepasidaryk netikintis — būk tikintis.“ **28** Tomas atsiliepdamas jam sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“ **29** Jėzus jam pasakė: „Patikėjai, nes mane pamatei? Laimingi, kurie tiki nematę.“

30 Tiesa, Jėzus mokinių akivaizdoje padarė ir daug kitų ženklų, neaprašytų šiame ritinyje. **31** O šitie aprašyti tam, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą dėl jo vardo.

21

Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė jis šitaip. **2** Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir du kiti jo mokiniai buvo drauge. **3** Simonas Petras

Jn 20:23* Pažod. „kam sulaikysite — sulaikytos“.

jiems tarė: „Einu žvejoti.“ Jie pasakė jam: „Ir mes einame su tavimi.“ Jie išėjo, susėdo į valtį, tačiau tą naktį nieko nepagavo.

4 Rytui auštant pakrantėje pasirodė bestovįs Jėzus, bet mokiniai nesuprato, kad tai Jėzus. **5** Jėzus jiems ir sako: „Vaikeliai, neturite ko valgyti?“ Tie atsakė: „Ne.“ **6** Jis tarė jiems: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties ir pagausite.“ Jie užmetė ir nebepajėgė jo ištraukti dėl žuvų gausybės. **7** Mokinys, kurį Jėzus mylėjo, Petrui pasakė: „Tai Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai Viešpats, Simonas Petras apsivilko palaidinę, mat buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. **8** O kiti mokiniai atplaukė valtele, tempdami tinklą su žuvimi, nes jie buvo netoli nuo kranto, tik apie du šimtus uolekčių.

9 Išlipę į krantą, jie pamatė rusenančias anglis ir ant jų padėtos žuvies, taip pat duonos. **10** Jėzus jiems tarė: „Atneškite žuvų, kurių ką tik pagavote.“ **11** Simonas Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų; jų buvo šimtas penkiasdešimt trys. Ir nors jų buvo tiek daug, tinklas neplyšo. **12** Jėzus jiems pasakė: „Eikite šen, papusryčiaukite.“ Nė vienas iš mokinių nedrįso jo pasiteirauti: „Kas tu esi?“, mat jie pažino, kad tai Viešpats. **13** Jėzus priėjęs paėmė duonos ir davė jiems, taip pat ir žuvies. **14** Tai buvo jau trečias kartas, kai Jėzus pasirodė mokiniams prikeltas iš mirusiųjų.

15 Kai jie papusryčiavo, Jėzus tarė Simonui Petrui: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitàs*?“ Jis jam atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad esi man brangus.“ Jėzus tarė jam: „Maitink mano ėriukus.“ **16** Jis ir vėl jo klausė, antrą kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad esi man brangus.“ Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles.“ **17** Jis paklausė jo trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar aš tau brangus?“ Petras nuliūdo, kad trečią kartą Jėzus jo paklausė: „Ar aš tau brangus?“ Tad jis jam tarė: „Viešpatie, tu viską žinai. Žinai, kad esi man brangus.“ Jėzus jam pasakė: „Maitink mano aveles. **18** Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: kai buvai jaunesnis, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. Bet kai pasensi, ištiesi savo rankas, kitas tave sujuos ir ves, kur nenori.“ **19** Taip sakydamas, jis nurodė, kokia mirtimi Petras pašlovins Dievą. Tai pasakęs, jis jam tarė: „Sek paskui mane.“

Jn 21:15* Graikiškas įvardis dar gali būti verčiamas „šituos“ arba „šitie“.

20 Petras apsigręžė ir pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo ir kuris per vakarienę atsilošė Jėzui į krūtinę ir paklausė: „Viešpatie, kuris tave išduos?“ **21** Jį pamatęs, Petras Jėzaus paklausė: „Viešpatie, o kaip šitas?“ **22** Jėzus jam tarė: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas tau? Tu sek paskui mane.“ **23** Todėl tarp brolių pasklido tokia kalba, kad tas mokinys nemirsiąs. Tačiau Jėzus jam nesakė, kad anas nemirs, tik: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas tau?“

24 Tai tas mokinys, kuris liudija apie šiuos dalykus ir kuris juos aprašė. O mes žinome, kad jo liudijimas tikras.

25 Yra dar daugelis kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu visi iki vieno būtų surašyti, visas pasaulis, manau, nesutalpintų ritinių, kurių būtų prirašyta.

APAŠTALŲ DARBAI

1 Pirmajame pasakojime, o Teofili, aprašiau visa, ką Jėzus pradėjo daryti ir mokyti, — **2** iki tos dienos, kai buvo paimtas į dangų, pirmiau per šventąją dvasią davęs savo išsirinktiems apaštalams įsakymų. **3** Po savo kančios jis su daugeliu aiškių įrodymų pasirodė jiems gyvas — per keturiasdešimt dienų jie ne sykį jį matė ir jis kalbėjo apie Dievo karalystę. **4** Susitikęs su jais, Jėzus prisakė: „Nesitraukite iš Jeruzalės, bet laukite to, ką Tėvas yra pažadėjęs, kaip iš manęs girdėjote; **5** mat Jonas krikštijo vandenyje, o jūs praėjus nedaugeliui dienų būsite pakrikštyti šventojoje dvasioje.“

6 Susirinkę jie klausė jį: „Viešpatie, ar tu šiuo laiku grąžinsi Izraeliui karalystę?“ **7** Jėzus jiems tarė: „Ne jums žinoti laikus ar laikotarpius, kuriuos Tėvas pasiliko savo paties žinioje*. **8** Jūs, kai ant jūsų nusileis šventoji dvasia, gausite galios ir būsite mano liudytojai ir Jeruzalėje, ir visoje Judėjoje, ir Samarijoje, ir iki žemės pakraščių.“ **9** Tai pasakęs, Jėzus jiems bežiūrint buvo pakeltas aukštyn ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. **10** Jėzui kylant ir jiems įdėmiai žiūrint į dangų, staiga greta jų atsirado du vyrai baltais drabužiais **11** ir tarė: „Vyrai galilėjiečiai, ko

Apd 1:7* Pažod. „valdžioje“.

stovite ir žiūrite dangun? Tasai Jėzus, kuris buvo iš jūsų tarpo paimtas į dangų, ir ateis tokiu būdu, kokiu matėte jį einant į dangų.“

12 Tada nuo vadinamojo Alyvų kalno, esančio netoli Jeruzalės, šabo kelionės atstumu, jie sugrįžo į Jeruzalę. **13** Parėję užlipo į aukštutinį kambarį, kur buvo apsistoję, — Petras, Jonas, Jokūbas, Andriejus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Simonas Uolusis, ir Jokūbo sūnus Judas. **14** Visi jie, kartu su moterimis, su Jėzaus motina Marija ir jo broliais, vieningai atsidėjo maldai.

15 Vieną iš tų dienų Petras atsistojo tarp brolių (iš viso buvo susibūrę maždaug šimtas dvidešimt žmonių) ir pasakė: **16** „Vyrai, broliai, turėjo išsipildyti Rašto žodžiai, kuriuos šventoji dvasia Dovydo lūpomis pranašiškai ištarė apie Judą, tapusį Jėzaus suėmėjų vedliu. **17** Jis juk buvo priskaičiuotas prie mūsų ir gavęs dalį šioje tarnystėje. **18** (Tasai įsigijo sklypą už neteisumo užmokestį; kritęs galva žemyn, iš vidaus su garsu perplyšo ir visi jo viduriai išvirto. **19** Tai tapo žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, o anas sklypas jų kalba buvo pavadintas „Hakeldamach“, tai yra „Kraujo sklypu“.) **20** Juk Psalmių knygoje parašyta: ‘Tebus jo buveinė apleista, tegul niekas joje negyvena’ ir: ‘Jo priežiūros pareigas teperima kitas’. **21** Todėl reikia, kad vienas iš tų vyrų, kurie vaikščiojo su mumis visą tą laiką, kai Viešpats Jėzus buvo* tarp mūsų — **22** nuo tada, kai Jonas jį pakrikštijo, iki dienos, kai jis buvo iš mūsų tarpo paimtas aukštyn, — kad vienas iš jų kartu su mumis taptų jo prisikėlimo liudytoju.“

23 Ir jie pasiūlė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, pravarde Justas, ir Motiejų. **24** Paskui meldėsi sakydami: „Tu, Jehova*, pažįsti visų širdis, tad parodyk, katrą iš šių dviejų išsirinkai, **25** kad užimtų šios tarnystės bei apaštalystės vietą, iš kurios Judas pasitraukė ir nuėjo savo keliu.“ **26** Taigi jie metė dėl jų burtą, ir burtas krito Motiejui, tad šis buvo priskaičiuotas prie vienuolikos apaštalų.

2 Atėjus Sekminių dienai, visi drauge buvo vienoje vietoje. **2** Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, lyg pučiančio smarkaus vėjo. Jo prisipildė visas namas, kur jie sėdėjo. **3** Jie išvydo tarsi ugnies liežuvius ir tie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. **4** Visi tapo kupini

---

Apd 1:21* Pažod. „įeidavo ir išeidavo“. **24*** Žr. 1 priedą.

šventosios dvasios ir ėmė kalbėti kitomis kalbomis, kaip dvasia jiems davė prabilti.

5 Jeruzalėje buvo apsigyvenę žydų iš visų tautų po dangumi, dievobaimingų vyrų. **6** Tam garsui pasigirdus, susirinko daugybė žmonių. Jie buvo suglumę, nes girdėjo juos kalbant kiekvienas savo kalba. **7** Apstulbinti ir stebėdamiesi, jie sakė: „Argi štai visi šitie, kurie kalba, nėra galilėjiečiai? **8** Tai kaipgi mes girdime juos kiekvienas savo gimtąja kalba? **9** Partai, medai, elamitai, Mesopotamijos, Judėjos, Kapadokijos, Ponto, Azijos*, **10** Frygijos, Pamfilijos, Egipto, Libijos sričių ties Kirėne gyventojai, atvykėliai iš Romos, tiek žydai, tiek prozelitai*, **11** kretiečiai ir arabai — girdime juos kalbant apie didingus Dievo darbus mūsų kalbomis!“ **12** Tad visi apstulbę ir sumišę vienas kito klausinėjo: „Ką gi tai galėtų reikšti?“ **13** O kiti šaipydamiesi sakė: „Jie prisigėrę jauno vyno.“

14 Petras su vienuolika atsistojęs prabilo į juos pakeltu balsu: „Judėjos vyrai ir visi Jeruzalės gyventojai! Tebūna jums tai žinoma, — įsiklausykite į mano žodžius! **15** Šie žmonės nėra, kaip jums atrodo, pasigėrę — juk dar tik trečia* dienos valanda. **16** Anaiptol, vyksta tai, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį: **17** ‘Paskutinėmis dienomis, — sako Dievas, — aš išliesiu savosios dvasios ant visų žmonių: jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus ir jūsų senoliai sapnuos sapnus. **18** O ir ant savo vergų bei vergių tomis dienomis išliesiu savosios dvasios, ir jie pranašaus. **19** Duosiu stebuklų aukštai danguje, taip pat ženklų žemai žemėje: kraujo, ugnies ir dūmų rūksmo. **20** Saulė pavirs tamsa, o mėnulis — krauju prieš ateinant didžiajai ir įstabiajai Jehovos dienai. **21** Ir kiekvienas, kas tik šauktųsi Jehovos vardo, bus išgelbėtas.’

22 Izraelio vyrai, paklausykite šitų žodžių: Jėzų Nazarietį — vyrą, Dievo jums viešai pristatytą galingais darbais, stebuklais ir ženklais — juos Dievas per jį padarė tarp jūsų, kaip jūs ir patys žinote, — **23** šį vyrą, Dievo apibrėžtąja valia ir numatymu atiduotą, savavaliautojų rankomis nužudėte prikaldami prie stulpo. **24** Bet Dievas jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties kankynės, nes nebuvo galima, kad

Apd 2:9* „Azija“ anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. **10*** Žr. Mt 23:15 išnašą.

Apd 2:15* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 9 valanda ryto.

ji laikytų jį savo gniaužtuose. **25** Juk Dovydas apie jį kalba: ‘Visuomet turėjau Jehovą sau prieš akis; jis yra mano dešinėje, kad nesudrebėčiau. **26** Todėl pralinksmėjo manoji širdis, džiūgavo liežuvis mano. O ir kūnas mano apsigyvens viltyje, **27** nes tu mano sielos hade* nepaliksi ir neleisi savo ištikimajam matyti supuvimo. **28** Tu davei man pažinti gyvenimo kelius ir savo artumu* pripildysi mane džiaugsmo.’

29 Vyrai, broliai, leiskite atvirai kalbėti jums apie patriarchą Dovydą. Jis juk mirė, buvo palaidotas ir jo kapas yra pas mus iki šios dienos. **30** Taigi, būdamas pranašas ir žinodamas, kad Dievas jam siekte prisiekė pasodinsiąs vieną iš jo palikuonių* jo soste, **31** Dovydas numatė į priekį ir kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą, — kad jis nebus paliktas hade ir kad jo kūnas nematys supuvimo. **32** Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai. **33** Tad išaukštintas iki Dievo dešinės, gavęs iš Tėvo pažadėtą šventąją dvasią, jis ją išliejo, ir jūs tai matote ir girdite. **34** Dovydas juk nepakilo į dangų, — jis pats sako: ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, **35** kol padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis.“’ **36** Tad tebūna iš tikro žinoma visiems Izraelio namams, kad jį — tą Jėzų, kurį jūs prikalėte prie stulpo, — Dievas padarė ir Viešpačiu, ir Kristumi.“

37 Tie žodžiai vėrė jiems širdį ir jie klausinėjo Petrą bei kitus apaštalus: „Vyrai, broliai, ką mums daryti?“ **38** Petras jiems tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu, kad jums būtų atleistos nuodėmės, ir gausite šventosios dvasios dovaną. **39** Juk tas pažadas skirtas jums ir jūsų vaikams bei visiems toli esantiems, kuriuos tik pasikvies Jehova, mūsų Dievas.“ **40** Dar daugeliu kitų žodžių jis gerai paliudijo ir ragino juos sakydamas: „Gelbėkitės iš šitos iškrypusios kartos!“ **41** Taigi tie, kurie noriai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, — taip tą dieną prisidėjo apie trys tūkstančiai sielų*. **42** Ir jie atsidėję laikėsi apaštalų mokymo, dalijosi visa kuo, vaišinosi, meldėsi.

43 Visas sielas ėmė baimė ir per apaštalus buvo daroma daug stebuklų bei ženklų. **44** Visi įtikėjusieji laikėsi drauge ir visa turėjo bendra. **45** Jie pardavinėjo savo nuosavybę bei turtą ir

---

Apd 2:27* Žr. 8 priedą. **28*** Pažod. „veidu“. **30*** Pažod. „iš jo strėnų vaisių“.

Apd 2:41* Žr. 7 priedą.

dalijo visiems, kiek kam reikėjo. **46** Diena iš dienos jie sutartinai rinkosi šventykloje, ir laužˑdami duoną tai vienuose, tai kituose namuose drauge vaišinosi su džiugesiu ir atvira širdimi, **47** liaupsino Dievą, ir visi žmonės buvo jiems palankūs. O Jehova kasdien gausino jų gretas tais, kurie buvo gelbėjami.

3 Kartą, artėjant maldos valandai, tai yra devintajai, Petras ir Jonas ėjo aukštyn į šventyklą; **2** ten nešė ir vieną nuo gimimo luošą vyrą. Jį kasdien palikdavo prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad einančiųjų į šventyklą prašytų sušelpti. **3** Pamatęs Petrą ir Joną beįeinančius į šventyklą, jis ėmė prašyti išmaldos. **4** Petras drauge su Jonu įdėmiai pažiūrėjo į jį ir tarė: „Pažvelk į mus.“ **5** Šis įbedė į juos akis tikėdamasis ką nors iš jų gauti. **6** Tačiau Petras pasakė: „Sidabro ir aukso neturiu, bet ką turiu, tau duosiu: Jėzaus Kristaus, Nazariečio, vardu — vaikščiok!“ **7** Tuomet paėmęs už dešinės rankos jį pakėlė. Jo pėdos ir čiurnos bemat sutvirtėjo, **8** stryktelėjęs jis atsistojo ir ėmė vaikščioti. Drauge su jais įėjęs į šventyklą, vaikščiojo pasišokinėdamas ir liaupsino Dievą. **9** Visi žmonės pamatė tą vyrą vaikščiojantį ir liaupsinantį Dievą. **10** Atpažinę, kad čia tas, kuris sėdėdavo prie šventyklos Gražiųjų vartų ir prašydavo išmaldos, jie nustėro iš nuostabos ir apstulbo dėl to, kas jam atsitiko.

11 Jis laikėsi įsitvėręs Petro ir Jono, ir visi žmonės be galo nustebę subėgo prie jų į vadinamąją Saliamono kolonadą. **12** Tai matydamas, Petras kreipėsi į žmones: „Izraelio vyrai, kodėl tuo stebitės ir ko taip žiūrite į mus, tarsi mes savo pačių galia ar dievotumu būtume padarę, kad jis vaikščiotų? **13** Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, mūsų protėvių Dievas, pašlovino savo Tarną Jėzų, kurį jūs patys išdavėte ir kurio išsižadėjote Piloto akivaizdoje, kai tas buvo nusprendęs jį paleisti. **14** Jūs išsižadėjote šventojo ir teisiojo, — pareikalavote, kad iš malonės jums paleistų žudiką, **15** o didįjį gyvenimo Vedlį nužudėte. Bet Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų, ir mes esame to liudytojai. **16** Taigi, šį vyrą, kurį jūs matote ir pažįstate, stiprų padarė Jėzaus vardas, — mūsų tikėjimas jo vardu; iš Jėzaus kylantis tikėjimas visiškai išgydė šį vyrą jūsų visų akivaizdoje. **17** Tačiau aš žinau, broliai, kad padarėte tai iš nežinojimo, kaip ir jūsų vyresnybė. **18** Taip Dievas išpildė, ką iš anksto paskelbė

visų pranašų lūpomis, — kad jo Kristus kentėsiąs.

19 Tad atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės, kad nuo Jehovos veido ateitų atgaivos laikai **20** ir kad jis atsiųstų jums skirtąjį Kristų — Jėzų, **21** kurį dangus, tiesa, turi sutūrėti iki laikų, kai bus atkurta visa, apie ką Dievas kalbėjo savo šventųjų senovės pranašų lūpomis. **22** Mozė juk pasakė: ‘Jehova Dievas iš jūsų brolių pakels jums pranašą, tokį kaip aš. Klausykite jo — visko, ką tik jis jums sakys. **23** Kiekviena siela, kuri to Pranašo neklausys, bus išrauta iš tautos.’ **24** Ir visi pranašai, kiek tik jų yra kalbėję — nuo Samuelio ir paskesni, — skelbė šias dienas. **25** Jūs esate sūnūs pranašų ir sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais tardamas Abraomui: ‘Per tavo palikuonį* bus palaimintos visos žemės giminės.’ **26** Dievas, pakėlęs savo Tarną, atsiuntė jį pirmiausia jums, kad jus palaimintų — nugręžtų kiekvieną nuo jūsų piktų darbų.“

4 Juodviem kalbant žmonėms, prisistatė aukštieji kunigai, šventyklos sargybos viršininkas ir sadukiejai, **2** pasipiktinę, kad jie moko liaudį ir skelbia apie Jėzaus prisikėlimą iš mirusiųjų*. **3** Jie suėmė juos ir uždarė iki kitos dienos, mat jau buvo vakaras. **4** Tačiau daugelis tos kalbos klausiusių įtikėjo, ir tikinčiųjų padaugėjo iki maždaug penkių tūkstančių vyrų.

5 Kitą dieną Jeruzalėje susirinko jų vadovai, vyresnieji ir Raštų žinovai, **6** įskaitant aukštąjį kunigą Aną, taip pat Kajafą, Joną, Aleksandrą ir visus iš aukštojo kunigo giminės. **7** Pasistatę apaštalus viduryje, jie paklausė: „Kokia galia arba kieno vardu tai padarėte?“ **8** Tada Petras, kupinas šventosios dvasios, į juos prabilo:

„Tautos vadovai ir vyresnieji! **9** Jei šiandien dėl geradarystės sergančiam žmogui esame tardomi ir norite žinoti, kieno dėka jis pagijo, **10** tebūna visiems jums ir visai Izraelio liaudžiai žinoma, kad tai padaryta Jėzaus Kristaus, Nazariečio, vardu. Jūs prikalėte jį prie stulpo, bet Dievas jį iš mirusiųjų prikėlė. Tai jo dėka šis žmogus stovi jūsų akivaizdoje sveikas. **11** Jis yra ‘akmuo, kurį jūs, statytojai, paniekinote ir kuris tapo viršutiniu kertiniu akmeniu’. **12** Ir nė viename kitame nėra išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po

---

Apd 3:25* Pažod. „Tavo sėkloje“.

Apd 4:2* Pažod. „skelbia Jėzuje prisikėlimą iš mirusiųjų“.

dangumi kito vardo, — tik per jį turime būti išgelbėti.“

13 Matydami Petrą ir Joną taip drąsiai kalbančius ir supratę, kad jie tėra nemokyti, paprasti žmonės, jie stebėjosi; be to, atpažino juodu buvus kartu su Jėzumi. **14** Regėdami su jais stovintį pagydytą žmogų, jie neturėjo kaip paprieštarauti. **15** Tad įsakė jiems išeiti iš sinedriono salės ir ėmė tarpusavyje tartis: **16** „Ką darysime su šiais žmonėmis? Juk per juos išties buvo padarytas akivaizdus ženklas ir tai pagarsėjo tarp visų Jeruzalės gyventojų. Mes negalime jo paneigti. **17** Bet kad tai liaudyje nepasklistų dar plačiau, prigrasinkime juos niekam šituo vardu nebekalbėti.“

18 Tuomet jie juodu pasišaukė ir paliepė niekur Jėzaus vardu nekalbėti ir nemokyti. **19** Bet Petras ir Jonas jiems atsakė: „Ar teisinga Dievo akivaizdoje klausyti jūsų, o ne Dievo, patys spręskite. **20** O mes negalime liautis kalbėję apie tai, ką matėme ir girdėjome.“ **21** Taigi, dar sykį prigrasinę, jie paleido juos, nes nerado dingsties nubausti, taip pat dėl žmonių, mat visi šlovino Dievą už tai, kas buvo įvykę; **22** žmogui, patyrusiam tą išgydymo ženklą, buvo daugiau negu keturiasdešimt metų.

23 Paleisti juodu nuėjo pas saviškius ir papasakojo, ką jiems sakė aukštieji kunigai ir vyresnieji. **24** Kai anie tai išklausė, visi kaip vienas pakėlė balsus kreiptis į Dievą:

„Visavaldi, tu esi tas, kuris padarei dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose, **25** ir kuris per šventąją dvasią ištarei mūsų protėvio Dovydo, savo tarno, lūpomis: ‘Ko įsišėlo tautos, ko žmonės tuštybes rezga? **26** Žemės karaliai išsirikiavo ir valdovai visi kaip vienas susibūrė prieš Jehovą ir jo pateptąjį*.’ **27** Išties, ir Erodas*, ir Poncijus Pilotas su kitataučiais ir Izraelio žmonėmis susibūrė šiame mieste prieš tavo šventąjį tarną Jėzų, kurį patepei, **28** kad padarytų, kas tavo ranka ir valia buvo iš anksto skirta įvykti. **29** Todėl dabar, Jehova, pažvelk į jų grasinimus ir suteik savo vergams visą drąsą skelbti tavo žodį, **30** kai tu ištiesta ranka gydysi ir tavo šventojo tarno Jėzaus vardu bus daromi ženklai bei stebuklai.“

31 Jiems karštai pasimeldus, vieta, kur jie buvo susirinkę, sudrebėjo. Visi iki vieno prisipildė šventosios dvasios ir ėmė drąsiai skelbti Dievo žodį.

32 Įtikėjusiųjų daugybė buvo vienos širdies ir vienos sielos.

Apd 4:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **27*** Žr. Lk 3:1 išnašą.

Nė vienas nesakė, jog tai, ką tùri, yra jo, — visa jiems buvo bendra. **33** Apaštalai su didžia galia liudijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą; ir su jais visais buvo didi malonė. **34** Nė vienas iš jų nestokojo, nes visi, kuriems priklausė žemės sklypai ar namai, tuos parduodavo ir, ką pardavę gaudavo, atnešę **35** padėdavo apaštalams prie kojų. Tada būdavo padalijama kiekvienam, kiek kam reikėjo. **36** Juozapas, apaštalų pramintas Barnabu (išvertus — „paguodos sūnus“), iš Kipro kilęs levitas, **37** turėjo žemės. Ją pardavė ir atnešęs pinigus padėjo apaštalams prie kojų.

5 O vienas vyras, vardu Ananijas, su savo žmona Sapfyra pardavęs sklypą, **2** dalį gautų pinigų nuslėpė, ir jo žmona apie tai žinojo. Kitą dalį jis atnešė ir padėjo apaštalams prie kojų. **3** Bet Petras pasakė: „Ananijau, kodėl buvai Šėtono sukurstytas pameluoti šventajai dvasiai ir nuslėpti dalį už sklypą gautų pinigų? **4** Argi ne tavo buvo tai, ką turėjai? O ir ką gavai pardavęs, argi nepriklausė tau? Kodėl savo širdyje sumanei tokį dalyką? Tu pamelavai ne žmonėms, bet Dievui!“ **5** Išgirdęs tuos žodžius, Ananijas susmuko ir mirė. Visus, kurie apie tai išgirdo, apėmė didelė baimė. **6** Jaunesni vyrai pakilę susupo jį ir išnešę palaidojo.

7 O po kokių trijų valandų atėjo ir jo žmona; ji nežinojo, kas nutiko. **8** Petras jos paklausė: „Sakyk man, ar už tiek judu pardavėte sklypą?“ Ji atsakė: „Taip, už tiek.“ **9** Tada Petras jai tarė: „Kodėl judu susimokėte mėginti Jehovos dvasią? Štai jau prie durų žengia tie, kurie palaidojo tavo vyrą. Jie ir tave išneš.“ **10** Ši bemat krito jam prie kojų ir mirė. Anie jauni vyrai, įėję vidun ir radę ją negyvą, išnešė ir palaidojo šalia vyro. **11** Visą bendruomenę ir visus apie tai išgirdusius apėmė didelė baimė.

12 Apaštalų rankomis tarp žmonių buvo daroma daug ženklų ir stebuklų; jie visi sutartinai rinkdavosi Saliamono kolonadoje. **13** Iš kitų nė vienas nedrįso prie jų prisidėti, bet apskritai liaudis juos labai gyrė **14** ir tikinčių Viešpatį vis gausėjo — jų būrį papildė daugybė vyrų ir moterų. **15** Žmonės netgi išnešdavo į didžiąsias gatves ligonius ir guldydavo juos ant nedidelių gultų ir neštuvų, kad, Petrui einant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant kurio nors iš jų. **16** Į Jeruzalę ėjo ir daugybė aplinkinių miestų gyventojų gabendami sergančius ir netyrų dvasių varginamus, ir tie visi būdavo išgydomi.

17 O vyriausiasis kunigas ir visi, kurie buvo su juo, iš sadukiejų atšakos, apimti pavydo sujudo **18** ir suėmę apaštalus uždarė į viešąjį kalėjimą. **19** Bet naktį Jehovos angelas atidarė kalėjimo duris, išvedė juos ir pasakė: **20** „Eikite ir atsistoję šventykloje kalbėkite žmonėms visus šio gyvenimo žodžius.“ **21** Tai išgirdę, jie auštant nuėjo į šventyklą ir ėmė mokyti.

Tuo metu atėjo vyriausiasis kunigas su saviškiais. Jie sušaukė sinedrioną bei visą Izraelio sūnų vyresnybę ir pasiuntė į kalėjimą pareigūnus atvesti apaštalų. **22** Bet pareigūnai nuėję į kalėjimą jų nerado, tad grįžę pranešė: **23** „Kalėjimas buvo kuo saugiausiai užrakintas ir sargybiniai stovėjo prie durų, tačiau jas atidarę nieko viduje neradome.“ **24** Išgirdę šiuos žodžius, šventyklos sargybos viršininkas ir aukštieji kunigai suglumo ir svarstė, kas dabar bus. **25** Bet kažkoks žmogus atėjęs jiems pranešė: „Tie vyrai, kuriuos buvote uždarę kalėjime, stovi štai šventykloje ir moko žmones!“ **26** Tada sargybos viršininkas su savo pareigūnais nuėjo ten ir juos išsivedė, bet be prievartos, mat bijojo būti žmonių užmėtyti akmenimis.

27 Atvedę pastatė juos sinedriono salėje. Juos apklausdamas, vyriausiasis kunigas **28** tarė: „Mes jums liepte paliepėme nebemokyti tuo vardu, o jūs štai savo mokymu užtvindėte Jeruzalę ir norite užtraukti ant mūsų to žmogaus kraują!“ **29** Petras ir kiti apaštalai atsakė: „Privalu klausyti Dievo, o ne žmonių. **30** Mūsų protėvių Dievas prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte — pakabinote ant stulpo*. **31** Jį, didįjį Vedlį ir Gelbėtoją, Dievas išaukštino iki savo dešinės, kad suteiktų atgailą Izraeliui ir nuodėmių atleidimą. **32** Mes esame šių dalykų liudytojai, kaip ir šventoji dvasia, kurią Dievas davė jo klausantiems.“

33 Tai išgirdę, šie užsidegė pykčiu ir jau norėjo su jais susidoroti. **34** Bet tada atsistojo sinedrione vienas fariziejus, vardu Gamalielis, visų žmonių gerbiamas Įstatymo mokytojas. Jis paliepė apaštalus trumpam išvesti **35** ir prabilo: „Izraelio vyrai, gerai pagalvokite, ką ketinate daryti su šiais žmonėmis. **36** Antai prieš kurį laiką buvo iškilęs Teudas. Jis laikė save kažin kuo, ir prie jo prisidėjo kokie keturi šimtai vyrų. Bet kai buvo nužudytas, visi, kurie jo klausė, buvo išsklaidyti ir nieko jiems neišėjo. **37** Po jo, surašymo dienomis, iškilo Judas Ga-

---

Apd 5:30* Pažod. „ant medžio“. Žr. 6 priedą.

lilėjietis ir patraukė liaudį paskui save. Tačiau jis irgi žuvo, ir visi, kurie jo klaũsė, buvo išblaškyti. **38** Todėl aš jums sakau: neprasidėkite su šitais žmonėmis, palikite juos; jeigu tas sumanymas ar tas darbas iš žmonių, jis žlugs, **39** bet jeigu iš Dievo, jūs nepajėgsite jų sužlugdyti. Žiūrėk, dar pasirodys, kad kovojate prieš patį Dievą.“ **40** Ir jie paklaũsė jo. Pasikvietė apaštalus, nuplakdino ir, įsakę nebekalbėti Jėzaus vardu, paleido.

41 O tie eidami iš sinedriono džiaugėsi, kad buvo palaikyti vertais patirti pažeminimą dėl jo vardo. **42** Ir kasdien šventykloje ir po namus jie nepaliaudami mokė ir skelbė gerąją naujieną apie Kristų — Jėzų.

6 Tomis dienomis, mokinių skaičiui augant, graikakalbiai žydai ėmė murmėti prieš žydus, kalbančius hebrajiškai, nes kasdien skirstant maistą būdavo pamirštamos jų našlės. **2** Todėl dvylika sukvietė visą mokinių daugybę ir pasakė: „Nedera mums palikus Dievo žodį patarnauti prie stalų. **3** Taigi, broliai, parinkite iš savo tarpo septynis vyrus, turinčius gerą vardą, kupinus dvasios ir išminties. Mes paskirsime juos tvarkyti šių reikalų, **4** o patys atsidėsime maldai ir žodžio tarnystei.“ **5** Šie žodžiai patiko visai mokinių daugybei ir jie pasirinko Steponą — tikėjimo ir šventosios dvasios kupiną vyrą, Pilypą, Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir prozelitą iš Antiochijos Mikalojų. **6** Jie atvedė juos pas apaštalus, ir tie pasimeldę uždėjo ant jų rankas.

7 Taigi Dievo žodis toliau plito ir mokinių skaičius Jeruzalėje sparčiai augo. Tikėjimui pakluso ir didelis būrys kunigų.

8 Steponas, kupinas malonės ir galios, darė tarp žmonių didžių stebuklų ir ženklų. **9** Bet pakilo kai kurie iš vadinamosios atleistinių sinagogos, kai kurie iš kirėniečių, aleksandriečių, taip pat iš Kilikijos ir Azijos ir ėmė su Steponu ginčytis. **10** Tačiau jie nepajėgė atsilaikyti prieš jo išmintį ir dvasią, kurios vedamas jis kalbėjo. **11** Tuomet jie slapta pakurstė kai kuriuos vyrus sakyti: „Mes girdėjome jį šnekant piktžodiškus dalykus apie Mozę ir Dievą.“ **12** Sukėlę liaudį, vyresniuosius ir Raštų žinovus, jie užpuolė Steponą ir sučiupę nuvedė į sinedrioną. **13** Tada pastatė melagingus liudytojus ir tie tvirtino: „Tas žmogus nesiliauja kalbėjęs prieš šią šventą vietą ir prieš Įstatymą. **14** Antai mes girdėjome jį sakant, kad tas Jėzus Nazarietis sugriaus šią vietą ir pakeis

Mozės mums perduotus papročius.“

15 Visi sėdintys sinedrione įbedę akis žiūrėjo į jį ir matė, kad jo veidas — tarsi angelo.

7 Vyriausiasis kunigas paklausė: „Ar visa tai tiesa?“ **2** Steponas prabilo: „Vyrai! Broliai ir tėvai! Paklausykite! Šlovės Dievas pasirodė mūsų protėviui Abraomui, šiam dar esant Mesopotamijoje, dar prieš apsigyvenant Harane, **3** ir tarė jam: ‘Išeik iš savo krašto, palik savo gimines ir keliauk į kraštą, kurį tau parodysiu.’ **4** Tada jis iškeliavo iš chaldėjų žemės ir apsigyveno Harane. Jo tėvui mirus, Dievas jį iš ten iškeldino į šį kraštą, kur jūs dabar gyvenate. **5** Tačiau nedavė Abraomui jame veldinio — nė pėdos žemės, tik pažadėjo atiduoti jį kaip nuosavybę jam ir jo palikuonims po jo, nors tuomet vaikų jis dar neturėjo. **6** Be to, Dievas pasakė, kad jo palikuonys gyvens kaip ateiviai svetimame krašte, vergaus ir bus engiami keturis šimtus metų. **7** ‘Tautą, kuriai jie vergaus, aš teĩsiu, — tarė Dievas. — Paskui jie iškeliaus ir eis man dievatarnystę šitoje vietoje.’

8 Ir Dievas davė Abraomui apipjaustymo sandorą. Taigi Abraomui gimė Izaokas ir jis apipjaustė jį aštuntąją dieną. Izaokui gimė Jokūbas, o Jokūbui — dvylika patriarchų. **9** Patriarchai ėmė pavydėti Juozapui ir pardavė jį į Egiptą. Bet Dievas buvo su juo, **10** išvadavo jį iš visų jo suspaudimų, davė susilaukti palankumo ir suteikė išminties faraono, Egipto karaliaus, akivaizdoje. Šis paskyrė Juozapą Egipto ir visų savo namų valdytoju. **11** Paskui visame Egipte ir Kanaane užėjo badas — didelis suspaudimas, ir mūsų protėviai negalėjo rasti sau maisto. **12** Išgirdęs, kad Egipte yra javų, Jokūbas išsiuntė mūsų protėvius pirmą kartą. **13** Antrąjį kartą Juozapas savo broliams pasisakė, kas esąs, ir faraonui paaiškėjo Juozapo kilmė. **14** Tada Juozapas išsiuntęs parsikvietė savo tėvą Jokūbą ir visą giminę — septyniasdešimt penkias sielas. **15** Jokūbas atvyko į Egiptą. Ten jis mirė, mirė ir mūsų protėviai. **16** Jie buvo pargabenti į Sichemą ir palaidoti kape, kurį Abraomas, sumokėjęs sidabru, nupirko Sicheme iš Hamoro sūnų.

17 Artinantis laikui, kai turėjo išsipildyti pažadas, kurį Dievas buvo davęs Abraomui, tauta Egipte išaugo, tapo gausi. **18** Tada Egipte iškilo visai kitoks karalius; jis nežinojo apie Juozapą. **19** Griebęsis klastos prieš mūsų giminę, jis spaudė tė-

vus, kad pamestų savo kūdikius ir tie neliktų gyvi. **20** Tuo metu gimė Mozė; jis buvo dieviškai gražus*. Tris mėnesius juo rūpinosi tėvo namuose, **21** o kai buvo paliktas, faraono duktė jį pasiėmė ir užaugino kaip savo sūnų. **22** Taip Mozė buvo išmokytas visos egiptiečių išminties ir buvo galingas žodžiais bei darbais.

23 Kai Mozei suėjo keturiasdešimt, širdyje jam kilo noras pažiūrėti, kaip gyvena jo broliai, Izraelio sūnūs. **24** Pamatęs vieną iš jų skriaudžiamą, stojo ginti jo ir už jį atkeršijo — egiptietį užmušė. **25** Jis manė, kad broliai supras, jog Dievas siunčia jiems išgelbėjimą jo ranka, bet tie nesuprato. **26** Kitą dieną, pamatęs juos besimušant, Mozė priėjo ir mėgino juos sutaikyti sakydamas: ‘Vyrai, jūs esate broliai! Kodėl skriaudžiate vienas kitą?!’ **27** Tačiau tas, kuris skriaudė artimą, atstūmė jį tardamas: ‘Kas paskyrė tave mūsų vadu ir teisėju? **28** Bene ir su manimi nori taip susidoroti, kaip vakar susidorojai su egiptiečiu?’ **29** Tai išgirdęs, Mozė pabėgo ir apsigyveno kaip ateivis Midjano krašte; ten jam gimė du sūnūs.

30 Praėjus keturiasdešimčiai metų, Sinajaus kalno dykumoje, degančio dygiakrūmio liepsnoje jam pasirodė angelas. **31** Matydamas tą reginį, Mozė stebėjosi. Jam besiartinant pasižiūrėti, pasigirdo Jehovos balsas: **32** ‘Aš esu tavo protėvių Dievas — Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas.’ Drebulio apimtas, Mozė žiūrėti nebedrįso. **33** Jehova jam tarė: ‘Nusiauk nuo kojų sandalus, nes vieta, kur stovi, yra šventa žemė. **34** Aš regėte regėjau, kaip Egipte engiama mano tauta, išgirdau jų vaitojimą ir nusileidau jų išvaduoti. Dabar eikš, pasiųsiu tave į Egiptą.’ **35** Tą patį Mozę, kurio jie išsižadėjo sakydami: ‘Kas paskyrė tave vadu ir teisėju?’, Dievas ir siuntė kaip vadą ir išvaduotoją — per angelą, pasirodžiusį jam dygiakrūmyje. **36** Šitas vyras išvedė juos, per keturiasdešimt metų darydamas stebuklus bei ženklus Egipte, prie Raudonosios jūros ir dykumoje.

37 Tas pats Mozė Izraelio sūnums pasakė: ‘Dievas iš jūsų brolių pakels jums pranašą, tokį kaip aš.’ **38** Tai jis bendruomenei esant dykumoje buvo su angelu, ir šis kalbėjo jam ant Sinajaus kalno; tai jis buvo su mūsų protėviais. Jis gavo gyvus apreikštuosius žodžius, kad perduotų jums. **39** Mūsų protėviai nenorėjo jam paklusti, jį atstūmė ir, širdyse gręždamiesi

---

Apd 7:20* Arba „mielas Dievui“.

atgal į Egiptą, **40** sakė Aaronui: ‘Padaryk mums dievų, kad eitų pirma mūsų, nes mes nežinome, kas nutiko tam Mozei, išvedusiam mus iš Egipto žemės.’ **41** Taigi jie anomis dienomis pasidarė veršį, atvedė tam stabui auką ir linksminosi, patenkinti savo rankų darbais. **42** Todėl Dievas nuo jų nusigręžė ir paliko juos eiti dievatarnystę dangaus kareivijai, kaip pranašų knygoje parašyta: ‘Argi man per keturiasdešimt metų dykumoje jūs aukojote papjautus gyvulius bei aukas, Izraelio namai? **43** Ne, jūs pasiėmėte Molocho palapinę ir dievo Refano žvaigždę — atvaizdus, kuriuos pasidarėte garbinti. Todėl ištremsiu jus anapus Babilono.’

44 Dykumoje mūsų protėviai turėjo liudijimo palapinę, kokią Mozei pagal jo regėtą pavyzdį įsakė padaryti tas, kuris su juo kalbėjo. **45** Mūsų protėviai, ją perėmę, atsigabeno su Jozue į kraštą, priklausiusį tautoms, kurias mūsų protėvių akyse Dievas išvijo. Čia ji liko iki Dovydo dienų. **46** Dovydas rado malonę Dievo akyse ir paprašė, kad jam būtų leista surasti Jokūbo Dievui buveinę. **47** Tačiau tuos namus jam pastatė Saliamonas. **48** Vis dėlto Aukščiausiasis negyvena rankų darbo namuose, kaip sako pranašas: **49** ‘Dangus mano sostas, o žemė — mano pakoja. Kokius namus man statysite, — sako Jehova, — arba kur mano poilsio vieta? **50** Argi ne mano ranka visa tai padarė?’

51 Kietasprandžiai, neapipjaustytomis širdimis ir ausimis! Jūs visada priešinatės šventajai dvasiai — kaip jūsų protėviai, taip ir jūs. **52** Kurio iš pranašų jūsų protėviai nepersekiojo? Jie žudė tuos, kurie iš anksto skelbė apie Teisiojo atėjimą. Jo išdavėjais ir žudikais dabar tapote jūs — **53** jūs, kurie gavote Įstatymą, perduotą per angelus, bet jo nesilaikėte!“

54 Tie žodžiai rėžė jiems širdį ir jie ėmė griežti dantimis, niršdami ant jo. **55** O jis, būdamas kupinas šventosios dvasios, pažvelgęs į dangų išvydo Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje, **56** ir tarė: „Štai! Regiu atsivėrusį dangų ir Žmogaus Sūnų, stovintį Dievo dešinėje.“ **57** Surikę nesavais balsais, tie užsidengė ausis ir puolė jį visi kaip vienas. **58** Išsivarę už miesto, pradėjo mesti į jį akmenis. Liudytojai savo apsiaustus pasidėjo prie kojų jauno vyro, vardu Saulius. **59** Mėtomas akmenimis, Steponas prašė: „Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią!“ **60** Tada, suklupęs, garsiu balsu sušuko: „Jehova,

nekaltink jų dėl šitos nuodėmės!“ Ir, tai ištaręs, užmigo.

8 Saulius pritarė Stepono nužudymui.

Tą dieną kilo smarkus Jeruzalės bendruomenės persekiojimas ir visi, išskyrus apaštalus, buvo išblaškyti po Judėjos ir Samarijos sritis. **2** Dievobaimingi vyrai palaidojo Steponą ir labai dėl jo raudojo. **3** O Saulius ėmė nuožmiai pulti bendruomenę. Jis brovėsi į namus, tempė laukan tiek vyrus, tiek moteris ir perduodavo juos įkalinti.

4 Išblaškytieji keliavo per šalį skelbdami gerąją naujieną, skleisdami žodį. **5** Antai Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir ėmė skelbti apie Kristų tenykščiams. **6** Minios susirinkusiųjų visi iki vieno dėmesingai klausėsi Pilypo žodžių ir matė jo daromus ženklus. **7** Daug žmonių buvo apsėsti netyrųjų dvasių, ir tos garsiu balsu šaukdamos išeidavo. Buvo išgydyta daug paralyžiuotų ir luošų. **8** Išties, tam miestui buvo daug džiaugsmo.

9 Mieste buvo toks vyras, vardu Simonas. Jis užsiiminėjo magija, tuo stulbindamas samariečių tautą, ir tvirtino esąs didis. **10** Jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, jo atidžiai klausydavosi ir sakydavo: „Jis yra Dievo Galybė, Didžiąja vadinama.“ **11** Taigi jie Simono įdėmiai klausydavosi, nes jis jau kurį laiką stebino juos savo magiškomis galiomis. **12** Bet patikėję Pilypu, skelbiančiu gerąją naujieną apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, tiek vyrai, tiek moterys ėmė krikštytis. **13** Simonas ir pats įtikėjo. Po to, kai buvo pakrikštytas, jis nesitraukė nuo Pilypo ir labai stebėjosi, matydamas daromus ženklus ir didžiai galingus darbus.

14 Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, kad Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė ten Petrą ir Joną. **15** Tie nuvykę meldėsi už tenykščius, kad jie gautų šventąją dvasią. **16** Mat ji dar nebuvo nusileidusi nė ant vieno iš jų, — jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. **17** Tuomet juodu dėjo ant jų rankas ir jie gavo šventąją dvasią.

18 Pamatęs, kad apaštalų rankų uždėjimu suteikiama dvasia, Simonas pasiūlė jiems pinigų **19** sakydamas: „Suteikite ir man tokią valdžią, — kad kiekvienas, ant kurio tik uždėčiau rankas, gautų šventąją dvasią.“ **20** Bet Petras jam tarė: „Tepražūva tavo sidabras ir tu pats su juo, nes manei už pinigus įsigysiąs Dievo dovaną! **21** Tu neturi šiame dalyke nė menkiausios dalies, nes tavo širdis

nėra dora Dievo akivaizdoje. **22** Tad atgailauk dėl šitos savo niekšybės ir maldauk Jehovą — gal tavo širdies užmačia ir bus tau atleista. **23** Kaip matau, esi nuodinga tulžis ir neteisumo supančiotas*.“ **24** Simonas atsakė: „Maldaukite dėl manęs Jehovą, kad manęs neištiktų nė vienas iš dalykų, apie kuriuos kalbėjote.“

25 Gerai paliudiję ir apsakę Jehovos žodį, jie leidosi atgal į Jeruzalę ir eidami skelbė gerąją naujieną daugelyje samariečių kaimų.

26 O Pilypui Jehovos angelas pasakė: „Kelkis ir eik į pietus prie kelio, kuris leidžiasi iš Jeruzalės į Gazą.“ (Tai kelias per dykumą.) **27** Šis pakilęs nuėjo, ir štai — važiuoja eunuchas iš Etiopijos, aukštas etiopų karalienės, kandakės, valdininkas, atsakingas už visą jos iždą. Jis buvo nuvykęs į Jeruzalę pagarbinti Dievo, **28** o dabar važiavo atgal ir sėdėdamas vežime balsu skaitė pranašą Izaiją. **29** Dvasia tarė Pilypui: „Prieik ir laikykis šalia to vežimo.“ **30** Pilypas pribėgęs išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: „O ar tu supranti, ką skaitai?“ **31** Šis atsakė: „Kaip galėčiau? Nebent kas nors man paaiškintų.“ Ir jis labai prašė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis greta. **32** Rašto ištrauka, kurią jis skaitė, buvo ši: „Kaip avis jis buvo vedamas pjauti; kaip avinėlis tyli jį kerpančio akivaizdoje, taip ir jis neatveria burnos. **33** Pažemintas jis nesulaukė teisingo nuosprendžio. Kas nupasakos jo kilmę? Juk jo gyvenimas žemėje nutrauktas.“

34 Taigi eunuchas Pilypo paklausė: „Prašau tavęs, pasakyk, apie ką čia pranašas kalba: apie save ar apie ką kitą?“ **35** Tad, pravėręs lūpas, Pilypas pradėjo nuo tos Rašto vietos ir paskelbė jam gerąją naujieną apie Jėzų. **36** Bevažiuodami keliu, jie privažiavo vandenį ir eunuchas tarė: „Štai vanduo! Kas gi kliudo man pasikrikštyti?“ **37** —— * **38** Ir jis paliepė sustabdyti vežimą. Pilypas ir eunuchas abudu įbrido į vandenį ir Pilypas jį pakrikštijo. **39** Jiems išbridus iš vandens, Jehovos dvasia tuojau paskatino Pilypą keliauti ir eunuchas jo daugiau nebematė, nes džiaugdamasis patraukė savo keliu. **40** O Pilypas atsirado Ašdode. Eidamas per kraštą jis skelbė gerąją naujieną visuose miestuose, kol atėjo į Cezarėją.

Apd 8:23* Arba „neteisumo pančiai“.

Apd 8:37* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

9 Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą **2** ir paprašė jį laiškų Damasko sinagogoms, kad galėtų surišęs atvesdinti į Jeruzalę visus, ką tik rastų priklausančius Keliui, — tiek vyrus, tiek moteris.

3 Bekeliaujant ir jau esant netoli Damasko, staiga jį nutvieskė iš dangaus šviesa. **4** Saulius krito ant žemės ir išgirdo balsą, jam sakantį: „Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?“ **5** Šis tarė: „Kas tu, Viešpatie?“ ir išgirdo: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. **6** O dabar kelkis, eik į miestą ir tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ **7** Su juo keliaujantys vyrai stovėjo netekę žado — jie girdėjo balso aidesį, bet nematė jokio žmogaus. **8** Saulius atsikėlė nuo žemės, ir, nors akys buvo atmerktos, nebegalėjo nieko matyti. Todėl jie paėmė jį už rankos ir atvedė į Damaską. **9** Tris dienas jis buvo neregintis, ir nei valgė, nei gėrė.

10 Damaske buvo toks mokinys, vardu Ananijas. Viešpats tarė jam regėjime: „Ananijau!“ Šis atsiliepė: „Aš čia, Viešpatie.“ **11** Viešpats jam pasakė: „Kelkis, eik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Štai dabar jis meldžiasi. **12** Regėjime jis matė, kaip vyras, vardu Ananijas, ateina ir uždeda ant jo rankas, kad atgautų regą.“ **13** Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie šitą vyrą, — kiek bloga jis padarė tavo šventiesiems Jeruzalėje. **14** Jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus ir čia suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“ **15** Bet Viešpats jam tarė: „Eik, nes tas žmogus yra mano rinktinis indas, — jis neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio sūnums. **16** Aš jam parodysiu, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo.“

17 Taigi Ananijas nuėjo, įžengė į tuos namus ir, uždėjęs ant jo rankas, pasakė: „Broli Sauliau! Viešpats — tas Jėzus, kuris pasirodė tau kelyje, kai vykai čionai, — atsiuntė mane, kad atgautum regą ir taptum kupinas šventosios dvasios.“ **18** Bemat jam nuo akių nukrito tarsi kokie žvynai ir jis praregėjo. Tada atsikėlė, buvo pakrikštytas, **19** paskui pavalgė ir sustiprėjo.

Saulius kelias dienas Damaske praleido su mokiniais **20** ir tuojau pradėjo skelbti sinagogose apie Jėzų, — kad jis yra Dievo Sūnus. **21** Visi jo klausantys didžiai stebėjosi ir sakė: „Argi ne šitas Jeruzalėje aršiai persekiojo tuos, kurie šaukiasi to vardo, o dabar ir čia yra atvykęs

to paties, — suiminėti jų ir gabenti pas aukštuosius kunigus?“ **22** O Saulius vis labiau stiprėjo ir glumino Damaske gyvenančius žydus nuosekliai įrodinėdamas, kad Jėzus yra Kristus.

23 Daugeliui dienų praėjus, žydai susimokė susidoroti su juo, **24** tačiau Saulius apie jų sąmokslą sužinojo. Norėdami jį nužudyti, jie dieną naktį tykojo prie vartų, **25** todėl nakčia jo mokiniai jį paėmę nuleido krepšyje pro sienos angą.

26 Atvykęs į Jeruzalę, Saulius mėgino prisidėti prie mokinių, bet visi jo bijojo, nes netikėjo jį irgi esant mokinį. **27** Tada jam pagelbėjo Barnabas: nusivedė pas apaštalus ir smulkiai jiems papasakojo, kaip Saulius kelyje regėjo Viešpatį ir kad šis jam kalbėjo, ir kaip drąsiai jis skelbė Damaske Jėzaus vardu. **28** Saulius pasiliko su jais, laisvai vaikščiojo po Jeruzalę* ir drąsiai kalbėjo Viešpaties vardu. **29** Jis kalbėdavosi ir ginčydavosi su graikakalbiais žydais, ir tie jau ketino su juo susidoroti. **30** Tačiau broliai tai sužinojo ir, nuvedę jį į Cezarėją, išsiuntė į Tarsą.

31 Tada bendruomenei visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje atėjo ramybės laikotarpis. Ji tvirtėjo ir, vaikščiodama Jehovos baimėje ir su šventosios dvasios paguoda, vis augo.

32 Visur kur keliaudamas, Petras atvyko ir pas šventuosius, gyvenančius Lydoje. **33** Ten rado tokį žmogų, vardu Enėjas; jis jau aštuonerius metus gulėjo ant gulto paralyžiuotas. **34** Petras jam tarė: „Enėjau, Jėzus Kristus tave išgydo! Kelkis ir pasiklok patalą.“ Šis tuojau atsikėlė. **35** Jį matė visi Lydos bei Šarono lygumos gyventojai, ir jie atsigręžė į Viešpatį.

36 O Jopėje buvo tokia mokinė, vardu Tabita, vadinama ir Dorkade.* Ji darė daug gerų darbų ir nešykštėjo gailestingumo dovanų. **37** Bet atsitiko taip, kad tomis dienomis ji susirgo ir numirė. Apiprausę ją paguldė aukštutiniame kambaryje. **38** Lyda buvo netoli Jopės, todėl išgirdę, kad tame mieste yra Petras, mokiniai pasiuntė pas jį du vyrus paprašyti: „Ateik nedelsdamas pas mus.“ **39** Petras pakilo ir nuėjo su jais. Kai atvyko, jį nuvedė į tą aukštutinį kambarį. Visos našlės jį apstojo ir verkdamos rodė palaidines bei viršutinius drabužius, kuriuos Dorkadė siūdavo, kol dar buvo su jomis. **40** Petras išprašė visus laukan, atsiklaupęs

---

Apd 9:28* Pažod. „įeidamas į Jeruzalę ir išeidamas“.

Apd 9:36* Tabita (aram.) ir Dorkadė (gr.) reiškia „gazelė“.

pasimeldė, atsigręžė į mirusiąją ir tarė: „Tabita, kelkis!“ Ši atmerkė akis ir išvydusi Petrą atsisėdo. **41** Padavęs ranką, jis pakėlė ją ir, pakvietęs šventuosius bei našles, parodė ją gyvą. **42** Tai tapo žinoma visoje Jopėje, ir daugelis įtikėjo Viešpatį. **43** Petras kurį laiką pasiliko Jopėje pas vieną odininką, Simoną.

10 Cezarėjoje buvo toks vyras, vardu Kornelijus, vadinamojo italikų dalinio šimtininkas*. **2** Kornelijus buvo dievotas žmogus, drauge su visais savo namiškiais bijojo Dievo. Jis dosniai šelpdavo* žmones ir Dievui nuolat karštai melsdavosi. **3** Apie devintą valandą dienos jis regėjime aiškiai išvydo: pas jį ateina Dievo angelas ir taria: „Kornelijau!“ **4** Įsmeigęs į jį akis ir išsigandęs šis ištarė: „Ką, Viešpatie?“ Angelas pasakė: „Tavo maldos ir gailestingumo dovanos pakilo Dievo akivaizdon kaip priminimas. **5** Taigi nusiųsk dabar vyrus į Jopę ir pakviesk tokį Simoną, pramintą Petru. **6** Jis svečiuojasi pas vieną odininką, Simoną, kurio namas prie jūros.“ **7** Kai angelas baigė su juo kalbėti ir pasitraukė, Kornelijus pasišaukė du savo namų tarnus ir dievotą kareivį iš nuolatinių savo parankinių, **8** viską jiems papasakojo ir išsiuntė į Jopę.

9 Kitą dieną, jiems keliaujant ir artinantis prie miesto, apie šeštą valandą Petras užlipo ant plokščiastogio melstis. **10** Jis pasijuto labai alkanas ir panoro užvalgyti. Kol valgis buvo ruošiamas, Petras patyrė nežemišką būseną: **11** išvydo atsivėrusį dangų ir kažkokį padėklą, tarsi didelę lino drobulę, už keturių kampų nuleidžiamą ant žemės. **12** Jame buvo visokiausių žemės keturkojų ir roplių bei dangaus paukščių. **13** Jam pasigirdo balsas: „Kelkis, Petrai, pjauk juos ir valgyk!“ **14** Bet Petras atsakė: „Jokiu būdu, Viešpatie, aš juk niekuomet nesu valgęs nieko suteršto ir nešvaraus.“ **15** Ir vėl, antrą kartą, balsas į jį prabilo: „To, ką Dievas apvalė, tu nebevadink suterštu.“ **16** Tai įvyko ir trečią kartą, ir padėklas buvo bemat paimtas į dangų.

17 Kol Petras suglumęs svarstė savyje, ką jo matytasis regėjimas galėtų reikšti, štai Kornelijaus siųsti vyrai, išsiteiravę, kur Simono namai, sustojo prie vartų. **18** Jie šūktelėję paklausė, ar ten svečiuojąsis Simonas, pramintas Petru. **19** Petrui tebemąstant apie regėjimą, dvasia pasakė: „Štai tavęs ieško

---

Apd 10:1* Žr. Mt 8:5 išnašą. **2*** Žr. Mt 6:2 išnašą.

trys vyrai. **20** Stokis, lipk žemyn ir nė nedvejodamas eik su jais, nes tai aš juos siunčiau.“ **21** Tad Petras nulipo pas tuos vyrus ir tarė: „Štai aš ir esu tas, kurio ieškote. Kokiu reikalu jūs čia?“ **22** Tie atsakė: „Šimtininkas Kornelijus, teisus ir Dievo bijantis vyras, apie kurį visa žydų tauta gerai atsiliepia, per šventąjį angelą gavo dieviškąjį nurodymą pasikviesti tave į savo namus ir išklausyti, ką tu pasakysi.“ **23** Tad jis pakvietė juos vidun ir priėmė pasisvečiuoti.

Kitą dieną pakilęs iškeliavo su jais. Jį lydėjo ir keli broliai iš Jopės. **24** Dar kitą dieną atėjo į Cezarėją. Kornelijus jų laukė, susikvietęs savo giminaičius ir artimiausius draugus. **25** Petrui įėjus, Kornelijus jį pasitiko ir parpuolęs po kojų išreiškė jam pagarbą. **26** Bet Petras jį pakėlė sakydamas: „Kelkis, juk ir aš tesu žmogus.“ **27** Kalbėdamasis su juo Petras įžengė vidun ir išvydęs daug susirinkusių žmonių **28** jiems tarė: „Jūs gerai žinote, kad žydui neleidžiama bičiuliautis su svetimtaučiu ar prie jo artintis. Tačiau Dievas man parodė, kad jokio žmogaus neturiu vadinti suterštu ar nešvariu. **29** Štai kodėl pakviestas aš neprieštaraudamas atėjau. Dabar tad klausiu, kokiu reikalu manęs siuntėte.“

30 Kornelijus atsakė: „Prieš keturias dienas meldžiausi savo namuose devintą valandą — tą pačią kaip dabar, ir štai: priešais mane stovi vyras spindinčiu apdaru **31** ir sako: ‘Kornelijau, tavo malda išklausyta ir tavo gailestingumo dovanos prisimintos Dievo akivaizdoje. **32** Tad pasiųsk į Jopę pakviesti Simono, praminto Petru. Jis svečiuojasi odininko Simono namuose, prie jūros.’ **33** Taigi aš iš karto tavęs pasiunčiau, ir tu labai malonus, kad čia atvykai. Dabar mes visi štai esame Dievo akivaizdoje, kad išklausytume visa, ką Jehova tau liepė pasakyti.“

34 Tada Petras atvėręs lūpas pasakė: „Dabar aš tikrai suprantu, kad Dievas nėra šališkas, — **35** jam priimtinas bet kurios tautos žmogus, kuris jo bijo ir daro, kas teisu. **36** Jis pasiuntė žodį Izraelio sūnums ir paskelbė jiems gerąją naujieną apie taiką* per Jėzų Kristų; šis yra visų Viešpats. **37** Jūs žinote, apie ką po krikšto, kurį skelbė Jonas, buvo kalbama visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos, — **38** būtent apie Jėzų iš Nazareto: kaip Dievas patepė jį šventąja dvasia ir galia, kaip jis vaikščiojo darydamas gera ir gydydamas visus Velnio engia-

---

Apd 10:36* Arba „ramybę“.

muosius; mat Dievas buvo su juo. **39** Mes esame liudytojai visko, ką jis yra padaręs tiek žydų krašte, tiek Jeruzalėje; o jie su juo susidorojo, pakabindami ant stulpo*. **40** Trečią dieną Dievas jį prikėlė ir leido pasirodyti, **41** beje, ne visiems žmonėms, o mums, Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams, — mes su juo valgėme ir gėrėme po jo prisikėlimo iš mirusiųjų. **42** Jis mums liepė paskelbti žmonėms ir gerai paliudyti, jog jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas. **43** Visi pranašai apie jį liudija, — kad kiekvienas jį tikintis gauna jo vardu nuodėmių atleidimą.“

44 Petrui apie visa tai tebekalbant, ant visų, kurie klausėsi žodžio, nusileido šventoji dvasia. **45** Su Petru atėję tikintieji, būdami iš apipjaustytųjų, labai stebėjosi, kad šventosios dvasios dovana išliejama ir ant kitataučių. **46** Mat jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir aukštinant Dievą. Petras į tai atsiliepė: **47** „Argi gali kas nors uždrausti krikštytis vandenyje tiems, kurie kaip ir mes gavo šventąją dvasią?“ **48** Ir jis liepė pakrikštyti juos Jėzaus Kristaus vardu. Tada jie paprašė jį keletą dienų pas juos pasilikti.

Apd 10:39* Pažod. „ant medžio“.

11

Apaštalai ir broliai, esantys Judėjoje, išgirdo, kad ir kitataučiai priėmė Dievo žodį. **2** Taigi, Petrui atėjus į Jeruzalę, apipjaustymo šalininkai ėmė jam priekaištauti, **3** kam jis nuėjo į namus pas neapipjaustytus vyrus ir su jais valgė. **4** Petras pradėjo jiems nuosekliai aiškinti:

5 „Kai buvau Jopės mieste ir meldžiausi, patyriau nežemišką būseną ir mačiau regėjimą: iš dangaus prie manęs nusileido kažkoks padėklas, tarsi didelė lino drobulė, leidžiama žemyn už keturių kampų. **6** Įbedęs akis žiūrėjau į jį ir pamačiau žemės keturkojų, žvėrių, roplių ir dangaus paukščių. **7** Ir išgirdau balsą, man sakantį: ‘Kelkis, Petrai, pjauk juos ir valgyk!’ **8** Bet aš atsakiau: ‘Jokiu būdu, Viešpatie, juk mano burnoje niekad nėra buvę nieko suteršto ar nešvaraus.’ **9** Balsas iš dangaus atsiliepė antrą kartą: ‘To, ką Dievas apvalė, ir tu nebevadink suterštu.’ **10** Taip atsitiko ir trečią kartą, paskui viskas buvo pakelta atgal į dangų. **11** Ir štai tą pačią akimirką prie namų, kuriuose buvome, sustojo trys vyrai, siųsti pas mane iš Cezarėjos. **12** Dvasia man pasakė, kad nė nedvejodamas keliaučiau su jais. Su manimi ėjo ir šitie šeši broliai, ir mes atėjome pas tą vyrą į namus.

13 Jis mums papasakojo, kad savo namuose matė stovint angelą ir kad tas pasakė: ‘Siųsk vyrus į Jopę pakviesti Simono, praminto Petru. **14** Jis paaiškins, kaip tu ir visi tavo namiškiai galite būti išgelbėti.’ **15** Man pradėjus kalbėti, ant jų nusileido šventoji dvasia, — kaip ir pradžioje ant mūsų. **16** Tada aš prisiminiau Viešpaties žodžius, kaip jis ne kartą sakė: ‘Jonas, tiesa, krikštijo vandenyje, o jūs būsite pakrikštyti šventojoje dvasioje.’ **17** Tad jeigu Dievas jiems suteikė tokią pat dovaną kaip ir mums, įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų, tai kas aš toks, kad galėčiau Dievui trukdyti?“

18 Tai išgirdę, jie nusiramino ir šlovino Dievą sakydami: „Vadinasi, Dievas ir kitataučiams davė galimybę atgailauti, kad jie gyventų.“

19 O tie, kurie buvo išblaškyti per suspaudimą, kilusį dėl Stepono, nukeliavo iki Finikijos, Kipro ir Antiochijos. Niekam, išskyrus žydus, jie žodžio neskelbė. **20** Tačiau kai kurie iš jų, būtent vyrai iš Kipro ir Kirėnės, atvykę į Antiochiją ėmė kalbėti ir graikakalbiams, skelbti jiems gerąją naujieną apie Viešpatį Jėzų. **21** Jehovos ranka buvo su jais — didelis skaičius įtikėjo ir atsigręžė į Viešpatį.

22 Žinia apie juos pasiekė bendruomenę Jeruzalėje ir ši pasiuntė į Antiochiją Barnabą. **23** Atvykęs ir pamatęs šitokią Dievo malonę, jis apsidžiaugė ir ragino juos visus ryžtinga širdimi laikytis Viešpatyje, **24** mat buvo geras vyras, kupinas šventosios dvasios ir tikėjimo. Ir nemažas žmonių būrys prisidėjo prie Viešpaties. **25** Tada jis nuvyko į Tarsą susiieškoti Sauliaus **26** ir suradęs atsivedė į Antiochiją. Taip jau susiklostė, kad jie visus metus pasiliko toje bendruomenėje ir mokė nemažą būrį. Ir pirmiausia Antiochijoje mokinius Dievo apvaizda imta vadinti krikščionimis.

27 Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atėjo pranašų. **28** Vienas jų, vardu Agabas, dvasios paskatintas atsistojo ir nusakė, kad visą gyvenamą žemę ištiks didelis badas. Ir jis užėjo valdant Klaudijui. **29** Mokiniai nusprendė nusiųsti Judėjoje gyvenantiems broliams paramą, kiekvienas pagal savo išgales, ir taip jiems pasitarnauti. **30** Taip jie ir padarė — išsiuntė ją vyresniesiems per Barnabą ir Saulių.

12 Maždaug tuo metu karalius Erodas* užsimojo padaryti pikta kai kuriems iš bendruomenės. **2** Jis nužu-

---

Apd 12:1* T. y. Erodas Agripa I.

dė kalaviju Jokūbą, Jono brolį. **3** Pamatęs, kad žydams tai patinka, Erodas įsakė suimti ir Petrą. (Tai buvo Neraugintos duonos dienos.) **4** Sučiupęs uždarė jį kalėjime ir liepė keturiems kareivių ketvertams pakaitomis jį saugoti; po Paschos ketino išvesti žmonėms. **5** Taigi Petrą laikė kalėjime, o bendruomenė dėl jo karštai meldėsi Dievui.

6 Paskutinę naktį prieš Erodui Petrą išvedant, šis surakintas dviem grandinėmis miegojo tarp dviejų kareivių, o sargybiniai prie durų saugojo kalėjimą. **7** Staiga ten atsirado Jehovos angelas ir kamerą nutvieskė šviesa. Sudavęs Petrui į šoną, jis pažadino jį ir pasakė: „Greičiau kelkis!“ Ir šiam nuo rankų nukrito grandinės. **8** Angelas jam tarė: „Susijuosk ir užsirišk sandalus.“ Petras taip ir padarė. Angelas vėl tarė: „Užsimesk apsiaustą ir sek paskui mane.“ **9** Petras išėjo ir sekė iš paskos, bet nesuprato, kad tai, ką daro angelas, yra tikra. Jis manė matąs regėjimą. **10** Praėję pro pirmą ir antrą sargybą, jie priėjo geležinius vartus į miestą, ir tie jiems patys atsivėrė. Išėję jie patraukė viena gatve, ir staiga angelas nuo jo pasišalino. **11** Petras atsitokėjęs tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Jehova atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir nuo viso to, ko žydų liaudis tikėjosi.“

12 Kai susivokė, jis nuėjo į Marijos — Jono, praminto Morkumi, motinos — namus. Ten nemažai žmonių susirinkę meldėsi. **13** Jam pasibeldus į vartų duris, tarnaitė, vardu Rodė, atėjo paklausti, kas ten. **14** Atpažinusi Petro balsą, ji iš to džiaugsmo pamiršo atidaryti vartus ir nubėgusi vidun pranešė, kad prie vartų stovi Petras. **15** Jie sakė jai: „Tu pakvaišai!“ Bet ši toliau tai tvirtino. Tada jie kalbėjo: „Tai jo angelas.“ **16** Tuo tarpu Petras vis beldėsi. Atidarę ir jį pamatę, jie apstulbo. **17** Ranka davęs ženklą laikytis tylos, Petras jiems smulkiai papasakojo, kaip Jehova išvedė jį iš kalėjimo. Paskui tarė: „Praneškite tai Jokūbui ir broliams.“ Tada išėjo ir iškeliavo į kitą vietą.

18 Dienai išaušus, tarp kareivių kilo nemenkas sąmyšis dėl to, kas atsitiko su Petru. **19** Visur jo išieškojęs ir neradęs, Erodas iškvotė sargybinius ir įsakė išvesti juos nubausti. Pats iš Judėjos išvyko į Cezarėją ir ten pasiliko kuriam laikui.

20 Erodas niršo ant tyriečių ir sidoniečių. Todėl tie sutarę prisistatė pas jį ir įtikinę Blastą, kuris rūpinosi karaliaus

rūmais*, ėmė tartis dėl taikos, mat iš karaliaus valdų jų kraštas gaudavo maistą. **21** Paskirtą dieną Erodas, apsivilkęs karališkuoju apdaru, atsisėdo teismo pakyloje ir sakė jiems prakalbą. **22** Susirinkusieji ėmė šaukti: „Tai dievo, o ne žmogaus balsas!“ **23** Bemat Jehovos angelas jį ištiko, nes jis neatidavė šlovės Dievui; ir jis mirė kirminų suėstas.

24 O Jehovos žodis augo ir plito.

25 Barnabas ir Saulius, sutvarkę paramos reikalus Jeruzalėje, pasiėmė su savimi Joną, pramintąjį Morkumi, ir grįžo atgal.

13 Antiochijos bendruomenėje buvo pranašų ir mokytojų: Barnabas, Simeonas, vadinamas Juoduoju, Liucijus Kirėnietis, Manaenas, kuris mokėsi kartu su tetrarchu Erodu*, ir Saulius. **2** Jiems beeinant viešą tarnybą Jehovai ir bepasninkaujant, šventoji dvasia tarė: „Išskirkite man Barnabą ir Saulių darbui, kuriam juos pašaukiau.“ **3** Tada, papasninkavę ir pasimeldę, jie uždėjo ant jų rankas ir išleido.

4 Taigi, šventosios dvasios išsiųsti, jie nukeliavo į Seleukiją ir iš ten išplaukė į Kiprą. **5** Atvykę į Salaminą, pradėjo skelbti Dievo žodį žydų sinagogose. Jie buvo pasiėmę ir Joną, — kaip padėjėją.

6 Perėję visą salą iki pat Pafo, jie sutiko vieną žydą, vardu Barjėzus, — magą ir netikrą pranašą. **7** Jis buvo su prokonsulu Sergijumi Pauliumi, protingu vyru. Šis pasikvietė Barnabą ir Saulių, mat labai norėjo pasiklausyti Dievo žodžio. **8** Bet tasai Elimas, magas (toks yra jo vardo vertimas), ėmė jiems priešintis, stengdamasis atitraukti prokonsulą nuo tikėjimo. **9** Tada Saulius, dar vadinamas Pauliumi, tapęs kupinas šventosios dvasios, įdėmiai į jį pažvelgė **10** ir tarė: „Ak tu, visokių apgavysčių ir visokių niekšybių pilnas Velnio sūnau, prieše visko, kas teisu! Ar nesiliausi kraipęs tiesių Jehovos kelių? **11** Dabar štai Jehovos ranka ant tavęs: tapsi aklas ir kurį laiką neregėsi saulės!“ Bemat jį užgulė tirštas rūkas ir tamsa, ir jis ėmė aplink vaikščiodamas ieškoti, kas vestų jį už rankos. **12** Pamatęs, kas įvyko, prokonsulas įtikėjo, — jis buvo apstulbintas Jehovos mokslo.

13 Išplaukę iš Pafo, Paulius ir esantys su juo atvyko į Pergę Pamfilijoje. Jonas nuo jų pasitraukė ir sugrįžo į Jeruzalę, **14** o jie iš Pergės leidosi toliau ir

---

Apd 12:20* Pažod. „miegamuoju“. **13:1*** Žr. Lk 3:1 išnašą.

atkeliavo į Pisidijos Antiochiją. Šabo dieną nuėjo į sinagogą ir ten atsisėdo. **15** Po Įstatymo ir Pranašų skaitymo sinagogos vadovai perdavė jiems žinutę: „Vyrai, broliai, jei turite žmonėms kokį padrąsinimo žodį, sakykite.“ **16** Paulius atsistojo ir ranka davęs ženklą prabilo:

„Vyrai! Izraelitai ir dievobaimingi žmonės, paklausykite! **17** Šios tautos, Izraelio, Dievas išsirinko mūsų protėvius, juos išaukštino, kai jie gyveno kaip ateiviai Egipto žemėje, ir išvedė iš ten pakelta ranka. **18** Apie keturiasdešimt metų jis pakentė jų elgesį dykumoje. **19** Sunaikinęs Kanaano žemėje septynias tautas, padalijo jiems burtu jų žemę, — **20** visa tai įvyko maždaug per keturis šimtus penkiasdešimt metų.

Paskui jis davė jiems teisėjus iki pranašo Samuelio. **21** Anuomet jie pareikalavo karaliaus, ir Dievas jiems davė Kišo sūnų Saulių, vyrą iš Benjamino giminės, keturiasdešimčiai metų. **22** Tą pašalinęs, Dievas jiems iškėlė karaliumi Dovydą, apie kurį paliudijo sakydamas: ‘Radau Dovydą, Jesės sūnų, vyrą pagal savo širdį. Jis vykdys visa, ko noriu.’ **23** Iš jo palikuonių, kaip buvo žadėjęs, Dievas atvedė Izraeliui gelbėtoją, Jėzų. **24** Prieš šiam ateinant, Jonas visai Izraelio tautai buvo paskelbęs krikštą kaip atgailos ženklą. **25** Į savo tarnystės pabaigą Jonas sakydavo: ‘Kas, jūsų manymu, aš esu? Aš nesu tas. Tas ateina po manęs — jam nesu vertas sandalų nuo kojų nurišti.’

26 Vyrai, broliai, Abraomo giminės sūnūs ir čia esantys dievobaimingi žmonės! Žinia apie šitą išgelbėjimą buvo atsiųsta mums. **27** Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnybė jo neatpažino ir jį nuteisė, taip išpildydami, ką buvo kalbėję Pranašai — kas skaitoma kiekvieną šabą. **28** Nors nerado nieko, už ką galima bausti mirtimi, jie iš Piloto pareikalavo, kad jis būtų nužudytas. **29** Įvykdę visa, kas apie jį parašyta, jie nuėmė jį nuo stulpo* ir paguldė kape. **30** Bet Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų, **31** ir jis daugelį dienų pasirodydavo tiems, kurie buvo su juo atėję iš Galilėjos į Jeruzalę ir kurie dabar yra jo liudytojai žmonėms.

32 Taigi mes skelbiame jums gerąją naujieną apie protėviams duotąjį pažadą. **33** Mums, jų vaikams, Dievas jį iki galo išteséjo prikeldamas Jėzų; kaip ir antrojoje psalmėje parašyta: ‘Tu esi mano sūnus, šiandien aš tapau tavo Tėvu.’ **34** O tai, kad jį, nebegrįšiantį į gendamybę,

---

Apd 13:29* Pažod. „nuo medžio“.

prikėlė iš mirusiųjų, Dievas buvo šitaip nusakęs: ‘Aš jums suteiksiu Dovydui pažadėtas ištikimosios meilės malones, jos patikimos.’ **35** Todėl ir kitoje psalmėje jis sako: ‘Tu neleisi savo ištikimajam matyti supuvimo.’ **36** Dovydas, įvykdęs savo kartoje Dievo valią, juk užmigo, buvo palaidotas su savo protėviais ir supuvo. **37** O tasai, kurį Dievas prikėlė, nesupuvo.

38 Tad tebūna jums, broliai, žinoma, kad jums skelbiamas nuodėmių atleidimas per jį **39** ir kad kiekvienas, kuris tiki, per jį išteisinamas nuo viso to, nuo ko negalėjote būti išteisinti per Mozės įstatymą. **40** Todėl saugokitės, kad jums nenutiktų, kas pasakyta Pranašuose: **41** ‘Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės ir pranykite, nes darau jūsų dienomis darbą — darbą, kuriuo nė iš tolo nepatikėsite, net jeigu jį kas nors jums smulkiai nupasakotų.’“

42 Jiems išeinant, žmonės labai prašė, kad jie ir kitą šabą jiems kalbėtų apie tuos dalykus. **43** Sinagogos susirinkimą paleidus, daug žydų ir Dievą garbinančių prozelitų nusekė paskui Paulių ir Barnabą, o šie savo kalbomis juos įtikinėjo pasilikti Dievo malonėje.

44 Kitą šabą pasiklausyti Jehovos žodžio susirinko kone visas miestas. **45** Išvydę tokias minias, žydai buvo apimti pavydo ir ėmė piktžodžiaudami prieštarauti tam, ką Paulius kalbėjo. **46** Todėl Paulius ir Barnabas drąsiai pareiškė: „Dievo žodį reikėjo pranešti pirmiausia jums. Kadangi jūs jį atmetate ir nelaikote savęs vertais amžinojo gyvenimo, štai mes kreipiamės į kitataučius. **47** Juk Jehova mums taip ir įsakė: ‘Paskyriau tave būti šviesa tautoms ir išgelbėjimu iki žemės pakraščių.’“

48 Kitataučiai tai girdėdami džiaugėsi ir šlovino Jehovos žodį; ir įtikėjo visi, kurių nuostata tinkama amžinam gyvenimui. **49** Ir Jehovos žodis ėmė plisti po visą tą kraštą. **50** Bet žydai sukurstė Dievą garbinančias gerbiamas moteris ir miesto įtakinguosius. Šie sukėlė Pauliaus ir Barnabo persekiojimą ir išvijo juos iš savo žemių. **51** Tie nusipurtė prieš juos dulkes nuo kojų ir atkeliavo į Ikonijų. **52** O mokiniai buvo kupini džiaugsmo ir šventosios dvasios.

14 Ikonijuje juodu nuėjo į žydų sinagogą ir kalbėjo taip, kad įtikėjo didelė daugybė — tiek žydų, tiek graikų. **2** Bet tikėjimui nepaklusę žydai sukurstė kitataučius ir nuteikė jų sielas prieš brolius. **3** Todėl juodu pasiliko ten gan ilgą lai-

ką, drąsiai kalbėjo Jehovos vardu, ir jis liudijo savo malonės žodį leisdamas, kad jų rankomis būtų daromi ženklai ir stebuklai. **4** Miesto gyventojai pasidalijo: vieni ėjo už žydus, kiti — už apaštalus. **5** Kai kitataučiai ir žydai su savo vyresnybe sujudo, norėdami iš jų išsityčioti ir užmėtyti akmenimis, **6** šie, apie tai sužinoję, bėgo į Likaonijos miestus Listrą ir Derbę bei jų apylinkes **7** ir skelbė gerąją naujieną tenai.

8 Listroje buvo vienas vyras nesveikomis kojomis — luošas nuo gimimo ir niekada nevaikščiojęs. **9** Sėdėdamas jis klausėsi Pauliaus kalbos. Šis įdėmiai į jį pažvelgė ir pamatęs jį turint tikėjimą, kad būtų pagydytas, **10** garsiu balsu pasakė: „Stokis ant savo kojų ir išsitiesk!“ Tas pašoko ir ėmė vaikščioti. **11** Išvydusi, ką Paulius padarė, minia ėmė garsiai šaukti likaoniečių kalba: „Dievai, pasivertę žmonėmis, nusileido pas mus!“ **12** Barnabą jie ėmė vadinti Dzeusu, o Paulių — Hermiu, mat šis vadovavo kalbai. **13** Dzeuso šventyklos, esančios priešais miestą, kunigas prie vartų atvarė jaučių ir atnešė vainikų, ketindamas su minia aukoti aukas.

14 Išgirdę apie tai, apaštalai Barnabas ir Paulius persiplėšė drabužius ir puolė į minią šaukdami: **15** „Vyrai, kodėl šitaip darote?! Mes juk tokie pat silpni žmonės kaip ir jūs. Mes skelbiame jums gerąją naujieną, kad nuo šitų tuštybių gręžtumėtės į gyvąjį Dievą, kuris padarė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose. **16** Praėjusiais laikais jis leido visoms tautoms eiti savais keliais; **17** vis dėlto nepaliko savęs nepaliudyto darydamas gera: duodamas jums lietaus iš dangaus ir vaisingų metų laikų, apsčiai teikdamas jums* maisto ir džiaugsmo.“ **18** Taip kalbėdami juodu šiaip ne taip sulaikė minią, kad jiems neaukotų.

19 Tačiau iš Antiochijos ir Ikonijaus atvyko žydų. Perkalbėję minią, jie apmėtė Paulių akmenimis ir išvilko už miesto manydami, kad jau miręs. **20** Mokinių apsuptas, Paulius atsikėlė ir grįžo į miestą, o rytojaus dieną su Barnabu išvyko į Derbę. **21** Paskelbę tame mieste gerąją naujieną ir nemažai žmonių padarę mokiniais, jie leidosi atgal į Listrą, Ikonijų ir Antiochiją, **22** stiprindami mokinių sielas, ragindami juos pasilikti tikėjime ir sakydami: „Į Dievo karalystę turime įeiti per daugelį suspaudimų.“ **23** Be to, jie kiekvienoje bendruomenėje paskyrė

Apd 14:17* Pažod. „pripildydamas jūsų širdis“.

jiems vyresniuosius ir, pasimeldę, papasninkavę, patikėjo juos Jehovai, kurį šie buvo įtikėję.

24 Perėję Pisidiją, jie atėjo į Pamfiliją **25** ir, paskelbę žodį Pergėje, leidosi žemyn į Ataliją. **26** Iš ten išplaukė į Antiochiją — iš jos, patikėti Dievo malonei, buvo išvykę dirbti darbo, kurį dabar ir pabaigė.

27 Parvykę jie sukvietė bendruomenę ir papasakojo, kiek daug Dievas per juos nuveikęs ir kaip atvėręs kitataučiams tikėjimo duris. **28** Ir jie išbuvo su mokiniais nemažai laiko.

15 Kai kurie, atvykę iš Judėjos, ėmė brolius mokyti: „Jei pagal Mozės paprotį nebūsite apipjaustyti, negalėsite būti išgelbėti.“ **2** Kilus nemenkam nesutarimui ir ginčui tarp jų ir Pauliaus su Barnabu, buvo nutarta, kad Paulius, Barnabas ir kai kurie kiti iš jų dėl šio klausimo nueis į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius.

3 Bendruomenės palydėti, jie keliavo per Finikiją ir Samariją smulkiai pasakodami apie kitataučių atsivertimą, ir tuo suteikė didelį džiaugsmą visiems broliams. **4** Atvykę į Jeruzalę, jie buvo bendruomenės, apaštalų bei vyresniųjų maloniai priimti ir apsakė visa, ką Dievas per juos buvo padaręs. **5** Tačiau kai kurie įtikėjusieji iš fariziejų atšakos atsistojo ir pareiškė: „Būtina juos apipjaustyti ir liepti, kad laikytųsi Mozės įstatymo.“

6 Apaštalai ir vyresnieji susirinko to klausimo apsvarstyti. **7** Po ilgų diskusijų* pakilo Petras ir į juos kreipėsi: „Vyrai, broliai, jūs gerai žinote, jog Dievas jau nuo pirmų dienų išsirinko mane iš jūsų, kad kitataučiai iš mano lūpų išgirstų gerosios naujienos žodį ir įtikėtų. **8** Dievas, kuris pažįsta širdis, ir pats paliudijo, suteikdamas jiems šventąją dvasią kaip ir mums. **9** Tarp mūsų ir jų jis nepadarė jokio skirtumo ir išgrynino jų širdis tikėjimu. **10** Tad kodėl dabar mėginate Dievą, dėdami mokiniams ant sprando jungą, kurio nei mūsų protėviai, nei mes patys nepajėgėme panešti? **11** Mes juk tikime, kad Viešpaties Jėzaus malone būsime išgelbėti taip pat kaip ir jie.“

12 Tuomet visi susirinkusieji nutilo ir ėmė klausytis Barnabo ir Pauliaus pasakojimo apie daugelį ženklų bei stebuklų, kuriuos Dievas per juos padarė tarp kitataučių. **13** Jiems baigus kalbėti, prabilo Jokūbas: „Vyrai, broliai, paklausykite manęs. **14** Simeonas* papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į ki-

---

Apd 15:7* Arba „ginčų“. **14*** Kita Simono (Petro) vardo forma.

tataučius, kad suburtų iš jų tautą savo vardui. **15** Su tuo derinasi ir Pranašų žodžiai. Parašyta: **16** ‘„Paskui aš sugrįšiu ir atstatysiu sugriuvusius Dovydo namus*; aš atstatysiu jų griuvėsius, juos prikelsiu, **17** kad likutis šitų žmonių uoliai ieškotų Jehovos drauge su tais iš visų tautų, kurie vadinami mano vardu“, — sako Jehova, darantis tuos dalykus, **18** žinomus nuo seno.’ **19** Todėl mano sprendimas būtų neapsunkinti kitataučių, kurie gręžiasi į Dievą, **20** tik parašyti jiems, kad susilaikytų nuo dalykų, suterštų stabmeldyste, nuo ištvirkavimo, nuo pasmaugtų gyvūnų mėsos ir nuo kraujo. **21** Juk Mozė jau nuo senų laikų kiekviename mieste turi savo skelbėjų ir yra skaitomas sinagogose kiekvieną šabą.“

22 Tada apaštalai ir vyresnieji drauge su visa bendruomene nutarė į Antiochiją kartu su Pauliumi ir Barnabu pasiųsti iš savo tarpo išrinktus vyrus: Judą, vadinamą Barsabu, ir Silą — vyrus, vadovaujančius tarp brolių. **23** Ir jie savo ranka parašė:

„Apaštalai ir vyresnieji, jūsų broliai, kitataučiams broliams Antiochijoje, Sirijoje ir Kilikijoje: būkite sveiki! **24** Kadangi mes išgirdome, jog kai kurie iš mūsų savo kalbomis sudrumstė jums ramybę, keldami jūsų sielose sumaištį, nors mes nedavėme jiems jokių nurodymų, **25** vieningai nutarėme išrinkę vyrus pasiųsti pas jus drauge su mūsų mylimais Barnabu ir Pauliumi — **26** žmonėmis, guldžiusiais savo sielas dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo. **27** Taigi siunčiame Judą ir Silą, kad jie tuos pačius dalykus perduotų ir žodžiu. **28** Mat šventajai dvasiai ir mums pasirodė tinkama neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina: **29** susilaikyti nuo to, kas paaukota stabams, nuo kraujo, nuo pasmaugtų gyvūnų mėsos ir nuo ištvirkavimo. Jums gerai klosis, jeigu saugositės šitų dalykų. Likite sveiki!“

30 Išleisti jie parkeliavo į Antiochiją, sukvietė mokinių daugybę ir įteikė laišką. **31** Šie jį perskaitė ir džiaugėsi tokiu padrąsinimu. **32** Tiek Judas, tiek Silas, irgi būdami pranašai, daugeliu žodžių drąsino brolius ir juos stiprino. **33** Kurį laiką ten pabuvusius, broliai išleido juos ramybėje pas tuos, kurie juos atsiuntė. **34** ——* **35** O Paulius ir Barnabas pasiliko

Apd 15:16* Pažod. „palapinę“.

Apd 15:34* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Antiochijoje ir su daugeliu kitų mokė ir skelbė Jehovos žodžio gerąją naujieną.

36 Po kiek laiko Paulius tarė Barnabui: „Grįžkime, būtina aplankyti brolius visuose miestuose, kuriuose skelbėme Jehovos žodį, ir pažiūrėti, kaip jiems sekasi.“ **37** Barnabas norėjo pasiimti ir Joną, vadinamą Morkumi. **38** Bet Paulius nebuvo linkęs jo imti, mat Pamfilijoje jis nuo jų pasitraukė, užuot ėjęs kartu darbuotis. **39** Kilo aštrus barnis ir juodu vienas nuo kito atsiskyrė. Barnabas pasiėmė Morkų ir išplaukė į Kiprą. **40** Paulius pasirinko Silą ir iškeliavo, brolių patikėtas Jehovos malonei. **41** Jis ėjo per Siriją ir Kilikiją, stiprindamas bendruomenes.

16 Jis atvyko į Derbę ir Listrą. Ir štai ten buvo vienas mokinys, vardu Timotiejus, tikinčios žydės sūnus; jo tėvas buvo graikas. **2** Listros ir Ikonijaus broliai apie jį gerai atsiliepė. **3** Paulius išreiškė norą, kad Timotiejus keliautų su juo. Paėmęs apipjaustė jį dėl tose vietose gyvenančių žydų, mat visi žinojo, kad jo tėvas buvo graikas. **4** Keliaudami per miestus, jie perduodavo Jeruzalės apaštalų ir vyresniųjų priimtus potvarkius, kurių turėjo būti laikomasi. **5** Taip bendruomenės stiprėjo tikėjimu ir kasdien augo skaičiumi.

6 Jie ėjo per Frygiją ir Galatijos kraštą, nes šventoji dvasia uždraudė jiems skelbti žodį Azijoje*. **7** Nuėję iki Myzijos, jie mėgino pasukti į Bitiniją, bet Jėzaus dvasia jų neleido, **8** todėl eidami palei Myziją nusileido į Troadę. **9** Naktį Paulius išvydo regėjimą: kažkoks makedonas stovi ir jį maldauja: „Persikelk į Makedoniją ir padėk mums!“ **10** Po to, kai jis matė tą regėjimą, mes tuoj pat susiruošėme vykti į Makedoniją, padarę išvadą, kad Dievas pašaukė mus skelbti gerąją naujieną tenykščiams.

11 Taigi, leidęsi iš Troadės, tiesia eiga atplaukėme į Samotrakę, o kitą dieną — į Neapolį. **12** Iš ten nuėjome į Filipus. Tai buvo kolonija ir svarbiausias šitos Makedonijos srities miestas. Pabuvę tame mieste keletą dienų, **13** šabo dieną išėjome pro vartus prie upės, kur tikėjomės rasti maldos vietą. Ten atsisėdę kalbėjome susirinkusioms moterims. **14** Viena Dievą garbinanti moteris iš Tiatyrų miesto, vardu Lidija, prekiautoja purpuru, klausėsi ir Jehova atvėrė jos širdį priimti tai, ką Paulius kalbėjo. **15** Kai Lidija ir jos šeimyna buvo pakrikštyti, ji mal-

---

Apd 16:6* Žr. Apd 2:9 išnašą.

davo: „Jeigu nusprendėte, kad esu ištikima Jehovai, užeikite ir apsistokite mano namuose.“ Ji mus tiesiog privertė.

16 Kartą, einančius į maldos vietą, mus pasitiko viena tarnaitė, turinti dvasią — žyniavimo demoną. Spėdama ateitį, ji savo šeimininkams daug uždirbdavo. **17** Ji sekė Pauliui ir mums iš paskos šaukdama: „Šitie žmonės yra Aukščiausiojo Dievo vergai ir skelbia jums išgelbėjimo kelią!“ **18** Taip ji darė daugelį dienų. Galiausiai Paulius nebeapsikęsdamas atsigręžė ir tarė dvasiai: „Jėzaus Kristaus vardu tau įsakau iš jos išeiti!“ Ir dvasia tą pačią valandą išėjo.

19 Pamatę, kad jų pasipelnymo viltis žlugo, jos šeimininkai sugriebė Paulių ir Silą ir nutempė į turgaus aikštę pas vyresnybę. **20** Nuvedę juos pas miesto magistratus, pareiškė: „Šitie žmonės kelia mūsų mieste didelę sumaištį. Jie yra žydai **21** ir skelbia papročius, kurių mums nevalia priimti ar laikytis, juk esame romėnai.“ **22** Tada sukilo prieš juos minia, ir magistratai, nuplėšę jiems drabužius, įsakė nuplakti rykštėmis. **23** Sudavę daug kirčių, įmetė juos į kalėjimą ir liepė kalėjimo prižiūrėtojui akylai saugoti. **24** Šis, gavęs tokį įsakymą, įgrūdo juos į vidinį kalėjimą ir įtvėrė jų kojas į šiekštą.

25 Apie vidurnaktį Paulius su Silu meldėsi ir giedojo Dievui himnus; kaliniai jų klausėsi. **26** Staiga kilo didelis žemės drebėjimas — net kalėjimo pamatus išjudino. Visos durys iškart atsivėrė ir visų pančiai atsipalaidavo. **27** Pabudęs ir pamatęs kalėjimo duris atviras, kalėjimo prižiūrėtojas išsitraukė kalaviją ir jau ketino nusižudyti, manydamas, kad kaliniai pabėgo. **28** Bet Paulius garsiu balsu sušuko: „Nedaryk sau nieko bloga — mes visi esame čia!“ **29** Tas, paprašęs šviesos, šoko vidun ir parpuolė priešais Paulių ir Silą, visas drebėdamas. **30** Paskui išvedė juos į lauką ir paklausė: „Gerbiamieji, ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?“ **31** Šie tarė: „Tikėk Viešpatį Jėzų ir būsi išgelbėtas — tu pats ir tavo namiškiai.“ **32** Ir juodu paskelbė Jehovos žodį jam ir visiems iš jo namų. **33** Tą nakties valandą pasiėmęs juos su savimi, kalėjimo prižiūrėtojas apiplovė jiems žaizdas; ir su visais saviškiais buvo nedelsiant pakrikštytas. **34** Atsivedęs juos į namus, padengė jiems stalą ir džiūgavo su visais namiškiais, kad įtikėjo Dievą.

35 Dienai išaušus magistratai pasiuntė liktorius* pasakyti: „Paleisk tuos žmones.“ **36** Taigi

---

Apd 16:35* Romos magistrato pavaldiniai, kurie lydėjo jį viešumoje ir vykdė jo nurodymus.

kalėjimo prižiūrėtojas perdavė jų žodžius Pauliui: „Magistratai atsiuntė nurodymą judu paleisti. Dabar tad išeikite ir ramiai keliaukite.“ **37** Bet Paulius jiems atsakė: „Mus, Romos piliečius, viešai nuplakė nenuteistus ir įmetė į kalėjimą, o dabar nori atsikratyti mumis slapčia? Na jau ne! Tegul ateina ir patys mus išveda.“ **38** Liktoriai perdavė tuos žodžius magistratams. Išgirdę, kad šitie žmonės yra Romos piliečiai, anie išsigando. **39** Todėl atėję ėmė atsiprašinėti, išvedė juos ir prašė palikti miestą. **40** Išėję iš kalėjimo, juodu užsuko į Lidijos namus. Pasimatę su broliais ir juos padrąsinę, išvyko.

17 Perėję Amfipolį ir Apoloniją, jie atkeliavo į Tesaloniką. Ten buvo žydų sinagoga. **2** Taigi Paulius, kaip buvo pratęs, nuėjo pas juos ir tris šabus su jais diskutavo remdamasis Raštais, **3** aiškino ir Raštų žodžiais įrodinėjo, kad Kristus turėjo kentėti ir prisikelti iš mirusiųjų, ir sakė: „Kristus — tai tas Jėzus, apie kurį aš jums skelbiu.“ **4** Kai kurie iš jų, taip pat didelė daugybė Dievą garbinančių graikų ir nemažai žymių moterų įtikėjo ir prisidėjo prie Pauliaus ir Silo.

5 Bet žydai, apimti pavydo, pasikvietė nedorų vyrų, dykinėjančių turgavietėje, ir subūrę minią ėmė kelti mieste sąmyšį. Jie įsiveržė į Jasono namus ir jų ten ieškojo, norėdami išvesti liaudžiai. **6** Neradę nutempė Jasoną ir kai kuriuos kitus brolius pas miesto vadovus* šaukdami: „Tie žmonės, kurie sukėlė suirutę tarp visos žemės gyventojų, atėjo ir čia, **7** ir Jasonas juos svetingai priėmė! Jie visi eina prieš Cezario potvarkius, tvirtindami esant kitą karalių — Jėzų.“ **8** Tokiomis kalbomis jie privertė minią ir miesto vadovus sunerimti. **9** Šie paėmė iš Jasono ir kitų atitinkamą užstatą ir juos paleido.

10 Broliai tuoj pat nakčia išsiuntė Paulių ir Silą į Berėją. Ten atvykę, juodu nuėjo į žydų sinagogą. **11** Tenykščiai buvo kilnesni už tesalonikiečius — jie labai mielai priėmė žodį ir kasdien atidžiai tyrinėjo Raštus, ar taip esą iš tikrųjų. **12** Todėl daugelis iš jų įtikėjo, taip pat nemažai graikų — gerbiamų moterų ir vyrų. **13** Tesalonikos žydai, sužinoję, kad Paulius skelbia Dievo žodį ir Berėjoje, nuvyko ir tenai audrinti bei kurstyti liaudies. **14** Tada broliai skubiai išsiuntė Paulių prie jūros, o Silas ir Timotiejus pasiliko ten. **15** Pauliaus palydovai padėjo jam nukakti iki Atėnų ir, palieptì

Apd 17:6* Pažod. „politarchus“.

perduoti Silui ir Timotiejui įsakymą kuo greičiau pas jį atvykti, iškeliavo.

16 Belaukdamas jų Atėnuose ir matydamas, kad miestas pilnas stabų, Paulius savo dvasioje netvėrė apmaudu. **17** Taigi jis diskutavo su žydais bei kitais Dievo garbintojais sinagogoje, taip pat kasdien turgavietėje su tais, kurie ten būdavo. **18** Kai kurie epikūrininkų ir stoikų filosofai ėmė su juo ginčytis. Vieni sakė: „Ką šitas niektauza* nori pasakyti?“ Kiti kalbėjo: „Atrodo, jis yra svetimų dievybių skelbėjas.“ Mat Paulius skelbė gerąją naujieną apie Jėzų ir prisikėlimą. **19** Pasiėmę jie nuvedė jį į Areopagą sakydami: „Ar galėtume sužinoti, kas tai per naujas mokslas, apie kurį tu kalbi? **20** Mūsų ausys girdi tave šnekant keistų dalykų, todėl norime sužinoti, ką jie reiškia.“ **21** Mat visiems atėniečiams ir ten gyvenantiems* svetimšaliams laisvalaikiu niekas daugiau nerūpėjo, kaip tik papasakoti arba išgirsti ką nors naujesnio. **22** Paulius atsistojo Areopago viduryje ir ėmė kalbėti:

„Atėnų vyrai, matau, kad jūs visais atžvilgiais pranokstate kitus dievybių baime. **23** Antai vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas jūsų šventenybes, radau ir aukurą su užrašu ‘Nežinomam Dievui’. Taigi, ką jūs nepažinodami garbinate, tą aš jums ir skelbiu. **24** Dievas, kuris padarė pasaulį ir visa, kas jame, būdamas dangaus ir žemės Viešpats, negyvena rankų darbo šventyklose **25** ir nėra žmonių rankomis aptarnaujamas, tarsi jam ko nors reikėtų, — jis pats duoda visiems gyvybę, alsavimą ir visa kita. **26** Iš vieno žmogaus jis iškildino visas žmonių tautas, kad jos gyventų visoje žemėje, nustatė apibrėžtus laikus ir žmonių gyvenamąsias ribas, **27** idant jie ieškotų Dievo, — galgi užčiuops jį ir suras; nors, tiesą sakant, jis yra netoli nuo kiekvieno iš mūsų. **28** Juk mes jame gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę ir kai kurie jūsų poetai: ‘Mes irgi esame kilę iš jo.’

29 Taigi, būdami kilę iš Dievo, neturėtume manyti, kad Dieviškoji Esybė panaši į auksą, sidabrą, akmenį, kokį nors žmogaus meno ir išmonės kūrinį. **30** Tiesa, Dievas nebežiūri šitokio neišmanymo laikų ir dabar žmonėms praneša, kad visi visur turi atgailauti, **31** nes jis nustatė dieną, kada ketina teisingai teisti gyvenamą žemę per vieną savo paskirtą vyrą, ir visiems tai

---

Apd 17:18* Pažod. „sėklų rinkėjas“. **21*** Arba „besilankantiems“.

laidavo, prikeldamas jį iš mirusiųjų.“

32 Išgirdę apie mirusiųjų prisikėlimą, kai kurie ėmė šaipytis, o kiti sakė: „Apie tai pasiklausysime tavęs kitą kartą.“ **33** Taip Paulius nuo jų pasišalino. **34** Vis dėlto kai kurie vyrai prisidėjo prie jo ir įtikėjo. Tarp jų buvo Areopago narys Dionizijas, moteris, vardu Damaridė, ir kiti su jais.

18 Paskui jis išvyko iš Atėnų ir atkeliavo į Korintą. **2** Ten sutiko iš Ponto kilusį žydą, vardu Akvilas, su savo žmona Priscile neseniai atvykusį iš Italijos, mat Klaudijus buvo įsakęs visiems žydams išsikelti iš Romos. Taigi Paulius nuėjo pas juos. **3** Kadangi išmanė tą patį amatą — tas amatas buvo palapinių dirbimas, — jis apsistojo jų namuose ir su jais darbavosi. **4** O kiekvieną šabą jis kalbėdavo sinagogoje, įtikinėdavo tiek žydus, tiek graikus.

5 Kai iš Makedonijos atvyko Silas ir Timotiejus, Paulius atsidėjo skelbti žodį — liudijo įrodinėdamas žydams, kad Jėzus yra Kristus. **6** Bet kadangi tie vis prieštaraudavo ir užgauliai kalbėdavo, jis papurtė savo drabužius ir jiems pasakė: „Tekrinta jūsų kraujas ant jūsų pačių galvų — aš švarus. Nuo šiol eisiu pas kitataučius.“ **7** Ir Paulius iš ten persikėlė — perėjo į namus pas vieną Dievo garbintoją, vardu Ticijus Justas; tie namai buvo greta sinagogos. **8** O sinagogos vadovas Krispas su visais savo namiškiais įtikėjo Viešpatį. Ir daug korintiečių klausydavosi, įtikėdavo ir buvo krikštijami. **9** Naktį Viešpats Pauliui regėjime pasakė: „Nebijok, kalbėk ir netylėk, **10** nes aš esu su tavimi. Niekas į tave nesikėsins, kad padarytų tau bloga; mat daug žmonių šitame mieste yra manieji.“ **11** Tad jis pasiliko ten metus ir šešis mėnesius ir mokė juos Dievo žodžio.

12 Galionui esant Achajos prokonsulu, žydai visi drauge surengė išpuolį prieš Paulių ir nuvedė jį prie teismo pakylos. **13** Jie tvirtino: „Šitas įtikinėja žmones garbinti Dievą įstatymui prieštaraujančiu būdu.“ **14** Pauliui jau ketinant prabilti, Galionas žydams pasakė: „Jei čia iš tikrųjų būtų koks nusižengimas ar piktavališka suktybė, turėčiau pagrindą, o žydai, kantriai jus išklausyti. **15** Bet jei čia nesutarimai dėl žodžių, vardų ir jūsų įstatymo, tai patys ir žiūrėkite. Būti tokių dalykų teisėju aš nenoriu.“ **16** Ir jis pavarė juos nuo teismo pakylos. **17** Tada tie visi čiupo sinagogos vadovą Sosteną ir priešais teis-

mo pakylą ėmė jį mušti. Galionas į tai dėmesio nekreipė.

18 Dar pabuvęs ilgesnį laiką, Paulius atsisveikino su broliais ir kartu su Priscile ir Akvilu išplaukė į Siriją. Kenchrėjoje jis nusikirpo galvos plaukus, nes buvo davęs įžadą. **19** Kai atvyko į Efezą, Paulius anuodu ten paliko. Pats nuėjęs į sinagogą diskutavo su žydais. **20** Jie prašė Paulių, kad pasiliktų ilgesnį laiką, bet jis nesutiko **21** ir atsisveikindamas pasakė: „Jeigu Jehova panorės, aš pas jus dar sugrįšiu.“ Jis išplaukė iš Efezo **22** ir atvyko į Cezarėją. Tada patraukė aukštyn ir, pasveikinęs bendruomenę, nusileido į Antiochiją.

23 Ten kurį laiką prabuvęs, jis iškeliavo lankydamas paeiliui visas vietas Galatijos krašte bei Frygijoje ir stiprindamas visus mokinius.

24 Į Efezą atvyko vienas žydas, vardu Apolas, kilęs iš Aleksandrijos. Jis buvo iškalbingas vyras, gerai išmanė Raštus **25** ir buvo pamokytas Jehovos kelio. Liepsnodamas dvasia, jis teisingai kalbėjo ir mokė apie Jėzų, nors žinojo tiktai Jono krikštą. **26** Apolas pradėjo drąsiai kalbėti sinagogoje. Jo pasiklausę, Priscilė ir Akvilas pasikvietė jį pas save ir aiškiau išdėstė jam Dievo kelią. **27** Kadangi Apolas norėjo vykti į Achają, broliai parašė mokiniams, ragindami mielai jį priimti. Ten nukeliavęs, jis labai padėjo per Dievo malonę įtikėjusiems, **28** mat su užsidegimu viešai nuginčydavo žydus, iš Raštų parodydamas, kad Jėzus yra Kristus.

19 Apolui esant Korinte, Paulius, perėjęs aukštutines sritis, atvyko į Efezą ir rado ten keletą mokinių. **2** Paulius jų pasiteiravo: „Ar įtikėję gavote šventąją dvasią?“ Tie atsakė: „Tai kad mes nė negirdėjome šventąją dvasią esant.“ **3** Tada jis paklausė: „O kokiu krikštu buvote pakrikštyti?“ Jie atsakė: „Jono krikštu.“ **4** Paulius tarė: „Jonas krikštijo atgailos krikštu, ragindamas žmones tikėti tuo, kuris ateis po jo, tai yra Jėzumi.“ **5** Kai mokiniai tai išklausė, buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. **6** O Pauliui uždėjus ant jų rankas, ant jų nusileido šventoji dvasia ir jie ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti. **7** Iš viso jų buvo kokie dvylika vyrų.

8 Paulius nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai skelbė, kalbėdamas ir įtikinamai aiškindamas apie Dievo karalystę. **9** Bet kai kurie darėsi vis labiau užkietėję, netikėjo ir visų akivaizdoje burnojo prieš Kelią, todėl Paulius, pasitraukęs nuo jų ir

atskyręs mokinius, kasdien kalbėjo Tirano mokyklos auditorijoje. **10** Tai truko dvejus metus, ir visi Azijos* gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, išgirdo Viešpaties žodį.

11 Dievas Pauliaus rankomis darė neįtikėtinus galios darbus. **12** Net jo dėvėtas skepetas ir prijuostes žmonės nešdavo ligoniams, ir ligos nuo šių pasitraukdavo, išeidavo piktosios dvasios. **13** Kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai, varydami iš apsėstųjų piktąsias dvasias, irgi mėgindavo tarti Viešpaties Jėzaus vardą. Jie sakė: „Griežtai įsakau jums vardu Jėzaus, apie kurį skelbia Paulius.“ **14** Taip darė vieno aukšto žydų kunigo, tokio Skėvo, septyni sūnūs. **15** Bet piktoji dvasia jiems atsakė: „Žinau Jėzų ir pažįstu Paulių. O jūs kas tokie?“ **16** Tada žmogus, kuriame ta pikta dvasia buvo, šoko ant jų, visus nugalėjo ir taip prikūlė, kad tie nuogi ir sužaloti išbėgo iš tų namų. **17** Apie tai sužinojo visi Efezo gyventojai, tiek žydai, tiek graikai. Visus juos apėmė baimė ir Viešpaties Jėzaus vardas buvo aukštinamas. **18** Daug įtikėjusiųjų atėję atvirai išpažindavo ir pasisakydavo, ką darė. **19** Nemažai užsiiminėjusių magija sunešę savo knygas jas visų akivaizdoje sudegino. Apskaičiuota, kad jos buvo vertos penkiasdešimt tūkstančių sidabrinių. **20** Taip Jehovos žodis galingai augo ir ėmė viršų.

21 Kai visa buvo baigta, Paulius savo dvasioje nusprendė, kad perėjęs Makedoniją ir Achają keliaus į Jeruzalę. Jis sakė: „Po to, kai apsilankysiu ten, turėsiu pamatyti ir Romą.“ **22** Taigi jis pasiuntė į Makedoniją du iš jam patarnaujančių — Timotiejų ir Erastą, o pats dar kurį laiką pasiliko Azijoje.

23 Kaip tik tuo metu dėl Kelio kilo nemenkas sambrūzdis. **24** Vienas sidabrakalys, vardu Demetrijas, darydavo sidabrines Artemidės šventyklėles ir duodavo amatininkams nemažai uždirbti. **25** Surinkęs juos ir kitus tokių dalykų gamintojus, jis kalbėjo: „Vyrai, jūs gerai žinote, kad nuo šito verslo priklauso mūsų gerovė. **26** Tačiau jūs matote ir girdite, kad šitas Paulius ne tik Efeze, bet ir kone visoje Azijoje įtikino ir perkalbėjo daug žmonių, tvirtindamas, esą dievai, kurie rankomis dirbami, nėra dievai. **27** Gresia pavojus, kad ne tik bus užtraukta negarbė mūsų amatui, bet kad bus paniekinta didžiosios deivės Artemidės šventykla ir kad didybė tos, kurią garbina visa Azija ir visa gyvenama žemė, bus pa-

---

Apd 19:10* Žr. Apd 2:9 išnašą.

versta niekais.“ **28** Tai išgirdę jie užsidegė pykčiu ir ėmė šaukti: „Didi efeziečių Artemidė!“

29 Miestą apėmė sąmyšis ir visi kaip vienas pasileido į teatrą, pasigriebę Pauliaus bendrakeleivius makedonus Gajų ir Aristarchą. **30** Paulius norėjo eiti vidun pas liaudį, bet mokiniai jo neleido. **31** Net kai kurie Pauliui prielankūs aziarchai* atsiuntė jam žinią prašyte prašydami nestatyti savęs į pavojų ir neiti į teatrą. **32** O ten vieni šaukė viena, kiti kita, mat susirinkimas buvo pakrikas ir dauguma nežinojo, dėl ko susieita. **33** Iš minios išvedė Aleksandrą ir žydai išstūmė jį į priekį. Aleksandras, pamojęs ranka, norėjo liaudžiai pasiaiškinti. **34** Bet, pažinę jį esant žydą, visi ėmė vienu balsu šaukti ir apie dvi valandas rėkavo: „Didi efeziečių Artemidė!“

35 Galiausiai, nutildęs minią, ėmė kalbėti miesto raštininkas: „Efezo vyrai, kas gi iš žmonių nežino, kad efeziečių miestas yra didžiosios Artemidės šventyklos ir iš dangaus nukritusio atvaizdo globėjas? **36** Kadangi visa tai neginičytina, jums reikėtų laikytis ramiai ir nieko skubotai nedaryti. **37** Jūs atvedėte šituos vyrus, bet jie nėra nei šventyklų plėšikai, nei mūsų deivei piktžodžiauja. **38** Todėl jei Demetrijas ir su juo kiti amatininkai turi prieš ką nors skundą, tam yra teismo dienos ir prokonsulai — tegul sau ir kaltina vieni kitus. **39** O jeigu jums rūpi dar koks reikalas, jis turi būti sprendžiamas teisėtame susirinkime. **40** Juk dėl to, kas šiandien įvyko, mums gresia pavojus būti apkaltintiems maišto kurstymu, ir nėra jokios dingsties, kuria galėtume šitą triukšmingą sambūrį pateisinti.“ **41** Tai pasakęs, jis susirinkimą paleido.

20 Sąmyšiui nurimus, Paulius susikvietė mokinius, padrąsino ir atsisveikinęs leidosi keliauti į Makedoniją. **2** Perėjęs anas sritis ir padrąsinęs daugeliu žodžių tenykščius, jis atvyko į Graikiją. **3** Išbuvęs ten tris mėnesius, ruošėsi plaukti į Siriją, tačiau, žydams surengus prieš jį sąmokslą, apsisprendė grįžti per Makedoniją. **4** Jį lydėjo Pyro sūnus berėjietis Sopatras, Aristarchas ir Sekundas iš tesalonikiečių, derbietis Gajus, Timotiejus ir azijiečiai Tichikas ir Trofimas. **5** Jie iškeliavo pirmi ir laukė mūsų Troadėje, **6** o mes, praėjus Neraugintos duonos dienoms, išplaukėme iš Filipų ir pas juos į Troadę atvykome per

---

Apd 19:31* Manoma, kad aziarchai buvo asmenys, įgalioti rengti šventes ir žaidynes.

penkias dienas. Ten praleidome septynias dienas.

7 Pirmąją savaitės dieną, mums susiėjus valgyti*, Paulius pradėjo kalbėti susirinkusiems, mat ketino kitą dieną išvykti. Jis užtęsė savo kalbą iki vidurnakčio. **8** Aukštutiniame kambaryje, kuriame buvome susibūrę, degė nemažai žibintų. **9** Vienas jaunuolis, vardu Eutichas, sėdėjo ant palangės. Pauliui vis kalbant, jis kietai užmigo ir įmigęs iškrito iš trečio aukšto; kai jį pakėlė, buvo negyvas. **10** Paulius nulipo žemyn, užsikniaubė ant jo ir apkabinęs tarė: „Nekelkite triukšmo — jo siela* yra jame.“ **11** Paskui užlipęs į viršų jis pradėjo laužyti duoną ir ėmė valgyti. Jis kalbėjo dar ilgokai — iki aušros, ir tada išvyko. **12** O vaikinuką nuvedė gyvą; tai jiems buvo neapsakoma paguoda.

13 Mes sėdome į laivą ir išplaukėme į Asą, kur ketinome paimti Paulių, — jis buvo taip nurodęs, mat pats norėjo eiti pėsčiomis. **14** Kai jis susitiko su mumis Ase, paėmėme jį į laivą ir nuvykome į Mitilėnę. **15** Kitą dieną iš ten išplaukę, atsidūrėme priešais Chiją, dieną vėliau stabtelėjome Same, o dar kitą dieną atvykome į Miletą. **16** Mat Paulius buvo nutaręs aplenkti Efezą, kad jam netektų užgaišti Azijoje; jis skubėjo norėdamas, jei tik įmanoma, Sekminių dieną būti Jeruzalėje.

17 Iš Mileto Paulius pasiuntė į Efezą pakviesti bendruomenės vyresniųjų. **18** Šiems pas jį atėjus, jis prabilo: „Jūs gerai žinote, kaip visą laiką, nuo pirmos dienos, kai įžengiau į Aziją, elgiausi su jumis **19** ir kaip vergavau Viešpačiui su didžiausiu nuolankumu, su ašaromis ir išbandymais, užgriuvusiais mane dėl žydų sąmokslų, **20** kaip nenutylėjau nieko, kas naudinga, — apsakiau jums tai ir mokiau jus viešai ir po namus. **21** Aš gerai paliudijau tiek žydams, tiek graikams apie atgailą Dievo akivaizdoje ir tikėjimą mūsų Viešpačiu Jėzumi. **22** O dabar štai dvasios supančiotas keliauju į Jeruzalę, nors nežinau, kas man tenai nutiks. **23** Žinau tik tiek: šventoji dvasia kiekviename mieste man liudija bylodama, jog manęs laukia pančiai ir suspaudimai. **24** Tačiau aš savo sielos nė kiek nebranginu, — kad tik baigčiau savo bėgimą ir tarnystę, kurią gavau iš Viešpaties Jėzaus: gerai paliudyti Dievo malonės gerąją naujieną.

25 Ir štai dabar aš žinau, kad jūs — visi, tarp kurių vaikščio-

Apd 20:7* Pažod. „laužyti duonos“. **10*** T. y. gyvybė. Žr. 7 priedą.

jau ir skelbiau karalystę, — mano veido daugiau nepamatysite. **26** Todėl šią dieną šaukiu jus liudininkais, kad esu švarus — nekaltas dėl niekieno kraujo, **27** juk nenutylėjau ir apsakiau jums visus Dievo nutarimus. **28** Žiūrėkite savęs ir visos kaimenės, kuriai šventoji dvasia paskyrė jus prižiūrėtojais, kad ganytumėte Dievo bendruomenę, kurią jis įsigijo savo Sūnaus krauju*. **29** Aš žinau, kad, man pasitraukus, pas jus įsibraus grobuonių vilkų ir jie negailės kaimenės. **30** Ir iš jūsų pačių iškils vyrų, kurie kalbės iškreiptus dalykus, norėdami patraukti mokinius paskui save.

31 Tad budėkite ir atminkite, kad trejus metus, naktį ir dieną, nepaliaudamas su ašaromis kiekvieną protinau. **32** O dabar patikiu jus Dievui ir jo malonės žodžiui, kuris gali jus išugdyti ir suteikti jums paveldą tarp visų pašventintųjų. **33** Nesigviešiau niekieno sidabro, aukso ar apdaro. **34** Patys žinote, kad mano paties ir esančių su manimi poreikiams tarnavo šitos va rankos. **35** Aš jums visaip parodžiau, kad taip plušant reikia padėti silpniesiems ir atminti paties Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: ‘Didesnė laimė duoti negu imti.’“

36 Baigęs tai kalbėti, Paulius su visais jais atsiklaupė ir pasimeldė. **37** Visi pradėjo graudžiai verkti, puolė Pauliui ant kaklo ir jį bučiavo. **38** Jiems buvo ypač skaudu dėl jo žodžių, kad jo veido daugiau nematysią. Ir jie palydėjo jį į laivą.

21 Galiausiai nuo jų atsiplėšę, mes leidomės į jūrą ir, plaukdami tiesia eiga, atvykome į Kosą. Kitą dieną atplaukėme į Rodą, o iš ten — į Patarą. **2** Susiradę laivą, plaukiantį tiesiai į Finikiją, įsėdome ir išplaukėme. **3** Užmatę Kiprą, palikome jį kairėje ir plaukėme toliau į Siriją. Išlipome Tyre, nes ten laivas turėjo iškrauti krovinį. **4** Susiieškojome mokinius ir pasilikome septynias dienas. Gavę dvasios liudijimą, jie ne kartą sakė Pauliui nekelti kojos į Jeruzalę. **5** Tas dienas ten prabuvę, leidomės į kelią, ir jie visi su moterimis ir vaikais mus lydėjo, kol išėjome iš miesto. Pakrantėje atsiklaupėme, pasimeldėme **6** ir vieni su kitais atsisveikinome. Mes sėdome į laivą, o jie sugrįžo namo.

7 Iš Tyro, baigdami kelionę jūra, atvykome į Ptolemaidę, kur pasveikinome brolius ir vieną dieną su jais pabuvome. **8** Kitą dieną iškeliavome ir atvykome į Cezarėją. Čia atėjome į evangelizuotojo Pilypo, vieno iš

Apd 20:28* Pažod. „savojo krauju“.

septyneto, namus ir pas jį apsistojome. **9** Jis turėjo keturias netekėjusias dukteris; jos pranašaudavo. **10** Ten užtrukome daugiau dienų. Tuo metu iš Judėjos atkeliavo toks pranašas, vardu Agabas. **11** Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus juostą, susirišo ja kojas ir rankas ir tarė: „Taip sako šventoji dvasia: ‘Vyrą, kuriam priklauso ši juosta, žydai Jeruzalėje taip suriš ir atiduos į kitataučių rankas.’“ **12** Kai tai išgirdome, tiek mes, tiek vietiniai ėmėme Paulių maldauti, kad neitų į Jeruzalę. **13** Paulius tada atsiliepė: „Ką jūs darote verkdami ir sunkindami man širdį! Dėl Viešpaties Jėzaus vardo aš juk esu pasirengęs ne tik būti surištas Jeruzalėje, bet ir numirti.“ **14** Kadangi jis nesileido perkalbamas, mes atlyžome ir pasakėme: „Teįvyksta Jehovos valia.“

15 Toms dienoms praėjus, susiruošėme ir patraukėme aukštyn į Jeruzalę. **16** Su mumis ėjo ir kai kurie mokiniai iš Cezarėjos — vedė pas tokį kiprietį Mnasoną, vieną iš pirmųjų mokinių, turėjusį priimti mus į svečius. **17** Kai atkeliavome į Jeruzalę, broliai mus džiaugsmingai sutiko. **18** Kitą dieną Paulius kartu su mumis nuėjo pas Jokūbą; ten buvo ir visi vyresnieji. **19** Paulius juos pasveikino ir ėmė nuosekliai pasakoti, ką Dievas buvo tautose nuveikęs per jo tarnystę.

20 Tai išklausę, jie šlovino Dievą. Paskui Pauliui pasakė: „Matai, broli, kiek tūkstančių tikinčiųjų yra tarp žydų, ir jie visi uolūs dėl Įstatymo. **21** Jie prisiklausė apie tave kalbų, esą mokai visus kitose tautose gyvenančius žydus atsimesti nuo Mozės, sakydamas jiems, kad neapipjaustytų vaikų ir nesilaikytų papročių. **22** Ką gi tada daryti? Jie, be abejo, išgirs, kad atvykai. **23** Tad padaryk, kaip tau sakome. Pas mus yra keturi vyrai, susisaistę įžadu. **24** Pasiimk juos su savimi, atlik kartu su jais apsivalymo apeigas ir apmokėk jų išlaidas, kad jie galėtų nusiskusti galvas. Tada visi žinos, jog tai, kas jiems apie tave prikalbėta, nieko verta, kad tu elgiesi tinkamai ir pats laikaisi Įstatymo. **25** O dėl įtikėjusių kitataučių mes esame išsiuntę nutarimą, kad jiems reikia saugotis to, kas paaukota stabams, kraujo, pasmaugtų gyvūnų mėsos ir ištvirkavimo.“

26 Tada, kitą dieną, Paulius pasiėmė tuos vyrus, kartu su jais atliko apsivalymo apeigas ir nuėjo į šventyklą pranešti, kada apsivalymo dienos baigsis ir už kiekvieną iš jų reikės paaukoti auką.

27 Toms septynioms dienoms einant į pabaigą, žydai iš Azijos, pamatę jį šventykloje, ėmė kurstyti visą minią. Jie stvėrė jį **28** šaukdami: „Izraelio vyrai! Padėkite! Čia tas žmogus, kuris mokydamas visus visur nuteikinėja prieš mūsų tautą, prieš Įstatymą ir šią vietą! Jis netgi atsivedė į šventyklą graikų ir šią šventą vietą suteršė!“ **29** Mat anksčiau mieste jie buvo matę su juo efezietį Trofimą, tad pamanė, kad Paulius jį atsivedė į šventyklą. **30** Sujudo visas miestas, subėgo liaudis. Pagriebę Paulių, jie ištempė jį iš šventyklos, ir durys tuoj pat buvo uždarytos. **31** Jiems kėsinantis jį užmušti, įgulos tribūną* pasiekė žinia, kad visoje Jeruzalėje kyla sąmyšis. **32** Pasiėmęs kareivių ir šimtininkų, šis iš karto nubėgo žemyn pas juos. Pamatę tribūną ir kareivius, anie liovėsi Paulių mušę.

33 Tribūnas priėjęs jį suėmė, įsakė surakinti dviem grandinėmis ir ėmė klausinėti, kas jis toks ir ką padarė. **34** Bet vieni iš minios šaukė viena, kiti kita. Dėl tos erzelynės negalėdamas nieko tikra sužinoti, tribūnas įsakė nuvesti jį į kareivines. **35** Kol Paulius pasiekė laiptus, minia taip įsisiautėjo, kad kareiviams teko jį nešte nešti, **36** mat daugybė žmonių sekė įkandin šaukdami: „Mirtis jam!“

37 Kai Paulių jau buvo beįvedą į kareivines, jis kreipėsi į tribūną: „Ar galiu tau kai ką pasakyti?“ Tas atsakė: „Tu moki graikiškai? **38** Tai tu nesi tas egiptietis, kuris prieš kiek laiko sukurstė maištą ir išvedė į dykumą keturis tūkstančius durklininkų*?“ **39** Tada Paulius tarė: „Iš tikrųjų aš esu žydas iš Kilikijos Tarso, nemenko miesto pilietis. Prašau tavęs, leisk man kreiptis į žmones.“ **40** Kai šis leido, Paulius stovėdamas ant laiptų pamojo ranka žmonėms. Šiems gerokai aptilus, jis kreipėsi į juos hebrajų kalba:

22 „Vyrai, broliai ir tėvai! Paklausykite dabar, ką jums pasakysiu sau apginti.“ **2** Išgirdę jį prabilus į juos hebrajų kalba, jie dar labiau aptilo. Paulius tęsė: **3** „Aš esu žydas, gimęs Kilikijos Tarse, bet mokslą išėjęs šitame mieste, prie Gamalielio kojų, išauklėtas griežtai pagal protėvių Įstatymą, uolus dėl Dievo, kaip ir visi jūs šiandien esate. **4** Aš persekiojau šį Kelią — net užtraukdamas mirtį, — pančiojau ir perdavinėjau į kalėjimus tiek vyrus, tiek

---

Apd 21:31* Gr. *chiliarchos* — „tūkstančio kareivių vadas“.

Apd 21:38* Pažod. „sikarijų“.

moteris, **5** kaip apie mane gali paliudyti ir vyriausiasis kunigas, ir visas vyresniųjų susirinkimas. Netgi gavau iš jų laiškus broliams Damaske ir ėjau ten norėdamas tuos žmones atvesdinti surištus į Jeruzalę, kad būtų nubausti.

6 Bet, man bekeliaujant ir jau esant netoli Damasko, maždaug vidurdienį netikėtai aplink mane sušvito ryški šviesa iš dangaus. **7** Kritau ant žemės ir išgirdau balsą, man sakantį: ‘Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?’ **8** Atsakiau: ‘Kas tu, Viešpatie?’ Jis man tarė: ‘Aš esu Jėzus Nazarietis, kurį tu persekioji.’ **9** Su manimi esantys matė šviesą, bet balso to, kuris man kalbėjo, jie negirdėjo. **10** Tada aš pasakiau: ‘Ką man daryti, Viešpatie?’ Viešpats man atsakė: ‘Kelkis, eik į Damaską, ir ten tau bus pasakyta visa, kas tau paskirta padaryti.’ **11** Kadangi dėl tos šviesos spindesio nieko nebemačiau, į Damaską atėjau savo palydovų už rankos vedamas.

12 Vienas vyras — dievobaimingas, kaip ir dera pagal Įstatymą, — toks Ananijas, apie kurį visi ten gyvenantys žydai gerai liudijo, **13** atėjo pas mane ir atsistojęs greta tarė: ‘Broli Sauliau, praregėk!’ Ir aš tą pačią akimirką jį pamačiau. **14** O jis pasakė: ‘Mūsų protėvių Dievas pasirinko tave, kad pažintum jo valią, išvystum Teisųjį ir išgirstum balsą iš jo lūpų, **15** nes tu būsi jo liudytojas visiems žmonėms — liudysi, ką matei ir girdėjai. **16** Tad ko dabar delsi? Kelkis, pasikrikštyk ir nuplauk savo nuodėmes šaukdamasis jo vardo.’

17 Kai sugrįžęs į Jeruzalę šventykloje meldžiausi, patyriau nežemišką būseną **18** ir išvydau jį. Jis man sakė: ‘Pasiskubink, eik kuo greičiau iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavo liudijimo apie mane.’ **19** Aš tariau: ‘Viešpatie, jie gerai žino, kad, vykdamas iš sinagogos į sinagogą, aš sodinau į kalėjimą ir plakiau tave tikinčius, **20** o kai buvo liejamas tavo liudytojo Stepono kraujas, tam pritariau ir šalimais stovėdamas saugojau jį žudančių apsiaustus.’ **21** Vis dėlto jis man pasakė: ‘Eik, nes aš siųsiu tave toli, pas kitas tautas.’“

22 Jie klausėsi Pauliaus iki šitų žodžių, o tada ėmė šaukti: „Nušluoti nuo žemės tokį! Jam nevalia gyventi!“ **23** Jiems rėkaujant, metant šalin savo apsiaustus ir svaidant į orą žemes, **24** tribūnas įsakė nuvesti jį į kareivines ir, norėdamas išsiaiškinti, kodėl jie šitaip ant jo šaukia, liepė tardyti plakant. **25** Bet

kai jie Paulių ištiesė, ruošdamiesi plakti, šis kreipėsi į greta stovintį šimtininką: „Ar jums leistina plakti Romos pilietį, ir dar nenuteistą?“ **26** Tai išgirdęs, šimtininkas nuėjo pas tribūną ir pranešė: „Ką ketini daryti? Tas žmogus yra Romos pilietis.“ **27** Tribūnas priėjo prie Pauliaus ir paklausė: „Sakyk man, ar tu Romos pilietis?“ Šis atsakė: „Taip.“ **28** Tada tribūnas tarė: „Aš įsigijau šią pilietybę už didelius pinigus.“ Paulius atsakė: „O aš turiu ją nuo gimimo.“

29 Todėl tie, kurie turėjo jį tardyti, tuoj pat nuo jo pasitraukė. Tribūnas pabūgo supratęs, kad Paulius yra Romos pilietis, ir todėl, kad buvo sukaustęs jį grandinėmis.

30 Kitą dieną, norėdamas sužinoti iš esmės, kodėl žydai Paulių kaltina, tribūnas jį išleido ir įsakė susirinkti aukštiesiems kunigams bei visam sinedrionui. Tada atvedė Paulių žemyn ir pastatė priešais juos.

23 Įdėmiai apžvelgęs sinedrioną, Paulius tarė: „Vyrai, broliai! Iki šios dienos aš Dievo akivaizdoje veikiau su visiškai gryna sąžine.“ **2** Vyriausiasis kunigas Ananijas liepė greta stovintiems trenkti jam per burną. **3** Paulius tada jam pasakė: „Dievas trenks tau, siena tu pabaltinta! Sėdi čia, kad teistum mane pagal Įstatymą, ir liepi man trenkti peržengdamas Įstatymą?!“ **4** Stovintys šalia tarė: „Tu įžeidinėji vyriausiąjį Dievo kunigą?!“ **5** Paulius pasakė: „Broliai, aš nežinojau, kad jis vyriausiasis kunigas. Juk parašyta: ‘Nekalbėk blogai apie savo tautos vadovą.’“

6 Atkreipęs dėmesį, kad viena dalis yra sadukiejai, o kita — fariziejai, Paulius sinedrione sušuko: „Vyrai, broliai! Aš fariziejus, fariziejų sūnus, o esu teisiamas už mirusiųjų prisikėlimo viltį!“ **7** Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo kivirčas, ir susirinkimas pasidalijo, **8** mat sadukiejai sako, kad nėra nei prisikėlimo, nei jokio angelo, nei dvasios, o fariziejai visa tai išpažįsta. **9** Taigi kilo didelis triukšmas. Kai kurie Raštų žinovai iš fariziejų grupės atsistoję įnirtingai tvirtino: „Mes nerandame šitame žmoguje nieko blogo. Juk jeigu jam kalbėjo dvasia ar angelas…“ **10** Kivirčas labai paaštrėjo, todėl tribūnas, pabijojęs, kad jie Pauliaus nesudraskytų, įsakė kareivių daliniui nulipti žemyn, išplėšti jį iš jų ir nuvesti į kareivines.

11 Kitą naktį šalia jo atsistojo Viešpats ir pasakė: „Būk drąsus, nes kaip tu gerai paliudijai apie

mane Jeruzalėje, taip tau reikės liudyti ir Romoje.“

12 Dienai atėjus, žydai ėmė rengti sąmokslą. Jie susisaistė prakeiksmu, kad nei valgys, nei gers, kol Pauliaus nenužudys. **13** Tą sąmokslą rengė ir priesaiką davė daugiau kaip keturiasdešimt žmonių. **14** Nuėję pas aukštuosius kunigus ir vyresniuosius, jie kalbėjo: „Mes susisaistėme prakeiksmu, kad neimsime nieko į burną, kol nenužudysime Pauliaus. **15** Todėl dabar drauge su sinedrionu praneškite tribūnui, kad atvestų jį žemyn pas jus, — esą jūs norite nuodugniau ištirti jo bylą. O mes, jam dar nepriartėjus, būsime pasirengę su juo susidoroti.“

16 Tačiau apie jų rengiamą pasalą nugirdo Pauliaus sesers sūnus ir atėjęs į kareivines Pauliui apie tai pranešė. **17** Tada Paulius pasikvietė vieną iš šimtininkų ir tarė: „Nuvesk šį jaunuolį pas tribūną — jis turi jam kai ką pranešti.“ **18** Tas, pasiėmęs jį su savimi, nuvedė pas tribūną ir pasakė: „Kalinys Paulius pasikvietė mane ir paprašė, kad atvesčiau pas tave šitą jaunuolį, nes jis turi tau kažką pasakyti.“ **19** Tribūnas, paėmęs tą už rankos, pasivedė į šalį ir paklausė: „Ką turi man pranešti?“ **20** Šis sakė: „Žydai susitarė tavęs prašyti, kad rytoj nuvestum Paulių į sinedrioną, tarsi jie ketintų išsiaiškinti apie jį kai ką nuodugniau. **21** Tačiau tu nesileisk jų įkalbamas, nes daugiau kaip keturiasdešimt jų vyrų Pauliaus tyko. Tie vyrai susisaistė prakeiksmu, kad nevalgys ir negers, kol su juo nesusidoros. Dabar jie pasirengę ir laukia tavo sutikimo.“ **22** Tada tribūnas jaunuolį paleido ir paliepė: „Niekam neprasitark, kad man apie tai pranešei.“

23 Tribūnas pasišaukė du šimtininkus ir tarė: „Parenkite du šimtus kareivių, taip pat septyniasdešimt raitininkų ir du šimtus ietininkų žygiuoti į Cezarėją trečią* nakties valandą. **24** Parūpinkite ir arklių, kad Paulius būtų saugiai raitomis nugabentas pas valdytoją Feliksą.“ **25** Ir jis parašė laišką su tokiu tekstu:

26 „Klaudijus Lisijas prakilniausiajam valdytojui Feliksui: būk pasveikintas! **27** Šitą vyrą žydai buvo nutvėrę ir jau ketino su juo susidoroti. Bet aš su kareiviais atskubėjau ir jį išgelbėjau, sužinojęs, kad jis Romos pilietis. **28** Norėdamas išsiaiškinti, dėl ko žydai jį kaltina, nuvedžiau

---

Apd 23:23* T. y. skaičiuojant nuo saulėlydžio. Mūsų laiku — maždaug 9 valanda vakaro.

į jų sinedrioną. **29** Sužinojau, kad jie kaltina jį dėl savo Įstatymo klausimų. Bet jis nebuvo apkaltintas niekuo, už ką baudžiama mirtimi ar kalėjimo pančiais. **30** Kadangi man buvo pranešta, jog prieš šį vyrą rengiamas sąmokslas, nedelsdamas išsiunčiau jį pas tave ir įsakiau kaltintojams pateikti jam kaltinimus tavo akivaizdoje.“

31 Tad kareiviai, kaip jiems buvo įsakyta, paėmė Paulių ir nugabeno nakčia į Antipatridę. **32** Kitą dieną leido raitininkams keliauti su juo toliau, o patys sugrįžo į kareivines. **33** Atvykę į Cezarėją, raitininkai įteikė valdytojui laišką ir pristatė jam Paulių. **34** Valdytojas, perskaitęs laišką, pasiteiravo, iš kokios jis provincijos. Sužinojęs, kad iš Kilikijos, **35** tarė: „Aš išklausysiu tavo reikalą, kai atvyks ir tavo kaltintojai.“ Tada įsakė saugoti Paulių Erodo pretorijuje.

24 Po penkių dienų atvyko vyriausiasis kunigas Ananijas su keletu vyresniųjų ir su advokatu, tokiu Tertulu. Jie padavė valdytojui prieš Paulių skundą. **2** Kai buvo pakviestas, Tertulas pradėjo kaltinamąją kalbą:

„Tavo dėka turime didžią ramybę, dėl tavo įžvalgos šioje tautoje vyksta pertvarkos, **3** ir mes, prakilnusis Feliksai, visada ir visur su didžiausiu dėkingumu tai pripažįstame. **4** Bet nenorėdamas tavęs daugiau gaišinti meldžiu, kad tu, būdamas maloningas, trumpai mūsų paklausytum. **5** Mes nustatėme, kad šis žmogus yra kenkėjas — kursto maištus tarp visų žydų visoje gyvenamoje žemėje ir yra nazariečių atskalos vadeiva. **6** Ir dar jis mėgino išniekinti šventyklą, todėl mes jį ir sučiupome. **7** —* **8** Visa tai, kuo jį kaltiname, patikrinti galėsi pats jį apklausdamas.“

9 Prie šito puolimo prisidėjo ir žydai, tvirtindami, kad taip yra iš tikrųjų. **10** Valdytojas linktelėjimu parodė Pauliui, jog šis gali kalbėti, taigi Paulius prabilo:

„Puikiai žinodamas, kad tu jau daug metų esi šitos tautos teisėjas, mielai ginsiu savo bylą. **11** Tu gali patikrinti: praėjo ne daugiau kaip dvylika dienų nuo tada, kai atvykau į Jeruzalę pagarbinti. **12** Manęs nematė nei su kuo nors besiginčijančio šventykloje, nei kurstančio minią sinagogose ar kur nors mieste, **13** ir jie negali tau įrodyti dalykų, kuriais dabar mane kaltina. **14** Bet tavo akivaizdoje

---

Apd 24:7* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

aš pripažįstu, kad einu dievatarnystę savo protėvių Dievui laikydamasis Kelio, jų vadinamo atskala, nes tikiu viskuo, kas nurodyta Įstatyme ir parašyta Pranašuose; **15** ir turiu Dievè viltį, kurią ir jie patys puoselėja, — kad bus tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų prisikėlimas. **16** Visa tai darau stengdamasis visada išlaikyti nepriekaištingą sąžinę prieš Dievą ir prieš žmones. **17** Taigi po daugelio metų aš atkeliavau atiduoti gailestingumo dovanų savo tautai ir paaukoti aukų. **18** Man tvarkant tuos reikalus, jie mane rado šventykloje, jau atlikusį apsivalymo apeigas, ir aš ten buvau be minios ir neramumų nekėliau. Tik anie žydai iš Azijos, — **19** jie turėtų būti tavo akivaizdoje ir kaltinti, jei prieš mane ką turi. **20** Arba tegul šitie patys pasako, kuo nusižengusį mane rado, kai stovėjau prieš sinedrioną. **21** Nebent tuo vienu dalyku, kad tarp jų stovėdamas sušukau: ‘Šiandien jūsų akivaizdoje esu teisiamas dėl mirusiųjų prisikėlimo!’“

22 Feliksas, daugiau žinodamas apie Kelią, bylos svarstymą atidėjo ir pasakė: „Kai atvyks tribūnas Lisijas, tada ir nuspręsiu dėl jūsų reikalų.“ **23** Jis įsakė šimtininkui laikyti Paulių suimtą, bet suteikti lengvatų ir nedrausti nė vienam iš jo žmonių juo rūpintis.

24 Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Druzila, kuri buvo žydė. Jis išsikvietė Paulių ir klausėsi jo kalbos apie tikėjimą Kristumi Jėzumi. **25** Bet šiam aiškinant apie teisumą, susivaldymą ir būsimąjį teismą Feliksas išsigando ir pasakė: „Gali dabar eiti. Kai turėsiu progą, vėl tave pasikviesiu.“ **26** Feliksas sykiu vylėsi, kad Paulius duos jam pinigų, todėl vis dažniau jį kviesdavosi ir su juo šnekėdavosi. **27** Praėjus dvejiems metams, Felikso įpėdiniu tapo Porcijus Festas; Feliksas paliko Paulių suimtą, mat norėjo pelnyti žydų palankumą.

25

Atkeliavęs į provinciją ir perėmęs valdžią, po trijų dienų Festas iš Cezarėjos nuvyko į Jeruzalę. **2** Ten aukštieji kunigai ir žydų įtakingieji apskundė jam Paulių. Jie Festą įkalbinėjo, **3** prašydami malonės, — kad pasiųstų atvesti Pauliaus į Jeruzalę, o patys ketino kelyje surengti pasalą ir su juo susidoroti. **4** Bet Festas atsakė, kad Paulius turi būti saugomas Cezarėjoje ir kad jis pats ketinąs netrukus ten vykti. **5** „Tad tegul tie, kas vadovauja tarp jūsų, keliauja su manimi, — tarė jis, — ir, jei tas vyras yra padaręs ką bloga, tegul jį kaltina.“

6 Pabuvęs pas juos ne daugiau kaip aštuonias ar dešimt dienų, jis atvyko į Cezarėją, o kitą dieną atsisėdo teismo pakyloje ir įsakė atvesti Paulių. **7** Atėjusį Paulių apstojo iš Jeruzalės atvykę žydai. Jie metė jam daug sunkių kaltinimų, bet įrodyti jų neįstengė.

8 Paulius gynėsi: „Aš niekuo nenusidėjau nei žydų Įstatymui, nei šventyklai, nei Cezariui.“ **9** Festas, norėdamas pelnyti žydų palankumą, Pauliui atsakė: „Gal nori vykti į Jeruzalę ir ten mano akivaizdoje būti teisiamas dėl šių dalykų?“ **10** Bet Paulius tarė: „Aš stoviu priešais Cezario teismo pakylą, kur ir turėčiau būti teisiamas. Nepadariau žydams nieko bloga, kaip ir pats aiškiai matai. **11** Jei aš tikrai nusikaltau ir padariau ką nors verta mirties bausmės, neprašau nuo jos atleisti, bet jeigu kaltinimai, kuriuos jie man meta, nepagrįsti, niekas neturi teisės manęs jiems padovanoti. Aš šaukiuosi Cezario!“ **12** Tada Festas, pasikalbėjęs su patarėjais, atsakė: „Šaukeisi Cezario — vyksi pas Cezarį.“

13 Praėjus kelioms dienoms, į Cezarėją Festo pasveikinti atvyko karalius Agripa* ir Berenikė. **14** Jiems užsibuvus ten nemažai dienų, Festas išdėstė karaliui Pauliaus bylą sakydamas:

„Feliksas paliko įkalintą tokį vyrą **15** ir, kai buvau Jeruzalėje, aukštieji kunigai ir žydų vyresnieji man jį apskundė ir prašė nuteisti. **16** Bet aš jiems atsakiau, kad tarp romėnų nepriimta jokio žmogaus atiduoti šiaip, iš malonės, — kol kaltinamasis nesusitiko su savo kaltintojais akis į akį ir negavo galimybės gintis nuo kaltinimo. **17** Tad jiems čia atvykus aš nedelsiau: kitą dieną, atsisėdęs teismo pakyloje, įsakiau tą vyrą atvesti. **18** Atsistojo kaltintojai, bet jokio kaltinimo dėl piktadarysčių, apie kokias maniau išgirsiąs, taip ir neiškėlė. **19** Jie tik ginčijosi su juo dėl kažkokių savo dievogarbos klausimų ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą. **20** Suglumęs nežinojau, kaip tą ginčą spręsti, todėl paklausiau jo, ar nenorėtų vykti į Jeruzalę ir būti ten dėl šitų dalykų teisiamas. **21** Bet Paulius pareiškė norą būti saugomas iki Jo Aukštenybės sprendimo, tad ir įsakiau jį saugoti, kol pasiųsiu aukščiau — pas Cezarį.“

22 Agripa Festui tarė: „Aš ir pats norėčiau to žmogaus pasiklausyti.“ „Rytoj, — atsakė anas, — galėsi jo pasiklausyti.“ **23** Taigi rytojaus dieną Agripa

---

Apd 25:13* T. y. Erodas Agripa II.

ir Berenikė atėjo su didžia iškilme ir įžengė į priėmimo salę drauge su tribūnais ir iškiliais miesto vyrais. Festui davus įsakymą, buvo atvestas Paulius. **24** Festas prabilo: „Karaliau Agripa ir visi su mumis čia esantys vyrai! Jūs matote žmogų, dėl kurio visa daugybė žydų kreipėsi į mane tiek Jeruzalėje, tiek čia, ir šaukė, kad jam nevalia ilgiau gyventi. **25** Bet aš supratau, jog jis nėra padaręs nieko, kas verta mirties. Tad kai jis šaukėsi Jo Aukštenybės, nusprendžiau jį išsiųsti. **26** Tik neturiu nieko tikra, ką galėčiau apie jį savo viešpačiui parašyti. Todėl atvedžiau jį jūsų akivaizdon, pirmiausia tavo, karaliau Agripa, kad po apklausos turėčiau ką parašyti. **27** Mat man atrodo neprotinga siųsti kalinį ir nenurodyti jam iškeltų kaltinimų.“

26 Agripa tarė Pauliui: „Tau leidžiama kalbėti apie savo bylą.“ Tada Paulius ištiesęs ranką pradėjo gynimosi kalbą:

2 „Jaučiuosi laimingas, karaliau Agripa, kad būtent tavo akivaizdoje galėsiu šiandien gintis nuo viso to, kuo mane žydai kaltina, — **3** juolab, kad esi visų žydų papročių ir ginčijamų klausimų žinovas. Todėl meldžiu kantriai mane išklausyti.

4 Tai štai. Kaip aš nuo jaunumės gyvenau tarp savo tautiečių ir Jeruzalėje, gerai žinoma visiems žydams, **5** kurie anksčiau mane pažinojo. Jei norėtų, jie galėtų paliudyti, kad aš, būdamas fariziejus, gyvenau laikydamasis griežčiausios mūsų tikybos pakraipos. **6** O dabar stoviu čia ir esu teisiamas už tai, kad viliuosi pažadu, kurį Dievas davė mūsų protėviams **7** ir kurio išsipildymo vildamosi sulaukti mūsų dvylika giminių naktį ir dieną nenuilstamai eina dievatarnystę. Tai dėl šios vilties, karaliau, esu žydų kaltinamas.

8 Kodėl jums atrodo neįtikima, kad Dievas prikelia mirusiuosius? **9** Tiesa, aš maniau, kad turiu visaip priešintis Jėzaus Nazariečio vardui. **10** Tą ir dariau Jeruzalėje. Gavęs iš aukštųjų kunigų įgaliojimus, daug šventųjų uždariau į kalėjimus, o kai jie buvo smerkiami myriop, savo balsą* atidaviau prieš juos. **11** Daugel kartų visose sinagogose juos baudžiau, taip versdamas atsižadėti tikėjimo. Buvau smarkiai ant jų įtūžęs — persekiojau net atokiuose miestuose.

12 Kai tuo tikslu keliavau į Damaską, turėdamas aukštųjų kunigų įgaliojimus ir pavedimą,

---

Apd 26:10* Pažod. „[balsavimo] akmenėlį“. Plg. Apr 2:17.

13 vidurdienį kelyje, karaliau, išvydau šviesą iš dangaus, skaistesnę už saulę. Ji apgaubė mane ir mano bendrakeleivius. **14** Visi kritome ant žemės ir aš išgirdau balsą, hebrajų kalba man sakantį: 'Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji? Sunku tau spyriotis prieš akstiną*.' **15** Aš paklausiau: 'Kas tu, Viešpatie?' Ir Viešpats atsakė: 'Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. **16** Bet kelkis, stokis ant kojų. Aš pasirodžiau tau, kad paskirčiau tave tarnu ir liudytoju dalykų, kuriuos matei ir kuriuos apie save tau dar parodysiu, **17** kai vaduosiu tave nuo tautiečių ir nuo kitataučių. Siunčiu tave pas juos, **18** kad atvertum jiems akis, atgręžtum iš tamsos į šviesą, nuo Šėtono valdžios — į Dievą, ir kad jie gautų nuodėmių atleidimą ir paveldą tarp pašventintųjų dėl tikėjimo manimi.'

19 Taigi, karaliau Agripa, negalėjau nepaklusti dangiškajam regėjimui, **20** ir skelbiau pirmiausia Damasko, paskui Jeruzalės gyventojams, visame Judėjos krašte ir kitose tautose, kad reikia atgailauti ir gręžtis į Dievą — daryti darbus, priderančius atgailai. **21** Štai dėl ko žydai, sugriebę mane šventykloje, mėgino užmušti. **22** Tačiau susilaukęs pagalbos, kokią teikia Dievas, aš iki šios dienos tebeliudiju ir mažam, ir dideliam, nekalbėdamas nieko, išskyrus tai, ką sakė įvyksiant Pranašai ir Mozė, **23** tai yra kad Kristus kentės ir, pirmasis prikeltas iš mirusiųjų, skelbs šviesą tiek šiai tautai, tiek kitoms tautoms."

24 Kai jis gindamasis taip kalbėjo, Festas garsiu balsu tarė: „Pauliau, tu iš proto kraustaisi! Dideli mokslai veda tave iš proto!" **25** Paulius atsakė: „Aš nesikraustau iš proto, prakilnusis Festai. Sakau tiesos ir sveiko proto žodžius. **26** Juk ir karalius, kuriam aš atvirai kalbu, tuos dalykus gerai žino. Esu įsitikinęs, kad niekas iš jų neliko jo nepastebėta, nes tai dėjosi ne kokiame užkampyje. **27** Karaliau Agripa, ar tiki Pranašais? Žinau, kad tiki." **28** Agripa Pauliui tarė: „Tuojau, žiūrėk, įtikinsi mane krikščioniu tapti." **29** Paulius atsakė: „Duok Dieve, kad anksčiau ar vėliau ne tik tu, bet ir visi, kurie manęs šiandien klausosi, taptumėte tokie kaip aš, tik be šitų pančių."

30 Tada karalius, valdytojas, Berenikė ir kiti su jais sėdintys pakilo. **31** Išeidami jie tarpusavyje kalbėjosi: „Šis žmogus nedaro nieko baustino mirtimi ar

---

Apd 26:14* Smaili lazdelė gyvuliams varyti.

kalėjimo pančiais.“ **32** O Agripa Festui pasakė: „Būtų buvę galima šį žmogų paleisti, jeigu nebūtų šaukęsis Cezario.“

27 Kadangi buvo nuspręsta, kad plauksime į Italiją, Paulių ir kelis kitus kalinius perdavė Augusto dalinio šimtininkui, vardu Julijus. **2** Mes sėdome į vieną Adramitijos laivą, turėjusį plaukti per Azijos pakrantės uostus, ir leidomės į kelią. Su mumis buvo ir makedonas Aristarchas iš Tesalonikos. **3** Kitą dieną atvykome į Sidoną. Julijus elgėsi su Pauliumi geraširdiškai ir leido jam nueiti pas draugus, kad šie juo pasirūpintų.

4 Iš ten vėl leidomės į jūrą ir plaukėme Kipro užuovėjoje, nes pūtė priešiniai vėjai. **5** Perplaukę atvirus vandenis ties Kilikija ir Pamfilija, atvykome į Lykijos uostą Myrą. **6** Ten šimtininkas surado laivą iš Aleksandrijos, plaukiantį į Italiją, ir mus į jį sulaipino. **7** Nemažai dienų plaukėme iš lėto, kol vargais negalais pasiekėme Knidą, ir, kadangi vėjas neleido mums judėti pirmyn, pro Salmonę nuplaukėme į Kretos užuovėją. **8** Jos pakrantėmis šiaip ne taip nusigavome į tokią vietovę, vadinamą Puikiosiomis Prieplaukomis, netoli Lasėjos miesto.

9 Prabėgus nemažai laiko, plaukti jau buvo pavojinga, mat jau ir rudens pasninkas buvo praėjęs. Taigi Paulius ėmėsi jiems patarti: **10** „Vyrai, matau, kad ši kelionė baigsis nuostoliu ir dideliu praradimu — ne tik krovinio bei laivo, bet ir mūsų sielų.“ **11** Tačiau šimtininkas klaũsė laivavedžio ir laivo savininko, o ne Pauliaus žodžių. **12** Kadangi tas uostas žiemoti buvo nepatogus, dauguma pasiūlė plaukti iš jo ir mėginti kaip nors pasiekti Kretos uostą Feniksą, atvirą į šiaurės rytus ir pietryčius, ir žiemoti tenai.

13 Pakilus lengvam pietų vėjui, jie pamanė tą tikslą nesunkiai pasieksią ir pakėlę inkarą leidosi plaukti palei Kretą, arti kranto. **14** Tačiau netrukus nuo salos pusės atūžė siautulingas vėjas, vadinamas Euroakvilu*. **15** Štormo pagautas, laivas nepajėgė išsilaikyti pirmagaliu prieš vėją, tad mes pasidavėme ir leidomės genami pavėjui. **16** Nulėkėme į tokios salelės, vadinamos Kauda, užuovėją, bet vis tiek vos pavyko išsaugoti laivagalio valtį. **17** Ją užkėlę, jie ėmėsi apjuosti laivą lynais per apačią. Bijodami užplaukti ant Sirto seklumų, nuleido burių įrangą ir buvome nešami

---

Apd 27:14* Stiprus šiaurės rytų vėjas.

toliau. **18** Kitą dieną, kadangi audra mus smarkiai blaškė, jie ėmėsi palengvinti laivą, **19** o trečią dieną patys savo rankomis išmetė iš jo ir dalį burių įrangos.

20 Daugelį dienų nesimatė nei saulės, nei žvaigždžių, nemenka audra mus alino ir buvome beprarandą bet kokią viltį išsigelbėti. **21** Žmonės buvo jau ilgą laiką nieko nevalgę. Paulius atsistojo tarp jų ir pasakė: „Vyrai, išties reikėjo paklausyti mano patarimo ir neplaukti iš Kretos — nebūtų tekę patirti tokio nuostolio ir praradimo. **22** Tačiau dabar, raginu jus, pralinksmėkite, nes sielos nė vienas iš jūsų nepraras, pražus tik laivas. **23** Mat šiąnakt atsistojo šalia manęs angelas Dievo, kuriam aš priklausau ir kuriam einu dievatarnystę, **24** ir pasakė: 'Nebijok, Pauliau. Tu turėsi stoti prieš Cezarį. Štai Dievas dovanojo tau visus, plaukiančius su tavimi.' **25** Taigi, vyrai, būkite linksmi: aš tikiu Dievu — bus taip, kaip man pasakyta. **26** Mus turi išmesti į kokią nors salą."

27 Atėjus keturioliktai nakčiai tebebuvome blaškomi Adrijos* jūroje. Vidurnaktį jūreiviams pasirodė, kad laivas artėja prie kažkokios sausumos. **28** Išmatavę gylį, jie nustatė dvidešimt jūros sieksnių. Dar šiek tiek paplaukę, vėl išmatavo ir berado penkiolika jūrsieksnių. **29** Bijodami, kad neužšoktume ant uolų, jie išmetė laivagalyje keturis inkarus ir nekantriai laukė, kol išauš diena. **30** Paskui jūreiviai mėgino iš laivo pabėgti ir nuleido į jūrą valtį, neva ketindami kiek nuplukdyti pirmagalio inkarus. **31** Tad Paulius šimtininkui ir kareiviams pasakė: „Jeigu šitie nepasiliks laive, jūs neišsigelbėsite." **32** Tada kareiviai nukapojo valties virves ir leido jai nukristi.

33 Prieš dienai išauštant Paulius ėmė raginti visus pavalgyti: „Šiandien keturiolikta diena, kai jūs budite ir esate ničnieko nevalgę. **34** Todėl raginu jus pasistiprinti — to reikia, kad išsigelbėtumėte. Nė vienam iš jūsų nė plaukas nuo galvos nenukris." **35** Tai pasakęs, jis paėmė duonos paplotį, visų akivaizdoje padėkojo Dievui ir sulaužęs pradėjo valgyti. **36** Visi pralinksmėję irgi ėmė sau maisto. **37** Iš viso laive mūsų buvo du šimtai septyniasdešimt šešios sielos. **38** Pasisotinę jie išmetė į jūrą kviečius, taip palengvindami laivą.

Apd 27:27* Anuomet Adrijos jūra buvo vadinama ir dabartinė Jonijos jūra bei Viduržemio jūros dalis tarp Sicilijos ir Kretos.

39 Kai diena išaušo, jie tos žemės neatpažino. Pamatę kažkokią įlanką lėkštu krantu, nusprendė, jei tik pavyks, užvaryti laivą ten. **40** Jie nupjovė inkarus ir paliko juos jūroje, sykiu atleido vairairklių saitus ir, iškėlę į vėją priekinę burę, leidosi į krantą. **41** Atsidūrę prie seklumos, jūros skalaujamos iš abiejų pusių, jie užplukdė laivą ant jos. Pirmagalys įstrigo ir nebepajudėjo, o laivagalis ėmė irti nuo smarkios mūšos. **42** Kareiviai tada sumanė išžudyti kalinius, kad kuris išplaukęs nepabėgtų, **43** bet šimtininkas norėjo apsaugoti Paulių ir neleido jiems to sumanymo įvykdyti. Jis įsakė, kad mokantys plaukti šoktų į vandenį ir pirmi plauktų į krantą, **44** o kiti gelbėtųsi kas ant lentų, kas ant laivo nuolaužų*. Taip visi pasiekė krantą ir išsigelbėjo.

28 Išsigelbėję sužinojome, kad sala vadinasi Malta. **2** Barbarai* parodė mums ypatingą geraširdiškumą. Jie sukūrė ugnį ir mus visus maloniai priėmė, mat lijo lietus ir buvo šalta. **3** Kai Paulius pririnkęs uždėjo ant ugnies glėbį žagarų, išlindo dėl kaitros angis ir įsikirto jam į ranką. **4** Pamatę Pauliui ant rankos kabantį nuodingą padarą, barbarai vienas kitam kalbėjo: „Šitas žmogus, be abejonės, žmogžudys! Iš jūros išsigelbėjo, bet Teisingumas* vis tiek neleido likti gyvam.“ **5** Tačiau Paulius nupurtė tą gyvį į ugnį ir nė kiek nenukentėjo. **6** Jie laukė, kada jis nuo uždegimo ištins arba staigiai kris negyvas. Laukė ilgokai, bet matydami, kad nieko blogo Pauliui neatsitinka, padarė kitokią išvadą ir ėmė kalbėti, kad jis esąs dievas.

7 Netoli tos vietos buvo salos viršiausiojo, vardu Publijus, valdos. Jis mus svetingai priėmė ir tris dienas mumis draugiškai rūpinosi. **8** Taip sutapo, kad Publijaus tėvas gulėjo suimtas karštinės ir dizenterijos. Užėjęs pas jį, Paulius pasimeldė, uždėjo ant jo rankas ir išgydė. **9** Po to nutikimo ir kiti ligų turintys salos gyventojai ėjo pas jį ir buvo gydomi. **10** Jie pagerbė mus gausiomis dovanomis ir išplaukiant visu kuo aprūpino.

11 Išplaukėme po trijų mėnesių Aleksandrijos laivu, žiemojusiu saloje; to laivo ženklas buvo Dzeuso dvyniai*. **12** Atvykę į Sirakūzus, pabuvome juose tris dienas, **13** ir iš ten, darydami vingį, pasiekėme Regijų.

Apd 27:44* Arba „kokių nors daiktų iš laivo“. **28:2*** Žr. Rom 1:14 išnašą.

Apd 28:4* Gr. *dikē.* Taip dar vadinta teisingumo ir keršto deivė. **11*** Pažod. „Dioskūrai“, t. y. Dzeuso sūnūs Kastoras ir Polideukas.

Po dienos papūtė pietys ir antrąją dieną atvykome į Puteolus. **14** Čia radome brolių ir mus paprašė septynias dienas pas juos pasilikti. Taip mes pasiekėme Romą. **15** Tenykščiai broliai, išgirdę apie mus, atėjo iki Apijaus prekyvietės ir Trijų Tavernų mūsų pasitikti. Juos išvydęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo drąsos. **16** Kai atėjome į Romą, Pauliui buvo leista gyventi vienam, saugomam kareivio.

17 Po trijų dienų jis sukvietė žydų įtakinguosius. Tiems susirinkus, jis kalbėjo: „Vyrai, broliai! Nors niekuo nenusikaltau tautai ar protėvių papročiams, buvau iš Jeruzalės perduotas kaip kalinys į romėnų rankas. **18** Tie apklausę norėjo mane paleisti, nes nebuvo už ką bausti mirtimi. **19** Žydai prieštaravo, todėl man teko šauktis Cezario, bet ne tam, kad kuo nors apkaltinčiau savo tautą. **20** Kaip tik dėl to paprašiau jūsų, kad susitiktume ir pasikalbėtume, juk šia grandine esu surakintas dėl Izraelio vilties.“ **21** Jie Pauliui tarė: „Mes nesame gavę iš Judėjos laiškų apie tave, ir nė vienas iš atvykusių brolių nepranešė ir nepasakė apie tave nieko blogo. **22** Vis dėlto manome, kad verta pasiklausyti, kokios tavo pažiūros, mat iš tiesų žinome, kad šiai atskalai visur prieštaraujama.“

23 Paskyrę jam dieną, jie dar gausesniu būriu atėjo pas jį į namus. Paulius nuo ryto iki vakaro jiems dėstė — gerai paliudijo apie Dievo karalystę, įtikinėjo juos dėl Jėzaus tiek iš Mozės įstatymo, tiek iš Pranašų. **24** Vieni tikėjo tuo, ką jis sakė, kiti netikėjo. **25** Jiems tarpusavyje nesutariant ir jau skirstantis, Paulius tepasakė tiek:

„Taikliai šventoji dvasia jūsų protėviams kalbėjo per pranašą Izaiją: **26** ‘Eik pas šią tautą ir sakyk: „Girdėti girdėsite, bet niekaip nesuvoksite. Žiūrėti žiūrėsite, bet niekaip nematysite. **27** Šitų žmonių širdys surambėjo. Jie vangiai klausėsi ausimis ir užmerkė akis, kad tik akimis nepamatytų, ausimis neišgirstų, širdimi nesuvoktų, kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.“’ **28** Todėl tebūna jums žinoma, kad šis Dievo išgelbėjimas yra siųstas kitoms tautoms, — jos ir išgirs.“ **29** —— *

30 Paulius ištisus dvejus metus gyveno išsinuomotame būste ir mielai priimdavo visus, kas pas jį užeidavo. **31** Jis skelbė jiems apie Dievo karalystę ir mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų visiškai drąsiai ir netrukdomai.

Apd 28:29* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

LAIŠKAS

ROMIEČIAMS

1 Paulius, Jėzaus Kristaus vergas, pašauktas būti apaštalu, išskirtas skelbti Dievo gerąją naujieną — **2** o jis iš anksto ją pažadėjo per savo pranašus šventuosiuose raštuose — **3** apie jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo palikuonių, **4** Dievo Sūnumi patvirtintą šventumo dvasios galybėje prikėlimu iš mirusiųjų, — apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, **5** per kurį gavome malonę ir apaštalystę, kad dėl jo vardo rastųsi tikėjimo klusnumas visose tautose, **6** iš kurių ir jūs esate pašaukti priklausyti Jėzui Kristui: **7** visiems Dievo mylimiesiems, esantiems Romoje, pašauktiems šventiesiems.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

8 Pirmiausia dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą. **9** Dievas, kuriam visa savo dvasia einu dievatarnystę dėl gerosios naujienos apie jo Sūnų, juk yra mano liudytojas, jog aš be paliovos, visuomet miniu jus savo maldose, **10** melsdamas, kad, jei tik įmanoma, galų gale man vis dėlto pasisektų Dievo valia pas jus atvykti. **11** Mat aš trokštu jus pamatyti, kad galėčiau pasidalyti su jumis kokia dvasine dovana jums sustiprinti, **12** tikriau tariant, kad visi galėtume pasidrąsinti vienas kito tikėjimu, — tiek jūsų, tiek mano.

13 Nenoriu, broliai, kad liktumėte nesužinoję, jog aš daugelį kartų ketinau pas jus atvykti, — iki šiol man vis sutrukdydavo, — kad ir tarp jūsų, kaip ir kitose tautose, rasčiau vaisiaus. **14** Esu skolingas tiek graikams, tiek barbarams*, tiek išmintingiems, tiek neišmanantiems, **15** tad nekantrauju ir jums Romoje paskelbti gerąją naujieną. **16** Gerosios naujienos aš nesigėdiju, juk ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiam: pirma žydui, paskui graikui. **17** Mat joje Dievo teisumas apreiškiamas per tikėjimą į tikėjimą, kaip parašyta: „Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo.“

18 Mat Dievo rūstybė iš dangaus apreiškiama už visokią bedievystę ir neteisumą žmonių, kurie neteisumu užgniaužia tiesą. **19** Juk kas gali būti apie Dievą žinoma, jiems akivaizdu,

---

Rom 1:14* Barbarais vadindavo visus, kalbančius ne graikiškai. Anuomet šio žodžio reikšmė neturėjo neigiamo atspalvio.

nes Dievas jiems tai atskleidė. **20** Jo neregimosios ypatybės, tai yra jo amžinoji galybė ir dievystė, aiškiai matomos nuo pat pasaulio sukūrimo — suvokiamos iš kūrinių. Taigi, jie nepateisinami. **21** Juk, pažinę Dievą, jie nešlovino jo kaip Dievo ir jam nedėkojo, bet per savo svarstymus paklydo tuštybėje ir neišmanios jų širdys aptemo. **22** Tvirtino esą išmintingi, o tapo kvaili **23** ir išmainė nepragaištančiojo Dievo šlovę į pragaištančio žmogaus, paukščių, keturkojų, roplių pavidalo atvaizdą.

24 Todėl Dievas pagal jų širdžių geismus atidavė juos netyrumui, kad patys terštų savo kūnus. **25** Jie Dievo tiesą iškeitė į melą, garbino kūrinius ir ėjo dievatarnystę jiems, o ne Kūrėjui, palaimintajam per amžius! Amen! **26** Štai kodėl Dievas atidavė juos gėdingam geidulingumui: jų moterys prigimtinius santykius iškeitė į priešingus prigimčiai; **27** panašiai ir vyrai, palikę prigimtinius santykius su moterimis, degte užsidegė geiduliu vienas kitam, vyrai su vyrais darydami begėdystes ir patys iš savęs atsiimdami savojo paklydimo vertą atpildą.

28 Kaip kad jiems nerūpėjo gerai pažinti Dievą, taip ir Dievas atidavė juos netinkamo protavimo valdžion, kad darytų, kas nedera. **29** Jie tapę pilni visokio neteisumo, nedorumo, gobšumo, blogybės, kupini pavydo, žudikiškumo, nesantaikos, apgaulės, piktavališkumo; šnibždeikos, **30** pagiežingi apkalbinėtojai, Dievo nekentėjai, įžūlūs, išpuikę, pagyrūnai, išradingi piktadariai, neklusnūs gimdytojams, **31** neišmanėliai, nesilaikantys susitarimo, neturintys prigimtinės meilės, negailestingi. **32** Nors puikiai žino teisingą Dievo sprendimą, kad tie, kurie šitaip elgiasi, verti mirties, jie ne tik patys tokius dalykus daro, bet ir tiems, kurie taip elgiasi, pritaria.

2 Taigi esi nepateisinamas, o žmogau, kad ir kas būtum, jeigu teisi. Mat dėl ko teisi kitą, dėl to pasmerki save, nes tu, kuris teisi, darai tuos pačius dalykus. **2** Mes gi žinome, jog tų, kurie tokius dalykus daro, laukia Dievo teismas; ir tai yra teisinga.

3 Negi manai, o žmogau, kad teisdamas tuos, kurie daro tokius dalykus, ir pats juos darydamas išvengsi Dievo teismo? **4** O gal niekini jo maloningumo, pakantumo ir kantrybės turtus nesuvokdamas, kad Dievo maloningumas skatina tave atgailauti? **5** Savo užkietėjimu ir neatgailaujančia širdimi kaupi sau rūstybę, kol ateis rūstybės

ir Dievo teisingo teismo apreiškimo diena. **6** Jis kiekvienam atmokės pagal jo darbus: **7** tiems, kurie ištvermingai darydami gera siekia šlovės, garbės ir negendamybės, — amžinu gyvenimu, **8** o tiems, kurie vaidingi, nepaklūsta tiesai, bet paklūsta neteisumui, — rūstybe ir pykčiu. **9** Suspaudimas ir vargas sielai kiekvieno bloga darančio žmogaus — pirma žydo, paskui graiko, **10** ir šlovė, garbė ir ramybė* kiekvienam, darančiam gera, — pirma žydui, paskui graikui. **11** Juk Dievas nėra šališkas.

12 Visi, kurie nusidėjo neturėdami įstatymo, ir pražus neturėdami įstatymo, o visi, kurie nusidėjo būdami pavaldūs įstatymui, bus teisiami pagal įstatymą. **13** Dievo akyse juk teisūs yra ne įstatymo klausytojai — teisiais bus pripažinti įstatymo vykdytojai. **14** Mat kai įstatymo neturintys kitataučiai prigimties skatinami vykdo įstatymo reikalavimus, tada jie, nors ir neturi įstatymo, patys sau yra įstatymas. **15** Tokie ir parodo, kad įstatymo esmė įrašyta jų širdyse, — kai jų sąžinė liudija drauge su jais ir jų pačių mintys juos kaltina ar netgi teisina. **16** Tai štai kaip bus tą dieną, kai Dievas per Kristų Jėzų teis žmonių paslaptis, kaip sako mano skelbiama geroji naujiena.

17 O jei tu vadiniesi žydas ir kliaujiesi įstatymu, jei didžiuojiesi Dievu, **18** žinai jo valią ir moki atskirti, kas išties vertinga, būdamas išmokytas pagal įstatymą, **19** jei neabejoji esąs aklųjų vedlys, tamsoje tūnančių šviesa, **20** neprotingųjų auklėtojas, mažų vaikų mokytojas, per įstatymą įgijęs pažinimo ir tiesos pagrindus, **21** tai kodėl gi, mokydamas kitą, nepamokai savęs? Skelbi: „Nevok“, o pats vagi? **22** Sakai: „Nesvetimauk“, o pats svetimauji? Bjauriesi stabais, o apiplėšinėji šventyklas? **23** Tu, kuris didžiuojiesi įstatymu, peržengdamas įstatymą niekini Dievą? **24** Dėl jūsų juk piktžodžiaujama Dievo vardui tarp kitataučių, — kaip yra ir parašyta.

25 Apipjaustymas naudingas tik jeigu vykdai įstatymą, bet jeigu esi įstatymo laužytojas, tavo apipjaustymas yra tapęs neapipjaustymu. **26** Jei tad neapipjaustytasis laikysis teisingų įstatymo reikalavimų, negi jo neapipjaustymas nebus įskaitytas apipjaustymu? **27** Ir tas, kuris nuo gimimo neapipjaustytas, įvykdydamas įstatymą nuteis tave, įstatymo laužytoją, nors ir turintį surašytą teisyną ir apipjaustymą. **28** Mat ne tas

---

Rom 2:10* Arba „taika“.

yra žydas, kuris žydas iš išorės, ir ne tas yra apipjaustymas, kuris atliktas išoriškai, kūne. **29** Žydas yra tas, kuris žydas viduje ir kuris apipjaustytos širdies — dvasios veikimu, o ne pagal surašytą teisyną. Tokiam pagyrimas ne iš žmonių, o iš Dievo.

3 Koks tada žydo pranašumas, arba kokia nauda iš apipjaustymo? **2** Visais atžvilgiais didelis. Pirmiausia, jiems buvo patikėti Dievo apreikštieji žodžiai. **3** Ir ką gi? Jei kai kurie netikėjo, negi jų netikėjimas pavers nieku Dievo ištikimybę? **4** Anaiptol! Tepaaiškėja, kad Dievas tiesakalbis, o kiekvienas žmogus — melagis, kaip ir parašyta: „Kad pagal savo žodžius būtum pripažintas teisiu ir kad laimėtum, kai esi teisiamas.“ **5** O jeigu mūsų neteisumas iškelia Dievo teisumą, ką gi pasakysime? Gal Dievas neteisus išliedamas rūstybę? Šneku kaip žmogus. **6** Anaiptol! Antraip kaipgi Dievas teis pasaulį?

7 Taigi jei dėl mano melo Dievo tiesa dar labiau išryškėjo jo šlovei, kodėl tada esu teisiamas kaip nusidėjėlis? **8** Ir kodėl nesakyti, kaip kai kurie šmeižikiškai tvirtina mus sakant: „Darykime bloga, kad išeitų į gera“? Tokiems skirtas nuosprendis yra teisingas.

9 Tai ką? Ar mūsų padėtis geresnė? Visai ne! Juk žydus, kaip ir graikus, ką tik apkaltinome: visi yra nuodėmės valdžioje, **10** kaip ir parašyta: „Nėra teisaus, nėra nė vieno, **11** nėra kas įžvalgos turėtų, nėra kas Dievo ieškotų. **12** Visi nuklydo, visi kaip vienas pasidarė niekam tikę, nėra kas rodytų maloningumą, nėra nė vieno.“ **13** „Jų gerklė — atviras kapas, savo liežuviais jie apgaudinėjo.“ „Jų lūpos slepia angių nuodus.“ **14** „Jų burna pilna prakeiksmo ir kartėlio.“ **15** „Jų kojos greitos kraują lieti.“ **16** „Griovimas ir vargas jų keliuose, **17** taikos* kelio jie nepažino.“ **18** „Nėra Dievo baimės jiems prieš akis.“

19 Mes žinome: visa, ką įstatymas sako, jis sako tiems, kurie įstatymui pavaldūs, kad būtų užčiaupta kiekviena burna ir kad visas pasaulis Dievo akyse taptų baustinas. **20** Taigi, dėl įstatymo darbų nebus jo akivaizdoje pripažintas teisiu nė vienas žmogus, nes iš įstatymo tik perprantama, kas yra nuodėmė.

21 O dabar be įstatymo yra apreikštas Dievo teisumas, apie kurį Įstatymas ir Pranašai liudija. **22** Tai Dievo teisumas per tikėjimą Jėzumi Kristumi, jis skirtas visiems, kurie tiki. Mat

---

Rom 3:17* Arba „ramybės“.

nėra skirtumo — **23** visi yra nusidėję ir stokoja Dievo šlovės, **24** ir tai, kad jie iš jo malonės Kristaus Jėzaus atliktu išpirkimu pripažįstami teisiais, yra dovana. **25** Dievas davė jį kaip permaldavimo auką, galiojančią dėl tikėjimo jo krauju, kad parodytų esąs teisus, mat buvo pakantus ir atleisdavo nuodėmes praeityje. **26** Taigi Dievas norėjo dabartiniu metu parodyti savo teisumą, — kad būtų teisus pats ir pripažintų teisiu tą, kuris tiki Jėzų.

27 Tai kur pagrindas girtis? Jis panaikintas. Kokiu įstatymu? Ar darbų? Tikrai ne — tikėjimo įstatymu. **28** Juk mes manome, kad žmogus teisiu pripažįstamas dėl tikėjimo, be įstatymo darbų. **29** Ar Dievas yra tiktai žydų Dievas? Ar jis nėra ir kitataučių? Taip, ir kitataučių, **30** nes vienas yra Dievas, kuris apipjaustytuosius pripažins teisiais dėl tikėjimo ir neapipjaustytuosius — per jų tikėjimą. **31** Ar tada tikėjimu mes įstatymą panaikiname? Jokiu būdu! Priešingai, mes įstatymą patvirtiname.

4 Ką tad pasakysime apie Abraomą, mūsų protėvį pagal kūną? **2** Jei Abraomas buvo pripažintas teisiu dėl darbų, jis turi pagrindą girtis, — tik ne Dievo akivaizdoje. **3** Juk Raštas ką sako? „Abraomas patikėjo Jehova* ir tai buvo jam įskaityta teisumu.“ **4** Užmokestis dirbančiam laikomas ne malone, o skola. **5** O tam, kuris ne darbus daro, o tiki tą, kuris bedievį išteisina, tam teisumu įskaitomas jo tikėjimas. **6** Juk ir Dovydas kalba apie laimę žmogaus, kurį Dievas be darbų pripažįsta teisiu: **7** „Laimingi tie, kuriems nusikaltimai atleisti, kurių nuodėmės uždengtos. **8** Laimingas žmogus, kuriam nuodėmės Jehova neįskaitys.“

9 Tad ar ši laimė tenka apipjaustytiesiems, ar tenka ir neapipjaustytiesiems? Juk sakome: „Abraomui jo tikėjimas buvo įskaitytas teisumu.“ **10** Kada buvo įskaitytas? Jam esant apipjaustytam ar neapipjaustytam? Apipjaustytas jis dar nebuvo — buvo neapipjaustytas. **11** Ir jis gavo apipjaustymo žymę kaip antspaudą teisumo iš tikėjimo, kurį turėjo dar būdamas neapipjaustytas, — gavo, kad būtų tėvas visų, kurie tiki nebūdami apipjaustyti, ir taip jiems būtų įskaitytas teisumas. **12** Taip pat kad būtų apipjaustytų palikuonių tėvas — ne vien tų, kurie laikosi apipjaustymo, bet ir žengiančių koja kojon su tikėjimu, kokį mūsų tėvas Abraomas turėjo būdamas neapipjaustytas.

Rom 4:3* Žr. 1 priedą.

13 Juk ne per įstatymą Abraomas ar jo palikuonys* gavo pažadą, kad jis bus pasaulio paveldėtojas, o per teisumą, įgytą tikėjimu. **14** Jeigu paveldėtojai yra tie, kurie remiasi įstatymu, tikėjimas yra tapęs bevertis ir pažadas nuėjęs perniek. **15** Įstatymas juk užtraukia rūstybę, o kur nėra įstatymo, nėra ir nusižengimo.

16 Ir štai kodėl tikėjimu: kad tai būtų iš malonės ir kad pažadas galiotų visiems jo palikuonims — ne vien tiems, kurie remiasi įstatymu, bet ir turintiems Abraomo tikėjimą. Jis yra mūsų visų tėvas. **17** (Taip, beje, ir parašyta: „Padariau tave daugelio tautų tėvu.“) Tai akyse to, kuriuo jis tikėjo, — Dievo, atgaivinančio mirusius ir apie nesamus dalykus kalbančio tarytum apie jau esamus. **18** Vilties nebuvo, o jis vis tiek, remdamasis viltimi, tikėjo tapsiąs daugelio tautų tėvu, kaip ir buvo pasakyta: „Tokie bus tavo palikuonys.“ **19** Ir jis nebuvo nusilpęs tikėjimu, kai mąstė apie tai, kad jo, sulaukusio maždaug šimto metų, kūnas jau bemaž miręs, ir Saros įsčios mirusios. **20** Dėl Dievo pažado jis nesvyravo, nepasidavė netikėjimui, bet savo tikėjimo sustiprintas teikė Dievui šlovę **21** ir buvo visiškai įsitikinęs, jog, ką šis pažadėjo, pajėgs ir padaryti. **22** Todėl „tai buvo jam įskaityta teisumu“.

23 Tačiau žodžiai „buvo jam įskaityta“ užrašyti ne vien dėl jo, **24** bet ir dėl mūsų — mums irgi turi būti įskaityta, nes tikime tą, kuris prikėlė iš mirusiųjų Jėzų, mūsų Viešpatį, **25** atiduotą dėl mūsų prasikaltimų ir prikeltą, kad būtume pripažinti teisiais.

5 Taigi, dėl tikėjimo būdami pripažinti teisiais, puoselėkime taiką su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, **2** per kurį tikėjimu gavome ir galimybę įeiti į šią malonę. Joje dabar stovime, tai ir džiūgaukime Dievo šlovės viltimi. **3** Ir ne vien tuo. Džiūgaukime ir per suspaudimus, žinodami, kad suspaudimas ugdo ištvermę, **4** ištvermė — išmėgintą tvirtybę, išmėginta tvirtybė — viltį, **5** o viltis nenuvilia; mat Dievo meilė išlieta mūsų širdyse per šventąją dvasią, kuri mums duota.

6 Kai dar buvome silpni, skirtu laiku už bedievius numirė Kristus. **7** Vargu ar kas numirtų už teisųjį; nebent kas ryžtųsi numirti už geradarį. **8** O Dievas kviečia mus į savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus tada, kai dar buvome nusidėjėliai. **9** Tad juo labiau dabar, kai dėl jo kraujo esame

Rom 4:13* Pažod. „sėkla“.

pripažinti teisiais, būsime per jį išgelbėti nuo rūstybės. **10** Juk jeigu buvome sutaikyti su Dievu jo Sūnaus mirtimi, kai buvome priešai, juo labiau dabar, kai jau esame sutaikyti, būsime išgelbėti jo gyvybe. **11** Maža to, mes dar ir džiūgaujame Dieve per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį dabar esame sutaikyti.

12 Taigi, kaip per vieną žmogų į pasaulį įėjo nuodėmė ir per nuodėmę — mirtis, ir taip mirtis prasiskverbė į visus žmones, mat visi nusidėjo, … **13** Juk nuodėmė buvo pasaulyje ir iki Įstatymo, tik nesant įstatymo nuodėmė neįskaitoma. **14** Vis dėlto mirtis karaliavo ir nuo Adomo iki Mozės — netgi tiems, kurie nebuvo nusidėję nusižengimu, tokiu kaip Adomo; o šis turi panašumo į tą, kuris turėjo ateiti.

15 Bet su dovana — ne taip, kaip su prasikaltimu. Jeigu jau dėl vieno žmogaus prasikaltimo mirė daugelis, tai juo didesnę galią daugeliui turės Dievo malonė ir dovana malonėje vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus. **16** Ir su dovana yra ne taip, kaip su tuo, kas nutiko dėl vieno nusidėjusiojo. Mat nuosprendis po vieno prasikaltimo buvo pasmerkimas, o dovana po daugelio prasikaltimų — teisumo pripažinimas. **17** Juk jeigu mirtis karaliavo dėl vieno žmogaus prasikaltimo — per jį vieną, — juo labiau per vieną, Jėzų Kristų, turėdami gyvenimą karaliaus tie, kurie su kaupu gauna malonę ir teisumo dovaną.

18 Taigi, kaip vienu prasikaltimu visiems žmonėms užtrauktas pasmerkimas, taip ir vienu išteisinamuoju darbu visiems žmonėms suteikiamas išteisinimas, kad gyventų. **19** Kaip dėl vieno žmogaus neklusnumo daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir dėl vieno klusnumo daugelis taps teisiais. **20** Įstatymas įsiterpė, kad prasikaltimų pagausėtų. O kur pagausėjo nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė, **21** kad kaip karaliavo nuodėmė su mirtimi, taip ir malonė karaliautų per teisumą, vedantį į amžiną gyvenimą per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

6

Tad ką pasakysime? Gal pasiliksime nuodėmėje, kad pagausėtų malonės? **2** Anaiptol! Kaipgi mes, nuodėmei mirę, dar galėtume joje gyventi?! **3** O gal nežinote, kad mes visi, pakrikštyti Kristuje Jėzuje, buvome pakrikštyti jo mirtyje? **4** Krikštu tad buvome su juo palaidoti jo mirtyje, kad kaip Kristus buvo Tėvo šlove prikeltas iš mirusiųjų, taip ir mes gyventume naują gyvenimą*. **5** Juk jeigu tapome suvienyti su juo

Rom 6:4* Pažod. „vaikščiotume gyvenimo naujume“.

mirties panašumu, tikrai būsime suvienyti ir prikėlimo panašumu. **6** Mes žinome, jog mūsų senasis žmogus buvo kartu su juo pakabintas ant stulpo, kad mūsų nuodėmingas kūnas taptų bejėgis ir nebevergautume nuodėmei. **7** Juk kas miręs, tas atsiteisęs už nuodėmę.

8 Ir jeigu esame mirę su Kristumi, tikime ir gyvensią su juo, **9** nes žinome, kad prikeltas iš mirusiųjų Kristus nebemiršta, mirtis jam nebeviešpatauja. **10** Juk kad jis mirė — mirė nuodėmei, kartą visiems laikams, o kad gyvena — gyvena Dievui. **11** Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, bet gyvenančiais Dievui Kristuje Jėzuje.

12 Tad neleiskite, kad nuodėmė karaliautų jūsų mirtingame kūne, versdama jus paklusti jo geismams. **13** Ir neduokite nuodėmei savo narių kaip neteisumo ginklų, bet paveskite save Dievui kaip atgijusius iš mirusiųjų ir paveskite Dievui savo narius kaip teisumo ginklus. **14** Nuodėmė neturi jums viešpatauti, nes esate pavaldūs ne įstatymui, o malonei.

15 Ir kas tada? Jei jau esame pavaldūs ne įstatymui, o malonei, gal darysime nuodėmę? Anaiptol! **16** Argi nežinote, kad jeigu kieno nors kaip vergai klausote, tai ir esate vergai to, kurio klausote, — arba nuodėmės, vedančios į mirtį, arba klusnumo, vedančio į teisumą? **17** Bet dėkui Dievui, kad, buvę nuodėmės vergai, jūs iš širdies paklusote to pavyzdžio mokymui, kuriam buvote atiduoti. **18** Taigi, išlaisvinti iš nuodėmės, tapote teisumo vergais. **19** Kalbu žmogiškai — dėl jūsų kūno silpnumo: kaip davėte savo narius vergauti netyrumui ir savivalei, kas veda prie savivalės, taip dabar duokite savo narius vergauti teisumui, kas veda į šventumą. **20** Juk kai buvote nuodėmės vergai, buvote nepriklausomi nuo teisumo.

21 Ir kokių gi vaisių anuomet susilaukdavote? Tokių, kokių dabar gėdijatės. Juk anų dalykų galas yra mirtis. **22** O dabar, išlaisvinti iš nuodėmės ir tapę Dievo vergais, turite savo vaisių, vedantį į šventumą, ir kaip baigtį turite amžiną gyvenimą. **23** Juk nuodėmės mokamas atlyginimas — mirtis, o Dievo dovana — amžinas gyvenimas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

7 O gal nežinote, broliai (kalbu išmanantiems įstatymą), kad įstatymas saisto žmogų tol, kol šis gyvas? **2** Antai ištekėjusi moteris įstatymu susieta su vyru tol, kol šis gyvas, tačiau jei vyras miršta, ji nebėra vyro įstatymu susaistyta. **3** Taigi, jei

vyrui gyvam esant ji taptų kito vyro žmona, būtų laikytina svetimautoja, bet jeigu jos vyras miršta, ji laisva nuo jo įstatymo ir tapusi kito vyro žmona nebūtų svetimautoja.

4 Taip ir jūs, mano broliai, buvote numarinti įstatymui per Kristaus kūną, kad priklausytumėte kitam — tam, kuris buvo prikeltas iš mirusiųjų, — ir kad mes duotume vaisių Dievui. **5** Juk kai gyvenome kūniškai, mūsų nariuose veikė įstatymo sužadintos nuodėmingos aistros, kad duotume vaisių mirčiai. **6** O dabar esame išlaisvinti nuo įstatymo — mirę tam, kuo buvome suvaržyti, kad būtume vergai nauja prasme, tai yra pagal dvasią, o ne kaip seniau, pagal surašytą teisyną.

7 Tai ką pasakysime? Kad įstatymas yra nuodėmė? Anaiptol! Vis dėlto aš nebūčiau supratęs, kas yra nuodėmė, jei nebūtų įstatymo. Tarkim, nebūčiau supratęs, kas yra gobšumas, jei įstatymas nebūtų pasakęs: „Negeisk svetimo.“ **8** Pasinaudodama to įsakymo suteikta galimybe, nuodėmė sukėlė manyje visokį gobšumą, o be įstatymo nuodėmė negyva. **9** Mat kadaise, nesant įstatymo, buvau gyvas, bet, įsakymui atėjus, nuodėmė atgijo ir aš numiriau. **10** Man paaiškėjo, kad įsakymas, turėjęs vesti į gyvenimą, veda į mirtį. **11** Pasinaudodama to įsakymo suteikta galimybe, nuodėmė mane suvedžiojo ir per jį nužudė. **12** Taigi įstatymas yra šventas; įsakymas taip pat šventas, ir teisingas, ir geras.

13 Tai negi mane į mirtį nuvedė geras dalykas? Anaiptol! Tai padarė nuodėmė, kad ir pasirodytų esanti nuodėmė — ji užtraukė man mirtį per tai, kas gera, — ir kad per įsakymą nuodėmė pasidarytų daug nuodėmingesnė. **14** Mes juk žinome, kad įstatymas yra dvasiškas. O aš esu kūniškas, parduotas nuodėmės valdžion, **15** mat nesuprantu, ką darau: ko noriu — nedarau, o ko nekenčiu, tą darau. **16** Ir jeigu darau, ko nenoriu, vadinasi, sutinku, kad įstatymas puikus. **17** Bet dabar nebe aš tai darau, o manyje gyvenanti nuodėmė. **18** Juk žinau, kad manyje, tai yra mano kūne, negyvena joks gėris; troškimą daryti gera turiu, bet padaryti nesugebu. **19** Aš nedarau gera — ko noriu, bet vis darau bloga — ko nenoriu. **20** O jeigu darau tai, ko nenoriu, vadinasi, nebe aš tai darau, o manyje gyvenanti nuodėmė.

21 Taigi randu tokį įstatymą: noriu daryti gera, bet manęs tyko bloga. **22** Juk kaip vidinis žmogus aš gėriuosi Dievo

įstatymu, **23** tačiau savo kūno nariuose matau kitą įstatymą: jis kariauja su mano proto įstatymu ir daro mane belaisviu nuodėmės įstatymo, veikiančio mano nariuose. **24** Vargšas aš žmogus! Kas išvaduos mane iš šitai mirčiai pasmerkto kūno? **25** Dėkui Dievui — per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį! Taigi, aš pats protu vergauju Dievo įstatymui, o kūnu — nuodėmės įstatymui.

8 Tad dabar nėra pasmerkimo tiems, kurie Kristuje Jėzuje. **2** Juk gyvenimą Kristuje Jėzuje teikiančios dvasios įstatymas išlaisvino tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo. **3** Ko Įstatymas, dėl kūno* būdamas silpnas, nepajėgė padaryti, tą padarė Dievas — jis atsiuntė dėl nuodėmės savo Sūnų, panašų į turinčius nuodėmingą kūną, ir pasmerkė nuodėmę kūne, **4** kad teisingi Įstatymo reikalavimai būtų įvykdyti mumyse — gyvenančiuose ne pagal kūną, o pagal dvasią. **5** Juk tų, kurie kūniški, mintys sukasi apie kūniškus dalykus, o tų, kurie dvasiški, — apie dvasios dalykus. **6** Sutelkti mintis į tai, kas kūniška, yra mirtis, o sutelkti mintis į tai, kas dvasiška, — gyvenimas ir ramybė*. **7** Kūniškas mąstymas yra priešiškumas Dievui, nes nepaklūsta Dievo įstatymui ir net negali paklusti. **8** Taigi tie, kurie kūniški, negali patikti Dievui.

9 Tačiau jūs esate ne kūniški, o dvasiški, — jeigu jumyse išties gyvena Dievo dvasia. Jei kas neturi Kristaus dvasios, tas nėra jo. **10** O jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas, tiesa, dėl nuodėmės miręs, bet dvasia dėl teisumo teikia gyvybę. **11** Jeigu jumyse gyvena dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, tai tas, kuris prikėlė iš mirusiųjų Kristų Jėzų, atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo dvasia, gyvenančia jumyse.

12 Taigi, broliai, mes esame įsipareigoję — ne kūnui, ne tam, kad gyventume kūniškai. **13** Jei gyvenate kūniškai, tikrai mirsite, o jei dvasia marinate kūniškus įpročius, gyvensite. **14** Visi, kuriuos veda Dievo dvasia, yra Dievo sūnūs. **15** Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad ir vėl bijotumėte, — gavote įsūnystės dvasią, kurios skatinami šaukiame: „Aba*, Tėve!“ **16** Dvasia pati liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai. **17** O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai: Dievo paveldėtojai ir bendraveldžiai su Kristumi, — jei tik su juo kenčiame, kad su juo būtume ir pašlovinti.

Rom 8:3* T. y. dėl žmogaus nuodėmingumo. **6*** Arba „taika“.

Rom 8:15* Žr. Mk 14:36 išnašą.

18 Taigi, aš manau, kad šito laikmečio kentėjimai nieko nereiškia lyginant su šlove, kuri bus mumyse apreikšta. **19** Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo sūnūs. **20** Mat kūrinija buvo atiduota tuštybės valdžion — ne savo valia, bet valia to, kuris ją atidavė, — su viltimi, **21** kad pati kūrinija irgi bus išlaisvinta iš gendamybės vergijos ir įgis šlovingą Dievo vaikų laisvę. **22** Juk žinome, kad visa kūrinija iki šiol dejuoja ir kankinasi. **23** Ir ne tik tai. Taip pat ir mes, turintys pirmavaisius, tai yra dvasią, mes patys irgi dejuojame, labai laukdami įsūnijimo, mūsų išpirkimo iš kūno. **24** Tai vilčiai buvome išgelbėti. Bet regima viltis nėra viltis — argi kas viliasi to, ką mato? **25** O jeigu viliamės to, ko nematome, tai laukiame ištvermingai.

26 Taip ir dvasia ateina į pagalbą mūsų silpnumui: mes nežinome, dėl kokio dalyko, kai būtina, turėtume melstis, bet pati dvasia užtaria mus sulig neištartomis dejonėmis. **27** Tas, kuris tiria širdis, žino dvasios siekį, nes ji užtaria šventuosius pagal Dievo valią.

28 Žinome, jog Dievas visa sutvarko taip, kad išeitų į gera Dievą mylintiems, pašauktiesiems pagal jo tikslą, **29** nes tiems, kuriuos pripažino pirmiausia, jis iš anksto skyrė būti suformuotiems pagal jo Sūnaus pavyzdį, kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių. **30** O kuriems iš anksto tai skyrė, tuos ir pašaukė. Kuriuos pašaukė, tuos ir pripažino teisiais. Ir kuriuos pripažino teisiais, tuos ir pašlovino.

31 Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jeigu Dievas už mus, tai kas prieš mus? **32** Argi tas, kuris net savojo Sūnaus nepagailėjo ir atidavė jį už mus visus, kartu su juo nedovanos mums ir viso kito? **33** Kas iškels kaltinimą Dievo išrinktiesiems? Juk pats Dievas pripažįsta juos teisiais. **34** Kas juos pasmerks? Juk pats Kristus Jėzus numirė, tikriau tariant, buvo prikeltas iš mirusiųjų, yra Dievo dešinėje ir mus užtaria.

35 Kas gi atskirs mus nuo Kristaus meilės? Ar priespauda? ar vargas? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? ar kalavijas? **36** Kaip parašyta: „Dėl tavęs esame siunčiami myriop ištisą dieną, laikomi pjautinomis avimis.“ **37** Vis dėlto visuose šiuose dalykuose mes laimime užtikrintą pergalę per tą, kuris mus pamilo. **38** Aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei valdžios, nei esamybės, nei bū-

simybės, nei galybės, **39** nei aukštybė, nei gilybė, nei joks kitas kūrinys negalės atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

9 Sakau tiesą Kristuje, nemeluoju, nes ir mano sąžinė su manimi liudija šventojoje dvasioje, **2** kad labai liūdžiu ir nepaliauja skaudėti man širdis. **3** Verčiau jau aš pats, tarsi koks prakeiktasis, būčiau atskirtas nuo Kristaus vietoj savo brolių, savo giminaičių pagal kūną. **4** Jie yra izraelitai, jiems priklauso įsūnystė, šlovė, sandoros, duotasis Įstatymas, dievatarnystė ir pažadai. **5** Jiems priklauso protėviai ir iš jų pagal kūną kilo Kristus. Dievas, kuris yra viršum visko, tebūna palaimintas per amžius! Amen.

6 Tačiau tai nereiškia, kad Dievo žodis nuėjo perniek. Mat ne visi kilusieji iš Izraelio yra Izraelis. **7** Ir ne visi, kad ir būdami Abraomo palikuonys*, yra vaikai. Juk parašyta: „Tavo palikuonimis vadins tuos, kurie bus iš Izaoko.“ **8** Kitaip tariant, vaikai pagal kūną nėra Dievo vaikai — palikuonimis laikomi pažado vaikai. **9** Juk pažado žodis buvo toks: „Ateisiu šiuo laiku ir Sara turės sūnų.“ **10** Ir ne tik tąsyk, bet ir tuomet, kai nuo vieno, nuo mūsų protėvio Izaoko, Rebeka pradėjo dvynius. **11** Dar jiems negimus ir nepadarius nei gera, nei bloga — kad Dievo tikslas dėl išrinkimo ir toliau priklausytų ne nuo darbų, o nuo paties pašaukėjo, — **12** jai buvo pasakyta: „Vyresnysis vergaus jaunesniajam.“ **13** Taip ir parašyta: „Jokūbą mylėjau, o Ezavo nekenčiau.“

14 Tad ką pasakysime? Ar Dievas neteisingas? Anaiptol! **15** Juk Mozei jis sako: „Aš pasigailėsiu to, kurio pasigailiu, ir atjausiu tą, kurį atjaučiu.“ **16** Taigi tai nepriklauso nei nuo to, kuris nori, nei nuo to, kuris stengiasi*, o nuo pasigailinčio Dievo. **17** Raštas juk sako faraonui: „Kaip tik dėl to ir leidau tau užsibūti — kad per tave parodyčiau savo galią ir mano vardas būtų paskelbtas visoje žemėje.“ **18** Vadinasi, kurio nori, jis pasigaili ir, kuriam nori, leidžia užkietėti.

19 Tad tu man pasakysi: „Tai ko jis mus dar kaltina? Argi yra kas atsilaikęs prieš jo valią?“ **20** O žmogau! Kas, tiesą sakant, tu esi, kad priešgyniautum Dievui? Negi lipdinys sakytų lipdytojui: „Kodėl padarei mane tokį?“ **21** Argi puodžius neturi galios moliui, kad iš to paties minkalo padarytų vieną indą

Rom 9:7* Pažod. „sėkla“.

Rom 9:16* Pažod. „bėga“.

garbingam reikalui, o kitą — negarbingam? **22** Jei tad Dievas, norėdamas parodyti savo rūstybę ir duoti pažinti savo galią, su didžia kantrybe pakentė pirengtus sunaikinti rūstybės indus, **23** kad duotų pažinti savo šlovės turtus gailestingumo indams, iš anksto paruoštiems šlovei, **24** tai yra mums, jo pašauktiems ne tik iš žydų, bet ir iš kitų tautų, tai kas tada? **25** Kaip jis ir per Ozėją sako: „Ne savo tautą vadinsiu savo tauta ir nemylėtą — mylimąja; **26** ir vietoje, kurioje jiems buvo pasakyta: ‘Jūs — ne mano tauta’, jie bus vadinami gyvojo Dievo sūnumis.“

27 O Izaijas apie Izraelį šaukia: „Net jei Izraelio sūnų skaičius būtų kaip jūros smilčių, tik likutis bus išgelbėtas! **28** Mat Jehova suves sąskaitas žemėje, padarys tai iki galo ir skubiai.“ **29** Dar Izaijas iš anksto pasakė: „Jeigu kareivijų Jehova nebūtų mums palikuonių palikęs, būtume tapę tarsi Sodoma, būtume Gomorai prilyginti.“

30 Tai ką gi pasakysime? Kad kitataučiai, nors į teisumą nesiveržė, teisumą pasiekė, būtent teisumą iš tikėjimo. **31** O Izraelis, kad ir vijosi teisumo įstatymą, to įstatymo taip ir nepavijo. **32** Kodėl? Todėl, kad vijosi ne iš tikėjimo, o taip, tarytum jis būtų pasiekiamas darbais. Jie suklupo užkliuvę už „suklupimo akmens“, **33** kaip parašyta: „Štai dedu Sione suklupimo akmenį, nupuolimo uolą, bet kas juo tiki, nenusivils.“

10 Broliai, aš iš širdies linkiu gera ir maldauju Dievą dėl jų, — kad būtų išgelbėti. **2** Mat jiems liudiju, kad jie turi uolumą dėl Dievo, tik jo gerai nepažįsta. **3** Nesuprasdami Dievo teisumo ir siekdami įtvirtinti savąjį, jie Dievo teisumui nepakluso. **4** Kristus juk yra Įstatymo galas, kad teisumas tektų kiekvienam, kuris tiki.

5 Mozė rašo, kad žmogus, įvykdęs Įstatymo teisumą, bus gyvas per jį. **6** O teisumas, kylantis iš tikėjimo, kalba šitaip: „Nesakyk sau širdyje: ‘Kas pakils į dangų?’ (tai yra Kristaus žemyn parvesti) **7** arba: ‘Kas nusileis į bedugnę?’ (tai yra Kristaus iš mirusiųjų aukštyn iškelti).“ **8** Ir ką jis sako? „Žodis arti tavęs yra — tavo lūpose ir tavo širdyje“, tai yra mūsų skelbiamas tikėjimo „žodis“. **9** Jeigu viešai išpažinsi žodį, esantį „tavo lūpose“, — kad Jėzus yra Viešpats, ir širdimi tikėsi, kad Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų, būsi išgelbėtas. **10** Mat širdimi tikima, ir tai veda į teisumą, o lūpomis viešai išpažįstama, ir tai veda į išgelbėjimą.

11 Raštas sako: „Nė vienas, kas juo tiki, nenusivils.“ **12** Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko, nes tas pats visų Viešpats, turintis turtų visiems, kurie jo šaukiasi. **13** Juk „kiekvienas, kas tik šauktųsi Jehovos vardo, bus išgelbėtas“. **14** Tačiau kaipgi žmonėms šauktis to, kurio neįtikėjo? Kaip įtikėti tą, apie kurį negirdėjo? O kaipgi jiems išgirsti be skelbėjo? **15** Ir kas gi skelbtų, jei nebūtų siųsti? Kaip parašyta: „Kokios gražios kojos skelbiančių gerą naujieną apie puikius dalykus!“

16 Tačiau ne visi pakluso gerajai naujienai. Izaijas juk sako: „Jehova, kas patikėjo tuo, ką iš mūsų išgirdo?“ **17** Taigi, tikėjimas — iš klausymo, o klausomasi žodžio apie Kristų. **18** Vis dėlto klausiu: argi jie negirdėjo? Juk „po visą žemę pasklido jų garsas, ir jų žinia — iki gyvenamos žemės pakraščių“. **19** Vis dėlto klausiu: argi Izraelis nesuprato? Mozė pirmas sako: „Aš sukelsiu jums pavydą per žmones, kurie nėra tauta, per neprotingą tautą jus įsiutinsiu.“ **20** Izaijas visai drąsiai kalba: „Buvau surastas tų, kurie manęs neieškojo, pasirodžiau tiems, kurie apie mane neklausinėjo.“ **21** O apie Izraelį jis sako: „Visą dieną tiesiau rankas į tautą, kuri neklauso ir atsikalbinėja.“

11 Tad aš klausiu: negi Dievas atstūmė savo tautą? Anaiptol! Juk ir pats esu izraelitas, Abraomo palikuonis iš Benjamino giminės. **2** Dievas neatstūmė savo tautos, kurią pripažino pirmiausia. Ar nežinote, ką Raštas sako apie Eliją — kaip jis skundėsi Dievui dėl Izraelio? **3** „Jehova, tavo pranašus jie išžudė, tavo aukurus išvartė. Aš vienas likau ir dabar jie mano sielos ieško.“ **4** O koks buvo Dievo atsakymas jam? „Aš pasilikau sau septynis tūkstančius vyrų, kurie nesulenkė kelių prieš Baalą.“ **5** Taip ir dabartiniu metu radosi likutis, išrinktas dėl malonės. **6** O jeigu dėl malonės, tai nebe dėl darbų, antraip malonė nebebūtų malonė.

7 Ir kas tada? Ko Izraelis labai siekia, to jis negavo, o išrinktieji gavo. Kiti buvo užkietinti, **8** kaip ir parašyta: „Dievas siuntė jiems įmygio dvasią, akis nematančias ir ausis negirdinčias — iki pat šios dienos.“ **9** Ir Dovydas sako: „Jų stalas tetampa jiems žabangais, pinklėmis, suklupimo kliuviniu ir atpildu. **10** Teaptemsta jiems akys, kad nematytų, ir jų nugaras nuolat laikyk sulenktas.“

11 Tad klausiu: negi suklupę jie visai parpuolė? Anaiptol! Vis dėlto dėl jų nuklydimo atsivėrė išgelbėjimas kitataučiams, — kad

jie imtų pavyduliauti. **12** O jeigu jų nuklydimas suteikė turtus pasauliui, jų sumenkėjimas — turtus kitataučiams, kaip daug daugiau suteiks jų visuma!

13 Dabar kalbu jums, kitataučiams. Jei jau esu kitataučių apaštalas, teikiu šlovę savo tarnystei, **14** kad kaip nors paskatinčiau savo tautiečius pavyduliauti ir kai kuriuos iš jų išgelbėčiau. **15** Juk jeigu jų atmetimas reiškia sutaikymą pasauliui, ką reikš jų priėmimas, jei ne gyvenimą mirusiems? **16** Jeigu pirmkepė tešla — pirmavaisiai — šventa, tai šventas ir visas maišymas. Ir jeigu šaknis šventa, tai ir šakos.

17 Jeigu jau kai kurios šakos buvo nulaužtos, ir tu, būdamas laukinis alyvmedis, buvai tarp jų įskiepytas ir tapai alyvmedžio šaknies syvų dalininku, **18** tai nesipuikuok prieš tas šakas. Jeigu puikuojiesi, prisimink, kad ne tu išlaikai šaknį, o šaknis tave. **19** Tu sakysi: „Šakos buvo nulaužtos tam, kad aš būčiau įskiepytas.“ **20** Puiku, — dėl savo netikėjimo jos buvo nulaužtos, o tu laikaisi dėl tikėjimo. Nesikelk į aukštybes, verčiau bijok! **21** Juk jeigu Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, nepagailės ir tavęs. **22** Tad pasvarstyk apie Dievo maloningumą ir griežtumą. Nupuolusiems griežtumas, o tau Dievo maloningumas, jei nuo to maloningumo neatsitolinsi, — antraip ir pats būsi iškirstas. **23** Net ir anie, jeigu išsivaduos iš netikėjimo, bus įskiepyti, nes Dievas turi galią juos ir vėl įskiepyti. **24** Mat jei tu buvai iškirstas iš alyvmedžio, kuris iš prigimties laukinis, ir buvai ne pagal prigimtį įskiepytas sodo alyvmedyje, tai juo labiau tos prigimtinės šakos bus vėl įskiepytos savajame alyvmedyje!

25 Nenoriu, broliai, palikti jūsų nežinioje dėl šito slėpinio, kad nelaikytumėte savęs išmintingais: dalis Izraelio užkietėjo, kol įeis kitataučių visuma, **26** ir šitaip bus išgelbėtas visas Izraelis. Taip ir parašyta: „Iš Siono ateis išvaduotojas ir nutolins bedievystes nuo Jokūbo. **27** Ir tokia bus mano sandora su jais, kai pašalinsiu jų nuodėmes.“ **28** Tiesa, žiūrint gerosios naujienos, jie yra priešai — jūsų labui, tačiau, žiūrint dieviškojo išrinkimo, jie numylėtiniai dėl protėvių. **29** Juk dėl savo dovanų ir dėl pašaukimo Dievas nesigailės. **30** Kaip jūs kadaise Dievo neklausėte, o dabar dėl jų neklusnumo patyrėte gailestingumą, **31** taip ir jie dabar nepaklūsta — dėl to jūs patiriate gailestingumą, — kad ir jų pačių dabar būtų pasigailė-

ta. **32** Mat Dievas visus įkalino neklusnume, kad visų pasigailėtų.

33 Dievo turtai, išmintis, žinojimas — kokia gelmė! Kokie neištiriami jo sprendimai ir nesusekami jo keliai! **34** „Kas gi yra pažinęs Jehovos mąstyseną, kas yra tapęs jo patarėju?“ **35** Arba: „Kas yra jam ką davęs pirmas, kad nusipelnytų atlygio?“ **36** Juk visa yra iš jo, per jį ir jam. Jam šlovė per amžius! Amen.

12 Todėl maldauju jus dėl Dievo gailestingumo, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui priimtiną auką — atlikti savo dievatarnystę sąmoningai. **2** Ir nebesileiskite šios santvarkos formuojami, bet visiškai pasikeiskite atnaujindami savo protą, kad įsitikintumėte, kokia yra Dievo valia, — kas gera, priimtina ir tobula.

3 Dėl man suteiktos malonės sakau kiekvienam iš jūsų: nemanykite apie save geriau negu reikia manyti — manykite apie save kaip sveikai mąstantys žmonės, kiekvienas pagal Dievo jam skirtą tikėjimo saiką. **4** Juk kaip mūsų kūnas yra vienas, tačiau sudarytas iš daugelio narių ir jų visų paskirtis nevienoda, **5** taip ir mes, daugelis, esame vienas kūnas Kristuje, o paviениui — vieni nuo kitų priklausomi nariai. **6** Pagal mums suteiktą malonę turime skirtingas dovanas, tad jei tai pranašavimas, pranašaukime sulig mums duotu tikėjimu, **7** jei tarnystė, tai ir tarnaukime; kas moko, temoko, **8** kas ragina, teragina, kas kuo dalijasi, tesidalija dosniai, kas vadovauja, tevadovauja rūpestingai, kas daro gailestingumo darbus, tedaro juos džiugiai.

9 Meilė tebūna be veidmainystės. Bodėkitės to, kas pikta, tvirtai laikykitės to, kas gera. **10** Vienas kitą broliškai mylėdami, puoselėkite švelnų prisirišimą, būkite pirmi rodyti vienas kitam pagarbą. **11** Būkite uolūs — ne tinginiai. Liepsnokite dvasia. Vergaukite Jehovai. **12** Džiaukitės viltimi. Ištverkite suspaudime. Nepaliaukite melstis. **13** Dalykitės su šventaisiais — kiek kuriam reikia. Puoselėkite svetingumą. **14** Laiminkite persekiotojus; laiminkite, užuot siuntę prakeiksmus. **15** Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais. **16** Kitus vertinkite taip, kaip save. Nepuoselėkite ambicingų minčių — laikykitės paprastų dalykų*. Netapkite išmintingi savo akyse.

Rom 12:16* Arba „būkite su paprastuoliais“.

17 Niekam neatmokėkite blogu už bloga. Stenkitės daryti tai, kas gera visų žmonių akyse. **18** Jei įmanoma, kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis. **19** Nekeršykite patys, mylimieji, — palikite vietos Dievo rūstybei, juk parašyta: „‘Kerštas mano, aš atmokėsiu’, — sako Jehova.“ **20** Verčiau, „jei tavo priešas alksta, pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk. Taip darydamas, krausi kaitrias žarijas jam ant galvos“. **21** Nesiduok blogio nugalimas, bet nugalėk blogį gerumu.

13 Kiekviena siela tebūna klusni viršesnėms valdžioms, nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo. Esamos valdžios užima padėtis, joms skirtas Dievo. **2** Taigi, tas, kuris priešinasi valdžiai, stoja prieš Dievo sutvarkymą; kurie prieš jį stoja, užsitrauks sau nuosprendį. **3** Juk vyresnybės bijoma ne gerą darbą darant, o blogą. Nori nebijoti valdžios? Daryk gera ir susilauksi iš jos pagyrimo. **4** Mat ji yra Dievo tarnaitė tavo labui. Bet jei darai bloga, bijok, nes ji ne veltui nešiojasi kalaviją. Ji — Dievo tarnaitė, keršytoja išlieti rūstybei ant darančio bloga.

5 Tad klausyti būtina — ne tik dėl rūstybės, bet ir dėl sąžinės. **6** Todėl juk ir mokesčius mokate. Mat jie yra Dievo tarnautojai, nuolat užsiimantys tais dalykais. **7** Atiduokite visiems, kas priklauso: kam mokestis — mokestį, kam muitas — muitą, kam baimė — baimę, kam pagarba — pagarbą.

8 Niekam nebūkite nieko skolingi, išskyrus meilę vienas kitam, nes kas kitą myli, yra įvykdęs įstatymą. **9** Juk įsakymai „nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk svetimo“ ir bet kuris kitas yra apibendrinami šiuo pasakymu: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“ **10** Meilė nedaro artimui bloga, taigi meilė — įstatymo įvykdymas.

11 Ir tai darykite suprasdami, koks dabar metas, — jau atėjo valanda jums pabusti iš miego. Juk dabar mūsų išgelbėjimas arčiau nei tada, kai įtikėjome. **12** Naktis beveik praslinko, diena prisiartino. Tad nusivilkime tamsos darbus, apsiginkluokime šviesos ginklais. **13** Kaip dieną elkimės padoriai: tenebus vietos ūžavimams ir girtavimams, sanguliavimams ir įžūliam elgesiui*, nesantaikai ir pavydui. **14** Priešingai, apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir negalvokite, kaip čia patenkinus kūno geismus.

Rom 13:13* Arba „palaidam elgesiui“.

14 Žmogų, kuris nėra tvirtas tikėjime, mielai priimkite, tik venkite kritikos dėl skirtingų nuomonių. **2** Vienas įsitikinęs galįs valgyti viską, o silpnasis valgo daržoves. **3** Kuris valgo, tegul neniekina nevalgančio, o kuris nevalgo, teneteisia valgančio, juk Dievas jį mielai priėmė. **4** Kas gi tu toks, kad teistum kito tarną? Ar jis stovi, ar puola — tai savajam šeimininkui. Bet jis atsistos, nes Jehova turi galią jį pastatyti.

5 Vienas žmogus kurią nors dieną laiko svarbesne už kitą, o kitam visos dienos vienodos. Kiekvienas tebūna visiškai įsitikinęs, — savo paties protu. **6** Kas vieną dieną laiko ypatinga, laiko ją tokia Jehovai. Tas, kuris valgo, valgo Jehovai, nes dėkoja Dievui. Ir kuris nevalgo, nevalgo Jehovai, — jis irgi dėkoja Dievui. **7** Juk nė vienas iš mūsų negyvename sau, ir nė vienas sau nemiršta. **8** Jei gyvename, gyvename Jehovai, ir jei mirštame, mirštame Jehovai. Taigi, ar gyvename, ar mirštame, esame Jehovos. **9** Kristus juk numirė ir atgijo tam, kad būtų ir mirusiųjų, ir gyvųjų Viešpats.

10 Tai kodėl tu teisi savo brolį? Arba kodėl niekini savo brolį? Juk visi stosime prieš Dievo teismo sostą. **11** Parašyta: „Kaip aš gyvas, — sako Jehova, — prieš mane priklaups kiekvienas kelis, ir kiekvienas liežuvis išpažins Dievą.“ **12** Taigi kiekvienas duosime Dievui apyskaitą už save.

13 Tad liaukimės teisę vienas kitą. Verčiau nusistatykite neduoti broliui pagrindo pasipiktinti ar suklupti. **14** Žinau ir esu įsitikinęs Viešpatyje Jėzuje, kad nėra nieko, kas būtų savaime nešvaru. Tik jeigu kas nors laiko ką nešvariu, jam tai ir yra nešvaru. **15** Jeigu dėl valgio tavo brolis užsigauna, tu nebesielgi, kaip reikalauja meilė. Nepražudyk savo valgiu to, už kurį numirė Kristus! **16** Taigi, tai, ką jūs gerai darote, tenebūna pagrindas įžeidžiai apie jus kalbėti. **17** Juk Dievo karalystė yra ne valgymas ar gėrimas, bet teisumas, taika ir džiaugsmas šventojoje dvasioje. **18** Kas šitaip Kristui vergauja, yra priimtinas Dievui ir susilaukia žmonių palankumo.

19 Taigi siekime to, kas kuria santarvę ir kas padeda vienam kitą ugdyti. **20** Liaukis griovęs Dievo darbą dėl valgio! Tiesa, viskas yra švaru, bet kenkia žmogui, kuris valgo nepaisydamas galimo suklupimo. **21** Gerai yra nevalgyti mėsos, negerti vyno ir nedaryti nieko, dėl ko tavo brolis galėtų suklupti.

22 Savo įsitikinimą laikyk sau Dievo akivaizdoje. Laimingas žmogus, kuriam netenka savęs teisti dėl savo sprendimų. **23** O kas abejoja ir vis tiek valgo, tas nuteistas, nes elgiasi ne iš įsitikinimo. Visa, kas daroma ne iš įsitikinimo, yra nuodėmė.

15 Tad mes, stiprieji, privalome pakelti silpnybes tų, kurie nestiprūs, o ne pataikauti sau. **2** Kiekvienas iš mūsų tesielgia su artimu maloniai dėl jo gerovės ir ugdybos. **3** Juk ir Kristus ne pataikavo sau, bet, kaip parašyta: „Tave įžeidinėjančių įžeidimai krito ant manęs.“ **4** Mat visa, kas kadaise parašyta, mums pamokyti parašyta, kad dėl savo ištvermės ir Raštų paguodos turėtume viltį. **5** O ištvermės ir paguodos Dievas teįgalina jus turėti tarpusavyje tokią pačią nuostatą, kokią Kristus Jėzus turėjo, **6** kad visi sutartinai, vienu balsu šlovintumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievą ir Tėvą.

7 Tad mielai priimkite vienas kitą, kaip ir Kristus mus mielai priėmė, — Dievo šlovei. **8** Juk sakau: Kristus tapo apipjaustytųjų tarnu, kad parodytų Dievą esant tiesakalbį, tai yra kad patvirtintų jų protėviams duotus pažadus **9** ir kad tautos šlovintų Dievą už gailestingumą. Kaip ir parašyta: „Todėl viešai kalbėsiu apie tave tautose ir tavo vardui giedosiu.“ **10** Ir dar sako: „Džiaukitės, tautos, kartu su jo tauta!“ **11** Ir dar: „Liaupsinkite Jehovą, visos tautos; teliaupsina jį visos gentys!“ **12** Ir dar Izaijas sako: „Bus Jesės šaknis, ir bus, kas pakils valdyti tautų, tautos juo vilsis.“ **13** Vilties Dievas tepripildo jus visokio džiaugsmo ir ramybės už tai, kad pasitikite juo, — kad šventosios dvasios galia būtumėte pertekę vilties.

14 Apskritai aš pats esu įsitikinęs, mano broliai, kad jūs patys esate kupini gerumo, pripildyti visokeriopo pažinimo ir galite vienas kitą paprotinti. **15** Tačiau apie kai kuriuos dalykus parašiau jums tiesmukiau, kaip ir norėdamas dar kartą apie tai jums priminti dėl Dievo man suteiktos malonės **16** būti Kristaus Jėzaus tarnautoju kitataučiams. Aš juk dirbu šventą Dievo gerosios naujienos darbą, kad kitataučiai taptų priimtina, šventąja dvasia pašventinta auka.

17 Taigi turiu pagrindą džiūgauti Kristuje Jėzuje dėl savo tarnystės Dievui. **18** Nedrįsiu kalbėti apie ką kita, išskyrus tai, ką Kristus kitataučių klusnumui laimėti nuveikė per mane, — mano žodžiu ir darbu, **19** ženk-

lų bei stebuklų galia, šventosios dvasios galia; taip nuo Jeruzalės ir jos apylinkių iki Ilyrijos visur paskelbiau gerąją naujieną apie Kristų. **20** Aš nusprendžiau neskelbti gerosios naujienos ten, kur Kristaus vardas jau yra pagarsintas, kad nestatyčiau ant kito padėtų pamatų. **21** Verčiau, kaip parašyta: „Pamatys tie, kuriems nebuvo apie jį pranešta, supras tie, kurie nebuvo girdėję.“

22 Štai kodėl man daugelį kartų vis iškildavo kliūčių atvykti pas jus. **23** Bet dabar, nebeturėdamas neliestos vietos tuose kraštuose ir jau kelerius metus trokšdamas pas jus atvykti, **24** viliuosi keliaudamas į Ispaniją pakeliui su jumis pasimatyti ir, pirmiausia kiek pasidžiaugęs jūsų draugija, būti jūsų ten išlydėtas. **25** O dabar vyksiu į Jeruzalę patarnauti šventiesiems. **26** Mat Makedonija ir Achaja mielai pasidalijo savo ištekliais aukodamos Jeruzalės šventųjų beturčiams. **27** Jos mielai nusprendė tai padaryti; ir išties jos yra jų skolininkės: juk jeigu kitataučiai tapo jų dvasinių gėrybių dalininkais, tai yra skolingi padėti jiems materialinėmis gėrybėmis. **28** Tad kai būsiu sutvarkęs šį reikalą ir jiems tas aukas saugiai pristatęs, keliausiu pro jus į Ispaniją. **29** Ir kai pas jus atvyksiu, žinau, kad atvyksiu su Kristaus palaimos pilnybe.

30 Dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus ir dėl dvasios meilės raginu jus, broliai: grumkitės drauge su manimi melsdamiesi Dievui už mane, **31** kad būčiau išgelbėtas iš netikinčiųjų Judėjoje ir kad šventieji mano patarnavimu Jeruzalei būtų patenkinti, **32** kad Dievo valia su džiaugsmu atvykęs pas jus drauge su jumis atsigaivinčiau. **33** Ramybės* Dievas tebūna su jumis visais! Amen.

16 Noriu pristatyti jums mūsų seserį Febę, kuri yra Kenchrėjos bendruomenės tarnė. **2** Priimkite ją Viešpatyje kaip dera šventiesiems ir suteikite pagalbą, kokios tik jai reikėtų, nes ir ji pati yra pagelbėjusi daugeliui, taip pat ir man.

3 Sveikinkite nuo manęs Priską ir Akvilą, mano bendradarbius Kristuje Jėzuje, **4** kurie yra guldę galvas už mano sielą. Jiems dėkoju ne vien aš, bet ir visos kitataučių bendruomenės. **5** Sveikinkite ir jų namuose susirenkančią bendruomenę. Sveikinkite mano mylimąjį Epenetą — pirmąjį vaisių Kristui Azijoje. **6** Sveikinkite Mariją, daug triūsusią jūsų labui. **7** Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano

---

Rom 15:33* Arba „taikos“.

giminaičius, kalėjusius drauge su manimi. Apaštalai juodu gerai pažįsta ir Kristuje jie yra ilgiau už mane.

8 Sveikinkite mano mylimąjį Viešpatyje Ampliatą. **9** Sveikinkite mūsų bendradarbį Kristuje Urboną ir mano mylimąjį Stachį. **10** Sveikinkite Apelį, išmėgintąjį Kristuje. Sveikinkite tuos, kurie iš Aristobulo šeimynos. **11** Sveikinkite mano giminaitį Erodioną. Sveikinkite ir tuos iš Narcizo šeimynos, kurie yra Viešpatyje. **12** Sveikinkite Trifeną ir Trifosą, triūsiančias Viešpatyje. Sveikinkite mūsų mylimąją Persidę, kuri daug triūsė Viešpatyje. **13** Sveikinkite Rufą, išrinktąjį Viešpatyje, taip pat jo ir mano motiną. **14** Sveikinkite Asinkritą, Flegontą, Hermį, Patrobą, Hermą ir su jais esančius brolius. **15** Sveikinkite Filologą ir Juliją, Nerėją ir jo seserį, taip pat Olimpą ir visus su jais esančius šventuosius. **16** Sveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu. Jus sveikina visos Kristaus bendruomenės.

17 Raginu jus, broliai, įsidėmėti tuos, kurie kelia susiskaldymus ir stumia į suklupimą, elgdamiesi priešingai mokslui, kurio išmokote. Šalinkitės jų. **18** Tokie vergauja ne mūsų Viešpačiui Kristui, o savo pilvui. Saldžia kalba ir meilikavimu jie suvedžioja patikliųjų širdis. **19** Jūsų klusnumas tapo žinomas visiems, todėl aš džiaugiuosi dėl jūsų ir noriu, kad būtumėte išmintingi tam, kas gera, ir neišmanūs tam, kas bloga. **20** O ramybės Dievas netrukus sutrins Šėtoną po jūsų kojomis. Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus malonė!

21 Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus, taip pat mano giminaičiai Liucijus, Jasonas ir Sosipatras.

22 Aš, Tercijus, šio laiško surašytojas, sveikinu jus Viešpatyje.

23 Jus sveikina Gajus, kuris atvėrė savo namus man ir visai bendruomenei. Jus sveikina miesto iždininkas Erastas ir jo* brolis Kvartas. **24** — *

25 Tam, kuris gali jus sustiprinti, kaip byloja mano garsinama geroji naujiena ir skelbimas apie Jėzų Kristų, kaip byloja apreiškimas slėpinio, ilgus amžius nutylėto, **26** o dabar atskleisto ir per pranašiškus raštus amžinojo Dievo įsakymu paskelbto visose tautose tikėjimo klusnumui ugdyti, — **27** Dievui, vieninteliam išmintingam, tebūna amžinai šlovė per Jėzų Kristų! Amen.

Rom 16:23* Arba „mūsų“. **24*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

PIRMASIS LAIŠKAS
KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia pašauktas Jėzaus Kristaus apaštalas, ir brolis Sostenas — **2** Dievo bendruomenei Korinte, pašventintiesiems Kristuje Jėzuje, pašauktiesiems šventiesiems, drauge su visais, kurie visur šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo — jų Viešpaties ir mūsų.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4 Aš nuolat dėkoju už jus Dievui dėl Dievo malonės, suteiktos jums Kristuje Jėzuje, **5** kad jame esate viskuo praturtinti, visa žodžio galia ir visu pažinimu, **6** ir kad liudijimas apie Kristų jumyse įsitvirtino. **7** Dėl to jūs, laukte laukiantys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apsireiškimo, nestokojate jokios dovanos. **8** Jis ir stiprins jus iki galo, kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dieną būtumėte nepriekaištingi. **9** Ištikimas yra Dievas, pašaukęs jus į bendrystę su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi, mūsų Viešpačiu.

10 Raginu jus, broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu: visi vienaip kalbėkite ir tenebūna tarp jūsų susiskaldymų, bet būkite tobulai suvienyti vienokios galvosenos ir vienokio nusistatymo. **11** Mat kai kurie iš Chlojės namų man pranešė apie jus, mano broliai, kad tarp jūsų yra nesutarimų. **12** Turiu omenyje, kad jūs kiekvienas sakote: „Aš tai esu Pauliaus“, „o aš — Apolo“, „o aš — Kefo“, „o aš — Kristaus“. **13** Kristus tapo padalytas! Negi Paulius buvo už jus prie stulpo prikaltas? Ar Pauliaus vardu buvote pakrikštyti? **14** Esu dėkingas, kad aš nė vieno iš jūsų nepakrikštijau, išskyrus Krispą ir Gajų, **15** taigi niekas negali sakyti, kad buvote pakrikštyti mano vardu. **16** Tiesa, dar pakrikštijau Stefano namus. O dėl kitų tai nežinau, ar dar kurį pakrikštijau. **17** Kristus juk siuntė mane ne krikštyti, o gerosios naujienos skelbti, — bet ne žodžio išmintimi, kad Kristaus kančių stulpas nepasidarytų bereikšmis.

18 Mat einantiems į pražūtį žodis apie kančių stulpą atrodo kvailystė, o mums, einantiems į išgelbėjimą, jis yra Dievo galybė. **19** Juk parašyta: „Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį, atmesiu protingųjų protą.“ **20** Kur išminčius? Kur Raštų žinovas? Kur šios santvarkos įrodinėtojas? Ar Dievas nepavertė pasaulio išminties kvailyste?

21 Kadangi, pagal Dievo išmintingą sutvarkymą, pasaulis savo išmintimi Dievo nepažino, Dievas mielai ėmėsi skelbiamos žinios kvailumu išgelbėti tuos, kurie tiki.

22 Žydai reikalauja ženklų, graikai ieško išminties, **23** bet mes skelbiame prikaltą prie stulpo Kristų, kas žydams yra papiktinimas, o kitataučiams kvailystė; **24** o pašauktiesiems, tiek žydams, tiek graikams, Kristų skelbiame kaip Dievo galybę ir Dievo išmintį. **25** Mat iš Dievo ateinanti kvailystė už žmones išmintingesnė, ir iš Dievo ateinanti silpnybė už žmones stipresnė.

26 Jūs gi matote, broliai, koks jūsų pašaukimas: nedaug tarp jūsų, kūniškai vertinant, išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų. **27** Bet Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu kvaila, kad sugėdintų išmintinguosius; Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu silpna, kad sugėdintų stipriuosius. **28** Ir kas pasaulio požiūriu žemos kilmės, kas paniekinta, ko nėra, Dievas išsirinko, kad niekais paverstų tai, kas yra, **29** ir kad joks žmogus Dievo akivaizdoje nesigirtų. **30** Jo dėka jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris tapo mums išmintimi nuo Dievo, taip pat teisumu, pašventinimu ir išpirkimu, **31** kad būtų, kaip parašyta: „Kas giriasi, tesigiria Jehova*.“

2 Aš irgi, broliai, kai atvykau pas jus, atvykau skelbti jums Dievo slėpinio ne kalbos ar išminties įmantrybę pasitelkęs, **2** mat nutariau nežinoti tarp jūsų nieko, tik Jėzų Kristų, — ir tą patį prikaltą prie stulpo. **3** Atvykau pas jus silpnas, bijodamas, drebėte drebėdamas. **4** Mano kalba ir mano skelbimas buvo ne įtaigūs išminties žodžiai, o dvasios ir galybės parodymas, **5** kad jūsų tikėjimas remtųsi ne žmonių išmintimi, o Dievo galybe.

6 Tiesa, tarp subrendusiųjų mes išmintį skelbiame, tačiau ne šios santvarkos išmintį ir ne šios santvarkos valdovų, pavirsiančių į nieką, — **7** ne, mes skelbiame Dievo išmintį, glūdinčią jo slėpinyje, paslėptą išmintį, kurią Dievas iš anksto, dar prieš visas santvarkas, skyrė mūsų šlovei. **8** Nė vienas iš šios santvarkos valdovų jos nepažino, nes jeigu jie būtų pažinę, nebūtų šlovingojo Viešpaties prie stulpo prikalę. **9** Bet, kaip parašyta: „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į širdį neatėjo, paruošė Dievas tiems, kurie jį myli.“ **10** Mat visa tai Dievas apreiškė mums

---

1Ko 1:31* Žr. 1 priedą.

per savo dvasią. Dvasia juk visa ištiria, netgi Dievo gelmes.

11 Kas gi iš žmonių žino, kas žmoguje slypi, jei ne paties žmogaus dvasia, jame esanti? Taip ir to, kas slypi Dieve, nėra pažinęs niekas, tik Dievo dvasia. **12** O mes priėmėme ne pasaulio dvasią, bet dvasią iš Dievo, kad suvoktume, kas mums Dievo dovanota. **13** Apie tuos dalykus mes ir kalbame — ne tais žodžiais, kurių moko žmonių išmintis, o tais, kurių moko dvasia; dvasinius klausimus aiškiname* dvasiniais žodžiais.

14 O sielinis* žmogus nepriima dalykų, ateinančių iš Dievo dvasios, nes jam tai kvailystė. Ir jis negali jų pažinti, mat apie juos reikia spręsti dvasiškai. **15** Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską, bet niekas negali spręsti apie jį. **16** „Kas gi yra pažinęs Jehovos mąstyseną, kad galėtų jį pamokyti?“ Vis dėlto mes turime Kristaus mąstyseną.

3 Taigi, broliai, aš negalėjau kalbėti jums kaip dvasiniams žmonėms — tik kaip kūniškiems, kaip kūdikiams Kristuje. **2** Maitinau jus pienu — ne kietu maistu, nes tokio dar negalėjote valgyti. Tiesą sakant, ir dabar negalite, **3** nes tebesate kūniški. Jeigu tarp jūsų pavydas ir nesantaika, argi nesate kūniški, argi nesielgiate grynai žmogiškai? **4** Juk jeigu kuris nors sako: „Aš esu Pauliaus“, o kitas: „aš — Apolo“, argi nesate kaip visi kiti žmonės?

5 Kas gi yra Apolas? Kas yra Paulius? Tarnai, per kuriuos įtikėjote, — kiekvienas, kaip Viešpats kuriam davė. **6** Aš pasodinau, Apolas palaistė, bet augino Dievas. **7** Taigi nei sodintojas ką reiškia, nei laistytojas, o vien tik augintojas — Dievas. **8** Sodintojas ir laistytojas esti viena, bet kiekvienas gaus savo atlygį, pagal savo paties triūsą. **9** Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs — Dievo dirva, Dievo statinys.

10 Dėl Dievo malonės, kuri man suteikta, kaip išmintingas statybos vadovas aš paklojau pamatą, o kitas ant jo stato. Kiekvienas težiūri, kaip ant jo stato. **11** Mat niekas negali kloti kito pamato — kito nei tas, kuris jau paklotas, o jis yra Jėzus Kristus. **12** Ar kas ant to pamato stato iš aukso, sidabro, brangių akmenų, medžio, šieno, šiaudų — **13** kiekvieno darbas išaiškės. Diena tai atskleis, nes bus per ugnį apreikšta; pati ugnis ištirs, koks kieno darbas. **14** Kieno darbas, pastatytas ant to pamato, išliks, tas gaus atlygį. **15** Kieno darbas sudegs,

---

1Ko 2:13* Arba „gretiname su“. **14*** T. y. fizinis.

tas patirs nuostolį, tačiau pats bus išgelbėtas, tik tarytum iš ugnies.

16 Ar nežinote, kad esate Dievo šventykla ir kad jumyse gyvena Dievo dvasia? **17** Kas naikina Dievo šventyklą, tą Dievas patį sunaikins, mat Dievo šventykla yra šventa, ir ta šventykla — tai jūs.

18 Tegul nė vienas savęs neapgaudinėja: jei kas iš jūsų mano esąs šioje santvarkoje išmintingas, tepasidaro kvailas, kad taptų išmintingas. **19** Juk šio pasaulio išmintis Dievui yra kvailystė. Parašyta: „Jis sugauna išmintinguosius jų gudrume.“ **20** Ir dar: „Jehova žino išmintingųjų svarstymus, — kad jie tušti.“ **21** Taigi, niekas tenesigiria žmonėmis, nes visa yra jūsų: **22** ar Paulius, ar Apolas, ar Kefas, ar pasaulis, ar gyvenimas, ar mirtis, ar esamybės, ar būsimybės — visa yra jūsų, **23** jūs patys esate Kristaus, o Kristus — Dievo.

4 Kiekvienas telaiko mus Kristaus pavaldiniais ir Dievo slėpinių prievaizdais. **2** O iš prievaizdų tikimasi, kad pasirodytų esą ištikimi. **3** Man mažiausiai rūpi, jei jūs ar žmonių teismas mane teisite. Nė aš pats savęs neteisiu, **4** mat nesijaučiu esąs dėl ko nors kaltas. Vis dėlto tuo dar nesu išteisintas, — mano teisėjas yra Jehova. **5** Tad nieko neteiskite pirma laiko, kol Viešpats dar neatėjo. Jis apšvies tai, kas slypi tamsoje, ir atskleis širdžių ketinimus. Tada pagyrimą kiekvienas gaus iš Dievo.

6 Broliai, jūsų labui tuos dalykus aš pritaikiau sau ir Apolui, kad iš mūsų išmoktumėte taisyklę: „Neperženk to, kas parašyta“, — tam, kad nesipūstumėte ir nelaikytumėte vieno geresniu už kitą. **7** Kas gi išskiria tave iš kitų? Ką turi, ko nebūtum gavęs? O jeigu esi gavęs, tai ko giriesi, tarsi nebūtum gavęs?

8 Jūs jau sotūs? Jau praturtėjote? Jau pradėjote be mūsų karaliauti? O, kad išties būtumėte pradėję karaliauti! Tada ir mes galėtume karaliauti drauge su jumis. **9** Man atrodo, kad mus, apaštalus, Dievas išstatė paskutinius, tarytum mirtininkus, — tapome reginiu* pasauliui, tiek angelams, tiek žmonėms. **10** Mes kvaili dėl Kristaus, o jūs Kristuje nuovokūs. Mes silpni, o jūs stiprūs. Jūs garbingi, o mes niekingi. **11** Iki pat šiol alkstame, trokštame, esame nuogi, stumdomi*, be pastogės, **12** vargstame, dirbdami savo rankomis. Įžeidinėjami mes laiminame, persekiojami kantriai ištveriame, **13** šmei-

---

1Ko 4:9* Pažod. „teatru“. **11*** Pažod. „kumščiuojami“.

žiami atsakome maloniai*. Esame tapę pasaulio atliekomis, visų atmatomis, — iki pat šiolei.

14 Rašau tai ne tam, kad jus sugėdinčiau, bet kad paprotinčiau kaip savo mylimus vaikus. **15** Nors turėtumėte dešimt tūkstančių auklėtojų Kristuje, tikrai neturite daug tėvų, nes dėl gerosios naujienos aš esu tapęs jūsų tėvu Kristuje Jėzuje. **16** Tad labai jus prašau: imkite pavyzdį iš manęs. **17** Štai kodėl siunčiu pas jus Timotiejų, savo mylimą ir ištikimą vaiką Viešpatyje. Jis jums primins mano kelius Kristuje Jėzuje — kaip aš mokau visur, visose bendruomenėse.

18 Kai kurie yra pasipūtę, tarsi aš neketinčiau pas jus atvykti. **19** Bet jeigu Jehova panorės, atvyksiu pas jus netrukus ir tada išsiaiškinsiu ne ką tie pasipūtėliai kalba, o ką jie gali. **20** Dievo karalystė juk ne kalboje, o galioje. **21** Ko norėtumėte? Ar kad atvykčiau pas jus su lazda, ar su meile ir romumo dvasia?

5 Tiesą sakant, tenka girdėti apie ištvirkavimą* tarp jūsų, ir dar tokį ištvirkavimą, kokio nepasitaiko netgi tautose, — kad kažkas gyvena su savo tėvo žmona. **2** Ir jūs dėl to dar pučiatės, užuot sielvartavę ir tai padariusį pašalinę iš savo tarpo?! **3** Štai aš, nors nesu pas jus kūnu, esu dvasia ir jau nuteisiau tą, kuris taip padarė, — tarsi išties būčiau pas jus. **4** Jums susirinkus mūsų Viešpaties Jėzaus vardu, taip pat man su jumis esant dvasia ir mūsų Viešpaties Jėzaus galybe, **5** atiduokite tokį Šėtonui, kad kūnas būtų sunaikintas ir dvasia Viešpaties dieną būtų išgelbėta.

6 Jūsų gyrimasis nėra geras. Ar nežinote, kad truputis raugo įraugina visą maišymą? **7** Atsikratykite senojo raugo, kad būtumėte naujas maišymas, kokie jūs ir esate — be raugo. Juk Kristus, mūsų pascha, jau paaukotas. **8** Todėl švęskime šventę ne su senu raugu ir ne su blogybės ir nedorumo raugu, bet su neraugінta nuoširdumo ir tiesos duona.

9 Savo laiške jums rašiau, kad nebebendrautumėte su ištvirkautojais. **10** Neturėjau omeny apskritai šio pasaulio ištvirkautojų, gobšuolių ir grobikų, stabmeldžių, antraip išvis turėtumėte iš pasaulio išeiti. **11** Dabar jums rašau, kad nebebendrautumėte su tokiu, kuris vadinasi brolis, tačiau yra ištvirkautojas ar gobšuolis, ar stabmeldys, ar keikėjas, ar girtuoklis, ar grobikas. Su tokiu nė nevalgykite kartu. **12** Kodėl gi

1Ko 4:13* Arba „šmeižiami maldaujame“. **5:1*** Žr. 4 priedą.

turėčiau teisti pašaliečius? Argi jūs ne saviškius teisiate, **13** o pašaliečius — argi ne Dievas? „Pašalinkite nedorėlį iš savo pačių tarpo.“

6 Negi kai kas iš jūsų, turėdamas skundą prieš kitą, drįsta bylinėtis pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius? **2** Gal nežinote, kad šventieji teis pasaulį? Tad jei teisite pasaulį, nejaugi nesugebate išspręsti visai menkų dalykų? **3** Ar nežinote, kad mes teisime angelus? O šio gyvenimo reikalų jau ne?! **4** Tad kai prisieina spręsti šio gyvenimo reikalus, kodėl teisėjais pasisodinate žmones, kurie bendruomenei nieko nereiškia? **5** Kalbu norėdamas jus sugėdinti. Nejaugi iš jūsų nėra nė vieno išmintingo, kuris galėtų pateisėjauti savo broliams? **6** Deja, brolis bylinėjasi su broliu, ir dar pas netikinčiuosius!

7 Tai jau tikrai visiškas jūsų pralaimėjimas, kad keliate vienas kitam bylas. Ar ne geriau jums susitaikyti su skriauda? Ar ne geriau jau susitaikyti su apgaule? **8** O jūs priešingai — patys skriaudžiate ir apgaudinėjate, ir dar brolius!

9 Ar nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite! Nei ištvirkautojai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei vyrai, kurie tenkina vyrus, nei vyrai, kurie tenkinasi su vyrais, **10** nei vagys, nei gobšuoliai, nė girtuokliai, keikėjai ar grobikai nepaveldės Dievo karalystės. **11** Ir kai kurie iš jūsų tokie buvote, bet dabar esate nuplauti, pašventinti, išteisinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir mūsų Dievo dvasia.

12 Viskas man leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas man leistina, bet aš nesiduosiu niekieno užvaldomas. **13** Valgis pilvui, o pilvas valgiui; tačiau Dievas pavers niekais ir viena, ir kita. Kūnas — ne ištvirkavimui, o Viešpačiui; o Viešpats — kūnui. **14** Dievas prikėlė Viešpatį, savo galia prikels iš mirties ir mus.

15 Ar nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai? Negi paėmęs Kristaus narius padarysiu juos paleistuvės nariais? Jokiu būdu! **16** O gal nežinote, jog tas, kuris susijungia su paleistuve, tampa su ja vienu kūnu? Juk „juodu, — sako, — bus vienas kūnas“. **17** O kas susijungęs su Viešpačiu, tas yra su juo viena dvasia. **18** Bėkite nuo ištvirkavimo! Kiekviena kita nuodėmė, kokią tik žmogus padarytų, nėra susijusi su kūnu, o tas, kuris ištvirkauja, nusideda savo paties kūnui. **19** O gal nežinote, kad jūsų kūnas — tai šventykla jumyse esančios šventosios dva-

sios, kurią iš Dievo esate gavę? Ir jūs nepriklausote sau, **20** nes buvote nupirkti, už jus buvo sumokėta kaina. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu!

7 Dabar apie dalykus, dėl kurių rašėte: gerai daro vyras, jei neliečia moters. **2** Vis dėlto dėl ištvirkavimo paplitimo kiekvienas teturi sau žmoną ir kiekviena moteris sau vyrą. **3** Vyras teatlieka pareigą žmonai, taip pat ir žmona vyrui. **4** Žmonos kūnas ne jos valioje, o vyro. Panašiai ir vyro kūnas ne jo valioje, o žmonos. **5** Neatimkite to vienas iš kito, nebent abipusiu sutarimu kuriam laikui, kad skirtumėte laiko maldai ir paskui vėl sueitumėte draugėn, — kad Šėtonas jūsų negundytų dėl jūsų nesusilaikymo. **6** Tai sakau leisdamas, o ne įsakydamas. **7** Vis dėlto norėčiau, kad visi žmonės būtų tokie, kaip ir aš. Aišku, kiekvienas turi savo dovaną nuo Dievo: vienas tokią, kitas — kitokią.

8 O nesusituokusiems ir našlėms sakau, kad jiems būtų gerai likti tokiems, kaip ir aš. **9** Bet jeigu jie negali susilaikyti, tegul tuokiasi, nes geriau jau tuoktis negu degti aistra.

10 Susituokusiems liepiu ne aš, bet Viešpats: žmona teneatsiskiria nuo vyro, **11** o jeigu jau atsiskirtų, tegul lieka netekėjusi arba tegul susitaiko su vyru. Vyras irgi tegul nepalieka žmonos.

12 Kitiems sakau aš, ne Viešpats: jei kuris brolis turi netikinčią žmoną ir ji sutinka su juo gyventi, tegul jos nepalieka. **13** Taip pat moteris, turinti netikintį vyrą, kuris sutinka su ja gyventi, tegul vyro nepalieka. **14** Mat netikintis vyras yra pašventintas dėl savo žmonos ir netikinti žmona yra dėl brolio* pašventinta. Antraip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi. **15** Bet jeigu netikintysis nusprendžia atsiskirti, tegul atsiskiria. Tokiomis aplinkybėmis brolis ar sesuo nėra įpareigoti. Dievas yra pašaukęs jus ramybei. **16** Mat iš kur tu žinai, žmona, kad išgelbėsi vyrą? Arba iš kur tu žinai, vyre, kad išgelbėsi žmoną?

17 Kaip Jehova kiekvienam davė, kokį Dievas kiekvieną pašaukė, tegul jis taip ir gyvena. Taip aš nurodau visose bendruomenėse. **18** Kuris nors buvo pašauktas apipjaustytas? Tenemėgina tapti neapipjaustytu. Kuris nors pašauktas neapipjaustytas? Tenesidaro apipjaustymo. **19** Apipjaustymas nieko nereiškia ir neapipjaustymas nieko nereiškia, — tik Dievo įsakymų laikymasis. **20** Kokios padėties

1Ko 7:14* T. y. tikinčio vyro.

kiekvienas buvo pašauktas, tokios tegul ir pasilieka. **21** Vergas buvai pašauktas? Nesikrimsk dėl to. Bet jeigu gali tapti laisvas, pasinaudok ta galimybe. **22** Juk kiekvienas, kuris Viešpatyje, pašauktas vergas būdamas, yra Viešpaties atleistinis. Taip ir tas, kuris pašauktas laisvasis būdamas, yra Kristaus vergas. **23** Jūs buvote nupirkti, už jus buvo sumokėta kaina — nepasidarykite žmonių vergais. **24** Koks kiekvienas buvo pašauktas, broliai, toks tegul Dievo akivaizdoje ir pasilieka.

25 Dėl tų, kurie skaistūs, neturiu Viešpaties įsakymo, bet pareiškiu savo nuomonę kaip tas, kuris dėl Viešpaties gailestingumo yra patikimas. **26** Tad manau, kad, atsižvelgiant į dabartinę padėtį, žmogui geriausia likti tokiam, koks yra. **27** Esi susaistytas su žmona? Nesiek atsiskyrimo. Esi laisvas nuo žmonos? Neieškok žmonos. **28** Bet jeigu ir susituoktum, nenusidėtum. Ir jeigu skaistus susituoktų, nenusidėtų. Tačiau tokie turės kūno vargų, o aš noriu jus nuo jų apsaugoti.

29 Be to, broliai, štai ką jums sakau: laikas trumpas. Nuo šiol tie, kurie turi žmonas, tebūna tarsi neturėtų, **30** ir kurie verkia, — tarsi neverktų, ir kurie džiaugiasi, — tarsi nesidžiaugtų, ir kurie perka, — tarsi neįsigytų, **31** ir kurie naudojasi pasauliu, — tarsi iki galo jo neišnaudotų; mat šio pasaulio scena kinta. **32** Noriu, kad jūs neturėtumėte rūpesčių. Nevedusiam rūpi Viešpaties reikalai, — kaip įtikti Viešpačiui. **33** O vedusiam rūpi pasaulio reikalai, — kaip įtikti žmonai, **34** ir jis yra pasidalijęs. Taip pat netekėjusiai moteriai ir mergelei rūpi Viešpaties reikalai, — būti šventai ir kūnu, ir dvasia. O ištekėjusiai rūpi pasaulio reikalai, — kaip įtikti vyrui. **35** Tai sakau jūsų pačių labui, norėdamas ne kilpą ant jūsų užmesti, bet paskatinti jus elgtis deramai ir neblaškomiems atsidėti Viešpaties tarnystei.

36 Vis dėlto jei kuris mano, kad su savo skaistybe elgiasi netinkamai, ir jeigu pats jaunatvės žydėjimas jau praėjęs, tegul taip ir bus, — tedaro kaip nori, jis nenusideda. Tegul jie tuokiasi. **37** Bet kas tvirtai širdyje apsisprendęs ir nėra kokios būtinybės verčiamas, kas yra pats savo valios šeimininkas ir savo širdyje yra nutaręs likti nesusituokęs*, tas gerai daro. **38** Taigi, kas atsisako savo skaistybės — kas tuokiasi, gerai daro, bet kas nesituokia, geriau daro.

1Ko 7:37* Arba „išsaugoti savo skaistybę“.

39 Žmona susaistyta tol, kol jos vyras gyvas. Bet jeigu vyras miršta*, ji laisva ir gali tekėti už ko nori, kad tik Viešpatyje. **40** Tačiau ji bus laimingesnė, jeigu tokia ir pasiliks, — čia mano nuomonė, bet aš manau taip pat turįs Dievo dvasią.

8 Dabar dėl stabams paaukoto maisto. Mes žinome, kad visi turime pažinimą. Pažinimas išpučia, o meilė ugdo. **2** Jei kas nors mano, kad yra ką pažinęs, iš tikro jis to dar nepažįsta taip gerai, kaip turėtų pažinti. **3** Bet jei kas myli Dievą, tai tas yra jo pažintas.

4 Taigi, dėl stabams paaukoto maisto valgymo mes žinome: stabas yra niekas pasaulyje, ir nėra kito Dievo, tik vienas. **5** Ir nors yra vadinamųjų dievų ar danguje, ar žemėje — daug dievų ir daug viešpačių, — **6** mums tėra vienas Dievas, Tėvas, iš kurio yra visa ir mes esame jam; ir tėra vienas Viešpats, Jėzus Kristus, per kurį yra visa ir mes — per jį.

7 Tačiau ne visi turi tokį pažinimą. Dėl savo ankstesnio prisirišimo prie stabo kai kurie valgo maistą kaip stabui paaukotą, ir jų sąžinė, silpna būdama, susitepa. **8** Bet maistas nepriartins mūsų prie Dievo: jei nevalgome, nieko neprarandame, ir jei valgome, nieko nelaimime. **9** Tik žiūrėkite, kad šita jūsų laisvė kaip nors netaptų silpniesiems suklupimu. **10** Juk jeigu tave, turintį pažinimą, kas nors pamatytų valgantį prie stalo stabo šventykloje, ar to silpnojo sąžinė nebus pastūmėta valgyti stabams paaukoto maisto? **11** Tavo pažinimu silpnasis žlugdomas, o juk jis yra tavo brolis, už kurį numirė Kristus! **12** Šitaip nusidėdami broliams ir sužeisdami jų silpną sąžinę, jūs nusidedate Kristui. **13** Taigi, jei maistas mano broliui tampa suklupimu, aš nebevalgysiu mėsos per amžius, kad savo brolio nesuklupdyčiau.

9 Ar aš nesu laisvas? Ar aš ne apaštalas? Ar nesu matęs Jėzaus, mūsų Viešpaties? Ar jūs nesate mano darbo vaisius Viešpatyje? **2** Net jeigu nesu apaštalas kitiems, tai tikrai esu jums, nes jūs esate antspaudas mano apaštalystės Viešpatyje.

3 Štai mano apsigynimas tiems, kurie mane teisia. **4** Ar mes neturime teisės valgyti ir gerti? **5** Ar neturime teisės būti lydimi tikinčios žmonos, kaip ir kiti apaštalai, kaip Viešpaties broliai, kaip Kefas? **6** O gal vien Barnabas ir aš neturime teisės nedirbti dėl pragyvenimo? **7** Koks kareivis tarnauja

---

1Ko 7:39* Pažod. „užmiega“.

savo paties sąskaita? Kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių? Arba kas gano kaimenę ir negeria kaimenės pieno?

8 Ar apie tai kalbu žmogišku požiūriu? Ar to nesako ir įstatymas? **9** Mozės įstatyme juk parašyta: „Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui.“ Ar Dievui rūpi jaučiai? **10** O gal jis iš tiesų tai sako dėl mūsų? Dėl mūsų tai parašyta, nes artojas turi arti su viltimi ir kūlėjas dirbti su viltimi gauti dalį.

11 Jeigu mes pasėjome jums dvasinių gėrybių, ar didelis dalykas, kad pjausime pas jus materialinių? **12** Jeigu kiti turi teisę šito iš jūsų tikėtis, ar mes ne juo labiau? Tačiau šita teise nesinaudojome, — mes visa pakeliame, kad nedarytume jokių kliūčių gerajai naujienai apie Kristų. **13** Ar nežinote, kad atliekantys šventas apeigas valgo, kas priklauso šventyklai, ir einantys tarnystę prie aukuro dalijasi su aukuru? **14** Taip ir Viešpats skelbiantiems gerąją naujieną nurodė gyventi iš gerosios naujienos.

15 Bet aš nė vienu iš tų dalykų nesinaudojau. Ir apie tai parašiau ne tam, kad taip būtų su manimi, nes geriau jau numirčiau negu… Niekas iš manęs to pasigyrimo neatims! **16** Kad skelbiu gerąją naujieną, neturiu pagrindo girtis, nes tam esu įpareigotas, ir vargas man, jei gerosios naujienos neskelbčiau! **17** Jeigu tai darau noriai, turiu atlygį, bet jeigu ir prieš savo valią, prievaizdavimas man vis tiek yra patikėtas. **18** Tai koks mano atlygis? Ogi kad evangelizuodamas pateikiu gerąją naujieną nemokamai, nenorėdamas piktnaudžiauti teise, kurią geroji naujiena man suteikia.

19 Nors nesu nuo jokių žmonių priklausomas, padariau save visų vergu, kad kuo daugiau jų laimėčiau. **20** Taigi žydams tapau kaip žydas, kad laimėčiau žydus. Tiems, kurie pavaldūs įstatymui, tapau tarsi pavaldus įstatymui — nors pats nesu įstatymui pavaldus, — kad laimėčiau pavaldžius įstatymui. **21** Neturintiems įstatymo tapau tarsi neturintis įstatymo — nors pats nesu be Dievo įstatymo, esu pavaldus Kristaus įstatymui, — kad laimėčiau neturinčius įstatymo. **22** Silpniesiems tapau silpnas, kad laimėčiau silpnuosius. Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip kai kuriuos išgelbėčiau. **23** Visa darau dėl gerosios naujienos, kad tapčiau jos dalininku.

24 Ar nežinote, kad lenktynėse bėga visi bėgikai, bet apdovanojimą gauna tik vienas? Bėkite taip, kad jį gautumėte!

25 Kiekvienas varžybų dalyvis nuo visko susilaiko: anie — kad gautų vystantį vainiką, o mes — nevystantį. **26** Tad aš bėgu ne tarsi nežinia kur, smūgiuoju ne tarsi į orą tvočiau, **27** bet talžau savo kūną ir laikau jį vergystėje, kad kartais, paskelbęs kitiems, pats netapčiau atmestinas.

10 Mat nenoriu, broliai, kad jūs nežinotumėte, jog mūsų protėviai visi buvo po debesimi, visi perėjo jūrą, **2** visi debesyje ir jūroje pasikrikštijo į Mozę, **3** visi valgė tą patį dvasinį maistą **4** ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą — gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolos, o ta uola buvo Kristus. **5** Vis dėlto dauguma jų Dievas nebuvo patenkintas ir jie liko gulėti dykumoje.

6 Tie įvykiai tapo mums pavyzdžiais, kad negeistume blogų dalykų, kaip anie geidė. **7** Ir nepasidarykite stabmeldžiai, kaip kai kurie iš jų. Taip ir parašyta: „Žmonės sėdosi valgyti ir gerti, ir pakilo linksmintis.“ **8** Ir neištvirkaukime, kaip sykį kai kurie iš jų ištvirkavo ir krito per vieną dieną dvidešimt trys tūkstančiai. **9** Ir nemėginkime Jehovos, kaip kai kurie iš jų mėgino ir žuvo nuo gyvačių. **10** Taip pat nemurmėkite, kaip kai kurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo naikintojo. **11** Visa tai jiems nutiko kaip pavyzdys ir buvo aprašyta įspėti mums, sulaukusiems santvarkų galo.

12 Todėl kas manosi stovįs, težiūri, kad neparpultų. **13** Jūs nesate patyrę jokio kitokio gundymo, kaip tik žmonėms įprastus. Dievas ištikimas — jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet kartu su gundymu duos ir išeitį, kad pajėgtumėte atsilaikyti.

14 Todėl, mylimieji mano, bėkite nuo stabmeldystės. **15** Kalbu kaip nuovokiems žmonėms; patys spręskite apie tai, ką sakau. **16** Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendrystė Kristaus kraujyje? Argi duonos paplotis, kurį laužome, nėra bendrystė Kristaus kūne? **17** Kadangi yra vienas paplotis, tai mes, nors mūsų daug, esame vienas kūnas — visi dalijamės tuo vienu papločiu.

18 Pažvelkite į kūniškąjį Izraelį: ar tie, kurie valgo aukas, nėra aukuro dalininkai? **19** Tai ką aš sakau? Kad auka, paaukota stabui, ką nors reiškia? Ar kad pats stabas ką nors reiškia? **20** Ne, štai ką sakau: ką tautos aukoja, jos aukoja demonams, ne Dievui, o aš nenoriu, kad jūs taptumėte demonų dalininkais. **21** Negalite gerti iš Jehovos taurės ir iš demonų taurės, negalite

valgyti nuo „Jehovos stalo“ ir nuo demonų stalo. **22** O gal „kurstome Jehovą pavyduliauti“? Negi esame už jį stipresni?

23 Viskas leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas leistina, bet ne viskas ugdo. **24** Niekas teneieško, kaip pačiam geriau, bet kaip kitam.

25 Valgykite viską, kas parduodama mėsos prekyvietėje, dėl sąžinės nieko neklausinėdami, **26** nes „Jehovai priklauso žemė ir tai, ko ji pilna“. **27** Jei kas nors iš netikinčių jus pasikviečia ir jūs norite pas jį nueiti, valgykite viską, ką jums patieks, dėl sąžinės nieko neklausinėdami. **28** Tačiau jeigu jums kas pasakytų: „Tai yra paaukota“, nevalgykite — dėl to, kuris tai pasakė, ir dėl sąžinės. **29** Kalbu ne apie paties sąžinę, o apie to kito žmogaus. Kamgi kito sąžinei teisti mano laisvę? **30** Jeigu aš valgau su padėka, kamgi turėtų apie mane piktai kalbėti dėl to, už ką dėkoju?

31 Taigi, ar valgote, ar geriate, ar ką kita darote, visa darykite Dievo šlovei. **32** Neduokite pagrindo piktintis nei žydams, nei graikams, nei Dievo bendruomenei, **33** kaip ir aš visiems visais atžvilgiais stengiuosi įtikti, neieškodamas naudos sau, bet daugeliui, kad būtų išgelbėti.

11 Sekite mano pavyzdžiu, kaip aš seku Kristaus.

2 Giriu jus, nes jūs visuose reikaluose mane prisimenate ir tvirtai laikotės tradicijų, kurias jums perdaviau. **3** Vis dėlto noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva — vyras, o Kristaus galva — Dievas. **4** Kiekvienas vyras, kuris meldžiasi ar pranašauja apdengta galva, užtraukia savo galvai gėdą, **5** ir kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapdengta galva, užtraukia savo galvai gėdą — tai vienas ir tas pats, kas būti nuskustai. **6** Jei moteris neapsigobia, tai tegul ir nusikerpa, o jeigu jau moteriai negarbinga nusikirpti ar nusiskusti, tegul apsigobia.

7 Vyras savo galvos neturi dengti, nes jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė. O moteris yra vyro šlovė. **8** Juk ne vyras iš moters, o moteris iš vyro; **9** ir ne vyras buvo sukurtas moteriai, o moteris vyrui. **10** Todėl moteris turi turėti ant galvos valdžios* ženklą — dėl angelų.

11 Vis dėlto Viešpatyje nei moteris nuo vyro yra atskira, nei vyras nuo moters, **12** mat kaip moteris iš vyro, taip ir vy-

---

1Ko 11:10* „Valdžia“ čia gali reikšti vyro valdžią moteriai arba moteriai suteiktą teisę.

ras per moterį, o visa — iš Dievo. **13** Spręskite patys: ar tinka moteriai melstis Dievui neapsigobusiai? **14** Argi pati prigimtis jūsų nemoko, kad vyrui turėti ilgus plaukus — negarbė, **15** o moteriai turėti ilgus plaukus — šlovė? Mat plaukai jai duoti vietoj apdangalo. **16** Ir net jeigu kas mėgintų ginti kitą paprotį, tai kito mes neturime, Dievo bendruomenės irgi.

17 Duodamas šiuos nurodymus, aš jūsų negiriu, nes jūsų susirinkimai išeina ne į gera, o į bloga. **18** Visų pirma girdžiu, kad, jums susiėjus į sambūrį, tarp jūsų matyti susiskaldymai, ir iš dalies aš tuo tikiu. **19** Tiesa, turi būti tarp jūsų ir atskalų, — kad paaiškėtų, kurie iš jūsų yra vertieji.

20 Tad kai jūs susirenkate draugėn — tai ne Viešpaties vakarienės valgyti. **21** Kai susieinate jos valgyti, kiekvienas pirma valgo savo vakarienę, todėl vienas būna alkanas, kitas įkaušęs. **22** Negi neturite namų valgyti ir gerti? O gal norite niekinti Dievo bendruomenę ir priversti gėdytis nieko neturinčius? Ką jums pasakyti? Ar pagirti? Už tai jūsų nepagirsiu.

23 Mat aš gavau iš Viešpaties ir perdaviau jums, kad tą naktį, kurią buvo išduodamas, Viešpats Jėzus paėmė duonos plotį, **24** padėkojęs laužė jį ir sakė: „Tai yra* mano kūnas už jus. Darykite tai mano atminimui.“ **25** Po vakarienės jis taip pat padarė ir su taure, sakydamas: „Ši taurė yra naujoji sandora mano kraujyje. Kai tik ją geriate, darykite tai mano atminimui.“ **26** Juk kai tik valgote šitą duoną ir geriate šitą taurę, skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis.

27 Taigi, kas tą duoną valgo ar Viešpaties taurę geria nevertai, bus kaltas Viešpaties kūnui ir kraujui. **28** Pirma žmogus teištiria save, ar yra vertas, ir tik tada valgo tos duonos ir geria iš tos taurės, **29** nes kas valgo ir geria nesuvokdamas, jog tai kūnas, valgo ir geria sau pasmerkimą. **30** Štai kodėl daugelis iš jūsų yra silpni, pasiligoję, nemažai kas — tiesiog mirę*. **31** Jeigu būtume save ištyrę, nebūtume teisiami. **32** Tačiau jeigu jau esame teisiami, esame Jehovos auklėjami, kad nebūtume pasmerkti su pasauliu. **33** Taigi, mano broliai, kai susieinate valgyti, vienas kito palaukite. **34** Kas alkanas, tepavalgo namie, kad jūsų susiėjimas netaptų pasmerkimu. Kitus reikalus sutvarkysiu atvykęs.

1Ko 11:24* Žr. Mt 26:26 išnašą. **30*** Pažod. „miega“, kitaip tariant, yra mirę dvasine prasme.

12 Nenoriu, broliai, kad neišmanytumėte apie dvasines dovanas. **2** Jūs žinote: kai buvote tautų žmonės, jus vedžiodavo pas tuos nebylius stabus — eidavote, kur vesdavo. **3** Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas kalbantis iš Dievo dvasios nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Taip pat niekas, jei ne iš šventosios dvasios, negali tarti: „Jėzus yra Viešpats!“

4 Dovanų esti įvairių, bet dvasia ta pati. **5** Ir esama įvairių tarnysčių, bet tas pats Viešpats. **6** Taip pat esama įvairių veikmių, bet tas pats Dievas, kuris visas jas visuose sužadina. **7** Dvasios apraiška kiekvienam duodama kokiam nors naudingam tikslui. **8** Antai vienam per dvasią duodamas išminties žodis, kitam ta pačia dvasia — pažinimo žodis, **9** kitam toje pačioje dvasioje — tikėjimas, kitam toje vienoje dvasioje — gydymo dovanos, **10** kitam — galingų darbų darymas*, kitam — pranašavimas, kitam — ištarmių# atpažinimas, kitam — kalbėjimas įvairiomis kalbomis, dar kitam — kalbų vertimas. **11** Visa tai daro viena ir ta pati dvasia, dalijanti kiekvienam atskirai, kaip jai patinka.

12 Juk kaip kūnas yra vienas, tačiau sudarytas iš daugelio narių, ir kaip visi tie kūno nariai, nors jų daug, yra vienas kūnas, taip ir su Kristumi. **13** Išties, mes visi buvome pakrikštyti vienoje dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, — žydai ar graikai, vergai ar laisvieji, ir visi buvome pagirdyti viena dvasia.

14 Kūnas juk nėra sudėtas iš vieno nario — jų daug. **15** Jeigu koja tartų: „Kadangi nesu ranka, aš nepriklausau kūnui“, ji dėl to juk netaptų atskira nuo kūno. **16** Ir jeigu ausis tartų: „Kadangi nesu akis, aš nepriklausau kūnui“, ji dėl to juk netaptų atskira nuo kūno. **17** Jeigu visas kūnas būtų akis, tai kur būtų klausa? Jeigu viskas būtų klausa, tai kur būtų uoslė? **18** O dabar Dievas sudėstė kūne narius, visus iki vieno, kaip panorėjo.

19 Jeigu visi būtų vienas narys, tai kur būtų kūnas? **20** Bet dabar narių daug, o kūnas — vienas. **21** Akis negali pasakyti rankai: „Man tavęs nereikia.“ Arba, tarkim, galva negali pasakyti kojai: „Man tavęs nereikia.“ **22** Anaiptol, kūno nariai, kurie atrodo silpnesni, išties yra būtini, **23** ir tuos kūno narius, kuriuos laikome mažiau garbingais, apgaubiame didesne pagarba — taip tie mūsų nariai, kurių

1Ko 12:10* Arba „stebuklų darymas“. **10#** Pažod. „dvasių“.

drovimės, įgyja daugiau padorumo, — **24** o mūsų patraukliesiems nariams nieko nereikia. Tačiau Dievas taip jau sudėjo kūną: daugiau pagarbos suteikė nariui, kuris jos stokoja, **25** kad kūne nebūtų susiskaldymo — kad jo nariai patys vieni kitais rūpintųsi. **26** Jei kenčia vienas narys, su juo kenčia visi nariai. Jei narys pašlovinamas, visi nariai su juo džiaugiasi.

27 Jūs esate Kristaus kūnas, o pavieniui — nariai. **28** Ir Dievas kai kuriuos bendruomenėje paskyrė, pirma, apaštalais, antra, pranašais, trečia, mokytojais; paskui eina galingi darbai, paskui gydymo dovanos, visokia pagalba, gebėjimas vadovauti, įvairios kalbos. **29** Ar visi yra apaštalai? Ar visi pranašai? Ar visi mokytojai? Ar visi daro galingus darbus? **30** Ar visi turi gydymo dovanų? Ar visi kalba kalbomis? Ar visi yra vertėjai? **31** Uoliai siekite didesniųjų dovanų. Ir vis dėlto rodau jums pranašesnį kelią.

13 Jeigu kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, būčiau kaip skardintis gongas ar žvangantys cimbolai*. **2** Ir jeigu turėčiau pranašavimo dovaną ir man būtų atverti visi slėpiniai bei visiškas žinojimas, ir jeigu turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau kalnus kilnoti, bet neturėčiau meilės, būčiau niekas. **3** Ir jeigu išdalyčiau visą savo turtą kitiems pamaitinti, ir jeigu atiduočiau savo kūną, kad galėčiau pasididžiuoti, bet neturėčiau meilės, nebūtų man iš to jokios naudos.

4 Meilė kantri ir maloninga. Meilė nepavýdi, nesigiria, nesipučia, **5** nesielgia neprideramai, neieško savo naudos, nesusierzina, nelaiko nuoskaudų sąskaitos. **6** Ji nesidžiaugia neteisybe, bet džiaugiasi tiesa. **7** Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi, visa ištveria.

8 Meilė niekada nesibaigia. O dėl pranašavimo dovanų, — jos išnyks; dėl kalbėjimo kalbomis, — jis liausis; dėl žinojimo, — jis išnyks. **9** Juk mes žinome iš dalies ir pranašaujame iš dalies, **10** o kai ateis visybė, tai, kas yra iš dalies, išnyks. **11** Kai buvau mažas vaikas, kalbėjau kaip vaikas, mąsčiau kaip vaikas, samprotavau kaip vaikas, o kai tapau vyru, palikau, kas vaikiška. **12** Juk šiuo metu mes matome neaiškų pavidalą metaliniame veidrodyje, o tada matysime veidas į veidą. Šiuo metu aš pažįstu iš dalies, o tada pažinsiu gerai, kaip ir pats esu gerai

---

1Ko 13:1* Gr. *kymbalon.* Instrumentas, primenantis šiuolaikines mušamąsias lėkšteles.

pažintas. **13** O dabar lieka tikėjimas, viltis, meilė — šis trejetas, bet didžiausia iš jų yra meilė.

14 Veržkitės į meilę, tačiau uoliai siekite ir dvasios dovanų, labiausiai pranašavimo. **2** Kas kalba kokia nors kalba, ne žmonėms kalba, bet Dievui, nes niekas nesupranta, o juk jis iš dvasios kalba slėpinius. **3** O kas pranašauja, kalba tai, kas žmones ugdo, drąsina ir guodžia. **4** Kas kalba kokia nors kalba, ugdo save, o kas pranašauja, ugdo bendruomenę. **5** Norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, bet būtų dar geriau, kad pranašautumėte. Tas, kuris pranašauja, yra didesnis už tą, kuris kalbomis kalba, nebent pastarasis ir verstų, kad bendruomenė būtų ugdoma. **6** Jei dabar, broliai, atvykčiau pas jus ir kalbėčiau kalbomis, ką gera jums duočiau, jeigu nekalbėčiau jums apie jokį apreiškimą, žinojimą, jokią pranašystę ar mokymą?

7 Tas pats su negyvais daiktais, išduodančiais garsą, tarkim, fleita ar lyra. Jei neišduotų skirtingo aukščio garsų, kaip būtų galima atpažinti, kas tąja fleita ar lyra grojama? **8** Ir jeigu trimitas išduotų neaiškų garsą, kas gi rengtųsi į mūšį? **9** Taip ir su jumis, — jeigu jūsų liežuvis netars suprantamų žodžių, kaip kiti sužinos, kas sakoma? Jūs kalbėsite vėjams. **10** Kad ir kiek įvairių kalbų pasaulyje būtų, nė viena nėra be reikšmės. **11** Taigi jei nesuprasiu reikšmės to, kas sakoma, kalbančiam būsiu barbaras* ir tas kalbantis bus barbaras man. **12** Taip ir su jumis, — jeigu jau trokšte trokštate dvasios dovanų, siekite būti jų gausūs dėl bendruomenės ugdymo*.

13 Todėl tas, kuris kalba kokia nors kalba, tesimeldžia, kad galėtų ir versti. **14** Juk man meldžiantis kalbà, meldžiasi manoji dvasios dovana, tačiau mano protas yra bevaisis. **15** Tai ką daryti? Melsiuosi iš dvasios dovanos, bet melsiuosi ir protu. Giedosiu gyrių iš dvasios dovanos, bet giedosiu ir protu. **16** Jei kalbėsi gyrių iš dvasios dovanos, kaipgi tarp jūsų sėdintis paprastas žmogus ištars „amen“ tavo padėkai? Jis juk nesupranta, ką tu sakai. **17** Tiesa, tu dėkoji puikiai, bet tas žmogus nėra ugdomas. **18** Aš, dėkui Dievui, kalbu daugiau kalbų negu jūs visi. **19** Vis dėlto bendruomenėje verčiau ištarsiu penkis žodžius savo protu, kad kitus pamokyčiau, negu dešimt tūkstančių žodžių kokia nors kalba.

1Ko 14:11* Žr. Rom 1:14 išnašą. **12*** Pažod. „statymo“.

20 Broliai, netapkite vaikai nuovokumu — būkite mažyliai blogybe, o nuovokumu tapkite suaugę. **21** Įstatyme parašyta: „‘Kalbėsiu šiai tautai svetimšalių kalbomis ir svetimųjų lūpomis, tačiau net ir tada jie manęs neklausys’, — sako Jehova.“ **22** Taigi, kalbos yra ženklas ne tikintiems, bet netikintiems, o pranašavimas yra ne netikintiems, bet tikintiems. **23** Tad jei visai bendruomenei susirinkus draugėn visi kalbėtų kalbomis ir įeitų paprastų žmonių ar netikinčiųjų, argi jie nesakytų, kad jūs išprotėję? **24** O jeigu visi pranašautų, tai įėjęs koks netikintis ar paprastas žmogus būtų visų sudrausmintas, visų ištirtas, **25** jo širdies paslaptys atsiskleistų ir jis, puolęs veidu žemėn, pagarbintų Dievą pareikšdamas: „Dievas tikrai yra tarp jūsų.“

26 Tad ką reikėtų daryti, broliai? Kai susieinate, vienas turi psalmę, kitas pamokymą, kitas apreiškimą, kitas svetimos kalbos dovaną, dar kitas — vertimo. Viskas tebūna ugdymui. **27** Jei kas kalba kokia nors kalba, tekalba du, daugiausia trys, ir pakaitom, o vienas tegul verčia. **28** Bet jeigu vertėjo nėra, tegul anas bendruomenėje tyli ir tekalba sau ir Dievui. **29** Taip pat tegul kalba du ar trys pranašai, o kiti tegul gilinasi į prasmę. **30** O jei kas kitas ten sėdintis gautų apreiškimą, tegul pirmesnis nutyla. **31** Juk jūs visi galite pranašauti po vieną, kad visi pasimokytų ir būtų padrąsinti. **32** Pranašų dvasinės dovanos turi būti pranašams pavaldžios. **33** Mat Dievas nėra netvarkos Dievas, bet ramybės.

Kaip ir visose šventųjų bendruomenėse, **34** moterys bendruomenėse tegul tyli, joms kalbėti neleidžiama. Jos tebūna klusnios, kaip ir Įstatymas sako. **35** O jeigu jos nori ką nors išsiaiškinti, tepasiklausia namie savo vyrų, nes moteriai negarbinga kalbėti bendruomenėje.

36 Ar Dievo žodis išėjo iš jūsų? Ar tik jus vienus jis pasiekė?

37 Jei kas mano esąs pranašas ar apdovanotas dvasia, jis turėtų pripažinti, jog tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymas. **38** O kas nenori to žinoti, tas ir nežinos. **39** Taigi, mano broliai, uoliai siekite pranašavimo, bet nedrauskite ir kalbomis kalbėti. **40** Tik viskas tegul vyksta padoriai ir tvarkingai.

15 Primenu jums, broliai, gerąją naujieną, kurią jums paskelbiau, kurią priėmėte, kurioje stovite, **2** per kurią esate ir gelbėjami, jeigu mano jums paskelbto gerosios

naujienos žodžio tvirtai laikotės, nebent esate įtikėję veltui.

3 Juk tarp svarbiausių dalykų, kuriuos pats gavau ir perdaviau jums, yra tai, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip ir sako Raštai, **4** kad buvo palaidotas ir trečią dieną prikeltas, kaip sako Raštai, **5** ir kad pasirodė Kefui, paskui dvylikai. **6** Paskui jis pasirodė išsyk daugiau kaip penkiems šimtams brolių — dauguma jų tebėra su mumis, o kai kurie jau užmigę. **7** Paskui pasirodė Jokūbui, tada visiems apaštalams, **8** o paskiausiai, lyg prieš laiką gimusiam, pasirodė ir man.

9 Aš juk esu mažiausias iš apaštalų, nevertas apaštalu vadintis, nes persekiojau Dievo bendruomenę. **10** Bet Dievo malone esu, kas esu. Ir jo malonė, kurią man parodė, nenuėjo perniek — aš plušau daugiau už juos visus, tiesa, ne aš, o su manimi esanti Dievo malonė. **11** Tačiau ar aš, ar jie, — šitaip mes skelbiame ir šitaip jūs įtikėjote.

12 Jeigu skelbiama, kad Kristus yra prikeltas iš mirusiųjų, kaipgi kai kurie iš jūsų sako, jog mirusiųjų prisikėlimo nėra? **13** Jeigu mirusiųjų prisikėlimo nėra, tada ir Kristus nebuvo prikeltas. **14** O jeigu Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias mūsų tikėjimas. **15** Be to, tada pasirodytų, kad apie Dievą liudijame melagingai — paliudijome prieš Dievą, esą jis prikėlė Kristų, kurio jis neprikėlė, jeigu jau mirusieji nėra prikeliami. **16** Juk jeigu mirusieji neprikeliami, tai ir Kristus nebuvo prikeltas. **17** O jeigu Kristus nebuvo prikeltas, tada jūsų tikėjimas bergždžias — jūs tebesate savo nuodėmėse. **18** Tada ir tie, kurie užmigę Kristuje, yra pražuvę. **19** Jei vien dėl šio gyvenimo vylėmės Kristumi, esame labiausiai apgailėtini iš visų žmonių.

20 Bet dabar Kristus yra iš mirusiųjų prikeltas, jis yra pirmasis vaisius iš užmigusiųjų. **21** Kadangi per žmogų — mirtis, per žmogų ir mirusiųjų prisikėlimas. **22** Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti. **23** Bet kiekvienas pagal savo eilę: pirmasis vaisius — Kristus, po to, per Kristaus buvimą čia*, — jam priklausantys. **24** Paskui bus galas, kai jis perduos karalystę savo Dievui ir Tėvui, sunaikinęs visokią vadovybę, visokią valdžią ir galybę. **25** Mat jis turi karaliauti, kol Dievas padės visus priešus jam po kojomis. **26** Kaip

---

1Ko 15:23* Žodžiais „buvimą čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis. **27** Juk Dievas „visa palenkė jam po kojomis“. Bet kai sakoma, jog visa yra palenkta, tai, aišku, išskyrus tą, kuris visa jam palenkė. **28** O kai visa bus jam palenkta, tada ir pats Sūnus nusilenks tam, kuris visa jam palenkė, kad Dievas būtų viskas kiekvienam.

29 Antraip, ką darys tie, kurie krikštijami tapti mirusiais? Jeigu mirusieji iš viso neprikeliami, kam jie tada krikštijami jais tapti? **30** Ir kodėl gi mes kiekvieną valandą esame pavojuje? **31** Aš kasdien žiūriu mirčiai į akis. Tai taip pat tikra, kaip ir mano džiūgavimas dėl jūsų, broliai, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje. **32** Jeigu aš tiktai kaip žmogus kovojau Efeze su žvėrimis, kokia man iš to nauda? Jeigu mirusieji nėra prikeliami, tai „valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime“. **33** Neapsigaukite! Blogos draugijos gadina gerus įpročius. **34** Išsiblaivykite, kaip ir dera, ir nenuodėmiaukite, mat kai kurie visai nepažįstate Dievo. Kalbu, kad susigėstumėte.

35 Bet kas nors pasakys: „Kaipgi bus tie mirusieji prikelti? Kokį kūną jie turės?“ **36** Neprotingas žmogau! Ką tu pasėji, neatgyja, jei pirmiau nenumiršta. **37** Ir ką besėtum, tu sėji ne būsimąjį kūną, o tik pliką grūdą — ar kviečio, ar kokį kitą. **38** Tačiau Dievas duoda jam kūną, kokį panorėjo, ir kiekvienai iš sėklų — savitą kūną. **39** Kūnai nėra visi vienodi: vienoks kūnas žmonių, kitoks — gyvulių, dar kitoks paukščių kūnas ir dar kitoks — žuvų. **40** Yra dangiški kūnai, yra ir žemiški kūnai. Tačiau dangiškų kūnų šlovė vienokia, o žemiškų — kitokia. **41** Vienokia saulės šlovė, kitokia mėnulio šlovė, žvaigždžių šlovė dar kitokia. Juk ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi šlove.

42 Šitaip ir su mirusiųjų prisikėlimu. Sėjamas gendamas, prikeliamas negendamas. **43** Sėjamas negarbingas, prikeliamas šlovingas. Sėjamas silpnas, prikeliamas galingas. **44** Sėjamas sielinis* kūnas, prikeliamas dvasinis kūnas. Jeigu yra sielinis kūnas, tai yra ir dvasinis. **45** Taip ir parašyta: „Pirmasis žmogus Adomas tapo gyva siela.“ Paskutinysis Adomas tapo gyvybę teikiančia dvasia. **46** Vis dėlto pirma ne dvasinis, o sielinis, ir tik paskui dvasinis. **47** Pirmasis žmogus — iš žemės, padarytas iš dulkių, antrasis žmogus — iš dangaus. **48** Koks yra padarytasis iš dulkių, tokie yra ir kiti iš dulkių

1Ko 15:44* T. y. fizinis.

padarytieji; koks yra dangiškasis, tokie yra ir kiti dangiškieji. **49** Ir kaip atitikome iš dulkių padarytojo atvaizdą, taip atitiksime ir dangiškojo atvaizdą.

50 Sakau jums, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės, ir gendamybė nepaveldi negendamybės. **51** Paklausykite, pasakysiu jums slėpinį: mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti — **52** staiga, akimirksniu, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trimitui gaudžiant, mirusieji bus prikelti negendami ir mes būsime pakeisti. **53** Juk šis gendamas kūnas turi apsivilkti negendamumu ir šis mirtingas turi apsivilkti nemirtingumu. **54** O kai šis gendamas apsivilks negendamumu ir šis mirtingas apsivilks nemirtingumu, tada išsipildys užrašytas žodis: „Mirtis praryta amžiams.“ **55** „Kurgi, mirtie, tavo pergalė? Kurgi, mirtie, tavo geluonis?“ **56** Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės galia — Įstatymas. **57** Bet dėkui Dievui, kuris suteikia mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!

58 Taigi, mano mylimi broliai, būkite tvirti, nepajudinami, visada pertekę Viešpaties darbo, ir žinokite, kad jūsų triūsas ne veltui Viešpatyje.

16 Dabar dėl rinkliavos šventiesiems: laikykitės nurodymų, kuriuos daviau Galatijos bendruomenėms. **2** Kas savaitę, pirmąją dieną, kiekvienas iš jūsų teatideda pagal savo išgales, kad rinkliavos neprasidėtų man atvykus. **3** Kai atvyksiu, pasiųsiu tuos, kuriuos laiškais įgaliosite, nunešti jūsų maloningos dovanos į Jeruzalę. **4** O jeigu pasirodys tikslinga ir man tenai eiti, jie keliaus su manimi.

5 Atvyksiu pas jus, kai pereisiu Makedoniją, mat eisiu per Makedoniją. **6** Galbūt pas jus pabūsiu ar net peržiemosiu, kad paskui išlydėtumėte mane, kur aš vyksiu. **7** Nenoriu dabar tik prabėgom su jumis pasimatyti, nes viliuosi, jeigu Jehova leis, kurį laiką pas jus pabūti. **8** Iki Sekminių pasiliksiu Efeze, **9** nes man atvertos plačios durys našiai dirbti, ir priešininkų daug yra.

10 O jeigu atvyks Timotiejus, žiūrėkite, kad tarp jūsų jam nereikėtų dėl nieko baimintis — juk jis, kaip ir aš, dirba Jehovos darbą. **11** Taigi tegul niekas jo neniekina. Su ramybe jį išlydėkite, kad atvyktų pas mane, nes laukiu jo su broliais.

12 O dėl brolio Apolo, tai aš jį labai prašiau atvykti pas jus su broliais, bet dabar vykti jis ne-

panoro. Vis dėlto, radęs tinkamą progą, jis atkeliaus.

13 Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, laikykitės vyriškai, būkite stiprūs. **14** Visa, ką darote, darykite su meile.

15 Raginu jus, broliai. Jūs žinote, kad Stefano namiškiai yra pirmieji vaisiai Achajoje ir kad jie yra atsidėję patarnauti šventiesiems. **16** Klausykite ir jūs tokių žmonių ir visų, kurie bendradarbiauja ir pluša. **17** Aš džiaugiuosi Stefano, Fortunato ir Achaiko apsilankymu, nes jie atstojo jus, nesančius su manimi. **18** Juk jie atgaivino man dvasią, ir jums taip pat. Tad pripažinkite tokius žmones.

19 Jus sveikina Azijos bendruomenės. Akvilas ir Priska kartu su jų namuose susirenkančia bendruomene nuoširdžiai sveikina jus Viešpatyje. **20** Jus sveikina visi broliai. Sveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu.

21 O čia sveikinimas mano, Pauliaus, ranka.

22 Kam Viešpats nėra brangus, tas tebūnie prakeiktas! Mūsų Viešpatie, ateik! **23** Tebūna su jumis Viešpaties Jėzaus malonė. **24** Mano meilė — su jumis visais Kristuje Jėzuje.

ANTRASIS LAIŠKAS

KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus — Dievo bendruomenei Korinte kartu su visais šventaisiais visoje Achajoje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Tebūna palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, atjautos Tėvas ir visokios paguodos Dievas, **4** kuris guodžia mus visuose mūsų suspaudimuose, kad ir mes galėtume guosti visokių suspaudimų prislėgtus ta paguoda, kuria patys esame Dievo guodžiami. **5** Juk kaip dėl Kristaus mums gausiai tenka kentėjimų, taip per Kristų gausiai turime ir paguodos. **6** Jei esame suspaudime, tai jūsų paguodai ir išgelbėjimui; ir jei esame guodžiami, tai jūsų paguodai, kuri įgalina jus ištverti tokius pat kentėjimus, kokius kenčiame ir mes. **7** Taigi mūsų viltis dėl jūsų tvirta, nes žinome: kaip esate kentėjimų dalininkai, taip būsite ir paguodos.

8 Nenorime, kad liktumėte nesužinoję, broliai, apie suspaudimą, ištikusį mus Azijoje, — kad buvome baisiai prispausti, virš jėgų, ir jau manėme veikiausiai neliksią gyvi. **9** Tiesą sakant, buvome tikri gavę mirties nuosprendį. Bet tai nutiko tam, kad pasitikėtume ne savimi, o Dievu, kuris prikelia mirusius, **10** kuris iš šitokios mirties mus išgelbėjo ir išgelbės ir kuriuo viliamės, kad toliau gelbės. **11** Jūs irgi galite padėti maldaudami dėl mūsų, kad vėliau daugelis dėl mūsų dėkotų už tą daugelio* mums išmelstą malonę.

12 Mūsų pasigyrimas, apie kurį liudija mūsų sąžinė, yra tas, kad pasaulyje, o ypač pas jus, elgėmės šventai ir su dievišku nuoširdumu, ir ne su kūniška išmintimi, bet su Dievo malone. **13** Mes juk nerašome jums nieko kito, kaip tik tai, ką jau gerai žinote ir pripažįstate; ir viliuosi, kad pripažinsite tai iki galo, **14** taip kaip iš dalies pripažinote, jog mes esame jūsų pasididžiavimas, — kaip ir jūs būsite mūsų pasididžiavimas mūsų Viešpaties Jėzaus dieną.

15 Su tokiu pasitikėjimu aš anksčiau ketinau pas jus atvykti, kad turėtumėte antrą progą džiaugtis, **16** ir trumpai pas jus pabuvęs keliauti į Makedoniją, o paskui iš Makedonijos pas jus sugrįžti, kad išlydėtumėte mane į Judėją. **17** Negi taip sumanęs aš pasielgiau lengvabūdiškai? O gal, kai ką nors sumanau, mano sumanymas kūniškas, tarytum sakyčiau „taip taip“, o paskui „ne ne“? **18** Bet galima pasitikėti Dievu, jog tai, ką jums sakome, nėra „taip“ ir „ne“. **19** Juk Dievo Sūnus, Kristus Jėzus, paskelbtas jums per mus, tai yra mane, Silvaną ir Timotiejų, netapo „taip“ ir „ne“ — jame yra tik „taip“. **20** Kad ir kiek būtų Dievo pažadų, jame jie tapo „taip“. Todėl ir „amen“ Dievo šlovei tariame per jį. **21** O tas, kuris užtikrina, kad mes su jumis priklausome Kristui, ir kuris mus patepė, yra Dievas. **22** Jis ir pažymėjo mus savo antspaudu ir davė mums į širdis būsimųjų dalykų laidą, tai yra dvasią.

23 Šaukiu Dievą būti liudytoju prieš mane*, kad į Korintą kol kas nevykau vien gailėdamas jūsų. **24** Mes nesame jūsų tikėjimo šeimininkai, bet jūsų džiaugsmo bendradarbiai, nes tikėjimu jūs stovite tvirtai.

2 Mat aš pats sau nusprendžiau: kai vyksiu pas jus vėl, tai ne su liūdesiu. **2** Juk jeigu aš jus liūdinu, kas gi mane pra-

2Ko 1:11* Pažod. „daugelio veidų“.

2Ko 1:23* Pažod. „mano sielą“.

džiugins — ar tas, kurį liūdinu? **3** Taigi, parašiau tą dalyką, kad atvykusiam man netektų liūdėti dėl tų, dėl kurių turėčiau džiaugtis, mat pasitikiu jumis visais, — kad mano džiaugsmas yra ir visų jūsų džiaugsmas. **4** Juk rašiau jums didelės nerimasties ir širdgėlos apimtas, su gausiomis ašaromis, — ne tam, kad jus nuliūdinčiau, bet kad žinotumėte, kaip stipriai jus myliu.

5 O jei kas nuliūdino, tai nuliūdino ne mane, bet iš dalies — kad nepasakyčiau per griežtai — visus jus. **6** Tokiam žmogui pakanka šito daugumos pabaudimo, **7** tad dabar jūs turite mielai jam atleisti ir jį paguosti, kad kartais pernelyg didelis liūdesys jo nesugniuždytų. **8** Todėl raginu jus: patikinkite jį, kad jį mylite. **9** Juk tam jums ir parašiau, — kad sužinočiau, ar visuose dalykuose pasirodysite esą klusnūs. **10** Ką jūs kam nors atleidžiate, atleidžiu ir aš. Ir ką pats esu atleidęs, jei esu ką atleidęs, tai jūsų labui Kristaus akivaizdoje, **11** kad nebūtume Šėtono gudriai įveikti. Mums jo kėslai juk nėra nežinomi.

12 Kai atvykau į Troadę skelbti gerosios naujienos apie Kristų ir man buvo atvertos durys Viešpatyje, **13** mano dvasia nerado sau vietos, nes nesutikau savo brolio Tito. Todėl su jais atsisveikinęs išvykau į Makedoniją.

14 Bet dėkui Dievui, kuris mus, esančius Kristuje, visada veda triumfo eisenoje ir visur per mus skleidžia savo pažinimo kvapą! **15** Dievui mes esame Kristaus malonus kvapas tarp tų, kurie gelbėjami, ir tų, kurie eina į pražūtį: **16** pastariesiems mirties kvapas, reiškiantis mirtį, o aniems — gyvenimo kvapas, reiškiantis gyvenimą. Ir kas gi tam tinkamas? **17** Mes štai neprekiaujame, kaip daugelis, Dievo žodžiu, bet kuo nuoširdžiausiai kalbame Kristuje kaip Dievo siųsti, Dievo akivaizdoje.

3 Ar mes vėl pradedame patys prisistatinėti? O gal mums, kaip kai kuriems, reikia pristatomųjų laiškų jums ar iš jūsų? **2** Tai jūs esate mūsų laiškas, įrašytas mūsų širdyse, kurį žino, kurį skaito visi žmonės. **3** Jūs pasirodote esą Kristaus laiškas, mūsų tarnavimu parašytas — ne rašalu, o gyvojo Dievo dvasia, ir ne akmens plokštėse, o kūno plokštėse, tai yra širdyse.

4 Per Kristų mes turime tokį pasitikėjimą Dievu. **5** Iš savęs mes nesame tinkami, kad galėtume manyti ką nors esant iš mūsų pačių, — mūsų tinkamumas iš Dievo. **6** Tai jis padarė

mus tinkamus būti tarnais naujos sandoros — ne surašyto teisyno, o dvasios tarnais, mat surašytas teisynas pasmerkia mirčiai, o dvasia teikia gyvybę.

7 Ir jeigu patarnavimas perduodant mirtį, įrašytą raidėmis akmenyse, buvo toks šlovingas, kad Izraelio sūnūs negalėjo žiūrėti Mozei į veidą dėl jo veido šlovės — šlovės, kuri turėjo išnykti, **8** argi tarnavimas perduodant dvasią neturėtų būti dar šlovingesnis? **9** Jeigu jau patarnavimas perduodant pasmerkimą buvo šlovingas, daug daugiau šlovės turi tarnavimas perduodant teisumą. **10** Juk šlovę to, kas kadaise buvo pašlovinta, nustelbė dar didingesnė šlovė. **11** Jeigu jau tai, ko turėjo nebelikti, radosi su šlove, tai daug didesnė šlovė to, kas pasilieka!

12 Taigi, turėdami tokią viltį, kalbame visiškai drąsiai. **13** Su mumis ne taip kaip su Moze, kuris prisidengdavo veidą gobtuvu, kad Izraelio sūnūs neįžvelgtų baigties to, ko turėjo nebelikti. **14** Jų protai buvo atbukinti. Juk iki pat šios dienos tas pats gobtuvas lieka nenuimtas, kai skaitoma senoji sandora*, nes jis nuimamas tik per Kristų. **15** Taip, iki pat šiandien, kai skaitomas Mozė, jų širdis tebedengia gobtuvas. **16** Tačiau kai atsigręžiama į Jehovą*, gobtuvas nuimamas. **17** Jehova yra dvasia, o kur Jehovos dvasia, ten laisvė. **18** Ir visi mes, atidengtais veidais tarsi veidrodžiai atspindėdami Jehovos šlovę, esame pagal tą patį atvaizdą iš esmės keičiami — iš šlovės į vis didesnę šlovę, sulig veikimu Jehovos, kuris yra dvasia*.

4 Taigi, turėdami šią tarnystę dėl mums parodyto gailestingumo, nepasiduodame. **2** Mes atsisakėme slaptų gėdingų dalykų, nesielgiame suktai ir prie Dievo žodžio nieko neprimaišome, bet, atskleisdami tiesą, prisistatome Dievo akivaizdoje kiekvieno žmogaus sąžinei. **3** O jeigu mūsų skelbiama geroji naujiena yra uždengta, tai ji uždengta einantiems į pražūtį, **4** netikintiems, kuriems šitos santvarkos dievas apakino protus, kad jų neapšviestų Kristaus, kuris yra Dievo atvaizdas, šlovingos gerosios naujienos šviesa. **5** Mes skelbiame ne apie save, bet apie Kristų Jėzų, — kad jis Viešpats, o apie save — kad esame jūsų vergai dėl Jėzaus. **6** Juk Dievas, kuris pasakė: „Tenušvinta iš tamsos šviesa“, sušvito mūsų širdyse, kad per Kris-

---

2Ko 3:14* Žr. 11 priedą.

2Ko 3:16* Žr. 1 priedą. **18*** Arba „sulig Jehovos dvasios veikimu“.

taus veidą apšviestų šlovinguoju Dievo pažinimu.

7 Tačiau šį lobį mes turime moliniuose induose, kad būtų aišku, jog ta neįprastai didelė galia yra iš Dievo, o ne iš mūsų. **8** Mes visaip spaudžiami, bet nesugniuždyti, nematome išeities, bet nesame be išeities, **9** persekiojami, bet nepalikti, parbloškiami, bet nežuvę. **10** Savo kūne mes nuolatos nešiojamės Jėzaus mirties kančią, kad ir Jėzaus gyvybė būtų apreikšta mūsų kūne. **11** Mat mes, gyvieji, dėl Jėzaus vis patiriame mirties grėsmę, kad ir Jėzaus gyvybė būtų apreikšta mūsų mirtingame kūne. **12** Taigi, mumyse veikia mirtis, o jumyse — gyvybė.

13 Turėdami tą pačią tikėjimo dvasią, apie kurią parašyta: „Įtikėjau, todėl kalbėjau“, mes ir tikime, todėl ir kalbame, **14** žinodami, jog tas, kuris prikėlė Jėzų, prikels ir mus su Jėzumi ir pastatys šalia drauge su jumis. **15** Visa tai yra jūsų labui, kad pagausėjusi malonė taptų dar gausingesnė, dar didesniam skaičiui žmonių dėkojant Dievo šlovei.

16 Todėl mes ir nepasiduodame. Net jeigu mūsų išorinis žmogus nyksta, vidinis diena iš dienos atnaujinamas. **17** Juk laikinas lengvas prispaudimas ruošia mums nepranokstamą amžinos šlovės didybę*. **18** Mes sutelkę žvilgsnį ne į tai, kas regima, bet į tai, kas neregima, nes regimieji dalykai laikini, o neregimieji — amžini.

5 Mes juk žinome: jeigu mūsų žemiškasis namas, ši palapinė, bus suardytas, turėsime pastatą iš Dievo, namą danguje — ne rankų darbo, amžiną. **2** Šioje buveinėje mes vaitojame trokšte trokšdami apsivilkti savo buveinę, kuri yra iš dangaus, **3** kad ją apsivilkę nebūtume rasti nuogi. **4** Mes, esantys šitoje palapinėje, prislėgti vaitojame, norėdami ne nusivilkti šitą, o apsivilkti aną, kad tai, kas mirtinga, būtų praryta gyvybės. **5** Tai Dievas mus tam paruošė ir davė mums dvasią kaip būsimųjų dalykų laidą.

6 Todėl mes visuomet turime tvirtą pasitikėjimą ir žinome: kol esame kūno namuose, esame svetur — toli nuo Viešpaties; **7** mes juk gyvename tikėjimu, o ne regėjimu. **8** Turime tvirtą pasitikėjimą ir mieliau jau būtume toli nuo kūno — namuose pas Viešpatį. **9** Tad ar būtume namuose pas jį, ar toli nuo jo, mūsų siekis yra jam įtikti. **10** Juk priešais Kristaus teismo sostą turės būti atskleista, koks kiekvienas iš mūsų yra,

---

2Ko 4:17* Pažod. „svorį“.

kad kiekvienas atsiimtų atlygį už tai, ką būdamas kūne darė — ar gera, ar bloga.

11 Taigi, pažįstame Viešpaties baimę, todėl ir įtikinėjame žmones — Dievas mus permano. Viliuosi, permano ir jūsų sąžinės. **12** Mes nepristatinėjame jums savęs iš naujo, o suteikiame jums progą mumis girtis, kad turėtumėte ką atsakyti tiems, kurie giriasi išore, o ne tuo, kas širdyje. **13** Juk jeigu mes pakvaišome, tai dėl Dievo, jeigu mes sveiko proto, tai dėl jūsų. **14** Mat Kristaus meilė valdo mus, padariusius tokią išvadą: vienas mirė už visus — taigi visi buvo mirę, — **15** mirė už visus, kad gyvieji nebe sau gyventų, bet tam, kuris numirė už juos ir buvo prikeltas.

16 Todėl nuo dabar mes nė apie vieną žmogų nesprendžiame pagal kūną. Ir net jeigu Kristų buvome pažinę kaip kūnišką, dabar jo tokio nebepažįstame. **17** Tad kuris yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Senieji dalykai praėjo — štai atsirado nauji! **18** Tačiau visa yra iš Dievo, kuris per Kristų sutaikė mus su savimi ir pavedė mums sutaikymo tarnystę, — **19** Dievas per Kristų taikė pasaulį su savimi, jiems neįskaitydamas jų prasikaltimų, ir patikėjo mums sutaikymo žinią.

20 Tad Kristaus vietoje einame pasiuntinių pareigas, tarytum Dievas prašytų per mus. Kristaus vietoje maldaujame: „Susitaikykite su Dievu!“ **21** Tą, kuris nepažino nuodėmės, jis dėl mūsų pavertė nuodėme, kad per jį mes taptume Dievo teisumu.

6 Su juo bendradarbiaudami, jus taip pat prašome: neimkite Dievo malonės tuščiai. **2** Jis juk sako: „Palankumo metu tave išklausiau, išgelbėjimo dieną tau padėjau.“ Štai dabar ypatingo palankumo metas! Štai dabar išgelbėjimo diena!

3 Mes niekuo neduodame dingsties suklupti, kad mūsų tarnystės nebūtų dėl ko peikti, **4** bet viskuo pasirodome esą Dievo tarnai: didelėje ištvermėje, suspaudimuose, nepritekliuose, sunkumuose, **5** mušimuose, kalinimuose, neramumuose, plušėjimuose, bemiegėse naktyse, alkanavimuose; **6** tyrumu, pažinimu, kantrumu, maloningumu, šventąja dvasia, neveidmainiška meile, **7** teisinga kalba, Dievo galybe; teisumo ginklais dešinėje ir kairėje rankoje, **8** šlovinami ir žeminami, peikiami ir giriami; kaip apgavikai, vis dėlto tiesakalbiai, **9** kaip nežinomi, vis dėlto gerai žinomi, kaip verti mirties, vis dėlto štai gyvi, kaip baudžiami, vis dėlto nenužudo-

mi, **10** kaip liūdintys, bet visuomet džiugūs, kaip vargšai, bet praturtinantys daugelį, kaip neturintys nieko, vis dėlto valdantys viską.

11 Mūsų lūpos atvirai jums prabilo, korintiečiai, mūsų širdis plačiai atsivėrusi. **12** Jums mumyse nėra per ankšta — ankšta jūsų širdyse. **13** Tad atmokėkite tuo pačiu — kalbu kaip savo vaikams, — atverkite plačiai ir savo širdis.

14 Neįsikinkykite į nelygų jungą su netikinčiais. Kas gi sieja teisumą su savivale? Arba ką bendra šviesa turi su tamsa? **15** Kokia gali būti darna tarp Kristaus ir Beliaro? Arba kokia dalis tikinčio su netikinčiu? **16** Ir kas gi vienija Dievo šventyklą su stabais? Juk mes esame gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievas pasakė: „Aš gyvensiu tarp jų, vaikščiosiu tarp jų ir būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.“ **17** „‘Tad išeikite iš jų ir atsiskirkite, — sako Jehova, — ir nebelieskite to, kas netyra’“; „‘ir aš jus priimsiu’.“ **18** „‘Ir būsiu jums tėvas, o jūs būsite man sūnūs ir dukterys’, — sako Jehova, Visagalis.“

7 Todėl, mylimieji, turėdami šituos pažadus, apsivalykime nuo visų kūno ir dvasios nešvarumų, tobulindami šventumą Dievo baimėje.

2 Priimkite mus į savo širdis! Mes nė vieno nenuskriaudėme, nė vienam nepakenkėme, nė vieno neišnaudojome. **3** Tai kalbu ne tam, kad jus pasmerkčiau. Juk jau sakiau, kad esate mūsų širdyse, — kad drauge mirtume ir drauge gyventume. **4** Galiu kalbėti jums visiškai drąsiai, galiu labai jumis didžiuotis. Esu kupinas paguodos ir pertekęs džiaugsmo visuose mūsų suspaudimuose.

5 O kai atvykome į Makedoniją, mūsų kūnas neturėjo jokio atilsio — ir toliau buvome visaip spaudžiami: kõvos iš išorės, baimės iš vidaus. **6** Tačiau Dievas, guodžiantis prislėgtuosius, paguodė mus Tito apsilankymu. **7** Ir ne vien jo apsilankymu, bet ir paguoda, kuria jis buvo paguostas dėl jūsų, mat jis mums pranešė apie jūsų ilgesį, jūsų sielvartavimą, jūsų uolumą dėl manęs; taigi aš dar labiau nudžiugau.

8 Tad jeigu savo laišku jus ir nuliūdinau, to nesigailiu. Net jei iš pradžių gailėjausi (matau, kad tas laiškas jus nuliūdino, nors ir neilgam), **9** tai dabar džiaugiuosi — ne dėl to, kad buvote nuliūdinti, o kad liūdesys paskatino jus atgailauti. Jūs nuliūdote Dieve, todėl nuo mūsų nė kiek nenukentėjote. **10** Mat liūdesys Dieve veda į atgailą —

išgelbėjimui, ir dėl to gailėtis neteks, o pasaulio liūdesys veda į mirtį. **11** Ir štai, kaip tik tas liūdesys Dieve sukėlė jumyse tokį didelį sujudimą, tokį apsivalymą, tokį pasipiktinimą, tokią baimę, tokį ilgesį, tokį uolumą, tokį norą ištaisyti negerovę! Jūs visais atžvilgiais pasirodėte tyri dėl to reikalo. **12** Nors jums parašiau, tai padariau ne dėl neteisybę padariusio ir ne dėl neteisybę patyrusio, o tam, kad Dievo akivaizdoje tarp jūsų kiltų sujudimas dėl mūsų. **13** Tuo ir esame paguosti.

Ir ne tik paguosti — dar labiau nudžiugome dėl Tito džiaugsmo, nes jūs visi atgaivinote jam dvasią. **14** Taigi nelikau sugėdintas, kad buvau jam pasigyręs jumis, — kaip visa, ką jums sakėme, buvo tiesa, taip ir tai, dėl ko Titui gyrėmės, pasirodė esanti tiesa. **15** Ir jis yra prisirišęs prie jūsų dar labiau, mat prisimena, kaip jūs visi paklusote, kaip priėmėte jį su baime ir drebėdami. **16** Džiaugiuosi, kad dėl jūsų galiu būti visais atžvilgiais drąsus.

8 Norime, broliai, kad žinotumėte apie Dievo malonę, suteiktą Makedonijos bendruomenėms, — **2** dideliam išmėginimui slegiant, jų džiaugsmo perteklius ir baisus jų skurdas išsiliejo dosnumo turtais, **3** pagal jų išgales ir, galiu paliudyti, netgi virš išgalių. **4** Jie patys primygtinai mus maldavo malonės prisidėti šelpimu ir leisti būti patarnavimo šventiesiems dalininkais. **5** Ir padarė ne tik tiek, kiek tikėjomės, bet, visų pirma, atidavė patys save — Viešpačiui ir mums Dievo valia. **6** Dėl to mes paraginome Titą, kad jis, kaip buvo pas jus tą maloningą šalpos darbą pradėjęs, taip jį ir užbaigtų. **7** Taigi, kaip esate pertekę visko — tikėjimo, žodžio, pažinimo, visokeriopo ryžto ir mūsų meilės jums, — būkite pertekę ir šitos malonės.

8 Sakau tai ne įsakydamas, bet norėdamas jums pranešti apie kitų pasiryžimą ir išmėginti jūsų meilės nuoširdumą. **9** Juk žinote apie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę — nors buvo turtingas, dėl jūsų tapo skurdžiumi, kad jūs per jo skurdą taptumėte turtingi.

10 Pasakysiu dėl šito savo nuomonę: tai jums patiems naudinga, mat prieš metus jūs tą veiklą ne tik pradėjote, bet ir norą tam parodėte. **11** O dabar užbaikite, ką pradėję, kad jūsų noras veikti būtų pagal jūsų išgales įgyvendintas. **12** Jei tik esama noringumo, davimas labai priimtinas — davimas iš to, ką žmogus turi, o ne iš to, ko neturi. **13** Noriu ne kad ki-

tiems būtų lengva, o jums sunku, **14** bet kad jūsų perteklius šiuo metu išlygintų jų nepriteklių, — kad ir jų perteklius išlygintų jūsų nepriteklių, ir rastųsi lygybė. **15** Taip ir parašyta: „Kas turėjo daug, neturėjo per daug, o kas turėjo mažai, neturėjo per mažai.“

16 Dėkui Dievui, kad įdėjo Titui į širdį tą patį uolų rūpinimąsi jumis. **17** Jis ne tik priėmė paraginimą, bet, būdamas labai uolus, vyksta pas jus savo noru. **18** Drauge su juo siunčiame brolį, kuris visose bendruomenėse giriamas dėl darbo gerosios naujienos labui. **19** Negana to, dar jis yra bendruomenių paskirtas būti mūsų bendrakeleiviu, kad padėtų tvarkyti šitą maloningą dovaną Viešpaties šlovei ir kad būtų patvirtintas mūsų geranoriškumas. **20** Taip saugomės, kad kas nors mūsų neapkaltintų dėl to, kaip šitas dosnias aukas tvarkome. **21** Mat „mes viskuo rūpinamės sąžiningai ne vien Jehovos akivaizdoje, bet ir žmonių akivaizdoje“.

22 Be to, siunčiame su jais savo brolį, kurio uolumą esame daugelį kartų įvairiais atžvilgiais patikrinę. Dabar jis dar uolesnis, nes labai jumis pasitiki. **23** Jei kiltų klausimų dėl Tito, tai jis mano bendražygis ir bendradarbis jūsų labui; o jei dėl mūsų brolių, — tai jie yra bendruomenių apaštalai*, Kristaus šlovė. **24** Tad bendruomenių akivaizdoje įrodykite savo meilę ir kad gyrėmės jumis pagrįstai.

9 Tiesą sakant, apie patarnavimą šventiesiems man visai nebūtina jums rašyti, **2** nes žinau jūsų noringumą, dėl kurio giriuosi jumis makedonams, sakydamas, kad Achaja jau nuo pernai pasiruošusi, ir jūsų uolumas yra daugumą jų paskatinęs. **3** O brolius siunčiu tam, kad mūsų pasigyrimas jumis nepasirodytų šiuo atžvilgiu tuščias, — kad iš tiesų būtumėte pasiruošę, kaip apie jus ir sakiau. **4** Kad, jei kartais su manimi atvyktų makedonai ir rastų jus nepasiruošusius, mes (jau nekalbant apie jus) nebūtume dėl šitokio pasitikėjimo sugėdinti. **5** Todėl man atrodė būtina paraginti tuos brolius atvykti pas jus pirmiau ir iš anksto paruošti jūsų žadėtąją dosnią dovaną, kad šitaip ji būtų paruošta kaip dosni dovana, o ne kaip kažkas išreikalauto.

6 Štai ką pasakysiu: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus. **7** Kiekvienas tedaro, kaip yra širdyje nusprendęs, ne gailėdamas ar verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją.

2Ko 8:23* Plg. Mk 3:14 išnašą.

8 O Dievas gali apipilti jus visokeriopa savo malone, kad jums visais atžvilgiais visuomet visko užtektų, kad būtumėte gausiai aprūpinti kiekvienam geram darbui. **9** Kaip parašyta: „Jis pažėrė, davė vargšams, jo teisumas išlieka per amžius.“ **10** O tas, kuris dosniai parūpina sėklos sėjėjui ir duonos valgyti, parūpins jums sėklos, duos jos gausiai ir padaugins jūsų teisumo vaisius. **11** Esate visokiais atžvilgiais praturtinami visokiam dosnumui, kuris per mus paskatina reikšti Dievui padėką. **12** Juk ši vieša tarnystė, šitas patarnavimas, ne vien patenkins šventųjų reikmes, bet ir išsilies daugeliu padėkų Dievui. **13** Šito patarnavimo įtikinti, jie šlovins Dievą už tai, kad esate klusnūs savo išpažįstamai Kristaus gerajai naujienai ir kad dosniai dalijatės su jais ir su visais. **14** Jūsų labui maldaudami, jie ilgėsis jūsų dėl jums suteiktos neprilygstamos Dievo malonės.

15 Dėkui Dievui už jo neapsakomą dovaną!

10 Dabar aš pats, Paulius, maldauju jus su Kristaus romumu ir maloningumu, — aš, kuris pas jus būdamas atrodau menkas, o už akių prieš jus smarkauju. **2** Meldžiu, kad pas jus būdamas neturėčiau dėl ko smarkauti ir imtis prieš kai kuriuos griežtų priemonių — prieš tuos, kurie mano, jog mes elgiamės kūniškai. **3** Nors kūne gyvename, kariaujame ne kūniškai. **4** Mūsų kovos ginklai ne kūniški, bet turi Dievo galybę griauti tvirtoves. **5** Mes juk griauname išvedžiojimus ir visa, kas iškeliama aukščiau Dievo pažinimo, ir paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui. **6** Esame pasirengę bausti visokį neklusnumą, kai tik būsite pasidavę klusnumui.

7 Jūs vertinate pagal išorę. Jei kas įsitikinęs esąs Kristaus, tepasvarsto pats sau štai apie ką: kaip jis yra Kristaus, taip ir mes. **8** Net jeigu kiek per daug pasigirčiau įgaliojimais, Viešpaties mums suteiktais jums ugdyti, o ne griauti, nebūsiu sugėdintas. **9** Bet aš nenoriu, kad atrodytų, jog savo laiškais jus bauginu. **10** Mat jie sako: „Laiškai, tiesa, svarūs ir įtaigūs, bet pats, kai apsilanko, atrodo neįspūdingai ir jo kalba — visiški niekai.“ **11** Toksai teįsidėmi štai ką: kokie atrodome iš laiškų žodžių, kai nesame pas jus, tokie pasirodysime ir darbu, kai būsime pas jus. **12** Mes nedrįstame priskirti savęs prie tų, kurie patys save iškelia, ar su jais lygintis. Matuodami save pagal save ir lygindami save su savimi, jie išties neturi supratimo.

13 O mes girdamiesi neperžengsime mums nustatytų ribų — laikysimės Dievo mums atmatuotos srities ribų, siekiančių jus pačius. **14** Mes neužgriebiame per toli, lyg dar nebūtume jūsų pasiekę, juk su gerąja naujiena apie Kristų atėjome iki jūsų pirmi. **15** Nesigirdami už mums nustatytų ribų, tai yra kitų triūsu, turime viltį, kad, jūsų tikėjimui augant, tapsime dideli jumyse dėl to, ką nuveikėme savo srityje. Tada dar išsiplėsime, **16** kad skelbtume gerąją naujieną kraštuose toliau jūsų ir nesigirtume jau atliktu darbu kito srityje. **17** „O kas giriasi, tesigiria Jehova.“ **18** Juk tinkamu pripažįstamas ne tas, kuris save iškelia, o tas, kurį iškelia Jehova.

11 O, kad jūs pakęstumėte truputį mano kvailumo! Bet jūs mane ir pakenčiate. **2** Dėl jūsų pavyduliauju Dievo pavydulingumu, nes sužadėjau jus su vienu vyru, su Kristumi, kad pristatyčiau jam kaip skaisčią mergelę. **3** Bijau, kad kartais, kaip gyvatė savo klasta suvedžiojo Ievą, ir jūsų protai nebūtų sugadinti — atitraukti nuo nuoširdumo ir skaistumo, kurių Kristus vertas. **4** Juk jeigu kas nors ateina ir skelbia kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jeigu gaunate kitą dvasią, kurios nebuvote gavę, arba kitą gerąją naujieną, kurios nebuvote priėmę, jūs puikiausiai tokį pakenčiate. **5** Manau, kad niekuo nenusileidžiu tiems jūsų ypatingiesiems apaštalams. **6** O jeigu man ir stinga iškalbos, tai pažinimo tikrai ne, — tą jums visais atžvilgiais visaip atskleidėme.

7 O gal padariau nuodėmę, kai nužeminau save ir išaukštinau jus, dovanai paskelbdamas jums Dievo gerąją naujieną? **8** Kitas bendruomenes apiplėšiau priimdamas iš jų paramą, kad galėčiau patarnauti jums. **9** Ir kai pas jus būdamas ėmiau stokoti, netapau nė vienam našta, nes mano reikmėmis dosniai pasirūpino iš Makedonijos atvykę broliai. Išties, aš visaip saugojausi ir saugosiuosi tapti jums našta. **10** Kaip kad Kristaus tiesa yra manyje, taip ir šito mano pasigyrimo Achajos srityse niekas nenutildys. **11** Kodėl? Ar todėl, kad jūsų nemyliu? Dievas žino, kaip yra.

12 Ką darau, ir toliau darysiu, kad atimčiau dingstį iš tų, kurie ieško dingsties pasirodyti esą lygūs su mumis padėtimi, kuria jie giriasi. **13** Tokie žmonės yra netikri apaštalai, klastingi darbininkai, apsimetantys Kristaus apaštalais. **14** Ir nėra ko stebėtis — juk ir pats Šėtonas apsimeta šviesos angelu. **15** Tad nieko

ypatinga, kad ir jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Tačiau jų galas bus toks, kokie jų darbai.

16 Vėl sakau: tegul niekas nemano, kad aš kvailas. Bet jeigu taip ir manote, tai priimkite mane kaip kvailą, kad ir aš galėčiau truputį pasigirti. **17** Ką dabar kalbu, ne pagal Viešpaties pavyzdį kalbu, bet lyg iš kvailumo, su pagyrūniška savikliova. **18** Kad jau daugelis giriasi kūniškais dalykais, pasigirsiu ir aš. **19** Juk, būdami protingi, mielai pakenčiate kvailius. **20** Jūs netgi pakenčiate, jei kas jus pavergia, jei kas ryja jūsų nuosavybę, jei kas iš jūsų grobia, jei kas prieš jus aukštinasi, jei kas muša jums per veidą.

21 Sakau tai mūsų negarbei, jeigu jau kažkam atrodo, kad buvome silpni.

Bet jeigu kiti turi drąsos ką daryti — kalbu iš kvailumo, — tai ir aš drąsus. **22** Jie hebrajai? Aš irgi. Jie izraelitai? Aš irgi. Jie Abraomo palikuonys? Aš irgi. **23** Jie Kristaus tarnai? Atsakysiu kaip proto netekęs: aš juo labiau! Aš daug daugiau plušau, daug daugiau kalėjau, iškenčiau daugybę mušimų, daug sykių buvau arti mirties. **24** Nuo žydų penkis kartus gavau kirčių po keturiasdešimt be vieno, **25** tris kartus buvau nuplaktas rykštėmis, sykį apmėtytas akmenimis, tris kartus patyriau laivo sudužimą, visą parą išbuvau atviroje jūroje; **26** dažnai keliavau, buvau upių pavojuose, pavojuose nuo plėšikų, pavojuose nuo savo tautiečių, pavojuose nuo kitataučių, miesto pavojuose, dykumos pavojuose, jūros pavojuose, pavojuose nuo netikrų brolių, **27** triūse ir varge; daugelį naktų išbuvau be miego, alkau ir troškau, dažnai stokojau maisto, kenčiau šaltį ir nuogumą.

28 Be šitų išorinių dalykų, manęs diena iš dienos neapleidžia nerimas dėl visų bendruomenių. **29** Jei kas silpnas, argi aš ne silpnas? Jei kas suklupdomas, argi aš nedegu apmaudu?

30 Jei būtina girtis, girsiuosi tuo, kas byloja apie mano silpnumą. **31** Viešpaties Jėzaus Dievas ir Tėvas, kuriam gyrius per amžius, žino, kad nemeluoju. **32** Damaske karaliaus Areto etnarchas* saugojo damaskiečių miestą, norėdamas mane sučiupti, **33** bet buvau pintinėje nuleistas pro langą sienoje ir ištrūkau iš jo rankų.

12 Turiu girtis. Naudos iš to nėra, bet eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. **2** Pažįstu žmogų Kristuje, kuris

---

2Ko 11:32* Titulas, aukštesnis už tetrarchą.

prieš keturiolika metų — nežinau, ar kūne, nežinau, ar iš kūno, Dievas žino, — buvo staigiai paimtas ir nuneštas iki trečiojo dangaus. **3** Taip, pažįstu tokį žmogų, kuris — ar kūne, ar atskirai nuo kūno, nežinau, Dievas žino, — **4** buvo staigiai nuneštas į rojų ir girdėjo žodžius, kurie nesakomi, kurių žmogui nevalia ištarti. **5** Girsiuosi tokiu žmogumi, o savimi nesigirsiu, nebent savo silpnumais. **6** Net jeigu norėčiau girtis, kvailas nebūčiau, nes sakyčiau tiesą. Bet aš nuo to susilaikau, kad niekas nepriskaičiuotų man daugiau negu manyje mato ar iš manęs girdi, — **7** nepriskaičiuotų dėl tokių nepaprastų apreiškimų.

Todėl, kad pernelyg neišsiaukštinčiau, man duotas dyglys kūne, Šėtono angelas, kad mane smūgiuotų ir pernelyg neišsiaukštinčiau. **8** Dėl to tris kartus maldavau Viešpatį, kad dyglys nuo manęs atstotų, **9** bet jis man pasakė: „Tau pakanka mano malonės, nes mano galia tampa tobula silpnume.“ Tad, užuot dar prašęs, kuo mieliausiai girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė gaubtų mane tarsi palapinė. **10** Taigi džiaugiuosi silpnumais, įžeidinėjimais, nepritekliais, persekiojimais ir sunkumais dėl Kristaus, mat kai esu silpnas, tada esu galingas.

11 Pasidariau kvailas. Jūs mane privertėte, o juk turėjote mane užtarti. Aš gi nesu niekuo prastesnis už jūsų ypatinguosius apaštalus, nors esu niekas. **12** Išties, apaštalo ženklai buvo su visokeriopa ištverme parodyti tarp jūsų ženklais, stebuklais ir galingais darbais. **13** Kuo buvote mažiau pamaloninti už kitas bendruomenes? Tik tuo, kad aš netapau jums našta. Atleiskite man šitą neteisybę!

14 Štai šis kartas jau trečias, kai esu pasirengęs pas jus atvykti, tačiau našta nebūsiu. Juk ieškau ne to, kas jūsų, — ieškau jūsų pačių. Ne vaikai tėvams turi turtą krauti, o tėvai vaikams. **15** Aš savo ruožtu kuo mieliausiai eikvosiu, ką turiu, ir pats leisiuosi išeikvojamas jūsų sielų labui. Negi mylėdamas jus labiau, esu mylimas mažiau? **16** Kad ir kaip būtų, aš jūsų neapsunkinau. Tačiau sakote, kad buvau gudrus ir pagavau jus suktybe. **17** Argi jumis pasinaudojau per kurį nors iš tų, kuriuos pas jus siunčiau? **18** Aš paraginau Titą ir pasiunčiau su juo vieną brolį. Argi Titas jumis kaip nors pasinaudojo? Argi mes neveikėme ta pačia dvasia? Argi nevaikščiojome tomis pačiomis pėdomis?

19 Gal jums vis dar atrodo, kad mes prieš jus ginamės? Mes kalbame Kristuje priešais Dievą. Mylimieji, visa darome jums ugdyti. **20** Mat bijau, kad kartais atvykęs nerasčiau jūsų kitokių negu norėčiau ir man netektų būti kitokiam negu jūs norėtumėte, kad kartais nebūtų nesantaikos, pavydo, piktumų, vaidų, pagiežingų apkalbų, šnibždėjimosi, pasipūtimų, netvarkos, **21** kad, kai vėl atvyksiu, mano Dievas manęs pas jus nepažemintų ir man netektų sielvartauti dėl daugelio, kurie jau anksčiau nuodėmiavo, bet taip ir neatgailavo dėl to, ką darė, — dėl netyrumo, ištvirkavimo ir įžūlaus elgesio.

13 Tai jau trečias kartas, kai pas jus vykstu. „Kiekvienas dalykas turi būti patvirtintas dviejų ar trijų liudininkų lūpomis.“ **2** Jau sakiau ir sakau dar kartą — tarsi antrąsyk būčiau pas jus, nors dabar ir nesu, — tiems, kurie jau anksčiau nuodėmiavo ir visiems kitiems: jeigu vėl atvyksiu, nepagailėsiu, **3** mat jūs ieškote įrodymų, kad manyje kalba Kristus, o jis nėra jūsų atžvilgiu silpnas, bet tarp jūsų galingas. **4** Tiesa, jis buvo prikaltas prie stulpo silpnume, bet yra gyvas dėl Dievo galybės. Mes irgi jame silpni, bet dėl jumyse veikiančios Dievo galybės su juo gyvensime.

5 Save tikrinkite, ar esate tikėjime. Save tyrinėkite. Negi nesuvokiate, kad jumyse yra Jėzus Kristus? Nebent būtumėte atmestini. **6** Tikrai viliuosi, jog suprasite, kad mes nesame atmestini.

7 Meldžiame Dievą, kad jūs nedarytumėte nieko blogo. Meldžiame ne tam, kad mes pasirodytume priimtini, bet kad jūs darytumėte gera, o mes būtume tarytum atmestini. **8** Juk nieko negalime daryti prieš tiesą — tik už tiesą. **9** Mes džiaugiamės, kai esame silpni, o jūs galingi, ir meldžiame štai ko: kad jūs taisytumėtės. **10** Todėl tai rašau dar pas jus nebūdamas, kad, kai pas jus būsiu, neturėčiau elgtis griežtai, naudodamasis savo įgaliojimais. Viešpats man juos davė, kad ugdyčiau, o ne kad griaučiau.

11 Galiausiai, broliai, džiaukitės, taisykitės, priimkite paguodą, būkite vienos minties, gyvenkite taikiai ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis. **12** Sveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu. **13** Jus sveikina visi šventieji.

14 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir šventosios dvasios bendrystė tebūna su jumis visais.

LAIŠKAS

GALATAMS

1 Paulius, apaštalas ne iš žmonių ir ne per žmogų, bet per Jėzų Kristų ir Dievą Tėvą, prikėlusį jį iš mirusiųjų, **2** ir visi su manimi esantys broliai — Galatijos bendruomenėms.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **4** Jis atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išvaduotų mus iš dabartinės piktos santvarkos pagal valią mūsų Dievo ir Tėvo, **5** kuriam šlovė per amžių amžius. Amen.

6 Stebiuosi, kad nuo to, kuris pašaukė jus Kristaus malone, taip greitai persimetate prie kitokios gerosios naujienos. **7** Bet kitos nėra. Yra tik tie, kurie drumsčia jums ramybę ir gerąją naujieną apie Kristų nori iškreipti. **8** Tačiau net jeigu ir mes patys ar koks angelas iš dangaus paskelbtų jums kitokią gerąją naujieną, negu jums jau paskelbėme, tebūnie prakeiktas! **9** Kaip jau sakėme, dabar ir vėl sakau: jeigu kas nors jums skelbtų kitokią gerąją naujieną, negu esate priėmę, tebūnie prakeiktas!

10 Ar aš dabar mėginu įtikinti žmones, ar Dievą? Gal stengiuosi įtikti žmonėms? Jei tebesistengčiau įtikti žmonėms, nebūčiau Kristaus vergas. **11** Žinokite, broliai, kad mano paskelbta geroji naujiena nėra iš žmonių, **12** nes neperėmiau jos iš žmogaus ir nebuvau jos išmokytas, bet gavau Jėzaus Kristaus apreiškimu.

13 Jūs, be abejo, girdėjote apie mano ankstesnį elgesį, kai buvau judaizmo išpažinėjas, — kad aršiai persekiojau Dievo bendruomenę ir mėginau ją sunaikinti. **14** Judaizmo išpažinimu buvau pranokęs daugelį bendraamžių savo tautiečių, mat gerokai uoliau laikiausi savo tėvų tradicijų. **15** Bet kai Dievas, kuris atskyrė mane nuo motinos įsčių ir pašaukė iš savo malonės, panorėjo **16** apreikšti per mane savo Sūnų, kad skelbčiau gerąją naujieną apie jį tautoms, nenuskubėjau tartis su kūnu ir krauju **17** ir nepakilau į Jeruzalę pas tuos, kurie jau buvo apaštalai pirma manęs, bet išvykau į Arabiją, o paskui sugrįžau į Damaską.

18 Vėliau, po trejų metų, nuvykau į Jeruzalę susitikti su Kefu ir pasilikau pas jį penkiolika dienų. **19** Bet nemačiau kitų apaštalų, tik Jokūbą, Viešpaties brolį. **20** Apie tai, ką jums rašau, Dievo akivaizdoje štai pareiškiu: aš nemeluoju.

21 Paskui išvykau į Sirijos ir Kilikijos sritis. **22** O Kristaus bendruomenės, esančios Judėjoje, mano veido nebuvo mačiusios. **23** Jos tik buvo ne kartą girdėjusios: „Tas, kuris seniau mus persekiojo, dabar skelbia gerąją naujieną apie tikėjimą, kurį anksčiau mėgino sunaikinti.“ **24** Ir jos šlovino dėl manęs Dievą.

2 Paskui, po keturiolikos metų, vėl su Barnabu pakilau į Jeruzalę, pasiėmęs su savimi ir Titą. **2** Nuvykau dėl apreiškimo ir išdėsčiau jiems, beje, atskirai įžymiesiems, kokią gerąją naujieną skelbiu tautoms, mat norėjau įsitikinti, kad nebėgu ar nebuvau bėgęs veltui. **3** Vis dėlto netgi mano palydovas Titas nebuvo verčiamas apsipjaustyti, nors jis graikas. **4** Tas klausimas iškilo dėl netikrų brolių, įsiskverbusių patyliukais, įlindusių šnipinėti mūsų laisvės, kurią turime Kristuje Jėzuje, kad mus pavergtų. **5** Mes nė valandėlės nesutikome jiems paklusti, kad gerosios naujienos tiesa su jumis pasiliktų.

6 O iš tų, kurie laikomi įžymiais, — kas jie tokie anksčiau buvo, man nėra skirtumo, Dievas elgiasi su žmonėmis nešališkai, — tai nieko nauja įžymieji man nepridūrė. **7** Anaiptol, pamatę, kad man yra patikėta geroji naujiena neapipjaustytiesiems, kaip Petrui — apipjaustytiesiems **8** (juk tas, kuris įgalino Petrą būti apaštalu apipjaustytiesiems, įgalino ir mane — kitataučiams), **9** ir pripažinę man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines kaip bendrystės ženklą, kad mes eitume pas kitataučius, o jie pas apipjaustytuosius. **10** Jie tik paprašė, kad mes prisimintume vargšus, ir aš uoliai stengiausi tai daryti.

11 Tačiau kai Kefas atvyko į Antiochiją, pasipriešinau jam į akis, nes jis buvo smerktinas. **12** Mat prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo, jis valgydavo su kitataučiais, bet jiems atvykus ėmė kitataučių šalintis, laikytis atskirai, bijodamas apipjaustytųjų. **13** Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, netgi Barnabas buvo jų pastūmėtas į veidmainystę. **14** Pamatęs, kad jie neina išvien su gerosios naujienos tiesa, visų akivaizdoje pasakiau Kefui: „Jeigu tu, būdamas žydas, gyveni kaip kitataučiai, o ne kaip žydai, kaip gali versti kitataučius gyventi taip, kaip žydai?“

15 Mes, iš prigimties būdami žydai, o ne nusidėjėliai kitataučiai, **16** ir žinodami, kad žmogus pripažįstamas teisiu ne dėl

įstatymo darbų, o tik per tikėjimą Kristumi Jėzumi, irgi įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo Kristumi, o ne dėl įstatymo darbų, nes dėl įstatymo darbų teisiu nebus pripažintas nė vienas žmogus. **17** O jeigu, ieškodami išteisinimo Kristuje, mes irgi pasirodėme esą nusidėjėliai, ar tada Kristus yra nuodėmės tarnas? Nieku gyvu! **18** Jeigu vėl statau tai, ką esu nugriovęs, darau save nusižengėliu. **19** Juk per įstatymą aš numiriau įstatymui, kad tapčiau gyvas Dievui. **20** Esu pakabintas ant stulpo su Kristumi. Gyvenu nebe aš — gyvena manyje Kristus. Taigi gyvenimą, kurį dabar kūne gyvenu, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, pamilusį mane ir atidavusį save už mane. **21** Aš neatstumiu Dievo malonės; juk jeigu teisumas įgyjamas per įstatymą, Kristus numirė veltui.

3 O neprotingi galatai, kas jus taip apkerėjo?! Juk Jėzus Kristus buvo taip aiškiai jums pavaizduotas prikaltas prie stulpo! **2** Vieno dalyko tenoriu jus paklausti: ar dvasią gavote dėl įstatymo darbų, ar kad tikėjote, ką girdėjote? **3** Negi jūs tokie neprotingi? Pradėję dvasia, dabar užbaigsite kūnu? **4** Argi šitiek iškentėjote tuščiai? Jei iš tiesų tuščiai… **5** Taigi, ar tas, kuris teikia jums dvasią ir daro tarp jūsų galingus darbus, daro tai dėl įstatymo darbų ar kad tikėjote, ką girdėjote? **6** Kaip ir Abraomas „patikėjo Jehova* ir tai buvo jam įskaityta teisumu“.

7 Jūs, be abejo, žinote: Abraomo sūnūs yra tie, kurie kliaujasi tikėjimu. **8** Numatydamas, kad Dievas pripažins kitataučius teisiais dėl tikėjimo, Raštas iš anksto paskelbė šią gerą naujieną Abraomui: „Per tave bus palaimintos visos tautos.“ **9** Taigi tie, kurie kliaujasi tikėjimu, laiminami kartu su tikinčiuoju Abraomu.

10 Juk virš visų, kurie kliaujasi įstatymo darbais, kybo prakeikimas, nes parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris nesilaiko visų dalykų, surašytų Įstatymo ritinyje, ir jų nevykdo.“ **11** O kad per įstatymą Dievo akivaizdoje teisiu nėra pripažįstamas nė vienas žmogus, yra aišku, nes „teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“. **12** Įstatymas remiasi ne tikėjimu, veikiau sako: „Kas juos vykdo, bus gyvas per juos.“ **13** Kristus atpirko mus iš Įstatymo prakeikimo, tapdamas prakeikimu vietoj mūsų, mat parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris kybo ant stulpo*.“

Gal 3:6* Žr. 1 priedą. **13*** Pažod. „ant medžio“.

14 Taip įvyko, kad Abraomo palaiminimas tektų tautoms per Jėzų Kristų ir kad žadėtąją dvasią gautume dėl savo tikėjimo.

15 Broliai, pateiksiu žmogišką pavyzdį: nors sutartis tik žmogaus patvirtinta, niekas jos nebepanaikina ir nieko prie jos nebeprideda. **16** Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui*. Nepasakyta: „Ir palikuonims“, kaip apie daugelį, bet kaip apie vieną: „Ir tavo palikuoniui“, o jis yra Kristus. **17** Taigi pasakysiu štai ką: Įstatymas, atsiradęs po keturių šimtų trisdešimties metų, Dievo anksčiau patvirtintos sandoros nepadaro negaliojančios ir pažado nepanaikina. **18** Juk jeigu paveldas remiasi įstatymu, tai jau nebe pažadu; vis dėlto Dievas padovanojo jį Abraomui per pažadą.

19 Tai kam tada Įstatymas? Jis buvo pridėtas, kad taptų akivaizdūs nusižengimai, kol ateis palikuonis, kuriam buvo duotas pažadas; jis buvo perduotas per angelus, tarpininko ranka. **20** Tarpininko nebūna, kai dalyvauja tik vienas, o Dievas ir yra vienas. **21** Tad ar Įstatymas prieštarauja Dievo pažadams? Anaiptol! Jeigu būtų duotas įstatymas, galintis suteikti gyvybę, tada teisumas išties būtų įgyjamas per įstatymą. **22** Bet Raštas visa įkalino po nuodėme, kad pažadas, neatsiejamas nuo tikėjimo Jėzumi Kristumi, atitektų tiems, kurie tiki.

23 Iki tikėjimui ateinant, buvome Įstatymo sergimi, įkalinti laukėme tikėjimo, kuris turėjo būti apreikštas. **24** Taip Įstatymas tapo mūsų auklėtoju*, vedančiu prie Kristaus, kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo. **25** Bet tikėjimui atėjus nebesame auklėtojo žinioje.

26 Jūs visi esate Dievo sūnūs dėl tikėjimo Kristumi Jėzumi. **27** Juk jūs visi, pakrikštyti Kristuje, esate Kristumi apsivilkę. **28** Nėra nei žydo, nei graiko, nėra nei vergo, nei laisvojo, nėra nei vyro, nei moters, nes visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje. **29** O kadangi priklausote Kristui, išties esate Abraomo palikuonys*, paveldėtojai pagal pažadą.

4 Štai ką pasakysiu: kol paveldėtojas mažametis, jis niekuo nesiskiria nuo vergo, nors yra visa ko šeimininkas. **2** Iki tėvo iš anksto nustatytos dienos jis yra patikėtinių ir prievaizdų žinioje. **3** Taip ir mes: kai buvome vaikai, vergavome pasaulio pradmenims, **4** bet laikui pribrendus Dievas siuntė savo Sūnų, gimusį iš moters ir pa-

Gal 3:16* Pažod. „sėklai“.

Gal 3:24* Arba „sergėtoju“. **29*** Pažod. „sėkla“.

valdų įstatymui, **5** kad atpirktų pavaldžius įstatymui ir gautume įsūnystę.

6 Kadangi esate sūnūs, Dievas siuntė į mūsų širdis savo Sūnaus dvasią, kuri šaukia: „Aba*, Tėve!“ **7** Taigi nebesi vergas — esi sūnus, o jeigu sūnus, tai Dievo valia ir paveldėtojas.

8 Tačiau tada, kai Dievo dar nepažinojote, jūs vergavote dievams, kurie iš esmės ne dievai. **9** Kodėl gi dabar, pažinę Dievą, ar veikiau Dievo pažinti, vėl grįžtate prie menkų bei vargingų pradmenų ir trokštate iš naujo jiems vergauti?! **10** Jūs skrupulingai laikotės dienų, mėnesių, laikotarpių, metų. **11** Bijau dėl jūsų, — kad kartais nebūčiau stengęsis dėl jūsų veltui.

12 Broliai, meldžiu jus, tapkite tokie kaip aš, nes ir aš buvau toks kaip jūs. Jūs man nieko blogo nepadarėte. **13** Juk žinote, kad pirmąkart paskelbti jums gerąją naujieną progą man davė mano kūno negalavimas. **14** Ir nors mano kūno silpnumas tapo jums išbandymu, jūs manęs neniekinote ir nesispjaudėte, bet priėmėte mane tarsi Dievo angelą, tarsi Kristų Jėzų. **15** Tai kur šita jūsų laimė? Juk galiu paliudyti: jei tik būtumėte galėję, būtumėte akis išsilupę ir atidavę man. **16** Tad nejau sakydamas jums tiesą tapau jūsų priešu? **17** Ne iš kilnių paskatų jie uoliai stengiasi dėl jūsų, o iš noro atitraukti jus nuo manęs, kad būtumėte uolūs dėl jų. **18** Būtų puiku, jei kas uoliai stengtųsi dėl jūsų iš kilnių paskatų, — visuomet, o ne tik tada, kai aš esu su jumis, **19** vaikeliai mano. Dėl jūsų aš ir vėl kenčiu gimdymo skausmus, kol jumyse išryškės Kristaus pavidalas. **20** Norėčiau jau dabar būti su jumis ir prabilti kitaip, nes esu dėl jūsų sutrikęs.

21 Jūs, norintys būti pavaldūs Įstatymui, sakykite man: ar negirdite, ką Įstatymas byloja? **22** Antai parašyta, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš tarnaitės, o kitą iš laisvosios. **23** Tačiau tas, kuris iš tarnaitės, gimė kaip įprasta*, o tas, kuris iš laisvosios, — per pažadą. **24** Tie dalykai turi ir perkeltinę prasmę, mat šios moterys yra dvi sandoros. Viena — nuo Sinajaus kalno, gimdanti vergystei. Tai Hagara. **25** Hagara yra Sinajaus kalnas Arabijoje ir atitinka šiandieninę Jeruzalę, mat ši su savo vaikais vergauja. **26** O aukštybėse esanti Jeruzalė laisva, ir ji yra mūsų motina.

27 Juk parašyta: „Džiaukis, nevaisingoji, kuri negimdei,

Gal 4:6* Žr. Mk 14:36 išnašą.

Gal 4:23* Pažod. „pagal kūną“.

pratrūk džiaugsmo šūksniais, kuri gimdymo skausmų nepatyrei, nes apleistosios vaikų daugiau negu turinčiosios vyrą.“ **28** Mes, broliai, esame pažado vaikai, kaip Izaokas. **29** Bet kaip tada gimęs pagal kūną persekiojo gimusį pagal dvasią, taip ir dabar. **30** Vis dėlto Raštas ką sako? „Išvaryk tarnaitę ir jos sūnų, nes tarnaitės sūnus tikrai nebus paveldėtojas su laisvosios sūnumi.“ **31** Taigi, broliai, mes ne tarnaitės vaikai, o laisvosios.

5 Tokiai laisvei Kristus mus ir išlaisvino. Tad tvirtai stovėkite ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą.

2 Štai ką aš, Paulius, jums sakau: jeigu apsipjaustysite, Kristus nebus jums naudingas. **3** Maža to, kiekvienam apsipjaustančiam liudiju dar kartą, kad jis privalo vykdyti visą Įstatymą. **4** Tie, kurie mėginate įgyti teisumą per įstatymą, esate atitolę nuo Kristaus, nebesate jo malonėje. **5** O mes dvasios veikimu laukte laukiame taip trokštamo teisumo, kuris įgyjamas per tikėjimą. **6** Mat Kristuje Jėzuje nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas jokios vertės neturi — vertę turi tikėjimas, pasireiškiantis meile.

7 Jūs puikiai bėgote. Kas toks sukliudė būti klusniems tiesai? **8** Tie įtikinėjimai nėra nuo to, kuris jus šaukia. **9** Truputis raugo įraugina visą maišymą. **10** Dėl jūsų, kurie esate Viešpatyje, aš tikras, kad neimsite mąstyti kitaip, o kas jus vargina, tas susilauks pelnyto nuosprendžio, kad ir kas jis būtų. **11** O aš, broliai, jeigu tebeskelbiu apipjaustymą, kodėl iki šiol esu persekiojamas? Juk tokiu atveju kančių stulpo kliuvinys yra pašalintas. **12** Tegul tie, kurie mėgina jus supainioti, ir išvis nusipjauna!

13 Jūs pašaukti laisvei, broliai. Tik nesinaudokite šia laisve kaip dingstimi pataikauti kūnui, o iš meilės vergaukite vienas kitam. **14** Juk visas Įstatymas telpa viename sakinyje: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“ **15** O jeigu vienas kitą kremtate ir ėdate, žiūrėkite, kad vienas kito neprarytumėte.

16 Taigi sakau: eikite su dvasia ir nepasiduosite jokiems kūno geismams. **17** Juk kūnas su savo geismais yra priešybė dvasiai, o dvasia — priešybė kūnui. Jie vienas kitam priešingi, todėl to, ką norėtumėte daryti, nedarote. **18** O jeigu esate vedami dvasios, nesate pavaldūs įstatymui.

19 Kūno darbai aiškūs — tai ištvirkavimas, netyrumas, įžūlus elgesys, **20** stabmeldystė, bur-

tininkavimas*, priešiškumai, nesantaika, pavyduliavimas, pykčio proveržiai, nesutarimai, susiskaldymai, atskalūnystė, **21** pavydai, girtavimai, ūžavimai ir panašūs dalykai. Dėl tokių dalykų aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs: tie, kurie juos daro, Dievo karalystės nepaveldės.

22 O dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė*, kantrybė, maloningumas, gerumas, tikėjimas, **23** romumas, susivaldymas. Prieš tokius dalykus nėra įstatymo. **24** Be to, priklausantieji Kristui Jėzui kūną kartu su aistromis ir geismais prikalė prie stulpo.

25 Jeigu gyvename dvasia, tai ir elkimės pagal dvasią. **26** Nepasidarykime tuščiagarbiai, kurstantys vienas kitą varžytis, pavydintys vienas kitam.

6 Broliai, net jei žmogus žengtų kokį klaidingą žingsnį to nesuvokdamas, jūs, dvasingieji, mėginkite romumo dvasioje jį pataisyti. Bet žiūrėk savęs, kad ir pats nebūtum sugundytas. **2** Nešiokite vieni kitų sunkumus ir taip įvykdykite Kristaus įstatymą. **3** Mat jei kas nors, būdamas niekas, mano esąs kažin kas, jis apgaudinėja save. **4** Teištiria kiekvienas savo darbą — tada turės kuo didžiuotis pats iš savęs, o ne lygindamasis su kitu. **5** Juk kiekvienas neš savo paties naštą.

6 Kas mokomas žodžio, tesidalija visomis gėrybėmis su tuo, kuris moko.

7 Neapsigaukite! Iš Dievo nepasišaipysi! Ką žmogus sėja, tą ir pjaus. **8** Kas sėja savo kūnui, iš kūno pjaus sugedimą, o kas sėja dvasiai, iš dvasios pjaus amžiną gyvenimą. **9** Tad nepaliaukime daryti gera, nes jei nepailsime, metui atėjus pjausime derlių. **10** Išties, kol turime galimybę, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.

11 Žiūrėkite, kokiomis didelėmis raidėmis parašiau jums savo paties ranka.

12 Visi tie, kurie nori padaryti gerą įspūdį kūniškais dalykais, verčia jus apsipjaustyti vien tam, kad nebūtų persekiojami dėl Kristaus Jėzaus kančių stulpo. **13** Juk tie, kurie apsipjausto, net ir patys Įstatymo nesilaiko, tik nori, kad jūs būtumėte apipjaustyti ir jie turėtų dingstį girtis jumis*. **14** O aš tikrai nesigirsiu niekuo, tik kančių stulpu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, per kurį pasaulis man yra prikaltas prie stulpo, o

Gal 5:20* T. y. visokia okultinė veikla. **22*** Arba „taika“.

Gal 6:13* Pažod. „jūsų kūne“.

aš – pasauliui. **15** Juk nei apipjaustymas ką reiškia, nei neapipjaustymas, tiktai naujas kūrinys. **16** Tebūnie ramybė ir gailestingumas visiems, kurie laikysis šitos taisyklės, tebūnie Dievo Izraeliui.

17 Nuo šiol tegul nė vienas nebekelia man rūpesčių, nes aš savo kūne nešioju Jėzaus vergo žymes.

18 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūnie su jūsų dvasia, broliai. Amen.

LAIŠKAS

EFEZIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, – šventiesiems Efeze, ištikimiems Kristuje Jėzuje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Tebūna palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, palaiminęs mus Kristuje visokeriopa dvasine palaima dangaus erdvėse, **4** nes mus jame išsirinko prieš pasaulio užgimimą*, kad jo akivaizdoje būtume šventi ir be ydos meilėje. **5** Jis iš anksto skyrė mus būti savo įsūniais per Jėzų Kristų dėl savo valios palankumo, **6** kad skambėtų gyrius jo šlovingajai malonei, kurią jis malonėjo suteikti mums per savo Mylimąjį, – **7** per jį, jo krauju, turime išpirkimą, prasikaltimų atleidimą iš jo malonės turtų.

8 Jis dosniai apdovanojo mus savo malone – visokeriopa išmintimi bei išmanymu, **9** duodamas mums pažinti savo valios slėpinį. Iš savo palankumo jis savyje tai sumanė **10** dėl sutvarkymo, kuris būtų vykdomas skirtiesiems laikams pasiekus pilnatvę, tai yra dėl to, kad visa, kas danguje ir kas žemėje, būtų iš naujo suburta Kristuje, – tame, **11** kuriame ir paveldėtojais buvome pripažinti, kaip mums iš anksto skirta pagal tikslą to, kuris visa atlieka vadovaudamasis savo valios nutarimu, **12** kad mes, pirmieji sudėję viltis į Kristų, tarnautume jo šlovės gyriui. **13** Išgirdę tiesos žodį, gerąją naujieną apie jūsų išgelbėjimą, jūs irgi sudėjote į jį viltis. Įtikėję taip pat buvote jame užantspauduoti žadėtąja šventąja dvasia, **14** mūsų paveldo laidu, dėl Dievo nuosavybės išpirkimo, dėl jo šlovės gyriaus.

Ef 1:4* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

15 Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi, matomą iš jūsų elgesio su visais šventaisiais, **16** nepaliauju už jus dėkoti, minėdamas jus savo maldose, **17** kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, suteiktų išminties ir apreiškimo dvasią jums, siekiantiems aiškaus jo pažinimo. **18** Jis apšvietė jūsų širdies akis, kad žinotumėte, kokia yra ta viltis, į kurią jis jus pašaukė, kokius šlovingus turtus jis paruošė kaip paveldą šventiesiems **19** ir kokia neprilygstama yra jo galios didybė, kurią patiriame mes, tikintieji. Toji didybė pasireiškė jo galingos jėgos veikimu, **20** kai jis prikėlė Kristų iš mirusiųjų ir pasodino jį savo dešinėje dangaus erdvėse — **21** daug aukščiau už bet kokią vadovybę, valdžią, galybę, viešpatystę ir bet kokį vardą, minimą ne tik šioje santvarkoje, bet ir būsimojoje. **22** Jis visa palenkė jam po kojomis ir davė jį bendruomenei kaip galvą viršum visko — **23** ji yra jo kūnas, pilnybė to, kurio viskas visais atžvilgiais pripildyta.

2 Ir jus Dievas atgaivino, mirusius dėl savo prasikaltimų bei nuodėmių, **2** kuriuose kadaise gyvenote, kaip šio pasaulio santvarkoje priimta, kaip patinka valdovui, valdančiam galią oro — dvasios, dabar veikiančios neklusnumo sūnuose. **3** Taip, kitados mes visi tarp jų gyvenome tenkindami savo kūno geidulius, vykdydami kūno ir minčių troškimus ir iš prigimties buvome rūstybės vaikai kaip ir kiti. **4** Bet Dievas, būdamas turtingas gailestingumo, iš savo didžios meilės, kuria mus pamilo, **5** mus, mirusius dėl prasikaltimų, drauge su Kristumi atgaivino — malone esate išgelbėti, — **6** drauge prikėlė ir drauge pasodino dangaus erdvėse Kristuje Jėzuje, **7** kad ateinančiose santvarkose parodytų neprilygstamus savo malonės turtus iš savo maloningumo mums Kristuje Jėzuje.

8 Šita malone esate išgelbėti dėl tikėjimo. Ir tai ne iš jūsų — tai Dievo dovana. **9** Ne, tai ne dėl darbų, kad niekas nepasididžiuotų. **10** Mes juk esame Dievo kūrinys, sukurti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto mums prirengė daryti.

11 Tad atminkite, kad jūs kadaise, kūnu būdami kitataučiai, kuriuos vadinamasis, rankomis kūne atliktas, apipjaustymas neapipjaustymu vadina, **12** — kad anuomet buvote be Kristaus, atskirti nuo Izraelio bendrijos, svetimi pažado sandoroms, neturėjote vilties ir buvote be Dievo pasaulyje. **13** Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kitados buvę

toli, per Kristaus kraują atsidūrėte arti. **14** Jis juk yra mūsų taika — tas, kuris iš tų abiejų padarė viena ir juos skyrusią sieną sugriovė. **15** Savo kūnu jis panaikino tą priešiškumą, Įstatymą, sudarytą iš įsakymų, išdėstytų potvarkiais, kad, darydamas taiką, iš dviejų sukurtų savyje vieną naują žmogų **16** ir, nužudęs tą priešiškumą savimi pačiu, per kančių stulpą sutaikytų abu į vieną kūną Dievui. **17** Atėjęs jis paskelbė gerąją taikos naujieną ir jums, esantiems toli, ir tiems, kurie arti, **18** nes per jį ir vieni, ir kiti turime priėjimą prie Tėvo viena dvasia.

19 Todėl jūs nebesate pašaliečiai ir ateiviai, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai, **20** pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato; o kertinis pamato akmuo — pats Kristus Jėzus. **21** Jame visas statinys, mūrijamas į darnią visumą, auga į šventą šventyklą Jehovai*. **22** Jame ir jūs esate statomi, kad būtumėte Dievo buveinė, skirta jam gyventi dvasia.

3 Dėl to aš, Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys dėl jūsų, kitataučių... **2** Jeigu girdėjote, man suteiktos Dievo malonės prievaizdo pareigos jūsų labui, **3** apreiškimu man buvo duota pažinti slėpinį, kaip ką tik trumpai parašiau. **4** Taigi, tai skaitydami galite įžvelgti, kokį Kristaus slėpinio supratimą turiu. **5** To slėpinio žmonių sūnums, ankstesnėms kartoms, nebuvo duota pažinti taip, kaip jis yra dabar per dvasią apreikštas jo šventiesiems apaštalams ir pranašams, — **6** kad kitataučiai būtų bendraveldžiai, vieno kūno nariai ir pažado dalininkai drauge su mumis Kristuje Jėzuje per gerąją naujieną. **7** Aš tapau to tarnu iš Dievo malonės dovanos, man duotos jo galybės veikimu.

8 Man, mažesniam už mažiausią iš visų šventųjų, ši malonė buvo suteikta, kad skelbčiau kitataučiams gerąją naujieną apie neištiriamus Kristaus turtus **9** ir nušviesčiau, kaip tvarkomas slėpinys, nuo amžių paslėptas Dieve, kuris visa sukūrė. **10** Tai tam, kad dabar vadovybėms ir valdžioms dangaus erdvėse būtų duota per bendruomenę pažinti daugeriopą Dievo išmintį — **11** pagal amžių tikslą, jo užsibrėžtą Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje. **12** Jame turime drąsą kalbėti ir laisvą priėjimą — dėl pasitikėjimo, kurį teikia tikėjimas juo. **13** Tad prašau jūsų nenusiminti dėl mano suspaudimų jūsų labui, nes jie yra jūsų šlovė.

14 Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, **15** kurio dėka kiekviena

Ef 2:21* Žr. 1 priedą.

šeima danguje ir žemėje turi vardą, **16** melsdamas, kad iš savo šlovės turtų jis duotų jums per jo dvasią tapti galingiems vidinio žmogaus jėga **17** ir Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse su meile, kad būtumėte įsišakniję ir įsitvirtinę ant pamato **18** ir taip su visais šventaisiais pajėgtumėte perprasti, koks yra plotis, ilgis, aukštis, gylis, **19** ir pažinti Kristaus meilę, pranokstančią pažinimą, kad būtumėte kupini visokeriopos Dievo pilnatvės.

20 O tam, kuris savo galia, veikiančia mumyse, gali padaryti neapsakomai daugiau negu visa, ko prašome ar suvokiame, — **21** jam tebūnie šlovė bendruomenėje ir Kristuje Jėzuje per visas kartas, amžių amžiais. Amen.

4 Todėl aš, kalinys Viešpatyje, jus maldauju: elkitės kaip verta pašaukimo, kuriuo buvote pašaukti, **2** su visu nuolankumu ir romumu, su kantrybe, iš meilės būkite vieni kitiems pakantūs, **3** uoliai stenkitės išlaikyti dvasios vienybę — esate susieti taikos saitu. **4** Vienas kūnas ir viena dvasia, kaip ir buvote pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį; **5** vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas; **6** vienas visų Dievas ir Tėvas, kuris virš visų, per visus ir visuose.

7 O malonė kiekvienam iš mūsų suteikta pagal Kristaus dovanos saiką. **8** Todėl jis sako: „Pakildamas aukštyn, jis nusivedė belaisvių, davė žmones dovanų.“ **9** Ką gi reiškia „pakilo“, jeigu ne tai, kad jis buvo ir nusileidęs į žemesniąsias sritis, tai yra į žemę? **10** Tas, kuris nusileido, yra tas pats, kuris ir pakilo — daug aukščiau už visus dangus, kad suteiktų viskam pilnatvę.

11 Ir jis davė vienus būti apaštalais, kitus pranašais, kitus evangelizuotojais, kitus ganytojais ir mokytojais **12** šventiesiems taisyti, tarnystės darbui, Kristaus kūnui ugdyti, **13** kol visi pasieksime tikėjimo ir Dievo Sūnaus aiškaus pažinimo vienybę, tapsime kaip subrendęs vyras, tokio ūgio, koks Kristus buvo savo pilnatvėje, **14** kad nebebūtume maži vaikai, blaškomi bangų ir nešiojami visokių mokymo vėjų — žmonių suktybės, gudriai rezgamų klaidinimų. **15** Verčiau kalbėdami tiesą su meile aukime visais atžvilgiais į tą, kuris yra galva, į Kristų. **16** Iš jo visas kūnas, jungiamas į darnią visumą ir saistomas visų sąnarių, atliekančių savo darbą atitinkamai, pagal kiekvieno nario veikimą, pats save augina, kad ugdytųsi meilėje.

17 Tad štai ką sakau ir liudiju Viešpatyje: jūs nebesielkite,

kaip dėl savo proto tuštybės elgiasi tautos. **18** Jų suvokimas aptemęs, jie nutolę nuo Dievo gyvenimo dėl juose esančio neišmanymo, dėl savo širdžių užkietėjimo. **19** Visiškai praradę doros jausmą, jie atsidavė įžūlumui daryti visokį netyrumą su godulyste.

20 O jūs Kristų pažinote ne tokį, **21** jeigu išties jį girdėjote ir jame buvote išmokyti — tiesa yra Jėzuje, — **22** kad reikia nusivilkti senąjį žmogų, kuriam būdinga ankstesnė elgsena ir kurį gadina apgaulingi troškimai, **23** ugdytis naują proto nuostatą* **24** ir apsivilkti naująjį žmogų, sukurtą pagal Dievą tiesos teisume ir ištikimybėje.

25 Tad atsisakę melo kiekvienas kalbėkite savo artimui tiesą, nes esame vieni kitų nariai. **26** Rūstaukite, vis dėlto nenusidėkite, — tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. **27** Ir neduokite vietos Velniui. **28** Kas vagia, tegul liaujasi vogęs, verčiau tegul pluša, savo rankomis gerą darbą darydamas, kad turėtų kuo pasidalyti su stokojančiu. **29** Joks pašvinkęs žodis teneišeina iš jūsų lūpų, bet vien kas gera — kas prireikus ugdo, kad būtų naudinga klausytojams. **30** Ir neliūdinkite Dievo šventosios dvasios, kuria esate užantspauduoti išpirkimo dienai.

31 Visokia pagieža, pyktis, rūstybė, riksmai ir užgauliojimai teatitolsta nuo jūsų kartu su visokia blogybe. **32** Būkite vieni kitiems malonūs, jautrios širdies, mielai atleiskite vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje jums mielai atleido.

5 Tad imkite pavyzdį iš Dievo, kaip mylimi vaikai, **2** ir gyvenkite meile, kaip ir Kristus jus mylėjo ir atidavė už jus save kaip malonaus kvapo atnašą ir auką Dievui.

3 Ištvirkavimas ir visoks netyrumas ar godumas tenebūna net minimi tarp jūsų, kaip dera šventiesiems; **4** taip pat begėdystės, kvailos šnekos ar nešvankūs juokeliai — tai nepridera. Verčiau tebūna dėkojimas. **5** Jūs juk žinote, gerai suvokiate, kad joks ištvirkautojas, netyruolis ar gobšas, tai yra stabmeldys, neturi paveldo Kristaus ir Dievo karalystėje.

6 Tegul niekas jūsų neapgaudinėja tuščiais žodžiais, nes dėl tokių dalykų neklusnumo sūnus ištinka Dievo rūstybė. **7** Tad nepasidarykite jų bendrininkai. **8** Juk anksčiau buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Gyvenkite kaip šviesos vaikai, **9** nes šviesos vaisius — tai visoks gerumas, teisumas ir tiesa.

Ef 4:23* Pažod. „proto dvasią“.

10 Tyrinėkite, kas patinka Viešpačiui, **11** ir nebeprisidėkite prie bevaisių tamsos darbų, verčiau juos atskleiskite. **12** Mat ką jie slapta daro, gėda net sakyti. **13** Visa, kas atskleidžiama, dėl šviesos tampa matoma, nes visa, kas tampa matoma, yra šviesa. **14** Todėl pasakyta: „Pabusk, kuris miegi, kelkis iš mirusiųjų ir apšvies tave Kristus."

15 Tad atidžiai žiūrėkite, kaip elgiatės, — būkite ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, **16** gerai naudojantys laiką*, nes dienos yra piktos. **17** Taigi nebebūkite neprotingi, bet suvokite, kokia yra Jehovos valia. **18** Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet darykitės pilni dvasios, **19** kalbėdamiesi psalmėmis, himnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir muzikuodami savo širdyse Jehovai, **20** visuomet už viską dėkodami Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu.

21 Būkite vieni kitiems klusnūs Kristaus baimėje. **22** Žmonos tebūna klusnios savo vyrams lyg kad Viešpačiui, **23** nes vyras yra žmonos galva, kaip ir Kristus yra bendruomenės, savojo kūno, galva ir gelbėtojas. **24** Kaip bendruomenė klusni Kristui, taip ir žmonos visuose dalykuose tebūna klusnios savo vyrams. **25** Vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus mylėjo bendruomenę ir atidavė už ją save, **26** kad ją pašventintų, apvalęs per žodį vandens nuplovimu, **27** kad bendruomenę sau parengtų spindinčią, neturinčią dėmės, raukšlės ar ko nors panašaus — šventą ir be ydos.

28 Taip ir vyrai — jie turi mylėti savo žmonas kaip savo kūnus. Kas myli savo žmoną, myli save. **29** Juk niekas niekada nėra nekentęs savo kūno, bet maitina jį ir saugo, kaip ir Kristus bendruomenę — **30** juk esame jo kūno nariai. **31** „Dėl to vyras paliks savo tėvą ir motiną, prisiriš prie savo žmonos, ir juodu bus vienas kūnas." **32** Tai didis slėpinys, — kalbu apie Kristų ir apie bendruomenę. **33** Šiaip ar taip, kiekvienas iš jūsų temyli savo žmoną kaip save, o žmona tegul didžiai gerbia vyrą.

6 Vaikai, klausykite savo tėvų Viešpatyje, nes tai teisinga. **2** „Gerbk savo tėvą ir motiną" — tai pirmas įsakymas su pažadu: **3** „Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje." **4** Jūs, tėvai*, neerzinkite savo

---

Ef 5:16* Pažod. „išperkantys laiką".

Ef 6:4* Šitoje eilutėje, skirtingai nei pirmoje, pavartotas graikiškas žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus.

vaikų, bet auginkite juos auklėdami ir protindami taip, kaip moko Jehova.

5 Jūs, vergai, su baime ir drebėdami, iš tikros širdies klausykite savo žemiškųjų šeimininkų lyg kad Kristaus — **6** dirbkite ne vien kai esate stebimi, kaip žmonėms pataikaujantys, bet kaip Kristaus vergai, visa siela vykdantys Dievo valią. **7** Vergaukite su geru nusistatymu — kaip Jehovai, o ne žmonėms. **8** Juk žinote, kad kiekvienas, ar vergas, ar laisvasis, ką gera padarytų, to paties susilauks iš Jehovos. **9** Ir jūs, šeimininkai, darykite jiems tą patį. Liaukitės grasinę, žinodami, kad tiek jie, tiek jūs turite Šeimininką danguje, o jis nesielgia šališkai.

10 Galiausiai stiprėkite Viešpatyje ir jo galinga jėga. **11** Apsirenkite visa Dievo ginkluote, kad pajėgtumėte atsilaikyti prieš Velnio klastas. **12** Juk mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, o su vadovybėmis, su valdžiomis, su šitą tamsybę valdančiais pasaulio valdovais, su dvasinėmis blogio jėgomis dangaus erdvėse. **13** Todėl pasiimkite visą Dievo ginkluotę, kad piktąją dieną pajėgtumėte pasipriešinti ir, visa atlikę, išstovėti.

14 Taigi stokite susijuosę strėnas tiesa, užsidėję teisumo krūtinšarvį, **15** apsiavę kojas pasirengimu skelbti gerąją taikos naujieną. **16** Visada turėkite pasiėmę didįjį tikėjimo skydą, kuriuo galėsite užgesinti visas degančias piktojo strėles. **17** Taip pat paimkite išgelbėjimo šalmą ir dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį. **18** Kiekviena proga visokiomis maldomis bei maldavimais melskitės dvasioje. Ir dėl to budėkite su visu ištvermingumu, maldavimais užtardami visus šventuosius, **19** taip pat mane, kad man būtų duota drąsos atvėrus lūpas skelbti slėpinį gerosios naujienos, **20** kurios pasiuntinys esu, grandinėmis sukaustytas, — kad kalbėčiau apie ją drąsiai, kaip ir turiu kalbėti.

21 O kad ir jūs sužinotumėte, kaip klostosi mano reikalai, kaip man einasi, jums visa praneš Tichikas, mylimas brolis ir ištikimas tarnas Viešpatyje. **22** Tam ir siunčiu jį pas jus, — kad žinotumėte, kaip mums sekasi, ir kad jis paguostų jūsų širdis.

23 Tebūnie broliams ramybė* ir meilė su tikėjimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **24** Malonė tebūnie su visais, mylinčiais mūsų Viešpatį Jėzų Kristų neblėstančia meile.

Ef 6:23* Arba „taika“.

LAIŠKAS

FILIPIEČIAMS

1 Paulius ir Timotiejus, Kristaus Jėzaus vergai, – visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, esantiems Filipuose, su prižiūrėtojais ir patarnautojais.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Aš dėkoju savo Dievui, kada tik jus prisimenu, – **4** visada, kiekvienąsyk, kai dėl jūsų visų maldauju. Maldauju džiaugdamasis, **5** kad bendradarbiaujate gerosios naujienos labui nuo pat pirmos dienos iki šiol. **6** Esu tikras, kad tas, kuris tarp jūsų gerą darbą pradėjo, iki Jėzaus Kristaus dienos jį užbaigs. **7** Šitaip manyti apie jus visus teisinga, mat turiu jus savo širdyje, ir visi jūs su manimi esate malonės dalininkai – tiek mano pančiuose, tiek ginant ir teisiškai įtvirtinant gerąją naujieną.

8 Dievas juk yra mano liudytojas, kad visų jūsų ilgiuosi su Kristaus Jėzaus nuoširdumu. **9** Nuolat meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų kartu su aiškiu pažinimu ir visokeriopu įžvalgumu, **10** taip pat kad sugebėtumėte atskirti, kas svarbiau, ir dėl to būtumėte be priekaišto, neklupdytumėte kitų iki pat Kristaus dienos **11** ir būtumėte pilni teisumo vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo šlovei ir gyriui.

12 Noriu, kad jūs, broliai, žinotumėte, jog tai, kas man nutiko, labiau pasitarnavo negu sukliudė gerosios naujienos pažangai, – **13** kad esu kalinamas dėl Kristaus, išgarsėjo tarp visų pretorionų* ir visų kitų, **14** ir dauguma brolių Viešpatyje, dėl mano pančių įgiję pasitikėjimo, vis drąsiau, be baimės skelbia Dievo žodį.

15 Tiesa, kai kurie skelbia Kristų iš pavydo ir rungtyniaudami, tačiau kiti gera valia. **16** Šitie garsina Kristų iš meilės, žinodami, kad esu paskirtas ginti gerosios naujienos, **17** o anie tai daro iš noro vaidytis, ne iš tyrų paskatų, manydami taip pasunkinsią mano pančius. **18** Ir kas? Ogi nieko, išskyrus tai, kad visaip – ar apsimestinai, ar iš tiesų – Kristus yra garsinamas, ir tuo aš džiaugiuosi. Džiaugsiuosi ir toliau, **19** žinodamas, jog per tai būsiu išgelbėtas dėl jūsų maldavimų ir Jėzaus Kristaus dvasios paramos. **20** Mat labai tikiuosi ir turiu

---

Fil 1:13* Imperatoriaus asmens sargybiniai.

viltį, kad dėl nieko nebūsiu sugėdintas, bet kaip visada, taip ir dabar Kristus bus su visa drąsa išaukštintas mano kūne — ar gyvenimu, ar mirtimi.

21 Juk man gyvenimas — tai Kristus, ir mirtis — laimėjimas. **22** Jeigu dar gyvensiu kūne, tai* bus mano darbo vaisius, tačiau, ką pasirinkčiau, aš nepasakysiu. **23** Esu spaudžiamas tų dviejų dalykų: turiu troškimą iškeliauti ir būti su Kristumi, ir tai, aišku, daug geriau, **24** bet mano pasilikimas kūne reikalingesnis jums. **25** Kadangi esu tuo tikras, žinau, jog pasiliksiu ir būsiu su jumis visais jūsų pažangai ir tikėjimo džiaugsmui, **26** kad galėtumėte džiūgaute džiūgauti dėl manęs Kristuje Jėzuje, kai vėl pas jus lankysiuosi.

27 Tik elkitės, kaip verta* Kristaus gerosios naujienos, kad, ar atvykčiau su jumis pasimatyti, ar būčiau kitur, girdėčiau apie jus, jog tvirtai stovite vienoje dvasioje, viena siela drauge grumiatės už gerosios naujienos tikėjimą **28** ir nesiduodate priešininkų niekaip išgąsdinami. Jiems tai pražūties ženklas, o jums išgelbėjimo, ir tai nuo Dievo, **29** nes jums suteikta garbė dėl Kristaus — ne vien tikėti jį, bet dėl jo ir kentėti. **30** Juk jūs kovojate tokią pat kovą, kokią matėte ir dabar girdite mane kovojant.

2

Jei tad esama pas jus kokio padrąsinimo Kristuje, jei esama meilės paguodos, jei esama dvasios bendrystės, jei esama širdingų jausmų ir atjautos, **2** tai padarykite mano džiaugsmą tobulą būdami tokios pat minties, turėdami tokią pat meilę, sielos vienybę, būdami vienos minties. **3** Nieko nedarykite iš vaidingumo ar iš tuščiagarbiškumo, bet nuolankiai laikykite kitus aukštesniais už save. **4** Kiekvienas žiūrėkite ne vien savo naudos, bet ir kitų.

5 Turėkite tokį nusistatymą, kokį ir Kristus Jėzus turėjo. **6** Būdamas Dievo pavidalo, jis nė nemanė gvieštis lygybės su Dievu, **7** bet apiplėšė save ir prisiėmė vergo pavidalą, tapo toks kaip žmonės. **8** Ir pasidaręs išore kaip žmogus, jis nusižemino tapdamas klusnus iki mirties, iki mirties ant kančių stulpo. **9** Todėl Dievas ir padarė jį dar aukštesnį — dovanojo jam vardą, viršesnį už bet kurį kitą vardą, **10** kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis — tie, kas danguje, kas žemėje ir kas po žeme, **11** ir kiekvienas liežuvis išpažintų, kad Jėzus

---

Fil 1:22* Tikriausiai Kristaus išaukštinimas. **27*** Arba „būkite piliečiai, verti“.

Kristus yra Viešpats, Dievo Tėvo šlovei.

12 Taigi, mano mylimieji, kaip kad visada klaũsėte, — ne vien man pas jus esant, bet dar labiau dabar, kai su jumis nesu, — taip ir toliau su baime ir drebėdami darbuokitės dėl savo išgelbėjimo. **13** Juk tai Dievas jumyse veikia teikdamas jums, kaip jam patinka, ir norą, ir gebėjimą veikti. **14** Visa darykite be murmėjimų ir ginčų, **15** kad taptumėte nepriekaištingi ir nekalti, nepeiktini Dievo vaikai sugedusioje ir iškrypusioje kartoje — joje šviečiate tarsi šviesuliai pasaulyje. **16** Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio, kad Kristaus dieną turėčiau dėl ko džiūgauti žinodamas, jog ne veltui bėgau ir ne veltui plušėjau. **17** Bet jeigu ir esu tarsi liejamoji auka išliejamas ant jūsų tikėjimo aukos ir tarnystės, aš džiaugiuosi, džiaugiuosi su jumis visais. **18** Taip ir jūs džiaukitės, džiaukitės su manimi.

19 Viliuosi Viešpatyje Jėzuje netrukus pasiųsti pas jus Timotiejų, kad sužinojęs, kaip jums sekasi, būčiau padrąsintas. **20** Mat neturiu nė vieno, kuris būtų tokio pat nusistatymo kaip jis ir nuoširdžiai rūpintųsi jūsų reikalais. **21** Visi kiti ieško savo, o ne Kristaus Jėzaus, naudos. **22** O jis, kaip žinote, įrodė esąs patikimas — vergavo su manimi dėl gerosios naujienos tarsi vaikas su tėvu. **23** Todėl jį ir viliuosi pasiųsti, kai tik pamatysiu, kaip mano reikalai sprendžiasi. **24** Tiesa, esu įsitikinęs Viešpatyje, kad ir pats netrukus atvyksiu.

25 O dabar man atrodo būtina pasiųsti pas jus Epafroditą — savo brolį, bendradarbį ir kovos draugą, jūsų pasiuntinį ir pagalbininką, kuris mano reikmėmis rūpinasi. **26** Mat jis visų jūsų ilgisi ir yra labai prislėgtas dėl to, kad išgirdote jį susirgus. **27** Jis išties taip susirgo, kad buvo arti mirties, tačiau Dievas jo pasigailėjo; ne tik jo, bet ir manęs, kad manęs neištiktų sielvartas po sielvarto. **28** Tad kuo skubiausiai jį siunčiu, kad vėl džiaugtumėtės jį išvydę ir man nebūtų taip liūdna. **29** Taigi priimkite jį Viešpatyje su visu džiaugsmu, ir tokius žmones branginkite, **30** nes dėl Viešpaties darbo jis buvo atsidūręs prie mirties, statydamas savo sielą į pavojų, kad atliktų man patarnavimą, kurio jūs, čia nebūdami, negalėjote atlikti.

3 Galiausiai, mano broliai, džiaukitės Viešpatyje. Rašyti tuos pačius dalykus man nesunku, o jums tai apsauga.

2 Saugokitės šunų, saugokitės bloga darančių darbininkų, saugokitės tų, kurie pjaustosi kūną. **3** Juk tikrasis apipjaustymas esame mes — tie, kurie einame dievatarnystę Dievo dvasia, giriamės Kristumi Jėzumi ir pasitikime ne kūnu, **4** nors aš tai tikrai galėčiau pasitikėti ir kūnu.

Jei kas nors kitas mano galįs pasitikėti kūnu, aš juo labiau. **5** Esu aštuntą dieną apipjaustytas, kilęs iš Izraelio, iš Benjamino giminės, hebrajas iš hebrajų; vertinant pagal įstatymą — fariziejus, **6** pagal uolumą — bendruomenės persekiotojas, pagal įstatymo teisumą — nepriekaištingas. **7** Tačiau tai, kas man anksčiau buvo laimėjimai, dėl Kristaus palaikiau nuostoliu. **8** Taip, aš išties juk visa laikau nuostoliu dėl Kristaus Jėzaus, mano Viešpaties, neprilygstamo pažinimo. Dėl jo aš nusprendžiau visko atsisakyti ir laikau tai atliekomis, kad laimėčiau Kristų **9** ir kad būčiau rastas jame — ne dėl savo teisumo, kuris iš įstatymo, bet dėl to, kuris įgyjamas per tikėjimą Kristumi, tai yra dėl teisumo iš Dievo, grindžiamo tikėjimu. **10** Noriu pažinti jį, jo prisikėlimo galybę, bendrystę jo kentėjimuose, atsiduoti jo mirčiai, **11** kad kaip nors pasiekčiau ankstyvąjį prisikėlimą iš mirusiųjų.

12 Nesakau, kad jau esu tai gavęs ar jau esu ištobulintas, bet veržiuosi į priekį, kad pagaučiau tai, dėl ko ir pats esu Kristaus Jėzaus pagautas. **13** Broliai, nemanau kol kas, kad esu tai pagavęs, bet viena tikra: nebekreipdamas dėmesio į tai, kas už nugaros, ir tiesdamasis link to, kas priešakyje, **14** veržiuosi į tikslą, kad gaučiau aukštybių pašaukimo apdovanojimą nuo Dievo Kristuje Jėzuje. **15** Tad kurie esame subrendę, taip ir mąstykime, o jei esate linkę apie ką nors manyti kitaip, Dievas jums ir tai apreikš. **16** Šiaip ar taip, kad ir kiek būtume nuėję, toliau drausmingai ženkime ta pačia linkme.

17 Broliai, darykite visi, kaip aš darau, taip pat žiūrėkite į tuos, kurie elgiasi pagal pavyzdį, kurį matote mumyse. **18** Mat daugelis (apie juos esu daug sykių kalbėjęs ir dabar vėl su ašaromis kalbu) elgiasi kaip Kristaus kančių stulpo priešai. **19** Jų galas — pražūtis, jų dievas — pilvas. Jų šlovė iš tiesų yra jų gėda, jų mintys sukasi apie žemiškus dalykus. **20** O mes turime dangaus pilietybę ir laukte laukiame iš ten gelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus, — **21** jis pakeis mūsų varganą kūną, kad būtų panašus į jo šlovingą kūną, veikme savo galybės, kuria viską sau palenkia.

4 Taigi, mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir vainike, taip ir stovėkite tvirti Viešpatyje, mylimieji.

2 Evodiją raginu ir Sintichę raginu būti vienos minties Viešpatyje. **3** Taip, ir tavęs prašau, tikrasis bendradarbi*, padėk šitoms moterims, nes jos drauge su manimi kovojo dėl gerosios naujienos kartu su Klemensu ir visais kitais mano bendradarbiais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

4 Visada džiaukitės Viešpatyje. Dar kartą pasakysiu: džiaukitės! **5** Jūsų supratingumas* tebūna žinomas visiems žmonėms. Viešpats yra arti. **6** Dėl nieko nebūkite susirūpinę, bet visuose reikaluose malda ir maldavimu, su padėka jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui, **7** ir Dievo ramybė, pranokstanti visokį supratimą, saugos jūsų širdis ir protus Kristuje Jėzuje.

8 Galiausiai, broliai, visa, kas tikra, visa, kas rimta, visa, kas teisu, visa, kas tyra, visa, kas mylėtina, visa, kas gerbiama, kas tik būtų dorybinga ir kas tik būtų girtina, — apie tai mąstykite. **9** Ką išmokote, priėmėte, girdėjote ir matėte manyje, tą darykite, ir ramybės Dievas bus su jumis.

10 Labai džiaugiuosi Viešpatyje, kad pagaliau vėl pražydo jūsų rūpinimasis manimi. Apie tai jūs, aišku, galvojote, tik neturėjote tam progos. **11** Sakau ne dėl to, kad stokoju, mat įvairiomis aplinkybėmis išmokau būti patenkintas. **12** Esu pažinęs ir skurdą, esu pažinęs ir perteklių. Visais atžvilgiais ir visomis aplinkybėmis esu perpratęs slėpinį, ką reiškia gyventi sočiam ir kęsti alkį, turėti su pertekliumi ir stokoti. **13** Aš visa pajėgiu tame, kuris mane stiprina.

14 Vis dėlto jūs gerai padarėte tapdami mano suspaudimo dalininkais. **15** Filipiečiai, jūs ir patys žinote: kai pirmąkart išgirdote gerąją naujieną ir kai aš išvykau iš Makedonijos, nė viena bendruomenė neužmezgė su manimi davimo ir gavimo santykių, tik jūs vieni. **16** Jūs netgi į Tesaloniką prisiuntėte mano reikmėms ir vieną, ir kitą kartą. **17** Ne dovanos trokšdamas tai sakau — trokštu vaisiaus, kuris papildytų jūsų sąskaitą. **18** Turiu visko, ko reikia, ir dar daugiau. Esu aprūpintas, nes per Epafroditą gavau, ką jūs atsiuntėte, — malonų kvapą, Dievui patinkamą, priimtiną auką. **19** O mano Dievas patenkins visas

---

Fil 4:3* Pažod. „bendrajungi“. 5* Pažod. „nuolaidumas“.

jūsų reikmes iš savo šlovingų turtų Kristuje Jėzuje. **20** Mūsų Dievui ir Tėvui šlovė per amžių amžius! Amen.

21 Sveikinkite kiekvieną šventąjį Kristuje Jėzuje. Jus sveikina su manimi esantys broliai. **22** Jus sveikina visi šventieji, o ypač tie, kurie iš Cezario šeimynos.

23 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūnie su jūsų dvasia.

LAIŠKAS

KOLOSIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus — **2** šventiesiems, ištikimiems broliams Kristuje, gyvenantiems Kolosuose.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo.

3 Melsdamiesi už jus, mes visada dėkojame Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, **4** mat išgirdome apie jūsų tikėjimą Kristumi Jėzumi ir jūsų meilę visiems šventiesiems **5** dėl vilties, kuri jums atidėta danguje. Apie šią viltį jūs išgirdote pirmiau, per gerosios naujienos tiesos žodį. **6** Ta geroji naujiena yra atėjusi pas jus ir duoda vaisių bei auga, kaip visame pasaulyje, taip ir tarp jūsų — nuo tos dienos, kai išgirdote ir gerai pažinote Dievo malonę tiesoje. **7** Jūs tai išmokote iš mūsų mylimojo bendravergio Epafro, kuris yra ištikimas Kristaus tarnas vietoje mūsų. **8** Jis mums taip pat papasakojo apie jūsų meilę dvasioje.

9 Todėl ir mes nuo tos dienos, kai apie tai išgirdome, nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad būtumėte kupini aiškaus jo valios pažinimo su visa išmintimi bei dvasiniu supratimu **10** ir dėl to elgtumėtės kaip verta Jehovos* ir jam visais atžvilgiais patiktumėte, duodami visokių gerų darbų vaisių ir augdami aiškiu Dievo pažinimu, **11** stiprinami visokeriopa galia iš jo šlovingosios galybės, idant viską kantriai ištvertumėte su džiaugsmu, **12** dėkodami Tėvui, kuris padarė jus tinkamus gauti paveldo dalį su šventaisiais šviesoje.

13 Jis išvadavo mus iš tamsybės valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę. **14** Per šį turime išpirkimą, nuodėmių atleidimą. **15** Jis yra ne-

Kol 1:10* Žr. 1 priedą.

regimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis, **16** mat per jį sukurta visa, kas danguje ir žemėje, kas regima ir kas neregima — ar sostai, ar viešpatystės, ar vadovybės, ar valdžios. Visa sukurta per jį ir jam, **17** jis yra pirma visko ir viskas per jį sutverta. **18** Ir jis yra kūno, bendruomenės, galva. Jis — pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad taptų visais atžvilgiais pirmas. **19** Mat Dievas mielai ėmėsi apgyvendinti jame visą pilnatvę **20** ir, darydamas jo kančių stulpo krauju taiką, per jį sutaikyti su savimi visa tiek žemėje, tiek danguje.

21 Ir jus, kurie kadaise buvote atskirti ir buvote priešai dėl to, kad jūsų mintys sukosi apie piktus darbus, **22** jis dabar sutaikė per jo žemiškąjį kūną jo mirtimi, kad pastatytų jus savo akivaizdoje šventus, be ydos ir nepriekaištingus, **23** jeigu tik laikotės tikėjime, — esate ant pamato, tvirti ir neatitraukiami nuo vilties gerosios naujienos, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai kūrinijai po dangumi ir kurios tarnu aš, Paulius, tapau.

24 Dabar džiaugiuosi savo kentėjimais dėl jūsų ir savo kūnu pildau dar nepilną Kristaus suspaudimų saiką jo kūno, tai yra bendruomenės, labui. **25** Jos tarnu aš tapau gavęs iš Dievo prievaizdavimą, man suteiktą jūsų labui, kad iki galo paskelbčiau Dievo žodį — **26** slėpinį, paslėptą nuo ankstesnių santvarkų ir nuo ankstesnių kartų, o dabar atskleistą jo šventiesiems. **27** Jiems Dievas panorėjo duoti pažinti, kokie yra šlovingieji šio slėpinio turtai tarp kitataučių, — Kristus jumyse, šlovės viltis. **28** Jį mes ir garsiname, protindami kiekvieną žmogų ir kiekvieną žmogų su visa išmintimi mokydami, kad pristatytume kiekvieną žmogų subrendusį Kristuje. **29** Tam aš ir plušu — kovoju palaikomas jo veikmės, galingai veikiančios manyje.

2 Mat noriu, kad jūs žinotumėte, kaip smarkiai kovoju už jus, už laodikiečius ir visus, kurie nėra manęs matę*, **2** kad būtų paguostos jų širdys, kad jie būtų susaistyti meile ir taip įgytų visus turtus tikrumo, kurį teikia supratimas, gerai pažintų Dievo slėpinį — Kristų. **3** Jame yra paslėpti visi išminties ir pažinimo lobiai. **4** Tai sakau, kad niekas įtaigiais įrodinėjimais jūsų nesuklaidintų. **5** Nors nesu su jumis kūnu, esu su jumis dvasia ir džiaugiuosi matydamas jūsų drausmingumą ir tikėjimo Kristumi tvirtybę.

Kol 2:1* Pažod. „nėra matę mano veido kūne“.

6 Taigi, kaip esate priėmę Kristų Jėzų, Viešpatį, taip jame ir gyvenkite, **7** įšaknydinti ir statomi jame, tvirtinami tikėjime, kaip buvote išmokyti, dėkojime pertekę tikėjimo.

8 Žiūrėkite, kad kas nors jūsų nepasigrobtų, suviliojęs filosofija ir tuščia apgaule, paremta žmonių tradicija ir pasaulio pradmenimis, o ne Kristumi. **9** Jame kūno pavidalu gyvena visa dieviškumo pilnatvė. **10** Jūs irgi esate įgiję pilnatvę per jį, visokios vadovybės ir valdžios galvą. **11** Jame buvote ir apipjaustyti — ne rankomis atliekamu apipjaustymu, o kūniškos prigimties nusivilkimu, Kristaus apipjaustymu. **12** Drauge su juo buvote palaidoti jo krikšte, per jį drauge buvote ir prikelti dėl savo tikėjimo veikimu Dievo, kuris prikėlė jį iš mirusiųjų.

13 Nors buvote mirę dėl prasikaltimų ir savo kūno neapipjaustymo, Dievas jus drauge su juo atgaivino. Jis mielai atleido mums visus prasikaltimus, **14** ištrynė mus kaltinantį potvarkių raštą, bylojantį prieš mus, ir panaikino jį prikaldamas prie kančių stulpo. **15** Juo* jis nugalėjo vadovybes bei valdžias ir išrengęs jas viešai išstatė triumfo eisenoje.

Kol 2:15* T. y. kančių stulpu.

16 Todėl tegul niekas jūsų neteisia dėl valgio ir gėrimo ar dėl kokios šventės, jaunaties ar šabo. **17** Visa tai tėra būsimųjų dalykų šešėlis, o tikrenybė yra Kristuje. **18** Teneatima jūsų apdovanojimo nė vienas, kas pamėgęs tariamą nuolankumą ir angelų garbinimą, kas „įžengęs“* į tai, ką yra matęs. Toksai dėl savo kūniškos galvosenos yra be pagrindo pasipūtęs **19** ir atsitraukęs nuo galvos, iš kurios visas kūnas, per sąnarius bei raiščius aprūpinamas ir saistomas, auga, kaip duoda augti Dievas.

20 Jeigu drauge su Kristumi numirėte pasaulio pradmenims, kodėl, tarsi tebegyventumėte pasaulyje, toliau save varžote nuostatais: **21** „Neimk, neragauk, neliesk“ **22** (visi tie dalykai vartojami pradingsta), kodėl klausote žmonių priesakų ir mokymų? **23** Tie nuostatai, tiesa, iš pažiūros išmintingi dėl susigalvoto garbinimo būdo, dėl tariamo nuolankumo ir kūno varginimo, tačiau jie neturi jokios vertės kovoje su noru tenkinti kūną.

3

Jei tad su Kristumi buvote prikelti, siekite to, kas aukštybėse, — kur Kristus yra, kur jis sėdi Dievo dešinėje. **2** Mąs-

Kol 2:18* Užuomina apie įšventinimo apeigas pagonių misterijose.

tykite apie tai, kas aukštybėse, o ne apie tai, kas žemėje. **3** Juk jūs numirėte ir jūsų gyvybė yra paslėpta su Kristumi Dieve. **4** Kai Kristus, mūsų gyvybė, pasirodys, tada ir jūs pasirodysite su juo šlovėje.

5 Tad numarinkite savo kūno narius — kas žemiška: ištvirkavimą, netyrumą, geidulingumą, nedorą troškimą ir gobšumą, kuris yra stabmeldystė. **6** Dėl tų dalykų ištinka Dievo rūstybė. **7** Jais gyvendami, jūs kitados pagal juos ir elgėtės. **8** Dabar visa tai nusimeskite: rūstybę, pyktį, nelabumą, užgauliojimus, pašalinkite nešvankias kalbas nuo savo lūpų. **9** Nemeluokite vienas kitam. Nusivilkite senąjį žmogų su jo darbais **10** ir apsivilkite naująjį, aiškiu pažinimu atnaujinamą pagal atvaizdą to, kuris jį sukūrė. **11** Čia nėra nei graiko, nei žydo, nėra nei apipjaustymo, nei neapipjaustymo, nėra barbaro, skito, vergo, laisvojo, — Kristus yra viskas ir visuose.

12 Taigi, kaip Dievo išrinktieji, šventieji ir mylimieji, apsivilkite širdinga atjauta, maloningumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. **13** Būkite vieni kitiems pakantūs ir vienas kitam mielai atleiskite, jei kuris nors turi skundą prieš kitą. Kaip Jehova jums mielai atleido, taip ir jūs atleiskite. **14** O ant viso to užsivilkite meilę — ji yra tobulas vienybės saitas.

15 Ir teviešpatauja jūsų širdyse Kristaus ramybė, juk į ją buvote pašaukti viename kūne. Ir būkite dėkingi. **16** Tegul jumyse gyvena Kristaus žodis, tepraturtina jus visokia išmintimi. Mokykite ir raginkite* vieni kitus psalmėmis, himnais, maloningomis dvasinėmis giesmėmis, giedokite savo širdyse Jehovai. **17** Ir ką tik žodžiu ar darbu darytumėte, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, per jį dėkodami Dievui Tėvui.

18 Žmonos, būkite klusnios savo vyrams, kaip dera Viešpatyje. **19** Vyrai, mylėkite savo žmonas ir ant jų neširskite. **20** Vaikai, visuose dalykuose klausykite tėvų, nes tai patinka Viešpačiui. **21** Tėvai*, neuikite savo vaikų, kad jie nepasidarytų baugštūs. **22** Jūs, vergai, visuose dalykuose klausykite savo žemiškųjų šeimininkų — dirbkite ne vien tada, kai esate stebimi, kaip žmonėms pataikaujantys, bet iš tikros širdies, bijodami Jehovos. **23** Kad ir ką darytumėte, darbuokitės visa siela, kaip dėl Jehovos, o ne dėl žmonių,

---

Kol 3:16* Pažod. „Mokykite ir protinkite“. **21*** Šitoje eilutėje, skirtingai nei 20-oje, pavartotas graikiškas žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus.

24 žinodami, kad kaip atlygį gausite paveldą iš Jehovos. Vergaukite Šeimininkui — Kristui. **25** Juk kas elgiasi neteisingai, tam už jo neteisybes bus atmokėta; ir nebus jokio šališkumo.

4 Jūs, šeimininkai, būkite su savo vergais teisingi ir sąžiningi, žinodami, kad ir patys turite Šeimininką danguje.

2 Nepaliaukite melstis, budėkite maldoje su padėka. **3** Sykiu melskitės ir už mus, kad Dievas mums atvertų žodžio duris ir galėtume skelbti Kristaus slėpinį, dėl kurio ir esu pančiais surakintas, **4** kad galėčiau jį atskleisti, kaip ir privalau.

5 Išmintingai elkitės su pašaliečiais, gerai išnaudokite laiką*. **6** Jūsų kalba visada tebūna maloni, druska pasūdyta, kad žinotumėte, kaip turite kiekvienam atsakyti.

7 Apie mano reikalus jums viską praneš Tichikas, mylimas brolis, ištikimas tarnas ir bendravergis Viešpatyje. **8** Tam ir siunčiu jį pas jus — kad žinotumėte, kaip mums sekasi, ir kad jis paguostų jūsų širdis. **9** Siunčiu drauge su Onesimu, ištikimu ir mylimu broliu, kuris yra iš jūsų. Jie papasakos jums viską, kas čia vyksta.

10 Jus sveikina mano kalėjimo bičiulis Aristarchas, taip pat Barnabo pusbrolis Morkus (dėl jo esate gavę nurodymų, kad jeigu pas jus atvyktų, jį priimtumėte) **11** ir Jėzus, vadinamas Justu, — jie yra iš apipjaustytųjų. Tik jie vieni yra mano bendradarbiai dėl Dievo karalystės, jie tapo man dideliu pastiprinimu. **12** Jus sveikina jūsiškis Epafras, Kristaus Jėzaus vergas. Jis visuomet grumiasi už jus maldose, kad tobuli* ir su tvirtu įsitikinimu laikytumėtės visoje Dievo valioje. **13** Liudiju apie jį, kad jis labai stengiasi dėl jūsų, taip pat dėl laodikiečių ir hierapoliečių.

14 Jus sveikina Lukas, mylimasis gydytojas, ir Demas. **15** Sveikinkite brolius Laodikėjoje, Nimfą ir jos namuose susirenkančią bendruomenę. **16** Kai šis laiškas bus perskaitytas pas jus, pasirūpinkite, kad būtų perskaitytas ir laodikiečių bendruomenėje, o jūs perskaitykite tą, kuris ateis iš Laodikėjos. **17** Taip pat pasakykite Archipui: „Žiūrėk tarnystės, kurią gavai Viešpatyje, kad atliktum ją iki galo.“

18 Štai sveikinimas mano, Pauliaus, ranka. Atminkite mano pančius! Malonė su jumis!

Kol 4:5* Pažod. „išpirkite laiką“.

Kol 4:12* Arba „subrendę“.

PIRMASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bendruomenei Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

Malonė jums ir ramybė.

2 Mes visada Dievui dėkojame minėdami visus jus savo maldose, **3** nuolatos prisimindami jūsų tikėjimo darbą, meilės triūsą ir ištvermę, kurią turite dėl vilties, puoselėjamos mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje, mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje. **4** Mes žinome, Dievo mylimi broliai, apie jūsų išrinkimą, **5** nes mūsų skelbiama geroji naujiena neatėjo pas jus vien su žodžiu, bet ir su galybe, su šventąja dvasia ir tvirtu įsitikinimu, — žinote, kokie su jumis jūsų labui buvome. **6** Jūs pasekėte mumis ir Viešpačiu, dideliame suspaudime priimdami žodį su šventosios dvasios džiaugsmu, **7** ir tapote pavyzdžiu visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Achajoje.

8 Juk Jehovos* žodis, pasklidęs iš jūsų, nuskambėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje — žinia apie jūsų tikėjimą Dievu išplito po visas vietoves ir mums nebereikia nieko sakyti. **9** Mat jie patys pasakoja, kaip mes pas jus atvykome ir kaip jūs nuo stabų atsigręžėte į Dievą, kad vergautumėte gyvajam tikrajam Dievui **10** ir iš dangaus lauktumėte jo Sūnaus, kurį jis prikėlė iš mirusiųjų, tai yra Jėzaus, gelbstinčio mus nuo ateinančios rūstybės.

2 Jūs juk patys žinote, broliai, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo tuščias. **2** Kaip žinote, prieš tai nukentėję ir patyrę patyčių Filipuose, mes savo Dievo padedami įsidrąsinome kalbėti jums apie Dievo gerąją naujieną nepaisydami didelio priešiškumo. **3** Juk mūsų raginimas kyla ne iš paklydimo ar iš netyrų paskatų ir nėra su apgaule, **4** bet, kadangi esame Dievo pripažinti tinkami, kad mums būtų patikėta geroji naujiena, todėl ir kalbame stengdamiesi įtikti ne žmonėms, o Dievui, kuris tiria mūsų širdis.

5 Jūs gi žinote, kad mes niekuomet nesigriebėme pataikūniškos kalbos ir neapsimetinėjome, lyg būtume norėję paslėpti gobšumą, — Dievas liudytojas! **6** Ir neieškojome šlovės iš žmonių — nei iš jūsų, nei iš kitų, — nors kaip Kristaus apaštalai galėjome būti jums apsunkinimu.

1Te 1:8* Žr. 1 priedą.

7 Atvirkščiai, tapome švelnūs tarp jūsų tarsi žindanti motina, globojanti savo vaikus. **8** Taigi, puoselėdami jums švelnius jausmus, buvome pasirengę mielai pasidalyti su jumis ne tik Dievo gerąja naujiena, bet ir savo sielomis, nes jus pamilome.

9 Jūs, broliai, prisimenate mūsų triūsą ir vargą: dirbdami naktį ir dieną, kad neapsunkintume kurio nors iš jūsų, skelbėme jums Dievo gerąją naujieną. **10** Jūs ir Dievas esate liudytojai, kaip ištikimai, teisingai ir nepriekaištingai elgėmės su jumis, tikinčiaisiais. **11** Žinote, jog kiekvieną iš jūsų kaip tėvas savo vaikus raginome, guodėme ir kiekvienam liudijome, **12** kad elgtumėtės vertai Dievo, kviečiančio jus į savo karalystę ir šlovę.

13 Todėl ir mes be paliovos dėkojame Dievui, kad, gavę Dievo žodį, kurį iš mūsų išgirdote, priėmėte jį ne kaip žmonių žodį, bet kaip tokį, koks jis iš tikro yra, — kaip Dievo žodį, kuris ir veikia jumyse, tikinčiuosiuose. **14** Juk jūs, broliai, pasekėte pavyzdžiu Judėjoje esančių Dievo bendruomenių Kristuje Jėzuje, mat kentėjote nuo savo kraštiečių tą patį, ką ir jos kenčia nuo žydų. **15** Jie nužudė netgi Viešpatį Jėzų ir pranašus, taip pat persekiojo mus. Jie nepatinka Dievui ir eina prieš visus žmones, **16** nes kliudo mums kalbėti kitataučiams tai, kas šiuos gali išgelbėti. Šitaip jie nuolatos pildo savo nuodėmių saiką. Bet pagaliau jo rūstybė yra juos užklupusi.

17 O mes, broliai, kai buvome trumpam laikui atskirti nuo jūsų — kūnu, ne širdimi, — didelio troškimo vedami itin stengėmės pamatyti jūsų veidus. **18** Todėl norėjome pas jus atvykti; taip, aš, Paulius, mėginau ir vieną, ir kitą kartą, tik Šėtonas užkirto mums kelią. **19** Kas gi bus mūsų viltis, džiaugsmas ar pasididžiavimo vainikas mūsų Viešpaties Jėzaus akivaizdoje, kai jis bus čia*, — argi ne jūs? **20** Juk jūs esate mūsų šlovė ir džiaugsmas.

3

Taigi ilgiau nebeiškęsdami nusprendėme, jog bus geriau vieniems pasilikti Atėnuose, **2** ir pasiuntėme Timotiejų, mūsų brolį ir Dievo tarną dėl Kristaus gerosios naujienos, kad jus sustiprintų ir paguostų jūsų tikėjime, **3** kad nė vienas šiuose suspaudimuose nesvyruotų. Juk patys žinote, kad su mumis taip turi būti. **4** Kai buvome su jumis, iš anksto jums sakėme, kad turėsime kentėti su-

---

1Te 2:19* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

spaudimą, ir, kaip žinote, taip ir atsitiko. **5** Štai kodėl, ilgiau nebeiškęsdamas, pasiunčiau pasiuntinį, kad sužinotų, ar tebesate ištikimi, ar kartais Gundytojas jūsų nesugundė ir mūsų triūsas nenuėjo veltui.

6 Kaip tik dabar Timotiejus parvyko iš jūsų pas mus ir atnešė mums gerą žinią apie jūsų ištikimybę ir meilę, kad jūs visada mus maloniai prisimenate ir ilgitės mūsų taip pat, kaip mes jūsų. **7** Todėl, broliai, dėl jūsų pačių ir dėl jūsų ištikimybės jaučiamės paguosti visame savo varge ir suspaudime. **8** Dabar mes esame atgaivinti, nes jūs tvirtai stovite Viešpatyje. **9** Kaipgi galėtume už jus atsidėkoti Dievui — už visą tą džiaugsmą, kurį jūsų dėka patiriame savo Dievo akivaizdoje, **10** naktį ir dieną karščiausiai maldaudami galimybės išvysti jūsų veidus ir papildyti, ko stinga jūsų tikėjimui?

11 Pats mūsų Dievas ir Tėvas, taip pat mūsų Viešpats Jėzus tenukreipia mūsų kelią pas jus. **12** Ir teduoda jums Viešpats augti, turėti apsčiai meilės vienas kitam ir visiems — kaip ir mes jus mylime, **13** kad sustiprintų jūsų širdis, padarytų jas mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje nepriekaištingas šventumu, kai mūsų Viešpats Jėzus bus čia* su visais savo šventaisiais.

4

Galiausiai, broliai, būdami mūsų pamokyti, kaip dera elgtis, kad patiktumėte Dievui, jūs taip ir elgiatės, tik prašome ir raginame jus Viešpatyje Jėzuje daryti tai dar uoliau. **2** Juk žinote, kokius jums davėme įsakymus Viešpaties Jėzaus vardu.

3 Štai kokia yra Dievo valia, jūsų pašventinimas: kad susilaikytumėte nuo ištvirkavimo, **4** kad kiekvienas iš jūsų išmoktumėte laikyti savąjį indą šventume ir pagarboje, **5** užuot atsidavę nepasotinamam geidulingumui kaip kad Dievo nepažįstančios tautos, **6** ir kad nė vienas nepradėtumėte kenkti ir nesikėsintumėte į savo brolio teises šiuo klausimu, nes Jehova už visus tuos dalykus keršija, kaip jums iš anksto pasakėme ir aiškiai paliudijome. **7** Dievas juk pašaukė mus ne į netyrumą, o kad būtume pašventinti. **8** Taigi, tas, kuris tai atmeta, ne žmogų atmeta, o Dievą, duodantį jums dvasią savo šventąją.

9 Apie brolišką meilę nėra reikalo jums rašyti, nes patys esate Dievo mokomi vienas kitą mylėti. **10** Jūs taip ir elgiatės su visais broliais visoje Makedonijoje.

1Te 3:13* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

Tik raginame jus, broliai: darykite tai dar uoliau, **11** būkite nusistatę gyventi ramiai, užsiimti savais reikalais ir darbuotis savo rankomis, kaip jums ir įsakėme. **12** Taip jūs deramai elgsitės pašaliečių akyse ir nieko nestokosite.

13 Be to, broliai, nenorime palikti jūsų nežinioje dėl užmigusiųjų, kad neliūdėtumėte kaip kiti, — tie, kurie neturi vilties. **14** Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė, tai ir tuos, kurie Jėzuje užmigę, Dievas su juo atves. **15** Štai ką jums pagal Jehovos žodį pasakysime: mes, gyvieji, kurie išliksime iki Viešpats jau bus čia*, tikrai nepralenksime užmigusiųjų, **16** nes pats Viešpats nusileis iš dangaus su paliepiamu šauksmu, su arkangelo balsu ir Dievo trimito gausmu, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia. **17** Paskui mes, gyvieji, išlikusieji, drauge su jais būsime debesyse nunešti susitikti ore su Viešpačiu; taip visuomet su Viešpačiu ir būsime. **18** Tad guoskite vienas kitą šiais žodžiais.

5 O apie laikus ir laikotarpius, broliai, nėra reikalo jums rašyti. **2** Juk patys gerai žinote, kad Jehovos diena ateis lygiai taip, kaip vagis naktį. **3** Kai jie sakys: „Ramybė* ir saugumas!“, tada juos ištiks staigi pražūtis, kaip kad gimdymo skausmai suima nėščią moterį, ir jie nieku gyvu nepaspruks. **4** O jūs, broliai, nesate tamsoje, kad ta diena užkluptų jus kaip kokius vagis, **5** nes visi jūs esate šviesos sūnūs ir dienos sūnūs. Mes nepriklausome nei nakčiai, nei tamsai.

6 Tad nemiegokime kaip kiti — budėkime ir būkime blaivūs. **7** Juk kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, pasigeria naktį. **8** O mes, kurie priklausome dienai, būkime blaivūs, užsidėję tikėjimo bei meilės krūtinšarvį ir išgelbėjimo vilties šalmą, **9** nes Dievas skyrė mus ne rūstybei, o tam, kad per savo Viešpatį Jėzų Kristų įgytume išgelbėjimą. **10** Jis už mus numirė, kad — ar budėtume, ar miegotume — drauge su juo gyventume. **11** Tad drąsinkite vienas kitą ir vienas kitą ugdykite, ką jūs ir darote.

12 Prašome jus, broliai, gerbti tuos, kurie tarp jūsų pluša, vadovauja jums Viešpatyje ir jus protina, **13** ir nepaprastai juos branginti, mylėti dėl jų darbo. Taikiai tarpusavyje sugyvenkite. **14** Be to, raginame jus, broliai: protinkite nedrausminguosius,

---

1Te 4:15* Žodžiais „jau bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

1Te 5:3* Arba „taika“.

guoskite prislėgtuosius, palaikykite silpnuosius, su visais būkite kantrūs. **15** Žiūrėkite, kad kuris neatmokėtumėte kam nors blogu už bloga, — visada stenkitės daryti gera vieni kitiems ir visiems.

16 Visada džiaukitės. **17** Be paliovos melskitės. **18** Už viską dėkokite, nes tokia jums yra Dievo valia Kristuje Jėzuje. **19** Negesinkite dvasios. **20** Neniekinkite pranašavimų. **21** Visa ištirkite ir to, kas gera, laikykitės. **22** Susilaikykite nuo visokio pobūdžio nedorybių.

23 Pats ramybės Dievas tepadaro jus visiškai šventus. Ir tegul jūsų dvasia, siela ir kūnas bus išsaugoti visais atžvilgiais sveiki, be priekaišto, kai mūsų Viešpats Jėzus Kristus bus čia*. **24** Tas, kuris jus šaukia, yra ištikimas, — jis tai ir padarys.

25 Broliai, melskitės už mus.

26 Sveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu.

27 Saikdinu jus Viešpačiu, kad šis laiškas bus perskaitytas visiems broliams.

28 Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

1Te 5:23* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

ANTRASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bendruomenei Dieve, mūsų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Mes visuomet jaučiame pareigą dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip ir pridera, mat jūsų tikėjimas augte auga ir kiekvieno jūsų meilė vienas kitam stiprėja. **4** Tad mes patys jumis didžiuojamės Dievo bendruomenėse dėl jūsų ištvermės ir tikėjimo visuose jūsų persekiojimuose ir suspaudimuose, kuriuose atsilaikote. **5** Visa tai yra įrodymas, kad Dievo teismas teisingas; dėl to būsite palaikyti vertais Dievo karalystės, dėl kurios ir kenčiate.

6 Dievo požiūriu, išties juk teisinga atmokėti jūsų prispaudėjams priespauda, **7** o jums, prispaustiesiems, atilsiu drauge su mumis, kai Viešpats Jėzus apsireikš iš dangaus su savo

galingais angelais **8** liepsnojančioje ugnyje. Jis įvykdys kerštą tiems, kurie nepažįsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus gerajai naujienai, — **9** jie bus nubausti amžina pražūtimi, pašalinti Viešpačiui iš akių ir nuo jo stiprybės šlovės, **10** kai jis ateis tam, kad būtų pašlovintas savo šventuosiuose ir pasigėrėtinas tą dieną visuose, kurie įtikėjo; o jūs irgi mūsų liudijimu patikėjote.

11 Dėl to mes visada už jus meldžiamės, — kad mūsų Dievas palaikytų jus vertais pašaukimo ir kad su galybe užbaigtų visa gera, kas jam patinka, taip pat tikėjimo darbą, **12** ir taip mūsų Viešpaties Jėzaus vardas būtų pašlovintas jumyse ir jūs — jame, pagal mūsų Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę.

2 O dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus buvimo čia* ir mūsų surinkimo prie jo, broliai, mes jus prašome **2** nesiduoti lengvai nukreipiamiems nuo sveiko proto ar sutrikdomiems kokia ištarme*, žodžiu ar neva mūsų rašytu laišku, esą Jehovos# diena jau čia.

3 Žiūrėkite, kad kas nors jūsų kokiu būdu nesuvedžiotų, — ji neprasidės, kol iš pradžių neateis atsimetimas ir neapsireikš savivalės žmogus, pražūties sūnus. **4** Jis yra priešiškas, kelia save aukščiau kiekvieno, kuris vadinamas dievu ar laikomas garbintinu, ir sėdasi Dievo šventykloje, skelbdamas save dievu. **5** Argi nepamenate, kad dar būdamas su jumis apie tai jums kalbėdavau?

6 Taigi, dabar jūs žinote, kas jį sulaiko, kad jis apsireikštų tik jam skirtu metu. **7** Tiesa, paslaptis tos savivalės jau veikia, tačiau tik tol, kol pasitrauks tasai, kuris dabar jį sulaiko. **8** Tada savavaliautojas ir apsireikš; Viešpats Jėzus jį sunaikins savo burnos dvasia, pavers į nieką savo buvimo čia atskleidimu. **9** O buvimą to savavaliautojo palaiko Šėtono veikmė — visokie galingi darbai, melagingi ženklai bei stebuklai **10** ir visokia neteisi apgaulė einantiems į pražūtį už tai, kad atsisakė mylėti tiesą, kuri galėtų juos išgelbėti. **11** Dėl to Dievas ir siunčia jiems paklydimo veikmę, — kad jie imtų tikėti melu, **12** kad būtų nuteisti visi, kurie ne tiesa tikėjo, bet pamėgo neteisumą.

13 Mes visuomet jaučiame pareigą dėkoti Dievui už jus, Jehovos mylimi broliai, nes Dievas nuo pradžių išsirinko jus,

---

2Te 2:1* Žodžiais „buvimo čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. **2*** Pažod. „dvasia“. **2#** Žr. 1 priedą.

kad išgelbėtų, — dvasios pašventinimu ir dėl jūsų tikėjimo tiesa. **14** Per mūsų skelbiamą gerąją naujieną jis pašaukė jus į šį išgelbėjimą, kad įgytumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus šlovę. **15** Taigi, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykitės tradicijų, kurių esate išmokyti ar žodžiu, ar per mūsų laišką. **16** O pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, kuris mus pamilo ir iš malonės suteikė amžinąją paguodą bei gerą viltį, **17** tepaguodžia jūsų širdis ir tesustiprina jus visokiam geram darbui bei žodžiui.

3 Galiausiai, broliai, melskitės už mus, kad Jehovos žodis sparčiai plistų, būtų šlovinamas, kaip yra ir tarp jūsų, **2** ir kad būtume išgelbėti nuo netikusių ir nedorų žmonių, nes tikėjimą turi ne visi. **3** Viešpats ištikimas. Jis sustiprins jus ir apsaugos nuo piktojo. **4** Be to, pasitikime jumis Viešpatyje, kad vykdote ir vykdysite, ką jums įsakome. **5** Viešpats tenukreipia jūsų širdis į Dievo meilę ir į Kristaus ištvermę.

6 Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu įsakome jums, broliai, šalintis kiekvieno brolio, kuris gyvena nedrausmingai, ne pagal tradiciją, kurią perėmėte iš mūsų. **7** Patys juk žinote, kaip turėtumėte mumis sekti, nes mes tarp jūsų nebuvome nedrausmingi **8** ir nevalgėme dykai niekieno duonos, bet naktį ir dieną triūsėme ir vargome darbuodamiesi, kad kurio nors iš jūsų neapsunkintume, — **9** ne dėl to, kad neturėtume tam teisės, bet norėdami tapti jums pavyzdžiu, kad mumis sektumėte. **10** Maža to, pas jus būdami ne kartą jums prisakėme: „Kas nenori dirbti, tenevalgo.“ **11** Mat girdime, kad kai kurie iš jūsų gyvena nedrausmingai, nieko nedirba, tik kišasi, kur nereikia. **12** Tokiems įsakome ir raginame juos Viešpatyje Jėzuje Kristuje, kad, ramiai dirbdami, valgytų pačių pelnytą duoną.

13 O jūs, broliai, nepaliaukite darę gera. **14** Jeigu kas neklauso šiame laiške išdėstyto mūsų žodžio, laikykite tokį pažymėtu, nebebendraukite su juo, — kad susigėstų. **15** Nelaikykite jo priešu, o protinkite kaip brolį.

16 Pats ramybės Viešpats tegul nuolatos visokeriopai teikia jums ramybę. Tebūna Viešpats su jumis visais.

17 Štai sveikinimas mano, Pauliaus, ranka. Tai ženklas kiekviename laiške; taip aš rašau.

18 Tebūna su jumis visais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

PIRMASIS LAIŠKAS

TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Kristaus Jėzaus, mūsų vilties, įsakymu Kristaus Jėzaus apaštalas, — **2** Timotiejui, tikram savo vaikui tikėjime.

Malonė tau, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Viešpaties.

3 Kaip kad paraginau tave pasilikti Efeze ketindamas vykti į Makedoniją, taip ir dabar raginu, kad įsakytum kai kuriems neskleisti kitokio mokslo **4** ir nesigilinti į pasakas ir kilmės sąrašus, — tie dalykai nieko neduoda, tik kelia painius klausimus ir neturi nieko bendra su tuo, ką Dievas teikia tikėjime. **5** Šio priesako tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir neveidmainiško tikėjimo. **6** Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų, leidosi į tuščias kalbas. **7** Jie trokšta būti įstatymo mokytojai, nors nesupranta nei ką kalba, nei ką taip atkakliai tvirtina.

8 Mes žinome, kad Įstatymas yra geras, jei tik žmogus taiko jį pagal paskirtį*, **9** suprasdamas, kad įstatymas skirtas ne teisiajam, o savavaliautojams ir maištautojams, bedieviams ir nusidėjėliams, neištikimiesiems ir šventvagiams, tėvažudžiams ir motinžudžiams, žmogžudžiams, **10** ištvirkautojams, vyrams, kurie tenkinasi su vyrais, žmonių grobėjams, melagiams, priesaikos laužytojams ir viskam, kas tik prieštarautų sveikam mokslui, **11** pagrįstam laimingojo Dievo šlovinga gerąja naujiena, kuri buvo man patikėta.

12 Esu dėkingas Kristui Jėzui, mūsų Viešpačiui, padariusiam mane stiprų, kad palaikė mane ištikimu paskirdamas į tarnystę, **13** nors anksčiau buvau piktžodžiautojas, persekiotojas ir akiplėša, — manęs buvo pasigailėta, nes taip dariau dėl nežinojimo ir netikėjimo. **14** Mūsų Viešpaties malonė išsiliejo be saiko kartu su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje. **15** Štai patikimas žodis, vertas visiško pritarimo: Kristus Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti nusidėjėlių, iš kurių pirmutinis esu aš. **16** Bet manęs buvo pasigailėta, kad per mane, per pirmutinį, Kristus Jėzus parodytų visą savo kantrybę kaip pavyzdį tiems, kurie jį įtikės amžinam gyvenimui.

17 Amžinybės Karaliui, nepragaištančiam, neregimam, — vieninteliam Dievui tebūna gar-

---

1Ti 1:8* Pažod. „teisėtai“.

bė ir šlovė per amžių amžius. Amen.

18 Šį priesaką perduodu tau, mano vaike Timotiejau, atsižvelgdamas į pranašystes, ištartas apie tave, kad jų skatinamas kovotum šauniąją kovą **19** išlaikydamas tikėjimą ir gerą sąžinę; kai kurie jos atsižadėjo ir jų tikėjimo laivas sudužo. **20** Tarp tokių yra Himenėjas ir Aleksandras, — juos atidaviau Šėtonui, kad taip nubausti nebepiktžodžiautų.

2 Taigi pirmiausia raginu siųsti maldavimus, maldas, užtarimus, dėkojimus už visus žmones, **2** už karalius ir visus, užimančius aukštą padėtį, kad galėtume ramiai, tykiai gyventi su visu dievotumu ir rimtumu. **3** Tai kilnu ir priimtina akyse Dievo, mūsų Gelbėtojo, **4** kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išgelbėti ir pasiektų aiškų tiesos pažinimą. **5** Mat yra vienas Dievas, ir vienas Dievo ir žmonių tarpininkas — žmogus Kristus Jėzus, **6** kuris atidavė save kaip atitinkamą išpirką už visus, ir apie tai turi būti paliudyta savo metu. **7** Tam aš ir buvau paskirtas skelbėju ir apaštalu (sakau tiesą, nemeluoju), kitataučių mokytoju tikėjime ir tiesoje.

8 Tad noriu, kad vyrai kiekvienoje vietoje melstųsi keldami ištikimas rankas, be rūstybės ir ginčų. **9** Taip pat kad moterys rengtųsi tvarkingai, puoštųsi kukliai ir su sveika nuovoka, — ne įmantriai supintais plaukais, auksu, perlais ar brangiais drabužiais, **10** o kaip pridera moterims, kurios teigia esančios atsidavusios Dievui, — gerais darbais.

11 Moteris tesimoko tyliai, su visu klusnumu. **12** Aš neleidžiu, kad moteris mokytų ar vadovautų vyrui, ji turi laikytis tyliai. **13** Juk Adomas buvo sukurtas pirmas, o paskui Ieva. **14** Ir Adomas nebuvo apgautas, o moteris buvo apgauta ir nusižengė. **15** Ji bus apsaugota dėl motinystės*, — jei tik jos išlaikys tikėjimą, meilę ir šventumą, kartu su sveika nuovoka.

3 Šitas yra patikimas žodis: kas siekia prižiūrėtojo pareigų, trokšta kilnaus darbo. **2** Todėl prižiūrėtojas turi būti nepeiktinas, vienos žmonos vyras, nuosaikus, sveikos nuovokos, tvarkingas, svetingas, gebąs mokyti, **3** ne įjunkęs į vyną, ne smurtautojas*, bet supratingas#, nevaidingas, neturintis meilės pinigams, **4** gerai vadovaujantis savo šeimynai, turintis vaikus, klausančius su tikru

---

1Ti 2:15* Pažod. „vaikų gimdymu“. **3:3*** Arba „ne užgauliotojas“. **3#** Pažod. „nuolaidus“.

rimtumu **5** (juk jeigu nesugeba vadovauti savo paties šeimynai, kaipgi pasirūpins Dievo bendruomene?), **6** ne naujatikis, kad nepasikeltų į puikybę ir negautų nuosprendžio, kokį gavo Velnias. **7** Be to, jam privalus ir geras pašaliečių liudijimas, kad nesusilauktų priekaištų ir nepakliūtų į Velnio žabangus.

8 Taip ir patarnautojai — turi būti rimti, ne dviliežuviai, ne geriantys daug vyno, ne geidžiantys negarbingai pasipelnyti, **9** sergintys tikėjimo slėpinį su švaria sąžine.

10 Be to, pirma jie tebūna išbandyti, o paskui, jei bus be priekaišto, tetarnauja.

11 Taip ir moterys turi būti rimtos, ne šmeižikės, nuosaikios, visais atžvilgiais ištikimos.

12 Patarnautojai tebūna vienos žmonos vyrai, gerai vadovaujantys vaikams ir savosioms šeimynoms. **13** Mat tie, kurie gerai tarnauja, įgyja gerą vardą ir daug drąsos kalbėti Kristaus Jėzaus tikėjime.

14 Rašau tau šiuos dalykus, vildamasis netrukus pas tave atvykti, **15** kad, jeigu užtrukčiau, žinotum, kaip reikia elgtis Dievo namuose, kurie yra gyvojo Dievo bendruomenė, tiesos šulas ir atrama. **16** Išties didis, kaip visų pripažįstama, dievotumo slėpinys: „Kūne jis apreikštas buvo, dvasioje išteisintas, pamatytas angelų, tautose paskelbtas, pasaulyje įtikėtas, šlovėje aukštyn paimtas.“

4 Tačiau įkvėptoji ištarmė* aiškiai byloja, kad vėlesniais laikais kai kurie atkris nuo tikėjimo, gilindamiesi į klaidinančias ištarmes ir demonų mokymus, **2** klausydami veidmainiaujančių melo skelbėjų, kurių sąžinė paženklinta įdagu, — **3** draudžiančių tuoktis, reikalaujančių susilaikyti nuo maisto, Dievo sukurto tam, kad jį su padėka priimtų tie, kurie tiki ir yra gerai pažinę tiesą. **4** Juk kiekvienas Dievo kūrinys puikus, ir niekas neatmestina, jei priimama su padėka, **5** nes yra pašventinama Dievo žodžiu ir malda.

6 Jei broliams šitaip aiškinsi, būsi šaunus Kristaus Jėzaus tarnas, maitinamas žodžiais tikėjimo ir puikiojo mokymo, kurio kruopščiai laikeisi. **7** Nuo nešventų pasakų, kokias seka senos moteriškės, atsiribok. Užtat lavinkis, kad augtum dievotumu. **8** Juk kūno lavinimas naudingas nedaug kam, o dievotumas naudingas viskam, nes juo remiasi esamojo ir būsimojo gyvenimo pažadas. **9** Šis žo-

---

1Ti 4:1* „Įkvėptoji ištarmė“ — pažod. „dvasia“.

dis patikimas ir vertas visiško pritarimo. **10** Štai todėl mes plušame ir labai stengiamės, sudėję viltis į gyvąjį Dievą, kuris yra visų žmonių, ypač tikinčiųjų, Gelbėtojas.

11 Taip įsakinėk ir mokyk. **12** Niekas tegul neniekina tavo jaunystės, — tik būk tikintiesiems pavyzdys kalba, elgesiu, meile, tikėjimu, skaistumu. **13** Kol atvyksiu, užsiimk viešu skaitymu, raginimu, mokymu. **14** Neapleisk tavyje esančios dovanos, kuri buvo tau per pranašystę suteikta vyresniųjų tarybos rankų uždėjimu. **15** Mąstyk apie šiuos dalykus, atsidėk jiems, kad tavo pažanga visiems būtų akivaizdi. **16** Žiūrėk savęs ir mokymo. Nuolat rūpinkis visu tuo, nes tai darydamas išgelbėsi ir save, ir savo klausytojus.

5 Vyresnio žmogaus aštriai nebark, bet maldauk jį kaip tėvą, jaunesnius — kaip brolius, **2** vyresnes moteris — kaip motinas, jaunesnes — kaip seseris, laikydamasis visiško skaistumo.

3 Laikyk gerbtinomis našles, kurios yra tikros našlės. **4** O jei kuri našlė turi vaikų ar vaikaičių, tegul pirmiausia jie išmoksta dievotai elgtis savo namuose ir deramai atsilyginti savo tėvams ir seneliams, nes tai patinka Dievui. **5** Kuri iš tiesų yra našlė ir nieko nebeturi, ta viliasi Dievu ir nepaliauja maldauti bei melstis naktį ir dieną. **6** O ta, kuri vaikosi kūniškų malonumų, dar gyva būdama yra mirusi. **7** Tad šitaip įsakinėk, kad jos būtų nepeiktinos. **8** Kas nesirūpina savaisiais, ypač savo namiškiais, yra išsižadėjęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį.

9 Į sąrašą tebūna įtraukta našlė, kuriai ne mažiau kaip šešiasdešimt metų, kuri buvo vieno vyro žmona, **10** garsėja kilniais darbais: jei išaugino vaikus, jei buvo svetinga, jei plovė šventiesiems kojas, jei padėjo vargo prispaustiesiems, jei buvo atsidėjusi visokiam geram darbui.

11 O jaunesnių našlių į sąrašą netrauk, — kai sukilusios aistros stoja tarp jų ir Kristaus, jos trokšta ištekėti **12** ir tampa smerktinos, nes nepaiso anksčiau duoto pasižadėjimo. **13** Sykiu jos išmoksta dykinėti, vaikštinėti iš namų į namus, — ne tik dykinėti, bet ir apkalbinėti, kištis į kitų reikalus, šnekėdamos tai, ko joms nederėtų. **14** Todėl noriu, kad jaunesnės našlės ištekėtų, gimdytų vaikus, rūpintųsi namais ir neduotų priešininkui pagrindo piktai kalbėti. **15** Mat kai kurios jau nuklydo paskui Šėtoną. **16** Jei kuri tikinti moteris turi našlaujančių

giminaičių, tegul jomis pasirūpina, kad bendruomenė nebūtų apsunkinama ir galėtų padėti tikroms našlėms.

17 Gerai vadovaujantys vyresnieji tebūna laikomi vertais dvigubos pagarbos, ypač tie, kurie pluša skelbdami žodį ir mokydami. **18** Raštas juk sako: „Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui“, taip pat: „Darbininkas vertas savo užmokesčio.“ **19** Skundo prieš vyresnįjį nepriimk, nebent būtų du ar trys liudininkai. **20** Tuos, kurie daro nuodėmę, drausmink visų akivaizdoje, kad ir kiti bijotų. **21** Dievo, Kristaus Jėzaus ir išrinktųjų angelų akivaizdoje įpareigoju tave laikytis šių nurodymų be išankstinio nusistatymo, be jokio šališkumo.

22 Niekam skubotai neuždėk rankų, prie svetimų nuodėmių neprisidėk; saugok save tyrą.

23 Negerk vien vandens — vartok ir šiek tiek vyno dėl savo skrandžio ir dažnų negalavimų.

24 Kai kurių žmonių nusidėjimai yra visiems akivaizdūs ir iškart užtraukia pasmerkimą, o kitų išaiškėja vėliau. **25** Taip ir geri darbai visiems akivaizdūs, o jeigu tokie ir nėra, likti paslėpti jie negali.

6 Visi nešantys vergystės jungą telaiko savo šeimininkus vertais visokeriopos pagarbos, kad nebūtų piktai kalbama apie Dievo vardą ir mokymą. **2** O kurie turi tikinčius šeimininkus, tenebūna su jais nepagarbūs dėl to, kad jie broliai. Priešingai, tegul tarnauja dar noriau, nes gaunantys naudą iš jų gero tarnavimo yra tikintys ir mylimi.

Taip mokyk ir ragink. **3** Jei kas skleidžia kitokį mokslą ir nesutinka su mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus sveikais žodžiais ir tuo mokslu, kuris yra darnoje su dievotumu, **4** tas pasipūtęs, nieko nesupranta, turi liguistą pomėgį ginčytis ir dėl žodžių kovoti. Iš tokių dalykų kyla pavydas, nesantaika, užgauliojimai, pikti įtarinėjimai, **5** rietenos dėl menkniekių tarp sugedusio proto žmonių, atitrūkusių nuo tiesos ir manančių, jog dievotumas esąs pasipelnymo šaltinis. **6** Žinoma, dievotumu išties galima daug pelnyti, — jei pasitenkiname tuo, ką turime. **7** Mes juk nieko į pasaulį neatsinešėme ir nieko negalime išsinešti. **8** Taigi, turėdami maisto ir drabužį*, būkime tuo patenkinti.

9 Tie, kas trokšta būti turtingi, pakliūva į pagundą, į spąstus bei į daugelį neprotingų ir kenksmingų geismų, kurie nugramzdina žmones į sunaikini-

---

1Ti 6:8* Graikiškas žodis gali reikšti ir pastogę.

mą ir pražūtį. **10** Juk meilė pinigams yra visokiausių blogybių šaknis; jai pasidavę, kai kurie nuklydo nuo tikėjimo ir patys save varsto daugybe skausmų.

11 O tu, Dievo žmogau, bėk nuo šių dalykų. Vykis teisumą, dievotumą, tikėjimą, meilę, ištvermę, romumą. **12** Kovok šauniąją tikėjimo kovą; tvirtai įsikibk į amžinąjį gyvenimą, kuriam buvai pašauktas ir kurį puikiai išpažinai daugelio liudytojų akyse.

13 Akivaizdoje Dievo, kuris palaiko visa ko gyvybę, ir Kristaus Jėzaus, kuris paliudijo Poncijui Pilotui puikiu išpažinimu, įsakau tau **14** tyrai ir nepeiktinai laikytis įsakymo iki mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pasirodymo. **15** Jį tam skirtu metu apreikš laimingasis ir vienintelis Galingasis, Karalius tų, kurie karaliauja, ir Viešpats tų, kurie viešpatauja, **16** vienintelis turintis nemirtingumą, gyvenantis neprieinamoje šviesoje, tas, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti. Tebūna jam garbė ir amžina galybė! Amen.

17 Tiems, kurie dabartinėje santvarkoje yra turtingi, liepk nesididžiuoti ir dėti viltis ne į nepatikimus turtus, o į Dievą, — tai jis mums apsčiai visko teikia mūsų malonumui. **18** Tegul jie daro gera, būna turtingi kilnių darbų, dosnūs, pasirengę dalytis, **19** taip tarsi lobį pasidėdami puikų pamatą ateičiai, — idant tvirtai įsikibtų į tikrąjį gyvenimą.

20 O Timotiejau, sergėk, kas tau patikėta, gręždamasis nuo nešventų tuščiažodžiavimų ir tariamojo pažinimo prieštaringumų! **21** Kai kurie juo puikuodamiesi nuklydo nuo tikėjimo.

Malonė su jumis.

ANTRASIS LAIŠKAS

TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas pagal gyvenimo pažadą Kristuje Jėzuje, — **2** mylimam vaikui Timotiejui.

Malonė tau, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Viešpaties.

3 Esu dėkingas Dievui, kuriam, kaip ir mano protėviai, su švaria sąžine einu dievatarnystę, be paliovos prisimindamas tave savo maldavimuose, naktį ir dieną. **4** Menu tavo ašaras ir ilgiuosi tave pamatyti, kad būčiau

kupinas džiaugsmo. **5** Mat atsimenu tavo neveidmainišką tikėjimą, kuris pirma gyveno tavo senelėje Loidėje ir tavo motinoje Eunikėje, ir, esu tikras, gyvena tavyje.

6 Dėl šitos priežasties primenu tau, kad neleistum prigesti Dievo dovanai, kurią esi gavęs mano rankų uždėjimu. **7** Dievas juk davė mums ne bailumo, o galybės, meilės ir nuovokumo dvasią. **8** Tad nesigėdyk nei mūsų Viešpaties liudijimo, nei manęs, jo kalinio, bet kliaudamasis Dievo galia kentėk drauge vargus dėl gerosios naujienos. **9** Jis išgelbėjo mus ir pašaukė šventu pašaukimu ne dėl mūsų darbų, o dėl savojo tikslo ir malonės, kuri mums duota Kristuje Jėzuje prieš daugelį amžių, **10** o dabar atskleista mūsų Gelbėtojo, Kristaus Jėzaus, pasirodymu. Jis pavertė mirtį niekais ir gyvenimą bei negendamybę nušvietė gerąja naujiena, **11** kurios skelbėju, apaštalu ir mokytoju aš buvau paskirtas.

12 Dėl šitos priežasties ir kenčiu tuos dalykus. Bet aš nesigėdiju, nes pažįstu tą, kurį įtikėjau, ir esu tikras, kad jis gali išsaugoti, ką esu jam patikėjęs, iki anos dienos. **13** Tebūna tau tarsi eskizas sveiki žodžiai, kuriuos iš manęs girdėjai, su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje. **14** Saugok tą puikų tau patikėtą turtą, padedamas šventosios dvasios, gyvenančios mumyse.

15 Tu žinai, kad nuo manęs nusisuko visi esantys Azijoje, tarp jų Figelas ir Hermogenas. **16** Tebūna Viešpats gailestingas Onesiforo namams, nes jis daug kartų suteikė man atgaivą ir nesigėdijo mano grandinių. **17** Būdamas Romoje, jis rūpestingai manęs ieškojo ir susirado. **18** Teduoda jam Viešpats patirti Jehovos* gailestingumą aną dieną. Be to, tu gerai žinai, kiek daug jis pasitarnavo Efeze.

2 Taigi, mano vaike, tu stiprėk malone, esančia Kristuje Jėzuje, **2** ir iš manęs girdėtus, daugelio liudytojų patvirtintus dalykus pavesk ištikimiems žmonėms, kurie bus tinkami ir kitus mokyti. **3** Kentėk drauge sunkumus kaip šaunus Kristaus Jėzaus karys. **4** Nė vienas, einantis kario tarnybą, norėdamas įtikti į tarnybą pašaukusiam, neužsiima pragyvenimo reikalais. **5** Ir kas rungiasi žaidynėse, nėra vainikuojamas, jeigu rungiasi ne pagal taisykles. **6** Plušančiam žemdirbiui pirmam dera ragauti derliaus vaisių. **7** Mąstyk apie tai, ką sakau, ir Viešpats suteiks tau supratimo apie viską.

8 Prisimink prikeltą iš mirusiųjų Jėzų Kristų, kilusį iš Dovy-

---

2Ti 1:18* Žr. 1 priedą.

do palikuonių, kaip byloja mano skelbiama geroji naujiena, **9** dėl kurios kenčiu vargus ir tarsi koks piktadarys esu kalėjimo pančiuose. O Dievo žodis nėra supančiotas. **10** Todėl ir ištveriu viską dėl išrinktųjų, kad ir jie įgytų išgelbėjimą, kuris Kristuje Jėzuje, kartu su amžina šlove. **11** Štai patikimas žodis: jei su juo mirėme, su juo ir gyvensime; **12** jei ištveriame, su juo karaliausime; jei išsižadėsime jo, tai ir jis mūsų išsižadės; **13** net jei esame neištikimi, jis lieka ištikimas, nes negãli išsižadėti savęs.

14 Vis primink jiems šiuos dalykus, Dievo akivaizdoje prisakydamas nekovoti dėl žodžių, nes iš to jokios naudos, — tik kenkia klausytojams. **15** Visomis išgalėmis stenkis būti vertas Dievo pritarimo, neturintis ko gėdytis darbininkas, teisingai pateikiantis tiesos žodį. **16** O nešventų tuščiažodžiavimų venk; tie ves į vis didesnę bedievystę, **17** ir jų žodis plis kaip gangrena. Tarp tokių yra Himenėjas ir Filetas. **18** Jie nuklydo nuo tiesos, tvirtindami, esą prisikėlimas jau įvykęs, ir griauna kai kurių tikėjimą. **19** Vis dėlto Dievo pamatas stovi tvirtas, su tokiu antspaudu: „Jehova pažįsta tuos, kurie jam priklauso“ ir: „Teatsižada neteisumo kiekvienas, kas mini Jehovos vardą“. **20** Dideliuose namuose esama ne tik auksinių ir sidabrinių indų, bet ir medinių bei molinių, — vieni garbingos paskirties, antri negarbingos. **21** Kas pastarųjų šalinsis, tas bus garbingos paskirties indas, pašventintas, naudingas šeimininkui, parengtas kiekvienam geram darbui. **22** Tad bėk nuo jaunatvės geismų ir vykis teisumą, tikėjimą, meilę, ramybę drauge su tais, kurie šaukiasi Viešpaties iš tyros širdies.

23 Į kvailus, nemokšiškus ginčus nesivelk, žinodamas, kad jie sukelia vaidus. **24** Juk Viešpaties vergui nedera kivirčytis; jis turi būti su visais švelnus, gabus pamokyti, turi gebėti nukęsti bloga, **25** romiai aiškinti priešgyniaujantiems — gal kartais Dievas duos jiems atgailauti ir iš tikro pažinti tiesą, **26** ir jie išsivaduos iš Velnio žabangų, susipratę, kad buvo jo paimti į nelaisvę vykdyti jo valios.

3 Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, **2** nes žmonės bus savimylos, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išpuikę, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, neištikimi, **3** neturintys prigimtinės meilės, nesukalbami, šmeižikai, nesusivaldantys, nesutramdomi, nemylintys to, kas gera, **4** išdavikai, kietakakčiai, pasipūtę,

mylintys malonumus, o ne Dievą, **5** iš pažiūros dievoti, bet atsižadėję dievotumo galios. Šalinkis tokių! **6** Juk iš tokių randasi tie, kurie skverbiasi į namus ir pavergia moterėles, apsunkusias nuo nuodėmių, visokių geismų vedžiojamas, **7** vis besimokančias ir niekaip nesugebančias iš tikro pažinti tiesos.

8 Kaip kad Janas ir Jambras prieštaravo Mozei, taip ir šitie prieštarauja tiesai. Tie žmonės visai sugedusio proto, tikėjimo atžvilgiu atmestini. **9** Tačiau jie toli nenueis, nes jų beprotybė bus visiems akivaizdi, kaip atsitiko ir su anais dviem. **10** O tu rūpestingai sekei mano mokymu, gyvenimo būdu, tikslu, tikėjimu, kantrybe, meile, ištverme, **11** persekiojimais ir kentėjimais, kokie mane ištiko Antiochijoje, Ikonijuje, Listroje. Visokių persekiojimų teko ištverti, ir iš jų visų mane išvadavo Viešpats. **12** Taip ir visi, trokštantys dievotai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami. **13** O pikti žmonės ir apsimetėliai eis blogyn, klaidindami ir klaidinami.

14 Bet tu laikykis to, ko išmokai ir kuo buvai įtikintas, žinodamas, iš kokių žmonių išmokai. **15** Tu nuo kūdikystės pažįsti šventuosius raštus, kurie gali suteikti tau išminties, vedančios į išgelbėjimą per tikėjimą Kristuje Jėzuje. **16** Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, drausminti, taisyti, auklėti teisume, **17** kad Dievo žmogus būtų visiškai tinkamas, puikiai parengtas kiekvienam geram darbui.

4 Prisakau tau Dievo ir Kristaus Jėzaus, kuriam skirta teisti gyvuosius ir mirusiuosius, akivaizdoje — dėl jo pasirodymo ir jo karalystės: **2** skelbk žodį, veik neatidėliodamas tiek palankiu, tiek sunkiu metu, drausmink, griežtai įspėk, ragink su visu kantrumu ir mokymo išmone. **3** Mat ateis laikas, kai žmonės nepakęs sveikojo mokslo, bet pasidavę savo įgeidžiams susikvies sau mokytojų, kad tie pataikautų jų ausims. **4** Jie nukreips ausis nuo tiesos ir atsuks pasakoms. **5** O tu visais atžvilgiais būk blaivus, ištverk vargus, dirbk evangelizuotojo darbą, iki galo atlik savo tarnystę.

6 Mat aš jau esu išliejamas tarsi liejamoji auka ir mano iškeliavimo metas čia pat. **7** Kovojau šaunią kovą, baigiau lenktynes, išlaikiau tikėjimą. **8** Nuo šiol man atidėtas teisumo vainikas, kuriuo Viešpats, teisingasis teisėjas, apdovanos mane aną dieną, — ne tik mane, bet ir visus, kurie yra pamilę jo pasirodymą.

9 Skubinkis kuo greičiau pas mane atvykti, **10** nes Demas, pamilęs šitą santvarką, paliko mane ir iškeliavo į Tesaloniką, Krescentas — į Galatiją, Titas — į Dalmatiją. **11** Vienas Lukas tėra su manimi. Atsivesk su savimi Morkų, nes jis man tarnyboje naudingas. **12** Tichiką išsiunčiau į Efezą. **13** Ateidamas atnešk apsiaustą, kurį palikau Troadėje pas Karpą, taip pat ritinius, ypač pergamentus.

14 Varkalys Aleksandras padarė man daug bloga — Jehova atmokės jam pagal jo darbus. **15** Tu irgi jo saugokis, nes jis itin smarkiai priešinosi mūsų žodžiams.

16 Per mano pirmąjį apsigynimą nieko nebuvo šalia, visi vienas po kito — tenebus tai jiems įskaityta — mane paliko, **17** bet Viešpats stojo šalia manęs ir mane sustiprino, — kad skelbimas per mane būtų iki galo atliktas ir jį išgirstų visos tautos. Buvau išvaduotas iš liūto nasrų. **18** Viešpats išvaduos mane iš visų piktų kėslų ir išgelbės savo dangiškajai karalystei. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

19 Sveikink Priską, Akvilą ir Onesiforo namus.

20 Erastas liko Korinte, o Trofimą palikau Milete sergantį. **21** Būtinai pasistenk atvykti iki žiemos.

Tave sveikina Eubulas, Pudentas, Linas, Klaudija ir visi broliai.

22 Tebūna Viešpats su tavo dvasia. Malonė su jumis.

LAIŠKAS

TITUI

1 Paulius, Dievo vergas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, — pagal Dievo išrinktųjų tikėjimą ir aiškų pažinimą tiesos, esančios darnoje su dievotumu, **2** sulig viltimi amžino gyvenimo, kurį prieš daugelį amžių pažadėjo negalintis meluoti Dievas, **3** paties skirtu metu atskleidęs savo žodį skelbimu, man patikėtu mūsų Gelbėtojo, Dievo, įsakymu, — **4** Titui, tikram savo vaikui bendrame tikėjime.

Malonė tau ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Gelbėtojo.

5 Aš tam palikau tave Kretoje, kad sutvarkytum, kas negerai, ir miestuose viename po kito paskirtum vyresniuosius, kaip tau nurodžiau: **6** jei kas yra be priekaišto, vienos žmonos vyras,

turintis tikinčius vaikus, kurie nekaltinami pasileidimu ir nėra maištingi. **7** Juk prižiūrėtojas, kaip Dievo prievaizdas, turi būti be priekaišto, ne savavalis, ne greitas rūstauti, ne įjunkęs į vyną, ne smurtautojas*, ne geidžiantis negarbingai pasipelnyti, **8** o svetingas, mylintis tai, kas gera, sveikos nuovokos, teisingas, ištikimas, susivaldantis, **9** mokymo išmonę tvirtai grindžiąs patikimuoju žodžiu, kad sugebėtų ir raginti sveiku mokymu, ir drausminti priešgyniaujančius.

10 Mat yra daug maištingų, tuščiakalbių ir apgavikų, ypač iš apipjaustymo šalininkų. **11** Juos būtina užčiaupti, nes jie verčia aukštyn kojom ištisas šeimynas, mokydami, kas nedera, kad galėtų negarbingai pasipelnyti. **12** Vienas iš jų, jų pačių pranašas, yra pasakęs: „Kretiečiai visuomet melagiai, pikti žvėrys, tingūs rajūnai.“

13 Šis liudijimas teisingas. Dėl to griežtai juos drausmink, kad būtų sveiko tikėjimo, **14** nekreiptų dėmesio į žydų pasakas ir tiesą atmetančių žmonių priesakus. **15** Tyriems viskas tyra, o suterštiems ir netikintiems nėra nieko tyra — jų ir protas, ir sąžinė suteršti. **16** Jie skelbiasi pažįstą Dievą, bet savo darbais jo išsižada. Jie pasibjaurėtini, neklusnūs, netikę jokiam geram darbui.

2

O tu kalbėk tai, kas dera su sveiku mokslu. **2** Vyresni vyrai tebūna nuosaikūs, rimti, sveikos nuovokos, sveiki tikėjimu, meile, ištverme. **3** Taip ir vyresnės moterys tesielgia šventai, tenebūna šmeižikės ar vyno vergės, tegul moko gero, **4** tepadeda jaunesnėms susiprasti, kad mylėtų savo vyrus ir vaikus, **5** būtų sveikos nuovokos, skaisčios, darbuotųsi namuose, būtų geros, klusnios savo vyrams, — kad apie Dievo žodį nebūtų piktai kalbama.

6 Jaunesnius vyrus irgi ragink, kad būtų sveikos nuovokos, **7** pats visais atžvilgiais rodydamas gerų darbų pavyzdį. Mokyk to, kas gryna, su visu rimtumu, **8** kalbėk sveikus žodžius, kuriems nėra ko prikišti, kad priešininkas būtų sugėdintas, negalėdamas pasakyti apie mus nieko blogo. **9** Vergai visais atžvilgiais teklauso savo šeimininkų, tegul stengiasi jiems įtikti, neatsikalbinėja, **10** nevagia — tegul visokeriopai rodo tikrą ištikimybę, kad visu kuo puoštų mūsų Gelbėtojo, Dievo, mokymą.

11 Juk yra pasirodžiusi Dievo malonė, teikianti visiems žmonėms išgelbėjimą, **12** mokanti mus, kad atsisakę bedievystės

---

Tit 1:7* Arba „ne užgauliotojas“.

ir pasaulio geismų santūriai, teisiai ir dievotai gyventume dabartinėje santvarkoje, **13** laukdami laimingosios vilties, taip pat didžiojo Dievo ir mūsų Gelbėtojo Kristaus Jėzaus šlovingojo pasirodymo. **14** Jis atidavė save už mus, kad atpirktų mus nuo visokios savivalės ir išgrynintų sau tautą, kaip ypatingą nuosavybę, uolią geriems darbams.

15 Kalbėk tai, ragink, drausmink su visu įsakmumu. Niekas tenedrįsta tavęs nepaisyti.

3 Vis primink jiems, kad būtų klusnūs, klausytų vadovybių, valdžių, kad būtų pasirengę kiekvienam geram darbui, **2** nieko neįžeidinėtų, būtų nevaidingi, supratingi*, visiems žmonėms rodytų visokeriopą romumą. **3** Juk ir mes kitados buvome neprotingi, neklusnūs, klaidinami, vergavome visokiems geismams ir malonumams, buvome apimti blogybės ir pavydo, bjaurūs, nekenčiantys vieni kitų.

4 O kai buvo parodytas mūsų Gelbėtojo, Dievo, maloningumas ir meilė žmonėms, **5** jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų nuveiktų teisumo darbų, o dėl savo paties gailestingumo, gyvybę teikiančiu nuplovimu ir atnaujindamas šventąja dvasia, **6** kurios dosniai mums išliejo per Jėzų Kristų, mūsų Gelbėtoją, **7** kad, per jo* malonę pripažinti teisiais, taptume paveldėtojais pagal amžino gyvenimo viltį.

8 Tai patikimas žodis. Noriu, kad tu primygtinai aiškintum tuos dalykus, idant įtikėjusieji Dievą atsidėtų daryti gerus darbus. Visa tai gera ir naudinga žmonėms.

9 Venk kvailų ginčų, kilmės sąrašų, nesutarimų, vaidų dėl Įstatymo, — tai nenaudinga ir tuščia. **10** Su žmogumi, pasidavusiu į atskalūnystę, po pirmo ir antro perspėjimo nebeturėk reikalo, **11** žinodamas, kad jis išklydęs iš kelio, daro nuodėmę ir pats yra save pasmerkęs.

12 Kai būsiu atsiuntęs pas tave Artemą ar Tichiką, paskubėk atvykti pas mane į Nikopolį, nes nutariau ten peržiemoti. **13** Įstatymo žinovą Zeną ir Apolą į kelionę išleisk gerai aprūpintus, kad jiems nieko netrūktų. **14** Mūsiškiai irgi tegul mokosi daryti gerus darbus, kad patenkintų būtinas reikmes ir kad neliktų bevaisiai.

15 Tave sveikina visi su manimi esantys. Pasveikink tuos, kuriems mes brangūs tikėjime.

Malonė su jumis visais.

Tit 3:2* Pažod. „nuolaidūs“.

Tit 3:7* T. y. Dievo.

LAIŠKAS

FILEMONUI

1 Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys, ir brolis Timotiejus — mūsų mylimam bendradarbiui Filemonui, **2** seseriai Apfijai, mūsų kovos draugui Archipui ir tavo namuose susirenkančiai bendruomenei.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4 Aš visada savo Dievui dėkoju minėdamas tave savo maldose, **5** nes girdžiu apie tavo meilę ir tikėjimą, kuriuos rodai Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems. **6** Meldžiu, kad tavoji bendrystė tikėjime tave paskatintų įsisąmoninti visa gera, ką esame gavę per Kristų. **7** Dėl tavo meilės patyriau daug džiaugsmo ir paguodos, nes tu, broli, atgaivinai šventųjų širdis.

8 Todėl, nors galiu Kristuje visiškai drąsiai tau paliepti padaryti, kas dera, **9** verčiau prašau tave dėl meilės, būdamas kas esu — aš, Paulius, senyvas žmogus, o dabar ir Kristaus Jėzaus kalinys. **10** Prašau tave dėl savo vaiko, kurio tėvu tapau būdamas pančiuose, dėl Onesimo*. **11** Seniau jis buvo tau nenaudingas, o dabar naudingas ir tau, ir man. **12** Siunčiu jį — savo paties širdį — atgal pas tave.

13 Buvau linkęs pasilaikyti jį pas save, kad jis tavo vietoje man patarnautų, kol dėl gerosios naujienos esu kalinamas. **14** Vis dėlto nenorėjau nieko daryti be tavo sutikimo, kad tavo geras darbas būtų atliktas laisva valia, o ne tarsi iš prievartos. **15** Galbūt jis trumpam buvo atskirtas nuo tavęs dėl to, kad atgal priimtum jį amžiams, **16** priimtum jau ne kaip vergą, o daugiau negu vergą — kaip mylimą brolį; jis toks ypač man, o juo labiau tau — ir kūno požiūriu, ir Viešpatyje. **17** Tad jeigu laikai mane bendratikiu*, priimk jį maloniai, kaip mane. **18** O jeigu padarė tau kokią skriaudą ar yra tau ką skolingas, įrašyk tai į mano sąskaitą. **19** Aš, Paulius, savo ranka rašau: aš apmokėsiu, — kad nereikėtų sakyti, jog ir pats save esi man skolingas. **20** Taip, broli, leisk man gauti iš tavęs naudos Viešpatyje, atgaivink mano širdį Kristuje.

21 Rašau tau pasitikėdamas tavo klusnumu ir žinodamas, kad padarysi netgi daugiau, nei sakau. **22** Kartu paruošk man

---

Fm 1:10* Išvertus — „naudingas“.

Fm 1:17* Pažod. „dalininku“.

vietą nakvynei, nes viliuosi, kad dėl jūsų maldų būsiu maloningai jums sugrąžintas.

23 Tave sveikina Epafras, mano kalėjimo bičiulis Kristuje Jėzuje, **24** taip pat mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas, Demas, Lukas.

25 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia.

LAIŠKAS

HEBRAJAMS

1 Daugel kartų ir įvairiais būdais senovėje Dievas kalbėjo mūsų protėviams per pranašus, **2** o tų dienų pabaigoje prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė visa ko paveldėtoju, per kurį ir santvarkas nustatė. **3** Jis yra Dievo šlovės atspindys, tikslus pačios jo esybės atvaizdas ir jo* galingu žodžiu visa palaiko. Atlikęs apvalymą nuo nuodėmių, jis atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse **4** ir tapo tiek pranašesnis už angelus, kiek prakilnesnį už juos paveldėjo vardą.

5 Kuriam gi iš angelų jis yra kada pasakęs: „Tu esi mano sūnus, šiandien aš tapau tavo tėvu“ ir dar: „Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus“? **6** Vėl atvesdamas Pirmagimį į gyvenamą žemę, jis sako: „Tenusilenkia jam visi Dievo angelai.“

7 Be to, apie angelus jis sako: „Jis padaro savo angelus dvasiomis, savo tarnautojus — ugnies liepsna“, **8** o apie Sūnų: „Dievas yra tavo sostas per amžių amžius, ir teisingumo skeptras yra tavosios karalystės skeptras. **9** Tu mylėjai teisumą ir nekentei savivalės. Todėl Dievas, tavo Dievas, patepė tave džiugesio aliejumi gausiau negu tavo bendrus.“ **10** Ir: „Tu, Viešpatie, pradžioje padėjai žemės pamatus, ir dangūs — tavo rankų darbas. **11** Jie pražus, o tu pasiliksi. Jie visi susidėvės lyg koks drabužis, **12** tarsi skraistę, tarsi drabužį juos suvyniosi. Jie bus pakeisti, o tu esi tas pats, ir tavo metai nesibaigs.“

13 Ir apie kurį iš angelų jis yra kada pasakęs: „Sėdėk mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis“? **14** Argi jie visi nėra tarnaujančios dvasios, siųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išgelbėjimą?

2 Todėl turime būti itin dėmesingi tam, ką girdėjome, kad kartais mūsų nenuplukdytų

Hbr 1:3* Arba „savo“.

į šalį. **2** Juk jeigu jau per angelus paskelbtas žodis buvo tvirtas ir kiekvienas nusižengimas bei nepaklusimas susilaukdavo teisingos bausmės, **3** tai kaipgi mes ištrūksime, jei nepaisome šitokio didžio išgelbėjimo, apie kurį iš pradžių kalbėjo mūsų Viešpats ir kurį girdėjusieji mums patvirtino, **4** Dievui prisidedant prie liudijimo ženklais, stebuklais, įvairiais galingais darbais ir šventosios dvasios dovanomis, kurias paskirstė savo valia?

5 Juk ne angelų valdžion jis atidavė būsimąją gyvenamą žemę, apie kurią kalbame. **6** Vienas liudytojas kažkur yra paliudijęs: „Kas tas žmogus, kad jį prisimeni, ar žmogaus sūnus, kad juo rūpiniesi? **7** Truputį žemesnį už angelus jį padarei, šlove ir garbe apvainikavai ir savo rankų darbus tvarkyti jam paskyrei. **8** Viską jam po kojomis palenkei.“ Jeigu jau Dievas jam palenkė viską, tai nepaliko nieko, kas nebūtų jam palenkta. Vis dėlto dabar mes dar nematome, kad viskas yra jam palenkta. **9** Tačiau regime padarytąjį truputį žemesnį už angelus, Jėzų, dėl mirties kančios dabar apvainikuotą šlove ir garbe, — kad Dievo malone už kiekvieną paragautų mirties.

10 Juk derėjo, kad tas, kuriam ir per kurį yra visa, vesdamas daug sūnų į šlovę, per kentėjimus ištobulintų didįjį jų išgelbėjimo Vedlį. **11** Juk ir šventintojas, ir šventinamieji — visi kyla iš vieno, todėl jis nesigėdija vadinti jų broliais; **12** jis sako: „Skelbsiu tavo vardą savo broliams, bendruomenės sambūryje giedosiu tau gyrių.“ **13** Ir dar: „Aš juo pasitikėsiu.“ Ir dar: „Štai aš ir vaikeliai, kuriuos davė man Jehova*.“

14 Kadangi tie „vaikeliai“ yra to paties kraujo ir kūno, tad ir jis tai panašiai prisiėmė, kad savo mirtimi nieku paverstų tą, kuris turi mirties galių, tai yra Velnią, **15** ir išvaduotų visus, kurie dėl mirties baimės visą gyvenimą buvo laikomi vergijoje. **16** Jis juk ne angelams pagelbėja, — pagelbėja Abraomo palikuonims*. **17** Todėl jis turėjo tapti viskuo panašus į savo brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas vyriausiasis kunigas Dievo tarnyboje ir paaukotų permaldavimo auką už tautos nuodėmes. **18** Kadangi jis pats mėginamas kentėjo, gali padėti tiems, kurie yra mėginami.

3 Taigi, šventieji broliai, dangiškojo pašaukimo dalininkai, sutelkite dėmesį į mūsų išpažįstamą apaštalą ir vyriausiąjį kunigą Jėzų, **2** kuris buvo

---

Hbr 2:13* Žr. 1 priedą. **16*** Pažod. „sėklai“.

ištikimas jį paskyrusiam, kaip ir Mozė visuose jo namuose; **3** jis laikomas vertu didesnės šlovės negu Mozė, didesnės tiek, kiek didesnės pagarbos statytojas vertas už namą. **4** Beje, kiekvieną namą kas nors stato, o tas, kuris pastatė visa, yra Dievas. **5** Mozė, tiesa, visuose jo namuose buvo ištikimas kaip tarnas — taip buvo paliudyta tai, apie ką turėjo būti kalbama ateityje, — **6** o Kristus vadovaudamas jo namams buvo ištikimas kaip Sūnus. Jo namai esame mes, jei tik iki galo tvirtai laikysimės, saugodami drąsą kalbėti ir pasididžiavimą viltimi.

7 Todėl, kaip šventoji dvasia sako: „Jeigu šiandien išgirsite jo balsą, **8** neužkietinkite savo širdžių, kaip per aną užrūstinimą, mėginimo dieną dykumoje, **9** kai jūsų protėviai mane mėgino ir bandė, nors matė mano darbus keturiasdešimt metų. **10** Dėl to aš pasibjaurėjau ta karta ir pasakiau: ‘Jie visuomet klysta širdimi, jie nėra pažinę mano kelių.’ **11** Taigi užsirūstinęs prisiekiau: ‘Jie neįeis į mano poilsį.’“

12 Žiūrėkite, broliai, kad kartais kuris nors iš jūsų neatsitolintų nuo gyvojo Dievo ir taip netaptų piktos, netikinčios širdies. **13** Verčiau raginkite vieni kitus kasdien, kol dar, kaip pasakyta, yra „šiandien“, kad kurio nors iš jūsų neužkietintų apgaulinga nuodėmės vilionė. **14** Juk esame tapę Kristaus dalininkais, — jei tik iki galo tvirtai laikysimės, saugodami pradinį pasitikėjimą; **15** kaip sakoma: „Jeigu šiandien išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių, kaip per aną užrūstinimą.“

16 Kas gi buvo tie išgirdusieji ir užsitraukusieji rūstybę? Argi ne visi, kurie Mozės vedami išėjo iš Egipto? **17** Ir kas gi Dievui kėlė pasibjaurėjimą keturiasdešimt metų? Argi ne tie, kurie nusidėjo, kurių lavonai krito dykumoje? **18** Ir kam tokiems jis prisiekė, kad jie neįeis į jo poilsį, jeigu ne tiems, kurie neklaũsė? **19** Taigi matome, kad jie negalėjo įeiti dėl netikėjimo.

4

Taigi, tebegaliojant pažadui leisti įeiti į jo poilsį, saugokimės, kad kartais nepasirodytų, jog kuris nors iš jūsų tą galimybę prarado. **2** Juk mums, kaip ir aniems, buvo paskelbta geroji naujiena; vis dėlto aniems girdėtasis žodis naudos nedavė, nes jie nebuvo susivieniję tikėjimu su tais, kurie paklaũsė. **3** O mes, įtikėjusieji, įeiname į poilsį; kaip jis pasakė: „Taigi užsirūstinęs prisiekiau: ‘Jie neįeis į mano poilsį’“, nors jo darbai nuo pasaulio užgimimo* buvo

---

Hbr 4:3* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

užbaigti. **4** Juk vienoje vietoje apie septintąją dieną jis yra pasakęs: „Ir Dievas septintąją dieną ilsėjosi nuo visų savo darbų“, **5** ir vėl anoje vietoje: „Jie neįeis į mano poilsį.“

6 Kadangi kai kurie dar turi į jį įeiti, o tie, kuriems pirma buvo paskelbta geroji naujiena, dėl neklusnumo neįėjo, **7** jis vėl nustato tam tikrą dieną, po šitiek laiko Dovydo psalmėje tardamas „šiandien“, — kaip jau buvo pasakyta: „Jeigu šiandien išgirsite jo balsą, neužkietinkite savo širdžių.“ **8** Juk jeigu Jozuė būtų įvedęs juos į poilsį, Dievas nebūtų vėliau kalbėjęs apie kitą dieną. **9** Taigi Dievo tautai tebėra paliktas šabo poilsis; **10** juk tas, kuris yra įėjęs į Dievo poilsį, ilsisi nuo savo darbų, kaip ir Dievas nuo savųjų.

11 Tad kiek įmanydami stenkimės įeiti į tą poilsį, kad kuris nors nepasektų tuo neklusnumo pavyzdžiu. **12** Mat Dievo žodis yra gyvas ir paveikus, aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją, prasiskverbiantis giliai ir perskiriantis sielą ir dvasią, sąnarius ir kaulų smegenis, ir galintis atskleisti širdies mintis bei ketinimus. **13** Ir joks kūrinys nėra paslėptas nuo jo žvilgsnio — visa yra nuoga ir atidengta akims to, kuriam duosime apyskaitą.

14 Taigi turėdami didį vyriausiąjį kunigą, perėjusį dangus, Dievo Sūnų Jėzų, tvirtai laikykimės jo išpažinimo. **15** Juk mes turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnumų, o, kaip ir mes, visaip mėgintą; tačiau jis be nuodėmės. **16** Tad drąsiai artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę susilaukti pagalbos reikiamu metu.

5 Kiekvienas vyriausiasis kunigas, kuris imamas iš žmonių, yra skiriamas atstovauti žmonėms Dievo tarnyboje, kad aukotų dovanas ir aukas už nuodėmes. **2** Jis gali užjausti nežinančius ir klystančius, nes pats irgi yra silpnumo apgaubtas **3** ir dėl to privalo aukoti ne tik už tautos, bet ir už savo nuodėmes.

4 Ir niekas neprisiima tos garbės pats — tik tas, kuris Dievo pašauktas, kaip kad Aaronas. **5** Taip ir Kristus ne pats suteikė sau šlovę tapti vyriausiuoju kunigu, o buvo pašlovintas to, kuris jam pasakė: „Tu esi mano sūnus, šiandien aš tapau tavo tėvu.“ **6** Jis ir kitoje vietoje sako: „Tu esi kunigas per amžius, tolygus Melchizedekui.“

7 Savo žemiškojo gyvenimo dienomis Kristus garsiai šaukdamas ir su ašaromis siuntė mal-

davimus ir prašymus tam, kuris galėjo išgelbėti jį iš mirties, ir buvo išklausytas dėl savo dievobaimingumo. **8** Nors buvo Sūnus, klusnumo išmoko iš to, ką iškentė, **9** ir ištobulintas tapo priežastimi amžino išgelbėjimo visiems, kurie jam paklūsta, **10** mat yra Dievo pavadintas vyriausiuoju kunigu, tolygiu Melchizedekui.

11 Daug ką apie jį pasakytume, bet sunku išaiškinti, nes tapote nerangūs klausytis. **12** Nors, žiūrint laiko, jau turėtumėte būti mokytojai, reikia, kad kas nors jus vėl nuo pradžių pamokytų Dievo apreikštojo žodžio pradmenų. Jūs pasidarėte tokie, kuriems reikia pieno, o ne kieto maisto. **13** Kiekvienas, kas maitinasi pienu, neišmano teisumo žodžio, nes yra mažas vaikas. **14** Kietas maistas dera subrendusiems, kurie naudodami išlavino savo jusles, kad atskirtų gera nuo blogo.

6 Todėl, palikę pradinį mokslą apie Kristų, veržkimės į brandumą, užuot vėl dėję pamatą iš atgailos dėl negyvų darbų ir iš tikėjimo Dievu, **2** iš mokymo apie krikštus, rankų uždėjimą, mirusiųjų prisikėlimą ir amžinąjį teismą. **3** Jeigu Dievas leis, tai ir darysime.

4 Juk tų, kurie jau buvo kartą apšviesti, paragavo dangiškosios dovanos, tapo šventosios dvasios dalininkais, **5** paragavo Dievo gerojo žodžio ir būsimosios santvarkos galių, **6** tačiau atpuolė, — tų neįmanoma vėl atgaivinti atgailai, nes jie sau iš naujo kabina Dievo Sūnų ant stulpo ir išstato jį viešai paniekai. **7** Antai žemė, sugerianti dažnai ją laistantį lietų, želdina augalus, naudingus tiems, kuriems ji dirbama, ir gauna už tai iš Dievo palaiminimą. **8** Bet jeigu ji želdina dygiakrūmius ir dagius, tada yra apleidžiama; ji greitai susilauks prakeikimo ir galiausiai bus nudeginta.

9 Nors šitaip kalbame, mylimieji, esame tikri, kad jūsų būklė geresnė, žadanti išgelbėjimą. **10** Dievas juk nėra neteisingas, kad pamirštų jūsų darbą ir meilę, kurią parodėte jo vardui, kai tarnavote ir tebetarnaujate šventiesiems. **11** Trokštame, kad kiekvienas iš jūsų rodytumėte tą patį veržlumą ir taip iki galo išlaikytumėte visišką vilties užtikrintumą, **12** kad nepasidarytumėte vangūs, bet imtumėte pavyzdį iš tų, kurie dėl tikėjimo ir kantrybės paveldi pažadus.

13 Antai kai davė pažadą Abraomui, Dievas, neturėdamas kuo aukštesniu prisiekti, prisiekė pačiu savimi **14** sakydamas: „Aš iš tikro tave laiminte palaiminsiu ir dauginte tave padauginsiu.“ **15** Šitaip, kantriai

laukęs, Abraomas gavo pažadą. **16** Žmonės prisiekia kuo nors aukštesniu ir bet kurį ginčą savo priesaika užbaigia, nes jiems ji reiškia teisinį užtikrinimą. **17** Taip ir Dievas, nutaręs aiškiau parodyti pažado paveldėtojams savo valios nekintamumą, pridėjo priesaiką, **18** idant dėl dviejų nekintamų dalykų, kuriuose neįmanoma, kad Dievas meluotų, mes, pabėgusieji į prieglaudą, turėtume stiprią paskatą įsitverti mums pasiūlytos vilties. **19** Ta viltis mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, patenkantis į vidų už uždangos, **20** kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus, amžiams tapęs vyriausiuoju kunigu, tolygiu Melchizedekui.

7 Tasai Melchizedekas, Salemo karalius, Aukščiausiojo Dievo kunigas, pasitiko Abraomą, kai šis grįžo sutriuškinęs karalius, ir jį palaimino; **2** Abraomas jam davė nuo visko dešimtinę. Jo vardas išvertus visų pirma reiškia „teisumo karalius“; dar jis yra ir Salemo karalius, tai yra „ramybės* karalius“. **3** Būdamas be tėvo, be motinos, be kilmės sąrašo, neturintis nei dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos ir padarytas panašus į Dievo Sūnų, jis lieka kunigas visam laikui.

4 Tik pažiūrėkite, koks didis tas, kuriam patriarchas Abraomas davė dešimtinę nuo geriausio savo grobio! **5** Išties, tie iš Levio sūnų, kurie gauna kunigystę, pagal Įstatymą turi įsakymą imti iš tautiečių, iš savo brolių, dešimtinę, nors šie yra išėję iš Abraomo strėnų. **6** O tasai, nors nėra iš jų kildinamas, ėmė dešimtinę iš Abraomo ir jį — tą, kuris turėjo pažadus, — palaimino. **7** Be jokios abejonės, aukštesnis laimina žemesnį. **8** Pirmu atveju dešimtines ima žmonės, kurie miršta, antru — tas, apie kurį liudijama, kad jis gyvena. **9** Ir galima sakyti, kad per Abraomą netgi dešimtinių ėmėjas Levis mokėjo dešimtinę, **10** nes dar tebebuvo savo protėvio strėnose, kai šį pasitiko Melchizedekas.

11 Tad jei tobulumas būtų buvęs pasiekiamas per levitų kunigystę (o ji buvo neatsiejama nuo tautai duoto Įstatymo), kam dar būtų reikėję kilti kitam kunigui, vadinamam tolygiu Melchizedekui, o ne tolygiu Aaronui? **12** Keičiantis kunigystei, atsiranda būtinybė keisti ir įstatymą. **13** Juk tas, apie kurį tai pasakyta, kilo iš kitos giminės, iš kurios niekas nėra tarnavęs prie aukuro. **14** Gerai žinoma, kad mūsų Viešpats kilo iš Judo giminės, o apie jokius

Hbr 7:2* Arba „taikos“.

kunigus iš tos giminės Mozė nekalbėjo.

15 Tas dalykas dar labiau paaiškėja iškilus kitam, į Melchizedeką panašiam kunigui, **16** kuris tokiu tapo ne pagal įsakymą, paremtą kūniška kilme, o nesunaikinamos gyvybės galia, **17** nes apie jį liudijama: „Tu esi kunigas per amžius, tolygus Melchizedekui.“

18 Taigi ankstesnysis įsakymas atšaukiamas dėl jo silpnumo ir neveiksmingumo. **19** Juk Įstatymas nieko nepadarė tobulo — tą padarė suteikimas geresnės vilties, per kurią artinamės prie Dievo. **20** Ir kaip kad tai neįvyko be priesaikos **21** (mat yra tie, kurie kunigais tapo be priesaikos, ir yra vienas, kunigu tapęs su priesaika to, kuris apie jį pasakė: „Jehova prisiekė ir jis nesigailės: ‘Tu esi kunigas per amžius’“), **22** taip Jėzus tapo atitinkamai geresnės sandoros laidu. **23** Be to, kunigais tapdavo daugelis, nes mirtis sukliudydavo jiems ilgiau kunigauti. **24** O kadangi šitas yra gyvas per amžius, jo kunigystė niekam nepereina. **25** Taigi jis gali galutinai išgelbėti tuos, kurie per jį artinasi prie Dievo, nes yra amžinai gyvas, kad juos užtartų.

26 Tokį vyriausiąjį kunigą mums ir priderėjo turėti: ištikimą, nekaltą, nesuteptą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir iškaukštintą viršum dangų. **27** Priešingai negu aniems vyriausiesiems kunigams, jam nereikia kasdien aukoti aukų pirma už savo paties, paskui už tautos nuodėmes, nes jis tą padarė kartą visiems laikams, kai paaukojo save. **28** Mat Įstatymas vyriausiaisiais kunigais skiria žmones su silpnumais, o žodis priesaikos, ištartos vėliau, po Įstatymo, skiria amžiams ištobulintą Sūnų.

8 To, ką kalbame, svarbiausia mintis štai kokia: mes turime tokį vyriausiąjį kunigą, kuris atsisėdo Didybės sosto dešinėje danguje **2** ir yra tarnautojas šventojoje vietoje ir tikrojoje palapinėje, pastatytoje ne žmogaus, o Jehovos. **3** Kiekvienas vyriausiasis kunigas skiriamas aukoti dovanas ir aukas, todėl ir šitas privalėjo turėti, ką paaukoti. **4** Jeigu jis būtų žemėje, nebūtų kunigas, nes čia jau yra tie, kas pagal Įstatymą aukoja dovanas. **5** Jų dievatarnystė yra dangiškųjų dalykų atvaizdas ir šešėlis, kaip kad rodo dieviškasis įsakymas, kurį Mozė gavo rengdamasis statyti palapinę: „Žiūrėk, — sako jis, — kad viską padarytum pagal pavyzdį, tau parodytą ant kalno.“ **6** O dabar Jėzus yra gavęs tiek prakilnesnę tarnybą, kiek geresnės

sandoros tarpininkas yra, — sandoros, teisiškai pagrįstos geresniais pažadais.

7 Jeigu ta pirmoji sandora būtų buvusi be priekaištų, antrajai nebūtų reikėję ieškoti vietos; **8** jis juk priekaištauja jiems sakydamas: „‘Štai ateina dienos, — sako Jehova, — kai sudarysiu su Izraelio namais ir su Judo namais naują sandorą **9** (ne tokią sandorą, kokią sudariau su jų protėviais tą dieną, kai paėmiau juos už rankos, kad išvesčiau iš Egipto žemės), nes jie mano sandoros nesilaikė, ir aš lioviausi jais rūpintis’, — sako Jehova.

10 ‘Štai kokia yra sandora, kurią sudarysiu su Izraelio namais anoms dienoms praėjus, — sako Jehova: — aš įdėsiu savo įstatymus jiems į protus ir įrašysiu jiems į širdis. Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.

11 Nė vienas nebemokys savo artimo* ir nė vienas — savo brolio sakydamas: „Pažink Jehovą!“, nes jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, mane pažinos. **12** Būsiu jiems gailestingas dėl jų neteisybių, jų nuodėmių daugiau nė neprisiminsiu.’“

13 Sakydamas „naują sandorą“, ankstesnę jis paskelbė esant atgyvenusią. O kas atgyvena ir pasensta, to netrukus nebelieka.

Hbr 8:11* Pažod. „bendrapiliečio“.

9 Taigi, ankstesnioji sandora turėjo dievatarnystės nuostatus ir žemišką šventovę. **2** Buvo įrengta pirmoji palapinės patalpa, — ten buvo žibintuvas, stalas ir padėtinės duonos papločiai; ji vadinasi Šventoji. **3** O už antrosios uždangos buvo patalpa, kuri vadinasi Šventų švenčiausioji. **4** Ten buvo auksinis smilkytuvas ir iš visų pusių auksu apmušta sandoros skrynia, o joje — aukso ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir sandoros plokštės. **5** Ant skrynios buvo šlovės kerubai, savo šešėliu dengiantys permaldavimo dangtį. Bet dabar ne laikas smulkiau tai aptarinėti.

6 Nuo tada, kai viskas buvo taip įrengta, į pirmąją palapinės patalpą atlikti dievatarnystės apeigų kunigai eina nuolat, **7** o į antrąją patalpą kartą metuose įžengia tik vyriausiasis kunigas — ir ne be kraujo, kurį aukoja už save ir už tautos nuodėmes, padarytas dėl nežinojimo. **8** Tuo šventoji dvasia parodo, kad kelias į šventąją vietą dar nėra atviras, kol tebestovi pirmoji palapinė. **9** Toji palapinė yra dabartinio laikmečio įvaizdis. Pagal šitą sutvarkymą aukojamos dovanos bei aukos negali atliekančio dievatarnystę padaryti sąžinėje tobulo **10** ir apima tik valgius, gėrimus bei

visokius apiplovimus — kūniškas prievoles, uždėtas iki dalykų ištaisymo meto.

11 O Kristus, atėjęs kaip jau esamų gėrybių vyriausiasis kunigas, perėjo per didingesnę ir tobulesnę palapinę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos, **12** ir kartą visiems laikams įžengė į šventąją vietą — ne su ožių ir veršių krauju, bet su savo krauju, — ir gavo mums amžiną išvadavimą. **13** Juk jeigu jau ožių ir jaučių kraujas ir telyčios pelenai, kuriais apšlakstomi suterštieji, pašventinimu apvalo kūną, **14** kaip juo labiau kraujas Kristaus, per amžinąją dvasią paaukojusio save Dievui kaip beydę auką, apvalys nuo negyvų darbų mūsų sąžines, kad eitume dievatarnystę gyvajam Dievui!

15 Todėl jis yra naujos sandoros tarpininkas, — kad, įvykus mirčiai dėlei išpirkimo iš ankstesnėje sandoroje padarytų nusižengimų, pašauktieji gautų amžinojo paveldo pažadą. **16** Juk jeigu yra sandora, būtina ir sandorininko mirtis. **17** Mat sandora pradeda veikti sulig aukų mirtimi; ji negalioja, kol sandorininkas gyvas. **18** Taip ir ankstesnioji sandora nebuvo įteisinta be kraujo. **19** Persakęs visai tautai visus Įstatymo įsakymus, Mozė paėmė veršių ir ožių kraujo su vandeniu, ryškiai raudonos vilnos, isopą* ir apšlakstė pačią knygą ir visą tautą **20** sakydamas: „Tai kraujas sandoros, kurios Dievas jums įsakė laikytis.“ **21** Taip pat apšlakstė krauju palapinę ir visus tarnybai skirtus indus. **22** Taip, pagal Įstatymą beveik viskas apvaloma krauju ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo.

23 Tad reikėjo, kad dangaus dalykų atvaizdai būtų apvalomi tokiomis aukomis, o patys dangiškieji dalykai — geresnėmis aukomis negu šitos. **24** Juk Kristus įžengė ne į rankų darbo šventąją vietą, tikrosios atitikmenį, o į patį dangų, kad dabar pasirodytų priešais Dievo veidą mūsų labui. **25** Ir ne tam, kad save aukotų daug kartų, kaip kad vyriausiasis kunigas į šventąją vietą įeina kasmet, su svetimu krauju. **26** Antraip jam būtų tekę kentėti daug kartų nuo pasaulio užgimimo*. O dabar jis kartą visiems laikams pasirodė santvarkų pabaigoje, kad pašalintų nuodėmę paaukodamas save. **27** Ir kaip žmonėms skirta mirti vienąkart, o paskui stoti į teismą, **28** taip ir Kristus, paaukotas vienąkart,

---

Hbr 9:19* Gr. *hyssōpos.* Augalo rūšis tiksliai nežinoma. **26*** Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

kad nusineštų daugelio nuodėmes, antrą kartą jau ne dėl nuodėmės pasirodys tiems, kurie jo laukte laukia, idant būtų išgelbėti.

10 Kadangi Įstatymas yra būsimųjų gėrybių šešėlis, o ne pati esmė, jie niekada negali tomis pačiomis aukomis, kurios kasmet vis aukojamos, ištobulinti tų, kurie artinasi. **2** Argi tie aukojimai nesiliautų, jeigu einančių dievatarnystę, kartą apvalytų, daugiau nebekamuotų nuodėmių suvokimas? **3** Bet šitos aukos metai iš metų primena nuodėmes, **4** nes neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas nuodėmes panaikintų.

5 Tad ateidamas į pasaulį jis sako: „Aukos ir atnašos tu nenorėjai, bet paruošei man kūną. **6** Tau nepatiko deginamosios aukos ir aukos už nuodėmę. **7** Tada pasakiau: ‘Štai atėjau — knygos ritinyje apie mane parašyta — vykdyti tavo, o Dieve, valios.’“ **8** Pirma taręs: „Tu nenorėjai, tau nepatiko aukos, atnašos, deginamosios aukos ir aukos už nuodėmę“ — aukos, aukojamos pagal Įstatymą, — **9** paskui sako: „Štai atėjau vykdyti tavo valios.“ Jis panaikina pirmąjį, kad įtvirtintų antrąjį. **10** Dėl tos valios esame pašventinti Jėzaus Kristaus kūno paaukojimu kartą visiems laikams.

11 Be to, kiekvienas kunigas stoja eiti tarnybos kasdien ir daug kartų aukoja tas pačias aukas, kurios niekada negali pašalinti nuodėmių. **12** O šis, visam laikui paaukojęs vieną auką už nuodėmes, atsisėdo Dievo dešinėje **13** ir nuo tada laukia, kol jo priešai bus padėti tarsi suolelis jam po kojomis. **14** Vienintele auka jis visam laikui padarė šventinamuosius tobulus. **15** Mums liudija ir šventoji dvasia. Iš pradžių tarusi: **16** „‘Štai kokia yra sandora, kurią sudarysiu su jais anoms dienoms praėjus, — sako Jehova: — aš įdėsiu savo įstatymus jiems į širdis ir įrašysiu jiems į protus’“, **17** toliau ji sako: „Jų nuodėmių ir jų nusikaltimų daugiau nė neprisiminsiu.“ **18** O kai visa tai atleista, aukoti už nuodėmę nebereikia.

19 Taigi, broliai, dėl Jėzaus kraujo turėdami drąsos įžengti į šventąją vietą pro įeigą, **20** kurią jis mums atvėrė kaip naują ir gyvą kelią pro uždangą, tai yra savo kūną, **21** ir turėdami didį kunigą, vadovaujantį Dievo namams, **22** artinkimės su gryna širdimi ir pačiu tikriausiu tikėjimu, apšlakstymu apvalę širdis nuo nedoros sąžinės ir nuplovę kūną tyru vandeniu. **23** Nesvyruodami laikykimės savo vilties išpažinimo,

nes ištikimas tas, kuris pažadėjo. **24** Būkime vienas kitam dėmesingi — skatinkime mylėti ir daryti gerus darbus. **25** Neapleiskime savųjų susirinkimų, kaip kai kurie yra pratę, bet raginkime vieni kitus — juo labiau, kad regite besiartinančią dieną.

26 Mat jeigu įgiję aiškų tiesos pažinimą mes sąmoningai nuodėmiaujame, tada aukos už nuodėmes nebelieka — **27** lieka tik kažkoks baisus teismo laukimas ir liepsnojantis pyktis, prarysiantis priešininkus. **28** Kiekvienas, kas atmeta Mozės įstatymą, turi be pasigailėjimo mirti, dviem ar trim liudininkams paliudijus. **29** Tad pagalvokite, kaip dar sunkesnės bausmės nusipelnys tas, kuris pamynė po kojomis Dievo Sūnų, nuvertino sandoros kraują, kuriuo buvo pašventintas, ir paniekinamai įžeidė malonės dvasią! **30** Mes juk pažįstame tą, kuris pasakė: „Kerštas mano, aš atmokėsiu“, ir dar: „Jehova teis savo tautą.“ **31** Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas!

32 Atminkite ankstesnes dienas, kai apšviesti ištvėrėte didžią kentėjimų kovą — **33** tiek būdami patys išstatyti viešai paniekai ir skriaudimui, tiek būdami bendražygiai tų, kurie tokius dalykus patyrė. **34** Juk jūs atjautėte kalinius ir džiugiai sutikote savo turto išplėšimą žinodami, kad turite geresnę, nenykstančią nuosavybę.

35 Tad nepameskite savo drąsos, už kurią bus dosniai atlyginta. **36** Juk reikia jums ištvermės, kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta. **37** Dar „trumpa trumpa valandėlė“ ir „ateinantis ateis, nevėluos“. **38** „O mano teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“ ir, „jeigu jis atsitrauktų, mano sielai nebebus mielas“. **39** Bet mes nesame iš tų, kurie atsitraukia savo pražūčiai, o iš tų, kurie tiki, kad išsaugotų sielą.

11 Tikėjimas yra pagrįstas įsitikinimas tuo, ko viliamasi, neregimų tikrenybių nenuneigiamas įrodymas. **2** Juk dėl tikėjimo protėviai gavo palankų liudijimą.

3 Tikėjimu suvokiame, kad santvarkos buvo sutvarkytos Dievo žodžiu, — iš neregimybės atsirado regima.

4 Tikėjimu Abelis aukojo Dievui vertesnę auką negu Kainas ir dėl tikėjimo gavo liudijimą, kad yra teisus, mat Dievas paliudijo pripažįstąs jo dovanas. Dėl tikėjimo jis ir miręs tebekalba.

5 Tikėjimu Henochas buvo perkeltas, kad neišvystų mirties; jo neberado, nes Dievas jį perkėlė. O prieš perkeliamas jis

gavo liudijimą, kad Dievui patiko. **6** Be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tas turi tikėti, kad jis yra ir kad uoliai jo ieškantiems atsilygina.

7 Tikėjimu Nojus, gavęs perspėjimą nuo Dievo apie dar nematomus dalykus, būdamas dievobaimingas pastatė laivą savo šeimynai išgelbėti. Tikėjimu jis pasmerkė pasaulį ir tapo iš tikėjimo kylančio teisumo paveldėtoju.

8 Tikėjimu Abraomas pakluso kviečiamas ir išėjo į vietą, kurią turėjo gauti kaip veldinį. Jis išėjo, nors nežinojo, kur einąs. **9** Tikėjimu jis apsigyveno pažado krašte tarsi svetimame ir gyveno palapinėse su Izaoku ir Jokūbu, to paties pažado bendraveldžiais. **10** Mat jis laukė miesto su tvirtais pamatais, kurio sumanytojas ir statytojas yra Dievas.

11 Tikėjimu ir pati Sara, nors buvo jau nebe to amžiaus, įgijo galios pradėti palikuonį, mat ji laikė ištikimu tą, kuris buvo davęs pažadą. **12** Taip iš vieno vyro, ir dar apmirusio, gimė palikuonys — gausūs kaip žvaigždės danguje ir nesuskaičiuojami kaip smiltys jūros pakrantėje.

13 Visi jie mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, tik iš tolo juos regėdami ir sveikindami, ir išpažindami esą toje žemėje ateiviai ir laikini gyventojai. **14** Tie, kurie taip kalba, parodo ieškantys tėviškės. **15** Ir tikrai, jeigu jie būtų ilgėjęsi tos, iš kurios išvyko, būtų turėję progą sugrįžti. **16** Bet dabar jie trokšta geresnės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievas jų nesigėdija, kai jo šaukiamasi kaip jų Dievo, nes jis paruošė jiems miestą.

17 Tikėjimu Abraomas mėginamas, galima sakyti, išties paaukojo Izaoką — tas, kuris buvo nudžiugintas pažadais, aukojo savo viengimį sūnų, **18** nors jam buvo pasakyta: „Tavo palikuonimis* vadins tuos, kurie bus iš Izaoko.“ **19** Jis išsamprotavo, kad Dievas gali net iš mirties jį prikelti; iš ten ir atgavo jį kaip įvaizdį.

20 Tikėjimu ir Izaokas, žvelgdamas į ateitį, palaimino Jokūbą ir Ezavą.

21 Tikėjimu Jokūbas prieš mirtį palaimino abu iš Juozapo sūnų ir pagarbino Dievą, pasirėmęs ant savo lazdos drūtgalio.

22 Tikėjimu Juozapas gyvenimo pabaigoje paminėjo apie Izraelio sūnų išėjimą ir davė paliepimą dėl savo palaikų.

23 Tikėjimu tėvai slėpė Mozę tris mėnesius nuo gimimo, nes

Hbr 11:18* Pažod. „sėkla“.

matė, kad vaikelis gražus; karaliaus įsakymo jie nepabūgo. **24** Tikėjimu Mozė užaugęs atsisakė vadintis faraono dukters sūnumi **25** ir pasirinko verčiau kęsti skriaudas drauge su Dievo tauta, negu laikinai mėgautis nuodėme. **26** Pateptojo* paniekinimą jis laikė didesniu turtu už Egipto lobius, nes sutelkė žvilgsnį į atlygį. **27** Tikėjimu jis paliko Egiptą nepabūgęs karaliaus pykčio, nes buvo tvirtas, tarytum regėtų Neregimąjį. **28** Tikėjimu jis suruošė Paschą ir šlakstymą krauju, kad naikintojas neliestų jų pirmagimių.

29 Tikėjimu jie perėjo per Raudonąją jūrą kaip per sausumą, o mėginę tai padaryti egiptiečiai buvo paskandinti.

30 Tikėjimu Jericho sienos griuvo po septynių dienų žygiavimo aplinkui. **31** Tikėjimu paleistuvė* Rahaba, taikingai priėmusi žvalgus, nepražuvo su neklusniaisiais.

32 Ką dar galiu pasakyti? Man neužtektų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie Gideoną, Baraką, Samsoną, Iftachą, Dovydą, taip pat Samuelį ir kitus pranašus. **33** Dėl tikėjimo jie nugalėjo karalystes, įvykdė teisingumą, gavo pažadus, užčiaupė liūtams nasrus, **34** nuslopino ugnies šėlsmą, išvengė kalavijo ašmenų, atsigavo iš silpnumo, tapo galiūnais kare, privertė bėgti svetimšalių kariuomenes. **35** Moterys atgavo prikeltus savo mirusiuosius, kiti buvo nukankinti, mat nesutiko išsipirkti laisvės, — kad gautų geresnį prisikėlimą. **36** Kitiems tekęs išbandymas buvo patyčios ir plakimai, dar ir pančiai, ir kalėjimai. **37** Jie buvo užmėtomi akmenimis, mėginami, pjūklais pjaustomi, kalaviju žudomi, vaikščiojo prisidengę avikailiais ir ožkenomis, kentė nepriteklių, priespaudą ir skriaudimą. **38** Tie, kurių pasaulis nebuvo vertas, klajojo dykumose, kalnuose, po olas ir žemės plyšius.

39 Vis dėlto jie visi — tie, kurie dėl tikėjimo gavo palankų liudijimą, nesulaukė to, kas buvo pažadėta, **40** nes Dievas kai ką geresnio numatė mums, kad jie nebūtų ištobulinti be mūsų.

12

Taigi, tokio didelio debesies liudytojų apsupti, ir mes nusimeskime visus apsunkinimus, taip pat šitą lengvai apraizgančią nuodėmę ir ištvermingai bėkime mums skirtose lenktynėse, **2** sutelkę žvilgsnį į savo tikėjimo didįjį Vedlį ir Ištobulintoją Jėzų. Dėl jam skirto džiaugsmo, nepaisydamas

---

Hbr 11:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **31*** T. y. prostitutė.

gėdos, jis ištvėrė kančių stulpą ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje. **3** Gerai pamąstykite apie tą, kuris ištvėrė nusidėjėliams šitaip burnojant savo pačių nenaudai, kad nepailstumėte ir nesuglebtumėte siela.

4 Kovoje su šita nuodėme jums dar neteko priešintis iki kraujo, **5** ir jūs visai pamiršote paraginimą, skirtą jums kaip sūnums: „Mano sūnau, nenumenkink Jehovos auklybos ir nenusimink jo drausminamas, **6** nes ką Jehova myli, tą auklėja, ir plaka kiekvieną sūnų, kurį priima.“

7 Jums reikia ištverti, juk tai jūsų auklyba. Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis. O kurio gi sūnaus tėvas neauklėja? **8** Jeigu liktumėte be auklybos, kurią visiems yra tekę patirti, būtumėte nesantuokiniai vaikai, o ne sūnūs. **9** Be to, mūsų kūno tėvai mus auklėjo ir mes juos gerbėme. Ar neturėtume juo labiau paklusti savo dvasinio būvio Tėvui, idant gyventume? **10** Juk anie auklėjo mus, kaip išmanė, neilgą laiką, o jis mūsų labui tai daro, kad taptume jo šventumo dalininkais. **11** Tiesa, kiekviena auklyba iš karto atrodo ne džiuginanti, o liūdinanti, tačiau paskui duoda jos išlavintiems taikingą teisumo vaisių.

12 Tad pakelkite nusvirusias rankas, sustiprinkite pasilpusius kelius **13** ir tiesinkite takus po savo kojomis, kad, kas luoša, neišnirtų, o verčiau sugytų. **14** Siekite taikos su visais, siekite šventumo, be kurio niekas neregės Viešpaties. **15** Rūpestingai žiūrėkite, kad kuris nors neprarastų Dievo malonės ir kad kokia nuodinga šaknis išleidusi atžalą nepridarytų vargo ir per ją daugelis nebūtų suteršti, **16** kad tarp jūsų neatsirastų ištvirkautojų ar tokių, kurie nevertina šventų dalykų, — kaip Ezavas, už vieną valgį atidavęs pirmagimio teises. **17** Juk žinote, kad paskui, kai norėjo paveldėti palaiminimą, jis buvo atstumtas — nerado galimybės pakeisti sprendimą, nors su ašaromis to siekė.

18 Jūs juk prisiartinote ne prie apčiuopiamo, liepsnojančio ugnimi kalno, ne prie juodo debesies, tamsybės, viesulo, **19** trimito skardesio ir žodžių griausmo, kurį išgirdę žmonės prašė, kad nieko jiems nebekalbėtų. **20** Mat jie negalėjo pakelti įsakymo: „Net gyvulys, jeigu paliestų kalną, turi būti užmuštas akmenimis.“ **21** Reginys buvo toks šiurpus, kad Mozė pasakė: „Esu išsigandęs ir drebu.“ **22** Jūs prisiartinote prie Siono kalno bei gyvojo Dievo

miesto — dangiškosios Jeruzalės, prie miriadų angelų, **23** susibūrusių į visuotinį sambūrį, prie danguje įrašytųjų pirmagimių bendruomenės, prie visų Teisėjo Dievo ir ištobulintų teisiųjų dvasinio būvio, **24** prie naujos sandoros tarpininko Jėzaus ir pašlakstyto kraujo, kalbančio geriau už Abelio kraują.

25 Žiūrėkite, kad neatstumtumėte kalbančiojo. Juk jeigu neištrūko atstūmusieji tą, kuris perdavė Dievo perspėjimą žemėje, juo labiau neištrūksime mes, jei nusigręšime nuo to, kuris kalba iš dangaus. **26** Anuomet jo balsas sudrebino žemę, o dabar jis žada: „Aš dar sykį sudrebinsiu — ne tik žemę, bet ir dangų.“ **27** Žodžiai „dar sykį“ rodo, jog drebinami dalykai — tai, kas padaryta, — bus pašalinti, kad išliktų tie, kurie nedrebinami. **28** Todėl, kadangi gauname nesudrebinamą karalystę, laikykimės malonės, dėl kurios galime priimtinai atlikti tarnystę Dievui su dievobaimingumu ir šiurpuliu. **29** Juk mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.

13 Teišsilaiko broliška meilė. **2** Nepamirškite svetingumo, juk dėl jo kai kurie, patys to nenumanydami, priėmė viešnagėn angelus. **3** Galvokite apie kalinius, lyg būtumėte drauge įkalinti, taip pat apie skriaudžiamuosius, nes ir patys esate kūne. **4** Tebūna visų gerbiama santuoka ir nesuteRštas santuokos patalas, nes ištvirkautojus ir svetimautojus teis Dievas. **5** Jūsų gyvenime tenebūna meilės pinigams, pasitenkinkite tuo, ką turite. Jis juk yra pasakęs: „Aš niekada tavęs nepaliksiu ir niekada tavęs neapleisiu.“ **6** Turėdami tvirtą pasitikėjimą sakykime: „Jehova mano padėjėjas, aš nebijosiu. Ką man gali padaryti žmogus?“

7 Prisiminkite tuos, kurie tarp jūsų vadovauja, kurie skelbė jums Dievo žodį. Įsižiūrėkite į jų elgesio vaisius ir sekite jų tikėjimu.

8 Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir amžinai.

9 Nesiduokite nešami į šoną skirtingų, svetimų mokymų. Puiku, kai širdis stiprinama malone, o ne valgiais, nedavusiais naudos tiems, kurie jų laikėsi.

10 Mes turime aukurą, nuo kurio valgyti neturi teisės einantys dievatarnystę palapinėje. **11** Mat kūnai gyvulių, kurių kraują vyriausiasis kunigas neša į šventąją vietą kaip auką už nuodėmę, yra sudeginami už stovyklos. **12** Todėl ir Jėzus, kad pašventintų tautą savuoju krauju, kentėjo už vartų. **13** Taigi išeikime pas jį už stovyklos, nešdamiesi jo paniekinimą,

14 nes čia neturime išliekančio miesto, — laukte laukiame būsimojo. **15** Per jį visada aukokime Dievui gyriaus auką, tai yra jo vardą išpažįstančių lūpų vaisių. **16** Nepamirškite daryti gera ir dalytis su kitais, nes tokios aukos Dievui patinka.

17 Klausykite tų, kurie tarp jūsų vadovauja, mielai jiems nusileiskite, nes jie budi jūsų sielų labui kaip duosiantys apyskaitą; tada jie tai darys su džiaugsmu, o ne dūsaudami, antraip tai būtų jums žalinga.

18 Melskitės už mus, nes mes esame įsitikinę turį dorą sąžinę, — mat norime visais atžvilgiais dorai elgtis. **19** Ypač raginu jus melsti, kad būčiau greičiau jums sugrąžintas.

20 O ramybės Dievas, išvedęs iš mirusiųjų didįjį avių ganytoją, mūsų Viešpatį Jėzų, su amžinos sandoros krauju, **21** teaprūpina jus viskuo, kas gera, jo valiai vykdyti, per Jėzų Kristų darydamas mumyse tai, kas miela jo akims. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

22 Raginu jus, broliai, kantriai išklausyti šį padrąsinimo žodį — juk tik trumpai jums parašiau. **23** Žinokite, kad mūsų brolis Timotiejus išleistas į laisvę. Jeigu jis atvyks netrukus, keliausiu pas jus drauge su juo.

24 Sveikinkite visus, kurie pas jus vadovauja, ir visus šventuosius. Jus sveikina esantys Italijoje.

25 Malonė su jumis visais.

JOKŪBO

LAIŠKAS

1 Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus vergas, dvylikai pasklidusių giminių.

Būkite sveiki!

2 Laikykite tai tikru džiaugsmu, mano broliai, kai patiriate visokių išbandymų, **3** žinodami, kad jūsų tikėjimo mėginimas ugdo ištvermę. **4** O ištvermė teatlieka savo darbą iki galo, kad būtumėte iki galo subrendę, visais atžvilgiais nepriekaištingi, nieko nestokojantys.

5 Tad jeigu kuris iš jūsų stokoja išminties, tegul prašo Dievą, nes jis dosniai visiems duoda nepriekaištaudamas, ir jam bus suteikta. **6** Bet tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, nes abejojantis yra lyg jūros banga, vėjo genama ir blaškoma. **7** Toks žmogus tene-

mano ką nors gausiąs iš Jehovos* — **8** toks svyruojantis, visuose savo keliuose nepastovus žmogus.

9 Vargingas brolis tedžiūgauja dėl savo išaukštinimo, **10** o turtingas — dėl savo pažeminimo, nes jis nunyks kaip augalo žiedas. **11** Juk pakilusi kaitri saulė išdžiovina augalą, jo žiedas nubyra ir jo grožis pragaišta. Taip ir turtuolis nunyks savo keliuose.

12 Laimingas žmogus, kuris atsilaiko mėginamas, nes, kai bus pripažintas vertu, gaus gyvenimo vainiką, kurį Jehova pažadėjo jį mylintiems. **13** Mėginamas niekas tenesako: „Esu Dievo mėginamas.“ Tuo, kas bloga, Dievo neįmanoma mėginti ir jis pats nė vieno tuo nemėgina. **14** Kiekvienas yra mėginamas, kai jo paties geismas jį traukia ir vilioja. **15** Geismas pradėjęs pagimdo* nuodėmę, o padaryta nuodėmė užtraukia mirtį.

16 Nesusiklaidinkite, mano mylimieji broliai. **17** Kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybės, nes ateina nuo dangaus šviesulių Tėvo, kuris nesimaino ir nesikeičia, kaip kad slenkantys šešėliai. **18** Panorėjęs jis pagimdė mus tiesos žodžiu, kad būtume tarsi pirmieji vaisiai iš jo kūrinių.

19 Žinokite tai, mano mylimieji broliai. Kiekvienas žmogus tebūna greitas klausytis, lėtas kalbėti, lėtas rūstauti, **20** nes žmogaus rūstybė nevykdo Dievo teisumo. **21** Todėl atsikratykite visokio purvo, atmeskite kerojantį blogį ir romiai priimkite skiepijamą žodį, kuris gali išgelbėti jūsų sielas.

22 Be to, tapkite žodžio vykdytojais, o ne vien klausytojais, kurie apgaudinėja save klaidingais samprotavimais. **23** Jei kas tėra žodžio klausytojas, o ne vykdytojas, jis panašus į žmogų, kuris žvelgia į savo prigimtąjį veidą veidrodyje: **24** pasižiūri į save, nueina ir tuojau pamiršta, koks esąs. **25** O kuris įsižiūri į tobuląjį laisvės įstatymą ir jo laikosi, tasai, būdamas ne užmaršus klausytojas, bet darbo vykdytojas, bus laimingas tai darydamas.

26 Jei kas manosi esąs Dievo garbintojas, tačiau nepažaboja savo liežuvio, tas apgaudinėja savo širdį ir jo garbinimas tuščias. **27** Tyras ir nesuterštas garbinimas mūsų Dievo ir Tėvo akyse — tai rūpintis našlaičiais bei našlėmis jų varge ir saugotis nesusitepti šiuo pasauliu.

Jok 1:7* Žr. 1 priedą. **15*** Arba „Geismas apvaisintas pagimdo“.

2 Mano broliai, kaipgi jūs, išpažindami tikėjimą mūsų šlovinguoju Viešpačiu Jėzumi Kristumi, galite elgtis šališkai? **2** Juk jeigu į jūsų sueigą ateina žmogus, apsimaustęs aukso žiedais, puošniai apsirengęs, ir ateina vargšas nevalyvais drabužiais, **3** jūs prielankūs tam, kuris išsipuošęs, ir jam sakote: „Sėskis štai čia, patogiai“, o vargšui tariate: „Tu pastovėk“ arba: „Sėskis čia, prie mano pakojos“. **4** Argi tada tarp jūsų nėra luominio susiskirstymo, argi nesate tapę teisėjais, kurie teisia iškreiptai?

5 Paklausykite, mano mylimieji broliai. Ar ne tiesa, kad Dievas pasirinko tuos, kas pasaulyje vargšai, tapti turtingus tikėjime ir paveldėti karalystę, kurią yra pažadėjęs jį mylintiems? **6** O jūs paniekinote vargšą. Argi ne turtuoliai jus engia ir tampo po teismus? **7** Argi ne jie piktžodžiauja kilniam vardui, kuriuo vadinatės? **8** Tiesa, jeigu vykdote karališkąjį įstatymą, kaip parašyta: „Mylėk savo artimą kaip save patį“, darote gerai. **9** Bet jeigu elgiatės šališkai, darote nuodėmę — įstatymas kaltina jus nusižengiant.

10 Mat kas laikosi viso Įstatymo, bet nusižengia vienam nuostatui, pažeidžia visus. **11** Juk tas, kuris pasakė „nesvetimauk“, pasakė ir „nežudyk“. Tad jeigu nesvetimauji, bet žudai, nusižengi įstatymui. **12** Kalbėkite ir elkitės kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvų žmonių įstatymą. **13** Kas nerodo gailestingumo, bus teisiamas negailestingai. Gailestingumas triumfuoja prieš teismą.

14 Kas iš to, mano broliai, jei kas nors sako turįs tikėjimą, bet neturi darbų? Argi toks tikėjimas gali jį išgelbėti? **15** Jeigu brolis ar sesuo neturi kuo apsirengti, stokoja kasdienio maisto, **16** ir kas nors iš jūsų sakote jiems: „Eikite ramybėje, sušilkite ir pasisotinkite“, tačiau neduodate jiems to, kas būtina jų kūnui, kokia iš to nauda? **17** Taip ir tikėjimas, jei neturi darbų, pats savaime yra negyvas.

18 Vis dėlto kas nors pasakys: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus. Parodyk man savo tikėjimą be darbų, o aš parodysiu tau savo tikėjimą darbais.“ **19** Tu tiki, kad yra vienas Dievas? Gerai darai. Tačiau demonai irgi tiki, ir dreba. **20** Ar nori žinoti, tuščias žmogau, kad tikėjimas be darbų nenaudingas? **21** Argi Abraomas, mūsų tėvas, ne dėl darbų buvo pripažintas teisiu, kai aukojo savo sūnų Izaoką ant aukuro? **22** Kaip matai, jo tikėjimas veikė išvien su darbais ir darbais jo tikėjimas buvo ištobulintas. **23** Taip išsipildė Rašto žodžiai: „Abraomas patikėjo Jehova ir tai jam buvo

įskaityta teisumu“, ir jis buvo pavadintas „Jehovos draugu“.

24 Kaip matote, žmogus bus pripažintas teisiu dėl darbų, ne vien dėl tikėjimo. **25** Taip ir paleistuvė* Rahaba — argi ne dėl darbų ji buvo pripažinta teisia, kai svetingai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido? **26** Tikrai, kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas.

3 Neskubėkite, mano broliai, daugelis tapti mokytojais, žinodami, kad mūsų laukia griežtesnis teismas. **2** Juk mes visi dažnai suklumpame. Jeigu kas nesuklumpa kalboje, yra tobulas žmogus, gebantis pažaboti ir visą kūną. **3** Įbrukę žąslus arkliams į nasrus, kad mums paklustų, suvaldome ir visą jų kūną. **4** Štai netgi laivus, nors ir labai didelius ir stiprių vėjų genamus, mažytis vairas pasuka, kur tik nori vairininkas.

5 Liežuvis irgi mažas narys, tačiau didžiai giriasi. O kokia maža ugnelė padega didžiulę girią! **6** Taip, liežuvis yra ugnis. Liežuvis — tikras neteisumo pasaulis tarp mūsų narių, nes jis suteršia visą kūną ir padega visą gyvenimo eigą*, pats Gehenos# padegtas. **7** Juk visų rūšių žvėris, paukščius, roplius ir jūros gyvūnus žmogus tramdo ir sutramdo. **8** O liežuvio joks žmogus nepajėgia sutramdyti. Tai nerimstanti piktybė, pilna mirtinų nuodų. **9** Juo mes laiminame Jehovą, savo Tėvą, ir juo tariame prakeiksmus žmonėms, kurie sukurti „panašūs į Dievą“. **10** Iš tų pačių lūpų išeina laiminimas ir prakeikimas.

Šitaip, mano broliai, neturi būti. **11** Argi gali iš vieno šaltinio sykiu trykšti ir saldus, ir kartus vanduo? **12** Broliai, bene figmedis gali užauginti alyvuogių, o vynmedis — figų? Taip pat sūri versmė negali duoti saldaus vandens.

13 Kas iš jūsų išmintingas ir nusimanantis? Teparodo tai darbais — puikiu elgesiu — su išminčiai būdingu romumu. **14** O jeigu jūsų širdyse kartus pavydas ir vaidingumas, nesigirkite ir nemeluokite tiesai. **15** Ta išmintis ateina ne iš aukštybių, — ji žemiška, gyvuliška, demoniška. **16** Juk kur pavydas ir vaidingumas, ten netvarka ir visokios bjaurystės.

17 O išmintis iš aukštybių yra pirmiausia tyra, paskui taikinga, supratinga*, linkusi paklusti, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, nešališka, neveidmainiška. **18** Be to, teisumo vaisius taikoje sėjamas tarp tų, kurie neša taiką.

Jok 2:25* T. y. prostitutė. **3:6*** Pažod. „gimimo ratą“. **6#** Žr. 9 priedą.

Jok 3:17* Pažod. „nuolaidi“.

4 Dėl ko tarp jūsų kyla karai, dėl ko kyla kivirčai? Argi ne dėl to, kad geidžiate tenkinti kūniškas užgaidas, kovojančias jūsų nariuose? **2** Geidžiate, bet neturite. Žudote ir gviešiatės svetimo, bet negalite gauti. Kovojate ir kariaujate. Jūs neturite, nes neprašote. **3** Prašote ir negaunate, nes prašote negeram tikslui — norėdami patenkinti kūniškas užgaidas.

4 Svetimautojos, argi nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškumas Dievui? Todėl kas nori būti pasaulio draugas, darosi Dievo priešu. **5** Negi manote, kad Raštas tuščiai sako: „Mumyse apsigyvenusios dvasios troškimai yra pavydūs“? **6** Vis dėlto jo teikiama malonė didesnė. Todėl ir sakoma: „Dievas išpuikėliams priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę.“

7 Tad pakluskite Dievui; priešinkitės Velniui, ir jis bėgs nuo jūsų. **8** Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų. Nusivalykite rankas, nusidėjėliai, išgryninkite širdis, svyruojantieji. **9** Krimskitės, sielvartaukite ir verkite. Tepavirsta jūsų juokas sielvartu ir jūsų džiaugsmas — liūdesiu. **10** Nusižeminkite Jehovos akivaizdoje, ir jis jus išaukštins.

11 Liaukitės peikę vienas kitą, broliai. Kas peikia ar teisia savo brolį, peikia ir teisia įstatymą. O jeigu teisi įstatymą, esi ne įstatymo vykdytojas, bet teisėjas. **12** Vienas yra įstatymo davėjas ir teisėjas — tas, kuris gali ir išgelbėti, ir sunaikinti. O tu, kas tu toks, kad teisi savo artimą?

13 Dabar paklausykite jūs, kurie sakote: „Šiandien ar rytoj keliausime į tą miestą, išbūsime ten metus, versimės ir pasipelnysime“, **14** nors nežinote, koks bus jūsų gyvenimas rytoj. Juk esate rūkas, kuris trumpam pasirodo ir išnyksta. **15** Verčiau sakytumėte: „Jeigu Jehova panorės, gyvensime ir darysime tą ar aną.“ **16** O jūs didžiuojatės savo pagyrūniškais užmojais. Visas toks didžiavimasis yra blogas. **17** Taigi kas moka daryti, kas teisinga, bet nedaro, tas nusideda.

5 Dabar paklausykite jūs, turtuoliai: verkite ir aimanuokite dėl jūsų laukiančių negandų. **2** Jūsų turtai supuvo, jūsų drabužius kandys sukapojo. **3** Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, jų rūdys liudys prieš jus ir ės jūsų kūną. Tarsi ugnis paskutinėmis dienomis bus tai, ką susikrovėte.* **4** Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių darbininkų

Jok 5:3* Arba „ės jūsų kūną tarsi ugnis. Paskutinėmis dienomis jūs susikrovėte turtą.“

užmokestis, kurį sulaikėte, ir pjovėjų pagalbos šauksmai pasiekė kareivijų Jehovos ausis. **5** Jūs gyvenote žemėje prabangiai ir pasinėrėte į kūniškus malonumus. Netgi skerdimo dieną penėjote savo širdis. **6** Jūs pasmerkėte, nužudėte teisųjį. Argi jis jums nesipriešina?*

7 Todėl būkite kantrūs, broliai, iki Viešpats jau bus čia*. Štai žemdirbys kantriai laukia brangaus žemės vaisiaus, kol užeina ankstyvieji ir vėlyvieji lietūs#. **8** Jūs irgi būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpats čia bus jau netrukus.

9 Nedūsaukite iš nepasitenkinimo vieni kitais, broliai, kad nebūtumėte nuteisti. Štai Teisėjas jau stovi prie durų. **10** Broliai, vargų kentėjimo ir kantrybės pavyzdžiu laikykite pranašus, kalbėjusius Jehovos vardu. **11** Štai mes vadiname laimingais tuos, kurie ištvėrė. Jūs girdėjote apie Jobo ištvermę ir matėte, ką Jehova jam galiausiai suteikė, — Jehova yra kupinas užuojautos ir gailestingas.

12 Pirmiausia, mano broliai, liaukitės prisiekinėję ar dangumi, ar žeme, ar kuo nors kitu. Tik tegul jūsų „taip“ reiškia „taip“, o „ne“ — „ne“, kad neužsitrauktumėte pasmerkimo.

13 Kas nors iš jūsų kenčia vargus? Tegul meldžiasi. Kas nors pakilios dvasios? Tegul gieda psalmes. **14** Kas nors iš jūsų serga? Tegul pasikviečia bendruomenės vyresniuosius ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Jehovos vardu. **15** Tikėjimo malda išgydys sergantį*, ir Jehova jį pakels. O jeigu jis yra padaręs nuodėmių, jam bus atleista.

16 Tad atvirai išpažinkite vieni kitiems savo nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte išgydyti. Teisiojo maldavimas, ėmęs veikti, turi didelę galią. **17** Elijas buvo žmogus kaip ir mes, turintis tokius pat jausmus, bet jis melste meldė, kad nelytų, ir krašte nelijo trejus metus ir šešis mėnesius. **18** Kai jis meldė vėl, dangus davė lietaus, ir žemė išželdino savo vaisių.

19 Mano broliai, jei kas nors iš jūsų nuklysta nuo tiesos ir kitas jį sugrąžina, **20** žinokite: tas, kuris sugrąžina nusidėjėlį iš klystkelio, išgelbės jo sielą nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.

Jok 5:6* Arba „nužudėte teisųjį. Jis jums nesipriešina.“ **7*** Žodžiais „jau bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. **7#** Ankstyvieji lietūs prasidėdavo maždaug spalio viduryje, o vėlyvieji — maždaug balandžio viduryje.

Jok 5:15* Pažod. „pavargusį“.

PIRMASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas – laikiniems gyventojams, pasklidusiems Ponte, Galatijoje, Kapadokijoje, Azijoje ir Bitinijoje, išrinktiesiems **2** Dievo Tėvo numatymu, pašventintiems dvasia, kad būtų klusnūs ir pašlakstyti Jėzaus Kristaus krauju.

Tepadaugėja jums malonės ir ramybės.

3 Tebūna palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, kuris dėl savo didžio gailestingumo Jėzaus Kristaus prikėlimu iš mirusiųjų atgimdė mus gyvai vilčiai, **4** nepragaištančiam, nesuterštam ir nenykstančiam paveldui. Šis danguje laikomas jums, **5** Dievo galia per tikėjimą saugomiems išgelbėjimui, kuris bus apreikštas paskutiniu laiku. **6** Tuo jūs labai džiaugiatės, nors šį trumpą laiką, kai reikia, tenka ir paliūdėti dėl įvairių išbandymų, **7** kad jūsų išmėgintas tikėjimas, daug vertingesnis už pražūvantį auksą, nors ir ugnimi ištirtą*, būtų rastas vertas gyriaus, šlovės ir pagarbos, kai apsireikš Jėzus Kristus. **8** Kad ir nesate jo matę, jūs mylite jį. Nors dabar jo neregite, tikite juo ir džiūgaujate neapsakomu, šlovingu džiaugsmu, **9** gaudami tikėjimo vaisių – savo sielų išgelbėjimą.

10 Šitą išgelbėjimą kruopščiai aiškinosi ir rūpestingai tyrinėjo pranašai, kurie pranašavo apie jums skirtąją malonę. **11** Jie tyrinėjo, kada ir koks bus Kristui skirtas laikotarpis, apie kurį dvasia jiems bylojo, iš anksto liudydama apie Kristaus kentėjimus ir kas šlovinga vyks paskui. **12** Jiems buvo apreikšta, kad ne sau, bet jums patarnauja perduodami tai, ką dabar per šventąją dvasią, atsiųstą iš dangaus, jums pranešė paskelbusieji gerąją naujieną. Į šiuos dalykus trokšta pažvelgti angelai.

13 Todėl nuteikite protą veiklai*, būkite visiškai blaivūs; sudėkite viltis į malonę, kurią patirsite per Jėzaus Kristaus apsireiškimą. **14** Kaip klusnumo vaikai, nebesileiskite formuojami geismų, kuriems anksčiau pasiduodavote dėl savo neišmanymo, **15** bet, sekdami Šventuoju, kuris jus pašaukė, tapkite ir jūs šventi visu savo elgesiu. **16** Juk parašyta: „Būkite šventi, nes aš esu šventas.“

1Pt 1:7* Arba „išgrynintą“.

1Pt 1:13* Pažod. „susijuoskite proto strėnas“.

17 Be to, jeigu šaukiatės Tėvo, kuris nešališkai teisia kiekvieną pagal jo darbą, elkitės su baime, kol gyvenate kaip ateiviai. **18** Juk žinote, kad ne pragaištančiais dalykais, ne auksu ar sidabru, buvote išvaduoti iš bevaisės gyvensenos, kurią perėmėte iš protėvių, **19** bet brangiu krauju — tarsi avinėlio be ydos ir dėmės, — Kristaus krauju. **20** Tiesa, numatytas jis buvo prieš pasaulio užgimimą*, bet pasirodė laikų pabaigoje dėl jūsų, **21** jo dėka tikinčių Dievą — tą, kuris prikėlė jį iš mirusiųjų ir suteikė jam šlovę, — kad jūsų tikėjimas ir viltis būtų Dieve.

22 Dabar, kai klusnumu tiesai išgryninote savo sielas ir taip išsiugdėte neveidmainingą brolišką meilę, karštai iš širdies mylėkite vieni kitus. **23** Jūs buvote atgimdyti — ir ne iš pragaištančios, bet iš nepragaištančios sėklos, gyvojo ir amžinojo Dievo žodžiu. **24** Juk „visoks kūnas yra lyg žolė, ir visa jo šlovė — tarsi žolės žiedas; žolė nuvysta ir žiedas nubyra, **25** o Jehovos* žodis išlieka amžinai“. Tas „žodis“ yra jums paskelbta geroji naujiena.

2 Todėl pameskite visokią blogybę, visokį klastingumą, veidmainystę, pavydą ir visokias pagiežingas apkalbas. **2** Lyg naujagimiai trokškite gryno žodžio pieno, kad juo augtumėte išgelbėjimui, **3** jeigu jau paragavote, koks Viešpats maloningas.

4 Jūs, einantys prie jo, prie gyvo akmens, žmonių, tiesa, atmesto, bet Dievo išrinkto, brangaus, **5** ir patys esate tarsi gyvi akmenys, iš kurių statomi dvasiniai namai, kad būtumėte šventa kunigija ir aukotumėte priimtinas Dievui dvasines aukas per Jėzų Kristų. **6** Raštas juk sako: „Štai dedu Sione rinktinį akmenį, kertinį pamato akmenį, brangų; ir kas tik juo tiki, tikrai nenusivils*.“

7 Todėl jis brangus jums, tikintiems. O netikintiems: „kaip tik tas akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo viršutiniu kertiniu akmeniu“ **8** ir „suklupimo akmeniu, nupuolimo uola“. Jie suklumpa, nes nepaklūsta žodžiui. Taip jiems ir skirta. **9** O jūs esate „išrinkta giminė, karališkoji kunigija, šventa tauta, ypatinga nuosavybe tapę žmonės, kad visur skelbtumėte dorybes“ to, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą.

1Pt 1:20* Pažod. „prieš pasaulio [sėklos] metimą žemyn“. Turimi omenyje Adomo ir Ievos vaikai. **25*** Žr. 1 priedą.

1Pt 2:6* Arba „tikrai nebus sugėdintas“.

10 Kadaise nebuvote tauta, o dabar esate Dievo tauta; nebuvote patyrę gailestingumo, o dabar esate patyrę gailestingumą.

11 Mylimieji, raginu jus, kaip ateivius ir laikinus gyventojus, saugotis kūno geismų, kovojančių prieš sielą. **12** Jūsų elgesys tarp tautų tebūna nepriekaištingas, kad dėl tų dalykų, dėl kurių žmonės dabar peikia jus kaip piktadarius, patikrinimo dieną šlovintų Dievą, nes mato gerus jūsų darbus.

13 Dėl Viešpaties pakluskite visokiam žmogiškam sutvarkymui: ar karaliui, kaip viršiausiam, **14** ar valdytojams, kaip jo pasiųstiems bausti piktadarių ir pagirti geradarių. **15** Juk tokia Dievo valia, kad darydami gera nutildytumėte neišmanėliškas neprotingų žmonių kalbas. **16** Būkite kaip laisvi žmonės, tačiau ne tokie, kurie savo laisve dangsto blogį, bet kaip Dievo vergai. **17** Gerbkite visus, mylėkite broliją, bijokite Dievo, gerbkite karalių.

18 Namų tarnai tebūna su visa derama baime klusnūs savo šeimininkams — ne vien geriems ir supratingiems, bet ir įnoringiems, **19** nes jeigu kas atlaiko vargus ir kenčia nepelnytai, dėl savo sąžinės Dievo akivaizdoje, tai yra vertybė. **20** Juk argi čia nuopelnas, jeigu ištveriate mušami už nuodėmes? Tačiau jeigu ištveriate kentėdami už gerus darbus, tai yra vertybė Dievui.

21 Juk tam ir buvote pašaukti — pats Kristus kentėjo už jus, palikdamas jums pavyzdį, kad tiksliai sektumėte jo pėdomis. **22** Jis nepadarė nuodėmės, jo lūpose nerasta apgaulės. **23** Įžeidinėjamas jis neatsakė įžeidimais, kentėdamas negrasino, bet patikėjo save tam, kuris teisia teisingai. **24** Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant stulpo*, kad būtume išvaduoti iš nuodėmių ir gyventume teisumui. „Jo žaizdomis buvote išgydyti.“ **25** Juk jūs buvote lyg paklydusios avys, o dabar sugrįžote pas savo sielų ganytoją ir prižiūrėtoją.

3

Taip ir jūs, žmonos, klausykite savo vyrų, kad jeigu kurie nepaklūsta žodžiui, būtų laimėti be žodžio, žmonų elgesiu, **2** matydami, jog elgiatės tyrai ir su didžia pagarba. **3** Ir tegul puošia jus ne išorė — supinti plaukai, aukso gražmenos ar drabužiai, — **4** bet širdyje slypintis žmogus, apsivilkęs nesunešiojamu apdaru tykios ir romios dvasios, kuri labai brangi Dievo akyse. **5** Juk kadaise šventos moterys, kurios vylėsi Dievu, irgi taip puošėsi,

1Pt 2:24* Pažod. „ant medžio“.

būdamos klusnios savo vyrams. **6** Štai Sara klaũsė Abraomo ir vadino jį viešpačiu. Jūs esate jos dukterys, jeigu tik darote gera nebijodamos jokių bauginimų.

7 Taip ir jūs, vyrai, gyvenkite su žmonomis supratingai, gerbkite jas kaip trapesnį indą — kaip moteris, juk drauge su jomis esate gyvenimo malonės paveldėtojai; tada nebus kliūties jūsų maldoms.

8 Galiausiai visi būkite vienminčiai, atjautūs, broliškai mylintys, jautrios širdies, nuolankios dvasios, **9** neatmokėkite skriauda už skriaudą ar įžeidimu už įžeidimą, bet, priešingai — laiminkite, nes tokiu keliu eiti buvote pašaukti, kad paveldėtumėte palaiminimą.

10 „Kas nori mylėti gyvenimą ir matyti gerų dienų, tas tesulaiko savo liežuvį nuo blogio ir lūpas nuo apgaulingos kalbos, **11** tesigręžia nuo blogio ir tedaro gera; teieško taikos* ir tegul vejasi ją. **12** Juk Jehovos akys žvelgia į teisiuosius ir jo ausys girdi jų maldavimą; tačiau Jehovos veidas — prieš darančius bloga.“

13 Tikrai, kas gi jums pakenks, jeigu uoliai darysite gera? **14** Net jeigu jums tenka kentėti dėl teisumo, esate laimingi. O to, ko jie bijo, nebijokite ir nepraraskite savitvardos. **15** Šventu laikykite Viešpatį Kristų savo širdyse, visada pasirengę apsiginti, jeigu kas pareikalautų jūsų pagrįsti savąją viltį, tik darykite tai romiai ir labai pagarbiai.

16 Išlaikykite gerą sąžinę, kad tie, kurie niekinamai kalba apie jūsų gerą elgesį Kristuje, susigėstų dėl to, dėl ko jus peikia. **17** Verčiau kentėti už gerus darbus, jeigu tokia Dievo valia, negu už blogus. **18** Juk ir Kristus kartą visiems laikams mirė už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad nuvestų jus pas Dievą, pats numarintas kūnu, o atgaivintas dvasia. **19** Kaip dvasia jis nuėjo skelbti kalėjime esančioms dvasioms, **20** kurios kadaise, Nojaus dienomis, buvo neklusnios, kai Dievo kantrybė laukė bestatant laivą, kuriuo keli žmonės, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėti per vandenį.

21 O dabar per Jėzaus Kristaus prisikėlimą jus gelbsti to atitikmuo — krikštas (ne kūno nešvaros nuplovimas, bet prašymas, kad Dievas suteiktų gerą sąžinę). **22** Jis nuėjo į dangų ir yra Dievo dešinėje; jam buvo pavesti ir angelai, ir valdžios, ir galybės.

4 Taigi, Kristus kentėjo kūnu, tad ir jūs apsiginkluokite ta pačia nuostata, nes tas, kas iškentė kūnu, atsižadėjo

---

1Pt 3:11* Arba „ramybės“.

nuodėmių, **2** kad likusį laiką kūne gyventų nebe žmonių geismais, o Dievo valia. **3** Gana, kad praėjusį laiką vykdėte tautų valią, kai buvote pasidavę įžūliai elgtis, tenkinti geidulius, girtauti, ūžauti, varžytis išgertuvėse ir neleistinai stabmeldžiauti. **4** Kadangi nebebėgate su jais pasinerti į tą patį pasileidimo liūną, jie stebisi ir jus užgaulioja. **5** Bet tie žmonės atsiskaitys tam, kuris pasirengęs teisti gyvus ir mirusius. **6** Juk dėl to geroji naujiena buvo paskelbta ir mirusiems*, kad jie, nuteisti pagal kūną žmonių požiūriu, gyventų dvasia Dievo požiūriu.

7 Visų dalykų galas priartėjo. Tad būkite sveikos nuovokos, būkite budrūs melstis. **8** O visų pirma karštai mylėkite vieni kitus, nes meilė uždengia daugybę nuodėmių. **9** Būkite vieni kitiems svetingi be niurnėjimo. **10** Pagal tai, kokią kiekvienas gavote dovaną, naudokite ją patarnauti vienas kitam kaip geri visokeriopos Dievo malonės prievaizdai. **11** Jei kas kalba, tekalba kaip Dievo apreikštuosius žodžius; jei kas patarnauja, tepatarnauja pasikliaudamas Dievo teikiama stiprybe, kad visu kuo per Jėzų Kristų būtų šlovinamas Dievas. Jam priklauso šlovė ir galybė per amžių amžius. Amen.

12 Mylimieji, nesistebėkite, kad jus degina ugnis, tarsi tai būtų kažkas keista; taip darosi, kad būtumėte išbandyti. **13** Priešingai, džiaukitės būdami Kristaus kentėjimų dalininkai, kad galėtumėte džiaugtis didžiu džiaugsmu ir tada, kai apsireikš jo šlovė. **14** Jeigu jus užgaulioja dėl Kristaus vardo, esate laimingi, nes šlovės dvasia, paties Dievo dvasia, ilsisi ant jūsų.

15 Tik niekas iš jūsų tenekenčia kaip žmogžudys, vagis, piktadarys ar toksai, kuris kišasi į svetimus reikalus. **16** O jeigu kas kenčia dėl to, kad yra krikščionis, tegu nesigėdija, bet šlovina šiuo vardu Dievą. **17** Juk atėjo skirtas laikas prasidėti teismui nuo Dievo namų. O jeigu jis prasidės nuo mūsų, tai koks galas laukia tų, kurie Dievo gerajai naujienai nepaklūsta? **18** „Ir jeigu teisusis sunkiai išgelbėjamas, tai kur bepasirodys bedievis ir nusidėjėlis?“ **19** Taigi tie, kurie kenčia pagal Dievo valią, tepaveda savo sielas ištikimajam Kūrėjui, darydami gera.

5 Tad raginu jūsų vyresniuosius, pats irgi būdamas vyresnysis ir Kristaus kentėjimų liudytojas, taip pat dalinin-

1Pt 4:6* T. y. mirusiems dvasine prasme. Žr. Ef 2:1.

kas šlovės, kuri bus apreikšta: **2** ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę ne iš prievartos, bet noriai, ne dėl nesąžiningo pasipelnymo, bet su atsidavimu, **3** ne viešpataudami jums patikėtiems,* bet būdami pavyzdžiu kaimenei. **4** Ir kai pasirodys vyriausiasis ganytojas, jūs gausite nevystantį šlovės vainiką.

5 Taip ir jūs, jaunesnieji, būkite klusnūs vyresniesiems. Susijuoskite visi nuolankumu vieni kitiems, nes Dievas išpuikėliams priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę.

6 Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus metui atėjus, **7** ir meskite ant jo visą savo nerimo naštą*, nes jis jumis rūpinasi. **8** Būkite blaivūs, budėkite. Jūsų priešininkas Velnias lyg riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, ieškodamas ką praryti. **9** Bet jūs priešinkitės jam, likdami tvirti tikėjimu, žinodami, kad jūsų brolijai pasaulyje tenka ištverti tokius pat kentėjimus. **10** O visokios malonės Dievas, kuris jus pašaukė į savo amžiną šlovę Kristuje, pats jus, trumpai pakentėjusius, išlavins, sutvirtins ir sustiprins. **11** Jam priklauso galybė per amžius. Amen.

12 Per Silvaną, ištikimą brolį — tokiu jį laikau, — trumpai parašiau jums norėdamas padrąsinti ir nuoširdžiai paliudyti, kad tai yra tikroji Dievo malonė; tvirtai jos laikykitės. **13** Jus sveikina esančioji Babilone, išrinktoji kaip ir jūs, taip pat Morkus, mano sūnus. **14** Sveikinkite vieni kitus meilės pabučiavimu.

Ramybė jums visiems, esantiems Kristuje.

1Pt 5:3* Arba „ne viešpataudami tiems, kurie yra Dievo paveldas“. 7* Arba „visus savo rūpesčius“.

ANTRASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus vergas ir apaštalas — tiems, kurie, kaip ir mes, yra įgiję lygiai vertingą tikėjimą dėl mūsų Dievo ir dėl Gelbėtojo Jėzaus Kristaus teisumo.

2 Tedaugėja jums malonės ir ramybės* per Dievo ir Jėzaus, mūsų Viešpaties, aiškų pažinimą, **3** nes visa, kas reikšminga dėl

2Pt 1:2* Arba „taikos“.

gyvenimo ir dievotumo, jo dieviškoji galia padovanojo mums per aiškų pažinimą to, kuris pašaukė mus šlove ir dorybe. **4** Per šituos dalykus jis padovanojo mums brangiuosius ir didinguosius pažadus, kad per juos, pabėgę nuo sugedimo, išplitusio pasaulyje dėl geidulystės, taptumėte dieviškos prigimties dalininkais.

5 Todėl jūs savo ruožtu kuo uoliausiai stenkitės praturtinti savo tikėjimą dorybe, dorybę — pažinimu, **6** pažinimą — susivaldymu, susivaldymą — ištverme, ištvermę — dievotumu, **7** dievotumą — broliškumu, broliškumą — meile. **8** Juk jeigu šių dalykų turite, esate jų kupini, jie neleis jums likti neveikliems ar bevaisiams mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus aiškiame pažinime.

9 O kas jų neturi, yra aklas, užmerkęs akis, kad nematytų šviesos, pamiršęs, kad buvo apvalytas nuo savo senųjų nuodėmių. **10** Todėl, broliai, kuo labiausiai stenkitės sutvirtinti savo pašaukimą ir išrinkimą; jei tai darote, tikrai nenupulsite. **11** Šitaip jums plačiai atsivers durys į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę.

12 Todėl aš visada būsiu pasirengęs priminti jums šiuos dalykus, nors žinote juos ir esate tvirti tiesoje, kurią turite. **13** Manau, jog teisingai darau žadindamas jus priminimais, kol dar esu šioje palapinėje*, **14** nes žinau, kad jau greitai mano palapinė bus nugriauta, kaip man leido suprasti ir mūsų Viešpats Jėzus Kristus. **15** Tad aš kaskart darysiu visa, ką galiu, kad man išėjus jūs galėtumėte patys sau priminti šiuos dalykus.

16 Mes pasakojome jums apie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir apie jo buvimą čia* ne remdamiesi gudriai išgalvotomis pasakomis, bet kaip savo akimis regėję jo didybę. **17** Mat jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai jam iš didingosios šlovės nuskambėjo žodžiai: „Šitas yra mano mylimasis sūnus; aš juo patenkintas.“ **18** Taip, mes girdėjome šiuos žodžius iš dangaus būdami su juo ant šventojo kalno.

19 Taigi pranašiškas žodis tapo mums dar patikimesnis, ir jūs gerai darote žvelgdami į jį tarsi į žiburį, šviečiantį tamsioje vietoje (kol ims aušti diena ir patekės priešaušrio žvaigždė) — jūsų širdyse. **20** Visų pirma, jūs gi žinote, kad jokia Rašto pra-

2Pt 1:13* Kitaip tariant, „šiame kūne“. **16*** Žodžiais „buvimą čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

našystė nėra kilusi iš kieno nors asmeninių aiškinimų, **21** nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet žmonės kalbėjo tai, kas nuo Dievo, vedami šventosios dvasios.

2 O juk tautoje buvo ir netikrų pranašų, kaip ir tarp jūsų bus netikrų mokytojų. Jie slapčia įves pražūtingų atskalūnysčių ir netgi išsižadės juos nupirkusio šeimininko, taip užsitraukdami greitą pražūtį. **2** Be to, daug kas paseks jų įžūliu elgesiu ir dėl jų bus niekinamas tiesos kelias. **3** Iš gobšumo jie išnaudos jus suvedžiodami klastingais žodžiais. Bet nuosprendis, skirtas jiems nuo seno, negaišuoja ir jų pražūtis nesnaudžia.

4 Juk jeigu Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų ir nubloškė į tartarą* — atidavė giliausioms tamsybėms, kur laiko juos teismui; **5** jeigu nepagailėjo senojo pasaulio ir išsaugojo vien teisumo skelbėją Nojų ir dar septynetą, kai siuntė bedievių pasauliui tvaną; **6** jeigu paversdamas pelenais pasmerkė Sodomos ir Gomoros miestus, taip parodydamas bedieviams pavyzdį, kas bus ateityje, **7** ir išvadavo teisųjį Lotą, kurį labai vargino savavaliautojų įžūlus elgesys **8** (juk tas teisusis, gyvendamas tarp jų ir diena iš dienos viską matydamas bei girdėdamas, turėjo kankinti savo teisią sielą dėl jų savavališkų darbų), **9** tai Jehova* žino, kaip išgelbėti dievotus žmones iš mėginimo ir išlaikyti neteisiuosius teismo dienai, kai bus atkirsti šalin, **10** ypač tuos, kurie sekioja paskui kūną geisdami jį suteršti ir niekina viešpatystę.

Tie akiplėšos savavaliai nedrebėdami užgauliai kalba apie šlovinguosius. **11** O štai angelai, nors yra didesni jėga bei galia, nemeta jiems užgaulaus kaltinimo, nes gerbia Jehovą. **12** Tačiau tie, kaip nemąstantys gyvūnai, vien įgimtų skatulių vedami ir skirti būti sugauti ir užmušti, užgauliai kalba apie tai, ko neišmano, ir dėl to pražus eidami pražūties keliu, **13** užsitrauks pikta kaip atpildą už savo piktadarystes.

Jie mėgsta ištaigauti vidury dienos. Jie — tikros dėmės ir ydos — jaučia didžiausią malonumą skleisdami apgaules, kai vaišinasi drauge su jumis. **14** Jų akys pilnos svetimavimo ir nesugeba atsispirti nuodėmei; jie vilioja svyruojančias sielas. Jų širdys išlavintos gobšauti. Jie prakeikimo vaikai. **15** Palikę tiesų taką jie nuklydo, pasuko

2Pt 2:4* Žr. 10 priedą.

2Pt 2:9* Žr. 1 priedą.

keliu Beoro sūnaus Bileamo, kuris pamilo piktadarystės atlygį **16** ir už savo nusižengimą buvo sudrausmintas; nebylus nešulinis gyvulys, prabilęs žmogaus balsu, sutrukdė pranašo beprotystę.

17 Jie — šaltiniai be vandens ir debesys, smarkios vėtros genami; jiems skirta juodžiausia tamsybė. **18** Jie kalba tuščias, išpūstas kalbas, kūno geismais bei įžūliu elgesiu vilioja vos pasprukusius nuo einančių klystkeliais **19** ir žada jiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai. Juk nugalėtasis tampa nugalėjusiojo vergu. **20** Ir jeigu įgiję Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus aiškų pažinimą jie pabėga nuo pasaulio nešvarybių, bet paskui vėl į jas įsivelia ir yra nugalimi, jiems pasidaro blogiau negu pirma. **21** Jiems gi būtų buvę geriau nepažinti teisumo kelio, negu įgijus aiškų pažinimą nusisukti nuo jiems duoto šventojo įsakymo. **22** Tokiems nutiko, kaip teisingai sako patarlė: „Šuo sugrįžo prie savo vėmalų, išmaudyta kiaulė — voliotis purvyne.“

3 Mylimieji, tai jau antras laiškas, kurį jums rašau. Abiejuose priminimais žadinu jūsų aiškų mąstymą, **2** kad atsimintumėte šventųjų pranašų seniau sakytus žodžius ir jūsų apaštalų perduotą Viešpaties ir Gelbėtojo įsakymą. **3** Visų pirma žinokite, kad paskutinėmis dienomis atsiras šaipūnų, kurie šaipysis, gyvens savo geismais **4** ir kalbės: „Tai kaip ten tas pažadas, neva jis bus čia*? Juk nuo tada, kai užmigo mūsų protėviai, visa pasilieka taip, kaip buvo nuo pat kūrinijos atsiradimo.“

5 Mat jie tyčia nekreipia dėmesio, kad nuo seno buvo dangūs ir žemė, pagal Dievo žodį tvirtai iškilusi iš vandens ir apgaubta vandens, **6** ir kad taip ano meto pasaulis buvo pražudytas — užtvindytas vandeniu. **7** O dabartiniai dangūs ir žemė pagal tą patį žodį laikomi ugniai, saugomi teismo ir bedievių žmonių pražūties dienai.

8 Tik tegul nelieka, mylimieji, jūsų nepastebėta štai kas: viena diena Jehovai yra lyg tūkstantis metų ir tūkstantis metų — lyg viena diena. **9** Jehova nedelsia tesėti pažado, nors kai kurie tai laiko delsimu, bet yra jums kantrus, — jis nenori, kad kuris nors pražūtų, bet kad visi turėtų galimybę atgailauti. **10** O Jehovos diena ateis kaip vagis, kai dangūs išnyks su švilpesiu, elementai nuo karščio suirs ir žemė bei jos darbai bus atskleisti.

2Pt 3:4* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

11 Jeigu visa tai turi šitaip suirti, kokie žmonės jūs turite būti, kaip pasižymėti šventais poelgiais ir dievotumo darbais, **12** laukdami ir aiškiai turėdami omenyje būsiant* Jehovos dieną, kai dangūs suirs ugnyje ir elementai ištirps nuo karščio! **13** Juk mes pagal jo pažadą laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas.

14 Todėl, mylimieji, šito laukdami dėkite visas pastangas, kad galiausiai jis rastų jus be dėmės, be ydos ir esančius taikoje. **15** Be to, mūsų Viešpaties kantrybę laikykite išgelbėjimu, kaip jums rašė ir mūsų mylimas brolis Paulius pagal jam duotą išmintį; **16** jis kalba apie šiuos dalykus visuose savo laiškuose. Tačiau juose esama ir sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišmanėliai ir svyruojantieji iškraipo, kaip ir kitus Raštus, savo pačių pražūčiai.

17 Tad jūs, mylimieji, iš anksto tai žinodami, saugokitės, kad savavaliautojai, patys būdami paklydę, drauge nenusivestų ir jūsų ir jūs nenupultumėte nuo savo tvirtybės. **18** Vis aukite mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus malone ir jo pažinimu. Jam tebūnie šlovė dabar ir iki amžinybės dienos.

2Pt 3:12* Žodžiu „būsiant“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija).

PIRMASIS JONO
LAIŠKAS

1 Kas buvo nuo pradžios, ką girdėjome, ką savo akimis matėme, ką stebėjome ir ką mūsų rankos lietė, tai yra apie gyvenimo žodį **2** (gyvenimas buvo parodytas, ir mes matėme, liudijame ir pasakojame jums apie šį gyvenimą, amžinąjį, kuris buvo pas Tėvą ir buvo mums parodytas), **3** ką matėme ir girdėjome, pasakojame ir jums, kad jūs irgi turėtumėte bendrystę su mumis. O toji mūsų bendrystė yra su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. **4** Taigi, mes rašome šiuos dalykus, kad mūsų džiaugsmas būtų ištobulintas.

5 Štai žinia, kurią iš jo girdėjome ir kurią skelbiame jums: Dievas yra šviesa ir jame nėra jokios tamsos. **6** Jeigu teigiame: „Mes turime bendrystę su juo“, tačiau vaikštome tamsoje, mes

meluojame ir nevykdome tiesos. **7** O jeigu vaikštome šviesoje, kaip ir jis yra šviesoje, turime bendrystę vienas su kitu, ir jo Sūnaus Jėzaus kraujas apvalo mus nuo visokios nuodėmės.

8 Jeigu teigiame: „Mes neturime nuodėmės“, klaidiname patys save ir tiesos mumyse nėra. **9** Jeigu savo nuodėmes išpažįstame, jis ištikimas ir teisingas, kad nuodėmes mums atleistų ir apvalytų mus nuo visokio neteisumo. **10** Jeigu teigiame: „Mes nesame nusidėję“, darome jį melagiu ir mumyse nėra jo žodžio.

2 Mano vaikeliai, jums tai rašau, kad nenusidėtumėte. O jeigu kuris nusidėtų, turime pas Tėvą padėjėją* — Jėzų Kristų, teisųjį. **2** Jis yra permaldavimo auka už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio. **3** Štai iš ko suvokiame, kad esame jį pažinę, — jei laikomės jo įsakymų. **4** Kas sako: „Aš esu jį pažinęs“, o jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir tiesos jame nėra. **5** O kas jo žodžio laikosi, tame Dievo meilė išties ištobulinta. Taip žinome, kad jame esame. **6** Kas sako pasiliekąs jame, privalo ir pats taip vaikščioti, kaip jis vaikščiojo.

7 Mylimieji, rašau jums ne naują įsakymą, o seną įsakymą, kurį turite nuo pradžios. Senasis įsakymas yra žodis, kurį girdėjote. **8** Kita vertus, rašau jums naują įsakymą, kas tikra jame ir jumyse, nes tamsa traukiasi ir tikroji šviesa jau šviečia.

9 Kas sako esąs šviesoje, bet savo brolio nekenčia, tas iki šiol tebėra tamsoje. **10** Kas myli savo brolį, pasilieka šviesoje, ir jame nėra jokio suklupimo. **11** O kas nekenčia savo brolio, yra tamsoje ir vaikščioja tamsoje. Jis nežino, kur eina, nes tamsa apakino jam akis.

12 Rašau jums, vaikeliai, nes dėl jo vardo jums atleistos nuodėmės. **13** Rašau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Rašau jums, jaunuoliai, nes jūs nugalėjote piktąjį. Parašiau jums, vaikučiai, nes jūs pažinote Tėvą. **14** Parašiau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Parašiau jums, jaunuoliai, nes esate stiprūs, jumyse pasilieka Dievo žodis ir jūs nugalėjote piktąjį.

15 Nemylėkite pasaulio, nei to, kas pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės. **16** Juk visa, kas pasaulyje — kūno geismas, akių geismas, puikavimasis pragyvenimo ištekliais, — yra ne iš Tėvo, o iš pasaulio. **17** Pasaulis praeina, jo geismas

---

1Jn 2:1* Arba „užtarėją“.

irgi, o kas vykdo Dievo valią, lieka per amžius.

18 Vaikeliai, tai paskutinė valanda. Kaip esate girdėję, kad ateis antikristas, dabar ir yra pasirodę daug antikristų. Iš to žinome, jog ši valanda paskutinė. **19** Jie iš mūsų išėjo, bet nebuvo mūsiškiai, mat jeigu būtų buvę mūsiškiai, būtų pasilikę su mumis. Bet jie išėjo, kad paaiškėtų, jog ne visi yra mūsiškiai. **20** O jūs turite patepimą iš Šventojo ir visi turite pažinimą. **21** Parašiau jums ne todėl, kad nežinote tiesos, o todėl, kad ją žinote ir kad iš tiesos nekyla joks melas.

22 Kas gi yra melagis, jei ne tas, kuris neigia, kad Jėzus yra Kristus? Toks yra antikristas, neigiantis Tėvą ir Sūnų. **23** Kiekvienas neigiantis Sūnų neturi ir Tėvo. Kas išpažįsta Sūnų, tas turi ir Tėvą. **24** O jumyse — jumyse tepasilieka tai, ką girdėjote nuo pradžios. Jeigu tai, ką girdėjote nuo pradžios, pasilieka jumyse, tada ir jūs liksite Sūnuje ir Tėve. **25** Ir štai pažadas, kurį jis pats mums davė, — amžinasis gyvenimas.

26 Parašiau jums tai apie mėginančius jus suklaidinti. **27** O jumyse — jumyse pasilieka patepimas, kurį iš jo gavote, ir nereikia, kad kas jus mokytų. Jus apie viską moko iš jo gautasis patepimas, — jis tikras, ne pramanas. Ir kaip esate išmokyti, likite jame. **28** Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite jame, kad jam pasirodžius turėtume drąsos kalbėti ir kad netektų sugėdintiems nuo jo pasitraukti, kai jis bus čia*. **29** Jei žinote, kad jis teisus, žinote ir tai, kad kiekvienas, darantis teisumą, yra gimęs iš jo.

3 Pažiūrėkite, kokia meile Tėvas yra mus apdovanojęs: mes vadinami Dievo vaikais, ir tokie esame! Pasaulis mūsų todėl nepažįsta, kad jo nėra pažinęs. **2** Mylimieji, dabar esame Dievo vaikai, bet dar nėra atskleista, kokie būsime. Tik žinome, kad jam pasirodžius būsime panašūs į jį, mat jį regėsime tokį, koks jis yra. **3** Ir kiekvienas, turintis jame* šitokią viltį, daro save tyrą, kaip ir jis yra tyras.

4 Kiekvienas, kas nesiliauja daręs nuodėmę, niekina įstatymą, taigi nuodėmė — įstatymo niekinimas. **5** Jūs taip pat žinote, jog jis pasirodė, kad pašalintų mūsų nuodėmes, ir jame nuodėmės nėra. **6** Nė vienas, pasiliekantis jame, nevaikšto nuodėmėje; nė vienas, kas vaikšto nuodėmėje, nėra jo

---

1Jn 2:28* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. **3:3*** Arba „savyje“.

nei matęs, nei pažinęs. **7** Vaikeliai, tegul niekas jūsų nesuklaidina. Kas vaikšto teisume, yra teisus, kaip ir jis yra teisus. **8** Kas vaikšto nuodėmėje, yra iš Velnio, nes Velnias yra paskendęs nuodėmėje nuo pat pradžios. Tam Dievo Sūnus ir pasirodė, — kad Velnio darbus sugriautų.

9 Nė vienas, kas gimęs iš Dievo, nevaikšto nuodėmėje, nes jame pasilieka Jo sėkla; jis ir negali nuodėmiauti, nes yra gimęs iš Dievo. **10** Štai iš ko aišku, kurie yra Dievo vaikai, o kurie — Velnio vaikai: nė vienas, kas nevaikšto teisume, nėra iš Dievo, taip pat tas, kuris savo brolio nemyli. **11** Štai žinia, kurią girdėjote nuo pradžios: turime vienas kitą mylėti. **12** Ne kaip Kainas, kuris buvo iš piktojo ir užmušė savo brolį. O kodėl užmušė? Kadangi paties darbai buvo pikti, o brolio — teisūs.

13 Nesistebėkite, broliai, kad pasaulis jūsų nekenčia. **14** Mes žinome, jog iš mirties esame perėję į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli, pasilieka mirtyje. **15** Kiekvienas, kas nekenčia savo brolio, yra žmogžudys, o jūs žinote, kad joks žmogžudys neturi amžino gyvenimo, jame pasiliekančio. **16** Iš to pažinome meilę, — kad jis paguldė už mus savo sielą. Ir mes privalome savo sielą už brolius guldyti. **17** Jeigu kas nors, turintis šio pasaulio išteklių, matydamas savo brolį stokojant užrakintų jam savo širdį, kaipgi jame pasiliks Dievo meilė? **18** Vaikeliai, ne žodžiu ar liežuviu mylėkime, o darbu ir tiesa.

19 Iš to pažinsime, jog esame iš tiesos, ir jo akivaizdoje įtikinsime savo širdį, **20** kad ir dėl ko mūsų širdis mus smerktų, nes Dievas didesnis už mūsų širdį ir žino viską. **21** Mylimieji, jeigu širdis mūsų nesmerkia, turime drąsos kalbėti Dievo akivaizdoje. **22** Ir gauname iš jo, ko tik prašome, nes laikomės jo įsakymų ir darome, kas patinka jo akims. **23** Štai koks yra jo įsakymas: kad mes tikėtume jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylėtume vienas kitą, kaip šis mums įsakė. **24** Be to, kas laikosi jo įsakymų, tas pasilieka jame, ir jis — tame. O kad jis pasilieka mumyse, štai iš ko žinome: iš dvasios, kurią jis mums davė.

4 Mylimieji, ne kiekviena ištarme* tikėkite, bet patikrinkite ištarmes, ar jos Dievo įkvėptos, nes atsirado pasaulyje daug netikrų pranašų.

2 Štai iš ko žinote, kad ištarmė yra iš Dievo: kiekviena ištarmė, kuri pripažįsta Jėzų Kristų

1Jn 4:1* Pažod. „dvasia“.

atėjus kūne, yra iš Dievo, **3** ir jokia ištarmė, nepripažįstanti Jėzaus, nėra iš Dievo, — tai antikristo ištarmė, kurią girdėjote ateisiant, ir ji dabar jau pasaulyje.

4 Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, nes tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje. **5** Jie yra iš pasaulio, todėl kalba apie tai, kas pasaulio, ir pasaulis jų klauso. **6** Mes esame iš Dievo. Kas siekia Dievo pažinimo, tas mūsų klauso, o kas nėra iš Dievo, mūsų neklauso. Taip atskiriame tiesos ištarmę nuo apgaulės ištarmės.

7 Mylimieji, mylėkime vienas kitą, nes meilė yra iš Dievo, ir kiekvienas, kas myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą. **8** Kas nemyli, nėra Dievo pažinęs, nes Dievas yra meilė. **9** Mumyse Dievo meilė buvo parodyta tuo, kad Dievas atsiuntė į pasaulį savo viengimį Sūnų, kad per jį gautume gyvenimą. **10** Štai kas yra meilė: ne kad mes mylėjome Dievą, bet kad jis mylėjo mus ir atsiuntė savo Sūnų kaip permaldavimo auką už mūsų nuodėmes.

11 Mylimieji, jeigu Dievas mus taip mylėjo, tai ir mes privalome vienas kitą mylėti. **12** Dievo niekas niekada nėra regėjęs. Jeigu vienas kitą mylime, Dievas pasilieka mumyse ir jo meilė mumyse yra ištobulinta. **13** Štai iš ko žinome, kad pasiliekame jame ir jis — mumyse: jis davė mums savo dvasią. **14** Be to, mes patys matėme ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė savo Sūnų kaip pasaulio Gelbėtoją. **15** Kas išpažįsta, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, tame Dievas pasilieka, ir jis — Dieve. **16** Ir mes pažinome ir įtikėjome meilę, kuria Dievas mus myli.

Dievas yra meilė; kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas pasilieka jame. **17** Taip meilė buvo mumyse ištobulinta, kad teismo dieną turėtume drąsos kalbėti, nes koks jis* yra, tokie ir mes šiame pasaulyje esame. **18** Meilėje nėra baimės — tobula meilė išveja baimę, mat baimė kausto. Kas bijo, tas nėra tapęs tobulas meile. **19** O mes mylime, nes jis mus pirmas pamilo.

20 Kas sako: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekenčia, tas melagis. Juk kas nemyli savo brolio, kurį mato, negali mylėti Dievo, kurio nėra matęs. **21** Mes turime šį jo įsakymą: kas myli Dievą, turi mylėti ir savo brolį.

5 Kiekvienas, kas tiki Jėzų esant Kristų, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kas myli

---

1Jn 4:17* T. y. Jėzus Kristus.

gimdytoją, myli ir iš jo gimusį. **2** Štai kada suvokiame, jog mylime Dievo vaikus, — kai mylime Dievą ir vykdome jo įsakymus. **3** Juk tai ir yra Dievo meilė, — kad laikomės jo įsakymų. Ir jo įsakymai nėra sunkūs, **4** mat visa, kas gimę iš Dievo, nugali pasaulį. Ir štai pergalė, pergalėjusi pasaulį, — mūsų tikėjimas.

5 Kas gi nugali pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? **6** Pastarasis, Jėzus Kristus, yra tas, kuris atėjo per vandenį ir kraują. Ne tik su vandeniu atėjo, — su vandeniu ir krauju. Ir dvasia yra tai, kas liudija, nes dvasia yra tiesa. **7** Mat yra trys liudytojai: **8** dvasia, vanduo ir kraujas, ir tie trys liudija tą patį.

9 Jeigu jau priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas didesnis. Juk tai Dievo liudijimas, kuriuo jis paliudijo apie savo Sūnų! **10** Tas, kas tiki Dievo Sūnų, turi tą liudijimą savyje. Kas netiki Dievo, verčia jį melagiu, nes nepatikėjo liudijimu, kuriuo Dievas paliudijo apie savo Sūnų. **11** O liudijimas yra toks: Dievas davė mums amžiną gyvenimą ir tas gyvenimas yra jo Sūnuje. **12** Kas turi Sūnų, turi gyvenimą; kas neturi Dievo Sūnaus, neturi gyvenimo.

13 Parašiau jums visa tai, kad žinotumėte turį amžiną gyvenimą, — jums, kurie tikite Dievo Sūnaus vardą. **14** Ir turime tokį pasitikėjimą juo: ko tik prašome pagal jo valią, jis mūsų klausosi. **15** Ir kadangi žinome, jog jis, ko tik prašytume, mūsų klausosi, žinome, kad ir turėsime dalykus, kurių jį prašėme.

16 Jei kas pamatytų savo brolį nusidedant ne mirtina nuodėme, jis prašys ir Dievas* suteiks anam gyvenimą. Čia apie tuos, kurie nusideda ne mirtina nuodėme. Mat yra mirtina nuodėmė, ir aš ne apie ją kalbu, kad prašytų. **17** Visoks neteisumas yra nuodėmė, tačiau esama nuodėmės, kuri nėra mirtina.

18 Mes žinome, kad nė vienas gimęs iš Dievo nevaikšto nuodėmėje, — Tas, kuris iš Dievo gimęs, jį saugo ir piktasis jo nepaliečia. **19** Mes žinome, kad esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo valdžioje. **20** Žinome, kad Dievo Sūnus atėjo ir suteikė mums įžvalgos, kad pažintume* Tikrąjį. Ir mes esame Tikrajame, būdami jo Sūnuje Jėzuje Kristuje. Jis yra tikrasis Dievas ir gyvenimas amžinas. **21** Vaikeliai, sergėkitės stabų.

1Jn 5:16* Pažod. „jis“. **20*** Žr. Jn 17:3 išnašą.

ANTRASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos vaikams, kuriuos aš iš tiesų myliu (ne vien aš, bet ir visi pažinusieji tiesą) **2** dėl tiesos, gyvenančios mumyse ir būsiančios su mumis amžinai. **3** Su mumis bus malonė, gailestingumas ir ramybė* nuo Dievo Tėvo ir nuo Jėzaus Kristaus, Tėvo Sūnaus, tiesoje ir meilėje.

4 Nepaprastai nudžiugau radęs tavo vaikų tiesoje vaikštančių, kaip liepia įsakymas, kurį gavome iš Tėvo. **5** Tad dabar, ponia, tave prašau, — ne kaip naują įsakymą tau rašydamas, o kaip tą, kurį turėjome nuo pradžios, — mylėkime vienas kitą. **6** O meilė yra tai, kad vaikštome laikydamiesi jo įsakymų. Šitas yra įsakymas, kurį nuo pradžios girdėjote: turite vaikščioti joje. **7** Mat pasaulyje atsirado daug apgavikų, nepripažįstančių Jėzaus Kristaus atėjimo kūne. Toksai yra apgavikas ir antikristas.

8 Žiūrėkite savęs, kad neprarastumėte to, ką darbuodamiesi pasiekėme, bet gautumėte visą atlygį. **9** Nė vienas, kas nueina per toli ir nepasilieka Kristaus moksle, neturi Dievo. O kas tame moksle pasilieka, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų. **10** Jei kas ateina pas jus ir neatsineša šito mokslo, nepriimkite jo į namus ir su juo nesisveikinkite. **11** Mat kas su juo sveikinasi, dalyvauja jo piktuose darbuose.

12 Nors turiu daug ką jums parašyti, nenoriu to daryti lape ir rašalu, bet viliuosi atvykti pas jus ir pasikalbėti akis į akį, kad jūsų džiaugsmas ištobulintas būtų.

13 Tave sveikina išrinktosios tavo sesers vaikai.

2Jn 1:3* Arba „taika“.

TREČIASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį iš tiesų myliu.

2 Mylimasis, meldžiu, kad tau visa kas sektųsi ir būtum sveikas, — kaip ir sekasi tavo sielai. **3** Nepaprastai nudžiugau, kai broliai atvykę paliudijo apie tiesą tavyje, — kaip tu ir vaikščioji tiesoje. **4** Už ką gi labiau galėčiau dėkoti, kaip už tai,

kad girdžiu savo vaikus vaikštant tiesoje!

5 Mylimasis, stengdamasis dėl brolių, nors jie tau ir nepažįstami, elgiesi ištikimai. **6** Apie tavo meilę jie paliudijo bendruomenės akivaizdoje. Prašau, išlydėk juos taip, kaip verta Dievo. **7** Juk jie iškeliavo dėl jo vardo, nieko iš žmonių* neimdami. **8** Tokius privalome svetingai priimti, kad taptume tiesos bendradarbiais.

9 Aš bendruomenei kai ką parašiau, bet Diotrefas, kuriam patinka būti tarp jų pirmam, nieko iš mūsų nepriima. **10** Todėl jeigu atvyksiu, priminsiu darbus, kuriuos jis daro, piktybiškai kalbėdamas apie mus nesąmones. Dar ir to jam negana — pats brolių nepriima ir tiems, kurie norėtų priimti, trukdo ir meta juos iš bendruomenės.

11 Mylimasis, nesek tuo, kas bloga, — sek tuo, kas gera. Kas daro gera, yra iš Dievo. Kas daro bloga, nėra Dievo regėjęs. **12** Apie Demetriją gerai liudija jie visi ir pati tiesa. Mes irgi apie jį liudijame, ir tu žinai, kad mūsų liudijimas tikras.

13 Daug ką turėjau tau parašyti, tačiau rašalu ir nendrele rašyti nenoriu. **14** Viliuosi netrukus tave pamatyti ir pasikalbėsime akis į akį.

Ramybė tau!

Draugai siunčia tau sveikinimus. Sveikink nuo manęs draugus pavardžiui!

3Jn 1:7* Tikriausiai turimi omenyje kitatikiai.

JUDO
LAIŠKAS

1 Judas, Jėzaus Kristaus vergas ir Jokūbo brolis, pašauktiesiems, mylimiems Dieve Tėve ir išsaugomiems Jėzui Kristui.

2 Tepadaugėja jums gailestingumo, ramybės ir meilės.

3 Mylimieji, nors labai norėjau parašyti jums apie bendrąjį mūsų visų išgelbėjimą, matau turįs paraginti jus kovoti visomis išgalėmis už tikėjimą, kartą visiems laikams duotą šventiesiems. **4** Mat tarp jūsų įsiskverbė žmonių, kuriems Raštuose nuo seno skirtas šis nuosprendis, — bedievių, paverčiančių mūsų Dievo malonę dingstimi įžūliai elgtis ir išsižadančių mūsų vienintelio Šeimininko ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

5 Noriu priminti jums, nors ir taip visa puikiai žinote: Jehova*, kad ir išgelbėjo žmones iš Egipto žemės, paskui sunaikino tuos, kurie netikėjo. **6** Ir angelus, kurie neišsaugojo savo prigimtinės padėties, bet apleido jiems skirtą buveinę, jis laiko tamsybėje supančiotus amžinais pančiais didžiosios dienos teismui. **7** Taip ir Sodoma, Gomora bei aplinkiniai miestai, kurie, panašiai kaip anie, pasileido ištvirkauti ir atsidavė tenkinti priešingus prigimčiai kūno geismus, yra tapę mums įspėjamu pavyzdžiu, kentėdami amžinos ugnies bausmę.

8 Panašiai šitie sapnuotojai, viso to nepaisydami, irgi teršia kūną, negerbia viešpatystės ir užgauliai kalba apie šlovinguosius. **9** O arkangelas Mykolas, kai ginčijosi su Velniu ir nesutiko su juo dėl Mozės kūno, nedrįso užgauliai jo pasmerkti, tik pasakė: „Tesudraudžia tave Jehova.“ **10** Tačiau šitie užgauliai kalba apie visa, ko iš tiesų neišmano, o visuose dalykuose, kuriuos tarsi nemąstantys gyvuliai pažįsta iš prigimties, — tuose dalykuose jie nesiliauja savęs gadinę.

11 Vargas jiems, nes jie pasuko Kaino keliu, dėl atlygio nuskubėjo Bileamo klystkeliu ir pražuvo maištingoje Koracho kalboje! **12** Jie yra povandeninės uolos jūsų meilės vaišėse, kai vaišinasi su jumis; jie ganytojai, kurie be jokios baimės maitina save, debesys bevandeniai, vėjų gainiojami šen ir ten, medžiai vėlyvą rudenį, tačiau bevaisiai, dukart mirę, išrauti, **13** šėlstančios jūros bangos, išputojančios savo begėdystes, žvaigždės klajūnės, kurioms skirta amžina juodžiausia tamsybė.

14 Apie juos pranašavo ir Henochas, septintasis nuo Adomo: „Štai Jehova atėjo su savo šventais miriadais **15** įvykdyti visiems nuosprendžio ir atskleisti visų bedievių kaltės dėl jų bedieviškų darbų, kuriuos jie bedieviškai darė, ir dėl visų baisių dalykų, kuriuos bedieviai nusidėjėliai prieš jį kalbėjo.“

16 Tie žmonės murma, skundžiasi savo dalia, gyvena savo geismais, jų lūpos kalba išpūstus žodžius, jie meilikauja kitiems tikėdamiesi naudos.

17 O jūs, mylimieji, prisiminkite, ką yra kalbėję mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalai, **18** kaip jie sakė jums: „Paskutiniu laiku bus šaipūnų, kurie gyvens savo bedieviškais geismais.“ **19** Tai tie, kurie kelia susiskaldymus, kūniški, nedvasingi žmonės. **20** O jūs,

Jud 1:5* Žr. 1 priedą.

mylimieji, statydami save ant savo švenčiausiojo tikėjimo ir melsdamiesi šventojoje dvasioje, **21** išsilaikykite Dievo meilėje, laukdami mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gailestingumo, vedančio į amžiną gyvenimą. **22** Be to, būkite gailestingi tiems, kurie abejoja, **23** gelbėkite juos stverdami iš ugnies. Tačiau rodykite gailestingumą ir kitiems, tiktai su baime, nekęsdami netgi drabužio, kuris nuo kūno susitepęs.

24 O tam, kuris geba apsaugoti jus nuo suklupimo ir pastatyti jus, be jokios ydos, savo šlovės akivaizdoje, su didžiu džiaugsmu, **25** vieninteliam Dievui, mūsų Gelbėtojui, per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, tebūna šlovė, didybė, galybė ir valdžia nuo amžių, dabar ir per visą amžinybę. Amen.

APREIŠKIMAS JONUI

1 Jėzaus Kristaus apreiškimas, kurį Dievas jam davė, kad parodytų savo vergams, kas turi įvykti netrukus. Jis pasiuntė savo angelą ir per jį parodė tai ženklais jo* vergui Jonui, **2** ir šis paliudijo Dievo žodį bei Jėzaus Kristaus liudijimą — visa, ką regėjo. **3** Laimingas, kuris balsu skaito šios pranašystės žodžius ir kurie klausosi ir laikosi to, kas joje parašyta, nes skirtas laikas arti.

4 Jonas septynioms bendruomenėms Azijoje*:

Malonė jums ir ramybė nuo „To, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina“, nuo septynių dvasių, esančių priešais jo sostą, **5** ir nuo Jėzaus Kristaus — „Ištikimojo Liudytojo“, „mirusiųjų Pirmagimio“ ir „žemės karalių Valdovo“.

Tam, kuris mus myli ir išvadavo mus iš mūsų nuodėmių savuoju krauju **6** ir padarė iš mūsų karalystę, kunigus savo Dievui ir Tėvui, — jam šlovė ir galybė amžinai. Amen.

7 Štai jis ateina su debesimis, ir išvys jį kiekviena akis, taip pat tie, kurie jį perdūrė; ir visos žemės giminės dėl jo mušis į krūtinę iš sielvarto. Taip, amen.

8 „Aš esu Alfa ir Omega*, — sako Jehova# Dievas, — Tas, ku-

Apr 1:1* Arba „savo“. **4*** Žr. Apd 2:9 išnašą.

Apr 1:8* Alfa ir omega — pirmoji ir paskutinė graikų abėcėlės raidės. **8#** Žr. 1 priedą.

ris yra, kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis.“

9 Aš, Jonas, jūsų brolis ir kartu su jumis suspaudimo, karalystės bei ištvermės dalininkas Jėzuje, atsidūriau saloje, vardu Patmas, už tai, kad kalbėjau apie Dievą ir liudijau apie Jėzų. **10** Dvasios įkvėpimu buvau perkeltas į Viešpaties dieną ir išgirdau už nugaros galingą lyg trimito balsą, **11** sakantį: „Ką matai, surašyk ritinyje ir nusiųsk septynioms bendruomenėms: į Efezą, Smirną, Pergamą, Tiatyrus, Sardus, Filadelfus ir Laodikėją.“

12 Aš atsigręžiau pažiūrėti, kieno balsas man kalbėjo, ir atsigręžęs pamačiau septynis aukso žibintuvus, **13** o tarp žibintuvų — panašų į žmogaus sūnų, apsivilkusį drabužiu, siekiančiu pėdas, ir apsijuosusį krūtinę aukso juosta. **14** Jo galva ir plaukai buvo balti — kaip balta vilna, kaip sniegas, o akys — tarsi ugnies liepsna. **15** Jo kojos buvo tarsi gryniausias varis, žėrintis krosnyje, o jo balsas — kaip gausių vandenų šniokštimas. **16** Dešinėje rankoje jis laikė septynias žvaigždes, jam iš burnos ėjo ilgas, aštrus dviašmenis kalavijas, o jo veidas buvo lyg saulė, spindinti visu savo skaistumu. **17** Jį pamatęs, kritau tarsi negyvas prie jo kojų. O jis, uždėjęs dešinę ranką ant manęs, pasakė: „Nebijok. Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis, **18** ir gyvasis. Buvau miręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties bei hado* raktus. **19** Todėl surašyk, ką regėjai, kas vyksta ir kas vyks paskui. **20** O septynių žvaigždžių, kurias regėjai mano dešinėje rankoje, ir septynių aukso žibintuvų slėpinys yra toks: septynios žvaigždės — tai septynių bendruomenių angelai, o septyni žibintuvai — septynios bendruomenės.

2 Efezo bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris savo dešinėje laiko septynias žvaigždes, kuris vaikšto tarp septynių aukso žibintuvų: **2** „Žinau tavo darbus, tavo triūsą, ištvermę ir kad negali pakęsti blogųjų, kad išmėginai tuos, kurie sakosi esą apaštalai, bet iš tiesų nėra, ir radai juos esant melagius. **3** Esi ištvermingas, atsilaikei dėl mano vardo ir nepailsai. **4** Vis dėlto turiu prieš tave tai, kad palikai savo pirmutinę meilę.

5 Todėl atsimink, nuo kur nupuolei, atgailauk ir imkis ankstesnių darbų. O jeigu ne, jei neatgailausi, ateisiu pas tave ir patrauksiu tavo žibintuvą iš jo vietos. **6** Tiesa, savo naudai

---

Apr 1:18* Žr. 8 priedą.

turi tai, kad nekenti mikalojininkų atskalos darbų, kurių ir aš nekenčiu. **7** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms. Nugalėtojui aš leisiu valgyti nuo gyvybės medžio, esančio Dievo rojuje.“’

8 Smirnos bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako „Pirmasis ir Paskutinysis“, kuris buvo miręs ir atgijo: **9** „Žinau tavo suspaudimą ir skurdą — ir vis dėlto tu turtingas, — taip pat piktžodžiavimą tų, kurie sako, kad yra žydai, bet iš tiesų nėra. Jie — Šėtono sinagoga. **10** Nebijok būsimųjų kentėjimų. Štai Velnias kai kuriuos iš jūsų mes į kalėjimą — kad būtumėte iki galo išmėginti ir patirtumėte dešimties dienų suspaudimą. Būk ištikimas iki mirties, ir aš duosiu tau gyvenimo vainiką. **11** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms. Nugalėtojo tikrai neištiks antroji mirtis.“’

12 Pergamo bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris turi aštrų, ilgą dviašmenį kalaviją: **13** „Žinau, kur gyveni, — ten, kur Šėtono sostas. Tačiau tu tvirtai laikaisi mano vardo ir neišsižadėjai tikėjimo manimi netgi tomis dienomis, kai pas jus, kur gyvena Šėtonas, buvo nužudytas mano liudytojas Antipas, mano ištikimasis.

14 Vis dėlto kai ką prieš tave turiu: pas tave yra tokių, kurie laikosi Bileamo mokymo. Tasai primokė Balaką pastūmėti Izraelio sūnus į suklupimą — kad valgytų, kas paaukota stabams, ir ištvirkautų. **15** Panašiai pas tave irgi yra tokių, kurie laikosi mikalojininkų atskalos mokymo. **16** Todėl atgailauk. O jeigu ne, aš greitai pas tave ateisiu ir kovosiu su jais savo burnos kalaviju.

17 Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms. Nugalėtojui aš duosiu paslėptosios manos ir baltą akmenėlį. Ant to akmenėlio bus parašytas naujas vardas, kurio nežino niekas, tiktai gavėjas.“’

18 Tiatyrų bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Dievo Sūnus, kurio akys — kaip ugnies liepsna, o kojos — tarsi gryniausias varis: **19** „Žinau tavo darbus, tavo meilę, tikėjimą, tarnystę ir ištvermę ir kad pastaruoju metu tavo darbų daugiau negu pirma.

20 Vis dėlto turiu prieš tave tai, kad pakenti tą moterį Jezabelę, kuri save vadina pranaše ir moko bei klaidina mano vergus, kad jie ištvirkautų ir valgytų, kas paaukota stabams. **21** Daviau jai laiko atgailauti, bet atgailauti dėl savo ištvirkavimo ji nenori. **22** Štai nublokšiu ją į

ligos patalą, o svetimaujančius su ja — į didelį suspaudimą, nebent jie atgailautų dėl jos darbų. **23** Jos vaikus maru išmarinsiu, ir visos bendruomenės žinos, jog aš esu tas, kuris ištiria inkstus ir širdis. Kiekvienam iš jūsų atlyginsiu pagal jūsų darbus.

24 O visiems tiems Tiatyruose, kurie nepersiėmė to mokymo ir nepažino to, kas vadinama ‘gelmėmis’, — Šėtono gelmių, sakau, kad neužkrausiu jums jokios kitos naštos; **25** tik tvirtai laikykitės to, ką turite, kol aš ateisiu. **26** Tas, kuris nugali ir iki galo laikosi mano darbų, gaus iš manęs valdžią tautoms — **27** ganys jas geležine lazda ir jos bus sudaužytos lyg moliniai indai, — kaip ir aš gavau valdžią iš savo Tėvo. **28** Taip pat duosiu jam ryto žvaigždę. **29** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

3 Sardų bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris turi septynias Dievo dvasias ir septynias žvaigždes: „Žinau tavo darbus — tu vadinamas gyvu, bet esi miręs. **2** Pabusk ir stiprink, kas dar liko ir merdi, nes aš neradau tavo darbų, kuriuos būtum iki galo atlikęs mano Dievo akivaizdoje. **3** Todėl atmink, kaip esi priėmęs ir kaip išgirdai, laikykis to ir atgailauk. Jeigu nepabusi, ateisiu kaip vagis — nė nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu.

4 Vis dėlto tu Sarduose turi keletą žmonių*, kurie nesutepė savo drabužių. Jie vaikščios su manimi apsirengę baltai, nes yra to verti. **5** Taigi, nugalėtojas bus aprengtas baltais drabužiais ir aš tikrai neištrinsiu jo vardo iš gyvenimo knygos. Pripažinsiu jo vardą savo Tėvo ir jo angelų akivaizdoje. **6** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

7 Filadelfų bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris yra šventas, tikras* ir turi Dovydo raktą, tas, kuris atidaro ir niekas negalės uždaryti, uždaro ir niekas negali atidaryti: **8** „Žinau tavo darbus. Štai atidariau priešais tave duris, kurių niekas negali uždaryti. Žinau, kad turi truputį jėgų, kad laikeisi mano žodžio ir neišsigynei mano vardo. **9** Tiems, kurie iš Šėtono sinagogos, kurie sakosi esą žydai, bet iš tiesų nėra, tik meluoja, duosiu štai ką: padarysiu, kad jie ateitų, pultų tau po kojų ir kad sužinotų, jog aš esu tave pamilęs. **10** Kadangi tu išsaugojai mano ištvermės žodį*, tai ir aš išsaugosiu tave išmėginimo

---

Apr 3:4* Pažod. „vardų“. **7*** Arba „tiesakalbis“. **10*** Arba „sekei mano ištvermės pavyzdžiu“.

valandą, kuri ateis visai gyvenamai žemei, kad būtų išmėginti žemės gyventojai. **11** Aš veikiai ateinu. Tvirtai laikykis to, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko.

12 Nugalėtoją aš padarysiu šulu savo Dievo šventykloje, ir jis nebeišeis iš jos. Užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto — naujosios Jeruzalės, nusileidžiančios iš dangaus nuo mano Dievo, ir naująjį savo vardą. **13** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

14 Laodikėjos bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Amen, ištikimasis ir tikrasis* liudytojas, Dievo kūrinijos pradžia: **15** „Žinau tavo darbus — jog esi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! **16** Kadangi esi drungnas, o ne karštas ar šaltas, ketinu išspjauti tave iš savo burnos. **17** Tu sakai: ‘Aš turtingas ir pralobęs, man nieko nestinga’, o nežinai, kad esi varganas, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas. **18** Todėl patariu tau pirkti iš manęs ugnyje išgryninto aukso, kad praturtėtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir tavo gėdingo nuogumo nesimatytų, ir tepalo akims pasitepti, kad praregėtum.

19 Visus, kurie man mieli, aš drausminu ir auklėju. Tad būk uolus ir atgailauk. **20** Štai stoviu prie durų ir beldžiuosi. Jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, ir jis — su manimi. **21** Nugalėtojui leisiu atsisėsti su manimi mano soste, kaip ir aš tapau nugalėtoju ir atsisėdau su savo Tėvu jo soste. **22** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’“

4 Paskui regėjau — štai danguje atviros durys. Ir išgirdau pirmąjį balsą, gaudžiantį tarsi trimitas ir sakantį man: „Užženk čia ir aš parodysiu tau, kas turi įvykti.“ **2** Paskui mane iš karto pagavo dvasia, ir štai danguje buvo sostas, o tas, kuris soste sėdėjo, **3** atrodė kaip jaspio akmuo ir kaip sardis*; sostą juosė panaši į smaragdą vaivorykštė.

4 Aplink tą sostą buvo dvidešimt keturi sostai ir juose sėdėjo dvidešimt keturi vyresnieji, apsirengę baltais drabužiais, su aukso vainikais ant galvų. **5** Iš sosto žaibavo, aidėjo balsai ir griaustiniai, o priešais jį liepsnojo septyni deglai, tai yra septynios Dievo dvasios. **6** Dar priešais sostą buvo tarsi kokia stiklo jūra, panaši į krištolą.

Apr 3:14* Arba „tiesakalbis“.

Apr 4:3* Sardis — raudonos spalvos brangakmenis.

Sosto viduryje ir aplink sostą regėjau: keturios būtybės, pilnos akių iš priekio ir iš užpakalio. **7** Pirmoji būtybė panaši į liūtą, antroji — į veršį, trečiosios veidas — tarsi žmogaus, o ketvirtoji panaši į skrendantį erelį. **8** Kiekviena iš tų keturių būtybių turi po šešis sparnus, kurie aplinkui ir iš vidinės pusės pilni akių. Jos dieną naktį be atvangos sako: „Šventas, šventas, šventas Jehova Dievas, Visagalis, kuris buvo, kuris yra ir kuris ateina.“

9 Ir kaskart, kai tos būtybės išreiškia šlovę, pagarbą ir padėką Sėdinčiajam soste, Gyvajam per amžių amžius, **10** dvidešimt keturi vyresnieji parpuola priešais Sėdintįjį soste, pagarbina Gyvąjį per amžių amžius ir meta savo vainikus priešais sostą sakydami: **11** „Vertas esi, Jehova, mūsų Dieve, priimti šlovę, pagarbą ir galią, nes tu visa sukūrei, tavo valia visa tapo būtimi ir buvo sukurta.“

5 Soste Sėdinčiojo dešinėje rankoje regėjau ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš išorės, užantspauduotą septyniais antspaudais. **2** Ir išvydau galingą angelą, garsiu balsu skelbiantį: „Kas yra vertas atvynioti ritinį, atplėšti jo antspaudus?“ **3** Tačiau nei danguje, nei žemėje, nei po žeme nebuvo nė vieno, kuris galėtų atvynioti ritinį ir į jį pažvelgti. **4** Aš graudžiai pravirkau, nes nebuvo rasta nė vieno verto atvynioti ritinį ir į jį pažvelgti. **5** Bet vienas iš vyresniųjų man tarė: „Neverk. Štai nugalėjo Liūtas iš Judo giminės, Dovydo šaknis. Tad jis ir atvynios ritinį, atplėš septynis jo antspaudus.“

6 Ir išvydau sosto, keturių būtybių ir vyresniųjų viduryje stovintį avinėlį, tarsi papjautą, turintį septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo dvasios, išsiųstos į visą žemę. **7** Nuėjęs jis tuojau paėmė ritinį iš soste Sėdinčiojo dešinės rankos. **8** Kai Avinėlis paėmė ritinį, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji priešais jį parpuolė. Kiekvienas iš jų turėjo lyrą, taip pat auksinius dubenis, pilnus smilkalų — tie smilkalai yra šventųjų maldos, — **9** ir giedojo naują giesmę: „Esi vertas paimti ritinį ir atplėšti jo antspaudus, nes buvai nužudytas ir savo krauju nupirkai Dievui žmones iš visų giminių, kalbų, genčių bei tautų **10** ir padarei iš jų mūsų Dievui karalystę bei kunigus. Jie — karaliai ir valdys žemę.“

11 Aš regėjau ir išgirdau balsą daugybės angelų aplink sostą, būtybių ir vyresniųjų; jų skaičius buvo miriadų miriadai ir

tūkstančių tūkstančiai. **12** Jie sakė garsiu balsu: „Avinėlis, kuris buvo nužudytas, yra vertas priimti galią, turtus, išmintį, stiprybę, pagarbą, šlovę ir palaiminimą.“

13 Ir visus kūrinius danguje, žemėje, po žeme ir jūroje — visus, kas juose, girdėjau sakant: „Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūna palaiminimas, pagarba, šlovė ir galybė per amžių amžius.“ **14** Keturios būtybės sakė „amen!“, o vyresnieji parpuolę pagarbino.

6 Aš pamačiau, kaip Avinėlis atplėšė vieną iš septynių antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių būtybių tarsi griaustinio balsu sakant: „Atjok!“ **2** Ir štai išvydau baltą žirgą ir ant jo — raitelį, turintį lanką. Jam buvo duotas vainikas ir jis pergalingai išjojo, kad pasiektų galutinę pergalę.

3 Kai jis atplėšė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąją būtybę sakant: „Atjok!“ **4** Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis. Ant jo sėdinčiam raiteliui buvo leista atimti iš žemės taiką, kad žmonės vieni kitus žudytų. Jam buvo duotas didelis kalavijas.

5 Kai jis atplėšė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąją būtybę sakant: „Atjok!“ Ir štai išvydau juodą žirgą. Ant jo sėdintis raitelis laikė rankoje svarstykles. **6** Ir išgirdau tarsi keturių būtybių viduryje balsą, sakantį: „Stuopa kviečių už denarą, trys stuopos miežių už denarą, ir nedaryk nuostolio aliejui ir vynui.“*

7 Kai jis atplėšė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtosios būtybės balsą: „Atjok!“ **8** Ir štai išvydau palšą žirgą. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Mirtis, ir jam iš paskos sekė hadas*. Šiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės žudyti ilguoju kalaviju, badu, maru ir žemės žvėrimis.

9 Kai jis atplėšė penktąjį antspaudą, aukuro papėdėje pamačiau sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl jų liudijimo darbo. **10** Jie garsiu balsu šaukė: „Kiek ilgai, šventasis ir tikrasis* Visavaldi, neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują žemės gyventojams?“ **11** Kiekvienam iš jų buvo duotas baltas rūbas ir liepta dar šiek tiek pailsėti, kol susidarys visas skaičius jų bendravergių ir brolių, kurie, kaip ir jie, bus nužudyti.

12 Ir išvydau, kaip jis atplėšė šeštąjį antspaudą, ir kilo didžiulis žemės drebėjimas. Saulė tapo juoda kaip ašutinė, visas mėnu-

---

Apr 6:6* „Stuopa“ (kiek daugiau negu litras) kviečių buvo kareivio dienos davinys. „Denaras“ — darbininko dienos uždarbis. **8*** Žr. 8 priedą. **10*** Arba „tiesakalbis“.

lis pasidarė it kraujas, **13** dangaus žvaigždės krito žemėn tarsi neprinokusios figos nuo smarkaus vėjo draskomo figmedžio. **14** Dangus išnyko, susivyniojęs tarsi ritinys, ir kiekvienas kalnas, kiekviena sala buvo išjudinti iš savo vietos. **15** O žemės karaliai, didžiūnai, karo vadai, turtuoliai, galingieji, visi vergai ir laisvieji išsislapstė urvuose ir tarp kalnų uolų. **16** Jie sakė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės, **17** nes atėjo didžioji jų rūstybės diena, — kas gali atsilaikyti?!“

7 Paskui aš išvydau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose ir laikančius keturis žemės vėjus, kad joks vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius. **2** Ir pamačiau kitą angelą, kylantį nuo saulėtekio, turintį gyvojo Dievo antspaudą. Jis garsiu balsu šaukė keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai: **3** „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol užantspauduosime mūsų Dievo vergams kaktas!“

4 Ir išgirdau užantspauduotųjų skaičių — šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai užantspauduota iš visų Izraelio sūnų giminių:

5 iš Judo giminės dvylika tūkstančių užantspauduotųjų,

iš Rubeno giminės dvylika tūkstančių,

iš Gado giminės dvylika tūkstančių,

6 iš Ašero giminės dvylika tūkstančių,

iš Naftalio giminės dvylika tūkstančių,

iš Manaso giminės dvylika tūkstančių,

7 iš Simeono giminės dvylika tūkstančių,

iš Levio giminės dvylika tūkstančių,

iš Isacharo giminės dvylika tūkstančių,

8 iš Zabulono giminės dvylika tūkstančių,

iš Juozapo giminės dvylika tūkstančių,

iš Benjamino giminės dvylika tūkstančių užantspauduotųjų.

9 Paskui regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautų, giminių, genčių ir kalbų. Ji stovėjo priešais sostą ir Avinėlį, aprengta baltais rūbais, su palmių šakomis rankose, **10** ir garsiu balsu šaukė: „Išgelbėjimas — iš mūsų Dievo, sėdinčio soste, ir Avinėlio!“

11 O visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniuosius ir keturias būtybes, parpuolė veidu į

žemę priešais sostą ir pagarbino Dievą **12** sakydami: „Amen! Laiminimas, šlovė, išmintis, padėka, pagarba, galia ir stiprybė mūsų Dievui per amžių amžius. Amen!“

13 Vienas iš vyresniųjų atsiliepdamas tarė man: „Kas yra tie aprengtieji baltais rūbais ir iš kur jie atėjo?“ **14** Aš iškart jam atsakiau: „Mano viešpatie, tu tai žinai.“ Jis man tarė: „Čia tie, kurie atėjo iš didžiojo suspaudimo. Jie išplovė savo rūbus ir išbalino juos Avinėlio kraujyje. **15** Todėl jie yra priešais Dievo sostą ir dieną naktį jo šventykloje eina jam dievatarnystę. Sėdintysis soste išskleis virš jų savo palapinę. **16** Jie nebealks ir nebetrokš, nesvilins jų nei saulė, nei jokia kaitra, **17** nes Avinėlis, esantis sosto viduryje, ganys juos ir ves prie gyvybės vandens šaltinių. Ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių.“

8 Kai jis atplėšė septintąjį antspaudą, danguje maždaug pusvalandžiui pasidarė tylu. **2** Ir išvydau septynis angelus, stovinčius priešais Dievą. Jiems buvo duoti septyni trimitai.

3 Atėjo kitas angelas, nešinas auksiniu smilkytuvu, ir atsistojo prie aukuro. Jam buvo duota daug smilkalų, kad aukotų juos su visų šventųjų maldomis ant auksinio aukuro, esančio priešais sostą. **4** Ir smilkalų dūmai iš angelo rankos pakilo su šventųjų maldomis Dievo akivaizdoje. **5** Bet štai angelas paėmęs pripildė smilkytuvą aukuro ugnies ir sviedė į žemę. Ir kilo griaustiniai, balsai, žaibai ir žemės drebėjimas. **6** O septyni angelai, turintys septynis trimitus, pasirengė trimituoti.

7 Sutrimitavo pirmasis. Ir radosi kruša bei ugnis, sumaišytos su krauju. Tai buvo išpilta į žemę ir išdegė trečdalis žemės, išdegė trečdalis medžių, išdegė ir visa žalia žolė.

8 Sutrimitavo antrasis angelas. Kažkas panašaus į didelį ugnimi liepsnojantį kalną buvo sviesta į jūrą. Trečdalis jūros pavirto krauju, **9** trečdalis jūros padarų, turinčių sielą*, išgaišo ir trečdalis laivų sudužo.

10 Sutrimitavo trečiasis angelas, ir didelė žvaigždė, liepsnojanti tarsi deglas, krito iš dangaus ir nukrito ant trečdalio upių ir ant vandens šaltinių. **11** O tos žvaigždės vardas — Metėlė. Trečdalis vandenų pavirto metėle ir daug žmonių nuo vandens išmirė, nes jis buvo apkartintas.

12 Sutrimitavo ketvirtasis angelas ir buvo ištikta trečdalis saulės, trečdalis mėnulio ir trečdalis žvaigždžių, kad trečdalis jų

Apr 8:9* T. y. gyvybę. Žr. 7 priedą.

aptemtų ir diena trečdaliu netektų šviesos, taip pat naktis.

13 Aš regėjau ir girdėjau erelį, skrendantį dangaus viduriu ir garsiu balsu rėkiantį: „Nelaimė, nelaimė, nelaimė žemės gyventojams dėl kitų trimitų garsų, nes rengiasi trimituoti kiti trys angelai!“

9 Sutrimitavo penktasis angelas, ir aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus į žemę. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės šulinio. **2** Žvaigždė atvėrė bedugnės šulinį ir iš jo tarsi iš didžiulės krosnies pliūptelėjo dūmai. Tie šulinio dūmai aptemdė saulę bei orą **3** ir iš dūmų pasipylė žemėn skėriai. Skėriams buvo duota galia, kokią turi žemės skorpionai. **4** Jiems buvo liepta nekenkti nei žemės augalams, nei jokiems žalumynams, nei medžiams, tik žmonėms, neturintiems kaktose Dievo antspaudo.

5 Skėriams buvo leista ne žudyti juos, bet penkis mėnesius kankinti, o tos kančios buvo tarsi kančios, kokias žmogus patiria įgėlus skorpionui. **6** Tomis dienomis žmonės ieškos mirties, bet niekaip neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų.

7 Iš išvaizdos skėriai atrodė kaip mūšiui parengti žirgai. Jiems ant galvų buvo tarytum vainikai, lyg ir auksiniai, jų veidai buvo tarsi žmonių veidai, **8** plaukai — tarsi moterų plaukai, dantys — lyg liūtų dantys, **9** ir jie turėjo krūtinšarvius, tarsi krūtinšarvius iš geležies. O jų sparnai ūžė tarytum į mūšį lekiantys vežimai, pakinkyti daugybe žirgų. **10** Jie dar turi uodegas ir geluonis kaip skorpionai, o jų uodegose — galia kamuoti žmones penkis mėnesius. **11** Jie turi karalių, bedugnės angelą. Hebrajiškai jo vardas yra Abadonas*, o graikiškai — Apolionas#.

12 Pirmoji nelaimė praėjo. Štai įkandin artinasi dar dvi nelaimės.

13 Sutrimitavo šeštasis angelas. Ir iš Dievo akivaizdoje esančio auksinio aukuro ragų išgirdau vieną balsą, **14** sakantį šeštajam angelui, turinčiam trimitą: „Atrišk keturis angelus, surištus prie didžiosios Eufrato upės.“ **15** Ir buvo atrišti keturi angelai, kurie parengti atėjus valandai, dienai, mėnesiui ir metams išžudyti trečdalį žmonių.

16 Raitininkų kariuomenės skaičius buvo du miriadai miriadų — tokį jų skaičių išgirdau. **17** Štai kokius regėjime mačiau žirgus ir raitelius: jie turėjo ugniaspalvius, hiacinto mėlynumo ir geltonus it siera krūtinšarvius.

Apr 9:11* Išvertus — „sunaikinimas“. **11#** Išvertus — „naikintojas“.

Žirgų galvos buvo tarsi liūtų galvos, o jiems iš nasrų veržėsi ugnis, dūmai ir siera. **18** Šios trys negandos – ugnis, dūmai ir siera, besiveržiantys jiems iš nasrų, – išžudė trečdalį žmonių. **19** Žirgų galia yra jų nasruose ir uodegose, mat jų uodegos panašios į gyvates ir turi galvas, kuriomis kenkia.

20 Bet kiti žmonės – tie, kurie nežuvo nuo šių negandų, – neatgailavo dėl savo rankų darbų ir nesiliovė garbinę demonų ir auksinių, sidabrinių, varinių, akmeninių ir medinių stabų, negalinčių nei matyti, nei girdėti, nei vaikščioti. **21** Ir jie neatgailavo dėl savo žmogžudysčių, burtininkavimo*, ištvirkavimo ir vagysčių.

10 Ir išvydau kitą galingą angelą, besileidžiantį iš dangaus, apsisiautusį debesimi. Jam ant galvos buvo vaivorykštė, jo veidas atrodė kaip saulė, kojos – lyg ugniniai stulpai, **2** o rankoje jis turėjo išvyniotą ritinėlį. Angelas atsistojo dešine koja ant jūros, kaire – ant sausumos **3** ir sušuko garsiu balsu, tarsi riaumojančio liūto. Jam sušukus, septyni griaustiniai prabilo savais balsais.

4 Septyniems griaustiniams prabilus, aš jau ketinau rašyti, bet išgirdau iš dangaus balsą, sakantį: „Užantspauduok, ką kalbėjo septyni griaustiniai, ir to nerašyk.“ **5** O angelas, kurį mačiau stovintį ant jūros ir ant sausumos, pakėlė dešinę ranką į dangų **6** ir prisiekė Gyvuoju per amžių amžius, kuris sukūrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas joje, jūrą ir visa, kas joje: „Daugiau laukiama nebus. **7** Septintojo angelo trimitavimo dienomis, kai jis bus bepradedąs trimituoti, išties bus užbaigtas Dievo slėpinys – gera naujiena, kurią jis paskelbė savo vergams pranašams.“

8 Balsas, kurį girdėjau iš dangaus, vėl prabilo į mane ir tarė: „Eik ir paimk išvyniotą ritinį iš rankos angelo, stovinčio ant jūros ir ant sausumos.“ **9** Aš priėjau prie angelo ir pasakiau, kad duotų man ritinėlį. Jis man atsakė: „Imk jį ir suvalgyk. Jis tau viduriuose apkars, bet burnoje bus saldus lyg medus.“ **10** Aš paėmiau ritinėlį iš angelo rankos ir suvalgiau. Burnoje jis buvo saldus tarsi medus, bet kai suvalgiau, viduriuose apkarto. **11** Ir sako jie man: „Tu turi toliau pranašauti apie gentis, tautas, kalbas ir daugelį karalių.“

11 Man buvo duota nendrė, nelyginant lazda, ir buvo pasakyta: „Kelkis ir išmatuok Dievo šventyklos šventovę,

---

Apr 9:21* Žr. Gal 5:20 išnašą.

aukurą ir tuos, kurie joje garbina. **2** O kiemą aplink šventovę palik ir nematuok jo, nes jis atiduotas tautoms; jos tryps šventąjį miestą keturiasdešimt du mėnesius. **3** Aš pasiųsiu savo du liudytojus, kad apsivilkę ašutinėmis pranašautų tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų. **4** Jie yra du alyvmedžiai ir du žibintuvai, stovintys žemės Viešpaties akivaizdoje.

5 Jeigu kas nori jiems pakenkti, jiems iš burnos pliūpteli ugnis ir tuos priešus praryja; ir jeigu tuodviem norėtų kas pakenkti, bus šitaip nužudytas. **6** Juodu turi galią užrakinti dangų, kad jų pranašavimo dienomis nelytų, taip pat jie turi galią paversti vandenis krauju ir ištikti žemę visokiomis negandomis, kai tik panori.

7 Kai jie baigs liudyti, žvėris — tas, kuris lipa iš bedugnės, — kariaus su jais, nugalės juos ir nužudys. **8** Jų lavonai gulės pagrindinėje gatvėje didžiojo miesto, dvasine prasme vadinamo Sodoma ir Egiptu, kur ir jų Viešpats buvo prikaltas prie stulpo. **9** O žmonės iš genčių, giminių, kalbų ir tautų žiūrės į jų lavonus tris su puse dienos ir neleis jų paguldyti kape. **10** Žemės gyventojai džiūgaus dėl jų, linksminsis ir siųs vieni kitiems dovanas, nes tuodu pranašai kankino žemės gyventojus.

11 Bet po trijų su puse dienos į juos įėjo gyvybės dvasia nuo Dievo. Jie atsistojo ant kojų ir didelė baimė apėmė tuos, kurie juos matė. **12** Jie išgirdo iš dangaus garsų balsą jiems sakantį: „Užženkite čionai!“ Juodu pakilo debesyje į dangų, ir jų priešai juos matė. **13** Tą valandą kilo didelis žemės drebėjimas ir dešimtadalis miesto sugriuvo. Per žemės drebėjimą žuvo septyni tūkstančiai žmonių, o visi kiti išsigando ir atidavė šlovę dangaus Dievui.

14 Antroji nelaimė praėjo. Štai sparčiai artinasi trečioji nelaimė.

15 Sutrimitavo septintasis angelas. Ir danguje pasigirdo garsūs balsai, sakantys: „Pasaulio karalystė nuo šiol priklauso mūsų Viešpačiui ir jo Kristui, ir jis karaliaus per amžių amžius.“

16 O dvidešimt keturi vyresnieji, sėdintys savo sostuose Dievo akivaizdoje, parpuolė veidu į žemę ir pagarbino Dievą **17** sakydami: „Dėkojame tau, Jehova Dieve, Visagali, kuris esi ir kuris buvai, kad pasiėmei savo didžią galybę ir pradėjai karaliauti. **18** Tautos įniršo, bet atėjo ir tavo rūstybė, metas teisti mirusius, atsilyginti savo vergams pranašams, šventiesiems ir

bijantiems tavojo vardo — mažiems ir dideliems — ir sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę.“

19 Dievo šventyklos šventovė danguje atsivėrė ir šventovėje buvo matyti jo sandoros skrynia. Ėmė žaibuoti, pasigirdo balsai, griaustiniai, kilo žemės drebėjimas ir smarki kruša.

12 Danguje pasirodė didis ženklas — moteris, apsisiautusi saule. Jai po kojomis buvo mėnulis, o ant galvos — dvylikos žvaigždžių vainikas. **2** Ji buvo nėščia ir šaukė sąrėmių skausmuose, suimta gimdymo kančių.

3 Ir štai pasirodė danguje kitas ženklas — didžiulis ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, dešimčia ragų ir septyniomis diademomis ant galvų. **4** Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas stovėjo priešais begimdančią moterį, kad jai pagimdžius prarytų jos vaiką.

5 Ir ji pagimdė sūnų, berniuką, kuris ganys visas tautas geležine lazda. Jos vaikas bemat buvo paimtas pas Dievą, prie jo sosto. **6** O moteris pabėgo į tyrus, kur turi sau vietą, paruoštą Dievo, kad būtų ten maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų.

7 Ir kilo karas danguje. Mykolas ir jo angelai kovėsi su slibinu. Slibinas ir jo angelai kovojo, **8** bet pralaimėjo, ir nebeliko jiems vietos danguje. **9** Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, klaidinantis visą gyvenamą žemę. Jis buvo išmestas žemėn ir su juo buvo išmesti jo angelai. **10** Ir išgirdau garsų balsą danguje sakantį:

„Dabar atėjo mūsų Dievo išgelbėjimas, galybė, karalystė ir jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, kuris kaltina juos dieną naktį mūsų Dievo akivaizdoje! **11** Jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu, ir nemylėjo savo sielos net gresiant mirčiai. **12** Todėl džiaukitės dangūs ir jų gyventojai! Vargas žemei ir jūrai, nes pas jus nukrito Velnias. Jis baisiai įpykęs ir žino turįs mažai laiko.“

13 Pamatęs, kad yra išmestas į žemę, slibinas ėmė persekioti moterį, pagimdžiusią berniuką. **14** Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai, kad nuskristų į tyrus, į savo vietą, kur bus maitinama laiką, du laikus ir pusę laiko*, toli nuo gyvatės akių#.

15 Gyvatė paskui moterį paleido iš nasrų vandenį, tarsi upę, kad ją toje upėje paskandintų.

Apr 12:14* Pažod. „laiką ir laikus, ir pusę laiko“. **14#** Pažod. „veido“.

16 Bet žemė pagelbėjo moteriai — atvėrė savo burną ir sugėrė upę, kurią slibinas paleido iš nasrų. **17** Slibinas įniršo ant moters ir nuėjo kariauti su likusiais iš jos palikuonių*, kurie laikosi Dievo įsakymų ir kuriems pavesta liudyti apie Jėzų.

13 Jis sustojo ant jūros smėlio.

Ir pamačiau išnyrantį iš jūros žvėrį su dešimčia ragų ir septyniomis galvomis. Jam ant ragų buvo dešimt diademų, o ant galvų — Dievą žeidžiantys vardai*. **2** Tas žvėris, kurį regėjau, buvo panašus į leopardą, jo letenos buvo tarsi lokio, nasrai — lyg liūto nasrai. Žvėris savo galią, savo sostą ir didelę valdžią gavo iš slibino.

3 Ir pamačiau vieną iš jo galvų tarsi mirtinai sužeistą, tačiau jo mirtinoji žaizda užgijo, ir visa žemė susižavėjusi nusekė paskui žvėrį. **4** Žmonės garbino slibiną, kad jis davė valdžią žvėriui, ir garbino žvėrį sakydami: „Kas gali lygintis su žvėrimi ir kas gali su juo kautis?“ **5** Jam buvo duoti nasrai kalbėti didelius dalykus ir piktžodžiauti, taip pat galia veikti keturiasdešimt du mėnesius. **6** Tad jis atvėrė nasrus piktžodžiauti Dievui: piktžodžiauti jo vardui, jo buveinei ir gyvenantiems danguje. **7** Žvėriui buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, ir buvo jam duota valdžia visoms giminėms, gentims, kalboms ir tautoms. **8** Jį garbins visi žemės gyventojai, — visi, kurių vardai neįrašyti nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje nuo pasaulio užgimimo*.

9 Jei kas turi ausis, teklauso. **10** Jeigu kas skirtas nelaisvei, į nelaisvę ir eina. Jeigu kas žudys kalaviju, pats bus kalaviju nužudytas. Čia pasirodo šventųjų ištvermė ir tikėjimas.

11 Ir išvydau kitą žvėrį, išlendantį iš žemės. Šis turėjo du ragus, panašius į avinėlio, bet prakalbo kaip slibinas. **12** Jis naudojasi visa pirmojo žvėries valdžia jo akivaizdoje ir verčia žemę bei jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį, kurio mirtinoji žaizda užgijo. **13** Jis daro didžius ženklus ir žmonėms matant netgi nuleisdina ugnį iš dangaus į žemę.

14 Jis klaidina žemės gyventojus ženklais, kuriuos jam buvo leista daryti žvėries akivaizdoje, liepdamas žemės gyventojams padirbti statulą žvėries, kuris buvo sužeistas kalaviju, bet atsigavo. **15** Jam buvo leista

---

Apr 12:17* Pažod. „su likusiais iš jos sėklos“. **13:1*** „Dievą žeidžiantys vardai“ — pažod. „piktžodžiavimo vardai“.

Apr 13:8* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

įkvėpti žvėries statulai dvasią, kad statula prabiltų ir išžudydintų visus, kurie nepagarbina žvėries statulos.

16 Ir jis verčia visus žmones — mažus ir didelius, turtingus ir beturčius, laisvuosius ir vergus, — kad leistųsi paženklinami žyme dešinėje rankoje ar kaktoje **17** ir kad niekas negalėtų nei pirkti, nei parduoti, išskyrus turinčius žymę — žvėries vardą ar jo vardo skaičių. **18** Štai kur reikia išminties: kas protingas, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius, o jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

14 Ir išvydau: štai Avinėlis stovi ant Siono kalno ir su juo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, turintys jo ir jo Tėvo vardus, įrašytus savo kaktose. **2** Išgirdau iš dangaus garsą — lyg daugybės vandenų šniokštimą ir lyg smarkaus griaustinio dundesį. Tas garsas, kurį girdėjau, buvo kaip giedančių lyrininkų, skambinančių savo lyromis. **3** Jie giedojo tarsi naują giesmę priešais sostą, keturias būtybes ir vyresniuosius, ir niekas negalėjo tos giesmės išmokti, tik tie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, nupirkti iš žemės. **4** Tai tie, kurie nesusitepė su moterimis, — jie skaistūs*. Tai tie, kurie seka paskui Avinėlį, kad ir kur jis eitų. Jie buvo nupirkti iš žmonijos Dievui ir Avinėliui kaip pirmieji vaisiai, **5** jų lūpose nerasta melo, jie be ydos.

6 Ir aš pamačiau kitą angelą, skrendantį dangaus viduriu, turintį paskelbti amžiną gerąją naujieną žemės gyventojams, visoms tautoms, giminėms, kalboms ir gentims. **7** Jis garsiu balsu šaukė: „Bijokite Dievo ir atiduokite jam šlovę, nes atėjo jo teismo valanda! Garbinkite Tą, kuris padarė dangų, žemę, jūrą ir vandens šaltinius!“

8 Iš paskos sekė kitas angelas, antrasis, ir šaukė: „Krito! Krito didžioji Babelė, kuri girdė visas tautas savo ištvirkavimo aistros* vynu!“

9 Jiems iš paskos sekė dar vienas angelas, trečiasis, garsiu balsu šaukdamas: „Jeigu kas garbina žvėrį, jo statulą ir priima žymę sau ant kaktos ar ant rankos, **10** taip pat gers Dievo pykčio vyno — neatskiesto, įpilto į jo rūstybės taurę, ir bus kankinamas ugnimi bei siera šventųjų angelų ir Avinėlio akivaizdoje! **11** Jų kankinimo dūmai kils per amžių amžius — dieną naktį neturės atilsio tie, kurie garbina žvėrį, jo statulą ir kurie priima jo vardo žymę!

Apr 14:4* Pažod. „mergelės“.

Apr 14:8* Pažod. „pykčio“.

12 Čia pasirodo ištvermė šventųjų, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo.“

13 Ir išgirdau iš dangaus balsą, sakantį: „Rašyk: ‘Laimingi mirusieji — tie, kurie miršta Viešpatyje nuo dabar. Taip, — sako dvasia, — tesiilsi jie nuo savo vargų, nes jų darbai juos lydi.’“

14 Ir išvydau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdi kažkas panašus į žmogaus sūnų su aukso vainiku ant galvos ir aštriu pjautuvu rankoje.

15 O iš šventyklos šventovės išėjo kitas angelas ir garsiu balsu sušuko sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk į darbą savo pjautuvą ir pjauk, nes atėjo pjūties valanda — žemės derlius visai subrendo!“ **16** Sėdintis ant debesies sviedė savo pjautuvą į žemę ir žemės derlius buvo nupjautas.

17 Iš šventyklos šventovės danguje išėjo dar vienas angelas. Jis irgi turėjo aštrų pjautuvą.

18 Nuo aukuro atėjo dar kitas angelas, turintis valdžią ugniai. Jis garsiu balsu sušuko turinčiam aštrų pjautuvą: „Paleisk į darbą savo aštrų pjautuvą ir nupjauk žemės vynmedžio kekes, nes jo vynuogės prinoko!“ **19** Tad angelas sviedė savo pjautuvą į žemę ir nupjovęs žemės vynmedį įmetė jį į didįjį Dievo pykčio spaustuvą. **20** Tas spaustuvas buvo minamas už miesto ir kraujas iš spaustuvo pakilo žirgams iki pat žąslų tūkstančio šešių šimtų stadijų* atstumu.

15 Ir išvydau danguje kitą ženklą, didį ir nuostabų, — septynis angelus su septyniomis negandomis. Jos paskutinės, nes jomis pasibaigia Dievo pyktis.

2 Pamačiau tarsi stiklo jūrą, sumaišytą su ugnimi, ir tuos, kurie nugali žvėrį, jo statulą ir jo vardo skaičių, stovinčius prie stiklo jūros, turinčius Dievo lyras. **3** Jie gieda Dievo vergo Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę:

„Didingi ir nuostabūs tavo darbai, Jehova Dieve, Visagali. Teisūs ir tikri tavieji keliai, amžinybės Karaliau. **4** Kas gi nesibijos tavęs, Jehova, ir nešlovins tavojo vardo? Juk tu vienas ištikimas. Visos tautos ateis ir tavo akivaizdoje garbins tave, nes atskleisti tavo teisūs sprendimai.“

5 O paskui pamačiau, kaip danguje atsivėrė liudijimo palapinės šventovė **6** ir iš šventovės išėjo septyni angelai su septyniomis negandomis, apsivilkę švaria, spindinčia lino drobe,

---

Apr 14:20* Žr. 12 priedą.

susijuosę per krūtinę aukso juostomis. **7** Ir viena iš keturių būtybių davė tiems septyniems angelams septynis aukso dubenis, pilnus gyvojo per amžių amžius Dievo pykčio. **8** Dėl Dievo šlovės bei galios šventovė prisipildė dūmų, ir niekas negalėjo įeiti į šventovę, kol baigėsi septynių angelų septynios negandos.

16 Ir išgirdau iš šventovės garsų balsą sakant septyniems angelams: „Eikite ir išliekite septynis Dievo pykčio dubenis į žemę!“

2 Pirmasis nuėjęs išliejo savo dubenį į žemę, ir žmones, turinčius žvėries žymę ir garbinančius jo statulą, apniko pragaištingos, piktos votys.

3 Antrasis išliejo savo dubenį į jūrą. Ji pasidarė lyg negyvėlio kraujas, ir visos gyvos sielos jūroje išgaišo.

4 Trečiasis išliejo savo dubenį į upes bei vandens šaltinius ir jie pavirto krauju. **5** Ir išgirdau vandenų angelą sakant: „Teisus tu, kuris esi ir kuris buvai, Ištikimasis, kad paskelbei šiuos nuosprendžius. **6** Jie liejo šventųjų ir pranašų kraują, todėl kraują ir davei jiems gerti. Jie to nusipelno.“ **7** Išgirdau ir aukurą sakant: „Taip, Jehova Dieve, Visagali, tikros ir teisingos tavo nutartys.“

8 Ketvirtasis išliejo savo dubenį į saulę ir jai buvo leista svilinti žmones ugnimi. **9** Žmones svilino baisi kaitra, bet jie piktžodžiavo vardui Dievo, turinčio valdžią šioms negandoms. Jie neatgailavo, neatidavė jam šlovės.

10 Penktasis išliejo savo dubenį ant žvėries sosto ir jo karalystė aptemo. Žmonės iš skausmo krimtosi liežuvius, **11** piktžodžiavo dangaus Dievui dėl savo skausmų ir vočių ir neatgailavo dėl savo darbų.

12 Šeštasis išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę ir jos vanduo buvo išdžiovintas, kad būtų paruoštas kelias karaliams iš saulėtekio.

13 Ir išvydau tris netyras ištarmes* tarsi varles išeinant iš slibino nasrų, žvėries nasrų ir netikro pranašo burnos. **14** Tai demonų įkvėptos ištarmės*, darančios ženklus. Jos išeina pas visos gyvenamos žemės karalius, kad suburtų juos didžiosios Visagalio Dievo dienos karui.

15 „Štai ateinu kaip vagis. Laimingas, kas budi ir saugo savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos.“

Apr 16:13* Pažod. „netyras dvasias“. **14*** Pažod. „Tai demonų dvasios“.

16 Ir jos subūrė juos į vietovę, kuri hebrajiškai vadinasi Harmagedonas*.

17 Septintasis išliejo savo dubenį į orą ir tada iš šventovės, nuo sosto nuskambėjo garsus balsas: „Įvyko!“ **18** Ir ėmė žaibuoti, pasigirdo balsai, griaustiniai ir kilo toks didelis žemės drebėjimas, kokio nėra buvę nuo tada, kai žemėje atsirado žmogus, — toks smarkus, toks didžiulis žemės drebėjimas. **19** Didysis miestas suskilo į tris dalis, tautų miestai sugriuvo ir Dievas prisiminė didžiąją Babelę, kad duotų jai taurę savo rūstybės pykčio vyno. **20** Visos salos pabėgo, neberasta ir kalnų. **21** Iš dangaus ant žmonių pasipylė didžiulė talento svorio luitų kruša. Žmonės piktžodžiavo Dievui dėl krušos negandos, nes ta neganda buvo nepaprastai sunki.

17 Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, priėjo ir pasakė man: „Ateik, parodysiu tau, kaip bus įvykdytas nuosprendis didžiajai paleistuvei*, sėdinčiai ant gausybės vandenų. **2** Su ja ištvirkavo žemės karaliai ir jos ištvirkavimo vynu buvo nugirdyti žemės gyventojai.“

3 Dvasios jėga jis nunešė mane į tyrus. Ir pamačiau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono žvėries, pilno Dievą žeidžiančių* vardų, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų. **4** Ta moteris buvo apsirengusi purpuriniais bei skaisčiai raudonais drabužiais, išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais, o rankoje laikė aukso taurę, pilną bjaurasčių ir savo ištvirkavimo nešvarumų. **5** Jai ant kaktos buvo užrašytas slėpiningas vardas: „Didžioji Babelė, paleistuvių ir žemės bjaurasčių motina.“ **6** Mačiau, kad ta moteris girta nuo šventųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo.

Ją pamatęs, aš stebėte stebėjausi. **7** Angelas man sakė: „Ko nustebai? Aš atskleisiu tau slėpinį moters ir ją nešiojančio žvėries, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų. **8** Žvėris, kurį matei, buvo, bet jo nebėra. Vis dėlto jis išlips iš bedugnės; ir nueis jis į pražūtį. O žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio užgimimo*, stebėsis matydami, kad žvėris buvo, kad jo nebėra ir kad jis vėl pasirodė.

9 Čia reikia išmintingo proto. Septynios galvos — tai septyni

---

Apr 16:16* Išvertus — „Megido kalnas“. **17:1*** T. y. prostitutei. Gr. *pornē*.

Apr 17:3* „Dievą žeidžiančių“ — pažod. „piktžodžiavimo“. **8*** Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

kalnai, ant kurių sėdi moteris. **10** Yra septyni karaliai: penki krito, vienas tebėra, vienas dar neatėjo, o kai ateis, turės trumpam pasilikti. **11** O žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra, yra aštuntas karalius, tačiau kyla iš anų septynių, ir jis eina į pražūtį.

12 Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, dar negavusių karalystės; vis dėlto jie gauna karališkąją valdžią su žvėrimi vienai valandai. **13** Jie turi vieną mintį, todėl atiduoda savo galią bei valdžią žvėriui. **14** Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės, nes yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, o su juo nugalės ir pašauktieji, išrinktieji bei ištikimieji.“

15 Ir jis man sako: „Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra gentys, minios, tautos ir kalbos. **16** Dešimt ragų, kuriuos matei, ir žvėris ims nekęsti paleistuvės, apiplėš ją ir paliks nuogą, ės jos kūną ir sudegins ją ugnyje. **17** Mat Dievas paskatino jų širdis įvykdyti jo mintį ir įvykdyti savo pačių vieną mintį ir dėl to atiduoti savo karalystę žvėriui, — kol Dievo žodžiai išsipildys. **18** Ta moteris, kurią regėjai, yra didysis miestas, karaliaujantis žemės karaliams.“

18

Paskui aš regėjau besileidžiant iš dangaus kitą angelą, turintį didžią valdžią; nuo jo šlovės nušvito žemė. **2** Jis galingu balsu šaukė: „Krito! Krito didžioji Babelė! Ji pavirto demonų buveine, visokios netyros dvasios lindyne ir visokių nešvarių, nekenčiamų paukščių lindyne, **3** nes jos ištvirkavimo aistros* vynas pakirto visas tautas, su ja ištvirkavo žemės karaliai, o žemės pirkliai pralobo iš jos begėdiškos prabangos galybės!“

4 Ir išgirdau iš dangaus kitą balsą sakant: „Išeikite iš jos, manieji žmonės, kad neprisidėtumėte prie jos nuodėmių ir nepatirtumėte jos negandų, **5** nes jos nuodėmių prisikaupė ligi pat dangaus ir Dievas prisiminė jos padarytas neteisybes. **6** Atlyginkite jai taip, kaip ji atsilygindavo, padarykite jai dukart daugiau — dvigubai to, ką ji darė. Taurėje, kurioje ji maišė, sumaišykite jai antra tiek. **7** Kiek ji save liaupsino ir begėdiškai ištaigavo, tiek duokite jai kančių ir gedulo. Juk ji sako širdyje: ‘Sėdžiu lyg karalienė, nesu našlė ir gedulo tikrai nematysiu.’ **8** Todėl per vieną dieną ištiks ją negandos, mirtis, gedulas, badas ir ji bus sudeginta ugnyje, nes galingas

---

Apr 18:3* Pažod. „pykčio“.

yra Jehova Dievas, kuris ją nuteisė.

9 Žemės karaliai, kurie su ja ištvirkavo ir begėdiškai ištaigavo, matydami jos liepsnų dūmus verks dėl jos ir iš sielvarto mušis į krūtinę. **10** Jie stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės, ir sakys: ‘O varge varge! Didysis mieste, Babele, galingasis mieste! Per vieną valandą buvo įvykdytas tau nuosprendis!’

11 Žemės pirkliai irgi jos verks ir gedės, nes niekas nebepirks jų atgabentų prekių: **12** aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, geriausios drobės, purpuro, šilko, skaisčiai raudono audinio, visokių dirbinių iš kvapiojo medžio, iš dramblio kaulo, iš brangiausios medienos, iš vario, geležies ir marmuro; **13** taip pat cinamono, amomo*, smilkalų, kvapiojo aliejaus, smilkomųjų sakų, vyno, alyvuogių aliejaus, smulkiausių miltų, kviečių, galvijų, avių, žirgų, karietų, vergų ir žmonių sielų. **14** Pasitraukė nuo tavęs sultingieji vaisiai, kurių troško tavo siela, praradai visus skanumynus bei prašmatnybes ir niekad nebebus galima jų rasti.

15 Pirkliai, kurie visu tuo prekiavo ir iš jos pralobo, stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės. Jie verks ir gedės **16** sakydami: ‘O varge varge! Didysis miestas, apsivilkęs geriausia drobe, purpuru ir skaisčiai raudonais apdarais, išsidabinęs aukso puošmenomis, brangakmeniais ir perlais. **17** Per vieną valandą buvo suniokoti šitokie turtai!’

Visi laivavedžiai, jūrų keliautojai, jūreiviai ir visi, kurie pragyvena iš jūros, stovėjo atokiai, **18** žiūrėdami į jos liepsnų dūmus, ir šaukė: ‘Kas galėtų prilygti didžiajam miestui?!’ **19** Jie bėrėsi žemes sau ant galvos ir šaukė verkdami ir gedėdami: ‘Varge varge! Didysis miestas, iš kurio prabangos pralobo visi turintys laivų jūroje. Per vieną valandą jis buvo nusiaubtas!’

20 Džiaukis dėl to, dangau, ir jūs, šventieji, apaštalai ir pranašai, nes Dievas paskelbė jai nuosprendį dėl jūsų!“

21 Vienas stiprus angelas iškėlė akmenį, tarsi didelę girną, ir sviedė į jūrą sakydamas: „Tokiu staigumu bus nusviesta Babelė, didysis miestas, ir jos niekad nebebus galima rasti. **22** Nebus daugiau tavyje girdėti lyrininkų giesmių, muzikantų, fleitininkų, trimitininkų, nebeliks tavyje nė jokio amatininko, niekas daugiau negirdės tavyje girnų ūžesio, **23** nebešvies tavyje žiburio šviesa, nebesigirdės jaunikio ir nuotakos balsų. Juk

---

Apr 18:13* Indiškas prieskonis.

tavo pirkliai buvo žemės didžiūnai, juk tavo burtininkystėmis* buvo suklaidintos visos tautos. **24** Joje buvo rastas pranašų, šventųjų ir visų žemėje nužudytųjų kraujas.“

19 Paskui išgirdau tarsi garsų didelės minios balsą danguje sakant: „Girkite Jah!* Išgelbėjimas, šlovė ir galia priklauso mūsų Dievui, **2** nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi. Jis juk įvykdė nuosprendį didžiajai paleistuvei, sugadinusiai žemę savo ištvirkavimu, ir jai atkeršijo už savo vergų kraują.“ **3** Ir pasakė jie antrąkart: „Girkite Jah! Kyla jos dūmai per amžių amžius.“

4 O dvidešimt keturi vyresnieji ir keturios būtybės parpuolė, pagarbino Dievą, sėdintį soste, ir sakė: „Amen! Girkite Jah!“

5 Nuo sosto atsklido balsas: „Girkite mūsų Dievą, visi jo vergai, kurie jo bijote, — maži ir dideli!“

6 Ir išgirdau tarsi didelės minios balsą, tarsi gausybės vandenų šniokštimą ir galingų griaustinių dundesį. Jie sakė: „Girkite Jah, nes Jehova, mūsų Dievas, Visagalis, pradėjo karaliauti! **7** Džiaukimės ir džiūgaukime, atiduokime jam šlovę, nes Avinėlio tuoktuvės priartėjo ir jo jaunoji pasirengusi. **8** Jai buvo duota apsivilkti skaisčia, tyra puikiausio lino drobe, o ta drobė — tai šventųjų teisūs darbai.“

9 Ir jis* man sako: „Rašyk: ‘Laimingi pakviestieji į Avinėlio vestuvių vakarienę.’“ Ir pridūrė: „Tai tikri Dievo žodžiai.“ **10** Tada parpuolęs jam po kojų norėjau jį pagarbinti. Bet jis man tarė: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Esu tik vergas, kaip tu ir tavo broliai, kuriems pavesta liudyti apie Jėzų. Dievą garbink! Liudijimas apie Jėzų yra pranašavimo esmė*.“

11 Aš išvydau atsiveriant dangų ir štai pasirodė baltas žirgas. Jo raitelis, vadinamas Ištikimuoju ir Tikruoju*, teisingai teisia ir kariauja. **12** Jo akys — ugnies liepsna, jis turi daug diademų ant galvos ir užrašytą vardą, kurio nežino niekas, tik jis pats. **13** Jis apsirengęs krauju aptaškytu drabužiu ir vadinamas vardu Dievo Žodis. **14** Raiteliui iš paskos ant baltų žirgų jojo dangaus kareivijos, aprengtos balta, tyra puikiausio lino drobe. **15** Jam iš burnos eina aštrus ilgas kalavijas, kuriuo jis smogs tautoms. Jis ganys jas geležine lazda. Taip pat jis mina Visaga-

---

Apr 18:23* Žr. Gal 5:20 išnašą. **19:1*** „Girkite Jah“ — gr. *Hallelouia* (Aleliuja).

Apr 19:9* T. y. angelas. **10*** Pažod. „dvasia“. **11*** Arba „Tiesakalbiu“.

lio Dievo rūstybės pykčio vyno spaustuvą. **16** O jam ant drabužio, ant šlaunies, užrašytas vardas: „Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats“.

17 Ir dar išvydau angelą, stovintį saulėje ir šaukiantį garsiu balsu visiems paukščiams, skraidantiems padangėje: „Sulėkite šen į didžiąją Dievo vakarienę **18** lesti kūnų karalių, karo vadų, galiūnų, žirgų, jų raitelių ir visų — laisvųjų ir vergų, mažų ir didelių!“

19 Ir išvydau žvėrį, žemės karalius ir jų kariuomenes, susibūrusius kariauti su sėdinčiu ant žirgo raiteliu ir su jo kariuomene. **20** Žvėris buvo sugautas, o kartu su juo ir netikras pranašas, jo akivaizdoje daręs ženklus ir jais klaidinęs tuos, kurie priėmė žvėries žymę ir kurie garbino jo statulą. Juodu buvo gyvi įmesti į siera degantį ugnies ežerą. **21** O visus kitus sėdintis ant žirgo raitelis išžudė ilgu kalaviju, einančiu jam iš burnos. Ir visi paukščiai prisilesė jų mėsos.

20 Ir išvydau iš dangaus nusileidžiant angelą su bedugnės raktu ir didele grandine rankoje. **2** Jis nutvėrė slibiną, senąją gyvatę, tai yra Velnią ir Šėtoną, sukaustė tūkstančiui metų, **3** įmetė į bedugnę, užrakino ir iš viršaus užantspaudavo, kad nebegalėtų klaidinti tautų, kol tas tūkstantis metų pasibaigs; paskui jis turės būti trumpam išleistas.

4 Išvydau sostus ir į juos sėdančius. Jiems buvo duota galia teisti. Mačiau sielas tų, kurie buvo nukirsdinti dėl to, kad liudijo apie Jėzų ir kalbėjo apie Dievą, ir kurie negarbino nei žvėries, nei jo statulos, nepriėmė žymės sau ant kaktos ir ant rankos. Jie atgijo ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų. **5** (Kiti mirusieji neatgijo, kol nepasibaigė tas tūkstantis metų.) Tai pirmasis prikėlimas. **6** Laimingas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prikėlime. Tiems antroji mirtis neturi galios. Jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir karaliaus su juo tą tūkstantį metų.

7 Kai tik tūkstantis metų baigsis, Šėtonas bus iš kalėjimo išleistas **8** ir išeis klaidinti tautų keturiuose žemės kampuose — Gogo ir Magogo — ir suburti jų karui. Jų skaičius kaip jūros smilčių. **9** Jie žygiavo plačiai per žemę, apsupo šventųjų stovyklą ir mylimąjį miestą. Tačiau iš dangaus krito ugnis ir juos prarijo. **10** O jų klaidintojas Velnias buvo įmestas į ugnies ir sieros ežerą, kur įmesti žvėris ir netikras pranašas. Jie bus kankinami dieną naktį, per amžių amžius.

11 Ir išvydau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį. Nuo jo veido pabėgo žemė ir dangus ir nebeatsirado jiems vietos. **12** Mačiau mirusiuosius, didelius ir mažus, stovinčius priešais sostą, ir buvo atverstos knygos. Ir buvo atversta dar viena — gyvenimo knyga. Mirusiuosius teisė pagal jų darbus, remiantis tuo, kas parašyta tose knygose. **13** Jūra atidavė savo mirusiuosius, mirtis ir hadas* irgi atidavė savuosius, ir jie buvo teisiami kiekvienas pagal savo darbus. **14** O mirtis ir hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai antroji mirtis — ugnies ežeras. **15** Ir kas tik nebuvo rastas įrašytas gyvenimo knygon, buvo įmestas į ugnies ežerą.

21 Ir išvydau naują dangų ir naują žemę, nes ankstesnis dangus ir ankstesnė žemė pranyko, nebeliko ir jūros. **2** Taip pat regėjau šventąjį miestą, Naująją Jeruzalę, nusileidžiant iš dangaus nuo Dievo. Ji buvo pasirengusi lyg nuotaka, pasipuošusi dėl savo jaunikio. **3** Tada išgirdau nuo sosto garsų balsą sakant: „Štai Dievo buveinė* tarp žmonių. Jis gyvens su jais, jie bus jo tauta — pats Dievas bus su jais. **4** Jis nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių ir nebebus mirties, nebebus nei sielvarto, nei aimanos, nei skausmo. Kas buvo anksčiau, tas praėjo.“

5 O Sėdintysis soste tarė: „Štai aš visa darau nauja.“ Ir pridūrė: „Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri.“ **6** Tada man pasakė: „Jie tapo tikrove! Aš esu Alfa ir Omega — pradžia ir pabaiga. Trokštančiam aš duosiu gerti dovanai iš gyvybės vandens šaltinio. **7** Nugalėtojas tai paveldės. Aš būsiu jo Dievas ir jis bus man sūnus. **8** O bailiams, netikintiems, bjauriems susiteršėliams, žudikams, ištvirkautojams, burtininkautojams*, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera, — tai yra antroji mirtis.“

9 Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, priėjo ir pasakė man: „Eime, parodysiu tau nuotaką, Avinėlio jaunąją.“ **10** Dvasios jėga jis nunešė mane į didelį, aukštą kalną ir parodė šventąjį miestą — Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus nuo Dievo, **11** skendinčią Dievo šlovėje. Ji švytėjo tarsi brangiausias akmuo, tarsi krištolo skaistumo jaspis. **12** Ją supo didelė aukšta siena su dvylika vartų. Vartuose buvo

---

Apr 20:13* Žr. 8 priedą. **21:3*** Pažod. „palapinė“.

Apr 21:8* Žr. Gal 5:20 išnašą.

dvylika angelų ir įrašyti dvylikos Izraelio sūnų giminių vardai. **13** Rytuose buvo treji vartai, šiaurėje treji vartai, pietuose treji vartai ir vakaruose treji vartai. **14** Miesto siena turėjo dvylika pamatinių akmenų ir ant jų buvo dvylikos Avinėlio apaštalų dvylika vardų.

15 Tas, kuris man kalbėjo, turėjo auksinę nendrę tarsi mastą išmatuoti miestui, jo vartams ir sienai. **16** Miestas keturkampis, jo ilgis toks pat kaip plotis. Ir jis išmatavo nendre miestą — buvo dvylika tūkstančių stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis vienodi. **17** Taip pat jis išmatavo miesto sieną — buvo šimtas keturiasdešimt keturios uolektys matuojant žmogaus mastu, sykiu ir angelo mastu. **18** Jo siena pastatyta iš jaspio, o pats miestas — iš gryno aukso, panašaus į vaiskų stiklą. **19** Miesto sienos pamatai buvo puošnūs, iš visokių brangakmenių. Pirmasis pamato akmuo — jaspis, antrasis — safyras, trečiasis — chalcedonas, ketvirtasis — smaragdas, **20** penktasis — sardoniksas, šeštasis — sardis, septintasis — chrizolitas, aštuntasis — berilas, devintasis — topazas, dešimtasis — chrizoprazas, vienuoliktasis — hiacintas, dvyliktasis — ametistas. **21** Dvylika miesto vartų buvo dvylika perlų; kiekvieni vartai padaryti iš vieno perlo. O pagrindinė miesto gatvė nutiesta iš gryno aukso, panašaus į skaidrų stiklą.

22 Šventyklos jame nemačiau, nes jo šventykla yra Jehova, Visagalis Dievas, taip pat Avinėlis. **23** Miestui nereikia nei saulės, nei mėnulio šviesos, nes jį apšviečia Dievo šlovė, o jo žiburys yra Avinėlis. **24** Tautos vaikščios jo apšviestos ir žemės karaliai sutelks jame savo šlovę. **25** Jo vartai dieną niekad nebus užveriami, nes nakties tenai nebus. **26** Į jį plauks tautų šlovė ir garbė. **27** Bet tai, kas nešventa, ir tie, kas daro bjaurystes ar meluoja, ten tikrai nepateks. Įeis tik tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.

22

Jis parodė man skaisčią it krištolas gyvybės vandens upę, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto **2** ir tekančią pagrindinės gatvės viduriu. Šiapus ir anapus upės augo gyvybės medžiai, duodantys dvylika derlių — kas mėnesį vedantys vaisius. Tų medžių lapai skirti tautoms gydyti.

3 Ir nebebus jokio prakeikimo. Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sostas, jo vergai eis jam dievatarnystę **4** ir regės jo veidą, o jiems ant kaktų bus jo vardas. **5** Nakties nebebus ir jiems nereikės žibinto ar saulės

šviesos, nes Jehova Dievas jiems švies ir jie karaliaus per amžių amžius.

6 Ir jis man tarė: „Šie žodžiai patikimi ir tikri. Jehova, pranašams įkvėpimą teikiantis Dievas*, išsiuntė savo angelą, kad šis parodytų jo vergams, kas turi netrukus įvykti. **7** Štai aš veikiai ateinu. Laimingas, kas laikosi šios knygos pranašystės žodžių.“

8 Aš, Jonas, visa tai girdėjau ir regėjau. O išgirdęs ir pamatęs parpuoliau po kojų visa tai rodžiusiam angelui ir norėjau jį pagarbinti. **9** Bet jis man pasakė: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Esu tik vergas, kaip tu, tavo broliai pranašai ir tie, kurie laikosi šios knygos žodžių. Dievą garbink.“

10 Dar jis man sakė: „‘Neužantspauduok šios knygos pranašystės žodžių, nes skirtas laikas arti. **11** Kas elgiasi neteisiai, tesielgia ir toliau neteisiai. Kas susiteršęs, tegul ir toliau save teršia. O teisusis toliau tesielgia teisiai, šventasis toliau tešventėja.’

12 ‘Štai aš veikiai ateinu ir atsinešu atlygį, kad atmokėčiau kiekvienam pagal jo darbą. **13** Aš esu Alfa ir Omega, pirmasis ir paskutinysis, pradžia ir pabaiga. **14** Laimingi, kurie išplauna savo rūbus, kad turėtų teisę eiti prie gyvybės medžių ir galėtų įžengti pro vartus į miestą. **15** Lauke lieka šunys, burtininkautojai*, ištvirkautojai, žudikai, stabmeldžiai ir visi mėgstantys bei darantys melagystes.’

16 ‘Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą paliudyti jums šiuos dalykus bendruomenių labui. Aš esu Dovydo šaknis ir atžala, ir skaisti ryto žvaigždė.’“

17 Dvasia ir nuotaka kviečia: „Ateik!“ Ir kas girdi, tesako: „Ateik!“ Kas trokšta, teateina; kas nori, tesisemia gyvybės vandens dovanai.

18 „Aš liudiju kiekvienam, kas girdi šios knygos pranašystės žodžius: jeigu kas prie jų ką pridės, Dievas tam pridės šioje knygoje aprašytų negandų, **19** ir jeigu kas atims ką nors iš šios pranašystės knygos žodžių, Dievas atims jo dalį — nuo gyvybės medžių ir iš šventojo miesto, aprašytų šioje knygoje.

20 Tas, kuris liudija apie šiuos dalykus, sako: ‘Taip, aš veikiai ateinu.’“

„Amen! Ateik, Viešpatie Jėzau!“

21 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su šventaisiais.

Apr 22:6* Pažod. „pranašų dvasių Dievas“.

Apr 22:15* Žr. Gal 5:20 išnašą.

Šventojo Rašto graikiškųjų knygų sąrašas

(Kai kurios datos ir parašymo vietos tik spėjamos)

Knyga	Kas parašė	Kur parašė	Kada parašė (m. e. m.)
Mato	Matas	Palestinoje	~41
Morkaus	Morkus	Romoje	~60—65
Luko	Lukas	Cezarėjoje	~56—58
Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
Apaštalų darbų	Lukas	Romoje	~61
Romiečiams	Paulius	Korinte	~56
1 Korintiečiams	Paulius	Efeze	~55
2 Korintiečiams	Paulius	Makedonijoje	~55
Galatams	Paulius	Korinte arba Sirijos Antiochijoje	~50—52
Efeziečiams	Paulius	Romoje	~60—61
Filipiečiams	Paulius	Romoje	~60—61
Kolosiečiams	Paulius	Romoje	~60—61
1 Tesalonikiečiams	Paulius	Korinte	~50
2 Tesalonikiečiams	Paulius	Korinte	~51
1 Timotiejui	Paulius	Makedonijoje	~61—64
2 Timotiejui	Paulius	Romoje	~65
Titui	Paulius	Makedonijoje (?)	~61—64
Filemonui	Paulius	Romoje	~60—61
Hebrajams	Paulius	Romoje	~61
Jokūbo	Jokūbas (Jėzaus brolis)	Jeruzalėje	iki 62
1 Petro	Petras	Babilone	~62—64
2 Petro	Petras	Babilone (?)	~64
1 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
2 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
3 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
Judo	Judas (Jėzaus brolis)	Palestinoje (?)	~65
Apreiškimo	Apaštalas Jonas	Patmo saloje	~96

ŽODŽIŲ RODYKLĖ

(Knygų pavadinimų santrumpos p. 6.)

ATSARGUS, Mt 10:16 būkite **a.** kaip gyvatės
ATSIDAVIMAS, 1Pt 5:2 ganykite su **a.**
ATSIDĖTI, Apd 6:4 patys **a.** maldai
1Ti 4:15 Mąstyk, **a.** jiems
Apd 2:42; 1Ti 5:10.
ATSIKALBINĖTI, Rom 10:21 neklauso ir **a.**
ATSILAIKYTI, 1Ko 10:13 kad pajėgtumėte **a.**
Ef 6:11 **a.** prieš Velnio klastas
ATSILYGINTI, 1Ti 5:4 deramai **a.** tėvams
Hbr 11:6 Dievo ieškantiems **a.**
ATSIMAINYTI, Mt 17:2 Ir jis **a.** jų akivaizdoje
ATSIMESTI, Apd 21:21 žydus **a.** nuo Mozės
ATSIMETIMAS, 2Te 2:3 kol neateis **a.**
ATSIMINTI, Lk 17:32 **A.** Loto žmoną
2Ti 1:5 **a.** tavo tikėjimą
2Pt 3:2.
ATSIRASTI, 2Ko 5:17 Senieji praėjo, **a.** nauji
Jn 1:3.
ATSISAKYTI, 2Te 2:10 kad **a.** mylėti tiesą
Tit 2:12 **a.** bedievystės, pasaulio geismų
ATSISKYRIMAS, 1Ko 7:27 Nesiek **a.**
ATSISKIRTI, 1Ko 7:10 **teneatsiskiria** nuo vyro
2Ko 6:17 išeikite iš jų ir **a.**
1Ko 7:15.
ATSISPIRTI, 2Pt 2:14 nesugeba **a.** nuodėmei
ATSITEISTI, Rom 6:7 miręs, **a.** už nuodėmę
ATSITOLINTI, Hbr 3:12
ATSITRAUKTI, Hbr 10:38 jis **a.**, mano sielai
ATSIŲSTI, Jn 14:26; Apd 3:20; 1Jn 4:9.
ATSIVERTIMAS, Apd 15:3 apie kitataučių **a.**
ATSIŽADĖTI, Apd 26:11 **a.** tikėjimo
2Ti 2:19 **Teatsižada** neteisumo kiekvienas
1Pt 4:1 **a.** nuodėmių
ATSKALA, Apd 24:5 yra nazariečių **a.** vadeiva
Apd 24:14 laikydamasis Kelio, vadinamo **a.**
1Ko 11:19 turi būti tarp jūsų ir **a.**
Apd 28:22.
ATSKALŪNYSTĖ. Dar žr. SUSISKALDYMAS
Tit 3:10 Su žmogumi, pasidavusiu į **a.**
2Pt 2:1 įves pražūtingų **a.**
Gal 5:20.
ATSKIRTI, Mt 25:32 **a.** vienus nuo kitų
Apd 19:9 **a.** mokinius, kasdien kalbėjo
Rom 8:35 Kas **a.** mus nuo Kristaus meilės
Rom 8:39 negalės **a.** nuo Dievo meilės
Gal 1:15 Dievas **a.** mane nuo motinos
Fil 1:10 sugebėtumėte **a.**, kas svarbiau
Kol 1:21 kurie kadaise buvote **a.**
Hbr 5:14 kad **a.** gera nuo blogo
Ef 2:12; 1Te 2:17.
ATSKLEISTI, Mt 11:25 **a.** mažyliams
Lk 8:17 nieko paslėpta, kas nebūtų **a.**
Jn 17:6 Aš **a.** tavo vardą žmonėms
Ef 5:13 kas **a.**, tampa matoma
Kol 1:26 slėpinį, dabar **a.** jo šventiesiems
2Pt 3:10 žemė bei jos darbai bus **a.**
1Jn 3:2 dar nėra **a.**, kokie būsime
1Ko 3:13; 4:5; Apr 15:4.
ATSPINDĖTI, 2Ko 3:18 tarsi veidrodžiai **a.**
ATSPINDYS, Hbr 1:3 Dievo šlovės **a.**
ATSTUMTI, Hbr 12:17 Ezavas buvo **a.**
Hbr 12:25 **neatstumtumėte** kalbančiojo
ATŠAKA, Apd 5:17; 15:5.
ATŠALTI, Mt 24:12 daugumos meilė **a.**
ATŠAUKTI, Jn 10:35 o Raštas negali būti **a.**
ATVAIZDAS, Mt 22:20 Kieno čia **a.** ir įrašas
Apd 7:43 **a.**, kuriuos pasidarėte garbinti
1Ko 15:49 taip atitiksime ir dangiškojo **a.**
Hbr 1:3 tikslus esybės **a.**
Kol 1:15; Hbr 8:5.
ATVIRAI, Mk 8:32 Jis apie tai kalbėjo **a.**
Apd 2:29 leiskite **a.** kalbėti jums
AUDITORIJA, Apd 19:9 Tirano mokyklos **a.**
AUGALAS, Mt 15:13 **a.**, kurio nesodino Tėvas
Hbr 6:7 želdina **a.**, naudingus
Apr 9:4 liepta nekenkti žemės **a.**
AUGINTOJAS, 1Ko 3:7 vien tik **a.** — Dievas
AUGTI, Apd 6:7 skaičius Jeruzalėje sparčiai **a.**
Apd 19:20 Jehovos žodis galingai **a.**
Kol 1:6 duoda vaisių bei **a.**
Kol 1:10 **a.** aiškiu Dievo pažinimu
Kol 2:19 **a.**, kaip duoda **a.** Dievas
1Ti 4:7 lavinkis, kad **a.** dievotumu
Lk 12:27; Ef 4:15; Fil 1:9; 1Pt 2:2.
AUGUSTO DALINYS, Apd 27:1
AUKA, Mt 9:13 noriu gailestingumo, o ne **a.**
Rom 12:1 aukoti savo kūnus kaip gyvą **a.**
2Ti 4:6 išliejamas tarsi liejamoji **a.**
Hbr 10:1 **a.**, kurios kasmet vis aukojamos
Hbr 10:12 paaukojęs vieną **a.** už nuodėmes
Hbr 10:14 Vienintele **a.** jis visam laikui
Hbr 10:26 **a.** už nuodėmes nebelieka
Hbr 13:15 aukokime Dievui gyriaus **a.**
1Pt 2:5 aukotumėte priimtinas dvasines **a.**
Ef 5:2, 2.
AUKLĖTI, 1Ko 11:32 esame Jehovos **a.**
2Ti 3:16 naudingas **a.** teisume
Hbr 12:6 ką Jehova myli, tą **a.**
Ef 6:4.
AUKLĖTOJAS, Rom 2:20 neprotingųjų **a.**
1Ko 4:15 dešimt tūkstančių **a.** Kristuje
Gal 3:24 Įstatymas tapo mūsų **a.**

B

BEDUGNĖ, Apr 20:3 įmetė į **b.**, užrakino
Lk 8:31; Rom 10:7; Apr 9:1, 11; 11:7; 17:8.

BEGĖDYSTĖ, Ef 5:4 **b.**, kvailos šnekos
Rom 1:27.

BĖGIMAS, Apd 20:24.

BĖGTI, Mt 24:16 **tebėga** tuomet į kalnus
Mt 24:20 **b.** žiemą ar per šabą
1Ko 9:24 **b.** visi, apdovanojimą gauna
Hbr 12:1 ištvermingai **b.** lenktynėse
Jok 4:7 ir jis **b.** nuo jūsų
1Pt 4:4 **nebebėgate** su jais
1Ko 10:14; Fil 2:16.

BEJĖGIS, Rom 6:6 kūnas taptų **b.**

BELAISVIS, Lk 21:24 išvesti **b.** į visas tautas
Rom 7:23 mane **b.** nuodėmės įstatymo
Lk 4:18; Ef 4:8.

BELIARAS, 2Ko 6:15 darna tarp Kristaus ir **B.**

BELSTI, Mt 7:7.

BELSTIS, Apr 3:20.

BELZEBULAS, Mt 10:25; 12:24; Mk 3:22.

BENDRA, Apd 4:32 visa jiems buvo **b.**
2Ko 6:14 ką **b.** šviesa turi su tamsa
Apd 2:44.

BENDRADARBIAUTI, 1Ko 16:16 **b.** ir pluša

BENDRADARBIS, 1Ko 3:9 esame Dievo **b.**
Fil 4:3 tikrasis **b.**
Kol 4:11 mano **b.** dėl Dievo karalystės
3Jn 8 kad taptume tiesos **b.**
Lk 5:7.

BENDRAPILIEČIAI, Ef 2:19 šventųjų **b.**
Lk 19:14.

BENDRAS, Hbr 1:9 aliejumi gausiau negu **b.**
Tit 1:4; Jud 3.

BENDRAVELDIS, Rom 8:17 **b.** su Kristumi
Ef 3:6 kad kitataučiai būtų **b.**
Hbr 11:9.

BENDRAŽYGIS, Hbr 10:33 **b.** tų, kurie

BENDRIJA, Ef 2:12 atskirti nuo Izraelio **b.**

BENDRYSTĖ, 1Ko 1:9 Dievas, pašaukęs į **b.**
1Ko 10:16 Argi taurė nėra **b.** kraujyje
Fil 3:10 **b.** jo kentėjimuose
1Jn 1:3, 6, 7.

BENDRUOMENĖ, Apd 16:5 **b.** stiprėjo
Apd 20:28 kad ganytumėte Dievo **b.**
1Ko 14:34 moterys **b.** tegul tyli
Ef 5:24 Kaip **b.** klusni Kristui
Kol 1:18 jis yra kūno, **b.**, galva
Hbr 12:23 danguje įrašytųjų pirmagimių **b.**
1Ko 14:19; Gal 1:13; Ef 1:22.

BENJAMINAS, Apr 7:8.

BEPROTYBĖ, 2Ti 3:9 jų **b.** visiems akivaizdi

BEPROTYSTĖ, 2Pt 2:16 sutrukdė pranašo **b.**

BERNIUKAS, Apr 12:13 pagimdžiusią **b.**
Mt 2:16; 17:18; 21:15; Jn 4:51.

BETANIJA, Mt 21:17; 26:6; Jn 1:28; 11:1.

BETFAGĖ, Mt 21:1 į **B.**, Jėzus pasiuntė du

BETLIEJUS, Mt 2:1 Jėzui gimus Judėjos **B.**
Mt 2:5; Lk 2:4.

BETSAIDA, Mt 11:21; Lk 9:10; Jn 1:44.

BETURTIS, Mk 12:43.

BEVAISIS, Tit 3:14 kad neliktų **b.**
2Pt 1:8 neleis likti **b.**
Mt 13:22; 1Ko 14:14; Ef 5:11.

BEVERTIS, Mt 12:36 kiekvieną **b.** pasakymą

BIJOTI, Apd 10:35 kuris **b.** ir daro, kas teisu
1Pt 3:14 to, ko jie **b.**, **nebijokite**

BYLA, 1Ko 6:7 keliate vienas kitam **b.**

BILEAMAS, Jud 11 nuskubėjo **B.** klystkeliu
Apr 2:14.

BYLINĖTIS, 1Ko 6:1 **b.** pas neteisiuosius
1Ko 6:6 brolis **b.** su broliu
Mt 5:40; Lk 12:58.

BJAURASTIS, Mt 24:15 nuniokojimo **b.**
Lk 16:15 Dievo akyse yra **b.**
Apr 17:4 aukso taurę, pilną **b.**
Apr 17:5.

BJAURĖTIS, Rom 2:22.

BJAURYSTĖ, Jn 5:29 kurie užsiėmė **b.**
Jn 3:20; Jok 3:16.

BLAIVUS, 1Te 5:6 budėkime ir būkime **b.**
1Te 5:8 **b.**, užsidėję krūtinšarvį
2Ti 4:5 būk **b.**, ištverk vargus
1Pt 1:13 būkite visiškai **b.**; sudėkite viltis
1Pt 5:8 Būkite **b.**, budėkite

BLOGA, Rom 7:19 darau **b.** — ko nenoriu
Tit 2:8 negalėdamas pasakyti **b.**
Mt 12:35; Apd 25:10; Rom 9:11; 2Ko 5:10.

BLOGAS, Mt 24:48 tas vergas, **b.** būdamas
Rom 12:17 Niekam neatmokėkite **b.** už **b.**
Rom 13:10 Meilė nedaro artimui **b.**
Rom 16:19 neišmanūs tam, kas **b.**
1Ko 10:6 kad negeistume **b.** dalykų
1Ko 15:33 **B.** draugijos gadina gerus
Jok 1:13 Tuo, kas **b.**, Dievo neįmanoma

BLOGYBĖ, 1Ko 14:20 būkite mažyliai **b.**
1Ti 6:10 meilė pinigams **b.** šaknis

BLOGIO JĖGOS, Ef 6:12.

BOANERGES, Mk 3:17 praminė „**B.**“

BOAZAS, Mt 1:5.

BODĖTIS, Rom 12:9 **B.** to, kas pikta

BOKŠTAS, Lk 13:4.

BRANDUMAS, Hbr 6:1 veržkimės į **b.**, užuot

C

D

DRABUŽIS, Mt 6:25 už maistą ir kūnas už **d.**
Mt 23:5 pasididina **d.** kutus
Mt 27:35 pasidalijo jo **d.** mesdami burtą
Jud 23 nekęsdami netgi **d.**
Apr 16:15 kas budi ir saugo savo **d.**
Mt 6:28; 17:2; Jn 19:2; Hbr 1:12; Jok 5:2; 1Pt 3:3; Apr 3:18; 16:15.

DRACHMA, Lk 15:8 dešimt **d.**, vieną pameta

DRĄSA, Apd 4:29; 28:15; Fil 1:20; Hbr 10:19.

DRĄSA KALBĖTI, Hbr 3:6 saugodami **d.**
1Ti 3:13.

DRĄSIAI, Apd 4:13 ir Joną **d.** kalbančius
Apd 9:27 **d.** skelbė Damaske
Ef 6:20 kad kalbėčiau apie ją **d.**
Fil 1:14 vis **d.**, be baimės skelbia
Apd 4:31; 14:3.

DRĄSINTI, 1Ko 14:3 ugdo, **d.** ir guodžia

DRAUGAS, Lk 16:9 turtu pasidarykite **d.**
Jn 15:13 kuris už **d.** savo sielą guldo
Jok 2:23 Abraomas pavadintas Jehovos **d.**
Jok 4:4 kas nori būti pasaulio **d.**
Mt 11:19; Jn 15:14; 19:12.

DRAUGIJOS, 1Ko 15:33 Blogos **d.** gadina

DRAUGYSTĖ, Jok 4:4 **d.** su pasauliu

DRAUSMINGAI, Fil 3:16 **d.** ženkime ta pačia

DRAUSMINGUMAS, Kol 2:5 matydamas **d.**

DRAUSMINTI, 1Ti 5:20 **d.** visų akivaizdoje
2Ti 3:16 Raštas naudingas mokyti, **d.**
2Ti 4:2 **d.** su visu kantrumu
Tit 1:13 griežtai juos **d.**
Hbr 12:5 nenusimink jo **d.**
Apr 3:19 kurie man mieli, aš **d.**

DRAUSTI, Mk 9:38 Mes jam **d.**

DREBĖTI, Fil 2:12 su baime ir **d.** darbuokitės
Jok 2:19 demonai tiki, ir **d.**
2Pt 2:10 **nedrebėdami** užgauliai kalba

DRĮSTI, Rom 15:18 **Nedrįsiu** kalbėti apie kita

DROBĖ, Apr 19:8 **d.** — šventųjų teisūs darbai
Apr 19:14.

DROBULĖS, Jn 19:40; 20:5, 7.

DRUNGNAS, Apr 3:16 esi **d.**, o ne karštas

DRUSKA, Mt 5:13 Jūs žemės **d.**
Kol 4:6 kalba tebūna maloni, **d.** pasūdyta
Mk 9:50.

DUBUO, Apr 16:1; 17:1.

DUKRA, Lk 23:28 Jeruzalės **d.**, neverkite
Mt 21:5; Apd 2:17; 2Ko 6:18.

DULKĖS, Mt 10:14 nusikratykite **d.** nuo kojų
1Ko 15:47 Pirmasis žmogus padarytas iš **d.**

DŪMAI, Apr 14:11 kankinimo **d.** per amžius

DUOBĖ, Mt 15:14 aklą ves, abu įkris į **d.**

DUONA, Mt 4:4 Žmogus gyvas ne vien **d.**
Mt 16:12 liepė saugotis ne **d.** raugo
Jn 6:35 Aš esu gyvenimo **d.**
1Ko 11:26 kai tik valgote šitą **d.** ir geriate
Mt 6:11; Apd 2:46.

DUOTI, Mt 10:8 Dovanai gavote, dovanai **d.**
Lk 12:48 daug **d.**, bus daug pareikalauta
Apd 20:35 Didesnė laimė **d.** negu imti
1Ko 7:17 Kaip Jehova kiekvienam **d.**
Lk 6:30.

DURYS, Apd 14:27 kitataučiams tikėjimo **d.**
Apr 3:20 stoviu prie **d.** ir beldžiuosi
Mt 24:33; 25:10; 1Ko 16:9; 2Pt 1:11.

DŪSAUTI, Hbr 13:17 tada jie tai darys ne **d.**
Jok 5:9.

DVASIA, Mt 3:16 **d.**, sklendžiančią it balandį
Mt 26:41 **d.** ryžtinga, kūnas silpnas
Lk 24:39 **d.** neturi raumenų ir kaulų
Jn 4:24 Dievas yra **d.**, garbinti **d.**
Apd 2:17 išliesiu savosios **d.** ant visų
Apd 7:51 Jūs priešinatės šventajai **d.**
Rom 8:9 jumyse gyvena Dievo **d.**
Rom 8:11 **d.** to, kuris prikėlė Jėzų
Rom 8:16 **D.** pati liudija mūsų **d.**
Rom 11:8 Dievas siuntė jiems įmygio **d.**
1Ko 2:10 **D.** visa ištiria
1Ko 2:11 nėra pažinęs niekas, tik Dievo **d.**
1Ko 3:16 jumyse gyvena Dievo **d.**
2Ko 3:6 **d.** teikia gyvybę
2Ko 3:17 kur Jehovos **d.**, ten laisvė
Ef 2:22 buveinė, skirta jam gyventi **d.**
Ef 4:30 neliūdinkite Dievo šventosios **d.**
Ef 6:17 **d.** kalaviją, Dievo žodį
Kol 1:8 papasakojo apie jūsų meilę **d.**
2Ti 1:7 Dievas davė ne bailumo **d.**
Jok 4:5 **d.** troškimai yra pavydūs
1Pt 3:19 Kaip **d.** jis nuėjo skelbti
Apr 22:17 **D.** ir nuotaka kviečia: Ateik
Jn 16:13; 1Ko 15:45; Gal 5:22; 1Pt 3:18; Apr 18:2.

DVASINGAS, Gal 6:1 jūs **d.**, mėginkite

DVASINIS, Mt 5:3 suvokia turį **d.** poreikių
1Ko 2:13 **d.** klausimus aiškiname **d.** žodžiais
1Ko 15:44 prikeliamas **d.** kūnas
Ef 6:12 **d.** blogio jėgomis
1Pt 2:5 iš kurių statomi **d.** namai
Apr 11:8 **d.** prasme vadinamo Sodoma
Rom 1:11; 1Ko 10:3, 4.

DVASINIS BŪVIS, Hbr 12:23 teisiųjų **d.**

DVASIŠKAI, 1Ko 2:14 juos reikia spręsti **d.**

DVASIŠKAS, Rom 8:6 mintis į tai, kas **d.**
Rom 7:14.

DVIAŠMENIS, Hbr 4:12 aštresnis už **d.**

GIRTUOKLIS, Mt 24:49 valgyti bei gerti su **g.**
1Ko 5:11 vadinasi brolis, tačiau yra **g.**
1Ko 6:10 nė **g.** nepaveldės Dievo karalystės

GYVAS, Mt 4:4 Žmogus bus **g.** ne vien duona
Rom 1:17 Teisusis bus **g.** dėl tikėjimo
Rom 7:9 nesant įstatymo, buvau **g.**
Rom 10:5 Įstatymo teisumą, bus **g.** per jį
Hbr 4:12 Dievo žodis yra **g.** ir paveikus
1Pt 1:3 atgimdė mus **g.** vilčiai
1Pt 2:5 esate tarsi **g.** akmenys
Apr 1:18 štai esu **g.** per amžių amžius
2Ko 13:4; Hbr 7:25; Apr 19:20.

GYVASIS, Jn 4:10 tau būtų **g.** vandens davęs
1Ti 3:15 kurie yra **g.** Dievo bendruomenė
Hbr 10:31 Baisu pakliūti į **g.** Dievo rankas
Apr 15:7 pilnus **g.** per amžių amžius

GYVATĖ, Mt 10:16 būkite atsargūs kaip **g.**
Mt 23:33 **G.**, angių paderme
Jn 3:14 Mozė dykumoje iškėlė **g.**
Apr 12:9 išmestas didysis slibinas, senoji **g.**
Apr 20:2 nutvėrė slibiną, senąją **g.**
2Ko 11:3.

GYVENAMA ŽEMĖ, Mt 24:14 **g.** paliudyti
Lk 4:5 parodęs jam visas **g.** karalystes
Hbr 2:5 atidavė būsimąją **g.**
Apr 3:10 išmėginimo valandą visai **g.**
Apr 16:14 išeina pas visos **g.** karalius
Apd 17:31; Rom 10:18; Hbr 1:6; Apr 12:9.

GYVENIMAS, Mt 1:1 Knyga apie Jėzaus **g.**
Jn 3:16 ne pražūtų, bet turėtų amžiną **g.**
Jn 11:25 Aš esu prisikėlimas ir **g.**
Jn 14:6 Aš esu kelias, ir tiesa, ir **g.**
Jn 17:3 Tai yra amžinasis **g.**
Rom 6:23 Dievo dovana — amžinas **g.**
1Jn 1:2 **g.** buvo parodytas, ir matėme
Apr 2:10 ir aš duosiu tau **g.** vainiką
Apr 20:15 nebuvo rastas įrašytas **g.** knygon
Mt 6:27; Lk 12:25; Jn 5:24; Jok 1:12;
1Pt 3:10.

GYVENIMIŠKA IŠMINTIS, Lk 1:17 teisiųjų **g.**

GYVENSENA, 1Pt 1:18.

GYVENTI, Mk 5:3 Jis **g.** kapų rūsiuose
Lk 7:25 prabangiai **g.** tie, kurie rūmuose
Lk 16:25 tu **g.** atsiėmei savo gėrybes
Jn 6:51 Kas valgys šią duoną, **g.** amžinai
Apd 26:4 Kaip aš nuo jaunumės **g.**
Rom 6:10 o kad **g.** — **g.** Dievui
Rom 6:11 bet **g.** Dievui Kristuje Jėzuje
Rom 7:20 manyje **g.** nuodėmė
Rom 14:7 nė vienas **negyvename** sau
1Ko 3:16 jumyse **g.** Dievo dvasia
Ef 2:2 **g.**, kaip pasaulio priimta
Ef 2:22 buveinė, skirta jam **g.** dvasia
Ef 6:3 sektųsi ir ilgai **g.** žemėje
Apd 17:26; Rom 8:13; 2Te 3:11.

GYVYBĖ, Jn 5:26 Kaip Tėvas turi savyje **g.**
1Ko 15:45 Adomas tapo **g.** teikiančia dvasia
Apr 22:14 turėtų teisę eiti prie **g.** medžių
Apr 22:17 tesisemia **g.** vandens dovanai
Apr 7:17.

GYVYBĖS MEDIS, Apr 2:7 valgyti nuo **g.**
Apr 22:19 atims jo dalį nuo **g.**

GYVIEJI, Mt 22:32 ne mirusiųjų Dievas, **g.**
Apd 10:42 jis yra **g.** ir mirusiųjų teisėjas
1Te 4:15 mes, **g.**, kurie išliksime
1Te 4:17.

GYVULIAI, 1Ko 15:39; Jud 10.

GYVULIŠKAS, Jok 3:15.

GYVŪNAI, 2Pt 2:12 kaip nemąstantys **g.**

GOBŠYBĖ, Mk 7:22 svetimavimai, **g.**

GOBŠUMAS, Lk 12:15 saugokitės visokio **g.**
Rom 7:7 nebūčiau supratęs, kas yra **g.**
1Te 2:5 norėję paslėpti **g.**
Rom 1:29; Kol 3:5; 2Pt 2:3.

GOBŠUOLIS, 1Ko 5:11 ištvirkautojas ar **g.**

GOBTUVAS, 2Ko 3:13, 14, 15, 16.

GODUMAS, Ef 5:3 netyrumas ar **g.** tenebūna

GOGAS, Apr 20:8.

GOLGOTA, Mt 27:33; Jn 19:17.

GOMORA, Mt 10:15 lengviau Sodomos ir **G.**
Rom 9:29; Jud 7.

GONGAS, 1Ko 13:1 būčiau kaip skardintis **g.**

GRAIKAS, 1Ko 1:22 **g.** ieško išminties
Gal 3:28 Nėra nei žydo, nei **g.**
Rom 1:16; 1Ko 10:32; 12:13.

GRAIKIŠKAI, Jn 19:20.

GRANDINĖ, Apd 12:7 nuo rankų nukrito **g.**
Ef 6:20 pasiuntinys, **g.** sukaustytas

GRASINIMAS, Apd 4:29 pažvelk į jų **g.**
Apd 9:1 Saulius, tebealsuodamas **g.**

GRASINTI, Ef 6:9 Liaukitės **g.**
1Pt 2:23 kentėdamas **negrasino**

GRAUŽTIS, Mt 27:3 Judas ėmė **g.**

GRĄŽINTI, Apd 1:6 Viešpatie, ar **g.** karalystę

GRAŽUS, Mt 23:27 iš viršaus atrodo **g.**
Rom 10:15 Kokios **g.** kojos skelbiančių
Hbr 11:23 matė, kad vaikelis **g.**

GREITAS, Rom 3:15 kojos **g.** kraują lieti
Jok 1:19 žmogus tebūna **g.** klausytis
2Pt 2:1 užsitraukdami **g.** pražūtį

GRIAUSTINIS, Mk 3:17 Boanerges, **g.** sūnūs
Apr 6:1 tarsi **g.** balsu sakant: Atjok

H

I, Į, Y

IŠBANDYMAS, Hbr 11:36 **i.** buvo patyčios
Lk 22:28; Gal 4:14; Jok 1:2.

IŠBANDYTI, 1Ti 3:10 pirma jie tebūna **i.**
1Pt 4:12 taip darosi, kad būtumėte **i.**

IŠBLAŠKYTAS, Apd 8:4 **I.** keliavo per šalį

IŠDAVĖJAS, Mt 27:3 jo **i.** Judas ėmė graužtis
Jn 18:2 **i.** Judas tą vietą irgi žinojo

IŠDAVIKAS, Lk 6:16.

IŠDILDYTI, Apd 3:19.

IŠDUOTI, Mt 26:21 vienas iš jūsų mane **i.**
Lk 22:22 vargas tam, kuris jį **i.**
Jn 6:64; 13:2.

IŠEITI, 2Ko 6:17 Tad **i.** iš jų ir atsiskirkite
2Pt 1:15 man **i.** jūs galėtumėte
Apr 18:4 **I.** iš jos, manieji žmonės

IŠEITIS, 1Ko 10:13 su gundymu duos **i.**
2Ko 4:8 nematome **i.**, bet nesame be **i.**

IŠĖJIMAS, Lk 9:31 jie kalbėjo apie jo **i.**
Hbr 11:22 apie Izraelio sūnų **i.**

IŠGANYMAS. Žr. IŠGELBĖJIMAS

IŠGĄSDINTI, Fil 1:28 nesiduodate **i.**

IŠGELBĖJIMAS, Lk 1:69 pakėlė mums **i.** ragą
Lk 1:77 apie **i.** per jų nuodėmių atleidimą
Lk 2:30 per kurį ateis nuo tavęs **i.**
Lk 3:6 nuo Dievo ateis **i.**
Jn 4:22 **i.** — iš žydų
Apd 4:12 nė viename kitame nėra **i.**
Rom 10:10 viešai išpažįstama, ir tai veda į **i.**
Rom 13:11 dabar mūsų **i.** arčiau
1Ko 1:18 mums, einantiems į **i.**
2Ko 6:2 **i.** dieną tau padėjau
2Ko 7:10 veda į atgailą **i.**
Ef 6:17 paimkite **i.** šalmą
Fil 2:12 drebėdami darbuokitės dėl **i.**
2Ti 3:15 išminties, vedančios į **i.**
Hbr 2:3 jei nepaisome šitokio didžio **i.**
Hbr 2:10 ištobulintų didįjį **i.** Vedlį
Hbr 5:9 tapo priežastimi amžino **i.**
Jud 3 parašyti apie bendrąjį mūsų **i.**
Apr 7:10 **I.** iš mūsų Dievo
Apr 12:10 Dabar atėjo mūsų Dievo **i.**

IŠGELBĖTI, Mt 10:22 ištvers iki galo, bus **i.**
Mt 16:25 Kas nori **i.** savo sielą
Mt 19:25 Kas gi tuomet gali būti **i.**
Jn 3:17 kad pasaulis per jį būtų **i.**
Apd 4:12 tik per jį turime būti **i.**
Apd 23:27 Bet aš atskubėjau ir jį **i.**
Rom 10:9 Jeigu širdimi tikėsi, būsi **i.**
Rom 10:13 šauktųsi Jehovos vardo, bus **i.**
1Ko 5:5 dvasia Viešpaties dieną būtų **i.**
1Ko 10:33 daugeliui, kad būtų **i.**
Ef 2:8 Šita malone esate **i.**
1Ti 1:15 Jėzus atėjo **i.** nusidėjėlių
1Ti 2:4 trokšta, kad visi būtų **i.**
Hbr 7:25 jis gali galutinai **i.**
Jok 2:14 Argi toks tikėjimas gali jį **i.**
Jok 4:12 kuris gali ir **i.**, ir sunaikinti
Jok 5:20 **i.** jo sielą nuo mirties
1Pt 4:18 jeigu teisusis sunkiai **i.**
2Pt 2:9 žino, kaip **i.** dievotus žmones
Lk 8:12; Rom 1:16; 1Ti 4:16; Tit 3:5;
Hbr 9:28.

IŠGYDYTI, Lk 13:14 kad Jėzus **i.** per šabą
Apd 5:16 ir tie visi būdavo **i.**
Jok 5:15 Tikėjimo malda **i.** sergantį
1Pt 2:24 Jo žaizdomis buvote **i.**
Mt 8:7; 12:15; 21:14; Lk 9:11.

IŠGIRSTI, Jn 5:28 esantys kapuose **i.** jo balsą
Rom 10:14 kaipgi jiems **i.** be skelbėjo
Apr 3:20.

IŠGRYNINTI, Tit 2:14 **i.** sau tautą
Jok 4:8 **i.** širdis, svyruojantieji
1Pt 1:22 klusnumu tiesai **i.** sielas

IŠJUOKTI, Lk 18:32.

IŠKALBA, 2Ko 11:6 jeigu man ir stinga **i.**

IŠKALBINGAS, Apd 18:24 Apolas, **i.** vyras

IŠKELIAUTI, Fil 1:23 **i.** ir būti su Kristumi
Mt 21:33; Lk 15:13; 20:9.

IŠKELIAVIMAS, 2Ti 4:6 **i.** metas čia pat

IŠKENTĖTI, Lk 24:26 Argi Kristus neturėjo **i.**
Mt 16:21.

IŠKĘSTI, Hbr 5:8 išmoko iš to, ką **i.**
1Pt 4:1 kas **i.** kūnu, atsižadėjo nuodėmių

IŠKILTI, Hbr 7:15 **i.** į Melchizedeką panašiam
2Pt 3:5 tvirtai **i.** iš vandens

IŠKIRSTI, Rom 11:22 antraip ir pats būsi **i.**

IŠKLAUSINĖTI, Lk 23:14.

IŠKRAIPYTI, 2Pt 3:16 **i.**, kaip ir kitus Raštus

IŠKREIPTI, Apd 20:30 kurie kalbės **i.** dalykus
Gal 1:7 gerąją naujieną apie Kristų nori **i.**

IŠKRYPĘS, Mt 17:17 netikinti ir **i.** karta
Fil 2:15 Dievo vaikai **i.** kartoje

IŠLAIDOS, Lk 14:28 pirma neskaičiuoja **i.**
Apd 21:24.

IŠLAIKYTI, Lk 17:33 kas ją praras, **i.** ją gyvą
Rom 11:18 ne tu **i.** šaknį, o šaknis tave

IŠLAISVINIMAS, Lk 4:18 pasiuntė skelbti **i.**

IŠLAISVINTI, Jn 8:32 tiesa jus **i.**
Rom 6:18 **i.** iš nuodėmės
Rom 8:21 kūrinija irgi bus **i.** iš gendamybės
Rom 8:2.

IŠLAVINTI, Hbr 5:14 naudodami **i.** jusles
Hbr 12:11 duoda jos **i.** taikingą
1Pt 5:10 **i.**, sutvirtins ir sustiprins
2Pt 2:14 širdys **i.** gobšauti

J

1Pt 1:25 **J.** žodis išlieka amžinai
2Pt 3:9 **J.** nedelsia tesėti pažado
2Pt 3:10 **J.** diena ateis kaip vagis
Jud 9 Tesudraudžia tave **J.**
Apr 4:8 Šventas, šventas, šventas **J.**
Apr 19:6 **J.**, mūsų Dievas, Visagalis
Jn 1:23; 1Ko 1:31; Gal 3:6; Kol 3:13; Hbr 8:11; Jok 5:11; 1Pt 3:12.

JEHOVOS DIENA, 2Te 2:2.

JERICHAS, Hbr 11:30 Tikėjimu **J.** griuvo

JERUZALĖ, Mt 23:37 **J.**, **J.** — ji žudo pranašus
Lk 21:24 o **J.** tautos tryps
Gal 4:26 aukštybėse esanti **J.** laisva
Hbr 12:22 prisiartinote prie dangiškosios **J.**
Apr 21:2 Naująją **J.**, nusileidžiant iš dangaus
Apr 3:12.

JESĖ, Rom 15:12.

JĖZUS, Mt 1:21 kurį pavadinsi **J.**
Mt 27:37 Šitas yra **J.**, žydų karalius
Apd 4:13 atpažino juodu buvus su **J.**
Apd 9:5 Aš esu **J.**, kurį tu persekioji
Fil 2:10 kad **J.** vardui priklauptų
Apr 20:4 nukirsdinti, kad liudijo apie **J.**
Mt 3:16; 27:17; Lk 2:43; Jn 1:45; 17:3; Apd 2:36; Rom 6:23; Hbr 2:9; 3:1; Apr 1:5.

JOBAS, Jok 5:11 girdėjote apie **J.** ištvermę

JOBEDAS, Lk 3:32.

JOKŪBAS 1, Rom 9:13 **J.** mylėjau, o Ezavo
Hbr 11:9 Izaoku ir **J.**, bendraveldžiais
Mt 22:32.

JOKŪBAS 2, Mt 4:21; Mk 10:35; Lk 6:14.

JOKŪBAS 3, Mt 10:3; Mk 15:40; Lk 24:10.

JOKŪBAS 4, Mt 13:55; 1Ko 15:7; Jok 1:1.

JONA, Mt 12:39 išskyrus pranašo **J.** ženklą
Lk 11:30.

JONAS 1, Mt 3:1 pasirodė **J.** Krikštytojas
Mt 11:11 nėra didesnio už **J.** Krikštytoją
Mt 14:10; 21:25; Mk 1:9; Lk 1:13.

JONAS 2, Apr 22:8 Aš, **J.**, visa tai girdėjau
Mt 4:21; Apd 3:1; Gal 2:9; Apr 1:4.

JOPĖ, Apd 9:42.

JORDANAS, Mk 1:9.

JOZUĖ, Hbr 4:8.

JUDAIZMAS, Gal 1:13 buvau **j.** išpažinėjas

JUDAS 1, Mt 2:6 tu, **J.** žemės Betliejau
Hbr 8:8.

JUDAS 2, Mt 26:25 **J.**, kuris rengėsi jį išduoti
Lk 6:16; 22:48.

JUDAS 3, Jud 1 **J.**, Jėzaus Kristaus vergas

JUDĖJA, Mt 24:16; Lk 21:21.

JUNGAS, Mt 11:30 Mano **j.** malonus nešti
Mt 11:29; Gal 5:1.

JUOKAS, Jok 4:9 Tepavirsta jūsų **j.** sielvartu

JUOKELIAI, Ef 5:4 nešvankūs **j.** nepridera

JUOKTIS, Lk 6:25 Vargas jums, kurie dabar **j.**

JUOZAPAS 1, Apd 7:9; Hbr 11:22.

JUOZAPAS 2, Mt 1:19; Lk 3:23; Jn 6:42.

JŪRA, Lk 21:25 kur dėtis dėl **j.** riaumojimo
1Ko 10:2 **j.** pasikrikštijo į Mozę
Jud 13 šėlstančios **j.** bangos
Apr 20:13 **J.** atidavė savo mirusiuosius
Apr 21:1 žemė pranyko, nebeliko **j.**
Apr 7:3.

JŪREIVIS, Apd 27:27; Apr 18:17.

JUSLĖS, Hbr 5:14 naudodami išlavino savo **j.**

K

KABINTI, Lk 23:21 **K.** jį ant stulpo!
Jn 19:6 Patys imkite jį ir **k.**
Hbr 6:6 jie sau iš naujo **k.** Dievo Sūnų
Mt 23:34.

KADAISE, Rom 15:4 visa, kas **k.** parašyta

KAFARNAUMAS, Mt 11:23 **K.**, nugarmėsi
Mt 4:13; Lk 4:23; Jn 2:12; 6:59.

KAIMAS, Mt 9:35; 10:11; Mk 6:6.

KAIMENĖ, Lk 12:32 Nebijok, mažoji **k.**
1Pt 5:3 būdami pavyzdžiu **k.**
Mt 26:31; 1Pt 5:2.

KAINA, 1Ko 6:20 nupirkti, už jus sumokėta **k.**
Mt 27:9; 1Ko 7:23.

KAINAS, Hbr 11:4; 1Jn 3:12.

KAITRA, Mt 20:12; Apr 7:16.

KAJAFAS, Jn 11:49; 18:13, 28; Apd 4:6.

KAKLAS, Lk 15:20; 17:2; Apd 20:37.

KAKTA, Apr 14:1 jo Tėvo vardus, įrašytus **k.**
Apr 14:9 žymę sau ant **k.** ar ant rankos
Apr 7:3; 9:4; 17:5; 20:4; 22:4.

KALAVIJAS, Mt 26:52 griebiasi **k.**, nuo **k.** žus
Ef 6:17 paimkite dvasios **k.**, Dievo žodį
Hbr 4:12 Dievo žodis aštresnis už **k.**
Apr 19:15 Jam iš burnos eina ilgas **k.**
Mt 10:34; Lk 21:24; 22:38.

KALBA, Apd 2:6 kalbant kiekvienas savo **k.**
Kol 4:6 Jūsų **k.** visada tebūna maloni
1Ko 14:13, 19.

KALBĖTI, Jn 8:43 Kodėl nesuprantate, ką **k.**
Apd 13:27 ką buvo **k.** Pranašai
Rom 1:8 pasaulyje **k.** apie jūsų tikėjimą
2Ko 3:12 **k.** visiškai drąsiai
Fil 3:18 apie juos vėl su ašaromis **k.**

KALBOS, 1Ko 13:1 jei kalbėčiau angelų **k.**
1Ko 13:8 dėl kalbėjimo **k.**, jis liausis
1Ko 14:5 didesnis už tą, kuris **k.** kalba
1Ko 14:10 kiek įvairių **k.** pasaulyje būtų

Jok 1:18 pirmieji vaisiai iš jo **k.**
1Ti 4:4; Hbr 4:13.

KURSTYTI, 1Ko 10:22 **k.** Jehovą pavyduliauti

KUTAI, Mt 9:20; 23:5; Mk 6:56.

KVAILAS, 1Ko 3:18 **k.**, kad taptų išmintingas
1Ko 4:10 Mes **k.** dėl Kristaus, o jūs
2Ti 2:23 Į **k.**, nemokšiškus ginčus nesivelk
1Ko 1:27; 2Ko 11:16; Ef 5:4; Tit 3:9.

KVAILYS, Mt 5:22 Tu, niekam tikęs **k.**

KVAILYSTĖ, 1Ko 1:18 žodis atrodo **k.**
1Ko 1:20 Ar nepavertė pasaulio išminties **k.**
1Ko 1:23 papiktinimas, kitataučiams **k.**
1Ko 1:25 iš Dievo ateinanti **k.**
1Ko 3:19 šio pasaulio išmintis Dievui yra **k.**
1Ko 2:14.

KVAILUMAS, 2Ko 11:1 kad pakęstumėte **k.**

KVAPAS, 2Ko 2:15 Kristaus malonus **k.**
Ef 5:2 kaip malonaus **k.** atnašą

KVAPUS, Mt 26:7; Lk 7:46; Jn 11:2.

KVEPALAI, Lk 23:56; 24:1.

KVIEČIAI, Mt 3:12; 13:25; Lk 22:31; Jn 12:24.

KVIESTI, Rom 5:8 Dievas **k.** mus į savo meilę

L

LAIDAS, 2Ko 1:22 į širdis būsimųjų dalykų **l.**
2Ko 5:5 dvasią kaip būsimųjų dalykų **l.**
Ef 1:14 mūsų paveldo **l.**

LAIDOTI, Lk 9:60 mirusiems **l.** mirusiuosius

LAIDUOTI, Apd 17:31 tai **l.**, prikeldamas

LAIKAI, Mt 16:3 aiškinti, o **l.** ženklų ne
Lk 21:24 kol baigsis skirtieji tautų **l.**
Apd 1:7 Ne jums žinoti **l.**
Apd 3:19 kad Jehovos ateitų atgaivos **l.**
Apd 3:21 iki **l.**, kai bus atkurta visa
Apd 17:30 Dievas nebežiūri neišmanymo **l.**
1Te 5:1 apie **l.** nėra reikalo rašyti
1Ti 4:1 vėlesniais **l.** kai kurie atkris
2Ti 3:1 užeis sunkūs **l.**
1Pt 1:20.

LAIKAS, 1Ko 7:29 sakau: **l.** trumpas
Ef 5:16 gerai naudojantys **l.**
Hbr 7:3 jis lieka kunigas visam **l.**
Apr 12:12 Jis žino turįs mažai **l.**
Apr 12:14 **l.**, du **l.** ir pusę **l.**
1Ko 4:5; 15:8; Gal 4:4; Ef 5:16; Kol 4:5;
Hbr 10:12, 14.

LAIKINAS, 2Ko 4:17 **l.** lengvas prispaudimas

LAIKINI GYVENTOJAI, Hbr 11:13; 1Pt 2:11.

LAIKYTI, Jn 20:17 **Nebelaikyk** manęs
Rom 6:11 jūs **l.** save mirusiais nuodėmei
Rom 9:8 palikuonimis **l.** pažado vaikai
Rom 14:6 Kas vieną dieną **l.** ypatinga, **l.** ją
Fil 2:3 **l.** kitus aukštesniais už save
1Te 4:4 išmoktumėte **l.** savąjį indą
1Ti 5:17 vyresnieji tebūna **l.** vertais
Hbr 2:15 kurie buvo **l.** vergijoje
1Pt 1:4 Šis danguje **l.** jums

LAIKYTINAS, Rom 7:3 būtų **l.** svetimautoja

LAIKYTIS, Mt 23:3 to **l.**, bet nesielkite
Mt 28:20 mokydami juos **l.** viso
Jn 8:31 Jei **l.** mano žodžio
Jn 14:15 mylite, **l.** mano įsakymų
Jn 14:21 priėmęs mano įsakymus ir jų **l.**
1Ko 16:13 **l.** vyriškai, būkite stiprūs
Gal 4:10 Jūs skrupulingai **l.** dienų
1Ti 4:6; Apr 22:7.

LAIKOTARPIS, Apd 1:7 žinoti laikus ar **l.**
Gal 4:10 skrupulingai laikotės **l.**, metų
1Te 5:1 apie laikus, **l.** nėra reikalo rašyti
1Pt 1:11 Kristui skirtas **l.**

LAIMĖ, Apd 20:35; Rom 4:6; Gal 4:15.

LAIMĖTI, Mt 16:26 jeigu **l.** visą pasaulį
Lk 21:19 ištverme **l.** savo sielas
Rom 8:37 **l.** užtikrintą pergalę
1Ko 9:20 kaip žydas, kad **l.** žydus
1Pt 3:1 kad būtų **l.** žmonų elgesiu
1Ko 9:19, 20, 21, 22.

LAIMINGAS, Mt 5:3 **L.**, turį dvasinių
Mt 24:46 **L.** vergas, jeigu jo šeimininkas
Jn 13:17 **l.** esate, jeigu juos ir darote
1Ti 1:11 **l.** Dievo gerąja naujiena
1Ti 6:15 **l.** ir vienintelis Galingasis
1Pt 3:14 kentėti dėl teisumo, esate **l.**
1Pt 4:14 užgaulioja dėl Kristaus, esate **l.**
Lk 12:37; Jok 1:12.

LAIMINTI, 1Ko 10:16 taurė, kurią **l.**
Hbr 7:7 aukštesnis **l.** žemesnį
Lk 6:28; Rom 12:14; 1Pt 3:9.

LAISTYTOJAS, 1Ko 3:7 nei **l.**, vien augintojas

LAISVAS, Gal 4:26 aukštybėse Jeruzalė **l.**

LAISVASIS, Gal 3:28 nėra nei vergo, nei **l.**
Ef 6:8; Kol 3:11.

LAISVĖ, Rom 8:21 šlovingą Dievo vaikų **l.**
1Ko 10:29 kito sąžinei teisti mano **l.**
2Ko 3:17 kur Jehovos dvasia, ten **l.**
Gal 2:4 įlindusių šnipinėti mūsų **l.**
Gal 5:1 Tokiai **l.** Kristus mus ir išlaisvino
Gal 5:13 Jūs pašaukti **l.**, broliai
Jok 1:25 įsižiūri į tobuląjį **l.** įstatymą
1Pt 2:16 savo **l.** dangsto blogį
2Pt 2:19 žada jiems **l.**, patys būdami

LAIŠKAS, 2Ko 3:1 reikia pristatomųjų **l.**
Apd 23:25.

LAIVAGALIS, Apd 27:29, 41.

LAIVAS, Jok 3:4; 1Pt 3:20; Apr 18:19.

M

MŪŠIS, 1Ko 14:8 kas gi rengtųsi į **m.**
MUŠTI, Mk 13:9 būsite **m.** sinagogose
Apd 21:32 anie liovėsi Paulių **m.**
MUZIKA, Lk 15:25 sūnus išgirdo **m.** ir šokius

N

NAAMANAS, Lk 4:27.
NAFTALIS, Mt 4:13.
NAIKINTOJAS, 1Ko 10:10 ir žuvo nuo **n.**
Hbr 11:28 **n.** neliestų jų pirmagimių
NAKTIS, Jn 9:4 **n.**, kai niekas negalės dirbti
Rom 13:12 **N.** beveik praslinko, diena
1Te 5:2 ateis kaip vagis **n.**
Apr 22:5 **N.** nebebus ir jiems nereikės
Lk 18:7; 1Te 5:5; Apr 7:15; 12:10.
NAMAI, Mt 21:13 **n.** bus vadinami maldos **n.**
Mt 23:38 jūsų **n.** apleidžiami ir paliekami
Mk 3:25 jei **n.** patys savyje susipriešina
Apd 20:20 mokiau jus viešai ir po **n.**
Rom 16:5 **n.** susirenkančią bendruomenę
1Pt 2:5 iš kurių statomi dvasiniai **n.**
Mk 10:30; Hbr 3:6.
NAMAS, Hbr 3:3.
NAMIŠKIAI, Mt 10:36 priešais taps jo **n.**
Ef 2:19.
NARYS, Rom 6:13 paveskite Dievui savo **n.**
Rom 7:23 kūno **n.** matau kitą įstatymą
1Ko 6:15 kad jūsų kūnai yra Kristaus **n.**
1Ko 12:18 Dievas sudėstė kūne **n.**
1Ko 12:27 Kristaus kūnas, o pavieniui **n.**
Ef 3:6 vieno kūno **n.** ir pažado dalininkai
1Ko 12:23; Kol 3:5; Jok 3:6; 4:1.
NAŠLAITIS, Jok 1:27 rūpintis **n.** bei našlėmis
NAŠLĖ, Lk 20:47 kurie suryja **n.** namus
Lk 21:2 **n.** įmetė du pinigėlius
1Ti 5:3 Laikyk gerbtinomis tikras **n.**
Jok 1:27 rūpintis našlaičiais bei **n.**
Apr 18:7 lyg karalienė, nesu **n.**
Mk 12:43; Lk 18:3; Apd 6:1; 1Ko 7:8.
NAŠTA, Mt 11:30 mano **n.** lengva
Mt 23:4 Jie riša sunkias **n.** ir krauna
Gal 6:5 kiekvienas neš savo **n.**
NATANAELIS, Jn 1:45, 46, 47, 48, 49; 21:2.
NAUDA, 1Ko 13:5 meilė neieško savo **n.**
Fil 2:4 ne vien savo **n.**, bet ir kitų
Fil 2:21 savo, o ne Kristaus Jėzaus, **n.**
Jok 2:16 neduodate jiems, kokia iš to **n.**
Mt 16:26; 1Ko 10:33.
NAUDINGA, 1Ko 6:12 bet ne viskas **n.**
NAUDINGAS, Apd 20:20 nenutylėjau, kas **n.**
1Ti 4:8 kūno lavinimas **n.**
2Ti 3:16 Dievo įkvėptas ir **n.** mokyti
1Ko 12:7; Tit 3:8.
NAUDOTIS, 1Ko 7:31 ir kurie **n.** pasauliu
NAUJAGIMIS, 1Pt 2:2.
NAUJAS, Mt 26:29 gersiu jį **n.** su jumis
Jn 13:34 jums duodu **n.** įsakymą
Rom 6:4 gyventume **n.** gyvenimą
2Ko 5:17 dalykai praėjo, štai atsirado **n.**
2Ko 5:17 Kristuje, tas yra **n.** kūrinys
2Pt 3:13 laukiame **n.** dangaus ir **n.** žemės
Apr 14:3 Jie giedojo tarsi **n.** giesmę
Apr 21:5 Štai aš visa darau **n.**
Lk 22:20; Gal 6:15; Hbr 10:20; Apr 3:12.
NAUJATIKIS, 1Ti 3:6 ne **n.**, kad nepasikeltų
NAUJIENA, Mt 24:14 bus paskelbta geroji **n.**
Rom 10:16; 2Ko 11:4.
NAZARETAS, Jn 1:46 Ar iš **N.** gali būti gero
Mt 2:23; 4:13; 21:11.
NAZARIEČIAI, Apd 24:5 **n.** atskalos vadeiva
NAZARIETIS, Jn 19:19; Apd 2:22.
NEAIŠKUS, 1Ko 13:12 matome **n.** pavidalą
1Ko 14:8 trimitas išduotų **n.** garsą
NEAPIPJAUSTYMAS, Gal 5:6 **n.** jokios vertės
Rom 2:25, 26; 1Ko 7:19; Kol 3:11.
NEAPIPJAUSTYTAS, Apd 7:51 **n.** širdimis ir
1Ko 7:18.
NEAPKĘSTI, Jn 3:20 **n.** šviesos
NEAPSAKOMAI, Ef 3:20 padaryti **n.** daugiau
NEAPSAKOMAS, 2Ko 9:15 už jo **n.** dovaną!
NEAPSIGAUTI, 1Ko 15:33 **N.**! Blogos
Gal 6:7 **N.**! Iš Dievo nepasišaipysi!
1Ko 6:9.
NEATIDĖLIOTI, 2Ti 4:2 veik **n.** tiek palankiu
NEBALSUOTI, Lk 23:51 **n.** už tai, ką sumanę
NEBELIKTI, Hbr 8:13 kas pasensta, to **n.**
NEBENDRAUTI, 1Ko 5:9 **n.** su ištvirkautojais
1Ko 5:11 rašau, kad **n.** su tokiu
2Te 3:14 laikykite pažymėtu, **n.** su juo
NEBIJOTI, Lk 12:4 **n.** tų, kurie žudo kūną
Hbr 13:6; Apr 2:10.
NEBYLYS, Mt 9:32; 12:22; 15:30; Lk 1:22.
NEBYLUS, 1Ko 12:2; 2Pt 2:16.
NEBLAŠKOMAS, 1Ko 7:35 **n.** atsidėti
NEBLĖSTANTIS, Ef 6:24 mylinčiais **n.** meile
NEDORAS, Kol 3:5 **n.** troškimą ir gobšumą
NEDORYBĖ, 1Te 5:22 Susilaikykite nuo **n.**
NEDORUMAS, 1Ko 5:8 blogybės ir **n.** raugu
Mt 22:18.
NEDRAUSMINGAI, 2Te 3:6, 11.
NEDRAUSMINGAS, 1Te 5:14; 2Te 3:7.
NEGALAVIMAS, Gal 4:13 progą davė kūno **n.**
1Ti 5:23 vartok vyno dėl dažnų **n.**

NEŠVARU, Rom 14:14 kas būtų savaime **n.**
NEŠVARUS, Apd 10:14; Apr 18:2.
NEŠVENTAS, 1Ti 4:7; 6:20 Nuo **n.** pasakų
2Ti 2:16 **n.** tuščiažodžiavimų venk
NETEISIAI, Apr 22:11 Kas elgiasi **n.**, tesielgia
NETEISYBĖ, Apr 18:5.
NETEISINGAS, Rom 9:14 Ar Dievas **n.**?
Hbr 6:10 Dievas juk nėra **n.**
NETEISUMAS, 1Jn 5:17 Visoks **n.** nuodėmė
NETEISUS, Apd 24:15 tiek **n.** prisikėlimas
1Ko 6:9 **n.** nepaveldės Dievo karalystės
1Pt 3:18 mirė teisusis už **n.**
Rom 3:5.
NETEKĖJUSI, 1Ko 7:11 tegul lieka **n.** arba
1Ko 7:34 **n.** moteriai ir mergelei rūpi
NETIKĖJIMAS, Mk 6:6 Jėzus stebėjosi jų **n.**
Rom 4:20 jis nesvyravo, nepasidavė **n.**
Rom 11:20 dėl savo **n.** jos buvo nulaužtos
Rom 11:23 jeigu išsivaduos iš **n.**
Hbr 3:19 jie negalėjo įeiti dėl **n.**
Mt 13:58; Rom 3:3; 1Ti 1:13.
NETIKĘS, 2Te 3:2 nuo **n.** ir nedorų žmonių
Mt 25:30.
NETIKINTIS, 1Ko 6:6 bylinėjasi pas **n.**
1Ko 7:12 jei brolis turi **n.** žmoną
1Ko 7:14 **n.** vyras pašventintas dėl žmonos
1Ko 14:22 kalbos yra ženklas **n.**
2Ko 4:4 **n.**, kuriems apakino protus
2Ko 6:14 į nelygų jungą su **n.**
2Ko 6:15 kokia dalis tikinčio su **n.**
NETIKRAS, Mt 24:24 **n.** kristų ir **n.** pranašų
2Ko 11:13 Tokie yra **n.** apaštalai
Gal 2:4.
NETIKRAS PRANAŠAS, Mt 7:15; 24:11;
2Pt 2:1; 1Jn 4:1; Apr 16:13.
NETINKAMAS, Rom 1:28 **n.** protavimo
NETYRAS, 1Ko 7:14 jūsų vaikai būtų **n.**
2Ko 6:17 nebelieskite to, kas **n.**
Apr 16:13 tris **n.** ištarmes
NETYRYBĖ, Mt 23:27 numirėlių kaulų ir **n.**
NETYRUMAS, Rom 1:24 atidavė juos **n.**
1Te 4:7 Dievas pašaukė mus ne į **n.**
Rom 6:19; Ef 5:3.
NETVARKA, 1Ko 14:33 Dievas nėra **n.** Dievas
2Ko 12:20; Jok 3:16.
NEUŽTEKTI, Hbr 11:32 **n.** laiko, jei imčiau
NEVAIDINGAS, 1Ti 3:3; Tit 3:2.
NEVAISINGOJI, Lk 23:29 Laimingos **n.**
Gal 4:27.
NEVALIA, 2Ko 12:4.
NEVALYVAS, Jok 2:2.
NEVEDĘS, 1Ko 7:32 **N.** rūpi Viešpaties
NEVEIDMAININGAS, 1Pt 1:22 **n.** meilę
NEVEIDMAINIŠKAS, 2Ko 6:6 **n.** meile
Jok 3:17 išmintis nešališka, **n.**
1Ti 1:5; 2Ti 1:5.
NEVEIKLUS, 2Pt 1:8 likti **n.** ar bevaisiams
NEVEIKSMINGUMAS, Hbr 7:18
NEVĖLUOTI, Hbr 10:37 ateinantis ateis, **n.**
NEVERTAI, 1Ko 11:27 kas taurę geria **n.**
NEVYSTANTIS, 1Ko 9:25 vystantį, o mes **n.**
1Pt 5:4 gausite **n.** šlovės vainiką
NEŽEMIŠKA BŪSENA, Apd 10:10; 11:5;
22:17.
NEŽEMIŠKAS, Lk 1:22; 24:23.
NEŽINOJIMAS, 1Ti 1:13 dariau dėl **n.**
Hbr 9:7 nuodėmes, padarytas dėl **n.**
Apd 3:17.
NEŽINOMAS, Apd 17:23 su užrašu **N.** Dievui
2Ko 2:11 Mums jo kėslai juk nėra **n.**
2Ko 6:9.
NIEKAI, 1Ko 1:28 kad **n.** paverstų tai, kas yra
2Ko 10:10 jo kalba visiški **n.**
NIEKAM TIKĘS, Rom 3:12 visi pasidarė **n.**
NIEKAS, 1Ko 2:6 valdovų, pavirsiančių į **n.**
1Ko 8:4 stabas yra **n.** pasaulyje
NIEKINIMAS, 1Jn 3:4 nuodėmė įstatymo **n.**
NIEKINTI, Gal 4:14 jūs manęs **neniekinote**
NIEKŠYBĖ, Apd 8:22 atgailauk dėl savo **n.**
Apd 13:10 **n.** pilnas Velnio sūnau
NIKODEMAS, Jn 3:1, 4, 9; 7:50; 19:39.
NYKTI, 2Ko 4:16 išorinis žmogus **n.**
NINEVIEČIAI, Mt 12:41 **N.** prisikels
Lk 11:30 Jona tapo ženklu **n.**
NIURNĖJIMAS, 1Pt 4:9 Būkite svetingi be **n.**
NOJUS, Lk 17:26 kaip buvo **N.** dienomis
Hbr 11:7 Tikėjimu **N.**, gavęs perspėjimą
Mt 24:37.
NORĖTI, Rom 7:21 **n.** daryti gera, bet
Rom 9:18 kurio **n.**, jis pasigailі
Apr 22:17 kas **n.**, tesisemia gyvybės
NORIAI, 1Ko 9:17 Jei darau **n.**, turiu atlygį
1Pt 5:2 ganykite kaimenę **n.**
NORINGUMAS, 2Ko 8:12; 9:2.
NUBAUSTI, Apd 4:21 nerado dingsties **n.**
Apd 22:5 atvesdinti į Jeruzalę, kad būtų **n.**
2Te 1:9 bus **n.** amžina pražūtimi
NUDŽIŪTI, Mt 21:19.
NUEITI, Fil 3:16 kad ir kiek būtume **n.**
NUGALĖTI, Mt 16:18 hado vartai **nenugalės**
Jn 16:33 aš **n.** pasaulį
Apd 19:16 visus **n.** ir taip prikūlė

NUOVOKA, 1Pt 4:7 būkite sveikos **n.**

NUOVOKUMAS, 1Ko 14:20 vaikai **n.**

NUOVOKUS, Mt 7:24 panašus į **n.** žmogų
Mt 24:45 ištikimas ir **n.** vergas
Mt 25:2 Penkios paikos, penkios **n.**
1Ko 10:15 Kalbu kaip **n.** žmonėms
1Ko 4:10.

NUOŽMUS, Mt 8:28.

NUPINTI, Mt 27:29; Mk 15:17; Jn 19:2.

NUPIRKTI, 1Ko 7:23 Jūs buvote **n.**
2Pt 2:1 išsižadės juos **n.** šeimininko
Apr 5:9 savo krauju **n.** Dievui žmones

NUPLAKDINTI, Apd 5:40.

NUPLAKTI, Lk 12:47 bus smarkiai **n.**
2Ko 11:25.

NUPLAUTAS, 1Ko 6:11.

NUPLUKDYTI, Hbr 2:1 kad **nenuplukdytų**

NUPULTI, 2Pt 1:10 jei darote, **nenupulsite**

NUPUOLIMAS, Rom 9:33.

NURIMTI, Mk 4:39 Vėjas **n.** ir pasidarė tyku

NURODYTI, 1Ko 7:17 **n.** bendruomenėse
1Ko 9:14 **n.** gyventi iš gerosios naujienos
Tit 1:5 paskirtum vyresniuosius, kaip tau **n.**

NUSIAUBTI, Mt 12:25; Apr 18:19.

NUSIDĖJĖLIS, Mt 11:19 **n.** draugas
Lk 15:2 Šitas priima **n.**
Lk 15:7 bus džiaugsmo dėl vieno **n.**
Lk 18:13 būk maloningas man, **n.**
Jn 9:31 Dievas nesiklauso **n.**
Rom 5:8 numirė už mus, kai buvome **n.**
Rom 5:19 dėl neklusnumo daugelis tapo **n.**
1Ti 1:9 įstatymas skirtas **n.**
1Ti 1:15 Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti **n.**
Hbr 7:26 vyriausiąjį kunigą, atskirtą nuo **n.**
Jok 5:20 sugrąžina **n.** iš klystkelio
1Pt 4:18 kur bepasirodys bedievis ir **n.**
Lk 13:4.

NUSIDĖJIMAS, 1Ti 5:24.

NUSIDĖTI, Rom 3:23 **n.**, stokoja Dievo šlovės
Rom 5:12 mirtis prasiskverbė, mat visi **n.**
1Ko 6:18 kuris ištvirkauja, **n.** savo kūnui
Ef 4:26 Rūstaukite, vis dėlto **nenusidėkite**
Jok 4:17 teisinga, bet nedaro, **n.**
1Jn 2:1.

NUSIKALSTI, Lk 23:4 nerandu, kad šitas **n.**
Jn 18:38 nerandu, kad jis būtų kuo **n.**

NUSIKALTIMAS, Rom 4:7; Hbr 10:17.

NUSIKRATYTI, Mt 10:14 išeidami **n.** dulkes

NUSILEISTI, Ef 4:9 **n.** į žemesniąsias sritis
Hbr 13:17 vadovauja, mielai jiems **n.**
Apr 21:2 Naująją Jeruzalę, **n.** iš dangaus
Rom 10:7; 1Te 4:16.

NUSILENKTI, Lk 24:52 Jie **n.** jam
Hbr 1:6 **Tenusilenkia** jam Dievo angelai

NUSIMANANTIS, Jok 3:13.

NUSIPIRKTI, Mt 13:44 ir **n.** tą lauką
Mt 13:46 labai vertingą perlą **n.**
Lk 14:18.

NUSIPJAUTI, Gal 5:12 Tegul išvis **n.**

NUSIPRAUSTI, Jn 9:11.

NUSIPURTYTI, Apd 13:51 **n.** dulkes
Lk 10:11.

NUSIRAMINTI, Apd 11:18 išgirdę, jie **n.**

NUSISTATYMAS, 1Ko 1:10 ir vienokio **n.**
Ef 6:7 Vergaukite su geru **n.**
Fil 2:5 Turėkite tokį **n.**, kokį Kristus
Fil 2:20 kuris būtų tokio pat **n.**
1Ti 5:21 be išankstinio **n.**

NUSISTATYTI, Rom 14:13.

NUSIŽEMINTI, Mt 23:12 **n.**, bus išaukštintas
Fil 2:8 **n.** tapdamas klusnus iki mirties
Jok 4:10 **N.** Jehovos akivaizdoje
1Pt 5:6 Tad **n.** po galinga Dievo ranka
Mt 18:4; Lk 14:11.

NUSIŽENGIMAS, Mt 18:15 pasakyk apie jo **n.**
Rom 4:15 kur nėra įstatymo, nėra **n.**
Gal 3:19 kad taptų akivaizdūs **n.**
Hbr 2:2; 9:15.

NUSIŽENGTI, Jok 2:11.

NUSKRISTI, Apr 12:14 **n.** į tyrus, į savo vietą

NUSKUSTA, 1Ko 11:5 tai tas pats, kas būti **n.**

NUSLOPINTI, Hbr 11:34 **n.** ugnies šėlsmą

NUSPRĘSTI, Lk 23:24 Pilotas **n.** įvykdyti
2Ko 9:7 tedaro, kaip yra širdyje **n.**

NUSTATYTI, Apd 17:26 **n.** apibrėžtus laikus
Apd 17:31 **n.** dieną, kada ketina teisti
2Ko 10:13 neperžengsime mums **n.** ribų

NUSTELBTI, 2Ko 3:10 **n.** didingesnė šlovė
Mt 13:22; Mk 4:7, 19; Lk 8:7, 14.

NUSTĖRTI, Mk 16:5.

NUŠLUOSTYTI, Jn 12:3 **n.** kojas plaukais
Apr 21:4 **n.** kiekvieną ašarą nuo akių

NUŠVISTI, Apr 18:1 nuo jo šlovės **n.** žemė

NUTARĘS, 1Ko 7:37 yra **n.** likti nesusituokęs

NUTARIMAS, Apd 20:27 apsakiau Dievo **n.**

NUTARTIS, Apr 16:7.

NUTEISTI, Jn 3:18 kas netiki, tas jau **n.**
Jn 5:29 prisikels, kad būtų **n.**
Jn 16:11 pasaulio valdovas yra **n.**
Jn 3:17.

NUTIKTI, Mt 16:22 nieku gyvu **nenutiks**
2Pt 2:22 **n.**, kaip teisingai sako patarlė

NUTILDYTI, 1Pt 2:15 **n.** neprotingų kalbas
Mt 22:34.

NUTOLĘS, Ef 4:18.

NUTOLINTI, Rom 11:26 **n.** bedievystes

NUTVIEKSTI, Apd 9:3.

NUVERTINTI, Hbr 10:29 **n.** sandoros kraują

NUVESTI, Mt 4:1; Lk 22:54.

NUVYSTI, 1Pt 1:24.

NUŽUDYTI, Mt 16:21 **n.** ir trečią dieną
Lk 12:5 **n.** turi galią įmesti į Geheną
Jok 5:6 Jūs pasmerkėte, **n.** teisųjį
Apr 5:12 Avinėlis, kuris buvo **n.**
Apr 6:9 sielas **n.** dėl Dievo žodžio
Apr 18:24 visų žemėje **n.** kraujas
Lk 21:16; Apd 3:15; Apr 2:13.

O

OKULTIZMAS. Žr. BURTININKAVIMAS

OMEGA, Apr 1:8; 21:6; 22:13.

ONA, Lk 2:36 pranašė **O.**

ORAS, Ef 2:2 valdovui, valdančiam galią **o.**
1Te 4:17 susitikti **o.** su Viešpačiu
1Ko 9:26; Apr 9:2.

OŽYS, Mt 25:32 atskiria avis nuo **o.**
Hbr 9:12 ne su **o.** ir veršių krauju
Hbr 10:4.

P

PAAIŠKINTI, Apd 8:31 Nebent kas nors **p.**

PAAUKOTI, Hbr 9:14 Kristaus, **p.** save Dievui
Hbr 10:12 visam laikui **p.** vieną auką
Hbr 11:17 galima sakyti, **p.** Izaoką
Hbr 9:28.

PABAIGA, Mt 28:20 iki santvarkos **p.**
Hbr 9:26 pasirodė santvarkų **p.**

PABALTINTAS, Mt 23:27; Apd 23:3.

PABAUDIMAS, 2Ko 2:6 žmogui pakanka **p.**

PABĖGTI, Mt 23:33 **p.** nuo pasmerkimo
2Pt 1:4 per juos **p.** nuo sugedimo
2Pt 2:20 **p.** nuo pasaulio nešvarybių

PABUČIAVIMAS, Lk 22:48 išduodi **p.**
Rom 16:16 Sveikinkite šventu **p.**

PABUSTI, Rom 13:11 atėjo valanda jums **p.**

PADALYTI, Apd 4:35; 1Ko 1:13.

PADANGTĖ. Žr. PALAPINĖ

PADARAS, Apr 8:9.

PADEGTI, Jok 3:6 **p.** visą gyvenimo eigą

PADĖJĖJAS, Jn 14:16 Tėvas duos kitą **p.**
Jn 14:26 **p.**, šventoji dvasia, išmokys jus
Jn 15:26 Kai ateis **p.**, kurį siųsiu jums
Jn 16:7 jeigu neišeisiu, **p.** pas jus neateis
Hbr 13:6.

PADĖKA, 1Ko 10:30 Jeigu aš valgau su **p.**
2Ko 9:12 išsilies daugeliu **p.** Dievui
1Ti 4:4 neatmestina, jei priimama su **p.**
Fil 4:6; Apr 7:12.

PADĖKOTI, Mt 26:27 paėmė taurę, **p.** davė

PADĖTI, Fil 4:3 **p.** šitoms moterims
Hbr 2:18 gali **p.** tiems, kurie mėginami
Apd 16:9.

PADĖTINIS, Mt 12:4; Lk 6:4.

PADĖTIS, Rom 13:1 valdžios užima **p.**
1Ko 7:26 atsižvelgiant į dabartinę **p.**
2Ko 11:12 lygūs su mumis **p.**, kuria giriasi
1Ti 2:2 užimančius aukštą **p.**
Mt 22:16; 1Ko 7:20; Jud 6.

PADORIAI, 1Ko 14:40 vyksta **p.** ir tvarkingai

PADORUMAS, 1Ko 12:23 įgyja daugiau **p.**

PADRĄSINIMAS, Fil 2:1 **p.** Kristuje
Hbr 13:22.

PADRĄSINTI, 1Ko 14:31 kad visi būtų **p.**
Fil 2:19 kaip jums sekasi, būčiau **p.**
1Pt 5:12.

PADŽIŪVUSI, Mk 3:3.

PAGAILTI, Mk 6:34.

PAGALBA, Rom 8:26 dvasia ateina į **p.**
1Ko 12:28 visokia **p.**, gebėjimas vadovauti
Hbr 4:16.

PAGALVOTI, Apd 5:35; Hbr 10:29.

PAGARBA, Rom 12:10 pirmi rodyti **p.**
Rom 13:7 kam baimė — baimę, kam **p.** — **p.**
1Pt 3:2 elgiatės tyrai, su didžia **p.**
Mt 2:11; Jn 9:38; Apd 10:25; Apr 4:11.

PAGARBIAI, 1Pt 3:15 romiai, labai **p.**

PAGARBINTI, Jn 12:20 Tarp atėjusių **p.**
Apd 8:27 buvo nuvykęs į Jeruzalę **p.**
Hbr 11:21 Jokūbas **p.** Dievą
Apr 7:11 angelai **p.** Dievą
Apr 11:16 dvidešimt keturi vyresnieji **p.**
Apr 13:15 **nepagarbina** žvėries statulos
Apr 19:4 keturios būtybės **p.** Dievą

PAGAUSĖTI, Rom 6:1 kad **p.** malonės?
2Ko 4:15 **p.** malonė taptų dar gausingesnė

PAGAUTI, Fil 3:12 pats esu Kristaus Jėzaus **p.**

PAGELBĖTI, Hbr 2:16 ne angelams **p.**

PAGYDYTI, Mt 13:15 ir jų **nepagydyčiau**
Lk 4:23 Gydytojau, **p.** save

PAGIEŽA, Ef 4:31 Visokia **p.**, pyktis, rūstybė

PAGIMDYTI, Mt 1:16 Marijos, kuri **p.** Jėzų
Jok 1:15 Geismas pradėjęs **p.** nuodėmę

PAGYRIMAS, 1Ko 4:5 **p.** gaus iš Dievo
Rom 2:29.

PAGYRŪNAS, 2Ti 3:2 **p.**, išpuikę
Rom 1:30.

PAGYRŪNIŠKAS, Jok 4:16.
PAGONYS. Žr. KITATAUČIAI
PAGRINDAI, Rom 2:20 pažinimo ir tiesos **p.**
PAGRINDAS, 1Ti 5:14 **p.** piktai kalbėti
Apd 18:14.
PAGRĮSTI, Hbr 11:1 Tikėjimas **p.** įsitikinimas
1Pt 3:15 jeigu pareikalautų **p.** viltį
PAGULDYTI, 1Jn 3:16 **p.** už mus savo sielą
PAGUNDA, Mt 6:13 nevesk mūsų į **p.**
Mt 26:41 melskitės, kad nepatektumėte į **p.**
1Ti 6:9 pakliūva į **p.**, į spąstus
PAGUODA, Lk 2:25 Jis laukė Izraelio **p.**
Rom 15:4 Raštų **p.** turėtume viltį
2Ko 1:3, 4; Fil 2:1.
PAGUOSTI, Jn 11:19 pas Mortą, Mariją **p.** jų
Mt 5:4; Kol 2:2.
PAIKAS, Mt 25:2 Penkios iš jų buvo **p.**
PAILGINTI, Lk 12:25 uolektimi **p.** gyvenimą
Mt 6:27.
PAINUS, 1Ti 1:4 kelia **p.** klausimus
PAJĖGTI, Apd 15:10 jungo **nepajėgėme**
Fil 4:13 visa **p.** tame, kuris mane stiprina
PAKABINTI, Apd 5:30 nužudėte, **p.** ant stulpo
Apd 10:39 susidorojo, **p.** ant stulpo
Mk 15:14; Lk 23:39; Jn 19:10, 15; Rom 6:6;
Gal 2:20.
PAKAKTI, 2Ko 12:9 Tau **p.** mano malonės
2Ko 2:6.
PAKANTUMAS, Rom 2:4 **p.**, kantrybės turtus
PAKANTUS, Ef 4:2 būkite vieni kitiems **p.**
PAKEISTI, Apd 6:14 **p.** Mozės papročius
Fil 3:21 jis **p.** mūsų varganą kūną
PAKELTI, Rom 15:1 privalome **p.** silpnybes
PAKENKTI, Lk 10:19 Jums niekas **nepakenks**
1Pt 3:13 Tikrai, kas gi jums **p.**
PAKENTĖTI, 1Pt 5:10.
PAKĘSTI, Rom 9:22 **p.** rūstybės indus
PAKYLA, Jn 19:13 Pilotas atsisėdo teismo **p.**
Apd 18:12; 25:10.
PAKILTI, Jn 3:13 žmogus nėra **p.** į dangų
Jn 6:62 išvystumėte Žmogaus Sūnų **p.**
Jn 20:17 aš juk dar **nepakilau** pas Tėvą
Apd 2:34 Dovydas **nepakilo** į dangų
Rom 10:6; Ef 4:8, 9, 10.
PAKLYDIMAS, 2Te 2:11 siunčia **p.** veikmę
1Te 2:3.
PAKLYSTI, 1Pt 2:25 buvote lyg **p.** avys
2Pt 3:17.
PAKLIŪTI, Hbr 10:31 Baisu **p.** į Dievo
1Ti 6:9.
PAKLUSTI, Rom 10:3 teisumui **nepakluso**
2Ko 10:5 mintį, kad **p.** Kristui
Hbr 5:9 išgelbėjimo visiems, kurie jam **p.**
Hbr 11:8 Tikėjimu Abraomas **p.** kviečiamas
1Pt 2:13 **p.** žmogiškam sutvarkymui
Lk 10:20; Apd 7:39; Rom 6:17; 2Ko 7:15;
Hbr 12:9.
PAKOJA, Jok 2:3.
PAKRAIPA, Apd 26:5 mūsų tikybos **p.**
PAKRIKŠTYTI, Rom 6:3 **p.** jo mirtyje
1Ko 12:13 buvome **p.** vienoje dvasioje
Mt 3:13; Apd 2:41.
PAKVIESTI, Mt 22:14 daug **p.**, bet maža
Jn 2:2; Apr 19:9.
PALAIDOTI, Apd 2:29 Dovydas buvo **p.**
Rom 6:4 Krikštu tad buvome su juo **p.**
1Ko 15:4.
PALAIKYTI, Fil 3:7 dėl Kristaus **p.** nuostoliu
Hbr 1:3 jo galingu žodžiu visa **p.**
PALANGĖ, Apd 20:9 Eutichas sėdėjo ant **p.**
PALANKUMAS, 2Ko 6:2 **P.** metu išklausiau
Lk 4:19; Apd 7:10; Rom 14:18; Ef 1:5.
PALAPINĖ, Hbr 9:11 **p.** ne rankų darbo
2Pt 1:13 kol dar esu šioje **p.**
2Ko 5:1; Hbr 8:2.
PALEISTI, Mt 27:21; Apd 3:13.
PALEISTUVĖ, Mt 21:31 mokesčių rinkėjai, **p.**
1Ko 6:15 Kristaus narius **p.** nariais
Jok 2:25 Taip ir **p.** Rahaba
Apr 17:5 **p.** ir žemės bjaurasčių motina
Apr 17:16 žvėris ims nekęsti **p.**
Lk 15:30; Hbr 11:31; Apr 17:1, 15; 19:2.
PALENKTI, 1Ko 15:27 Dievas visa **p.** jam
Fil 3:21 veikme, kuria viską sau **p.**
Hbr 2:8 Dievas jam **p.** viską
PALIEPIAMAS, 1Te 4:16 su **p.** šauksmu
PALIEPTI, Mt 4:6 Jis **p.** savo angelams
PALIESTI, Mt 8:3; 14:36; 20:34; Mk 5:30.
PALYGINIMAS, Mt 13:10 Kodėl kalbi **p.**
Mt 13:34 Be **p.** jis jiems nekalbėdavo
Mt 13:35 atversiu savo lūpas **p.**
Mt 24:32 Pasimokykite iš **p.** su figmedžiu
Lk 8:10 dėl kitų tai sakoma **p.**
Jn 16:25 **p.** jums nebekalbėsiu
Mt 15:15; Mk 4:10, 11; 12:1, 12; 13:28.
PALIKTI, Mt 19:29 **p.** ar namus, ar brolius
Rom 9:29 Jehova nebūtų palikuonių **p.**
2Ko 4:9 persekiojami, bet **nepalikti**
2Pt 2:15 **P.** tiesų taką
PALIKUONIS, Rom 9:29 Jei nebūtų **p.** palikęs
Gal 3:16 Nepasakyta: Ir **p.**
Gal 3:29 esate Abraomo **p.**

Apr 12:17 kariauti su likusiais iš jos **p.**
Rom 9:7; Gal 3:19.

PALIUDYTI, Mt 24:14 naujiena **p.** tautoms
1Ti 2:6 apie tai turi būti **p.** savo metu
1Ti 6:13 Jėzaus, kuris **p.** Poncijui Pilotui
Jn 5:37; Hbr 3:5.

PALMĖ, Jn 12:13 ir pasiėmę **p.** šakų
Apr 7:9 su **p.** šakomis rankose

PALŠAS, Apr 6:8 Ir štai išvydau **p.** žirgą

PALŪKANOS, Mt 25:27 atsiimčiau su **p.**

PALŪKININKAI, Mt 25:27 nunešti pas **p.**

PAMATAS, 1Ko 3:11 negali kloti kito **p.**
Ef 2:20 pastatyti ant apaštalų ir pranašų **p.**
Hbr 11:10 laukė miesto su tvirtais **p.**
Lk 6:48; Rom 15:20.

PAMATYTI, Jn 20:29 Patikėjai, nes mane **p.**

PAMILTI, Rom 8:37 pergalę per tą, kuris **p.**
2Ti 4:8.

PAMINTI, Hbr 10:29 **p.** po kojomis Sūnų

PAMIRŠTI, Hbr 6:10 kad **p.** jūsų darbą, meilę
Hbr 13:16 **Nepamirškite** daryti gera
2Pt 1:9 **p.**, kad buvo apvalytas

PAMIŠĘS, Jn 10:20 Jis demono apsėstas ir **p.**

PAMOKYTI, Rom 15:4 mums **p.** parašyta
1Ko 2:16 Jehovos mąstyseną, kad jį **p.**
1Ko 14:19 savo protu, kad kitus **p.**
2Ti 2:24 jis turi būti gabus **p.**
Lk 12:12; Apd 18:25; 1Te 4:1.

PAMOTI, Apd 19:33; 21:40.

PANAIKINTI, Gal 3:17 pažado **nepanaikina**
Ef 2:15 jis **p.** tą priešiškumą

PANAŠUMAS, Rom 5:14 šis turi **p.** į tą
Rom 6:5 suvienyti su juo mirties **p.**

PANAŠUS, Fil 3:21 **p.** į jo šlovingą kūną
Rom 8:3.

PANČIAI, Apd 20:23; 26:31; Kol 4:3;
Hbr 11:36.

PANEIGTI, Mt 26:70; Jn 18:25.

PANIEKA, Hbr 10:33 išstatyti viešai **p.**
Hbr 6:6.

PANIEKINAMAI, Hbr 10:29 **p.** įžeidė dvasią

PANIEKINIMAS, Hbr 11:26 Pateptojo **p.**

PANIEKINTI, Lk 23:11.

PANORĖTI, Lk 12:32 Tėvas **p.** duoti karalystę
1Ko 4:19 jeigu Jehova **p.**, atvyksiu
1Ko 12:18 narius, visus iki vieno, kaip **p.**
Jok 1:18 **P.** pagimdė mus tiesos
Jok 4:15 Jeigu Jehova **p.**, gyvensime
1Ko 15:38; Kol 1:27.

PAPASAKOTI, Apd 15:14 Simeonas **p.**, kaip

PAPILDYTI, Fil 4:17 kuris **p.** jūsų sąskaitą

PAPLITIMAS, 1Ko 7:2 dėl ištvirkavimo **p.**

PAPLOTIS, Mt 26:26 Jėzus paėmė **p.**
Lk 9:13 tik penkis duonos **p.**
1Ko 10:17 vienas **p.**, visi dalijamės tuo **p.**

PAPRASTAS, Apd 4:13 nemokyti, **p.** žmonės
Rom 12:16 laikykitės **p.** dalykų
1Ko 14:24 netikintis ar **p.** žmogus

PAPRIEŠTARAUTI, Apd 4:14 neturėjo kaip **p.**

PAPROTINTI, Rom 15:14; 1Ko 4:14.

PAPROTYS, Apd 16:21 ir skelbia **p.**
Apd 6:14; 15:1; 26:3; 1Ko 11:16.

PARAGAUTI, Hbr 6:4 **p.** dangiškosios
1Pt 2:3 **p.**, koks Viešpats maloningas
Hbr 2:9.

PARAGINTI, 2Ko 9:5; Jud 3.

PARALYŽIUOTAS, Mt 4:24; 9:2; Lk 5:24.

PARAŠYTI, Lk 21:22 kad išsipildytų, kas **p.**
Rom 15:4 kas **p.**, mums pamokyti **p.**
Mt 4:4; Apr 1:3.

PARDUOTI, Mt 19:21 **p.** turtą, išdalyk
Lk 12:33.

PAREIGA, 1Ko 7:3 Vyras teatlieka **p.** žmonai
2Te 1:3 jaučiame **p.** dėkoti Dievui

PAREIGOS, Apd 1:20 priežiūros **p.** teperima
2Ko 5:20 einame pasiuntinių **p.**
1Ti 3:1 kas siekia prižiūrėtojo **p.**

PAREIKALAUTI, Lk 11:50 **p.** pranašų kraujo
Lk 12:48 bus daug **p.**

PARENGTI, Mt 21:16 žinduklių lūpų **p.** gyrių
2Ti 2:21 **p.** kiekvienam geram darbui
2Ti 3:17 **p.** kiekvienam geram darbui
Ef 5:27.

PARODYTI, 1Jn 1:2 gyvenimas buvo **p.**
Apr 22:6.

PARPULTI, Rom 11:11 negi suklupę jie **p.**
1Ko 10:12 težiūri, kad **neparpultų**

PARUOŠTI, Mt 25:34 karalystę, **p.** jums
Jn 14:2 einu jums vietos **p.**
Rom 9:23 indams, iš anksto **p.** šlovei
1Ko 2:9 **p.** Dievas tiems, kurie jį myli
2Ko 5:5 Dievas mus **p.** ir davė dvasią
Hbr 10:5 atnašos nenorėjai, **p.** man kūną
Hbr 11:16 jis **p.** jiems miestą
Mt 11:10; 20:23; 25:41.

PARŪPINTI, 2Ko 9:10 kuris dosniai **p.** sėklos

PASAKOS, 2Ti 4:4 ausis atsuks **p.**
Tit 1:14 nekreiptų dėmesio į žydų **p.**
1Ti 1:4; 4:7; 2Pt 1:16.

PASAKOTI, 1Te 1:9 Mat jie patys **p.**
1Jn 1:2 liudijame ir **p.** apie gyvenimą

Ef 6:20 **p.** esu, grandinėmis sukaustytas
Fil 2:25 Epafroditą, jūsų **p.**

PASIŽADĖJIMAS, 1Ti 5:12 nepaiso **p.**

PASIŽIŪRĖTI, Apd 7:31 Jam besiartinant **p.**

PASKANDINTI, Apr 12:15 ją toje upėje **p.**

PASKATA, Gal 4:18 stengtųsi iš kilnių **p.**
Fil 1:17 iš noro vaidytis, ne iš tyrų **p.**
Hbr 6:18 turėtume stiprią **p.** įsitverti

PASKELBTI, Mt 24:14 bus **p.** apie karalystę
Apd 10:42 Jis liepė **p.** žmonėms
Rom 15:19; 1Ko 9:27.

PASKIRTI, Mt 24:51 nubaus ir **p.** jam dalį
Lk 10:1 **p.** septyniasdešimt kitų
Jn 15:16 aš jus išsirinkau ir **p.**
Apd 10:42 **p.** gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas
Apd 14:23 **p.** jiems vyresniuosius
Apd 17:31 per vieną savo **p.** vyrą
Apd 26:16 kad **p.** tave tarnu ir liudytoju
1Ko 12:28 Dievas bendruomenėje **p.**
1Ti 1:12 mane **p.** į tarnystę
1Ti 2:7 buvau **p.** skelbėju ir apaštalu
Tit 1:5 miestuose **p.** vyresniuosius
Hbr 1:2 Sūnų, kurį **p.** visa ko paveldėtoju
Apd 6:3; 2Ti 1:11.

PASKIRTIS, Rom 12:4 narių **p.** nevienoda

PASKLIDĘS, Jok 1:1 dvylikai **p.** giminių
1Pt 1:1 laikiniems gyventojams, **p.**

PASKUTINĖ DIENA, Jn 6:54 jį prikelsiu **p.**
2Ti 3:1 **p.** užeis sunkūs laikai
Jok 5:3 Tarsi ugnis **p.**, ką susikrovėte
2Pt 3:3 **p.** atsiras šaipūnų
Jn 11:24; 12:48.

PASKUTINIS, Mt 19:30 daugelis pirmų bus **p.**
1Ko 15:26 **p.** priešas sunaikinta mirtis
1Ko 15:45 **P.** Adomas
Apr 22:13 aš esu pirmasis ir **p.**
Mt 20:8, 16; Mk 9:35; 1Jn 2:18; Apr 1:17.

PASLAPTIS. Dar žr. SLĖPINYS
1Ko 14:25 jo širdies **p.** atsiskleistų
2Te 2:7 **p.** tos savivalės jau veikia
Rom 2:16.

PASLĖPTI, Mt 5:14 Neįmanoma **p.** miesto
Mt 11:25 kad **p.** nuo išmintingųjų
Lk 9:45 tai buvo nuo jų **p.**
1Ko 2:7 skelbiame **p.** išmintį
Ef 3:9 slėpinys, nuo amžių **p.** Dieve
Kol 1:26 slėpinį, **p.** nuo santvarkų
Kol 3:3 gyvybė yra **p.** su Kristumi Dieve
1Te 2:5 lyg būtume norėję **p.** gobšumą
Apr 2:17 Nugalėtojui aš duosiu **p.** manos
1Ti 5:25; Apr 6:16.

PASMERKIMAS, Mt 23:33 **p.** į Geheną
Rom 5:18 vienu prasikaltimu užtrauktas **p.**
1Ko 11:29 valgo ir geria sau **p.**
Rom 8:1; 2Ko 3:9.

PASMERKTI, Rom 8:3 **p.** nuodėmę kūne
2Ko 3:6 surašytas teisynas **p.** mirčiai
Tit 3:11 pats yra save **p.**
Jok 5:6 Jūs **p.**, nužudėte teisųjį
Mt 12:7, 37, 41, 42; 20:18; Rom 8:34;
1Ko 11:32; Hbr 11:7.

PASNINKAS, Apd 27:9.

PASNINKAUTI, Mt 6:16 Kai **p.**, nebebūkite
Mk 2:18 tavo mokiniai **nepasninkauja**
Lk 5:33 Jono mokiniai dažnai **p.**
Lk 5:34 Negi versite jaunikio draugus **p.**

PASODINTI, 1Ko 3:6 Aš **p.**, Apolas palaistė
Ef 2:6 drauge **p.** dangaus erdvėse
Mt 21:33.

PASPRUKTI, 1Te 5:3 nieku gyvu **nepaspruks**

PASTANGOS, 2Pt 3:14 dėkite visas **p.**

PASTATAS, 2Ko 5:1.

PASTATYTI, Mt 16:18 ant šitos uolos **p.**
Mt 21:33 **p.** bokštą ir išnuomojęs
Rom 14:4 Jehova turi galią jį **p.**
Ef 2:20 **p.** ant apaštalų ir pranašų pamato
Hbr 3:4 kuris **p.** visa, yra Dievas
1Ko 3:14.

PASTOGĖ, 1Ko 4:11 nuogi, stumdomi, be **p.**

PASVEIKTI, Mt 8:13 Tą valandą tarnas **p.**

PAŠALIETIS, 1Te 4:12 deramai **p.** akyse
1Ti 3:7 privalus ir geras **p.** liudijimas
Mt 25:35.

PAŠALINTI, Jn 9:22 bus **p.** iš sinagogos
Jn 12:42 kad nebūtų **p.** iš sinagogos
1Ko 5:13 **P.** nedorėlį iš savo tarpo
Hbr 12:27 **p.**, kad išliktų nedrebinami

PAŠAUKIMAS, Rom 11:29 dėl **p.** nesigailės
1Ko 1:26 matote, broliai, koks jūsų **p.**
Ef 4:1 elkitės kaip verta **p.**
Fil 3:14 gaučiau aukštybių **p.**
2Ti 1:9 pašaukė šventu **p.**
Hbr 3:1 dangiškojo **p.** dalininkai
2Pt 1:10 stenkitės sutvirtinti savo **p.**
2Te 1:11.

PAŠAUKTI, Rom 8:30 iš anksto skyrė ir **p.**
1Ko 1:9 **p.** į bendrystę su jo Sūnumi
Gal 5:13 Jūs **p.** laisvei, broliai
Ef 4:4 buvote **p.** į vieną viltį
2Ti 1:9 **p.** šventu pašaukimu
1Pt 2:9 **p.** jus iš tamsos į savo šviesą
Apr 17:14 o su juo nugalės ir **p.**
1Te 4:7; 1Pt 2:21.

PAŠLAKSTYTAS, 1Pt 1:2 **p.** Jėzaus krauju
Hbr 12:24.

PAVIDALAS, Jn 5:37 nei jo **p.** matę
1Ko 13:12 matome neaiškų **p.**
Fil 2:6 Būdamas Dievo **p.**

PAVYDAS, Rom 10:19 sukelsiu jums **p.**
Fil 1:15 kai kurie skelbia Kristų iš **p.**
1Ti 6:4 Iš tokių dalykų kyla **p.**
1Pt 2:1 pameskite **p.**
Rom 1:29; 1Ko 3:3; Tit 3:3.

PAVYDĖTI, 1Ko 13:4 Meilė **nepavydi**
Gal 5:26 **p.** vienas kitam

PAVYDULIAUTI, 1Ko 10:22 Jehovą **p.**
2Ko 11:2 **p.** Dievo pavydulingumu

PAVYDUS, Jok 4:5 dvasios troškimai yra **p.**

PAVIENIUI, Rom 12:5 **p.** — priklausomi
1Ko 12:27 kūnas, o **p.** — nariai

PAVIRŠUTINIŠKAI, Jn 7:24 Liaukitės teisę **p.**

PAVYTI, Rom 9:31 įstatymo **nepavijo**

PAVYZDYS, 1Ko 10:11 jiems nutiko kaip **p.**
Gal 3:15 Broliai, pateiksiu žmogišką **p.**
Ef 5:1 Tad imkite **p.** iš Dievo
Fil 3:17 kurie elgiasi pagal **p.**
1Te 1:7 tapote **p.** visiems tikintiesiems
1Ti 1:16 parodytų visą kantrybę kaip **p.**
1Ti 4:12 tik būk tikintiesiems **p.**
Tit 2:7 rodydamas gerų darbų **p.**
Hbr 6:12 vangūs, bet imtumėte **p.** iš tų
Jok 5:10 kantrybės **p.** laikykite pranašus
1Pt 2:21 Kristus, palikdamas jums **p.**
1Pt 5:3 būdami **p.** kaimenei
2Pt 2:6 parodydamas bedieviams **p.**
Jn 13:15; Rom 8:29; 1Ko 4:16; Fil 3:17; 1Te 2:14; 2Te 3:9; Hbr 4:11; 8:5; Jud 7.

PAVOJUS, 1Ko 15:30 esame **p.**
2Ko 11:26 **p.** nuo plėšikų
Lk 8:23; Apd 19:27, 40; Rom 8:35.

PAŽABOTI, Jok 1:26 **nepažaboja** liežuvio

PAŽADAS, Rom 4:13 **p.**, kad bus paveldėtojas
Rom 9:4 jiems priklauso dievatarnystė, **p.**
2Ko 7:1 turėdami šituos **p.**, apsivalykime
Gal 3:29 palikuonys, paveldėtojai pagal **p.**
Hbr 6:12 dėl kantrybės paveldi **p.**
Hbr 8:6 sandoros, pagrįstos geresniais **p.**
2Pt 3:13 pagal **p.** laukiame naujo dangaus
Apd 2:39; Rom 4:14; Gal 3:16.

PAŽADĖTI, Tit 1:2 **p.** negalintis meluoti
Hbr 10:23 ištikimas tas, kuris **p.**
Hbr 11:39 nesulaukė to, kas buvo **p.**
Jok 1:12 vainiką, kurį Jehova **p.**
Jok 2:5 paveldėti karalystę, kurią **p.**
Apd 2:33; 7:5; Rom 1:2; 4:21; Hbr 11:13.

PAŽADINTI, Jn 11:11 einu jo **p.**

PAŽANGA, Fil 1:12, 25; 1Ti 4:15.

PAŽEISTI, Jok 2:10 kas nusižengia, **p.** visus

PAŽEMINIMAS, Apd 5:41 **p.** dėl jo vardo
Jok 1:10 o turtingas — dėl savo **p.**

PAŽYMĖTI, 2Te 3:14 laikykite tokį **p.**

PAŽINIMAS. Dar žr. AIŠKUS PAŽINIMAS
Lk 11:52 jūs paėmėte **p.** raktą
1Ti 2:4 pasiektų aiškų tiesos **p.**
1Ti 6:20 tariamojo **p.** prieštaringumų
1Ko 8:1; 2Pt 3:18.

PAŽINTI. Dar žr. GERAI PAŽINTI
Mt 7:20 juos **p.** iš vaisių
Jn 8:32 **p.** tiesą ir tiesa jus išlaisvins
Jn 10:14 **p.** savąsias ir manosios **p.** mane
Jn 17:3 amžinasis gyvenimas, kad jie **p.**
2Ti 3:7 nesugebančias iš tikro **p.** tiesos
2Ti 2:25.

PAŽVELGTI, Mt 14:19 **p.** į dangų ir taręs
1Pt 1:12 Į šiuos dalykus trokšta **p.** angelai

PĖDOS, 1Pt 2:21 tiksliai sektumėte jo **p.**
2Ko 12:18.

PEIKTI, 2Ko 6:3 tarnystės nebūtų dėl ko **p.**
2Ko 6:8 žeminami, **p.**

PELAI, Mt 3:12.

PELNYTI, 1Ti 6:6 dievotumu galima daug **p.**

PENĖTI, Jok 5:5 skerdimo dieną **p.** širdis

PERDUOTI, Apd 7:53; Gal 3:19.

PERDURTI, Jn 19:34 ietimi **p.** jo šoną
Jn 19:37 Jie žiūrės į tą, kurį **p.**
Apr 1:7 išvys jį tie, kurie jį **p.**

PERGALĖ, Mt 12:20 nuves į **p.** teisingumą
1Ko 15:55 Kurgi, mirtie, tavo **p.**
1Ko 15:57 Dievui, kuris suteikia **p.**
1Jn 5:4 **p.**, pergalėjusi pasaulį
Apr 6:2 išjojo, kad pasiektų galutinę **p.**

PERGALĖTI, 1Jn 5:4 štai pergalė, **p.** pasaulį

PERGAMENTAS, 2Ti 4:13 atnešk **p.**

PERGUDRAUTI, Mt 2:16 žvaigždininkai jį **p.**

PERKALBĖTI, Apd 21:14 jis nesileido **p.**

PERKELTI, Kol 1:13 **p.** į Sūnaus karalystę
Hbr 11:5 Tikėjimu Henochas buvo **p.**

PERKELTINIS, Gal 4:24.

PERLAS, Mt 7:6 nemeskite savo **p.** kiaulėms
Mt 13:45, 46; Apr 17:4; 18:12; 21:21.

PERMALDAVIMAS, Rom 3:25 davė **p.** auką
1Jn 2:2 Jis yra **p.** auka už nuodėmes
Hbr 2:17; 1Jn 4:10.

PERPLAUKTI, Apd 27:5 **P.** atvirus vandenis

PERPRASTI, Ef 3:18 **p.**, koks yra plotis
Rom 3:20; Fil 4:12.

PERSEKIOJIMAS, Mt 13:21 Užėjus **p.**
Rom 8:35 Ar priespauda? ar vargas? ar **p.**?
2Ko 12:10 džiaugiuosi **p.** dėl Kristaus
Mk 10:30; Apd 13:50; 2Te 1:4; 2Ti 3:11.

PIRMASIS VAISIUS, 1Ko 15:20 jis yra **p.**
Jok 1:18 būtume tarsi **p.** iš jo kūrinių
1Ko 16:15; Apr 14:4.

PIRMIAUSIA, Mt 6:33 **p.** ieškokite karalystės

PIRMUTINIS, 1Ti 1:15 iš kurių **p.** esu aš

PIRŠTAS, Lk 11:20 išvarau demonus Dievo **p.**
Mt 23:4; Jn 20:25.

PJAUSTYTI, Hbr 11:37 mėginami, pjūklais **p.**

PJAUSTYTIS, Fil 3:2 saugokitės tų, kurie **p.**

PJAUTI, Apd 10:13 Kelkis, Petrai, **p.** ir valgyk
2Ko 9:6 kas šykščiai sėja, šykščiai ir **p.**
Gal 6:7 Ką žmogus sėja, tą ir **p.**
Gal 6:9 metui atėjus **p.** derlių
Apr 14:15 Paleisk į darbą pjautuvą ir **p.**
Mt 6:26; Lk 12:24; 1Ko 9:11.

PJOVĖJAS, Mt 13:39 **p.** — angelai
Jn 4:36 **p.** gauna atlygį

PJŪKLAS, Hbr 11:37 Jie buvo **p.** pjaustomi

PJŪTIS, Mt 9:37 **P.** didelė, darbininkų maža
Mt 13:39 **P.** — tai santvarkos pabaiga
Jn 4:35 baltuoja prinokę **p.**

PLAKTI, Mt 10:17 įdavinės ir **p.** sinagogose
Mt 23:34 Kai kuriuos **p.** sinagogose
Hbr 12:6 ką Jehova myli, tą **p.**

PLAUKAS, Lk 21:18 **p.** nuo galvos nenukris
1Ko 11:14 vyrui turėti ilgus **p.** negarbė
1Ti 2:9 ne įmantriai supintais **p.**
1Pt 3:3; Apr 9:8.

PLAUTI, Jn 13:5 ėmė **p.** mokiniams kojas

PLĖŠIKAS, Mt 21:13 darote **p.** urvą
Mk 15:27 Kartu su juo pakabino du **p.**
Jn 10:8 į mano vietą, yra vagys ir **p.**
Lk 10:30; Apd 19:37.

PLISTI, Apd 6:7 Dievo žodis toliau **p.**
2Te 3:1 kad Jehovos žodis sparčiai **p.**

PLOKŠČIASTOGIS, Apd 10:9.

PLOKŠTĖS, 2Ko 3:3 ne akmens **p.**, o kūno **p.**
Hbr 9:4.

PLOTIS, Ef 3:18; Apr 21:16.

PLUŠTI, Mt 11:28 Ateikite, kurie sunkiai **p.**
1Ko 16:16 visų, kurie bendradarbiauja ir **p.**
2Ko 11:23 Aš daug daugiau **p.**
1Te 5:12 kurie tarp jūsų **p.**
1Ti 4:10 mes **p.** ir labai stengiamės
1Ti 5:17 verti pagarbos, kurie **p.** skelbdami
Jn 4:38; 1Ko 15:10.

POILSIS, Hbr 4:3 mes įeiname į **p.**
Hbr 3:11.

POKYLIS, Mk 6:21 iškėlė **p.** savo didžiūnams

POTVARKIS, Ef 2:15 iš įsakymų, išdėstytų **p.**
Kol 2:14 ištrynė kaltinantį **p.** raštą
Lk 2:1; Apd 16:4.

POŽIŪRIS, 1Ko 9:8 Ar kalbu žmogišku **p.**
Fm 16; 1Pt 4:6.

PRABANGIAI, Lk 7:25; Jok 5:5.

PRADĖTI, Rom 9:10 Rebeka **p.** dvynius
2Ko 8:6 tą maloningą šalpos darbą **p.**
2Ko 8:10 jūs tą veiklą ne tik **p.**
Fil 1:6 kuris gerą darbą **p.**
Hbr 11:11 įgijo galios **p.** palikuonį
Jok 1:15 Geismas **p.** pagimdo nuodėmę

PRADINGTI, Kol 2:22.

PRADINIS, Hbr 6:1 **p.** mokslą apie Kristų

PRADMENYS, Hbr 5:12 apreikštojo žodžio **p.**
Gal 4:3, 9; Kol 2:8.

PRADŽIA, Kol 1:18 Jis — **p.**, pirmagimis
1Jn 1:1 Kas buvo nuo **p.**
1Jn 2:7 įsakymą, kurį turite nuo **p.**
Mt 24:8; Mk 10:6; Apr 3:14.

PRADŽIUGINTI, 2Ko 2:2 kas gi mane **p.**

PRAĖJĘS, 1Pt 4:3 Gana, kad **p.** laiką vykdėte

PRAGAIŠTANTIS, Rom 1:23; 1Pt 1:18, 23.

PRAGARAS. Žr. HADAS, GEHENA, TARTARAS

PRAGYSTI, Mt 26:34 gaidžiui **nepragydus**
Mk 14:30 gaidžiui dukart **nepragydus**

PRAGYVENIMAS, 1Ko 9:6; 2Ti 2:4.

PRAKEIKIMAS, Gal 3:13 atpirko mus iš **p.**
Apr 22:3.

PRAKEIKSMAS, Rom 12:14 užuot siuntę **p.**

PRAKEIKTAS, Jn 7:49 **p.** minia
Gal 3:13 **P.**, kuris kybo ant stulpo
1Ko 12:3; 16:22; Gal 1:8.

PRAKILNESNIS, Hbr 1:4; 8:6.

PRAKILNUSIS, Apd 24:3 mes, **p.** Feliksai

PRALAIMĖTI, Apr 12:8 **p.**, ir nebeliko jiems

PRALENKTI, 1Te 4:15 mes **nepralenksime**

PRAMOGAUTI, Lk 16:19 ištaigingai **p.**

PRANAŠAS, Mt 5:12 seniau persekiojo ir **p.**
Mt 7:15 netikrų **p.**, kurie avies kailyje
Mt 13:57 **P.** nebūna be pagarbos
Mk 13:22 atsiras netikrų **p.**
Apd 3:21 Dievas kalbėjo **p.** lūpomis
Apd 3:22 Dievas pakels **p.**, tokį kaip aš
Jok 5:10 pavyzdžiu laikykite **p.**
Apr 11:18 atsilyginti savo vergams **p.**
Apr 16:13 ištarmes iš netikro **p.** burnos
Mt 11:9; Jn 7:40; Apr 18:24; 19:20.

PRANAŠAUTI, Apd 2:17 jūsų dukterys **p.**
1Ko 13:9 **p.** iš dalies
1Ko 14:3 kas **p.**, kalba, kas žmones ugdo
Apr 10:11; 11:3.

PRANAŠAVIMAS, 1Ko 14:1 siekite **p.**
1Ko 14:39 uoliai siekite **p.**
Apr 19:10 Liudijimas apie Jėzų **p.** esmė
Rom 12:6; 1Ko 13:2.

PRANAŠĖ, Lk 2:36, 37 Dar buvo **p.** Ona
Apr 2:20.

PRANAŠESNIS, 1Ko 12:31 rodau **p.** kelią

PRANAŠYSTĖ, Mt 13:14 pildosi Izaijo **p.**
2Pt 1:20 Rašto **p.** nėra kilusi
2Pt 1:21 **p.** nėra atėjusi žmogaus valia
1Ti 1:18; 4:14; Apr 1:3.

PRANAŠUMAS, Rom 3:1 Koks tada žydo **p.**

PRANOKTI, Fil 4:7 Dievo ramybė **p.**
Gal 1:14.

PRAPULTI, Lk 19:10 gelbėti, kas buvo **p.**
Mt 15:24.

PRARAJA, Lk 16:26 tarp mūsų ir jūsų **p.**

PRARASTI, Lk 9:24 kas **p.** sielą dėl manęs
Mt 10:39; Hbr 4:1.

PRAREGĖTI, Apr 3:18 tepalo akims, kad **p.**
Mt 20:34; Lk 7:22.

PRARYTI, 2Ko 5:4 kas mirtinga, būtų **p.**
Gal 5:15 vienas kito **neprarytumėte**
1Pt 5:8 slankioja, ieškodamas ką **p.**
Apr 12:4 jai pagimdžius **p.** jos vaiką
Apr 20:9 iš dangaus krito ugnis ir juos **p.**
Hbr 10:27.

PRASIKALTIMAS, Mt 6:14 Jei atleisite **p.**
Rom 4:25 atiduotą dėl mūsų **p.**
Rom 5:15 su dovana ne kaip su **p.**
Kol 2:13 buvote mirę dėl **p.**
Mk 11:25; 2Ko 5:19; Ef 2:1.

PRASITARTI, Apd 23:22 Niekam **neprasitark**

PRASMĖ, Rom 7:6 būtume vergai nauja **p.**

PRAŠYMAS, Fil 4:6 **p.** tesidaro žinomi Dievui
Hbr 5:7 su ašaromis siuntė **p.**

PRAŠYTI, Mt 7:7 **P.** ir bus jums duota
Jn 17:9 **p.** dėl jų. Ne dėl pasaulio
Jn 17:20 **P.** ne tik dėl jų
2Ko 5:20 tarytum Dievas **p.** per mus
Ef 3:20 daugiau negu visa, ko **p.**
Hbr 12:19 žmonės **p.**, kad nebekalbėtų
Jok 1:6 tegul **p.** tikėdamas
Jok 4:3 **P.** ir negaunate
1Jn 5:14 ko tik **p.** pagal jo valią
Mt 6:8; Jn 14:13; Apd 21:39; 2Ko 6:1.

PRATĘS, Hbr 10:25 kaip kai kurie yra **p.**

PRATURTINTI, 2Ko 6:10 vargšai, **p.** daugelį

PRAŽYSTI, Fil 4:10 **p.** jūsų rūpinimasis

PRAŽUDYTI, Jn 18:9 **nepražudžiau** nė vieno
Lk 17:27.

PRAŽŪTI, Mt 18:14 nenori, kad **p.** kuris nors
Lk 15:24 sūnus buvo **p.** ir atsirado
Jn 3:16 kuris jį tiki, ne **p.**
Apd 8:20 **Tepražūva** tavo sidabras
Hbr 11:31 Rahaba **nepražuvo**
2Pt 3:9 nenori, kad kuris nors **p.**
Jud 11.

PRAŽŪTINGAS, 2Pt 2:1 įves **p.** atskalūnysčių

PRAŽŪTIS, Mt 7:13 erdvus kelias veda į **p.**
Jn 17:12 išskyrus **p.** sūnų
1Ko 1:18 einantiems į **p.** žodis
1Te 5:3 juos ištiks staigi **p.**
2Te 1:9 bus nubausti amžina **p.**
2Te 2:3 savivalės žmogus, **p.** sūnus
2Te 2:10 neteisi apgaulė einantiems į **p.**
2Pt 2:1 taip užsitraukdami greitą **p.**
2Pt 2:3 ir jų **p.** nesnaudžia
Apr 17:8 ir nueis jis į **p.**
Hbr 10:39; 2Pt 3:7, 16.

PREKIAUTI, 2Ko 2:17 Mes **neprekiaujame**
Mt 22:5.

PREKYBA, Jn 2:16 Gana daryti **p.** namus!

PREKYVIETĖ, 1Ko 10:25 mėsos **p.**

PRETORIJUS, Mt 27:27; Jn 18:28.

PRETORIONAI, Fil 1:13 išgarsėjo tarp visų **p.**

PRIBRĘSTI, Gal 4:4.

PRIDERĖTI, Lk 3:8 Duokite vaisių, **p.** atgailai
Hbr 7:26.

PRIDĖTI, Apr 22:18 jeigu kas prie jų ką **p.**

PRIDURTI, Gal 2:6 nieko įžymieji **nepridūrė**

PRIEGLOBSTIS, Lk 16:22.

PRIĖJIMAS, Ef 2:18; 3:12.

PRIEKAIŠTAS, 1Te 5:23 be **p.**, kai Kristus bus
1Ti 3:10 jei bus be **p.**, tetarnauja
Tit 1:7 prižiūrėtojas turi būti be **p.**
Hbr 8:7 pirmoji sandora būtų buvusi be **p.**

PRIĖMIMAS, Lk 5:29 surengė **p.** vaišes

PRIEMONĖ, 2Ko 10:2 imtis griežtų **p.**

PRIESAIKA, Hbr 6:17 Dievas pridėjo **p.**
Hbr 7:20, 28.

PRIESAKAS, Mt 15:9 tėra žmonių išgalvoti **p.**
Kol 2:22 klausote žmonių **p.** ir mokymų
1Ti 1:5 Šio **p.** tikslas yra meilė
1Ti 1:18 Šį **p.** perduodu tau, Timotiejau

PRIESPAUDA, Mt 24:9 atiduos jus **p.**
Jn 16:33 Pasaulyje jūsų laukia **p.**
2Te 1:6 atmokėti prispaudėjams **p.**
Hbr 11:37 kentė nepriteklių, **p.**
Rom 8:35.

PRIEŠ, Mt 12:30 Kas ne su manimi, **p.** mane
Rom 8:31 Dievas už mus, tai kas **p.** mus

PRIEŠAS, Mt 10:36 **p.** taps namiškiai
Mt 13:39 jas pasėjęs **p.** — Velnias
Rom 12:20 jei tavo **p.** alksta, pavalgydink
1Ko 15:25 padės visus **p.** jam po kojomis
1Ko 15:26 paskutinis **p.** sunaikinta mirtis
Jok 4:4 pasaulio draugas darosi Dievo **p.**
Mt 22:44; Rom 11:28.

PRIEŠAUŠRIS, 2Pt 1:19 patekės **p.** žvaigždė

PRIEŠGYNIAUJANTIS, Tit 1:9 drausminti **p.**

PRIEŠINGAI, Rom 16:17.

PRIEŠINGAS PRIGIMČIAI, Jud 7

PRIEŠININKAS, Lk 21:15 **p.** nesugebės
Fil 1:28 ir nesiduodate **p.** išgąsdinami
1Ti 5:14 neduotų **p.** pagrindo piktai kalbėti
Tit 2:8 kad **p.** būtų sugėdintas
Hbr 10:27 pyktis, prarysiantis **p.**
1Pt 5:8 **p.** Velnias slankioja aplinkui

PRIEŠINTIS, Mt 5:39 **nesipriešink** piktam
Apd 7:51 jūs **p.** šventajai dvasiai
Jok 4:6 Dievas išpuikėliams **p.**
Jok 4:7 **p.** Velniui, ir jis bėgs nuo jūsų
Jok 5:6 Argi jis jums **nesipriešina**
1Pt 5:9 **p.** jam, likdami tvirti
2Ti 4:15; Hbr 12:4.

PRIEŠIŠKUMAS, Rom 8:7 **p.** Dievui
1Te 2:2 nepaisydami didelio **p.**
Jok 4:4 draugystė su pasauliu yra **p.** Dievui

PRIEŠKIEMIS, Mk 14:68 Ir jis išėjo į **p.**

PRIEŠTARAUTI, 2Ti 3:8 taip ir šitie **p.** tiesai
Apd 18:13; 1Ti 1:10.

PRIEŠTARINGUMAI, 1Ti 6:20 pažinimo **p.**

PRIEVAIZDA, Lk 16:2.

PRIEVAIZDAS, Lk 12:42 Kas tas ištikimas **p.**
1Ko 4:1 Dievo slėpinių **p.**
Tit 1:7 Dievo **p.** turi būti be priekaišto

PRIEVAIZDAVIMAS, 1Ko 9:17; Kol 1:25.

PRIEVAIZDO PAREIGOS, Ef 3:2.

PRIEVARTA, 1Pt 5:2 ne iš **p.**, bet noriai
Fm 14.

PRIEVOLĖ, Hbr 9:10 kūniškas **p.**, uždėtas iki

PRIEŽASTIS, 2Ti 1:12 Dėl šitos **p.** ir kenčiu
Hbr 5:9 tapo **p.** amžino išgelbėjimo

PRIEŽIŪRA, Apd 1:20 Jo **p.** pareigas teperima

PRIGESTI, 2Ti 1:6 neleistum **p.** dovanai

PRIGIMTINĖ MEILĖ, 2Ti 3:3 neturintys **p.**

PRIGIMTINIS, Rom 1:27; 1:31; 11:24.

PRIGIMTIS, Ef 2:3 iš **p.** rūstybės vaikai
2Pt 1:4 dieviškos **p.** dalininkais
Rom 1:26; 2:14; 11:24; 1Ko 11:14.

PRIIMTI, Mk 9:37 Kas **p.** vieną tokį vaikelį
Mk 10:15 kas **nepriima** Dievo karalystės
Lk 15:2 Šitas **p.** nusidėjėlius
Jn 1:11 savieji jo **nepriėmė**
Fil 4:9 Ką išmokote, **p.**, girdėjote
Rom 14:1; 16:2; Fil 2:29.

PRIIMTINAS, 1Pt 2:5 **p.** Dievui aukas
Rom 12:1; 2Ko 13:7; 1Ti 2:3.

PRIKALTI, Mt 20:19 nuplaktų, **p.** prie stulpo
Mk 15:25 trečia valanda, kai jį **p.**
Lk 24:7 **p.** prie stulpo, trečią dieną prisikelti
Apr 11:8 kur ir jų Viešpats buvo **p.**
Mt 26:2; 1Ko 1:13; Gal 6:14.

PRIKĖLIMAS, Rom 6:5 **p.** panašumu
Apr 20:6 turi dalį pirmajame **p.**

PRIKELTI, Mt 28:7 pranešti, kad jis **p.**
Lk 20:37 mirusieji **p.**, Mozė leido suprasti
Apd 2:24 **p.**, išvaduodamas iš mirties
1Ko 15:44 **p.** dvasinis kūnas
2Ko 4:14 tas, kuris **p.** Jėzų, prikels mus
Kol 3:1 su Kristumi buvote **p.**
Hbr 11:35 Moterys atgavo **p.** mirusiuosius
Jn 6:39, 40, 44, 54; 1Ko 15:17, 42; Ef 1:20; 2:6; Kol 2:12.

PRIKIŠTI, Tit 2:8 žodžius, kuriems nėra ko **p.**

PRIKLAUPTI, Fil 2:10 Jėzaus vardui **p.**

PRIKLAUSYTI, Apd 7:45 į kraštą, **p.** tautoms
Rom 9:11 toliau **p.** ne nuo darbų
Rom 13:7 Atiduokite visiems, kas **p.**

PRILYGINTI, Jn 5:18 **p.** save Dievui
Mt 20:12.

PRIMINIMAS, Apd 10:4 akivaizdon kaip **p.**
2Pt 1:13 žadindamas jus **p.**
2Pt 3:1 **p.** žadinu aiškų mąstymą

PRIMINTI, 2Pt 1:12 būsiu pasirengęs **p.**
3Jn 10.

PRIPAŽINTI, Apd 24:14 tavo akivaizdoje **p.**
Rom 8:29 tiems, kuriuos **p.** pirmiausia
Rom 8:33 Dievas **p.** juos teisiais
Rom 11:2 savo tautos, kurią **p.** pirmiausia
1Ko 16:18 **p.** tokius žmones
2Ko 1:13; 10:18.

PRIPAŽINTI TEISIU, Rom 3:24 išpirkimu **p.**
Rom 5:1 būdami **p.** puoselėkime taiką
Jok 2:24 žmogus **p.** dėl darbų
Rom 2:13; 3:20; 5:9; 8:30; Gal 2:16; Jok 2:21, 25.

PRIPILDYTI, Mt 23:32.

PRIRAGINTI, Mt 14:22.

PRISAKYTI, 2Ti 2:14 **p.** nekovoti dėl žodžių
Apd 1:4.

PRISCILĖ, Apd 18:2, 18, 26.

PRISIDĖTI, Apd 17:4 įtikėjo, **p.** prie Pauliaus
1Ti 5:22 prie nuodėmių **neprisidėk**
Apr 18:4 **neprisidėtumėte** prie nuodėmių

R

S

STULPAS, Mt 27:40 nuženk nuo **s.**
Mk 15:32 Tenužengia Kristus nuo **s.**
Apd 5:30 nužudėte, pakabinote ant **s.**
Gal 3:13 Prakeiktas, kuris kybo ant **s.**
1Pt 2:24 užnešė nuodėmes ant **s.**

STVERTI, Jud 23 gelbėkite juos **s.** iš ugnies

SUARDYTI, 2Ko 5:1 ši palapinė bus **s.**

SUAUGĘS, 1Ko 14:20 nuovokumu tapkite **s.**

SUBRENDĘS, 1Ko 2:6 tarp **s.** skelbiame
Ef 4:13 tapsime kaip **s.** vyras
Fil 3:15 kurie esame **s.**, taip ir mąstykime
Kol 1:28 pristatytume kiekvieną **s.** Kristuje
Hbr 5:14 Kietas maistas dera **s.**
Jok 1:4.

SUBURTI, Apr 16:16 Ir jos **s.** juos į vietovę
Jn 11:52; Apr 16:14.

SUDEGINTI, Apr 17:16 ės jos kūną, **s.** ugnyje
Apr 18:8 ji bus **s.** ugnyje
Mt 13:30.

SUDEGTI, 1Ko 3:15 Kieno darbas **s.**

SUDREBINTI, Hbr 12:26 jo balsas **s.** žemę

SUDUŽIMAS, 2Ko 11:25.

SUDUŽTI, 1Ti 1:19.

SUFORMUOTI, Rom 8:29 skyrė būti **s.**

SUGADINTI, 2Ko 11:3; Apr 19:2.

SUGAUTI, 1Ko 3:19 **s.** išmintinguosius

SUGEBĖJIMAI, Mt 25:15.

SUGEDĘS, Fil 2:15 **s.** ir iškrypusioje kartoje
2Ti 3:8 visai **s.** proto
1Ti 6:5.

SUGEDIMAS, Gal 6:8 iš kūno pjaus **s.**
2Pt 2:19 būdami **s.** vergai
2Pt 1:4.

SUGĖDINTI, 1Ko 1:27 **s.** išmintinguosius
1Ko 4:14.

SUGYTI, Hbr 12:13 neišnirtų, o verčiau **s.**

SUGLUMTI, Apd 2:6 garsui pasigirdus, jie **s.**
Apd 5:24 aukštieji kunigai **s.**
Lk 9:7; Apd 10:17.

SUGNIUŽDYTI, 2Ko 4:8.

SUGRĄŽINTI, Jok 5:20 **s.** nusidėjėlį

SUGRIUVĘS, Apd 15:16 atstatysiu **s.** Dovydo

SUGRĮŽTI, Lk 12:45 šeimininkas užtrunka **s.**
Lk 19:23 **S.** būčiau atsiėmęs
Apd 15:16.

SUGUNDYTI, Gal 6:1 žiūrėk, kad nebūtum **s.**

SUIMTI, Mt 4:12; 26:48; Lk 22:54; Jn 7:30; 8:20; Apd 4:3; 5:18.

SUIRTI, 2Pt 3:10 elementai nuo karščio **s.**

SUJUNGTI, Mt 19:6 ką Dievas **s.**

SUKAUSTYTI, Apr 20:2 **s.** tūkstančiui metų

SUKLAIDINTI, Mt 24:24 kad **s.**, jei įmanoma
Lk 21:8 Žiūrėkite, kad nebūtumėte **s.**
Kol 2:4 įrodinėjimais jūsų **nesuklaidintų**
1Jn 3:7 tegul niekas jūsų **nesuklaidina**
Apr 18:23 burtininkystėmis buvo **s.** tautos
Mt 24:4.

SUKLIUDYTI, Gal 5:7 Kas **s.** būti klusniems

SUKLUPIMAS, Mt 5:29 dešinioji akis veda į **s.**
Mt 18:6 kas pastūmėtų į **s.**
Mt 18:7 Vargas pasauliui dėl **s.** akmenų
Rom 9:33 dedu Sione **s.** akmenį
Rom 16:17 stumia į **s.** elgdamiesi priešingai
Rom 14:20; 1Ko 8:13.

SUKLUPTI, Mt 13:41 išrankios viską, per ką **s.**
Mt 26:31 Šiąnakt jūs dėl manęs **s.**
Jn 16:1 pasakiau, kad **nesukluptumėte**
Rom 14:13 neduoti broliui pagrindo **s.**
Jok 3:2.

SUKRĖSTI, Mt 24:29 dangaus galybės bus **s.**

SUKTAI, 2Ko 4:2.

SUKTYBĖ, 2Ko 12:16 pagavau jus **s.**

SUKŪRIMAS, Rom 1:20 nuo pat pasaulio **s.**

SUKURTI, Kol 1:16 per jį **s.** visa
Kol 3:10 atvaizdą to, kuris jį **s.**
Jok 3:9 žmonėms, kurie **s.** panašūs į Dievą
Apr 4:11 nes tu visa **s.**
Ef 2:10.

SULAIKYTI, 2Te 2:7 pasitrauks tasai, kuris **s.**
1Pt 3:10 **tesulaiko** liežuvį nuo blogio

SUMANIAI, Lk 16:8 jis **s.** pasielgė

SUMANYMAS, Apd 5:38 jei tas **s.** iš žmonių
Mt 15:19.

SUMANYTI, Lk 23:51 ką jie buvo **s.** padaryti
Apd 27:42 tada **s.** išžudyti kalinius
2Ko 1:17 taip **s.** pasielgiau lengvabūdiškai
Ef 1:9 Iš palankumo jis savyje **s.**

SUMENKĖJIMAS, Rom 11:12.

SUNAIKINIMAS, 1Ti 6:9 nugramzdina į **s.**

SUNAIKINTI, Mt 10:28 **s.** ir sielą, ir kūną
Rom 9:22 prirengtus **s.** rūstybės indus
Gal 1:13 ir mėginau ją **s.**
Jok 4:12 kuris gali ir išgelbėti, ir **s.**
Jud 5 **s.** tuos, kurie netikėjo
Gal 1:23.

SUNKIAI, 1Pt 4:18 jei teisusis **s.** išgelbėjamas
2Pt 3:16 esama ir **s.** suprantamų dalykų

SUNKUMAI, Gal 6:2 Nešiokite vieni kitų **s.**
2Ti 2:3 Kentėk drauge **s.**

SUNKŪS, 2Ti 3:1 užeis **s.** laikai
1Jn 5:3 jo įsakymai nėra **s.**

TVARKINGAI, 1Ko 14:40 vyksta padoriai ir **t.**

TVARKINGAS, 1Ti 2:9 rengtųsi **t.**, puoštųsi
1Ti 3:2 prižiūrėtojas turi būti **t.**

TVARKYTI, Ef 3:9 kaip **t.** slėpinys

TVYKSTELĖTI, Lk 17:24 Kaip žaibas **t.**

TVIRTAI STOVĖTI, 1Ko 16:13 **t.** tikėjime
Gal 5:1 **t.**, nesiduokite vėl įkinkomi
Fil 1:27 **t.** vienoje dvasioje
2Te 2:15 **t.**, laikykitės tradicijų

TVIRTAS, 1Ko 15:58 būkite **t.**, nepajudinami
2Ko 1:7 mūsų viltis dėl jūsų **t.**
Kol 1:23 esate ant pamato, **t.**
2Ti 2:19 Dievo pamatas stovi **t.**
Hbr 6:19 saugus ir **t.** sielos inkaras
1Pt 5:9 likdami **t.** tikėjimu
2Pt 1:12 esate **t.** tiesoje, kurią turite

TVIRTYBĖ, Kol 2:5 jūsų tikėjimo Kristumi **t.**
2Pt 3:17 kad nenupultumėte nuo **t.**

TVIRTINTI, Kol 2:7 statomi jame, **t.** tikėjime
1Ti 1:7.

TVIRTOVĖ, 2Ko 10:4 Dievo galybę griauti **t.**

U, Ū

UGDYBA, Rom 15:2 dėl jo gerovės ir **u.**

UGDYMAS, 1Ko 14:26 Viskas tebūna **u.**
1Ko 14:12.

UGDYTI, 1Ko 8:1 Pažinimas išpučia, meilė **u.**
1Ko 10:23 leistina, bet ne viskas **u.**
1Ko 14:3 kas pranašauja, žmones **u.**
1Ko 14:4 Kas kalba kokia kalba, **u.** save
Ef 4:29 kas **u.**, naudinga klausytojams
Rom 14:19; 2Ko 12:19.

ŪGIS, Lk 19:3 buvo mažo **ū.**

UGNIASPALVIS, Apr 6:4; 12:3.

UGNIS, Hbr 12:29 Dievas yra ryjanti **u.**
2Pt 3:7 dangūs ir žemė laikomi **u.**
Apr 17:16 ir sudegins ją **u.**
Mt 3:11, 12; 1Ko 3:13.

UITI, Kol 3:21 Tėvai, **neuikite** savo vaikų

ŪKIS, Mk 6:36, 56; Lk 9:12.

UODAS, Mt 23:24 iškošiate **u.**, o praryjate

UODEGA, Apr 9:10; 12:4.

UOLA, Mt 16:18 ant šitos **u.** pastatysiu
Lk 8:6 Kitos nukrito ant **u.**
Rom 9:33 nupuolimo **u.**
1Ko 10:4 gėrė iš dvasinės **u.**
1Pt 2:8 suklupimo akmeniu, nupuolimo **u.**

UOLEKTIS, Mt 6:27 bent viena **u.** pailginti
Apr 21:17.

UOLIAI, Gal 1:14 **u.** laikiausi tradicijų
1Ko 12:31; 14:1; 1Pt 3:13; 2Pt 1:5.

UOLYNĖ, Mt 13:5, 20; Mk 4:5, 16.

UOLUMAS, Rom 10:2 turi **u.** dėl Dievo
Jn 2:17; Fil 3:6.

UOLUS, Tit 2:14 **u.** geriems darbams
2Ko 8:17, 22; Gal 4:17; Apr 3:19.

UOLUSIS, Lk 6:15; Apd 1:13.

UOŠVĖ, Mt 8:14; Mk 1:30.

UPĖ, Apr 16:12 išliejo dubenį į Eufrato **u.**
Apr 22:1 parodė gyvybės vandens **u.**

UZIJAS, Mt 1:8.

UŽANTSPAUDUOTI, Ef 4:30 **u.** išpirkimo
Apr 7:4 Ir išgirdau **u.** skaičių
Apr 22:10 **Neužantspauduok** šios knygos
Ef 1:13; Apr 5:1; 7:3.

ŪŽAUTI, 1Pt 4:3 **ū.**, varžytis išgertuvėse

ŪŽAVIMAS, Rom 13:13; Gal 5:21.

UŽBAIGTI, Gal 3:3 dabar **u.** kūnu
Fil 1:6 iki Kristaus dienos jį **u.**
2Te 1:11 kad su galybe **u.** visa gera

UŽČIUOPTI, Apd 17:27 galgi **u.** jį ir suras

UŽDANGA, Mt 27:51 **u.** perplyšo pusiau
Hbr 10:20 naują ir gyvą kelią pro **u.**
Hbr 6:19; 9:3.

UŽDARYTI, Mt 25:10 durys buvo **u.**
Apr 3:8 duris, kurių niekas negali **u.**

UŽDEGIMAS, Apd 28:6 kada nuo **u.** ištins

UŽDENGTA, Mt 10:26 nėra nieko **u.**
Lk 8:17 nieko **u.**, kas netaptų žinoma
2Ko 4:3 **u.** einantiems į pražūtį

UŽGAULIAI KALBĖTI, Apd 18:6; 2Pt 2:10.

UŽGAULIOJIMAI, Ef 4:31; 1Ti 6:4.

UŽGAULIOTI, Mt 5:11 Laimingi, kai **u.**
1Pt 4:4 jie stebisi ir jus **u.**
1Pt 4:14 **u.** dėl Kristaus vardo
Lk 6:22; 18:32.

UŽGAULUS, 2Pt 2:11 nemeta **u.** kaltinimo

UŽGESINTI, Mt 12:20 **neužgesins** dagčio
Ef 6:16 **u.** degančias piktojo strėles

UŽGIMIMAS, Mt 13:35 nuo pasaulio **u.**
1Pt 1:20 numatytas buvo prieš pasaulio **u.**
Apr 13:8 gyvenimo knygoje nuo pasaulio **u.**
Mt 25:34; Jn 17:24; Ef 1:4; Hbr 4:3.

UŽGYTI, Apr 13:3 jo mirtinoji žaizda **u.**
Apr 13:12.

UŽJAUSTI, Hbr 5:2 gali **u.** nežinančius

UŽKIETĖJIMAS, Ef 4:18 dėl savo širdžių **u.**

UŽKIETĖTI, Rom 9:18 kuriam nori, leidžia **u.**
Rom 11:25 dalis Izraelio **u.**
Apd 19:9.

UŽKIETINTI, Rom 11:7 Kiti buvo **u.**
Hbr 3:8, 15 **neužkietinkite** savo širdžių
Hbr 3:13 **neužkietintų** nuodėmės vilionė
Hbr 4:7 **neužkietinkite** savo širdžių

V

VERTĖJAS, 1Ko 12:30 Ar visi yra **v.**
1Ko 14:28 jeigu **v.** nėra, tegul anas tyli

VERTIMAS, 1Ko 12:10 dar kitam — kalbų **v.**
1Ko 14:26 kalbos dovaną, dar kitas — **v.**

VERTINGAS, Mt 13:46 Radęs labai **v.** perlą
2Pt 1:1 įgiję lygiai **v.** tikėjimą
Rom 2:18.

VERTINGESNIS, 1Pt 1:7 tikėjimas, daug **v.**

VERTINTI, Rom 12:16 Kitus **v.** taip, kaip save

VERŽLUMAS, Hbr 6:11 rodytumėte tą patį **v.**

VERŽTIS, 1Ko 14:1 **V.** į meilę, uoliai siekite
Fil 3:12 **v.** į priekį, kad pagaučiau
Rom 9:30.

VESTI, Lk 14:20 **V.** žmoną, negaliu ateiti
Lk 23:2 šitas **v.** iš kelio tautą
Jn 16:13 jis **v.** jus į tiesos pilnatvę
Rom 8:14 Visi, kuriuos **v.** Dievo dvasia
1Ko 7:33 **v.** rūpi pasaulio reikalai
Gal 5:18; Apr 7:17.

VESTUVĖS, Mt 22:2 iškėlė savo sūnui **v.**
Mt 22:10 prisėdo pilna **v.** menė
Jn 2:1 Galilėjos Kanoje buvo **v.**
Apr 19:9 pakviestieji į Avinėlio **v.** vakarienę

VĖTYKLĖ, Mt 3:12; Lk 3:17.

VĖZDAS, Mt 26:47, 55; Lk 22:52.

VIDINIS, Rom 7:22 kaip **v.** žmogus
2Ko 4:16 **v.** diena iš dienos atnaujinamas
Ef 3:16 tapti galingiems **v.** žmogaus jėga

VIDUS, Lk 11:39 **v.** esate pilni grobio

VIENAS, Mt 14:13 nuplaukė pabūti **v.**
1Ko 8:4 nėra kito Dievo, tik **v.**

VIENAS KŪNAS, Mk 10:8; 1Ko 6:16; Ef 5:31.

VIENGIMIS, Jn 1:14 šlovę **v.** sūnus gauna
Jn 1:18 **v.** dievas, Tėvui prie krūtinės
Jn 1:18 **v.** dievas
Jn 3:16 davė savo **v.** Sūnų, kad kiekvienas
Hbr 11:17 Abraomas aukojo **v.** sūnų
1Jn 4:9 atsiuntė į pasaulį savo **v.** Sūnų
Jn 3:18; Hbr 11:17; 1Jn 4:9.

VIENYBĖ, Ef 4:13 aiškaus pažinimo **v.**
Fil 2:2 tokią pat meilę, sielos **v.**
Kol 3:14 meilė yra tobulas **v.** saitas

VIENYTI, 2Ko 6:16 **v.** šventyklą su stabais

VIEŠAI, Kol 2:15 išrengęs jas **v.** išstatė
Jn 7:13; 18:20; Apd 20:20.

VIEŠAS, 1Ti 4:13; Hbr 10:33.

VIEŠPATAUTI, Mt 20:25 valdovai joms **v.**
Rom 6:9 mirtis jam **nebeviešpatauja**
Rom 6:14 Nuodėmė neturi jums **v.**
Kol 3:15 **teviešpatauja** širdyse

VIEŠPATYSTĖ, 2Pt 2:10 kurie niekina **v.**
Ef 1:21; Kol 1:16; Jud 8.

VIEŠPATS, Mt 7:22 **V.**, argi nepranašavome
Jn 20:18 Marija pranešė: „Mačiau **V.**!“
Jn 20:28 „Mano **V.** ir mano Dievas!“
1Ko 7:39 laisva tekėti už ko nori, kad tik **V.**
1Ko 8:5 daug dievų ir daug **v.**
Ef 4:5 vienas **V.**, vienas tikėjimas
1Ti 6:15 **V.** tų, kurie viešpatauja
Jok 2:1 išpažindami tikėjimą **V.** Jėzumi
1Pt 3:6 Sara klaũsė Abraomo ir vadino **v.**
Mt 11:25; Apd 17:24; 2Ti 2:24.

VIETA, Mt 24:15 stovinčią šventoje **v.**
Jn 14:2 mat einu jums **v.** paruošti
Rom 15:23 nebeturėdamas neliestos **v.**
Apr 12:6, 8.

VYKDYTI, Ef 2:3 **v.** kūno, minčių troškimus
Ef 6:6 visa siela **v.** Dievo valią
1Pt 4:3 Gana, kad **v.** tautų valią
1Jn 1:6 meluojame ir **nevykdome** tiesos

VYKDYTOJAS, Jok 1:22 tapkite žodžio **v.**
Rom 2:13; Jok 1:23, 25.

VILIOTI, Jok 1:14 geismas jį traukia ir **v.**
2Pt 2:14 **v.** svyruojančias sielas

VILKAS, Mt 10:16 siunčiu tarsi avis tarp **v.**
Jn 10:12 **v.** griebia avis, jas išvaiko
Apd 20:29 pas jus įsibraus grobuonių **v.**

VILTIS, Mt 12:21 Į jo vardą tautos sudės **v.**
Apd 26:7 dėl šios **v.** esu kaltinamas
Rom 5:5 o **v.** nenuvilia; mat Dievo meilė
Rom 8:20 valia to, kuris ją atidavė, su **v.**
Rom 8:24 regima **v.** nėra **v.**
Rom 15:4 dėl Raštų paguodos turėtume **v.**
Ef 2:12 neturėjote **v.** ir buvote be Dievo
1Te 4:13 kaip tie, kurie neturi **v.**
Hbr 6:19 **v.** yra tarsi sielos inkaras
Hbr 10:23 laikykimės savo **v.** išpažinimo
Hbr 11:1 įsitikinimas tuo, ko **v.**
1Pt 3:15 pareikalautų jūsų pagrįsti savąją **v.**
1Ko 9:10; Ef 4:4; Kol 1:27.

VYNAS, Jn 2:9 paragavo vandens, paversto **v.**
1Ti 3:8 ne geriantys daug **v.**
1Ti 5:23 vartok **v.** dėl skrandžio
Tit 1:7 ne įjunkęs į **v.**
Apr 18:3 jos ištvirkavimo aistros **v.**
Mt 9:17; Ef 5:18; 1Ti 3:3.

VINGIS, Lk 3:5 **v.** ištiesinti

VYNMAIŠIS, Mt 9:17; Mk 2:22; Lk 5:37.

VYNMEDIS, Jn 15:1 Aš esu tikrasis **v.**
Apr 14:18 nupjauk žemės **v.** kekes
Mt 26:29.

VYNO SPAUSTUVAS, Apr 19:15 rūstybės **v.**

VYNUOGĖS, Mt 7:16; Apr 14:18.

VYNUOGYNAS, Mt 20:1 darbininkų į **v.**
Lk 20:9 pasodino **v.**, išnuomojo
Mt 21:28.

PRIEDAI

SANTRUMPOS IR SIMBOLIAI.

B	Vatikano kodeksas, Nr. 1209 (gr.; IV m. e. a.; hebr. ir gr. Šventojo Rašto dalys; saugomas Vatikane)
BD	*Biblija arba Šventasis Raštas* (vertė Antanas Rubšys ir Česlovas Kavaliauskas). Vilnius, 1999
Brb	*Biblija* (vertė Kostas Burbulys). Vilnius, 1996
gr.	graikų (kalba)
hebr.	hebrajų (kalba)
išn.	išnaša
Jr	*Biblija* (vertė Algirdas Jurėnas). Dankanvilis, Teksasas, 2000
lot.	lotynų (kalba)
LXX	Septuaginta — hebr. Biblijos knygų vertimas į gr., parengtas III—II a. p. m. e. (A. Rahlfs, Deutsche Bibelgesellschaft, Štutgartas, 1935).
NW	*New World Translation of the Holy Scriptures—With References.* Bruklinas, Niujorkas, 1984
plg.	palygink
Skv	*Šventasis Raštas* (vertė Juozapas Jonas Skvireckas). Vilnius, 1990—1991
t.	tomas
Vl	*Biblija tai esti visas Šventasis Raštas Senojo ir Naujojo Testamento su Apokrifinėmis Knygomis* (vertė Alfredas Vėlius). Brukfildas, Ilinojus, JAV, 1988
~	apie

1 Dievo vardas (יהוה) graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje (dvylika graikiško rankraščio fragmentų)

Nei iki šiol rastuose Šventojo Rašto graikiškosios dalies nuorašuose originalo kalba, nei daugumoje senesnių ar naujesnių jos vertimų Dievo vardo nėra. Hebrajiškojoje Šventojo Rašto dalyje šis vardas paminėtas beveik 7000 kartų. Keturis hebrajiškus jo priebalsius יהוה, vadinamus tetragrama (keturraidžiu), atitinka lietuviškos raidės JHVH. Kaip anuomet Dievo vardas buvo tariamas, tiksliai nežinoma. Lietuvių kalboje, kaip ir daugelyje kitų, nuo senų laikų žinomas ir vartojamas variantas „Jehovà“. Trumpesnė to vardo forma — „Jah“. Šis trumpinys yra graikiškojoje Biblijos dalyje randamų kai kurių vardų sudedamoji dalis, taip pat įeina į žodį „aleliuja“, reiškiantį „girkite Jah“ (Apreiškimo 19:1, 3, 4, 6).

Kadangi Dievo įkvėptos graikiškosios Šventojo Rašto knygos pratęsė ir papildė hebrajiškąją dalį, atrodo nenuoseklu, kad jose Dievo vardo visai nėra. Juo labiau, kad Jokūbas I m. e. a. viduryje apaštalams ir Jeruzalės krikščionių vyresniesiems pasakė: „Simeonas papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į kitataučius, kad suburtų iš jų tautą savo vardui“ (Apaštalų darbų 15:14). Pagrįsdamas šią mintį, Jokūbas citavo Amoso 9:11, 12, kur pavartota tetragrama. Jei išpranašauta, kad krikščionys bus tauta Dievo vardui, ar logiška, kad Šventojo Rašto graikiškosios dalies rašytojai būtų to vardo nepaminėję? Ilgą laiką manyta, esą išlikusiuose rankraščiuose Dievo vardo nėra todėl, kad jo nebuvo Septuagintoje (LXX) — pirmajame hebrajiškųjų Biblijos knygų vertime (graikų kalba; pradėtas III a. p. m. e.). Taip teigta remiantis Septuagintos rankraščiais iš IV ir V m. e. a. — Vatikano (Nr. 1209), Sinajaus ir Aleksandrijos kodeksais, — kuriuose Dievo asmenvardis pakeistas graikiškais žodžiais Κύριος (*Kyrios*) ir θεός (*Theos*). Tyrinėtojai laikėsi nuomonės, kad taip norėta stipriau pabrėžti monoteizmo doktriną.

Bet ši teorija pasirodė esanti klaidinga atradus vieną LXX papiruso ritinį su Pakartoto Įstatymo knygos antrosios dalies nuorašu. Jame tetragrama visur perrašyta kvadratinėmis hebrajiškomis raidėmis, o ne pakeista žodžiais *Kyrios* ar *Theos.* Šis ritinys pažymėtas simboliu „P. Fouad 266“.

Rasto papiruso fragmentą 1944 m. publikavo W. G. Waddell leidinyje *Journal of Theological Studies,* t. 45, p. 158—161. Dviejų misionierių, baigusių Sargybos bokšto Biblijos ir traktatų draugijos įsteigtą Gileado mokyklą, pastangomis 1948 m. iš Egipto sostinės Kairo buvo gauta 18 šio papiruso fragmentų nuotraukų ir leidimas jas publikuoti. 12 jų 1950 m. buvo išspausdinta angliškame Šventojo Rašto graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertime, p. 13—14.* Remiantis tomis nuotraukomis vėliau buvo

* Žr. 470, 471 p. pateiktas LXX Pakartoto Įstatymo knygos P. Fouad Nr. 266 fragmentų faksimiles. Tetragrama apibraukta (kai kuriuose iš tų 12 fragmentų ji yra ne vieną kartą). 1. Įst 31:28—32:7 (tetragrama 7 ir 15 eilutėse); 2. Įst 31: 29, 30 (tetragrama 6 eilutėje); 3. Įst 20:12-14, 17-19 (tetragrama 3 ir 7 eilutėse); 4. Įst 31:26 (tetragrama 1 eilutėje); 5. Įst 31:27, 28 (tetragrama 5 eilutėje); 6. Įst 27:1-3 (tetragrama 5 eilutėje); 7. Įst 25:15-17 (tetragrama 3 eilutėje); 8. Įst 24:4 (tetragrama 5 eilutėje); 9. Įst 24:8-10 (tetragrama 3 eilutėje); 10. Įst 26:2, 3 (tetragrama 1 eilutėje); 11. Įst 18:4-6 (dvi dalys; tetragrama 5 ir 6 eilutėse); 12. Įst 18:15, 16 (tetragrama 3 eilutėje).

parašyti šie trys moksliniai darbai: 1) A. Vaccari, „Papiro Fuad, Inv. 266. Analisi critica dei Frammenti pubblicati in: ‘New World Translation of the Christian Greek Scriptures.’ Brooklyn (N.Y.) 1950 page 13s.“, publikuotas knygų serijoje *Studia Patristica,* t. I, dalis I, redagavo Kurt Aland ir F. L. Cross, Berlynas, 1957, p. 339—342; 2) W. Baars, „Papyrus Fouad Inv. No. 266“, publikuotas serijoje *Nederlands Theologisch Tijdschrift,* t. XIII, Vageningenas, 1959, p. 442—446; 3) George Howard, „The Oldest Greek Text of Deuteronomy“, publikuotas serijoje *Hebrew Union College Annual,* t. XLII, Sinsinatis, 1971, p. 125—131.

Apie tą patį rankraštį Paul Kahle leidinyje *Studia Evangelica* (redaktoriai Kurt Aland, F. L. Cross, Jean Danielou, Harald Riesenfeld ir W. C. van Unnik, Berlynas, 1959, p. 614) dėstė: „Daugiau to paties papiruso fragmentų iš jo nuotraukos Naujojo Testamento vertimo į anglų kalbą (Bruklinas, Niujorkas, 1950) įžangoje reprodukavo *Sargybos bokšto Biblijos ir traktatų draugija.* Papirusas išsiskiria tuo, kad jame Dievo vardas perrašomas tetragrama kvadratinėmis hebrajų raidėmis. Mano prašymu ištyręs publikuotus papiruso fragmentus, Tėvas Vaccari padarė išvadą, kad papiruse, parašytame maždaug 400 metų anksčiau nei Kodeksas B, yra bene tiksliausias Septuagintos Pakartoto Įstatymo knygos tekstas iš visų išlikusiųjų.“

Leidinyje *Études de Papyrologie* (t. 9. Kairas, 1971, p. 81—150, 227, 228) buvo išspausdinta 117 ritinio LXX[P. Fouad Inv. 266] fragmentų. Visų papiruso dalių faksimilės įdėtos į seriją *Papyrologische Texte und Abhandlungen* (redaktoriai Zaki Aly ir Ludwig Koenen, t. 27. Bona, 1980) ir pavadintos „Three Rolls of the Early Septuagint: Genesis and Deuteronomy“.

Dvylikoje pateiktų nuotraukų galite matyti, kaip tetragrama atrodo šiame sename LXX nuoraše. Ekspertų teigimu, jis padarytas I a. p. m. e., tai yra praėjus maždaug dviem šimtmečiams nuo LXX vertimo pradžios. Tai įrodo, kad visur, kur hebrajiškame originale paminėtas Dievo vardas, jis iš pradžių buvo perrašytas ir į LXX. Šis vardas yra dar devyniuose kituose graikiškuose rankraščiuose. (Žr. NW, p. 1562—1564.)

Ar Jėzus Kristus ir graikiškąją Biblijos dalį parašę jo mokiniai galėjo turėti Septuagintos egzempliorių, kuriuose Dievo vardas užrašytas tetragrama? Taip, nes tetragrama iš LXX nuorašų išnyko tik gerokai po Kristaus ir jo apaštalų mirties. Tetragrama senosiomis hebrajų raidėmis vartojama dar Akvilo vertime į graikų kalbą, parengtame II m. e. a. pirmoje pusėje.

Jeronimas (IV—V m. e. a.) įvade į Samuelio ir Karalių knygas rašė: „Ir mes net šiandien randame kai kuriose graikiškose knygose Dievo vardą — tetragramą [יהוה], parašytą senosiomis raidėmis.“ Taigi dar Jeronimo, pagrindinio Vulgatos (Biblijos vertimo į lotynų kalbą) vertėjo, dienomis buvo hebrajiškosios Šventojo Rašto dalies rankraščių graikų kalba, kuriuose Dievo vardas rašomas hebrajišku keturraidžiu.

Skaitydami šventuosius raštus originalo kalba arba iš LXX graikų kalba, Jėzus ir jo mokiniai turėjo rasti tetragramą. Ar Jėzus laikėsi ano meto žydų tradicijos ir vietoje Dievo vardo tardavo *'adōnāj,* bijodamas paniekinti vardą ir pažeisti trečiąjį iš Dešimties Dievo įsakymų? (Išėjimo 20:7) Pavyzdžiui,

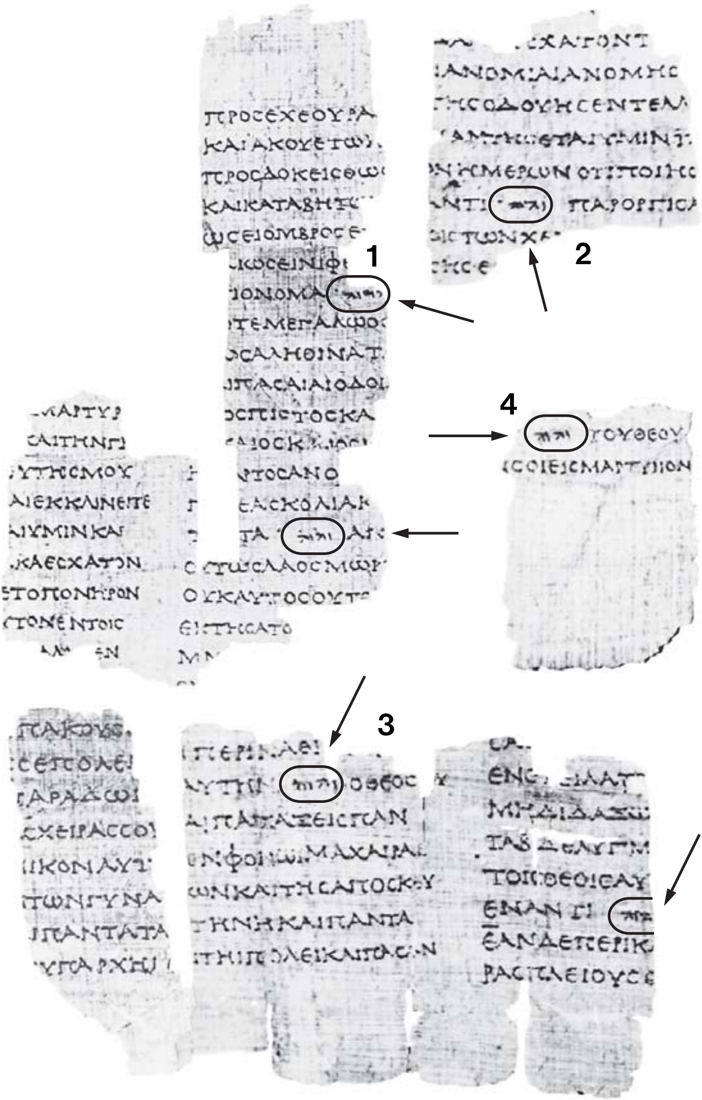
ar jis taip padarė, kai Nazareto sinagogoje atsistojęs ir atvyniojęs Izaijo ritinį skaitė eilutes, kuriose buvo tetragrama? (Izaijo 61:1, 2) Vargu, nes žydų mokytojų tradicijų, kurios nesiderina su šventaisiais raštais, Jėzus nesilaikė. Mato 7:29 sakoma: „Jis mokė juos kaip turintis galią, o ne kaip jų Raštų žinovai.“ O ištikimiesiems apaštalams girdint, Jėzus Jehovai meldėsi: „Aš atskleidžiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. [...] Aš daviau jiems pažinti tavo vardą ir duosiu dar pažinti“ (Jono 17:6, 26).

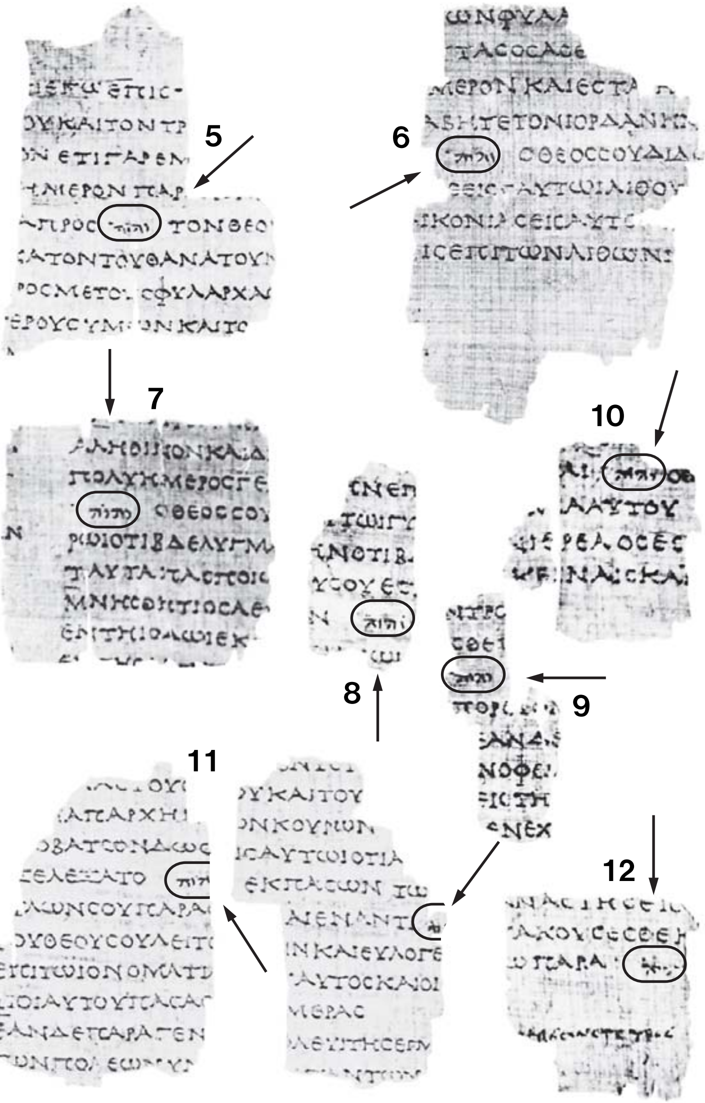
Taigi, esminis klausimas toks: ar Jėzaus mokiniai vartojo Dievo vardą rašydami graikiškąją Biblijos dalį? Turime pagrindo atsakyti teigiamai. Pažymėtina, kad Evangelija pagal Matą, anot minėtojo Jeronimo, iš pradžių buvo parašyta hebrajiškai, ne graikiškai: „Matas, dar vadinamas Leviu, iš mokesčių rinkėjo tapęs apaštalu, pirmiausia Kristaus Evangeliją parašė Judėjoje hebrajų kalba bei rašmenimis įtikėjusiems iš apipjaustytųjų. Kas ją paskui išvertė į graikų kalbą, nėra visai aišku. Betgi pati hebrajiška Evangelija iki šios dienos laikoma Cezarėjoje, bibliotekoje, kurią kankinys Pamfilas taip stropiai sukaupė. Nazariečiai, kurie naudojasi šiuo ritiniu Berojoje, Sirijos mieste, ir man pačiam leido pasidaryti nuorašą“ (*De viris inlustribus,* skyrius III).

Matas daugiau kaip šimtą kartų citavo hebrajiškąją Biblijos dalį. Kai rašė Evangeliją hebrajiškai ir citavo eilutes, kuriose yra tetragrama, jis, logiška manyti, ją perrašydavo. XIX a. išleistame F. Delitzsch vertime į hebrajų kalbą vardas Jehova Evangelijoje pagal Matą pavartotas 18 kartų. Tikriausiai panašiai buvo ir paties Mato parašytame originale. Teigiama, kad į graikų kalbą savo Evangeliją galėjo išversti pats Matas. Nors jam atrodė geriau ne cituoti iš LXX, o išversti ištraukas iš paties hebrajiškojo Šventraščio, vertime į graikų kalbą jis tikriausiai perrašė Dievo vardą taip, kaip tai padaryta LXX. Visi kiti Biblijos graikiškosios dalies rašytojai irgi citavo eilučių su Dievo vardu — arba iš hebrajiškųjų raštų, arba iš LXX.

Apie tetragramą graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje George Howard iš Džordžijos universiteto (JAV) leidinyje *Journal of Biblical Literature,* t. 96, 1977, p. 63, daro išvadą: „Radiniai, neseniai aptikti Egipte ir Judėjos dykumoje, mums leidžia patiems pamatyti, kaip Dievo vardas buvo vartojamas ikikrikščioniškaisiais laikais. Šie radiniai reikšmingi tyrinėjant NT [Naująjį Testamentą], nes, vertinant literatūriškai, yra panašūs į seniausius krikščionių raštus ir gali padėti sužinoti, kaip Dievo vardą vartojo NT rašytojai. Tolesniuose puslapiuose išdėstysime teoriją, kad Dievo vardas יהוה (galimas daiktas, ir jo trumpiniai) buvo rašomas NT citatose iš ST [Senojo Testamento] bei aliuzijose į jį ir kad laikui bėgant buvo išstumtas, daugiausia pakaitalo $\overline{\kappa\varsigma}$ [sutrumpintas *Kyrios,* „Viešpats“]. Mūsų nuomone, pašalinus tetragramą, ankstyvosios krikščionybės laikais atsivertusiems pagonims darėsi sunku suprasti, koks yra santykis tarp „Viešpaties Dievo“ ir „Viešpaties Kristaus“. Tai atsispindi NT rankraščių tradicijoje.“

Mes manome labai panašiai, tik yra vienas skirtumas: visa tai laikome ne teorija, o tikrais istoriniais faktais, liudijančiais, kaip buvo rengiami Biblijos rankraščiai.

1
2
4
3

5
6
7
8
9
10
11
12

2 Eilutės su Dievo vardu graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje hebr. יהוה (*JHVH*) — „Jehovà“

Pateikiame 237 vietų sąrašą, kur vardas Jehova sugrąžintas į Šventojo Rašto graikiškąją dalį „Naujojo pasaulio“ vertimo pagrindiniame tekste. (Dar žr. NW, p. 1565—1566.)

Mato 1:20, 22, 24; 2:13, 15, 19; 3:3; 4:4, 7, 10; 5:33; 21:9, 42; 22:37, 44; 23:39; 27:10; 28:2; Morkaus 1:3; 5:19; 11:9; 12:11, 29, 29, 30, 36; 13:20; Luko 1:6, 9, 11, 15, 16, 17, 25, 28, 32, 38, 45, 46, 58, 66, 68, 76; 2:9, 9, 15, 22, 23, 23, 24, 26, 39; 3:4; 4:8, 12, 18, 19; 5:17; 10:27; 13:35; 19:38; 20:37, 42; Jono 1:23; 6:45; 12:13, 38, 38; Apaštalų darbų 1:24; 2:20, 21, 25, 34, 39, 47; 3:19, 22; 4:26, 29; 5:9, 19; 7:31, 33, 49, 60; 8:22, 24, 25, 26, 39; 9:31; 10:33; 11:21; 12:7, 11, 17, 23, 24; 13:2, 10, 11, 12, 44, 47, 48, 49; 14:3, 23; 15:17, 17, 35, 36, 40; 16:14, 15, 32; 18:21, 25; 19:20; 21:14; Romiečiams 4:3, 8; 9:28, 29; 10:13, 16; 11:3, 34; 12:11, 19; 14:4, 6, 6, 6, 8, 8, 8, 11; 15:11; 1 Korintiečiams 1:31; 2:16; 3:20; 4:4, 19; 7:17; 10:9, 21, 21, 22, 26; 11:32; 14:21; 16:7, 10; 2 Korintiečiams 3:16, 17, 17, 18, 18; 6:17, 18; 8:21; 10:17, 18; Galatams 3:6; Efeziečiams 2:21; 5:17, 19; 6:4, 7, 8; Kolosiečiams 1:10; 3:13, 16, 22, 23, 24; 1 Tesalonikiečiams 1:8; 4:6, 15; 5:2; 2 Tesalonikiečiams 2:2, 13; 3:1; 2 Timotiejui 1:18; 2:19, 19; 4:14; Hebrajams 2:13; 7:21; 8:2, 8, 9, 10, 11; 10:16, 30; 12:5, 6; 13:6; Jokūbo 1:7, 12; 2:23, 23; 3:9; 4:10, 15; 5:4, 10, 11, 11, 14, 15; 1 Petro 1:25; 3:12, 12; 2 Petro 2:9, 11; 3:8, 9, 10, 12; Judo 5, 9, 14; Apreiškimo 1:8; 4:8, 11; 11:17; 15:3, 4; 16:7; 18:8; 19:6; 21:22; 22:5, 6.

Trumpoji Dievo vardo forma Jah įeina į graikišką žodį *hallēlouia,* kuris kilo iš hebrajų *halelūjāh* ir reiškia „girkite Jah“. Graikiškojoje Biblijos dalyje ši forma randama Apreiškimo 19:1, 3, 4, 6. (Plg. NW Psalmyno 104:35, išn.)

Verčiant graikiškąją Šventraščio dalį ir apsisprendžiant dėl Dievo vardo sugrąžinimo, buvo vengta interpretavimo ir visada remtasi hebrajiškąja dalimi. Taip pat žiūrėta, kad vardo vartosena derintųsi su turimais vertimais į hebrajų kalbą. Visose 237 vietose, kur šio vertimo pagrindiniame tekste pavartotas vardas Jehova, jis rašomas ir bent viename iš peržiūrėtų hebrajiškų vertimų.

Sunku būtų įsivaizduoti, kad pirmieji krikščionys cituodami Septuagintą šio vardo būtų vengę. Profesorius George Howard žurnale *Biblical Archaeology Review* (1978 m. kovas) pateikė tam svarių argumentų. Pavyzdžiui, jis remiasi „žymia rabinų raštų ištrauka (Talmudas, *Šabāt* 13.5)“, kurioje „minima eretikų raštų naikinimo problema (labai tikėtina, kad turimi omenyje ir žydų krikščionių raštai)“. Kokia tai buvo problema? „Eretikų raštuose vartojamas Dievo vardas, taigi, visus juos sunaikinus, jis taip pat būtų sunaikintas.“

Profesorius Howard toliau dėstė: „Pašalinus tetragramą, teologinis klimatas veikiausiai tapo kitoks, nei buvo pirmajame amžiuje, Naujojo Testamento laikotarpiu. Žydų Dievas, iki tol vadintas hebrajišku vardu, išskiriančiu jį iš visų kitų, išnykus tetragramai savo išskirtinumą iš dalies prarado.“

3

Jėzus — dieviška esybė
Jono 1:1: „[. . .] ir Žodis buvo dievas (dieviška esybė).“
Gr. καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος (*kai theos ēn ho logos*)

Metai	Vertimas	Šaltinis
1808	„and the word was a god“ „ir žodis buvo dievas“	*The New Testament, in An Improved Version, Upon the Basis of Archbishop Newcome's New Translation: With a Corrected Text.* Londonas
1829	„and the Logos was a god“ „ir Logos buvo dievas“	John S. Thompson, *The Monotessaron; or, The Gospel History, According to the Four Evangelists,* t. 1. Baltimorė
1864	„and a god was the Word“ „ir dievas buvo Žodis“	*The Emphatic Diaglott* (tarpueilinis vertimas), parengė Benjamin Wilson. Niujorkas ir Londonas
1879	„et la Parole était dieu“ „ir Žodis buvo dievas“	*La Sainte Bible* (vertė L. Segond ir H. Oltramare). Ženeva ir Paryžius
1928	„et le Verbe était un être divin“ „ir Žodis buvo dieviška esybė“	*La Bible du Centenaire.* Paryžiaus Biblijos draugija
1935	„and the Word was divine“ „ir Žodis buvo dievinis“	*The Bible—An American Translation* (vertė J. M. P. Smith ir E. J. Goodspeed). Čikaga
1950	„and the Word was a god“ „ir Žodis buvo dievas“	*New World Translation of the Christian Greek Scriptures.* Bruklinas, Niujorkas, JAV
1975	„und ein Gott (oder: Gott von Art) war das Wort“ „ir dievas (arba: dievas pagal rūšį) buvo Žodis“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Siegfried Schulz). Getingenas, Vokietija
1978	„und göttlicher Art war der Logos“ „ir dieviškos rūšies buvo Logos“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Johannes Schneider). Berlynas
1979	„und ein Gott war der Logos“ „ir dievas buvo Logos“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Jürgen Becker). Viurcburgas, Vokietija

Šiuose vertimuose į anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas vartojami žodžiai „dievas“ (mažąja raide), „dieviška esybė“, „dievinis“ arba „dieviškos rūšies“. Taip yra todėl, kad graikiškas žodis θεός (*theos*) yra daiktavardis, einantis vardine tarinio dalimi prieš jungtį (žodį „buvo“), ir neturi žymimojo artikelio. Toje pačioje eilutėje Dievas, pas kurį Žodis (Logos) pradžioje buvo, graikiškai vadinamas ὁ θεός, tai yra *theos* su žymimuoju artikeliu *ho.* Taigi yra skirtumas. Daiktavardis su žymimuoju artikeliu (veiksnys) nurodo konkrečią tapatybę, asmenį, o daiktavardis be artikelio (tarinio vardinė dalis) nusako veiksnio ypatybę, rūšį. Taigi Jono pasakymas, kad Žodis, arba Logos, yra „dievas“ (arba „dieviška esybė“, „dievas pagal rūšį“), nereiškia, kad jis — tas pats Dievas, pas kurį ir buvo. Čia veikiau pabrėžiama tam tikra Žodžio (Logos) ypatybė, o ne tapatumas su Aukščiausiuoju.

Graikiškame tekste ne kartą vartojama panaši gramatinė konstrukcija su tarinio vardine dalimi (be artikelio) prieš jungtį. Pavyzdžiui, taip yra Morkaus 6:49; 11:32; Jono 4:19; 6:70; 8:44; 8:48; 9:17; 10:1, 13, 33; 12:6; 18:37. Lietuvių kalboje paprastai aiškumo dėlei tarinio vardinė dalis nukeliama po jungties, o jeigu tokioje graikiško sakinio konstrukcijoje yra veiksnys, jis lietuvių kalboje dažniausiai atkeliamas prieš jungtį, taigi pirmiausia paminimas asmuo, o tik paskui pasakoma, kas jis toks — apibūdinama tam tikra ypatybė. Pavyzdžiui, Jono 4:19 pabaigoje graikų kalba yra žodžiai: „Pranašas esi tu“, o verčiami jie: „Tu esi pranašas.“ Kalbose, kuriose daiktavardžiai turi žymimąjį ir nežymimąjį artikelius, prieš tarinio vardinę dalį prirašomas nežymimasis artikelis (taip pabrėžiant, kad po jo einantis žodis reiškia ne vienintelį savo rūšies dalyką, o vieną iš kelių ar daugelio). Minėtu pavyzdžiu verčiant Jono 1:1, veiksnys „Žodis“ (Logos) ir tarinio vardinė dalis „dievas“ taip pat sukeisti vietomis. Be to, pastarasis žodis rašomas mažąja raide — taip daromas skirtumas tarp θεός su žymimuoju artikeliu (Dievas) ir to paties žodžio be artikelio (dievas). Toks vertimas dera su visu Šventojo Rašto kontekstu.

Leidinyje *Journal of Biblical Literature* (t. 92. Filadelfija, 1973, p. 85), straipsnyje „Qualitative Anarthrous Predicate Nouns: Mark 15:39 and John 1:1“, Philip B. Harner dėstė, kad tokios konstrukcijos kaip Jono 1:1, tai yra „su tarinio vardine dalimi be artikelio, einančia prieš jungtį, turi visų pirma savybinę reikšmę. Taip pasakoma, kad *logos* yra *theos* prigimties. Nėra pagrindo tarinio vardine dalimi einančiam daiktavardžiui *theos* priskirti identifikuojamosios reikšmės“. Savo straipsnio 87 puslapyje Harner daro išvadą: „Manau, kad Jono 1:1 tarinio vardinės dalies savybinė reikšmė tokia ryški, jog šio daiktavardžio negalima laikyti identifikuojamuoju.“

4 Ištvirkavimas — visoks lytinis amoralumas
Mt 5:32 — gr. πορνεία (*porneia*)

Graikų kalbos žodis *porneia* yra plačios reikšmės. Viename žodyne jis apibūdinamas taip: *„prostitucija, nedora, ištvirkavimas;* nusako visokius nedorovingus lytinius veiksmus“ (W. Bauer (II leidimas) ir F. W. Gingrich bei F. W. Danker, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature.* Čikaga ir Londonas, 1979, p. 693).

Žodyne *Theological Dictionary of the New Testament,* t. VI, p. 592, komentare apie Jėzaus žodžius iš Mato 5:32 ir 19:9 sakoma, kad „πορνεία [*porneia*] nurodo lytinius santykius ne su savo sutuoktiniu“. Taigi Biblijoje žodis *porneia* visų pirma vartojamas kalbant apie sutuoktinius. Tame pačiame šaltinyje, p. 594, komentuojant Efeziečiams 5:3, 5 rašoma, kad

Paulius „suvokia ne kiekvieną turint susilaikymo dovaną, 1 Kor 7:7. Tad, saugodamasis ištvirkavimo blogybės, [nesusituokęs] žmogus, neturintis [minėtos dovanos], turėtų Dievo numatytu būdu teisėtai susituokti, 1 Kor 7:2“. Taigi Šventajame Rašte *porneia* reiškia ir nesusituokusių asmenų nedorovingus lytinius santykius bei veiksmus. (Žr. 1 Korintiečiams 6:9.)

B. F. Westcott, kartu su F. J. A. Hort redagavęs Biblijos graikiškosios dalies tekstą originalo kalba, veikale *Saint Paul's Epistle to the Ephesians* (Londonas ir Niujorkas, 1906, p. 76) prie Efeziečiams 5:3 aiškino įvairias Šventajame Rašte vartojamo žodžio *porneia* reikšmes: „Taip apibendrintai vadinami visokie amoralūs santykiai: 1) svetimavimas: Oz. ii. 2, 4 (LXX); Mt. v. 32; xix. 9; 2) neteisėta santuoka: I Kor. v. I; 3) ištvirkavimas įprasta reikšme, kaip kad yra čia [Efeziečiams 5:3].“ Sakydamas „įprasta reikšmė“, autorius tikriausiai turėjo omenyje naujaisiais laikais paplitusį supratimą, kad tai santykiai tik tarp nesusituokusiųjų.

Kai kur graikiškojoje Biblijos dalyje žodis *porneia* vartojamas ir perkeltine prasme. Viename graikų kalbos žodyne (F. Zorell, *Lexicon Graecum Novi Testamenti,* III leidimas. Paryžius, 1961, skiltis 1106) apie *porneia* rašoma: *„visiškas arba dalinis atsimetimas nuo tikrojo tikėjimo, pasitraukimas nuo vienintelio tikrojo Dievo Jahvės prie svetimų dievų* [4 Kar 9:22; Jer 3:2, 9; Oz 6:10 ir kt.; nes Dievo sąjunga su savo tarnais buvo tam tikra prasme laikoma dvasine santuoka.]: Apr 14:8; 17:2, 4; 18:3; 19:2.“ (Skliaustai ir kursyvas autoriaus; 4 Karalių Septuagintoje atitinka 2 Karalių masoretų tekste.)

Graikiškame Biblijos tekste daiktavardis *porneia* randamas šiose 25 vietose: Mato 5:32; 15:19; 19:9; Morkaus 7:21; Jono 8:41; Apaštalų darbų 15:20, 29; 21:25; 1 Korintiečiams 5:1, 1; 6:13, 18; 7:2; 2 Korintiečiams 12:21; Galatams 5:19; Efeziečiams 5:3; Kolosiečiams 3:5; 1 Tesalonikiečiams 4:3; Apreiškimo 2:21; 9:21; 14:8; 17:2, 4; 18:3; 19:2.

Giminingas veiksmažodis *porneuō,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „ištvirkauti“, pavartotas šiose aštuoniose vietose: 1 Korintiečiams 6:18; 10:8, 8; Apreiškimo 2:14, 20; 17:2; 18:3, 9.

Kitas giminingas veiksmažodis *ekporneuō,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „pasileisti ištvirkauti“, vartojamas vieną kartą Judo 7.

Giminingas daiktavardis *pornē,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „paleistuvė“ (išn. prostitutė), randamas šiose 12 vietų: Mato 21:31, 32; Luko 15:30; 1 Korintiečiams 6:15, 16; Hebrajams 11:31; Jokūbo 2:25; Apreiškimo 17:1, 5, 15, 16; 19:2.

Giminingas daiktavardis *pornos,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „ištvirkautojas“, randamas šiose 10 vietų: 1 Korintiečiams 5:9, 10, 11; 6:9; Efeziečiams 5:5; 1 Timotiejui 1:10; Hebrajams 12:16; 13:4; Apreiškimo 21:8; 22:15. Anot vieno žodyno (H. Liddell ir R. Scott, *A Greek-English Lexicon.* Oksfordas, 1968, p. 1450), šis žodis gali reikšti „vyrus tenkinantį berniuką, sodomitą, ištvirkautoją, stabmeldį“.

5

Parùzija — Kristaus čiabūtis, buvimas čia
Mato 24:3 — gr. τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας
(*to sēmeion tēs sēs parousias*)

1864	„the SIGN of THY presence“ „ŽENKLAS TAVO buvimo čia“	*The Emphatic Diaglott* (parengė Benjamin Wilson). Niujorkas ir Londonas
1897	„the sign of thy presence“ „ženklas tavo buvimo čia“	*The Emphasised Bible* (vertė J. B. Rotherham). Sinsinatis
1903	„the signal of Your presence“ „požymis Tavo buvimo čia“	*The Holy Bible in Modern English* (vertė F. Fenton). Londonas
1950	„the sign of your presence“ „ženklas tavo buvimo čia“	*New World Translation of the Christian Greek Scriptures.* Bruklinas, Niujorkas, JAV

Graikų kalbos daiktavardis *parousia* paraidžiui reiškia „buvimas šalia“. Jis sudarytas iš dėmenų *para* („prie, šalia“) ir *ousia* („buvimas“). Žodis *parousia* graikiškojoje Biblijos dalyje pavartotas šiose 24 eilutėse: Mato 24:3, 27, 37, 39; 1 Korintiečiams 15:23; 16:17; 2 Korintiečiams 7:6, 7; 10:10; Filipiečiams 1:26; 2:12; 1 Tesalonikiečiams 2:19; 3:13; 4:15; 5:23; 2 Tesalonikiečiams 2:1, 8, 9; Jokūbo 5:7, 8; 2 Petro 1:16; 3:4, 12; 1 Jono 2:28. Šiose eilutėse lietuviškame „Naujojo pasaulio“ vertime žodžio *parousia* prasmė išreiškiama junginiu „būti čia“, kitais veiksmažodžio „būti“ junginiais arba dar kitais prasmę perteikiančiais žodžiais, atsižvelgiant į kontekstą.

Giminingas veiksmažodis *pareimi* paraidžiui reiškia „būti šalia“. Graikiškosiose Biblijos knygose jis irgi pavartotas 24 kartus: Mato 26:50; Luko 13:1; Jono 7:6; 11:28; Apaštalų darbų 10:21, 33; 12:20; 17:6; 24:19; 1 Korintiečiams 5:3, 3; 2 Korintiečiams 10:2, 11; 11:9; 13:2, 10; Galatams 4:18, 20; Kolosiečiams 1:6; Hebrajams 12:11; 13:5; 2 Petro 1:9, 12; Apreiškimo 17:8. Šiose eilutėse lietuviškame „Naujojo pasaulio“ vertime žodis *pareimi* taip pat dažniausiai verčiamas konstrukcijomis su veiksmažodžiu „būti“, vartojamas ir prieveiksmis „čia“.

Žodis *parousia* („buvimas čia“) skiriasi nuo graikiško žodžio *eleusis* („atėjimas“), kuris graikiškajame tekste pavartotas Apaštalų darbų 7:52 forma *eleuseōs.* Žodžiai *parousia* ir *eleusis* sinonimiškai nevartojami. Žodyne *Theological Dictionary of the New Testament* (t. 5, p. 865) rašoma, kad „šiais žodžiais [*pareimi* ir *parousia*] niekur nenusakomas Kristaus atėjimas kūnu, o παρουσία niekada nereiškia sugrįžimo. Samprata, kad paruzijų yra ne viena, radosi vėlyvesnėje Bažnyčioje [ne anksčiau kaip Justino Kankinio, gyvenusio II m. e. a., laikais] [...]. Jei norime perprasti ankstyvosios krikščionybės pasaulėžiūrą, viena pagrindinių sąlygų — šitos sampratos visiškai atsisakyti.“

Apie žodžio *parousia* reikšmę dar viename šaltinyje rašoma: „Tai *mes* dažnai kalbame apie antrąjį atėjimą ir pan., bet Šventajame Rašte apie antrą Paruziją niekur nekalbama. Kad ir kokio pobūdžio ji bus, ji turi būti vienintelė: nei ji galėjo būti kada anksčiau, nei pasikartoti vėliau. Šis „buvimas čia“ turi būti ypatingas, didingesnis

už bet kurį kitą jo apsireiškimą žmonėms“ (Israel P. Warren, *The Parousia.* Portlandas, Mainas, 1879, p. 12—15).

Kitame leidinyje pasakojama, kad paruzija „tapo oficialiu terminu aukšto rango asmens vizitui pavadinti, ypač kalbant apie karalių ar imperatorių lankymąsi kokioje provincijoje“ (W. Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature,* antrojo leidimo anglų kalba redaktoriai F. W. Gingrich ir F. W. Danker. Čikaga ir Londonas, 1979, p. 630). Panašiai rašė ir Biblijos vertėjas Antanas Rubšys knygoje *Raktas į Naująjį Testamentą* (1 dalis. Vilnius, 1997, p. 312): „Graikų kalbos žodis *parousia* [...] reiškia *buvimą* (atėjimo-buvimo sąvokos rišlios ir gimininingos; vėlesnėje teologijoje tai buvo išreiškiama grįžimu). Paprastoje kalboje *parousia* reiškė karaliaus arba imperatoriaus apsilankymą kurioje nors provincijoje arba jo pasiuntinio atvykimą kokiam nors uždaviniui atlikti. Tuo išreiškiama akivaizdi Romos valdžios asmenų galia. Todėl *parousia* nusako ne tiek atėjimo veiksmą, kiek valdančiojo galybės akivaizdų patyrimą.“ Mato 24:3, taip pat, pavyzdžiui, 1 Tesalonikiečiams 3:13 ir 2 Tesalonikiečiams 2:1, kaip tik ir kalbama apie Jėzaus Kristaus — Karaliaus — „buvimą čia“ nuo tada, kai jis sėda į sostą paskutinėmis šios santvarkos dienomis.

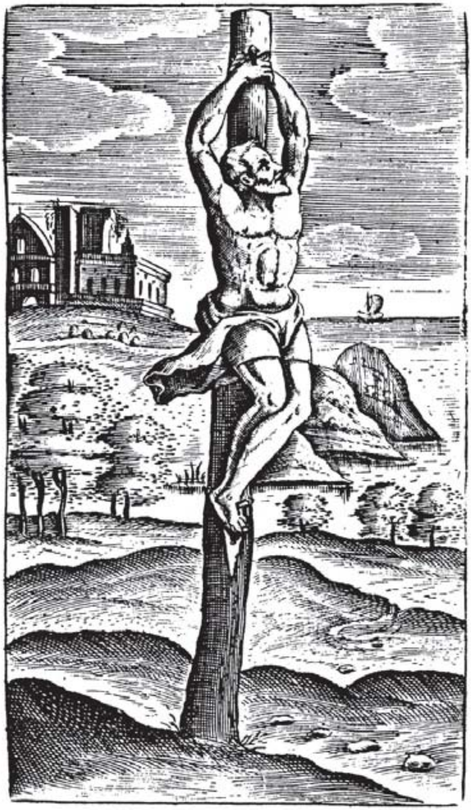
6 Kančių stulpas
gr. σταυρός (*stauros*); lot. *crux*

Žodžių junginys „kančių stulpas“, graikiškai *stauros,* vartojamas (pavyzdžiui, Jono 19:17) pasakojant apie Jėzaus mirties bausmę ant Kalvarijos kalvos (lietuviškai „Kaukolės vieta“). Nėra įrodymų, kad šis graikiškas žodis reiškia kryžių, kokį pagonys kaip religinį ženklą turėjo jau daug šimtmečių prieš Kristų.

Klasikinėje graikų kalboje daiktavardis *stauros* reiškė tiesiog stulpą, stiebą, pamato polį, o veiksmažodis *stauroō* — tverti kuolų tvorą, statyti baslių užtvarą. Biblijos graikiškosios dalies rašytojai rašė bendrine graikų kalba (koinē̃). Jų raštuose žodis *stauros* reiškė lygiai tą patį, ką ir klasikinėje graikų kalboje, tai yra paprastą stulpą, stiebą be jokio stačiu ar kitu kampu pritvirtinto skersinio. Nėra įrodymų, kad būtų buvę kitaip. Apaštalai Petras ir Paulius, kalbėdami apie Jėzaus nužudymo priemonę, vartojo ir žodį *xylon,* o tai irgi rodo, kad Jėzus buvo prikaltas prie stulpo be skersinio. Būtent tą reiškia *xylon* tokiame kontekste (Apaštalų darbų 5:30; 10:39; 13:29; Galatams 3:13; 1 Petro 2:24). Šis žodis vartojamas ir LXX, Ezros 6:11 (2 Ezdro 6:11). Čia jis reiškia sienoją, ant kurio turėjo būti pakabintas įstatymo laužytojas, — atvejis panašus į minimą Apaštalų darbų 5:30 ir 10:39.

Apie žodžio *stauros* reikšmę W. E. Vine savo veikale *An Expository Dictionary of New Testament Words* (pakartotinis leidimas, 1966, t. I, p. 256) rašo: „STAUROS (σταυρός) pirmiausia reiškia stačią stiebą ar stulpą.

Prie jų būdavo kalami nusikaltėliai, nuteisti myriop. Tiek šio daiktavardžio, tiek ir veiksmažodžio *stauroō* (pritvirtinti prie stulpo ar stiebo) pirminė reikšmė nesietina su bažnytine samprata — kryžiumi iš dviejų statinių. Pastaroji forma kilo iš senovės Chaldėjos. Šiame ir gretimuose kraštuose, įskaitant Egiptą, tai buvo dievo Tamūzo simbolis (forma primenantis mistišką „Tau" — pirmąją jo vardo raidę). Iki III a. po Kr. vidurio bažnyčios nuo kai kurių krikščionybės doktrinų arba atitolo, arba jas sudarkė. Siekiant didesnio atskalūniškos bažnytinės sistemos pripažinimo, pagonys buvo priimami į bažnyčias nereikalaujant atgimti tikėjimu, jiems buvo leidžiama pasilikti nemažai savo pagoniškų ženklų ir simbolių. Tokiu būdu „Tau", arba T, dažniausiai su pažemintu skersiniu, buvo priimta kaip Kristaus kryžius."

Crux simplex

Lotyniškas žodis *crux* pradžioje turėjo panašią reikšmę kaip graikiškasis *stauros.* Lotynų kalbos žodyne, kurį parengė Ch. T. Lewis ir Ch. Short, nurodoma tokia pagrindinė *crux* reikšmė: *„medis, kartuvės* arba *kitos medinės mirties bausmės vykdymo priemonės,* prie kurių nusikaltėlius prikaldavo ar ant kurių pakabindavo." *Lietuvių enciklopedijos* (t. XIII. Bostonas, 1958, p. 185) straipsnyje apie kryžių pripažįstama: „Romėnų crux (iš cruciare — kankinti) buvo stulpas, iš viršaus pasmailintas, prie kurio pririšdavo ar prikaldavo mirties auką; vėliau pridėta ir skersinė

sija.“ Taigi, žodis *crux* reikšmę „kryžius“ įgavo vėliau. Stulpas, ant kurio bausdavo nusikaltėlį, lotyniškai buvo pavadintas *crux simplex*. Viena tokia kankinimo priemonė pavaizduota Justo Lipsijaus (1547—1606) knygoje *De cruce libri tres* (Antverpenas, 1629), p. 19. Ją čia ir matote.

Hermann Fulda knygoje *Das Kreuz und die Kreuzigung* (Breslau, 1878), p. 109, rašo: „Viešose bausmės vietose ne visada būdavo medžių. Todėl į žemę įkasdavo stulpą ir prie jo pririšdavo ar prikaldavo nusikaltėlį iškeltomis rankomis ir ištiestomis kojomis.“ Pateikęs daug įrodymų, Fulda daro išvadą (p. 219—220): „Jėzus mirė ant paprasto mirties stulpo. Tai įrodo a) faktas, kad anais laikais Rytuose tai buvo įprasta egzekucijos priemonė, b) netiesiogiai — pati Jėzaus kančios istorija, c) daugelis ankstyvosios bažnyčios tėvų pasisakymų.“

Bazelio universiteto dėstytojas Paul Wilhelm Schmidt veikale *Die Geschichte Jesu* (t. 2. Tiubingenas ir Leipcigas, 1904), p. 386—394, detaliai ištyrinėjo graikišką žodį *stauros*. 386 puslapyje jis teigia: „σταυρός [*stauros*] reiškia bet kokį stačią stiebą ar medžio kamieną.“ Apie Jėzaus bausmės vykdymą toliau (p. 387—389) dėstoma: „Neskaitant nuplakimo, pagal evangelijų pasakojimus, Jėzus galėjo būti nubaustas tik paprasčiausiu šitos romėnų egzekucijos būdu — išrengtas pakabintas ant stulpo, kurį, beje, Jėzui pačiam buvo liepta atnešti ar atvilkti į egzekucijos vietą, kad gėdingos bausmės kančios dar pasunkėtų. [...] Bet koks kitas variantas, išskyrus paprastą pakabinimą, atmestinas dėl to, kad tokia bausmė dažnai buvo vykdoma masiškai: Varas įvykdė bausmę iš karto 2000 („Judėjos senybės“ XVII 10. 10); taip pat baudė Kvadratas („Judėjos karas“ II 12. 6), prokuratorius Feliksas („Judėjos karas“ II 15. 2 [13. 2]), Titas („Judėjos karas“ VII. 1 [V 11. 1]).“

Taigi, nėra jokių įrodymų, kad Jėzus Kristus būtų buvęs prikaltas ant dviejų statmenai sukryžiuotų rąstų. Nenorėdami į Dievo rašytinį Žodį įterpti pagoniškos kryžiaus sąvokos, žodžius *stauros* ir *xylon* verčiame laikydamiesi jų pirminės reikšmės. Kadangi Jėzus, kalbėdamas apie būsimas savo sekėjų kančias ir gėdą, vartojo žodį *stauros* (Mato 16:24), jį daugiausia verčiame „kančių stulpas“. Žodį *xylon* verčiame tiesiog „stulpas“, o veiksmažodį *stauroō* — „pakabinti ant stulpo“, „prikalti prie stulpo“.

7

Siela — gyva būtybė (žmogus arba gyvūnas), protaujantis asmuo, kitos reikšmės
gr. ψυχή (*psychē*); lot. *anima;* hebr. נפש (*nefeš*)

Graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje žodis *psychē* pavartotas 102 kartus, pradedant Mato 2:20. Be to, jis yra ne viename sudurtiniame žodyje, pavyzdžiui, Filipiečiams 2:2, 19; 1 Tesalonikiečiams 5:14. „Naujojo pasaulio“ vertime *psychē* nuosekliai verčiamas „siela“ ir dėl to lengva matyti,

kokiomis prasmėmis ir kokiuose kontekstuose šį žodį Biblijos rašytojai vartojo.

Hebrajiškojoje Biblijos dalyje hebrajų kalbos žodis *nefeš* minimas 754 kartus, pradedant Pradžios 1:20, ir „Naujojo pasaulio“ vertime taip pat nuosekliai verčiamas „siela“. Kadangi hebrajiškosiose knygose žodis *nefeš* randamas įvairiuose kontekstuose, nėra sunku suprasti, ką jis reiškė Biblijos rašytojų kalboje: patį asmenį, žmogų, gyvūną arba žmogaus ar gyvūno gyvybę. Tai labai skiriasi nuo to, ką siela reiškė senovės Egipto, Babilono, Graikijos, Romos religijoje ir filosofijoje.

Apie žodžius *nefeš* ir *psychē* knygoje „Trumpas teologijos žodynas“ (Vilnius, 1992), p. 317, Biblijos vertėjas Česlovas Kavaliauskas rašo: „Šventajame Rašte siela reiškia *visą žmogų,* kiek jis apdovanotas *gyvybės* pradu, o ne žmogaus dalį, kuri, būdama sujungta su kūnu, sudaranti žmogaus esybę.“ (Žodžiai išskirti paties autoriaus.) Toliau, 319—320 puslapiuose, aiškindamas žodžio „siela“ vartoseną graikiškojoje Biblijos dalyje, jis konstatuoja: „Naujajame Testamente apskritai vyrauja Senojo Testamento pažiūra į žmogaus vienybę. [...] Vadinasi, mūsų siela — anaiptol ne kokia nors „nemirtinga deivė“, bet kartu su kūnu mirtingas vienetas, vadinamas žmogumi.“

Kad būtų aiškiau, kokiomis prasmėmis vartojamas žodis „siela“, čia pateikiama pagal reikšmę sugrupuotų eilučių, kuriose jis randamas.

Sielos — gyvūnai

Apreiškimo 16:3

Siela — gyvas asmuo, žmogus

Apaštalų darbų 2:41, 43; 7:14; 27:37
Romiečiams 13:1
1 Korintiečiams 15:45
1 Petro 3:20
2 Petro 2:14

Siela yra mirtinga, ją galima sunaikinti

Mato 2:20; 10:28, 28
Morkaus 3:4
Luko 6:9; 17:33
Jono 12:25
Apaštalų darbų 3:23
Romiečiams 11:3
Hebrajams 10:39
Jokūbo 5:20
Apreiškimo 12:11; 16:3

Siela — protaujančio asmens gyvybė

Mato 6:25; 10:39; 16:25
Morkaus 8:35; 10:45; 12:30
Luko 2:35; 10:27; 12:20; 14:26; 21:19
Jono 10:15; 12:25; 13:38; 15:13
Apaštalų darbų 15:26; 20:10, 24; 27:10, 22
Romiečiams 16:4
Filipiečiams 2:30
1 Tesalonikiečiams 2:8
Jokūbo 1:21
1 Jono 3:16

Siela išvaduojama iš hado („pragaro“)

Apaštalų darbų 2:27

Siela ir dvasia — ne tas pats

Filipiečiams 1:27
1 Tesalonikiečiams 5:23
Hebrajams 4:12

Sielą turi ir Dievas

Mato 12:18
Hebrajams 10:38

8

Hadas, šeòlas — žmonijos kapas
gr. ᾅδης (*haidēs*); lot. *infernus*
hebr. שאול (*še'ōl*)
„pragaras“ — klaidinantis vertimas

„Hadas“ pavartotas 10 kartų

Žodis „hadas“, išvertus iš graikų kalbos, tikriausiai reiškia „nematoma vieta“ ir graikiškosios Šventojo Rašto dalies „Naujojo pasaulio“ vertime randamas šiose 10 eilučių: Mato 11:23; 16:18; Luko 10:15; 16:23; Apaštalų darbų 2:27, 31; Apreiškimo 1:18; 6:8; 20: 13, 14.

Apaštalų darbų 2:27 Petras cituoja Psalmyno 16:10. Iš to suprantame, kad hadas — šeolo atitikmuo ir kad jis nurodo bendrą žmonijos kapą (kitaip nei kitas graikiškas žodis *taphos,* kuris nurodo atskirą kapą). Hadą atitinka lotyniškas žodis *infernus* (kai kur *inferus*), reiškiantis tai, kas yra apačioje, žemai. Taigi, *infernus* — gana taiklus graikiško ir hebrajiško žodžių atitikmuo.

Šventajame Rašte žodžiai „hadas“ ir „šeolas“ siejami su mirtimi ir mirusiaisiais ir neturi nieko bendra su gyvenimu ir gyvaisiais (Apreiškimo 20:13). Savo prasme šie žodžiai neduoda jokios užuominos nei apie malonumą, nei apie skausmą.

„Šeolas“ pavartotas 66 kartus

Žodis „šeolas“ hebrajiškosios Šventojo Rašto dalies „Naujojo pasaulio“ vertime randamas 66 vietose: Pradžios 37:35; 42:38; 44:29, 31; Skaičių 16:30, 33; Pakartoto Įstatymo 32:22; 1 Samuelio 2:6; 2 Samuelio 22:6; 1 Karalių 2:6, 9; Jobo 7:9; 11:8; 14:13; 17:13, 16; 21:13; 24:19; 26:6; Psalmyno 6:5 [6:6, BD]; 9:17 [9:18, BD]; 16:10; 18:5 [18:6, BD]; 30:3 [30:4, BD]; 31:17 [31:18, BD]; 49:14, 14, 15 [49:15, 15, 16, BD]; 55:15 [55:16, BD]; 86:13; 88:3 [88:4, BD]; 89:48 [89:49, BD]; 116:3; 139:8; 141:7; Patarlių 1:12; 5:5; 7:27; 9:18; 15:11, 24; 23:14; 27:20; 30:16; Mokytojo 9:10; Giesmių giesmės 8:6; Izaijo 5:14; (7:11); 14:9, 11, 15; 28:15, 18; 38: 10, 18; 57:9; Ezechielio 31:15, 16, 17; 32:21, 27; Ozėjo 13:14, 14; Amoso 9:2; Jonos 2:2 [2:3, BD]; Habakuko 2:5.

Hebrajiškosiose Biblijos knygose „Naujojo pasaulio“ vertime žodis „šeolas“ vartojamas tose 65 vietose, kuriose hebrajiškame Biblijos tekste *Biblia Hebraica Stuttgartensia* (1977) randamas žodis *še'ōl.* Dar viena vieta — Izaijo 7:11, kur šis žodis nurodomas minėto šaltinio išnašoje. Septuagintoje žodis *še'ōl* daugiausia verčiamas *haidēs.*

Nors nuomonių apie žodžio *še'ōl* kilmę esama ne vienos, greičiausiai jis padarytas iš hebrajiško veiksmažodžio שאל (*šā'al*), reiškiančio „klausti, prašyti, reikalauti“. Tai leistų daryti išvadą, kad šeolas yra vieta (ne būsena), kuri prašo, reikalauja visų be išimties; mirę žmonės jai ir atitenka. Ji yra žemėje, visada siejama su mirusiaisiais. Taigi akivaizdu, kad *še'ōl* reiškia bendrą žmonijos kapą, arba mirusiųjų sritį žemėje (ne jūroje). Hebrajų kalboje buvo ir žodis *qeḇer* — „atskiras kapas, kapavietė“ (Pradžios 23:4, 6, 9, 20).

9

Gehena — amžinos pražūties simbolis
gr. γέεννα (*geenna*);
lot. *gehenna;*
hebr. גי הנם (*gēj hinnōm* — „Hinomo slėnis“)

Žodis „Gehena“ reiškia „Hinomo slėnis“. Į graikų kalbą jis atėjo iš hebrajų *gēj hinnōm.* Jozuės 18:16, kur šis slėnis minimas, LXX rašoma „Gehena“. Graikiškojoje Biblijos dalyje šis žodis randamas 12 kartų: Mato 5:22, 29, 30; 10:28; 18:9; 23: 15, 33; Morkaus 9:43, 45, 47; Luko 12:5; Jokūbo 3:6. „Naujojo pasaulio“ vertime jis visur verčiamas „Gehena“.

Hinomo slėnis plytėjo į pietvakarius nuo senovės Jeruzalės (Jozuės 15:8; 18:16; Jeremijo 19:2, 6). Valdant vėlesniesiems Judo karaliams, jame stabmeldžiai degindavo žmones — aukas pagonių dievui Molechui (2 Metraščių 28:3; 33:6; Jeremijo 7:31, 32; 32:35). Kad slėnis nebetiktų religinėms apeigoms, Dievui ištikimas karalius Jošijas jį užteršė, ypač jo dalį, vadintą Tofetu (2 Karalių 23:10).

Žydų egzegetas Dovydas Kimchis (1160?—1235?) komentuodamas Psalmyno 27:13 pateikia tokios istorinės informacijos apie „Gehinomą“: „Tai vietovė žemėje prie Jeruzalės, bjauri vieta, kur metami netyri daiktai ir lavonai. Čia nuolat liepsnojo ugnis, deginanti netyrus daiktus ir negyvėlių kaulus. Todėl nedorėlių teismas alegoriškai vadinamas Gehinomu.“

Hinomo slėnis virto Jeruzalės sąvartynu ir atmatų deginimo vieta. Ten mesdavo ir gyvūnų gaišenas, o ugniai palaikyti būdavo pilama sieros. Taip pat ten atsidurdavo mirtimi nubaustų nusikaltėlių lavonai, jei juos laikydavo nevertais palaidoti kape. Kai kuriuos lavonus pasiglemždavo ugnis. Bet jei nukrisdavo ant kokio pakilumo, yrantį kūną apnikdavo kirmėlės ir ėsdavo tol, kol likdavo vieni griaučiai. Taigi lavono išmetimas į Geheną buvo laikomas baisiausia bausme. Iš čia atsirado ir įvaizdis „ežero, kuris dega ugnimi ir siera“ (Apreiškimo 19:20; 20:10, 14, 15; 21:8).

Tačiau į Geheną nemesdavo nieko, kas gyva: nei gyvūnų, nei žmonių. Jos liepsnose niekas nesikankino. Todėl šis slėnis negalėjo simbolizuoti nematomos srities, kur žmonių sielos amžiais kentėtų ugnyje ar jas nuolat ėstų nemarios kirmėlės. Kadangi ten patekdavo lavonai nusikaltėlių, nevertų palaidoti kape, tai yra nevertų, kad jų atminimas būtų išsaugotas, galime daryti išvadą, jog Jėzaus ir jo mokinių lūpose Gehena reiškė *amžiną pražūtį, pašalinimą iš Dievo sukurto pasaulio, „antrąją mirtį“, bausmę visam laikui* — be prikėlimo vilties.

Visa tai dera prie Jehovos esybės — Biblijoje jis apibūdinamas kaip teisingas ir mylintis Dievas (Išėjimo 34:6, 7; 1 Jono 4:8).

10

Tartãras
2 Pt 2:4: „nubloškė į tartarą“
gr. *tartarōsas;* lot. *detractos in tartarum*

Žodis „tartaras“ randamas tik 2 Petro 2:4. Šioje eilutėje originalo — graikų kalba vartojama veiksmažodžio *tartaroō* forma, lietuviškai išversta junginiu „nubloškė į tartarą“.

Antikos poetas Homeras žodžiu *tartaros* „Iliadoje“ vadina įkalinimo vietą po Hado karalyste. Ji esanti taip žemai po Hadu, kaip žemė po dangumi. Ten įkalintos ne žmonių vėlės, bet žemesnieji dievai, tai yra dvasinės būtybės, pavyzdžiui, Kronas, kiti prieš Dzeusą sukilę titanai. Pasak graikų mitologijos šaltinių, į šią vietą dievai kitas dvasines esybes uždarydavo išmetę iš dangaus srities. O žmonių vėlės, graikų įsivaizdavimu, po mirties keliaudavo į Hadą — ne į Tartarą. Buvo manoma, kad Tartaras yra pačioje giliausioje gelmėje ir kad jame tvyro tamsa. Taigi, graikų mitologijoje Tartaras reiškė vietą, į kurią patenka ne žmonių vėlės, o dvasinės būtybės; ji siejama su tamsybe ir pažeminimu.

Jobo 40:20 LXX apie begemotą rašoma: „O užlipęs į statų kalną, pradžiugino keturkojus **gelmėje** [ἐν τῷ **ταρτάρῳ** (t. y. „**tartare**“)].“ Jobo 41: 23, 24 (41:31, 32, NW) LXX apie leviataną skaitome: „Jis užvirina bedugnę kaip varinį katilą, jūrą laiko tepaline, o bedugnės **gelmę** [τὸν δὲ **τάρταρον** τῆς ἀβύσσου („bedugnės **tartarą**“)] — savo belaisve: bedugnę laiko savo valda.“ Iš to, kaip žodis *tartaros* vartojamas šiose LXX eilutėse, aišku, kad čia jis reiškė gilią vietą, bedugnės gelmę.

Šventajame Rašte niekur nekalbama, jog į tartarą būtų tremiamos žmonių sielos. Ten nublokštos tik dvasinės būtybės — „nusidėję angelai“. Jų nubloškimas į tartarą — tai ne sunaikinimas, o pats didžiausias nužeminimas, bausmė už maištą prieš Aukščiausiąjį. Apaštalas Petras tą nužeminimą sieja su tamsa: „Atidavė giliausioms tamsybėms, kur laiko juos teismui“ (2 Petro 2:4).

Pagonių mitai apie Kroną ir sukilusius titanus atspindi iškreiptą supratimą apie maištingųjų dvasių pažeminimą. Petras, vartodamas žodį *tartaroō,* nenorėjo pasakyti, jog nusidėję angelai įmesti į graikų mitinį Tartarą. Jis turėjo omenyje, kad Visagalio sprendimu jie neteko savo aukštos padėties bei danguje turėtų pareigų ir taip atsidūrė, vaizdžiai sakant, giliausiose tamsybėse, tai yra atskirti nuo Dievo šviesos. Aptemusiu protu jie nebesugeba perprasti Dievo valios. Be to, ir jų ateitis visiškai niūri: pasak Biblijos, tiek šių maištininkų, tiek jų valdovo Šėtono laukia sunaikinimas. Taigi, nubloškimas į tartarą simbolizuoja prieš Dievą sukilusių angelų didžiausią nužeminimą.

Šventajame Rašte tartaras nesiejamas su hadu — bendru žmonijos kapu. Tartaras nėra amžino kankinimo vieta, į kurią patenka nusidėję angelai ir mirusių žmonių sielos. Kai nebeliks maištingųjų angelų, tai yra kai Aukščiausiasis Teisėjas padarys jiems galą, nebeliks ir jų nužeminimą vaizduojančio tartaro.

11

Pavadinimai „Senasis Testamentas“ ir „Naujasis Testamentas“ 2 Korintiečiams 3:14 gr. ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης (*epi tēi anagnōsei tēs palaias diathēkēs*); lot. *in lectione veteris testamenti*

1816	„pri skaytimo seno Istatimo“	*Naujas Istatimas Jezaus Christaus Wieszpaties musu* (vertė Juozapas Arnulfas Giedraitis). Vilnius
1922	„skaitant Senąjį Testamentą“	*Naujasis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Testamentas* (vertė Juozapas Skvireckas). Kaunas
1972	„beskaitant Senąjį Įstatymą“	*Šventasis Raštas. Naujasis Testamentas* (vertė Česlovas Kavaliauskas). Bostonas, JAV
1999	„kai skaito Senąjį Testamentą“	BD
2000	„skaitant senąją sandorą“	Jr

Hebrajiškai ir aramėjiškai parašytą Biblijos dalį įprasta vadinti Senuoju Testamentu. Toks pavadinimas kildinamas iš 2 Korintiečiams 3:14, tiksliau, iš šios eilutės formuluotės Vulgatoje — vertime į lotynų kalbą. Panašiai ir graikiškoji Biblijos dalis paprastai vadinama Naujuoju Testamentu. Bet reikėtų pabrėžti, kad 2 Korintiečiams 3:14 esantis žodis *diathēkē,* minimas nedar 32 kitose graikiškosios Šventojo Rašto dalies vietose, reiškia „sandora“.

Apie lotyniško žodžio *testamentum* (kilmininkas *testamenti*) reikšmę Edwin Hatch savo knygoje aiškina: „Stokojant žinių apie vėlyvosios bendrinės lotynų kalbos filologiją, seniau buvo manoma, kad žodis „testamentum“, kuriuo ankstyvuosiuose vertimuose į lotynų kalbą, taip pat Vulgatoje, išverstas žodis [*diathēkē*], reiškia „testamentą“, arba „turto palikimo dokumentą“, nors iš tikrųjų jis reiškė ir „sandorą“ arba, galimas dalykas, vien tik ją“ (*Essays in Biblical Greek*. Oksfordas, 1889, p. 48). Panašiai veikale *A Bible Commentary for English Readers by Various Writers* (redaktorius Charles Ellicott, t. VIII. Niujorkas, p. 309) W. F. Moulton rašė, kad „seniau Šventraštį verčiant į lotynų kalbą žodį [*diathēkē*] tapo įprasta versti *testamentum.* Vis dėlto, kadangi tas lotyniškas žodis labai dažnai randamas ir ten, kur neįmanoma reikšmė „turto palikimo dokumentas“ (pavyzdžiui, skaitydamas Ps. lxxxiii, 5 niekas nepagalvotų, jog psalmininkas kalba apie tai, kaip Dievo priešai „prieš jį sudaro *testamentą“*), akivaizdu, kad lotyniškojo *testamentum* reikšmė buvo praplėsta, ieškant plačiareikšmio graikiškojo žodžio atitikmens“.

Taigi peršasi išvada, kad 2 Korintiečiams 3:14 vartoti posakį „Senasis Testamentas“, kaip yra, pavyzdžiui, BD, netikslu. Jr čia pagrįstai verčiama „senoji sandora“. Šioje eilutėje apaštalas Paulius nekalba apie visą heb-

rajų ir aramėjų kalbomis parašytą Biblijos dalį. Ir jis nenori pasakyti, kad krikščionių šventieji raštai sudaro „naująjį testamentą (ar sandorą)“. Apaštalas kalba apie senąją Įstatymo sandorą, kurią Penkiaknygėje surašė Mozė, taigi — tik apie dalį hebrajiškųjų Šventojo Rašto knygų. Todėl tolesnėje eilutėje jis ir sako: „[...] kai skaitomas Mozė [...].“

Vadinasi, nėra svaraus pagrindo hebrajų ir aramėjų kalbomis parašytų šventųjų raštų vadinti Senuoju Testamentu, o graikiškųjų Biblijos knygų — Naujuoju Testamentu. Jėzus Kristus visas jo laiku turėtas šventąsias knygas vadino Raštais (Mato 21:42; Morkaus 14:49; Jono 5:39). Apaštalas Paulius jas įvardijo kaip „šventuosius raštus“, „Raštus“ (Romiečiams 1:2; 15:4; 2 Timotiejui 3:15). Taigi, Biblija visai teisingai vadinama Šventuoju Raštu, o abi jos dalis galima skirti pagal kalbas, kuriomis buvo parašytos, — hebrajiškoji (įskaitant ir aramėjiškus tekstus) ir graikiškoji.

12 Piniginiai vienetai, tūrio, ilgio ir nuotolio matai

Pateikti dydžių vidurkiai pagrįsti Biblijos duomenimis ir archeologiniais radiniais. Šiuolaikiniais matais nurodyta jų vertė yra tik apytikrė.

Kad apskaičiuotumėte auksinių ar sidabrinių pinigų dabartinę vertę, vieno gramo rinkos kainą padauginkite iš piniginio vieneto masės gramais.

GRAIKIŠKOSIOSE KNYGOSE MINIMI PINIGINIAI VIENETAI (PAGAL MASĘ)

		Šiuolaikiniais matais
1 leptònas (žydų; varis arba bronza)	= ½ kvadranso	
1 kvadránsas (romėnų; varis arba bronza)	= 2 leptonai	
1 ãsas (romėnų ir Romos provincijų; varis arba bronza)	= 4 kvadransai	
1 denãras (romėnų; sidabras)	= 16 asų	= 3,85 g
1 drachmà (graikų; sidabras)		= 3,40 g
1 didrachmà (graikų; sidabras)	= 2 drachmos	= 6,80 g
1 tetradrachmà (arba statèras; sidabras)	= 4 drachmos	= 13,6 g
1 minà	= 100 drachmų	= 340 g
1 tãlentas (auksas arba sidabras)	= 60 minų	= 20,4 kg

TŪRIS

1 bãtas		= 22 l
1 kòras	= 10 batų	= 220 l

ILGIS IR NUOTOLIS

1 úolektis		= 44,5 cm
1 ilgóji úolektis		= 51,8 cm
1 néndrė	= 6 uolektys	= 2,67 m
1 ilgóji néndrė	= 6 ilgosios uolektys	= 3,11 m
1 síeksnis		= 1,8 m
1 stãdijas	= ⅛ romėnų mylios	= 185 m
1 mylià (romėnų)		= 1480 m

13

SVARBIAUSI JĖZAUS GYVENIMO ŽEMĖJE ĮVYKIAI
Keturios evangelijos išdėstytos chronologine tvarka

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
		Iki Jėzaus tarnybos pradžios				
3 m. p. m. e.	Jeruzalė, šventykla	Jono Krikštytojo gimimas išpranašaujamas Zacharijui			1:5-25	
~2 m. p. m. e.	Nazaretas; Judėja	Jėzaus gimimas išpranašaujamas Marijai, ji aplanko Elzbietą			1:26-56	
2 m. p. m. e.	Judėjos kalvynas	Jono Krikštytojo gimimas; vėliau jo gyvenimas dykumoje			1:57-80	
2 m. p. m. e., ~spalio 1 d.	Betliejus	Jėzaus (Žodžio, per kurį buvo sukurta visa), Abraomo ir Dovydo palikuonio, gimimas	1:1-25		2:1-7	1:1-5, 9-14
	Netoli Betliejaus	Angelas paskelbia gerą naujieną; piemenys aplanko kūdikį			2:8-20	
	Betliejus; Jeruzalė	Jėzus apipjaustomas (8-ą dieną), atnešamas į šventyklą (40-ą dieną)			2:21-38	
1 m. p. m. e. — 1 m. e. m.	Jeruzalė; Betliejus; Nazaretas	Astrologai; bėgimas į Egiptą; išžudomi berniukai; Jėzaus grįžimas	2:1-23		2:39, 40	
12 m. e. m.	Jeruzalė	Dvylikametis Jėzus Paschos šventėje; keliauja namo			2:41-52	
29 m., pavasaris	Dykuma, Jordanas	Jono Krikštytojo tarnyba	3:1-12	1:1-8	3:1-18	1:6-8, 15-28
		Jėzaus tarnybos pradžia				
29 m., ruduo	Jordano upė	Jėzaus, gimusio žmogumi iš Dovydo linijos, bet paskelbto jį esant Dievo Sūnų, krikštas ir patepimas	3:13-17	1:9-11	3:21-38	1:32-34

	Judėjos dykuma	Jėzaus pasninkavimas ir gundymas	4:1-11	1:12, 13	4:1-13	
	Betanija kitapus Jordano	Jono Krikštytojo liudijimas apie Jėzų				1:15, 29-34
	Jordano aukštupio slėnis	Pirmieji Jėzaus mokiniai				1:35-51
	Galilėjos Kana; Kafarnaumas	Pirmasis Jėzaus stebuklas; apsilankymas Kafarnaume				2:1-12
30 m., Pascha	Jeruzalė	Paschos šventė; iš šventyklos išvaro prekiautojus				2:13-25
	Jeruzalė	Jėzaus pokalbis su Nikodemu				3:1-21
	Judėja; Enonas	Jėzaus mokiniai krikštija; Jonas sakosi turįs mažėti				3:22-36
	Tiberiada	Jonas įkalinamas; Jėzus pasitraukia į Galilėją	4:12; 14:3-5	1:14; 6:17-20	3:19, 20; 4:14	4:1-3
	Sicharas (Samarija)	Pakeliui į Galilėją Jėzus moko samariečius				4:4-43

Jėzaus didžioji tarnystė Galilėjoje

	Galilėja	Pradeda skelbti: „Prisiartino dangaus karalystė“	4:17	1:14, 15	4:14, 15	4:44, 45
	Nazaretas; Kana; Kafarnaumas	Išgydo berniuką; skaito, ką įgaliotas daryti; atstumiamas; pasitraukia į Kafarnaumą	4:13-16		4:16-31	4:46-54
	Galilėjos ežeras, netoli Kafarnaumo	Pakviečia Simoną ir Andriejų, Jokūbą ir Joną	4:18-22	1:16-20	5:1-11	
	Kafarnaumas	Išgydo demonų apsėstąjį, Petro uošvę ir daug kitų	8:14-17	1:21-34	4:31-41	
	Galilėja	Pirmoji kelionė po Galilėją su keturiais mokiniais	4:23-25	1:35-39	4:42, 43	
	Galilėja	Išgydomas raupsuotasis; minios plūsta pas Jėzų	8:1-4	1:40-45	5:12-16	
	Kafarnaumas	Išgydo paralyžiuotąjį	9:1-8	2:1-12	5:17-26	
	Kafarnaumas	Pašaukiamas Matas; valgo su mokesčių rinkėjais	9:9-17	2:13-22	5:27-39	
	Judėja	Skelbia Judėjos sinagogose			4:44	

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
31 m., Pascha	Jeruzalė	Ateina į šventę; išgydo vyrą; peikia fariziejus				5:1-47
	Grįžtant iš Jeruzalės (?)	Mokiniai per šabą skina varpas	12:1-8	2:23-28	6:1-5	
	Galilėja; Galilėjos ežeras	Išgydo žmogui ranką per šabą; pasitraukia į paežerę; gydo	12:9-21	3:1-12	6:6-11	
	Kalnas netoli Kafarnaumo	Išsirenka 12 apaštalų		3:13-19	6:12-16	
	Netoli Kafarnaumo	Kalno pamokslas	5:1—7:29		6:17-49	
	Kafarnaumas	Išgydo šimtininko tarną	8:5-13		7:1-10	
	Nainas	Prikelia našlės sūnų			7:11-17	
	Galilėja	Jonas, būdamas kalėjime, siunčia pas Jėzų mokinius	11:2-19		7:18-35	
	Galilėja	Priekaištai miestams; tiesa atskleista mažyliams; jungas malonus nešti	11:20-30			
	Galilėja	Nusidėjėlė patepa kojas; palyginimas apie skolininkus			7:36-50	
	Galilėja	Antroji skelbimo kelionė po Galilėją su Dvylika			8:1-3	
	Galilėja	Išgydo demono apsėstąjį; apkaltintas veikiąs išvien su Belzebulu	12:22-37	3:19-30		
	Galilėja	Raštų žinovai ir fariziejai reikalauja ženklo	12:38-45			
	Galilėja	Jėzui mokiniai — šeima	12:46-50	3:31-35	8:19-21	
	Galilėjos ežeras	Palyginimai: sėjėjas, piktžolės, kt.; paaiškinimai	13:1-53	4:1-34	8:4-18	
	Galilėjos ežeras	Iriantis per ežerą nuraminama audra	8:18, 23-27	4:35-41	8:22-25	
	Gadara, į pietryčius nuo Galilėjos ežero	Išgydomi du demonų apsėstieji; demonai apsėda kiaules	8:28-34	5:1-20	8:26-39	
	Tikriausiai Kafarnaumas	Prikeliama Jayro duktė; išgydoma moteris	9:18-26	5:21-43	8:40-56	
	Kafarnaumas (?)	Išgydo du aklus vyrus ir demono apsėstą nebylį	9:27-34			

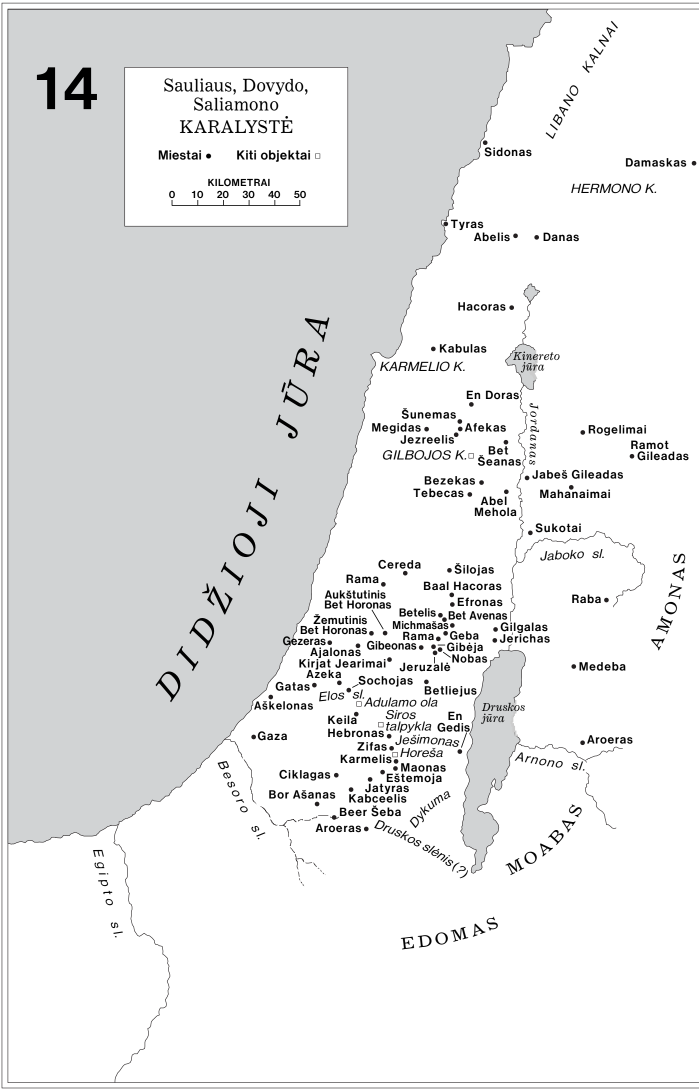
	Nazaretas	Vėl aplanko tėviškę ir vėl atstumiamas	13:54-58	6:1-6		
	Galilėja	Trečioji kelionė po Galilėją; siunčia apaštalus vienus	9:35—11:1	6:6-13	9:1-6	
	Tiberiada	Jonas Krikštytojas nukirsdinamas; Erodo būgštavimai	14:1-12	6:14-29	9:7-9	
32 m., artėjant Paschai (Jn 6:4)	Kafarnaumas (?); Galilėjos ežero šiaurrytčiai	Apaštalai grįžta iš skelbimo kelionės; pamaitina penkis tūkstančius	14:13-21	6:30-44	9:10-17	6:1-13
	Galilėjos ežero šiaurrytčiai; Genezaretas	Mėginama paskelbti Jėzų karaliumi; jis eina ežero paviršiumi; gydo	14:22-36	6:45-56		6:14-21
	Kafarnaumas	Sako esąs „gyvenimo duona“; daugelis mokinių atkrinta				6:22-71
32 m., po Paschos	Tikriausiai Kafarnaumas	Tradicijos, Dievo Žodį verčiančios niekais	15:1-20	7:1-23		7:1
	Finikija; Dekapolis	Netoli Tyro, Sidono; paskui į Dekapolį; pamaitina keturis tūkstančius	15:21-38	7:24—8:9		
	Magadanas	Sadukiejai ir fariziejai vėl prašo ženklo	15:39—16:4	8:10-12		
	Galilėjos ežero šiaurrytčiai; Betsaida	Perspėja dėl fariziejų raugo; išgydo neregį	16:5-12	8:13-26		
	Pilypo Cezarėja	Jėzus — Mesijas; pranašauja mirtį, prikėlimą	16:13-28	8:27—9:1	9:18-27	
	Tikriausiai Hermono kalnas	Atsimainymas Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje	17:1-13	9:2-13	9:28-36	
	Pilypo Cezarėja	Išgydo demono apsėstąjį, kurio mokiniai nepajėgė išgydyti	17:14-20	9:14-29	9:37-43	
	Galilėja	Vėl kalba apie savo mirtį ir prikėlimą	17:22, 23	9:30-32	9:43-45	
	Kafarnaumas	Stebuklu parūpinamas mokesčių pinigas	17:24-27			
	Kafarnaumas	Kas didžiausias karalystėje; kaip aiškintis nusižengimus; gailestingumas	18:1-35	9:33-50	9:46-50	
	Galilėja; Samarija	Iš Galilėjos keliauja į Palapinių šventę; tarnauti Dievui svarbiau už bet ką	8:19-22		9:51-62	7:2-10

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
		Vėlesnė Jėzaus tarnyba Judėjoje				
32 m., Palapinių šventė	Jeruzalė	Jėzus viešai moko per Palapinių šventę				7:11-52
	Jeruzalė	Moko pasibaigus šventei; išgydo neregį				8:12—9:41
	Tikriausiai Judėja	70 mokinių išsiunčiami skelbti; jų grįžimas, įspūdžiai			10:1-24	
	Judėja; Betanija	Gailestingasis samarietis; pas Mortą ir Mariją			10:25-42	
	Tikriausiai Judėja	Vėl moko pavyzdinės maldos; atkaklumas prašant			11:1-13	
	Tikriausiai Judėja	Sugriauna neteisingus kaltinimus; parodo, kad karta smerktina			11:14-36	
	Tikriausiai Judėja	Pas fariziejų prie stalo; Jėzus pasmerkia veidmainius			11:37-54	
	Tikriausiai Judėja	Kalba apie Dievo rūpinimąsi; ištikimas prievaizdas			12:1-59	
	Tikriausiai Judėja	Per šabą išgydo sulinkusią moterį; trys palyginimai			13:1-21	
32 m., Pašventinimo iškilmės	Jeruzalė	Jėzus Pašventinimo iškilmėse; Gerasis Ganytojas				10:1-39
		Vėlesnė Jėzaus tarnyba į rytus nuo Jordano				
	Užjordanė	Daugelis įtiki Jėzų				10:40-42
	Perėja (Užjordanėje)	Keliaudamas į Jeruzalę moko miestuose, kaimuose			13:22	
	Perėja	Kaip įeiti į Karalystę; įspėjimas dėl Erodo; šventykla bus apleista			13:23-35	

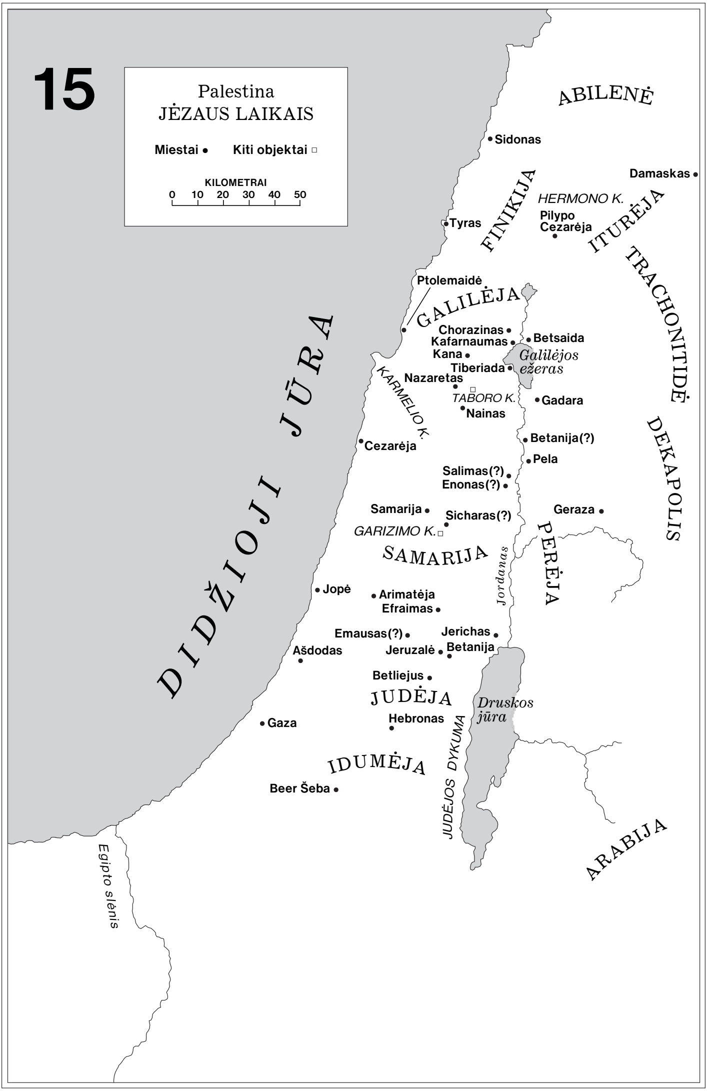
	Tikriausiai Perėja	Nuolankumas; palyginimas apie didelę puotą			14:1-24	
	Tikriausiai Perėja	Mokinystės kaina			14:25-35	
	Tikriausiai Perėja	Palyginimai: pražuvusi avis, pamesta moneta, sūnus palaidūnas			15:1-32	
	Tikriausiai Perėja	Palyginimai: neteisusis prievaizdas, turtuolis ir Lozorius			16:1-31	
	Tikriausiai Perėja	Atlaidumas ir tikėjimas; nenaudingi vergai			17:1-10	
	Betanija	Jėzus prikelia Lozorių				11:1-46
	Jeruzalė; Efraimas	Kajafo patarimas dėl Jėzaus; Jėzus pasitraukia				11:47-54
	Samarija; Galilėja	Gydo ir moko keliaudamas per Samariją ir Galilėją			17:11-37	
	Samarija arba Galilėja	Palyginimai: įkyrioji našlė, fariziejus ir mokesčių rinkėjas			18:1-14	
	Perėja	Pasuka per Perėją; aiškina apie skyrybas	19:1-12	10:1-12		
	Perėja	Rodo dėmesį vaikams, juos laimina	19:13-15	10:13-16	18:15-17	
	Perėja	Turtingas jaunuolis; palyginimas apie vynuogyno darbininkus	19:16—20:16	10:17-31	18:18-30	
	Tikriausiai Perėja	Trečią kartą Jėzus pranašauja apie savo mirtį, prikėlimą	20:17-19	10:32-34	18:31-34	
	Tikriausiai Perėja	Prašymas dėl Jokūbo ir Jono vietos karalystėje	20:20-28	10:35-45		
	Jerichas	Praeidamas pro Jerichą išgydo du neregius; aplanko Zachiejų; palyginimas apie dešimt minų	20:29-34	10:46-52	18:35—19:28	
		Baigiamoji Jėzaus tarnystė Jeruzalėje				
33 m. nisano 8 d.	Betanija	Ateina į Betaniją likus šešioms dienoms iki Paschos				11:55—12:1
Nisano 9 d.	Betanija	Vaišės Simono Raupsuotojo namuose; Marija patepa Jėzų; žydai ateina pamatyti Jėzaus ir Lozoriaus	26:6-13	14:3-9		12:2-11

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
Nisano 9 d. (*tęsinys*)	Betanija—Jeruzalė	Kristus didingai įjoja į Jeruzalę	21:1-11, 14-17	11:1-11	19:29-44	12:12-19
Nisano 10 d.	Betanija—Jeruzalė	Prakeikia bevaisį figmedį; iš šventyklos vėl išvaro pardavėjus	21:18, 19, 12, 13	11:12-17	19:45, 46	
	Jeruzalė	Aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ieško būdų nužudyti Jėzų		11:18, 19	19:47, 48	
	Jeruzalė	Pokalbis su graikais; žydų netikėjimas				12:20-50
Nisano 11 d.	Betanija—Jeruzalė	Bevaisis figmedis nudžiūvęs	21:19-22	11:20-25		
	Jeruzalė, šventykla	Klausimas dėl Kristaus valdžios; palyginimas apie du vaikus	21:23-32	11:27-33	20:1-8	
	Jeruzalė, šventykla	Palyginimai apie blogus žemdirbius, vestuvių puotą	21:33—22:14	12:1-12	20:9-19	
	Jeruzalė, šventykla	Sukti klausimai dėl mokesčių, prikėlimo, svarbiausio įsakymo	22:15-40	12:13-34	20:20-40	
	Jeruzalė, šventykla	Klausimu apie Mesijo kilmę priverčia nutilti	22:41-46	12:35-37	20:41-44	
	Jeruzalė, šventykla	Griežtas Raštų žinovų ir fariziejų pasmerkimas	23:1-39	12:38-40	20:45-47	
	Jeruzalė, šventykla	Našlės auka		12:41-44	21:1-4	
	Alyvų kalnas	Pranašavimas apie Jeruzalės žlugimą, Jėzaus paruziją, santvarkos pabaigą	24:1-51	13:1-37	21:5-38	
	Alyvų kalnas	Palyginimai: dešimt mergelių, talentai, avys ir ožiai	25:1-46			
Nisano 12 d.	Jeruzalė	Religiniai vadovai susimoko Jėzų nužudyti	26:1-5	14:1, 2	22:1, 2	
	Jeruzalė	Judo sandėris su kunigais dėl Jėzaus išdavimo	26:14-16	14:10, 11	22:3-6	
Nisano 13 d. (ketvirtadienio popietė)	Netoli Jeruzalės ir joje	Pasirengimas Paschai	26:17-19	14:12-16	22:7-13	

Nisano 14 d.	Jeruzalė	Paschos vakarienė su 12 apaštalų	26:20, 21	14:17, 18	22:14-18	
	Jeruzalė	Jėzus nuplauna apaštalams kojas				13:1-20
	Jeruzalė	Duodama suprasti, kad Judas yra išdavikas; jis išsiunčiamas	26:21-25	14:18-21	22:21-23	13:21-30
	Jeruzalė	Su Vienuolika įsteigiama Atminimo vakarienė	26:26-29	14:22-25	22:19, 20, 24-30	[1 Kor 11: 23-25]
	Jeruzalė	Išpranašaujama, kad Petras išsigins Jėzaus ir apaštalai išsisklaidys	26:31-35	14:27-31	22:31-38	13:31-38
	Jeruzalė	Padėjėjas; tarpusavio meilė; būsima priespauda; Jėzaus malda				14:1—17:26
	Getsemanė	Kančia sode; išdavimas ir suėmimas	26:30, 36-56	14:26, 32-52	22:39-53	18:1-12
	Jeruzalė	Apklausiamas Ano; teisiamas Kajafo, sinedriono; Petras išsigina	26:57—27:1	14:53—15:1	22:54-71	18:13-27
	Jeruzalė	Išdavėjas Judas pasikaria	27:3-10		[Apd 1:18, 19]	
	Jeruzalė	Pas Pilotą, paskui pas Erodą ir vėl pas Pilotą	27:2, 11-14	15:1-5	23:1-12	18:28-38
	Jeruzalė	Atiduodamas mirti po nesėkmingų Piloto pastangų jį paleisti	27:15-30	15:6-19	23:13-25	18:39—19:16
(~15.00 val., penktadienis)	Golgota, Jeruzalė	Jėzaus mirtis ant kančių stulpo ir su ja susiję įvykiai	27:31-56	15:20-41	23:26-49	19:16-30
	Jeruzalė	Jėzaus kūnas nuimamas nuo kančių stulpo ir palaidojamas	27:57-61	15:42-47	23:50-56	19:31-42
Nisano 15 d.	Jeruzalė	Kunigai ir fariziejai parūpina kapo sargybą	27:62-66			
Nisano 16 d.	Jeruzalė ir jos apylinkės	Jėzaus prikėlimas ir tos dienos įvykiai	28:1-15	16:1-8	24:1-49	20:1-25
	Jeruzalė; Galilėja	Tolesni Jėzaus Kristaus pasirodymai	28:16-20	[1 Kor 15:5-7]	[Apd 1:3-8]	20:26—21:25
Ijaro 25 d.	Alyvų kalnas, netoli Betanijos	40-ą dieną po prikėlimo pakyla į dangų	[Apd 1:9-12]		24:50-53	

14
Sauliaus, Dovydo, Saliamono KARALYSTĖ
Miestai
Kiti objektai
KILOMETRAI
0 10 20 30 40 50
LIBANO KALNAI
Sidonas
Damaskas
HERMONO K.
Tyras
Abelis
Danas
Hacoras
DIDŽIOJI JŪRA
Kabulas
Kinereto jūra
KARMELIO K.
En Doras
Jordanas
Šunemas
Megidas
Afekas
Jezreelis
Rogelimai
Ramot Gileadas
GILBOJOS K.
Bet Šeanas
Bezekas
Tebecas
Jabeš Gileadas
Mahanaimai
Abel Mehola
Sukotai
Jaboko sl.
Cereda
Šilojas
Rama
Baal Hacoras
Aukštutinis Bet Horonas
Efronas
Betelis
Bet Avenas
Raba
AMONAS
Žemutinis Bet Horonas
Michmašas
Gilgalas
Gezeras
Rama
Geba
Jerichas
Gibeonas
Gibėja
Ajalonas
Nobas
Kirjat Jearimai
Jeruzalė
Medeba
Azeka
Sochojas
Gatas
Betliejus
Elos sl.
Aškelonas
Adulamo ola
Druskos jūra
Keila
Siros talpykla
En Gedis
Gaza
Hebronas
Ješimonas
Aroeras
Zifas
Horeša
Karmelis
Arnono sl.
Besoro sl.
Maonas
Ciklagas
Eštemoja
Jatyras
Bor Ašanas
Kabceelis
Dykuma
Beer Šeba
MOABAS
Aroeras
Druskos slėnis(?)
Egipto sl.
EDOMAS

15
Palestina
JĖZAUS LAIKAIS
Miestai
Kiti objektai
KILOMETRAI
0 10 20 30 40 50
DIDŽIOJI JŪRA
ABILENĖ
Sidonas
Damaskas
FINIKIJA
HERMONO K.
Pilypo Cezarėja
ITURĖJA
Tyras
TRACHONITIDĖ
Ptolemaidė
GALILĖJA
Chorazinas
Kafarnaumas
Betsaida
Kana
Galilėjos ežeras
Tiberiada
Nazaretas
KARMELIO K.
TABORO K.
Gadara
Nainas
Betanija(?)
Cezarėja
DEKAPOLIS
Pela
Salimas(?)
Enonas(?)
Samarija
Sicharas(?)
Geraza
GARIZIMO K.
PERĖJA
SAMARIJA
Jordanas
Jopė
Arimatėja
Efraimas
Emausas(?)
Jerichas
Ašdodas
Jeruzalė
Betanija
Betliejus
JUDĖJA
Druskos jūra
Gaza
Hebronas
JUDĖJOS DYKUMA
IDUMĖJA
Beer Šeba
ARABIJA
Egipto slėnis

TEMINĖ BIBLIJOS EILUČIŲ RODYKLĖ

(Jeigu nepažymėta kitaip, nuorodos į hebrajiškąją Biblijos dalį pateikiamos turint omenyje BD. Hebrajiškųjų Biblijos knygų santrumpos surašytos p. 511.)

1. Armagedonas

A. Dievo karas, kuris pašalins blogį

Tautos renkamos Armagedonui. .... Apr 16:14, 16
Dievas kariaus, pasitelkęs Sūnų ir angelus. .... 2Te 1:6-9; Apr 19:11-16
Kaip galima išlikti. .... Sof 2:2, 3; Apr 7:14

B. Nereiškia, kad Dievas nemyli

Pasaulis visiškai sugedęs. 2Ti 3:1-5
Dievas kantrus, bet dėl teisingumo
imsis veiksmų. .... 2Pt 3:9, 15; Lk 18:7, 8
Nedorųjų turi nelikti dėl teisių žmonių gerovės. .... Pat 21:18; Apr 11:18

2. Atvaizdai

A. Garbinant per atvaizdus, statulas žeminamas Dievas

Dievo neįmanoma pavaizduoti. .... 1Jn 4:12; Iz 40:18; 46:5; Apd 17:29
Krikščionys įspėti dėl atvaizdų. 1Ko 10:14; 1Jn 5:21
Dievą reikia garbinti dvasia ir tiesa. .... Jn 4:24

B. Atvaizdų garbinimas buvo pražūtingas Izraelio tautai

Žydams uždrausta garbinti atvaizdus. .... Iš 20:4, 5
Negirdi, nekalba; juos darantys panašūs į juos. .... Ps 115:4-8
Tapo pinklėmis, nuvedė į pražūtį. .... Ps 106:36, 40-42; Jer 22:8, 9

C. Nevalia sykiu su Dievu garbinti dar ką nors

Dievas nesutinka dalytis savo garbe su niekuo. .... Iz 42:8
Tik Dievas išklauso maldas. .... Ps 65:2, 3 [65:1, 2, NW]

3. Bažnyčia

A. Bažnyčia dvasinė, pastatyta ant Kristaus

Dievas negyvena žmonių statytose šventyklose. .... Apd 17:24, 25; 7:48
Tikroji bažnyčia — dvasinė šventykla iš gyvų akmenų. 1Pt 2:5, 6
Kristus — kertinis akmuo; apaštalai — pamatas. .... Ef 2:20
Dievą reikia garbinti dvasia ir tiesa. .... Jn 4:24

B. Bažnyčia nėra pastatyta ant Petro

Jėzus nepasakė, kad bažnyčia pastatyta ant Petro. .... Mt 16:18
„Uola“ vadinamas Jėzus. 1Ko 10:4
Kertiniu akmeniu Jėzų pripažino ir Petras. .... 1Pt 2:4, 6-8; Apd 4:8-12

4. Biblija

A. Dievo Žodis įkvėptas

Rašė žmonės, įkvėpti Dievo dvasios. 2Pt 1:20, 21
Pranašysčių knyga. .... Dan 8:5, 6, 20-22; Lk 21:5, 6, 20-22; Iz 45:1-4
Visa Biblija įkvėpta ir naudinga. .... 2Ti 3:16, 17; Rom 15:4

B. Praktiškas vadovas mūsų dienomis

Nepaisyti Biblijos principų pražūtinga. .... Rom 1:28-32
Žmonių išmintis negali atstoti Biblijos. 1Ko 1:21, 25; 1Ti 6:20
Apsauga nuo stipriausio priešo. .... Ef 6:11, 12, 17
Veda žmogų teisingu keliu. .... Ps 119:105; 2Pt 1:19; Pat 3:5, 6

C. Parašyta visų tautų ir rasių žmonėms

Biblija pradėta rašyti Rytuose. .... Iš 17:14; 24:12, 16; 34:27
Dievo duota ne tik europiečiams. .... Rom 10:11-13; Gal 3:28
Dievas priima visus žmones. .... Apd 10:34, 35; Rom 5:18; Apr 7:9, 10

5. Blogis, pasaulio nelaimės

A. Kas kaltas dėl pasaulio nelaimių

Sunkumų priežastis — nedorėlių viešpatavimas. .... Pat 29:2; 28:28
Pasaulio valdovas — Dievo priešas. .... 2Ko 4:4; 1Jn 5:19; Jn 12:31
Nelaimes sukelia Velnias, laikas trumpas. .... Apr 12:9, 12
Velnias bus surištas, paskui — didi ramybė. .... Apr 20:1-3; 21:3, 4

B. Kodėl blogiui leidžiama egzistuoti

Velnias užginčijo kūrinių ištikimybę Dievui. .... Job 1:11, 12
Dievo tarnams duodama galimybė
įrodyti ištikimybę. .... Rom 9:17; Pat 27:11
Įrodyta, kad Velnias melagis, ginčas išspręstas. .... Jn 12:31
Ištikimieji bus apdovanoti amžinuoju
gyvenimu. .... Rom 2:6, 7; Apr 21:3-5

C. Pabaigos laikas dar nesibaigė dėl Dievo gailestingumo

Kaip ir Nojaus dienomis, reikia laiko
žmonėms perspėti. .... Mt 24:14, 37-39
Dievas ne delsia, bet elgiasi gailestingai. .... 2Pt 3:9; Iz 30:18
Biblija įspėja, kad nebūtume užklupti netikėtai. .... Lk 21:36; 1Te 5:4
Nedelsdamas pasinaudok Dievo teikiama apsauga. .... Iz 2:2-4; Sof 2:3

D. Pasaulio bėdas išspręs ne žmonės

Žmonės apimti baimės, suglumę. .... Lk 21:10, 11; 2Ti 3:1-5
Tikslą pasieks Dievo karalystė, ne žmonės. .... Dan 2:44; Mt 6:10
Kad gyventum, dabar ieškok taikos su Karaliumi. .... Ps 2:9, 11, 12

6. Chronologija

A. 1914 m. — tautų laikų pabaiga

Karalystės valdovų linija nutraukta
607 m. p. m. e. .... Ez 21:30-32 [21:25-27, NW]
„Septyni laikotarpiai“ iki valdymo
atnaujinimo. .... Dan 4:29, 13, 14 [4:32, 16, 17, NW]
Septyni = 2 × 3 1/2 laikotarpio,
tai yra 2 × 1260 dienų. .... Apr 12:6, 14; 11:2, 3
Diena atstoja metus [iš viso 2520 metų]. .... Ez 4:6; Sk 14:34
Turėjo baigtis atkūrus karalystę. .... Lk 21:24; Dan 7:13, 14

7. Dangus

A. Tik 144 000 išrinktųjų eina į dangų

Apibrėžtas skaičius; bus karaliai su Kristumi. .... Apr 5:9, 10; 20:4
Jėzus pirmtakas; kiti išrinkti nuo to laiko. .... Kol 1:18; 1Pt 2:21
Daugybė kitų gyvens žemėje. .... Ps 72:8; Apr 21:3, 4
144 000 išrinktųjų padėtis ypatinga, išskirtinė. .... Apr 14:1, 3; 7:4, 9

8. Dvasia

A. Kas yra šventoji dvasia

Dievo veiklioji jėga, ne asmuo. .... Apd 2:2, 3, 33; Jn 14:17
Panaudota viską kuriant, įkvepiant Biblijos rašytojus ir t. t. ... Pr 1:2; Ez 11:5
Per ją „gimsta“, yra patepami, Kristaus kūno nariai. ... Jn 3:5-8; 2Ko 1:21, 22
Suteikia jėgų, veda Dievo tautą šiandien. .... Gal 5:16, 18

B. Dvasia vadinama ir gyvybę teikianti jėga

Gyvybės pagrindas; palaikoma kvėpavimu. .... Jok 2:26; Job 27:3, Jr
Gyvybę teikianti jėga — iš Dievo. .... Zch 12:1; Mok 8:8, Brb
Turi ir žmonės, ir gyvūnai; dvasia priklauso Dievui. .... Mok 3:19-21
Dvasia grąžinama Dievui — laukiama prikėlimo. .... Lk 23:46

9. Ekumeninis judėjimas, tarpkonfesiniai santykiai

A. Vienijimasis su kitomis religijomis Dievui nepriimtinas

Yra tik vienas siaurasis kelias, nedaugelis jį randa. .... Ef 4:4-6; Mt 7:13, 14
Perspėta, kad klaidingi mokymai suteršia. .... Mt 16:6, 12; Gal 5:9
Nurodyta atsiskirti. .... 2Ti 3:5; 2Ko 6:14-17; Apr 18:4

B. „Visos religijos geros“ — netiesa

Kai kurie uolūs, bet ne pagal Dievo valią. .... Rom 10:2, 3
Blogis sugadina ir tai, kas gera. .... 1Ko 5:6; Mt 7:15-17
Netikri mokytojai veda į pražūtį. .... 2Pt 2:1; Mt 12:30; 15:14
Tyras garbinimas reikalauja išimtinio atsidavimo. .... Įst 6:5, 14, 15

10. Gydymo, kalbų dovanos

A. Dvasinis gydymas duos amžiną naudą

Dvasinė liga pražūtinga. .... Iz 1:4-6; 6:10; Oz 4:6
Dvasinis gydymas — svarbiausia pareiga. .... Jn 6:63; Lk 4:18
Pašalina nuodėmę; suteikia laimę, gyvenimą. .... Jok 5:19, 20; Apr 7:14-17

B. Dievo karalystė amžiams išgydys fizines ligas

Jėzus gydė, skelbė palaimingąją karalystę. .... Mt 4:23
Pažadėtoji karalystė amžiams išgydys negales. .... Mt 6:10; Iz 9:6 [9:7, NW]
Net mirties nebebus. .... 1Ko 15:25, 26; Apr 21:4; 20:14

C. Nėra įrodymų, kad šiandien Dievas pritartų gydymui tikėjimu

Mokiniai stebuklingai negydė savęs. 2Ko 12:7-9; 1Ti 5:23
Mirus apaštalams stebuklingos dovanos baigėsi. 1Ko 13:8-11
Išgydymas nėra negincijamas Dievo
palankumo įrodymas. .... Mt 7:22, 23; 2Te 2:9-11

D. Kalbų dovana — laikinas dalykas

Buvo ženklas; reikėjo siekti pranašesnių dovanų. 1Ko 14:22; 12:30, 31
Išpranašauta, kad stebuklingos dvasios dovanos baigsis. 1Ko 13:8-10
Stebuklai nėra neginčijamas Dievo
pritarimo įrodymas. .... Mt 7:22, 23; 24:24

11. Gyvenimas

A. Klusniai žmonijai laiduojamas amžinas gyvenimas

Gyvenimą žada Dievas, negalintis meluoti. .... Tit 1:2; Jn 10:27, 28
Amžinas gyvenimas garantuotas kiekvienam, kuris tiki. .... Jn 11:25, 26
Mirtis bus sunaikinta. .... 1Ko 15:26; Apr 21:4; 20:14; Iz 25:8

B. Gyvenimas danguje — tik Kristaus kūno nariams

Dievas išsirenka narius pagal savo norą. .... Mt 20:23; 1Ko 12:18
Iš žemės paimami tik 144 000 išrinktųjų. .... Apr 14:1, 4; 7:2-4; 5:9, 10
Net Jonas Krikštytojas nėra dangaus karalystėje. .... Mt 11:11

C. Gyvenimas žemėje pažadėtas neribotam skaičiui, „kitoms avims“

Su Jėzumi danguje — apibrėžtas skaičius asmenų. .... Apr 14:1, 4; 7:2-4
„Kitos avys“ nėra Kristaus broliai. .... Jn 10:16; Mt 25:32, 40
Dabar daugelis renkami, kad liktų gyventi žemėje. .... Apr 7:9, 15-17
Gyventi žemėje bus prikelti ir kiti. .... Apr 20:12; 21:4

12. Išgelbėjimas

A. Išgelbėjimas nuo Dievo per Jėzaus išperkamąją auką

Gyvenimas — Dievo dovana per jo Sūnų. .... 1Jn 4:9, 14; Rom 6:23
Išgelbėjimas galimas tik dėl Jėzaus aukos. .... Apd 4:12
Mirties patale atgailos įrodyti darbais nebeįmanoma. .... Jok 2:14, 26
Norint išsigelbėti reikia daug pastangų. .... Lk 13:23, 24; 1Ti 4:10

B. „Mes jau išgelbėti“ — ne Biblijos mokymas

Atkristi gali ir šventosios dvasios dalininkai. .... Hbr 6:4, 6; 1Ko 9:27
Daug izraelitų, išgelbėtų iš Egipto, vėliau buvo nubausti mirtimi. .... Jud 5
Išgelbėjimas — ne momentinis. .... Fil 2:12; 3:12-14; Mt 10:22
Tiems, kurie grįžta į pasaulį, blogiau negu pirma. 2Pt 2:20, 21

C. Apie visuotinį išgelbėjimą Biblija nekalba

Kai kuriems atgaila neįmanoma. .... Hbr 6:4-6
Tiesa, Dievas nelinki nusidėjėliui mirties. .... Ez 33:11; 18:32
Bet mylėti nereiškia taikstytis su neteisybe. .... Hbr 1:9
Nedorėliai bus sunaikinti. .... Hbr 10:26-29; Apr 20:7-15

13. Išpirka

A. Jėzaus gyvybė sumokėta kaip „išpirka už daugelį“

Jėzus atidavė savo gyvybę kaip išpirką. .... Mt 20:28
Pralieto kraujo vertė padengia nuodėmes. .... Hbr 9:14, 22
Vienos aukos pakanka visiems laikams. .... Rom 6:10; Hbr 9:26
Išpirka galioja ne bet kam, o tiems, kas ją pripažįsta. .... Jn 3:16

B. Buvo atitinkamos vertės

Adomas sukurtas tobulas. .... Įst 32:4; Mok 7:29; Pr 1:31
Nusidėjęs tapo netobulas ir perdavė netobulybę vaikams. ..... Rom 5:12, 18
Vaikai bejėgiai; reikalingas lygus Adomui žmogus. .... Ps 49:7, Brb; Įst 19:21
Jėzaus, tobulo žmogaus, gyvybė — išpirka. 1Ti 2:5, 6; 1Pt 1:18, 19

14. Jehova, Dievas

A. Dievo vardas

„Dievas“ — abstraktus žodis; juk net mūsų
Viešpats turi vardą. 1Ko 8:5, 6
Meldžiamės, kad jo vardas būtų laikomas šventu. .... Mt 6:9, 10
Dievo vardas lietuviškuose Biblijos
vertimuose. .... Iš 3:15, BD išn.; Iš 15:3, Brb; Iz 26:4, Brb; Iz 42:8, Jr
Jėzus garsino Dievo vardą. .... Jn 17:6, 26; 5:43; 12:12, 13, 28

B. Dievo egzistavimas

Matyti Dievo neįmanoma,
nes neliktume gyvi. .... Iš 33:20; Jn 1:18; 1Jn 4:12
Kad tikėtume Dievą, jo nereikia matyti. .... Hbr 11:1; Rom 8:24, 25; 10:17
Dievas pažįstamas iš jo kūrinių. .... Rom 1:20; Ps 19:2, 3 [19:1, 2, Brb]
Kad Dievas yra, liudija ir išsipildžiusios pranašystės. .... Iz 46:8-11

C. Dievo savybės

Dievas — meilė. .... 1Jn 4:8, 16; Iš 34:6; 2Ko 13:11; Mch 7:18
Neprilygstamas išmintimi. .... Job 12:13; Rom 11:33; 1Ko 2:7
Teisus, vykdo teisingumą. .... Įst 32:4; Ps 37:28
Visagalis. .... Job 37:23; Apr 7:12; 4:11

D. Netiesa, kad visi tarnauja tam pačiam Dievui

Kelias, atrodantis geras, ne visada teisingas. .... Pat 16:25; Mt 7:21
Du keliai, tik vienas veda į gyvenimą. .... Mt 7:13, 14; Įst 30:19
Daug dievų, bet tikras — tik vienas. .... 1Ko 8:5, 6; Ps 82:1
Norint gyventi, būtina pažinti tikrąjį Dievą. .... Jn 17:3; 1Jn 5:20

15. Jehovos liudytojai

A. Jehovos liudytojų pradžia

Jehova kviečia sau liudytojus. .... Iz 43:10-12; Jer 15:16
Ištikimų Dievo liudytojų buvo jau nuo Abelio laikų. .... Hbr 11:4, 39; 12:1
Jėzus — ištikimasis ir tikrasis liudytojas. .... Jn 18:37; Apr 1:5; 3:14

16. Jėzus

A. Jėzus — Dievo Sūnus ir paskirtasis Karalius

Dievo pirmagimis, visa sukurta per jį. .... Apr 3:14; Kol 1:15-17
Gimė žmogumi iš moters, tapo žemesnis už angelus. ...... Gal 4:4; Hbr 2:9
Gimė iš Dievo dvasios, turėjo būti paimtas dangun. .... Mt 3:16, 17
Išaukštintas labiau, nei prieš jam ateinant į žemę. .... Fil 2:9, 10

B. Tikėti Jėzumi Kristumi būtina norint išsigelbėti

Kristus — žadėtasis Abraomo Palikuonis. .... Pr 22:18; Gal 3:16
Jėzus — vienintelis Vyriausiasis
Kunigas, išpirka. .... 1Jn 2:1, 2; Hbr 7:25, 26; Mt 20:28
Gyvenimas įgyjamas per Dievo ir Kristaus
pažinimą, klusnumą. .... Jn 17:3; Apd 4:12

C. Vien tikėti Jėzumi nepakanka

Tikėjimą turi lydėti darbai. .... Jok 2:17-26; 1:22-25
Būtina klausyti jo įsakymų, dirbti tą patį darbą. .... Jn 14:12, 15; 1Jn 2:3
Ne visi, vadinantys Jėzų Viešpačiu, įeis į karalystę. .... Mt 7:21-23

17. Karalystė

A. Ką Dievo karalystė suteiks žmonijai

Įgyvendins Dievo valią. .... Mt 6:9, 10; Ps 45:7 [45:6, NW]; Apr 4:11
Valdžia; yra karalius ir įstatymai. ..... Iz 9:5, 6 [9:6, 7, NW]; 2:3; Ps 72:1, 8
Pašalins blogį, valdys visą žemę. .... Dan 2:44; Ps 72:8
Per Tūkstantmetį žmonija taps tobula,
bus atkurtas rojus. .... Apr 21:2-4; 20:6

B. Pradeda valdyti, kai Kristaus priešai dar veikia

Prikeltas Kristus turėjo ilgai laukti. .... Ps 110:1; Hbr 10:12, 13
Gavęs valdžią kariauja su Šėtonu. .... Ps 110:2; Apr 12:7-9; Lk 10:18
Įkūrus karalystę vargas žemėje. .... Apr 12:10, 12
Nelaimės rodo, kad metas stoti karalystės pusėn. .... Apr 11:15-18

C. Ne „širdyje“ ir ne žmonių pastangomis įkurta

Karalystė danguje, ne žemėje. .... 2Ti 4:18; 1Ko 15:50; Ps 11:4
Ne „širdyje“; Jėzus kalbėjosi su fariziejais. .... Lk 17:20, 21
Ne iš šio pasaulio. .... Jn 18:36; Lk 4:5-8; Dan 2:44
Pakeis dabartines valdžias, pasaulio normas. .... Dan 2:44

18. Kraujas

A. Perpilant kraują nepaisoma jo šventumo

Nojui pasakyta: kraujas šventas, jis — gyvybė. .... Pr 9:4, 16
Įstatymo sandora draudė vartoti kraują maistui. .... Kun 17:14; 7:26, 27
Draudimas pakartotas krikščionims. .... Apd 15:28, 29; 21:25

B. Siekis išgelbėti gyvybę negali būti dingstis pažeisti Dievo įstatymą

Klusnumas geriau už auką. .... 1Sa 15:22; Mk 12:33
Gyvybę branginti labiau už Dievo įstatymą — pražūtinga. ..... Mk 8:35, 36

19. Krikštas

A. Norint tapti krikščioniu, būtinas

Jėzus davė pavyzdį. .... Mt 3:13-15; Hbr 10:7
Savęs išsižadėjimo, pasiaukojimo simbolis. .... Mt 16:24; 1Pt 3:21
Krikštytis gali tie, kurie ne per jauni mokytis. .... Mt 28:19, 20; Apd 2:41
Deramas krikštas — panardinimas vandenyje. .... Apd 8:38, 39; Jn 3:23

B. Nenuplauna nuodėmių

Jėzus pakrikštytas ne dėl nuodėmių nuplovimo. 1Pt 2:22; 3:18
Nuodėmes nuplauna Jėzaus kraujas. 1Jn 1:7

20. Kryžius

A. Kyboti ant bausmės stulpo buvo paniekinimas

Jėzus pakabintas ant stulpo, arba medžio. .... Apd 5:30; 10:39; Gal 3:13
Krikščionys neša stulpą kaip gėdą. .... Mt 10:38; Lk 9:23

B. Kryžiaus nedera garbinti

„Iš naujo kabinti“ Jėzų
ant stulpo — paniekinimas. .... Hbr 6:6; Mt 27:41, 42
Naudoti kryžių garbinant Dievą — stabmeldystė. .... Iš 20:4, 5; Jer 10:3-5
Jėzus — dvasia, nebe ant stulpo. 1Ti 3:16; 1Pt 3:18

21. Lemtis, likimas

A. Žmogaus ateitis nenulemta

Dievas turi nekintamą tikslą. .... Iz 55:11; Pr 1:28
Kiekvienam leidžiama pasirinkti, ar tarnauti Dievui. .... Jn 3:16; Fil 2:12

22. Malda

A. Kokias maldas Dievas išklauso

Dievas išties klausosi žmonių maldų. .... Ps 145:18; 1Pt 3:12
Neteisiųjų neišklauso, jeigu jie nesikeičia. .... Iz 1:15-17
Reikia melstis Jėzaus vardu. .... Jn 14:13, 14; 2Ko 1:20
Turime melstis pagal Dievo valią. 1Jn 5:14, 15
Būtinas tikėjimas. .... Jok 1:6-8

B. Tuščiai kartoti žodžius, melstis Marijai arba šventiesiems nedera

Reikia melstis Dievui Jėzaus vardu. .... Jn 14:6, 14; 16:23, 24
Daugiažodžiavimas nebus išgirstas. .... Mt 6:7

23. Marijos garbinimas

A. Marija — Jėzaus motina, ne „Dievo motina“

Dievas neturi pradžios. .... Ps 90:2; 1Ti 1:17
Marija — Dievo *Sūnaus* motina žemėje. .... Lk 1:35

B. Marija nebuvo „visada mergelė“

Ištekėjo už Juozapo. .... Mt 1:19, 20, 24, 25
Be Jėzaus, turėjo daugiau vaikų. .... Mt 13:55, 56; Lk 8:19-21
Jie tada dar nebuvo jo „dvasiniai broliai“. .... Jn 7:3, 5

24. Minėjimas, mišios

A. Viešpaties vakarienės paminėjimas

Kartą per metus, Paschos dieną. .... Lk 22:1, 17-20; Iš 12:14
Paminima Kristaus pasiaukojama mirtis. .... 1Ko 11:26; Mt 26:28
Turintys dangiškąją viltį ragauja simbolių. .... Lk 22:29, 30; 12:32, 37
Iš kur žmogus žino turįs tokią viltį. .... Rom 8:15-17

B. Mišios nesiderina su Biblija

Nuodėmėms atleisti turi būti pralietas kraujas. .... Hbr 9:22
Kristus — vienintelis naujosios
 sandoros Tarpininkas. .... 1Ti 2:5, 6; Jn 14:6
Kristus danguje; kunigas negali jo iškviesti. .... Apd 3:20, 21
Kristaus aukos kartoti nereikia. .... Hbr 9:24-26; 10:11-14

25. Mirtis

A. Mirties priežastis

Pirmasis žmogus tobulas, turėjo galimybę gyventi amžinai. .... Pr 1:28, 31
Už neklusnumą — mirties bausmė. .... Pr 2:16, 17; 3:17, 19
Nuodėmė ir mirtis perduota visiems Adomo vaikams. .... Rom 5:12

B. Mirusiųjų būklė

Adomas sukurtas ne gavo sielą, o tapo siela. .... Pr 2:7, Brb; 1Ko 15:45
Žmogus, tai yra siela, miršta. .... Ez 18:4, 20, Brb; Iz 53:12, Brb
Mirusieji neturi sąmonės, nieko nežino. .... Mok 9:5, 10; Ps 146:3, 4
Mirusieji miega, laukia prikėlimo. .... Jn 11:11-14, 23-26; Apd 7:60

C. Kalbėti su mirusiaisiais neįmanoma

Mirusieji negyvena pas Dievą kaip dvasios. .... Ps 115:17; Iz 38:18
Perspėta nemėginti kalbėti su mirusiaisiais. ... Iz 8:19, Brb; Kun 19:31, Brb
Mediumai — burtininkautojai smerkiami. .... Įst 18:10-12; Gal 5:19-21

26. Netikri pranašai

A. Apie juos perspėta iš anksto; buvo jau apaštalų dienomis

Nurodymas, kaip atpažinti netikrus pranašus. .... Įst 18:20-22; Lk 6:26
Išpranašauti; atpažįstami iš vaisių. .... Mt 24:23-26; 7:15-23

27. Nuodėmė

A. Kas yra nuodėmė

Dievo įstatymo, jo tobulų normų pažeidimas. 1Jn 3:4; 5:17
Žmogus yra Dievo kūrinys, tad jam atskaitingas. .... Rom 14:12; 2:12-15
Įstatymas apibrėžė nuodėmę, kad žmogus
ją suvoktų. .... Gal 3:19; Rom 3:20
Visi nuodėmingi, neatitinka Dievo
nustatytų tobulumo normų. .... Rom 3:23; Ps 51:7 [51:5, NW]

B. Kodėl dėl Adomo nuodėmės turi kentėti visi

Adomas visiems perdavė netobulybę, mirtį. .... Rom 5:12, 18
Dievas gailestingai pakenčia žmonių nuodėmes. .... Ps 103:8, 10, 14, 17
Jėzaus auka — permaldavimas už nuodėmes. 1Jn 2:2
Nuodėmė ir visi kiti Velnio darbai bus pašalinti. 1Jn 3:8

C. Uždraustas vaisius — neklusnumas, ne lytiniai santykiai

Valgyti nuo vieno medžio uždrausta
dar prieš sukuriant Ievą. .... Pr 2:17, 18
Adomui ir Ievai liepta turėti vaikų. .... Pr 1:28
Vaikai — ne nuodėmės pasekmė, o Dievo palaiminimas. .... Ps 127:3-5
Ieva nusidėjo nesant šalia vyro; jo neatsiklausė. ... Pr 3:6, NW; 1Ti 2:11-14
Adomas, būdamas šeimos galva, sukilo
prieš Dievo įstatymą. .... Rom 5:12, 19

D. Kas yra nuodėmė šventajai dvasiai (Mt 12:32; Mk 3:28, 29)

Tai ne paveldėtoji nuodėmė. .... Rom 5:8, 12, 18; 1Jn 5:17
Asmuo, nuliūdinęs dvasią, dar gali pasitaisyti. .... Ef 4:30; Jok 5:19, 20
Mirtį užtraukia sąmoningas nuodėmių kartojimas. 1Jn 3:6-9
Dievas tokius teisia, atima savo dvasią. .... Hbr 6:4-8
Už juos melstis nedera. 1Jn 5:16, 17

28. Paruzija, Kristaus sugrįžimas

A. Sugrįžimas žmonėms nematomas

Mokiniams pasakė, kad pasaulis jo daugiau nebematys. .... Jn 14:19
Tik mokiniai matė, kaip jis pakilo į dangų;
sugrįš tokiu pat būdu. .... Apd 1:6, 10, 11
Danguje; nematoma dvasia. .... 1Ti 6:14-16; Hbr 1:3
Grįžta kaip dangiškosios karalystės Valdovas. .... Dan 7:13, 14

B. Apie paruziją suprantama iš įvykių žemėje

Mokiniai klausė apie paruzijos ženklą. .... Mt 24:3
Kad Kristus jau čia, krikščionys „mato“ protu. .... Ef 1:18
Apie paruziją liudija daugelis įvykių. .... Lk 21:10, 11
Priešai „išvys“, kai juos ištiks pražūtis. .... Apr 1:7

29. Paskutinės dienos

A. Ką reiškia „pasaulio pabaiga“

Santvarkos pabaiga. .... Mt 24:3; 2 Pt 3:5-7; Mk 13:4
Pabaiga ne žemės, o blogos santvarkos. 1Jn 2:17
Pabaigos laikas prieš sunaikinimą. .... Mt 24:14
Teisieji išsigelbės; paskui naujasis pasaulis. .... 2Pt 2:9; Apr 7:14-17

B. Būtina atpažinti paskutinių dienų ženklus

Dievo duoti ženklai mūsų orientacijai. 2Ti 3:1-5; 1Te 5:1-4
Pasaulis nesuvokia padėties rimtumo. .... 2Pt 3:3, 4, 7; Mt 24:39
Dievas ne delsia, bet įspėja. 2Pt 3:9
Atlygis už budrumą ir atsakingą požiūrį. .... Lk 21:34-36

30. Persekiojimas, priešiškumas

A. Kodėl krikščionys patiria priešiškumą

Jėzus buvo nekenčiamas, išpranašavo
priešiškumą. .... Jn 15:18-20; Mt 10:22
Ištikimybė teisingiems principams — tarytum
priekaištas pasauliui. 1Pt 4:1, 4, 12, 13
Šėtonas, šios santvarkos dievas,
priešinasi karalystei. 2Ko 4:4; 1Pt 5:8
Krikščionis nesibijo, Dievas jį palaiko. .... Rom 8:38, 39; Jok 4:8

B. Žmona neturi leistis vyro atitraukiama nuo Dievo

Buvo apie tai perspėta; vyras galbūt klaidingai
informuotas. .... Mt 10:34-38; Apd 28:22
Ji turi pasitikėti Dievu ir Kristumi. .... Jn 6:68; 17:3
Savo ištikimybe galbūt išgelbės ir jį. 1Pt 3:1-6
Vyras — galva, bet negali drausti deramai
garbinti Dievą. .... 1Ko 11:3; Apd 5:29

C. Vyras neturi leisti, kad žmona trukdytų tarnauti Dievui

Vyras atsakingas už sprendimus, aprūpinimą. 1Ko 11:3; 1Ti 5:8
Dievas myli vyrą, kuris laikosi tiesos. .... Jok 1:12; 5:10, 11
Dievui nepatinka, jei, siekiant išsaugoti santarvę,
pažeidžiami principai. .... Hbr 10:38
Vyras turi vesti šeimą į laimingą gyvenimą
naujajame pasaulyje. .... Apr 21:3, 4

31. Pragaras (hadas, šeolas)

A. Ne kankinimų ugnyje vieta

Kenčiantis Jobas meldėsi, kad ten patektų. .... Job 14:13
Neveiklos vieta. .... Ps 6:6 [6:5, NW]; Mok 9:10; Iz 38:18, 19
Jėzus prikeltas iš kapo, iš pragaro. .... Apd 2:27, 31, 32; Ps 16:10
Pragaras atiduos kitus mirusiuosius, pats bus sunaikintas. .... Apr 20:13, 14

B. Ugnis — sunaikinimo simbolis

Ugnis — sunaikinimo, pražūties simbolis. .... Mt 25:41, 46; 13:30
Amžinai, tarsi ugnyje, pražus neatgailaujantieji. .... Hbr 10:26, 27
Šėtono kankinimas ugnyje — žūtis amžiams. .... Apr 20:10, 14, 15

C. Alegorija apie turtuolį ir Lozorių nėra amžino kankinimo įrodymas

Ugnis ne tiesioginė, kaip ir Abraomo prieglobstis. .... Lk 16:22-24
Abraomo palankumas dar priešinamas tamsai. .... Mt 8:11, 12
Kankyne ugnyje vadinamas ir Babelės sunaikinimas. .... Apr 18:8-10, 21

32. Prikėlimas

A. Viltis dėl mirusiųjų

Visi gulintieji kapuose bus prikelti. .... Jn 5:28, 29
Jėzaus prikėlimas yra garantija. .... 1Ko 15:20-22; Apd 17:31
Nusidėjusieji dvasiai nebus prikelti. .... Mt 12:31, 32
Tikintiesiems duotas užtikrinimas dėl prikėlimo. .... Jn 11:25

B. Vieni prikeltieji gyvens danguje, kiti žemėje

Adome visi miršta; Jėzuje gauna gyvenimą. .... 1Ko 15:20-22; Rom 5:19
Kurie bus prikelti gyventi danguje, turės kitokį,
dvasinį kūną. 1Ko 15:40, 42, 44
Tuo jie bus panašūs į Jėzų. .... 1Ko 15:49; Fil 3:20, 21
Tie, kurie nevaldys, gyvens žemėje. .... Apr 20:4, 5, 13; 21:3, 4

33. Protėvių garbinimas

A. Garbinti protėvius beprasmiška

Protėviai mirę, neturi sąmonės. .... Mok 9:5, 10
Pirmųjų tėvų juo labiau nedera garbinti. .... Rom 5:12, 14; 1Ti 2:14
Dievas draudžia tokį garbinimą. .... Iš 34:14; Mt 4:10

B. Žmones galima gerbti, bet garbinti tik Dievą

Jaunimas turi gerbti vyresnius. .... 1Ti 5:1, 2, 17; Ef 6:1-3
Garbinti dera tik Dievą. .... Apd 10:25, 26; Apr 22:8, 9

34. Religija

A. Tik viena teisinga religija

Viena viltis, vienas tikėjimas, vienas krikštas. .... Ef 4:5, 13
Įpareigota padėti žmonėms tapti
Jėzaus mokiniais. .... Mt 28:19; Apd 8:12; 14:21
Pažįstama iš vaisių. .... Mt 7:19, 20; Lk 6:43, 44; Jn 15:8
Meilė, bendratikių santarvė. .... Jn 13:35; 1Ko 1:10; 1Jn 4:20

B. Klaidingi mokymai smerktini

Jėzus smerkė klaidingus mokymus. .... Mt 23:15, 23, 24; 15:4-9
Taip darė norėdamas apsaugoti nuo aklų vedlių. .... Mt 15:14
Tiesa juos išlaisvino, kad taptų Jėzaus mokiniais. .... Jn 8:31, 32

C. Būtina pakeisti religiją, jei paaiškėja, kad ji klaidinga

Tiesa išlaisvina; parodo, kas klysta. .... Jn 8:31, 32
Izraelitai ir kiti atsisakė ankstesnio,
neteisingo garbinimo. .... Joz 24:15; 2Ka 5:17
Kad taptų krikščionimis, žmonės turėjo
pakeisti pažiūras. .... Gal 1:13, 14; Apd 3:17, 19
Paulius pakeitė religiją. .... Apd 26:4-6
Visas pasaulis suvedžiotas; reikia atnaujinti
galvoseną. .... Apr 12:9; Rom 12:2

D. Nors visos religijos teigia mokančios gero, tai joms negarantuoja Dievo palankumo

Garbinimo normas nustato Dievas. .... Jn 4:23, 24; Jok 1:27
Jeigu neatitinka Dievo valios, nėra tikras gėris. .... Rom 10:2, 3
Iš pažiūros geri darbai gali būti atmesti. .... Mt 7:21-23
Pažįstami iš vaisių. .... Mt 7:20

35. Siela

A. Kas yra siela

Siela — žmogus. .... Pr 2:7, Brb; 1Ko 15:45; Joz 11:11, Vl; Apd 27:37
Gyvūnai irgi vadinami sielomis. .... Sk 31:28, Vl; Apr 16:3; Kun 24:18, NW
Siela turi kraują, valgo,
gali mirti. .... Jer 2:34, Vl; Kun 7:18, Vl; Ez 18:4, Brb; Jok 5:20
Biblijoje sakoma, jog žmogus, turintis gyvybę,
turi sielą. .... Mk 8:36; Jn 10:15

B. Skirtumas tarp sielos ir dvasios

Siela — žmogaus ar gyvūno gyvybė. .... Jn 10:15; Kun 17:11, NW
Dvasia — sielos varomoji jėga. .... Ps 146:4; 103:29, Skv [104:29, NW]

Mirštant ta jėga grįžta pas Dievą. .... Mok 12:7, Brb
Tik Dievas gali duoti varomosios jėgos. .... Ez 37:12-14

36. Skelbimo darbas, evangelizacija

A. Visi krikščionys turi liudyti — skelbti gerąją naujieną

Kad įgytume Dievo palankumą, turime išpažinti Kristų
žmonių akivaizdoje. .... Mt 10:32
Turime būti Žodžio vykdytojai, parodyti tikėjimą. .... Jok 1:22-24; 2:24
Nauji mokiniai irgi turi tapti mokytojais. .... Mt 28:19, 20
Viešas išpažinimas veda į išgelbėjimą. .... Rom 10:10

B. Būtina lankytis pakartotinai, liudyti nepaliaujamai

Reikia perspėti apie pabaigą. .... Mt 24:14
Jeremijas daug metų skelbė Jeruzalės galą. .... Jer 25:3
Kaip ir pirmieji krikščionys, negalime
liautis kalbėję. .... Apd 4:18-20; 5:28, 29

C. Privalome liudyti, kad išvengtume kraujo kaltės

Reikia perspėti apie artėjančią pabaigą. .... Ez 33:7; Mt 24:14
To nedarantys užsitraukia kraujo kaltę. .... Ez 33:8, 9; 3:18, 19
Paulius neužsitraukė kraujo kaltės;
plačiai skelbė tiesą. .... Apd 20:26, 27; 1Ko 9:16
Išsigelbėja ir skelbėjas, ir klausytojas. 1Ti 4:16; 1Ko 9:22

37. Sukūrimas

A. Derinasi su įrodytais mokslo faktais; paneigia evoliuciją

Kūrimo darbų seka derinasi su mokslo žiniomis. .... Pr 1:11, 12, 21, 24, 25
Dievo nustatytas dauginimosi pagal „rūšis“
dėsnis nesikeičia. .... Pr 1:11, 12, Brb; Jok 3:12

B. Kūrimo dienos truko ne po 24 valandas

„Diena“ vadinami įvairios trukmės laikotarpiai. .... Pr 2:4
Dievo „diena“ mums gali būti ilgas laikotarpis. .... Ps 90:4; 2Pt 3:8

38. Šabas

A. Šabo diena krikščionims neprivaloma

Jėzus mirtimi Įstatymą panaikino. .... Ef 2:15
Šabas krikščionims neprivalomas. .... Kol 2:16, 17; Rom 14:5, 10
Buvo pabarti, kad laikosi šabo ir kt. .... Gal 4:9-11; Rom 10:2-4
Į Dievo poilsį įeinama tikėjimu ir klusnumu. .... Hbr 4:9-11

B. Šabo buvo liepta laikytis tik senovės Izraeliui

Šabo pradėta laikytis po išėjimo iš Egipto. .... Iš 16:26, 27, 29, 30
Duotas tik etniniam Izraeliui kaip ženklas. ...... Iš 31:16, 17; Ps 147:19, 20

Įstatymas reikalavo laikytis ir šabo metų. .... Iš 23:10, 11; Kun 25:3, 4
Šabas nebūtinas krikščionims. .... Rom 14:5, 10; Gal 4:9-11

C. Dievo šabo poilsis (*7-oji kūrimo „savaitės“ diena*)

Prasidėjo pasibaigus kūrimui žemėje. .... Pr 2:2, 3; Hbr 4:3-5
Nebuvo pasibaigusi dar ir po Jėzaus. .... Hbr 4:6-8; Ps 95:7-9, 11
Krikščionys „ilsisi“ nuo savanaudiškų darbų. .... Hbr 4:9, 10
Baigsis, kai karalystė iki galo atliks savo užduotį žemėje. 1Ko 15:24, 28

39. Šeima, santuoka

A. Santuoka turi būti gerbiama

Prilyginta Kristaus ir jo „nuotakos“ sąjungai. .... Ef 5:22, 23
Santuokos patalas turi būti nesuterštas. .... Hbr 13:4
Poroms patariama neatsiskirti. 1Ko 7:10-16
Porneia — vienintelė Raštu pagrįsta skyrybų priežastis. .... Mt 19:9

B. Vadovavimas ir paklusnumas šeimoje

Vyras, šeimos galva, turi mylėti šeimą, ja rūpintis. .... Ef 5:23-31
Žmona pavaldi vyrui, jį myli, jo klauso. .... 1Pt 3:1-7; Ef 5:22
Vaikai turi būti klusnūs. .... Ef 6:1-3; Kol 3:20

C. Krikščionių pareigos savo vaikams

Turi mylėti, skirti laiko, dėmesio. .... Tit 2:4
Vaikai neturi būti ujami. .... Kol 3:21
Rūpintis visais jų poreikiais, įskaitant dvasinius. 2Ko 12:14; 1Ti 5:8
Ruošti juos gyvenimui. .... Ef 6:4; Pat 22:6, 15; 23:13, 14

D. Krikščionys neturėtų ieškoti sutuoktinio nekrikščionio

Tuoktis „tik Viešpatyje“. .... 1Ko 7:39; Įst 7:3, 4; Neh 13:26

E. Daugpatystė nesiderina su Raštu

Pradžioje vyrui buvo duota tik viena žmona. .... Pr 2:18, 22-25
Jėzus krikščionims vėl nurodė laikytis šios normos. .... Mt 19:3-9
Pirmieji krikščionys to laikėsi. .... 1Ko 7:2, 12-16; Ef 5:28-31

40. Šėtonas, demonai, okultizmas

A. Šėtonas — dvasinis asmuo

Ne blogis žmoguje, o dvasinis asmuo. 2Ti 2:26
Šėtonas — asmuo, kaip ir kiti angelai. .... Mt 4:1, 11; Job 1:6
Pasidarė Šėtonu per nuodėmingus troškimus. .... Jok 1:13-15

B. Piktasis — nematomas pasaulio valdovas

Šio pasaulio dievas. .... 2Ko 4:4; 1Jn 5:19; Apr 12:9
Paliktas, kol bus išspręsti iškelti klausimai. .... Iš 9:16; Jn 12:31
Bus įmestas į bedugnę, paskui sunaikintas. .... Apr 20:2, 3, 10

C. Demonai — maištingi angelai

Prisidėjo prie Šėtono prieš tvaną. .... Pr 6:1, 2; 1Pt 3:19, 20
Pažeminti, atkirsti nuo šviesybės. .... 2Pt 2:4; Jud 6
Kovoja prieš Dievą, engia žmoniją. .... Lk 8:27-29; Apr 16:13, 14
Bus sunaikinti su Šėtonu. .... Mt 25:41; Lk 8:31; Apr 20:2, 3, 10

D. Okultizmas susijęs su demonais, tad jo būtina vengti

Dievo Žodis draudžia. .... Iz 8:19, 20, Brb; Kun 19:31; 20:6, 27
Žyniavimas — tai demonizmas; smerkiamas. .... Apd 16:16-18
Veda į pražūtį. .... Gal 5:19-21; Apr 21:8; 22:15
Astrologija draudžiama. .... Įst 18:10-12; Jer 10:2

41. Šventės, gimtadieniai

A. Gimtadienių, Kalėdų pirmieji krikščionys nešventė

Švęsdavo klaidatikiai. .... Pr 40:20; Mt 14:6
Reikia minėti Jėzaus mirties dieną. .... Lk 22:19, 20; 1Ko 11:25, 26
Ūžavimas pokyliuose netinka krikščioniui. .... Rom 13:13; Gal 5:21; 1Pt 4:3

42. Tarnas, tarnystė

A. Visi krikščionys turi būti tarnai

Jėzus buvo Dievo tarnas. .... Rom 15:8, 9; Mt 20:28
Krikščionys seka jo pavyzdžiu. 1Pt 2:21; 1Ko 11:1
Kad atliktų tarnystę, turi skelbti. 2Ti 4:2, 5; 1Ko 9:16

B. Kas tinkami būti tarnais

Reikia Dievo dvasios ir jo Žodžio pažinimo. .... 2Ti 2:15; Iz 61:1-3
Skelbdami turime sekti Kristaus pavyzdžiu. 1Pt 2:21; 2Ti 4:2, 5
Dievas moko per dvasią, per organizaciją. .... Jn 14:26; 2Ko 3:1-3

43. Trejybė

A. Dievas, Tėvas, — vienas Asmuo, visų aukščiausias

Dievas — ne trys asmenys. .... Įst 6:4; Mal 2:10; Mk 10:18; Rom 3:29, 30
Sūnus sukurtas; prieš tai Dievas buvo vienas. ... Apr 3:14; Kol 1:15; Iz 44:6
Dievas — visais laikais visa ko Valdovas. ... Fil 2:5, 6; Dan 4:32 [4:35, NW]
Dievas iš visų šlovingiausias. .... Fil 2:10, 11

B. Sūnus mažesnis už Tėvą tiek prieš ateidamas į žemę, tiek vėliau

Sūnus klusnus danguje, Tėvo *siųstas.* .... Jn 8:42; 12:49
Klusnus žemėje, Tėvas didesnis. .... Jn 14:28; 5:19; Hbr 5:8
Išaukštintas danguje, bet vis tiek pavaldus. ... Fil 2:9; 1Ko 15:28; Mt 20:23
Jehova — Kristaus Galva ir Dievas. .... 1Ko 11:3; Jn 20:17; Apr 1:6

C. Dievo ir Kristaus vienybė

Visada visiškas sutarimas. .... Jn 8:28, 29; 14:10
Vienybė kaip tarp vyro ir žmonos. .... Jn 10:30; Mt 19:4-6

Visi tikintieji turi būti tokie pat vieningi. .... Jn 17:20-22; 1Ko 1:10
Garbinti reikia tik Jehovą per Kristų. .... Jn 4:23, 24

D. Dievo šventoji dvasia yra jo veiklioji jėga

Jėga, ne asmuo. .... Mt 3:16; Jn 20:22; Apd 2:4, 17, 33
Šalia Dievo ir Kristaus danguje trečias asmuo
neminimas. .... Apd 7:55, 56; Apr 7:10
Dievo siunčiama įvairiems uždaviniams atlikti. .... Ps 104:30; 1Ko 12:4-11
Dievo tarnai jos gauna, yra jos vedami. .... 1Ko 2:12, 13; Gal 5:16

44. Žemė

A. Dievo tikslas dėl žemės

Rojus žemėje tobuliems žmonėms. .... Pr 1:28; 2:8-15
Dievo tikslas nekintamas. .... Iz 55:11; 46:10, 11
Žemėje gyvens taikūs tobuli
žmonės. .... Ps 72:7; Iz 45:18; 9:5, 6 [9:6, 7, NW]
Karalystė atkurs rojų. .... Mt 6:9, 10; Apr 21:3-5

B. Niekada nebus sunaikinta ar palikta be žmonių

Žemės planeta pasiliks amžinai. .... Mok 1:4; Ps 104:5
Nojaus dienomis pražuvo žmonija, ne žemė. .... 2Pt 3:5-7; Pr 7:23
Tai pavyzdys, teikiantis viltį išlikti gyviems
ir per būsimą negandą. .... Mt 24:37-39
Nedorėliai žus; „milžiniška minia“ išliks. .... 2Te 1:6-9; Apr 7:9, 14

HEBRAJIŠKŲJŲ ŠVENTOJO RAŠTO KNYGŲ PAVADINIMAI IR SANTRUMPOS

Pradžios .... Pr
Išėjimo .... Iš
Kunigų .... Kun
Skaičių .... Sk
Pakartoto Įstatymo .... Įst
Jozuės .... Joz
Teisėjų .... Ts
Rūtos .... Rūt
1 Samuelio 1Sa
2 Samuelio 2Sa
1 Karalių 1Ka
2 Karalių 2Ka
1 Metraščių 1Me
2 Metraščių 2Me
Ezros .... Ezr
Nehemijo .... Neh
Esteros .... Est
Jobo .... Job
Psalmynas .... Ps
Patarlių .... Pat
Mokytojo .... Mok
Giesmių giesmės .... Gg
Izaijo .... Iz
Jeremijo .... Jer
Raudų .... Rd
Ezechielio .... Ez
Danieliaus .... Dan
Ozėjo .... Oz
Joelio .... Jl
Amoso .... Am
Abdijo .... Abd
Jonos .... Jon
Michėjo .... Mch
Nahumo .... Nah
Habakuko .... Hab
Sofonijo .... Sof
Agėjo .... Ag
Zacharijo .... Zch
Malachijo .... Mal

Roma
ITALIJA
Puteolai
Regijus
SICILIJA
Sirakūzai
MALTA
MAKEDONIJA
Neapolis
Filipai
Amfipolis
Tesalonika
Berėja
GRAIKIJA
Atėnai
Korintas
ACHAJA
KRETA
KAUDA
V i d u r ž e m i o
PAULIAUS KELIONĖS
Pirmoji misionieriška kelionė (Apd 13:1—14:28)
Antroji misionieriška kelionė (Apd 15:36—18:22)
Trečioji misionieriška kelionė (Apd 18:22—21:19)
Kelionė į Romą (Apd 23:11—28:31)
Pagrindiniai keliai
Š
0 mi
150
0 km
150

Juodoji jūra
BITINIJA
PONTAS
SAMOTRAKĖ
Troadė
MYZIJA
Asas
Pergamas
Mitilėnė
Tiatyrai
CHIJAS
AZIJA
Sardai
FRYGIJA
GALATIJA
KAPADOKIJA
Smirna
Filadelfai
Pisidijos Antiochija
Efezas
Laodikėja
Ikonijus
SAMAS
Kolosai
Listra
LIKAONIJA
Miletas
PISIDIJA
Derbė
KILIKIJA
PATMAS
Kosas
Atalija
Pergė
Knidas
LYKIJA
PAMFILIJA
Tarsas
RODAS
Patara
Myra
Seleukija
Sirijos Antiochija
SIRIJA
Salaminas
KIPRAS
Pafas
jūra
Sidonas
Tyras
Damaskas
Ptolemaidė
Cezarėja
Pela
Jopė
Lyda
Jeruzalė
Gaza
Aleksandrija
EGIPTAS

bi7-L